ព្រះ

ត្រៃបិដកបាលី

និង

សេចក្តីប្រែជាភាសាខ្មែរ

វិនយបិដក

បរិវារ បឋមភាគ

១២

បោះពុម្ពលើកទី ២

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ព.ស ២៥០៩

វិនយបិដក បរិវារៈ

បឋមភាគ

១៤

មហាវិរធម្ម សោធ្យសមហាភារៈ ភិក្ខុធម៌វិរធម្ម

សោធ្យសមហាភារៈ សម្ទានសីសសង្វើម

តាតិមុទ្ទាភារៈ ចឺថ វីសតិភារៈ

ព.ស. ២៥០៤

វិនយបិដកេ បរិវារោ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស

មហាវិភង្គេ សោឡស មហាវារា

(១) យេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន បឋមំ បារាជិកំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អត្ថិ តត្ថ បញ្ញត្តិ អនុបញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ សព្វត្ថ បញ្ញត្តិ បទេសបញ្ញត្តិ សាធារណបញ្ញត្តិ អសាធារណបញ្ញត្តិ ឯកតោ បញ្ញត្តិ ឧភតោ បញ្ញត្តិ ។ បញ្ចន្នំ បាតិមោក្ខុទ្ទេសានំ កត្ថោគធំ កត្ថ បរិយាបន្នំ កតមេន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតិ ។ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតមា វិបត្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតមោ អាបត្តិក្ខន្ធោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតិហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ ចតុន្នំ

វិនយបិដក បរិវារៈ

សូមនមស្ការ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះអង្គនោះ

មហាវិភង្គ មហាវារៈ ១៦

(១) សួរថា បឋមបារាជិក ព្រះមានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់ (នូវកាលនៃការបញ្ញត្តសិក្ខាបទ) ឃើញច្បាស់ (នូវប្រយោជន៍១០យ៉ាងនៃការបញ្ញត្តសិក្ខាបទ) ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដូចម្ដេច ។ (បញ្ញត្តិ៩យ៉ាងគឺ) បញ្ញត្តិ ១ អនុបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ ១ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ ១ បទេសបញ្ញត្តិ ១ សាធារណបញ្ញត្តិ ១ អសាធារណបញ្ញត្តិ ១ ឯកតោបញ្ញត្តិ១ ឧភតោបញ្ញត្តិ ១ មានក្នុងបឋមបារាជិកនោះដែរឬទេ ។ បណ្ដាបាតិមោក្ខុទ្ទេសទាំង ៥ បឋមបារាជិក រាប់ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា ក៏បរិយាបន្នក្នុងឧទ្ទេសណា មកកាន់ឧទ្ទេស ត្រង់ឧទ្ទេសណា ។ បណ្ដាវិបត្តិ ៤ យ៉ាង បឋមបារាជិកជាវិបត្តិណា ។ បណ្ដាគងនៃអាបត្តិទាំង ៧ បឋមបារាជិកជាប់ចូលក្នុងគងអាបត្តិណា ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង បឋមបារាជិកតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មានយ៉ាង ។ បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ យ៉ាង

អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ ។ កោ តត្ថ វិនយោ កោ តត្ថ អភិវិនយោ ។ កឹ តត្ថ បាតិមោក្ខំ កឹ តត្ថ អធិបាតិមោក្ខំ ។ កា វិបត្តិ កា សម្បត្តិ កា បដិបត្តិ ។ កតិ អត្ថវសេ បដិច្ច ភគវតា បឋមំ បារាជិកំ បញ្ញត្តំ ។ កេ សិក្ខន្តិ ។ កេ សិក្ខិតសិក្ខា ។ កត្ថ ឋិតំ ។ កេ ធារេន្តិ ។ កស្ស វចនំ ។ កេនាភតន្តិ ។

(២) យេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន បឋមំ បារាជិកំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ វេសាលិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សុទិន្នំ កលន្ទបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សុទិន្នោ កលន្ទបុត្តោ បុរាណទុតិយិកាយ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវិ តស្មឹ

បឋមបារាជិក ចាត់ចូលក្នុងអធិករណ៍ណា ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ យ៉ាង បឋមបារាជិក ស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មានយ៉ាង ។ អ្វីជាវិន័យក្នុងបឋមបារាជិកនោះ អ្វីជាអភិវិន័យក្នុងបឋមបារាជិកនោះ អ្វីជាបាតិមោក្ខក្នុងបឋមបារាជិកនោះ អ្វីជាអធិបាតិមោក្ខក្នុងបឋមបារាជិកនោះ អ្វីជាវិបត្តិ អ្វីជាសម្បត្តិ អ្វីជាសេចក្ដីប្រតិបត្តិ (ក្នុងបឋមបារាជិកនោះ) ។ បឋមបារាជិក ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តទុកមក ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ប៉ុន្មានយ៉ាង ។ ជនពួកណា សិក្សា ។ ជនពួកណា ដែលមានសិក្ខាសិក្សាហើយ ។ បឋមបារាជិក ឋិតនៅក្នុងជនពួកណា ។ ជនពួកណាទ្រទ្រង់ទុក ។ បឋមបារាជិក ជាពាក្យរបស់នរណា ។ នរណានាំមក ។

(២) សួរថា បឋមបារាជិក ព្រះមានព្រះភាគអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់ ឃើញច្បាស់ទ្រង់បញ្ញត្តទុកទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរវេសាលី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវសុទិន្នភិក្ខុជាកូននៃកលន្ទសេដ្ឋី ។ ព្រោះរឿងអ្វីជាដើម ។ ព្រោះរឿងក៏ដែលសុទិន្នភិក្ខុជាបុត្រនៃកលន្ទសេដ្ឋីសេពមេថុនធម្មនឹងបុរាណទុតិយិកា

វត្ថុស្មឹ ។ អត្ថិ តត្ថ បញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តី-
តិ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ទ្វេ អនុប្បញ្ញត្តិយោ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ
តស្មឹ នត្ថិ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ បទេសបញ្ញត្តីតិ ។ សព្វត្ថ-
បញ្ញត្តិ ។ សាធារណបញ្ញត្តិ អសាធារណបញ្ញត្តីតិ ។
សាធារណបញ្ញត្តិ ។ ឯកតោបញ្ញត្តិ ឧភតោបញ្ញត្តី-
តិ ។ ឧភតោបញ្ញត្តិ ។ បញ្ចន្នំ បាតិមោក្ខុទ្ទេសានំ
កត្ថោគធំ កត្ថ បរិយាបន្នំ ។ និទានោគធំ និទាន-
បរិយាបន្នំ ។ កតមេន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតីតិ ។
ទុតិយេន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតិ ។ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ

(តំរិះរបស់ភិក្ខុតាំងដើម) ។ បញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ មាន
ក្នុងបឋមបារាជិកនោះដែរឬទេ ។ មានតែបញ្ញត្តិ ១ និងអនុប្បញ្ញត្តិ ២
ឯអនុប្បន្នបញ្ញត្តិ(៣) មិនមានក្នុងបឋមបារាជិកនោះទេ ។ បឋមបារាជិក
នោះ ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិ(៤) ឬជាបទេសបញ្ញត្តិ(៥) ។ ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។
បឋមបារាជិកនោះជាសាធារណបញ្ញត្តិ(៦) ឬជាអសាធារណបញ្ញត្តិ(៧) ។
ជាសាធារណបញ្ញត្តិ ។ បឋមបារាជិកនោះជាឯកតោបញ្ញត្តិ ឬជាឧភតោ-
បញ្ញត្តិ(៨) ។ ជាឧភតោបញ្ញត្តិ ។ បណ្តាបាតិមោក្ខុទ្ទេសទាំង៥ យ៉ាង បឋម-
បារាជិកជាក់ចុះក្នុងឧទ្ទេសណា រាប់បញ្ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា ។ បឋមបារាជិក
ជាក់ចុះក្នុងនិទាន រាប់បញ្ចូលក្នុងនិទាន ។ បឋមបារាជិកមកកាន់ឧទ្ទេស
ត្រង់ឧទ្ទេសណា ។ មកកាន់ឧទ្ទេសត្រង់ឧទ្ទេសទី ២ ។ បណ្តាវិបត្តិ ៤ យ៉ាង

---

១ អដ្ឋកថា ថា សេចក្តីបញ្ញត្តថា ភិក្ខុណាមួយសេពមេថុនធម្ម ត្រូវអាបត្តិបារាជិក នេះជាបញ្ញត្តិ ។ ២ ពាក្យថា ភិក្ខុសេពមេថុនធម្ម ដោយហោចទៅសូម្បីតែនឹងសត្វតិរច្ឆានក្តី និងពាក្យលួចសិក្ខា ទាំងនេះហៅថាអនុប្បញ្ញត្តិពីរ ។ ៣ សេចក្តីបញ្ញត្តិមុនកើតរឿងឡើង ដូចជាទ្រង់បញ្ញត្តគរុធម៌ ៨ ដល់ភិក្ខុនី នេះហៅថាអនុប្បន្នបញ្ញត្តិ ។ នេះមិនមានក្នុងទីនេះឡើយទេ ។ ៤ សិក្ខាបទដែលទ្រង់បញ្ញត្តទូទៅទាំងមជ្ឈិមប្រទេស ទាំងបច្ចន្តជនបទ ហៅថា សព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។ ៥ សិក្ខាបទដែលទ្រង់បញ្ញត្តហាមក្នុងមជ្ឈិមប្រទេសមាន៥ សិក្ខាបទគឺឧបសម្បទាដោយគណៈសង្ឃ មានភិក្ខុជាវិន័យធរជាគម្រប់ ៥ ស្បែកជើង ៤ ជាន់ ស្រង់ទឹកជានិច្ច ក្រាលស្បែក ហៅថា បទេសបញ្ញត្តិ ។ ៦ សិក្ខាបទដែលទ្រង់បញ្ញត្តទូទៅទាំងភិក្ខុទាំងភិក្ខុនី ហៅថា សាធារណបញ្ញត្តិ ។ ៧ សិក្ខាបទដែលទ្រង់បញ្ញត្តចំពោះតែភិក្ខុ ឬចំពោះតែភិក្ខុនីម្យ៉ាង ហៅថា អសាធារណបញ្ញត្តិ ។ ៨ ឯកតោបញ្ញត្តិ មានសេចក្តីដូចអសាធារណបញ្ញត្តិ ឧភតោបញ្ញត្តិ មានសេចក្តីដូចសាធារណបញ្ញត្តិ ។

កតមា វិបត្តិ ។ សីលវិបត្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតមោ អាបត្តិក្ខន្ធោ ។ បារាជិកាបត្តិក្ខន្ធោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតីតិ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណន្តិ ។ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតីតិ ។ ទ្វីហិ សមថេហិ សម្មតិ សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច ។ កោ តត្ថ វិនយោ កោ តត្ថ អភិវិនយោតិ ។ បញ្ញត្តិ វិនយោ វិភត្តិ អភិវិនយោ ។ កោ តត្ថ បាតិមោក្ខំ កោ តត្ថ អធិបាតិមោក្ខន្តិ ។ បញ្ញត្តិ បាតិមោក្ខំ វិភត្តិ អធិបាតិមោក្ខំ ។ កា វិបត្តីតិ ។ អសំវរោ វិបត្តិ ។ កា សម្បត្តីតិ ។ សំវរោ សម្បត្តិ ។ កា បដិបត្តីតិ ។ ន ឯវរូបំ ករិស្សាមីតិ យាវជីវំ អាបាណកោដិកំ សមាទាយ សិក្ខតិ សិក្ខាបទេសុ ។

បឋមបារាជិក ចាត់ជាវិបត្តិអ្វី ។ ចាត់ជាសីលវិបត្តិ ។ បណ្ដាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ បឋមបារាជិក ចាត់ចូលក្នុងកងនៃអាបត្តិណា ។ ចាត់ចូលក្នុងកងនៃអាបត្តិបារាជិក ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង បឋមបារាជិក កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មានយ៉ាង ។ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺកើតឡើងអំពីកាយនឹងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីវាចា ។ បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ យ៉ាង បឋមបារាជិក ចាត់ជាអធិករណ៍ណា ។ ចាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ យ៉ាង បឋមបារាជិករម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មានយ៉ាង ។ រម្ងាប់ដោយសមថៈពីរយ៉ាង គឺដោយសម្មុខាវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ ។ អ្វីជាវិន័យក្នុងបឋមបារាជិកនោះ អ្វីជាអភិវិន័យក្នុងបឋមបារាជិកនោះ ។ បញ្ញត្តិ ជាវិន័យ វិភត្តិ (បទភាជនៈ) ជាអភិវិន័យ ។ អ្វីជាបាតិមោក្ខក្នុងបឋមបារាជិកនោះ អ្វីជាអធិបាតិមោក្ខក្នុងបឋមបារាជិកនោះ ។ បញ្ញត្តិជាបាតិមោក្ខ វិភត្តិ (បទភាជនៈ) ជាអធិបាតិមោក្ខ ។ អ្វីជាវិបត្តិ ។ សេចក្ដីមិនសង្រួម ជាវិបត្តិ ។ អ្វីជាសម្បត្តិ ។ សេចក្ដីសង្រួម ជាសម្បត្តិ ។ អ្វីជាសេចក្ដីប្រតិបត្តិ (ក្នុងបឋមបារាជិកនោះ) ។ ភិក្ខុសមាទានសិក្សាក្នុងសិក្ខាបទទាំងឡាយជាកំណត់អស់ជីវិត មានជីវិតជាទីបំផុតដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងមិនធ្វើអំពើមានសភាពយ៉ាងនេះ (នេះជាសេចក្ដីប្រតិបត្តិ) ។

កតិ អត្ថវសេ បដិច្ច តថាគតេន បឋមំ បារាជិកំ បញ្ញត្តន្តិ ។ ទស អត្ថវសេ បដិច្ច តថាគតេន បឋមំ បារាជិកំ បញ្ញត្តំ សង្ឃសុដ្ឋុតាយ សង្ឃផាសុតាយ ទុម្មង្កូនំ បុគ្គលានំ និគ្គហាយ បេសលានំ ភិក្ខូនំ ផាសុវិហារាយ ទិដ្ឋធម្មិកានំ អាសវានំ សំវរាយ សម្បរាយិកានំ អាសវានំ បដិឃាតាយ អប្បសន្នានំ បសាទាយ បសន្នានំ ភិយ្យោភាវាយ សទ្ធម្មដ្ឋិតិយា វិនយានុគ្គហាយ ។ កេ សិក្ខន្តីតិ ។ សេក្ខា ច បុថុជ្ជនកល្យាណកា ច សិក្ខន្តិ ។ កេ សិក្ខិតសិក្ខាតិ ។ អរហន្តោ សិក្ខិតសិក្ខា ។ កត្ថ ឋិតន្តិ ។ សិក្ខាកាមេសុ ឋិតំ ។ កេ ធារេន្តីតិ ។ យេសំ វត្តតិ តេ ធារេន្តិ ។ កស្ស វចនន្តិ ។ ភគវតោ វចនំ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។ កេនាភតន្តិ ។ បរម្បរាភតំ(១) ។

១ ម. ឆ. បរម្បរាគតំ ។

បឋមបារាជិក ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តទុកមក ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ប៉ុន្មាន ។ បឋមបារាជិក ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តទុកមក ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ១០ យ៉ាង គឺដើម្បីសេចក្តីល្អដល់សង្ឃ ១ ដើម្បីនៅសប្បាយដល់សង្ឃ ១ ដើម្បីសង្កត់សង្កិននូវបុគ្គលទាំងឡាយដែលមិនអៀនខ្មាស ១ ដើម្បីនៅជាសុខស្រួលដល់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ១ ដើម្បីកំរាំងអាសវធម៌ទាំងឡាយក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ដើម្បីកំចាត់បង់នូវអាសវធម៌ទាំងឡាយក្នុងបរលោក ១ ដើម្បីញុំាងបុគ្គលទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លាឡើង ១ ដើម្បីញុំាងបុគ្គលទាំងឡាយដែលជ្រះថ្លាហើយ ឲ្យរឹតតែជ្រះថ្លាឡើង ១ ដើម្បីតាំងនៅនៃព្រះសទ្ធម្ម ១ ដើម្បីអនុគ្រោះដល់វិន័យ ១ ។ ជនពួកណាតែងសិក្សា ។ ពួកសេក្ខៈនិងពួកកល្យាណបុថុជ្ជនតែងសិក្សា ។ ជនពួកណាដែលមានសិក្ខាសិក្សាហើយ ។ ពួកព្រះអរហន្តមានសិក្ខាសិក្សាហើយ ។ បឋមបារាជិកនោះ ឋិតនៅក្នុងពួកជនណា ។ ឋិតនៅក្នុងពួកសិក្ខាកាមបុគ្គល (អ្នកប្រាថ្នាការសិក្សា) ។ ជនពួកណា តែងទ្រទ្រង់ទុក ។ បឋមបារាជិកប្រព្រឹត្តទៅដល់ជនពួកណា ជនពួកនោះតែងទ្រទ្រង់ទុក(១) ។ បឋមបារាជិកជាពាក្យរបស់អ្នកណា ។ ជាពាក្យរបស់ព្រះមានព្រះភាគអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ។ អ្នកណានាំមក ។ ព្រះថេរៈ(ដ៏មានឈ្មោះតទៅនេះ)នាំតៗគ្នាមក ។

១ អដ្ឋកថា ថា ពាក្យថាទ្រទ្រង់ទុក គឺចាំស្ទាត់ជាមាត់ទាំងអដ្ឋកថានៃបឋមបារាជិក ។

[៣] ឧបាលិ ទាសកោ ចេវ
សោណកោ សិគ្គវោ តថា
មោគ្គលិបុត្តេន បញ្ចមា
ឯតេ ជម្ពុសិរិវ្ហយេ(១) ។
តតោ មហិន្ទោ ឥដ្ដិយោ
ឧត្តិយោ ចេវ សម្ពលោ(២)
ភទ្ទនាមោ ច បណ្ឌិតោ
ឯតេ នាគា មហាបញ្ញា
ជម្ពុទីបា ឥធាគតា
វិនយំ តេ វាចយិំសុ
បិដកំ តម្ពបណ្ណិយា
និកាយេ បញ្ច វាចេសុំ
សត្ត ចេវ បករណេ ។
តតោ អរិដ្ឋោ មេធាវី
តិស្សទត្តោ ច បណ្ឌិតោ
វិសារទោ កាឡសុមនោ

១ ជម្ពុសិរិវ្ហយេតិ [illegible] ទិស្សតិ ។ ២ ម. ឧត្តិយោ សម្ពលោ ឥតិ ។ ខ. ឧត្តិយោ [illegible]ម្ពលោ ឥតិ ។

(៣) ព្រះថេរឈ្មោះឧបាលិ ១ ទាសកៈ ១ សោណកៈ ១ សិគ្គវៈ ១ និងព្រះមោគ្គលិបុត្ត ១ អង្គទៀត ជាគម្រប់ ៥ ព្រះថេរៈទាំងនេះ ឋិតនៅក្នុងទ្វីបមានឈ្មោះជា ជម្ពូ មានសិរី ។ តអំពីព្រះថេរៈទាំងនោះមក ព្រះមហាមហិន្ទ ១ ព្រះឥដ្ដិយៈ ១ ព្រះឧត្តិយៈ ១ ព្រះសម្ពលៈ ១ ព្រះភទ្ទនាមជាបណ្ឌិត ១ ព្រះថេរៈទាំងនេះមានប្រាជ្ញាច្រើន មកអំពីជម្ពូទ្វីប ហើយបានមកនៅក្នុងលង្កាទ្វីប ព្រះថេរៈទាំងនោះ បានបង្រៀនវិន័យ-បិដក បានបង្រៀននិកាយទាំង ៥ គម្ពីរព្រះអភិធម្មទាំង ៧ គម្ពីរ ក្នុងតម្ពបណ្ណិទ្វីប (កោះលង្កា) ។ តអំពីនោះមក (មានព្រះថេរៈច្រើនអង្គទៀតគឺ) ព្រះអរិដ្ឋជាអ្នកមានប្រាជ្ញា ១ ព្រះតិស្សទត្តជាបណ្ឌិត ១ ព្រះកាឡសុមនត្ថេរជាអ្នកក្លៀវក្លា ១

ថេរោ ច ទីឃនាមកោ
ទីឃសុមនោ ច បណ្ឌិតោ
បុនរេវ កាឡសុមនោ
នាគត្ថេរោ ច ពុទ្ធរក្ខិតោ
តិស្សត្ថេរោ ច មេធាវី
ទេវត្ថេរោ(១) ច បណ្ឌិតោ
បុនរេវ សុមនោ មេធាវី
វិនយេ ច វិសារទោ
ពហុស្សុតោ ចូឡនាគោ
គជោវ ទុប្បធំសិយោ
ធម្មបាលិតនាមោ ច
រោហណេ សាធុបូជិតោ
តស្ស សិស្សោ មហាបញ្ញោ
ខេមនាមោ តិបេដកោ
ទីបេ តារករាជាវ
បញ្ញាយ អតិរោចតិ(២)

១ ម. ទេវត្ថេរោ ។ ២ ម. អតិរោចថ ។

ព្រះទីឃនាមកៈ ១ ព្រះទីឃសុមនៈ ជាបណ្ឌិត ១ ព្រះកាឡសុមនៈ ១ ព្រះនាគត្ថេរ ១ ព្រះពុទ្ធរក្ខិត ១ ព្រះតិស្សត្ថេរ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញ ១ ព្រះទេវត្ថេរជាបណ្ឌិត ១ ព្រះសុមនៈជា អ្នកមានប្រាជ្ញាក្លៀវក្លាក្នុងវិន័យ ១ ព្រះចូឡនាគ ជាពហុស្សូត ១ ព្រះគជត្ថេរ ជាអ្នកគេខ្លាចដូចដំរីសា-ក្រក់ ១ ព្រះថេរៈឈ្មោះធម្មបាលិត ដែលគេបូជាហើយដោយប្រពៃក្នុងរោហណជនបទ ១ សិស្សរបស់ព្រះធម្មបាលិតនោះ ឈ្មោះខេមៈ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញាច្រើន ទ្រទ្រង់ព្រះត្រៃបិដក រុងរឿងដោយបញ្ញាក្នុងទ្វីប ដូចជាព្រះចន្ទ ១ ព្រះថេរៈឈ្មោះ

ឧបតិស្សោ ច មេធាវី
បុស្សទេវោ មហាកថី
បុនទេវ សុមនោ មេធាវី
បុប្ផនាមោ ពហុស្សុតោ
មហាកថី មហាសីវោ
បិដកេ សព្វត្ថ កោវិទោ
បុនទេវ ឧបាលិ មេធាវី
វិនយេ ច វិសារទោ
មហានាគោ មហាបញ្ញោ
សទ្ធម្មវំសកោវិទោ
បុនទេវ អភយោ មេធាវី
បិដកេ សព្វត្ថ កោវិទោ
តិស្សត្ថេរោ ច មេធាវី
វិនយេ ច វិសារទោ
តស្ស សិស្សោ មហាបញ្ញោ
បុស្សនាមោ(១) ពហុស្សុតោ
សាសនំ អនុរក្ខន្តោ

---
១ ម. ម. ពុទ្ធនាមោ ។

ឧបតិស្សៈជាអ្នកមានប្រាជ្ញា ១ ព្រះបុស្សទេវៈ ដែលជាមហា-កថិក ១ ព្រះសុមនៈ អ្នកមានប្រាជ្ញា ១ ព្រះបុប្ផៈ ជាពហុស្សុត ១ ព្រះមហាសីវៈ ជាមហាកថិកឈ្លាសវៃក្នុងបិដកទាំងអស់ ១ ព្រះឧបាលិ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញាក្លៀវក្លាក្នុងវិន័យ ១ ព្រះមហានាគ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញាច្រើនឈ្លាសវៃក្នុងវង្សព្រះសទ្ធម្ម ១ ព្រះអភ័យ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញាឈ្លាសវៃក្នុងបិដកទាំងអស់ ១ ព្រះតិស្សត្ថេរ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញាដ៏ក្លៀវក្លាក្នុងវិន័យ ១ សិស្សរបស់ព្រះតិស្សត្ថេរនោះ ឈ្មោះបុស្សៈ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញាច្រើនជាពហុស្សុត ជាអ្នករក្សាព្រះសាសនា

ជម្ពុទីបេ បតិដ្ឋិតា

ចូឡាភយោ ច មេធាវី

វិនយេ ច វិសារទោ

តិស្សត្ថេរោ ច មេធាវី

សទ្ធម្មវំសកោវិទោ

ចូឡទេវោ ច មេធាវី

វិនយេ ច វិសារទោ

សិវត្ថេរោ ច មេធាវី

វិនយេ សព្វត្ថ កោវិទោ

ឯតេ នាគា មហាបញ្ញា

វិនយញ្ញូ មគ្គកោវិទា

វិនយំ ទីបេ បកាសេសុំ

បិដកំ តម្ពបណ្ណិយាតិ ។

[៤] យន្តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន ទុតិយំ បារាជិកំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ធនិយំ កុម្ភការបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ធនិយោ កុម្ភការ-

ប្រតិស្ឋានទុកក្នុងជម្ពូទ្វីប ១ ព្រះចូឡាភ័យជាអ្នកមានប្រាជ្ញ ឈ្លៀវឆ្លាតក្នុងវិន័យ ១ ព្រះតិស្សត្ថេរ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញាឈ្លាស វៃក្នុងវង្សព្រះសទ្ធម្ម ១ ព្រះចូឡទេវៈ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញាឈ្លៀវឆ្លាតក្នុងវិន័យ ១ ព្រះសិវត្ថេរ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញាឈ្លាសវៃក្នុងវិន័យទាំងអស់ ១ ព្រះនាគត្ថេរទាំងនេះ សុទ្ធតែជាអ្នកមានប្រាជ្ញាច្រើន ចេះវិន័យស្ទាត់ក្នុងមគ្គ បានប្រកាសវិនយបិដក ទុកក្នុងតម្ពបណ្ណិទ្វីប (លង្កាទ្វីប) ។

[៤] សួរថា ទុតិយបារាជិក ដែលព្រះមានព្រះភាគអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់ ឃើញច្បាស់ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទុតិយបារាជិក ព្រះអង្គទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគររាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធធនិយភិក្ខុ ជាកូនរបស់ជាងស្មូនឆ្នាំង ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលធនិយភិក្ខុជាកូនរបស់ជាងស្មូនឆ្នាំង

បុត្តោ រញ្ញោ ទារូនិ អទិន្នំ(១) អាទិយិ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុបញ្ញត្តិ នត្ថិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ(២) ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ(៣) តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(៤) តតិយំ បារាជិកំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ វេសាលិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មិំ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ អញ្ញមញ្ញំ ជីវិតា វោរោបេសុំ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុបញ្ញត្តិ នត្ថិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

១ ម. ឱ. អទិន្នំ ។ ២ សព្វត្ថ នត្ថិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តីតិ ន ទិស្សតិ ។ ៣ សព្វត្ថ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតីតិ ន ទិស្សតិ ។

យកឈើរបស់ព្រះរាជាដែលទ្រង់មិនបានប្រទាន ។ ទុតិយបារាជិកនេះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ អនុបញ្ញត្តិ ១ ឯអនុប្បន្នបញ្ញត្តិ មិនមានឡើយ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង ទុតិយបារាជិក តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចា ១ តាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីកាយ ១ តាំងឡើងអំពីកាយ អំពីវាចានិងចិត្ត ១ ។ បេ ។

(៤) សួរថា តតិយបារាជិក ព្រះអង្គទ្រង់បញ្ញត្ត ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរវេសាលី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុទាំងឡាយច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុទាំងឡាយច្រើនរូប ផ្ដាច់ជីវិតគ្នានឹងគ្នា ។ តតិយបារាជិកនេះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ អនុបញ្ញត្តិ ១ ឯអនុប្បន្នបញ្ញត្តិ មិនមានឡើយ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង តតិយបារាជិក តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង គឺ តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចា ១ តាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីកាយ ១ តាំងឡើងអំពីកាយ អំពីវាចានិងចិត្ត ១ ។ បេ ។

[៦] ចតុត្ថំ បារាជិកំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ វេសាលិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ វគ្គុមុទាតីរិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ វគ្គុមុទាតីរិយា ភិក្ខូ គិហីនំ អញ្ញ-មញ្ញស្ស ឧត្តរិមនុស្សធម្មស្ស វណ្ណំ ភាសឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ឯកា អនុ-ប្បន្នបញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុ-ដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ សិយា កាយតោ ច វាច-តោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

ចតុត្ថបារាជិកំ និដ្ឋិតំ ។

តស្សុទ្ទានំ

[៧] មេថុនាទិន្នាទានញ្ច
មនុស្សវិគ្គហុត្តរិ
បារាជិកានិ ចត្តារិ
ឆេជ្ជវត្ថូ អសំសយាតិ ។

[៦] សួរថា ចតុត្ថបារាជិក ព្រះអង្គបញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងវេសាលី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលនៅឯច្រាំងស្ទឹងវគ្គុមុទា ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុទាំងឡាយអ្នកនៅឯច្រាំងស្ទឹងវគ្គុមុទា នាំគ្នាពោលគុណនូវគុណ នៃឧត្តរិមនុស្សធម្មនៃគ្នានឹងគ្នា ដល់ពួកគ្រហស្ថទាំងឡាយ ។ ចតុត្ថបារាជិកនេះ មានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ឯអនុប្បន្ន-បញ្ញត្តិ មិនមានឡើយ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង ចតុត្ថ-បារាជិក តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង គឺ តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចា ១ តាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីកាយ ១ តាំងឡើងអំពីកាយ អំពីវាចានិងចិត្ត ១ ។ បេ ។

ចប់ បារាជិក ៤ ។

ឧទ្ទាននៃបញ្ជីរឿងនៃបារាជិកនោះ ដូច្នេះ

[៧] បារាជិក ៤ គឺ សេពមេថុន ១ លួចទ្រព្យគេ ១ សម្លាប់មនុស្ស ១ ពោលអួតឧត្តរិមនុស្សធម្ម ១ ជាឆេជ្ជវត្ថុ (វត្ថុជាហេតុឲ្យដាច់ចាកភិក្ខុភាវៈ) បណ្ឌិតមិនគួរសង្ស័យឡើយ ។

(៨) យន្តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន ឧបក្កមិត្វា អសុចិ មោចេន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អត្ថិ តត្ថ បញ្ញត្តិ អនុបញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ បទេសបញ្ញត្តិ សាធារណបញ្ញត្តិ អសាធារណបញ្ញត្តិ ឯកតោបញ្ញត្តិ ឧភតោបញ្ញត្តិ ។ បញ្ចន្នំ បាតិមោក្ខុទ្ទេសានំ កត្ថោគធំ កត្ថ បរិយាបន្នំ កតមេន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតិ ។ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតមា វិបត្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតមោ អាបត្តិក្ខន្ធោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ ។ កោ តត្ថ វិនយោ កោ តត្ថ អភិវិនយោ កឹ តត្ថ បាតិមោក្ខំ កឹ តត្ថ អធិបាតិមោក្ខំ កា វិបត្តិ កា សម្បត្តិ

[៨] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់ ឃើញច្បាស់ ទ្រង់បញ្ញត្តសង្ឃាទិសេសចំពោះភិក្ខុព្យាយាមបញ្ចេញអសុចិ ក្នុងទីណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ព្រោះរឿងអ្វីជាដើម ។ បញ្ញត្តិ ១ អនុបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ ១ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ ១ បទេសបញ្ញត្តិ ១ សាធារណបញ្ញត្តិ ១ អសាធារណបញ្ញត្តិ ១ ឯកតោបញ្ញត្តិ ១ ឧភតោបញ្ញត្តិ ១ មានក្នុងបឋមសង្ឃាទិសេសនោះ ដែរឬទេ ។ បណ្ដាបាតិមោក្ខុទ្ទេសទាំង ៥ យ៉ាង បឋមសង្ឃាទិសេស រាប់ជាក់ចុះក្នុងឧទ្ទេសណា រាប់បញ្ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា មកកាន់ឧទ្ទេសគ្រប់ឧទ្ទេសណា ។ បណ្ដាវិបត្តិ ៤ យ៉ាង បឋមសង្ឃាទិសេស រាប់ជាវិបត្តិអ្វី ។ បណ្ដាគងនៃអាបត្តិទាំង ៧ យ៉ាង បឋមសង្ឃាទិសេស រាប់ក្នុងគងនៃអាបត្តិណា ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង បឋមសង្ឃាទិសេស កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មានយ៉ាង ។ បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ យ៉ាង បឋមសង្ឃាទិសេស រាប់ជាអធិករណ៍អ្វី ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ យ៉ាង បឋមសង្ឃាទិសេស ស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មានយ៉ាង ។ អ្វីជាវិន័យក្នុងសិក្ខាបទនោះ អ្វីជាអភិវិន័យក្នុងសិក្ខាបទ នោះ អ្វីជាបាតិមោក្ខក្នុងសិក្ខាបទនោះ អ្វីជាអធិបាតិមោក្ខក្នុងសិក្ខាបទនោះ អ្វីជាវិបត្តិ អ្វីជាសម្បត្តិ

កា បដិបត្តិ ។ កតិ អត្ថវសេ បដិច្ច ភគវតា ឧបក្កមិត្វា អសុចិ មោចេន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ បញ្ញត្តោ ។ កេ សិក្ខន្តិ ។ កេ សិក្ខិតសិក្ខា ។ កត្ថ ឋិតំ ។ កេ ធារេន្តិ ។ កស្ស វចនំ ។ កេនាភតន្តិ ។

(២) យន្តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន ឧបក្កមិត្វា អសុចិ មោចេន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ សេយ្យសកំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា សេយ្យសកោ ហត្ថេន ឧបក្កមិត្វា អសុចិ មោចេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អត្ថិ តត្ថ បញ្ញត្តិ អនុបញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តីតិ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុបញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ តស្មឹ នត្ថិ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ បទេសបញ្ញត្តីតិ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។ សាធារណបញ្ញត្តិ អសាធារណបញ្ញត្តីតិ ។ អសាធារណបញ្ញត្តិ ។ ឯកតោបញ្ញត្តិ ឧភតោបញ្ញត្តីតិ ។ ឯកតោបញ្ញត្តិ ។

សេចក្តីប្រតិបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនោះ) ដូចម្តេច ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តសង្ឃាទិសេសចំពោះភិក្ខុអ្នកព្យាយាមបញ្ចេញអសុចិ តើព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ប៉ុន្មានយ៉ាង ។ ជនពួកណាតែងសិក្សា ។ ជនពួកណាបានសិក្សាសិក្ខារួចហើយ ។ សិក្ខាបទនោះ ឋិតនៅក្នុងជនពួកណា ។ ជនពួកណាតែងទ្រទ្រង់ទុក ។ សិក្ខាបទនោះ ជាពាក្យរបស់នរណា ។ នរណានាំមក ។

(២) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់ ឃើញច្បាស់ ទ្រង់បញ្ញត្តសង្ឃាទិសេស ចំពោះភិក្ខុអ្នកព្យាយាមបញ្ចេញអសុចិ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវសេយ្យសកភិក្ខុមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដែលសេយ្យសកភិក្ខុមានអាយុព្យាយាមបញ្ចេញអសុចិដោយដៃ ។ បញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ ១ មានក្នុងសិក្ខាបទនោះដែរឬទេ ។ មានតែបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ឯអនុប្បន្នបញ្ញត្តិ មិនមានក្នុងសិក្ខាបទនោះទេ ។ សិក្ខាបទនោះ ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិឬជាបទេសបញ្ញត្តិ ។ ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។ សិក្ខាបទនោះជាសាធារណបញ្ញត្តិឬជាអសាធារណបញ្ញត្តិ ។ ជាអសាធារណបញ្ញត្តិ ។ សិក្ខាបទនោះ ជាឯកតោបញ្ញត្តិ ឬជាឧភតោបញ្ញត្តិ ។ ជាឯកតោបញ្ញត្តិ ។

បញ្ចន្នំ បាតិមោក្ខុទ្ទេសានំ កត្ថោគធំ កត្ថ បរិយា-
បន្នំ ។ និទានោគធំ និទានបរិយាបន្នំ ។ កតម-
េន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតិ ។ ទុតិយេន
ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតិ ។ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតមា
វិបត្តិ ។ សីលវិបត្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ក-
តមោ អាបត្តិក្ខន្ធោ ។ សង្ឃាទិសេសាបត្តិក្ខន្ធោ ។
ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋា-
តិ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ
ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ ចតុន្នំ អធិករ-
ណានំ កតមំ អធិករណំ ។ អាបត្តាធិករណំ ។
សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ ។ ទ្វីហិ
សមថេហិ សម្មតិ សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតក-
រណេន ច ។ កោ តត្ថ វិនយោ កោ តត្ថ អភិវិន-
យោតិ ។ បញ្ញត្តិ វិនយោ វិភត្តិ អភិវិនយោ ។ កឹ តត្ថ
បាតិមោក្ខំ កឹ តត្ថ អធិបាតិមោក្ខន្តិ ។ បញ្ញត្តិ បាតិ-
មោក្ខំ វិភត្តិ អធិបាតិមោក្ខំ ។ កា វិបត្តី ។ អសំវរោ

បណ្ដាបាតិមោក្ខុទ្ទេសទាំង ៥ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ ជាក់ចុះក្នុងឧទ្ទេសណា
រាប់បញ្ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា ។ ជាក់ចុះក្នុងនិទាន រាប់បញ្ចូលក្នុងនិទាន ។
សិក្ខាបទនោះ មកកាន់ឧទ្ទេសត្រង់ឧទ្ទេសណា ។ មកកាន់ឧទ្ទេស ត្រង់
ឧទ្ទេសទី ២ ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ សិក្ខាបទនោះរាប់ជាវិបត្តិអ្វី ។ រាប់ជា
សីលវិបត្តិ ។ បណ្ដាគងនៃអាបត្តិទាំង ៧ សិក្ខាបទនោះរាប់ចូលក្នុងគងនៃ
អាបត្តិណា ។ រាប់ចូលក្នុងគងនៃអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាន
នៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន
យ៉ាង ។ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំង
ឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ សិក្ខាបទនោះរាប់ចូល
ក្នុងអធិករណ៍ណា ។ រាប់ចូលក្នុងអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្ដាសមថៈទាំង
៧ សិក្ខាបទនោះរម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មានយ៉ាង ។ រម្ងាប់ដោយសមថៈពីរ
យ៉ាងគឺ សម្មុខាវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ ។ អ្វីជាវិន័យក្នុងសិក្ខាបទនោះ
អ្វីជាអភិវិន័យក្នុងសិក្ខាបទនោះ ។ បញ្ញត្តិជាវិន័យ វិភត្តិជាអភិវិន័យ ។
អ្វីជាបាតិមោក្ខក្នុងសិក្ខាបទនោះ អ្វីជាអធិបាតិមោក្ខក្នុងសិក្ខាបទនោះ ។
បញ្ញត្តិជាបាតិមោក្ខ វិភត្តិជាអធិបាតិមោក្ខ ។ អ្វីជាវិបត្តិ ។ ការមិនសង្រួម

វិបត្តិ ។ កា សម្បត្តីតិ ។ សំវរោ សម្បត្តិ ។ កា បដិបត្តីតិ ។ ឥទំ ន ករិស្សាមីតិ យាវជីវំ អាបាណកោដិកំ សមាទាយ សិក្ខតិ សិក្ខាបទេសុ ។ កតិ អត្ថវសេ បដិច្ច ភគវតា ឧបញ្ញត្តំ អសុចិ មោចេន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ បញ្ញត្តោតិ ។ ទស អត្ថវសេ បដិច្ច ភគវតា ឧបញ្ញត្តំ អសុចិ មោចេន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ បញ្ញត្តោ សង្ឃសុដ្ឋុតាយ សង្ឃផាសុតាយ ទុម្មង្កូនំ បុគ្គលានំ និគ្គហាយ បេសលានំ ភិក្ខូនំ ផាសុវិហារាយ ទិដ្ឋធម្មិកានំ អាសវានំ សំវរាយ សម្បរាយិកានំ អាសវានំ បដិឃាតាយ អប្បសន្នានំ បសាទាយ បសន្នានំ ភិយ្យោភាវាយ សទ្ធម្មដ្ឋិតិយា វិនយានុគ្គហាយ ។ កេ សិក្ខន្តីតិ ។ សេក្ខា ច បុថុជ្ជនកល្យាណកា ច សិក្ខន្តិ ។ កេ សិក្ខិតសិក្ខាតិ ។ អរហន្តោ សិក្ខិតសិក្ខា ។ ក្វ ឋិតន្តិ ។

ជាវិបត្តិ ។ អ្វីជាសម្បត្តិ ។ ការសង្រួមជាសម្បត្តិ ។ សេចក្តីប្រតិបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនោះ) ដូចម្តេច ។ ភិក្ខុសមាទានសិក្សាក្នុងសិក្ខាបទទាំងឡាយ មកចងដល់អស់ជីវិត ខាងជីវិតជាទីបំផុត ដោយគិតថា អាត្មានឹងមិនធ្វើកម្មយ៉ាងនេះទេ (នេះជាសេចក្តីប្រតិបត្តិ) ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តសង្ឃាទិសេសចំពោះភិក្ខុព្យាយាមបញ្ចេញអសុចិ តើព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ប៉ុន្មានយ៉ាង ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តសង្ឃាទិសេសចំពោះភិក្ខុព្យាយាមបញ្ចេញអសុចិ ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ១០ យ៉ាង គឺដើម្បីសេចក្តីល្អដល់សង្ឃ ១ ដើម្បីសេចក្តីសប្បាយដល់សង្ឃ ១ ដើម្បីសង្កត់សង្កិននូវបុគ្គលទាំងឡាយដែលមិនមានសេចក្តីខ្មាស ១ ដើម្បីកិរិយានៅជាសុខស្រួលដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ១ ដើម្បីការពារនូវអាសវៈទាំងឡាយក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ដើម្បីកម្ចាត់បង់អាសវធម៌ទាំងឡាយក្នុងបរលោក ១ ដើម្បីញុំាងជនទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឲ្យជ្រះថ្លាឡើង ១ ដើម្បីញុំាងជនទាំងឡាយដែលជ្រះថ្លាហើយ ឲ្យរឹតតែជ្រះថ្លាឡើង ១ ដើម្បីតម្កល់នៅនៃព្រះសទ្ធម្ម ១ ដើម្បីអនុគ្រោះដល់វិន័យ ១ ។ ពួកជនណាខ្លះសិក្សា ។ សេក្ខបុគ្គលនិងកល្យាណបុថុជ្ជនខ្លះសិក្សា ។ ជនពួកណាដែលមានសិក្ខាសិក្សាហើយ ។ ព្រះអរហន្តមានសិក្ខាសិក្សាហើយ ។ សិក្ខាបទនោះឋិតនៅក្នុងបុគ្គលពួកណា ។

សិក្ខាកាមេសុ ឋិតំ ។ កេ ធារេន្តីតិ ។ យេសំ វត្តតិ តេ ធារេន្តិ ។ កស្ស វចនន្តិ ។ ភគវតោ វចនំ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។ កេនាភតន្តិ ។ បរម្បរាភតំ

ឧបាលិ ទាសកោ ចេវ
សោណកោ សិគ្គវោ តថា
មោគ្គលិបុត្តេន បញ្ចមា
ឯតេ ជម្ពុសិរិវ្ហយេ ។
តតោ មហិន្ទោ ឥដ្ដិយោ
ឧត្តិយោ ចេវ សម្ពលោ ។ បេ ។
ឯតេ នាគា មហាបញ្ញា
វិនយញ្ញូ មគ្គកោវិទា
វិនយំ ទីបេ បកាសេសុំ
បិដកំ តម្ពបណ្ណិយាតិ ។

(១០) យន្តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន មាតុគ្គាមេន សទ្ធិំ កាយសំសគ្គំ សមាបជ្ជន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧទាយឹ

បិតនៅក្នុងពួកសិក្ខាកាមបុគ្គល ។ ជនពួកណាតែងទ្រទ្រង់ទុក ។ សិក្ខា- បទនោះតែងប្រព្រឹត្តទៅ ដល់ជនពួកណា ជនពួកនោះតែងទ្រទ្រង់ទុក ។ សិក្ខាបទនោះ ជាពាក្យរបស់នរណា ។ ជាពាក្យរបស់ព្រះមានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ។ សិក្ខាបទនោះ លោកអង្គណានាំមក ។ (ព្រះថេរៈដែលមាននាមដូចតទៅនេះ) នាំតៗគ្នាមក គឺ

ព្រះថេរៈឈ្មោះឧបាលិ ១ ទាសកៈ ១ សោណកៈ ១ សិគ្គវៈ ១ ព្រះមោគ្គលីបុត្ត ១ គម្រប់ ៥ ព្រះថេរៈទាំងនេះ បិតនៅក្នុងទ្វីបមានឈ្មោះជម្ពូដ៏មានសិរី ។ តពីនោះមក ព្រះមហិន្ទត្ថេរ ១ ព្រះឥដ្ដិយៈ ១ ព្រះឧត្តិយៈ ១ ព្រះសម្ពលៈ ១ ។ បេ ។ ព្រះនាគត្ថេរទាំងនេះ មានប្រាជ្ញាច្រើន ជាអ្នកចេះព្រះវិន័យ ឈ្លាសក្នុងមគ្គ បានប្រកាសវិនយបិដកទុក ក្នុងតម្ពបណ្ណិទ្វីប ។

[១០] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ អរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ ឃើញច្បាស់ ទ្រង់បញ្ញត្តសង្ឃាទិសេសចំពោះភិក្ខុដែលស្ទាបអង្អែលកាយមាតុគ្រាមក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធ នូវព្រះឧទាយិ មានអាយុ ។

អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឧទាយី មាតុគាមេន សទ្ធឹ កាយសំសគ្គំ សមាបជ្ជិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ សមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។

(១១) មាតុគាមំ ទុដ្ឋុល្លាហិ វាចាហិ ឱភាសន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧទាយឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឧទាយី មាតុគាមំ ទុដ្ឋុល្លាហិ វាចាហិ ឱភាសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ សមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១២) មាតុគាមស្ស សន្តិកេ អត្តកាមបារិចរិយាយ វណ្ណំ ភាសន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ

ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧទាយិមានអាយុ ស្ទាបអង្អែលកាយមាតុគ្រាម ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនេះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បេ ។

(១១) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តសង្ឃាទិសេស ចំពោះភិក្ខុដែលនិយាយចែចង់មាតុគ្រាមក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះឧទាយិមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧទាយិមានអាយុនិយាយចែចង់មាតុគ្រាម ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនេះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចា ១ តាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីកាយ ១ តាំងឡើងអំពីកាយ អំពីវាចានិងចិត្ត ១ ។ បេ ។

(១២) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តសង្ឃាទិសេស ចំពោះភិក្ខុ ដែលនិយាយសរសើរការបម្រើដោយកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសម្នាក់មាតុ-

បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧទាយិំ អារព្ភ ។ កិស្មិំ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឧទាយី មាតុគ្គាមស្ស សន្តិកេ អត្តកាមបារិចរិយាយ វណ្ណំ អភាសិ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៣) សញ្ចរិត្តំ សមាបជ្ជន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧទាយិំ អារព្ភ ។ កិស្មិំ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឧទាយី សញ្ចរិត្តំ សមាបជ្ជិ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ សិយា វាចតោ សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

ក្រាមក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះឧទាយិមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧទាយិមានអាយុ និយាយសរសើរការបម្រើដោយកាម ដើម្បីខ្លួន ក្នុងសំណាក់មាតុគ្រាម ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង ។ បេ ។

(១៣) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តសង្ឃាទិសេស ដល់ភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តនិយាយជើងការ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះឧទាយិមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧទាយិមានអាយុ និយាយជើងការ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង គឺ តាំងឡើងអំពីកាយ មិនតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត ១ តាំងឡើងអំពីវាចា មិនតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត ១ តាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនតាំងឡើងអំពីចិត្ត ១ តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចា ១ តាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីកាយ ១ តាំងឡើងអំពីកាយ អំពីវាចានិងចិត្ត ១ ។ បេ ។

[១៦] សញ្ញាចិកាយ កុដឹ ការាបេន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ អាឡវិយំ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាឡវកេ(១) ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាឡវកា ភិក្ខូ សញ្ញាចិកាយ កុដឹ ការាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[១៧] មហល្លកំ វិហារំ ការាបេន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ កោសម្ពិយំ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឆន្នំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឆន្នោ វិហារវត្ថុំ សោធេន្តោ អញ្ញតរំ ចេតិយរុក្ខំ ឆេទាបេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

---

១ ឱ. ម. អាឡវិកេ ។

[១៦] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តសង្ឃាទិសេសចំពោះភិក្ខុដែលឲ្យគេធ្វើកុដិ (មិនមានទាយកជាម្ចាស់របស់) ដោយការសូមគ្រឿងឧបករណ៍របស់គេមកដោយខ្លួនឯង ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរអាឡវី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធភិក្ខុទាំងឡាយដែលនៅក្នុងនគរអាឡវី ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងក៏ដែលភិក្ខុទាំងឡាយនៅក្នុងនគរអាឡវី ឲ្យគេធ្វើកុដិ (មិនមានទាយកជាម្ចាស់របស់) ដោយការសូមគ្រឿងឧបករណ៍របស់គេមកដោយខ្លួនឯង ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

[១៧] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តសង្ឃាទិសេសចំពោះភិក្ខុដែលឲ្យគេធ្វើវិហារធំ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរកោសម្ពី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធព្រះឆន្នៈមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងក៏ដែលព្រះឆន្នៈមានអាយុ ជម្រះទីវិហារ បានប្រើគេឲ្យកាប់ដើមឈើ ដែលគេសន្មតថាជាចេតិយមួយដើម ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

(១៦) ភិក្ខុំ អមូលកេន បារាជិកេន ធម្មេន អនុទ្ធំសេន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ មេត្តិយភុម្មជកេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ មេត្តិយភុម្មជកា ភិក្ខូ អាយស្មន្តំ ទព្ពំ មល្លបុត្តំ អមូលកេន បារាជិកេន ធម្មេន អនុទ្ធំសេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិ សមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៧) ភិក្ខុំ អញ្ញភាគិយស្ស អធិករណស្ស កិញ្ចិ ទេសំ លេសមត្តំ ឧបាទាយ បារាជិកេន ធម្មេន អនុទ្ធំសេន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ មេត្តិយភុម្មជកេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ មេត្តិយភុម្មជកា ភិក្ខូ អាយស្មន្តំ ទព្ពំ មល្លបុត្តំ អញ្ញភាគិយស្ស អធិករណស្ស កិញ្ចិ ទេសំ លេសមត្តំ ឧបាទាយ បារាជិកេន ធម្មេន អនុទ្ធំសេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។

(១៦) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តសង្ឃាទិសេសចំពោះភិក្ខុដែលចោទ (បង្កាច់) ភិក្ខុដទៃដោយអាបត្តិបារាជិកមិនមានមូល ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគររាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកមេត្តិយភិក្ខុនិងភុម្មជកភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងក៏ដែលពួកមេត្តិយភិក្ខុនិងភុម្មជកភិក្ខុចោទ (បង្កាច់) ព្រះទព្វមល្លបុត្តមានអាយុ ដោយអាបត្តិបារាជិកមិនមានមូល ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើង ដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង ។ បេ ។

(១៧) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តសង្ឃាទិសេសចំពោះភិក្ខុដែលចោទ (បង្កាច់) ភិក្ខុដទៃដោយអាបត្តិបារាជិក ព្រោះអាស្រ័យហេតុបន្តិចបន្តួចរបស់អធិករណ៍ ជាចំណែកដទៃមកជាគ្រឿងតាំង ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគររាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវមេត្តិយភិក្ខុនិងភុម្មជកភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងក៏ដែលមេត្តិយភិក្ខុនិងភុម្មជកភិក្ខុចោទ (បង្កាច់) ព្រះទព្វមល្លបុត្តមានអាយុ ដោយអាបត្តិបារាជិក ព្រោះអាស្រ័យហេតុបន្តិចបន្តួចរបស់អធិករណ៍ជាចំណែកដទៃមកជាគ្រឿងតាំង ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១ ។

ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៨) សង្ឃភេទកស្ស ភិក្ខុនោ យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ(១) ន បដិនិស្សជ្ជន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ វេសាលិយំ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ទេវទត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ទេវទត្តោ សមគ្គស្ស សង្ឃស្ស ភេទាយ បរក្កមិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន ស-មុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៩) ភេទានុវត្តកានំ ភិក្ខូនំ យាវតតិយំ ស-មនុភាសនាយ ន បដិនិស្សជ្ជន្តានំ សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ វេសាលិយំ បញ្ញត្តោ ។ កំ អា-រព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុ-ស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ ទេវទត្តស្ស សង្ឃភេទាយ បរក្កមន្តស្ស អនុវត្តកា អហេសុំ(២) តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។

១ សមនុភាសិយមានាយាតិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។ ២ ឱ. ម. ឯត្ថន្តរេ វគ្គភេទ-កាតិ ទិស្សតិ ។

បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង ។ បេ ។

(១៨) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តសង្ឃាទិសេសចំពោះភិក្ខុ(អ្នកព្យាយាម)បំបែកសង្ឃ ដែលសង្ឃបានសូត្រសមនុភាសនកម្មអស់វារៈ ៣ ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរវេសាលី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុឈ្មោះទេវទត្ត ។ ព្រោះរឿងអ្វីជាដើម ។ ព្រោះរឿងដែលទេវទត្តព្យាយាមដើម្បីបំបែកសង្ឃដែលព្រមព្រៀងគ្នា ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយវាចាចិត្ត ។ បេ ។

(១៩) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តសង្ឃាទិសេសចំពោះភិក្ខុទាំងឡាយអ្នកប្រព្រឹត្តតាមនូវភិក្ខុដែល (ព្យាយាម) បំបែកសង្ឃ ដែលសង្ឃបានសូត្រសមនុភាសនកម្មអស់វារៈ ៣ ដង នៅតែមិនលះបង់ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរវេសាលី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងអ្វីជាដើម ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុទាំងឡាយច្រើនរូបប្រព្រឹត្តតាមទេវទត្តជាអ្នកព្យាយាមដើម្បីបំបែកសង្ឃ ។

ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។បេ។

(៦០) ទុព្ពចស្ស ភិក្ខុនោ យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ ន បដិនិស្សជ្ជន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ កោសម្ពិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឆន្នំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឆន្នោ ភិក្ខូហិ សហធម្មិកំ វុច្ចមានោ អត្តានំ អវចនីយំ អកាសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។បេ។

(៦១) កុលទូសកស្ស ភិក្ខុនោ យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ ន បដិនិស្សជ្ជន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អស្សជិបុនព្វសុកេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខូ សង្ឃេន

សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយវាចាចិត្ត ។បេ។

(៦០) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តសង្ឃាទិសេសចំពោះភិក្ខុអាក្រក់ (រឹងរូស) ប្រដៅបានដោយក្រ សង្ឃបានសូត្រសមនុភាសនកម្មអស់វារៈ ៣ ដង នៅតែមិនលះបង់ ក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរកោសម្ពី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះឆន្នៈមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឆន្នៈមានអាយុ កាលដែលភិក្ខុទាំងឡាយពោលប្រដៅប្រកបដោយធម៌ បានធ្វើខ្លួនឲ្យជាអ្នកដែលគេស្ដីប្រដៅមិនបាន ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយវាចាចិត្ត ។បេ។

(៦១) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តសង្ឃាទិសេសចំពោះភិក្ខុអ្នកប្រទូស្តត្រកូល សង្ឃបានសូត្រសមនុភាសនកម្មអស់វារៈ ៣ ដង នៅតែមិនលះបង់ ក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ សង្ឃ

បញ្ញាផលិយកម្មកតា តិក្ខុ ជន្ទាគាមិតា ទោសាគាមិតា មោហាគាមិតា ភយាគាមិតា ទាសេសុំ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ បំកា បញ្ញត្តិ ។ ជន្ទំ សាបត្តិសមុដ្ឋានំ ឋានកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

តេរស សង្ឃាទិសេសា និដ្ឋិតា ។

តស្សុទ្ទានំ

(៦៦) វិស្សដ្ឋិ កាយសំសគ្គោ(១)
ទុដ្ឋុល្លំ អត្តកាមតំ(២)
សញ្ចរិត្តំ កុដី ចេវ
វិហារោ ច អមូលកំ
កិញ្ចិ លេសញ្ច ភេទោ ច
តស្សេវ អនុវត្តកា
ទុព្ពចំ កុលទូសញ្ច(៣)
សង្ឃាទិសេស(៤)តេរសាតិ ។

---

១ ឱ. ម. កាយសំសគ្គំ ។ ២ ឱ. ម. អត្តកាមញ្ច ។ ៣ កុលទូសន្តិ បាឋោ បញ្ញាយតិ។
៤ ឱ. ម. សង្ឃាទិសេសា ។

បានធ្វើបញ្ញត្តិយកម្មហើយ (ប្រាប់បវេរប្រជុំ) ជា ភិក្ខុតាំងឡាយ លុះក្នុងអំណាចសេចក្ដីស្រឡាញ់ លុះក្នុងអំណាចសេចក្ដីស្អប់ លុះក្នុងអំ-ណាចសេចក្ដីល្ងង់ លុះក្នុងអំណាចសេចក្ដីខ្លាច ។ សិក្ខាបទនោះ មាននៃបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយវាចាចិត្ត ។ បេ ។

ចប់ សង្ឃាទិសេស ១៣ ។

ឧទ្ទាន គឺបញ្ជីរឿងនៃសង្ឃាទិសេសនោះ ដូច្នេះ

(៦៦) សង្ឃាទិសេសទាំង ១៣ គឺ សុក្កវិស្សដ្ឋិ ១ កាយ-សំសគ្គៈ ១ ទុដ្ឋុល្លវាចា ១ អត្តកាមបារិចរិយៈ ១ សញ្ចរិត្តៈ ១ កុដិការៈ ១ មហល្លកវិហារៈ ១ អមូលកៈ ១ កិញ្ចិលេសៈ (អញ្ញ-ភាគិយៈ) ១ សង្ឃភេទកៈ ១ ភេទានុវត្តកៈ ១ ទុព្វចៈ ១ កុលទូសកៈ ១ ។

[៦៣] យេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន បឋមោ អនិយតោ កត្ថ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អត្ថិ តត្ថ បញ្ញត្តិ អនុបញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ បទេសបញ្ញត្តិ សាធារណបញ្ញត្តិ អសាធារណបញ្ញត្តិ ឯកតោបញ្ញត្តិ ឧភតោបញ្ញត្តិ ។ បញ្ចន្នំ បាតិមោក្ខុទ្ទេសានំ កត្ថោគធំ កត្ថ បរិយាបន្នំ កតមេន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតិ ។ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតមា វិបត្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតមោ អាបត្តិក្ខន្ធោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតិហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតិហិ សមថេហិ សម្មតិ ។ កោ តត្ថ វិនយោ កោ តត្ថ អភិវិនយោ ។ កឹ តត្ថ បាតិមោក្ខំ កឹ តត្ថ អធិបាតិមោក្ខំ ។ កា វិបត្តិ កា សម្បត្តិ កា បដិបត្តិ ។ កតិ អត្ថវសេ បដិច្ច ភគវតា បឋមោ អនិយតោ បញ្ញត្តោ ។ កេ

[៦៣] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ ឃើញច្បាស់ ទ្រង់បញ្ញត្តអនិយតៈទី ១ ក្នុងទីណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្ដេច ។ បញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ ១ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ ១ បទេសបញ្ញត្តិ ១ សាធារណបញ្ញត្តិ ១ អសាធារណបញ្ញត្តិ ១ ឯកតោបញ្ញត្តិ ១ ឧភតោបញ្ញត្តិ ១ មានក្នុងអនិយតៈទី ១ នោះដែរឬទេ ។ បណ្ដាបាតិមោក្ខុទ្ទេស ៥ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ រាប់ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា ក៏ជាប់ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា មកកាន់ឧទ្ទេសក្នុងឧទ្ទេសណា ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះរាប់ជាវិបត្តិអ្វី ។ បណ្ដាគងនៃអាបត្តិទាំង ៧ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះរាប់ចូលក្នុងគងអាបត្តិគងណា ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មានយ៉ាង ។ បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ រាប់ជាអធិករណ៍អ្វី ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មានយ៉ាង ។ អ្វីជាវិន័យក្នុងសិក្ខាបទនោះ អ្វីជាអភិវិន័យក្នុងសិក្ខាបទនោះ អ្វីជាបាតិមោក្ខក្នុងសិក្ខាបទនោះ អ្វីជាអធិបាតិមោក្ខក្នុងសិក្ខាបទនោះ ។ អ្វីជាវិបត្តិ អ្វីជាសម្បត្តិ សេចក្ដីប្រតិបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនោះ) ដូចម្ដេច ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តអនិយតៈទី ១ ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ប៉ុន្មានយ៉ាង ។ ជនពួក

សិក្ខន្តិ ។ កេ សិក្ខិតសិក្ខា ។ កត្ថ ឋិតំ ។ កេ ធារេន្តិ ។ កស្ស វចនំ ។ កេនាភតន្តិ ។

(៦៦) យន្តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន បឋមោ អនិយតោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧទាយឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឧទាយី មាតុគ្គាមេន សទ្ធឹ ឯកោ ឯកាយ រហោ បដិច្ឆន្នេ អាសនេ អលង្កម្មនិយេ និសជ្ជំ កប្បេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អត្ថិ តត្ថ បញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តីតិ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ តស្មឹ នត្ថិ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ បទេសបញ្ញត្តីតិ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។ សាធារណបញ្ញត្តិ អសាធារណបញ្ញត្តីតិ ។ អសាធារណបញ្ញត្តិ ។ ឯកតោបញ្ញត្តិ ឧភតោបញ្ញត្តីតិ ។ ឯកតោបញ្ញត្តិ ។ បញ្ចន្នំ បាតិមោក្ខុទ្ទេសានំ កត្ថោគធំ កត្ថ បរិយាបន្នន្តិ ។ និទានោគធំ និទានបរិយាបន្នំ ។ កតមេន ឧទ្ទេសេន

ណាខ្លះសិក្សា ។ ជនពួកណា មានសិក្ខាសិក្សាហើយ ។ សិក្ខាបទនោះ ឋិតនៅក្នុងជនពួកណា ។ ជនពួកណាខ្លះទ្រទ្រង់ទុក ។ សិក្ខាបទនេះ ជាពាក្យរបស់នរណា ។ សិក្ខាបទនេះនរណានាំមក ។

(៦៦) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់ ឃើញច្បាស់ ទ្រង់បញ្ញត្តអនិយតៈទី ១ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះឧទាយិមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងក៏ដែលព្រះឧទាយិមានអាយុតែម្នាក់ឯង សម្រេចនូវការអង្គុយលើអាសនៈដ៏ស្ងាត់ កំបាំងល្មមធ្វើ (សេវនកិច្ចបាន) ជាមួយនឹងមាតុគ្រាមតែម្នាក់ ។ បញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ ១ ក្នុងអនិយតៈទី ១ នោះ មានដែរឬទេ ។ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ឯអនុប្បញ្ញត្តិ និងអនុប្បន្នបញ្ញត្តិ មិនមានក្នុងសិក្ខាបទនោះទេ ។ សិក្ខាបទនោះ ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិ ឬជាបទេសបញ្ញត្តិ ។ ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។ សិក្ខាបទនោះ ជាសាធារណបញ្ញត្តិ ឬជាអសាធារណបញ្ញត្តិ ។ ជាអសាធារណបញ្ញត្តិ ។ សិក្ខាបទនោះ ជាឯកតោបញ្ញត្តិ ឬជាឧភតោបញ្ញត្តិ ។ ជាឯកតោបញ្ញត្តិ ។ បណ្ដាបាតិមោក្ខុទ្ទេសទាំង ៥ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ ជាក់ចុះក្នុងឧទ្ទេសណា រាប់បញ្ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា ។ ជាក់ចុះក្នុងនិទាន រាប់បញ្ចូលក្នុងនិទាន ។ សិក្ខាបទ

ទុក្កដំ អាបជ្ជតិ ។ ចតុត្ថេន ទុក្កដេន ទុក្កដំ អាបជ្ជតិ ។ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតមា វិបត្តិ ។ សិយា សីលវិបត្តិ សិយា អាចារវិបត្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតមោ អាបត្តិក្ខន្ធោតិ ។ សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធោ សិយា សង្ឃាទិសេសាបត្តិក្ខន្ធោ សិយា បាចិត្តិយាបត្តិក្ខន្ធោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតីតិ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណន្តិ ។ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតីតិ ។ តីហិ សមថេហិ សម្មតិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។ កោ តត្ថ វិនយោ កោ តត្ថ អភិវិនយោតិ ។ បញ្ញត្តិ វិនយោ វិភត្តិ អភិវិនយោ ។ កិំ តត្ថ បាតិមោក្ខំ កិំ តត្ថ អធិបាតិមោក្ខន្តិ ។ បញ្ញត្តិ បាតិមោក្ខំ វិភត្តិ អធិបាតិមោក្ខំ ។ កា វិបត្តីតិ ។ អសំវរោ វិបត្តិ ។ កា សម្បត្តីតិ ។

នោះ មកកាន់ទុក្កដ ត្រង់ទុក្កដណា ។ មកកាន់ទុក្កដត្រង់ទុក្កដទី ៤ ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះចាត់ជាវិបត្តិអ្វី ។ សិក្ខាបទនោះ ចាត់ជាសីលវិបត្តិក៏មាន ជាអាចារវិបត្តិក៏មាន ។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ ចាត់ជាកងនៃអាបត្តិណា ។ ចាត់ជាកងនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យក៏មាន ចាត់ជាកងនៃអាបត្តិសង្ឃាទិសេសក៏មាន ចាត់ជាកងនៃអាបត្តិបាចិត្តិយៈក៏មាន ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មានយ៉ាង ។ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺ កើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីវាចាទេ ។ ស្ងប់ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះចាត់ជាអធិករណ៍អ្វី ។ ចាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មានយ៉ាង ។ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ យ៉ាង គឺដោយសម្មុខាវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ សម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈ ១ ។ អ្វីជាវិន័យក្នុងសិក្ខាបទនោះ អ្វីជាអភិវិន័យក្នុងសិក្ខាបទនោះ ។ បញ្ញត្តិជាវិន័យ វិភត្តិជាអភិវិន័យ ។ អ្វីជាបាតិមោក្ខក្នុងសិក្ខាបទនោះ អ្វីជាអធិបាតិមោក្ខក្នុងសិក្ខាបទនោះ ។ បញ្ញត្តិជាបាតិមោក្ខ វិភត្តិជាអធិបាតិមោក្ខ ។ អ្វីជាវិបត្តិ ។ សេចក្តីមិនសង្រួមជាវិបត្តិ ។ អ្វីជាសម្បត្តិ ។

សំវរោ សម្បត្តិ ។ កា បដិបត្តិ ។ ន ឯវរូបំ ករិស្សាមីតិ យាវជីវំ អាបាណកោដិកំ សមាទាយ សិក្ខតិ សិក្ខាបទេសុ ។ កតិ អត្ថវសេ បដិច្ច ភគវតា បឋមោ អនិយតោ បញ្ញត្តោតិ ។ ទស អត្ថវសេ បដិច្ច ភគវតា បឋមោ អនិយតោ បញ្ញត្តោ សង្ឃសុដ្ឋុតាយ សង្ឃផាសុតាយ ទុម្មង្កូនំ បុគ្គលានំ និគ្គហាយ បេសលានំ ភិក្ខូនំ ផាសុវិហារាយ ទិដ្ឋធម្មិកានំ អាសវានំ សំវរាយ សម្បរាយិកានំ អាសវានំ បដិឃាតាយ អប្បសន្នានំ បសាទាយ បសន្នានំ ភិយ្យោភាវាយ សទ្ធម្មដ្ឋិតិយា វិនយានុគ្គហាយ ។ កេ សិក្ខន្តីតិ ។ សេក្ខា ច បុថុជ្ជនកល្យាណកា ច សិក្ខន្តិ ។ កេ សិក្ខិតសិក្ខាតិ ។ អរហន្តោ សិក្ខិតសិក្ខា ។ កត្ថ ឋិតន្តិ ។ សិក្ខាកាមេសុ ឋិតំ ។

សេចក្តីសង្រួមជាសម្បត្តិ ។ សេចក្តីប្រតិបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនោះ) ដូចម្តេច ។ ភិក្ខុសមាទានសិក្សាក្នុងសិក្ខាបទទាំងឡាយ ដរាបដល់អស់ជីវិត មានជីវិតជាទីបំផុត ដោយសេចក្តីកំណត់ក្នុងចិត្តថា អាត្មា នឹងមិនធ្វើកម្ម មានសភាពយ៉ាងនេះឡើយ (នេះជាសេចក្តីប្រតិបត្តិ) ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តអនិយតៈទី ១ ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ប៉ុន្មានយ៉ាង ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តអនិយតៈ ទី ១ ព្រោះអាស្រ័យអំណាចប្រយោជន៍ ១០ យ៉ាង គឺ ដើម្បីល្អដល់សង្ឃ ១ ដើម្បីសេចក្តីសប្បាយដល់សង្ឃ ១ ដើម្បីសង្កត់សង្កិនបុគ្គលដែលមិនអៀនខ្មាស ១ ដើម្បីនៅជាសុខស្រួលដល់ភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ១ ដើម្បីរាំងនូវអាសវៈទាំងឡាយដែលកើតឡើងក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ដើម្បីកម្ចាត់បង់នូវអាសវៈទាំងឡាយដែលកើតឡើងក្នុងបរលោក ១ ដើម្បីញុំាងបុគ្គលទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លាឡើង ១ ដើម្បីញុំាងបុគ្គលទាំងឡាយដែលជ្រះថ្លាហើយឲ្យរឹតតែជ្រះថ្លាឡើង ១ ដើម្បីតម្កល់នៅនៃព្រះសទ្ធម្ម ១ ដើម្បីអនុគ្រោះដល់វិន័យ ១ ។ ពួកជនណាតែងសិក្សា ។ ពួកសេក្ខបុគ្គលនិងកល្យាណបុថុជ្ជនតែងសិក្សា ។ ពួកជនណា មានសិក្ខាសិក្សាហើយ ។ ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ មានសិក្ខាសិក្សាហើយ ។ សិក្ខាបទនោះ ឋិតនៅក្នុងជនពួកណា ។ ឋិតនៅក្នុងពួកសិក្ខាកាមបុគ្គល ។

កោ ធារេតីតិ ។ យេសំ វត្តតិ តេ ធារេន្តិ ។ កស្ស វចនន្តិ ។ ភគវតោ វចនំ អរហតោ សម្មា-សម្ពុទ្ធស្ស ។ កេនាភតន្តិ ។ បរម្បរាភតំ ។

ឧបាលិ ទាសកោ ចេវ
សោណកោ សិគ្គវោ តថា
មោគ្គលីបុត្តេន បញ្ចមា
ឯតេ ជម្ពុសិរិវ្ហយេ ។
តតោ មហិន្ទោ ឥដ្ដិយោ
ឧត្តិយោ ចេវ សម្ពលោ ។បេ។
ឯតេ នាគា មហាបញ្ញា
វិនយញ្ញូ មគ្គកោវិទា
វិនយំ ទីបេ បកាសេសុំ
បិដកំ តម្ពបណ្ណិយាតិ ។

(៤៩) យន្តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន ទុតិយោ អធិយោគោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧទាយឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឧទាយិ

ជនពួកណាតែងទ្រទ្រង់ទុក ។ សិក្ខាបទនោះប្រព្រឹត្តទៅដល់ពួកជនណា ពួកជននោះតែងទ្រទ្រង់ទុក ។ សិក្ខាបទនោះជាពាក្យរបស់នរណា ។ ជាពាក្យរបស់ព្រះមានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ។ សិក្ខាបទនោះ នរណានាំមក ។ ព្រះថេរៈទាំងឡាយ (ដូចមាននាមតទៅនេះ) នាំតៗគ្នាមក

ព្រះឧបាលិ ១ ព្រះទាសកៈ ១ ព្រះសោណកៈ ១ ព្រះសិគ្គវៈ ១
និងព្រះមោគ្គលីបុត្ត ១ គឺរៀងគ្នាជា ៥ ព្រះថេរៈទាំង
នេះនៅក្នុងទ្វីបមានឈ្មោះជម្ពូជាមានសិរី ។ តពីនោះមក
ព្រះមហិន្ទៈ ១ ព្រះឥដ្ឋិយៈ ១ ព្រះឧត្តិយៈ ១ ព្រះសម្ពលៈ ១
។បេ។ ព្រះនាគត្ថេរទាំងឡាយនេះ មានបញ្ញាច្រើន ចេះ
ព្រះវិន័យ ស្ទាត់ជំនាញក្នុងមគ្គ បានប្រកាសវិន័យបិដកទុក
ក្នុងតម្ពបណ្ណិទ្វីប ។

(៤៩) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ ឃើញច្បាស់ ទ្រង់បញ្ញត្តអធិយោគៈទី២ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះឧទាយិមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្តេច ។ ព្រោះ

មាតុគាមេន សទ្ធឹ ឯកោ ឯកាយ រហោ និសជ្ជំ កប្បេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អត្ថិ តត្ថ បញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តីតិ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ តស្មឹ នត្ថិ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ បទេសបញ្ញត្តីតិ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។ សាធារណបញ្ញត្តិ អសាធារណបញ្ញត្តីតិ ។ អសាធារណបញ្ញត្តិ ។ ឯកតោបញ្ញត្តិ ឧភតោបញ្ញត្តីតិ ។ ឯកតោបញ្ញត្តិ ។ ចតុន្នំ បាតិមោក្ខុទ្ទេសានំ កត្ថោគធំ កត្ថ បរិយាបន្នន្តិ ។ និទានោគធំ និទានបរិយាបន្នំ ។ កតមេន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតីតិ ។ ចតុត្ថេន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតិ ។ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតមា វិបត្តីតិ ។ សិយា សីលវិបត្តិ សិយា អាចារវិបត្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតមេន អាបត្តិក្ខន្ធេនាតិ ។ សិយា សង្ឃាទិសេសាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាចិត្តិយាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតីតិ ។ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា

រឿងក៏ដែលឧទាយិភិក្ខុមានអាយុតែម្នាក់ឯង សំរេចការអង្គុយ ក្នុងទីកំបាំងជាមួយនឹងមាតុគ្រាមតែម្នាក់ ។ បញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ ១ មានក្នុងសិក្ខាបទនោះដែរឬទេ ។ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ឯអនុប្បញ្ញត្តិ នឹងអនុប្បន្នបញ្ញត្តិ មិនមានក្នុងសិក្ខាបទនោះទេ ។ សិក្ខាបទនោះ ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិ ឬជាបទេសបញ្ញត្តិ ។ ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។ សិក្ខាបទនោះ ជាសាធារណបញ្ញត្តិ ឬជាអសាធារណបញ្ញត្តិ ។ ជាអសាធារណបញ្ញត្តិ ។ សិក្ខាបទនោះ ជាឯកតោបញ្ញត្តិ ឬជាឧភតោបញ្ញត្តិ ។ ជាឯកតោបញ្ញត្តិ ។ បណ្តាបាតិមោក្ខុទ្ទេសទាំង ៤ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ ជាក់ចុះក្នុងឧទ្ទេសណា រាប់បញ្ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា ។ ជាក់ចុះក្នុងនិទាន រាប់បញ្ចូលក្នុងនិទាន ។ សិក្ខាបទនោះ មកកាន់ឧទ្ទេស ត្រង់ឧទ្ទេសណា ។ មកកាន់ឧទ្ទេសត្រង់ឧទ្ទេសទី ៤ ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះជាក់ជាវិបត្តិអ្វី ។ ជាក់ជាសីលវិបត្តិក៏មាន ជាក់ជាអាចារវិបត្តិក៏មាន ។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ សិក្ខាបទនោះ ជាក់ជាកងនៃអាបត្តិណា ។ ជាកងនៃអាបត្តិសង្ឃាទិសេសក៏មាន ជាកងនៃអាបត្តិបាចិត្តិយៈក៏មាន ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មានយ៉ាង ។ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង

កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ ។ តីហិ សមថេហិ សម្មតិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។

ទេ្វ អនិយតា និដ្ឋិតា ។

តស្សុទ្ទានំ

[២៦] អលង្កម្មនិយញ្ចេវ
តថេវ ច ន ហេវ ខោ
អនិយតា សុបញ្ញត្តា
ពុទ្ធសេដ្ឋេន តាទិនា ។

អាបត្តិកើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីវាចា ១ កើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីកាយ ១ កើតឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត ១ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ យ៉ាង សង្គ្រោះចូលក្នុងអធិករណ៍ណា ។ ចូលក្នុងអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ យ៉ាង សង្គ្រោះរម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មានយ៉ាង ។ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ យ៉ាង គឺដោយសម្មុខាវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈ ១ ។

ចប់អនិយតៈ ទាំងពីរ ។

ឧទ្ទាន គឺបញ្ជីរឿងនៃអនិយតៈនោះ ដូច្នេះ

(២៦) អនិយតៈ (ទាំងពីរ) គឺ អលង្កម្មនិយៈ ១ នាលង្កម្មនិយៈ ១ ដែលព្រះពុទ្ធប្រសើរ មានគុណធម៌ដ៏តាំងមួន ទ្រង់បញ្ញត្តទុកហើយដោយល្អ ។

(២៧) យេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន អតិរេកចីវរំ ទសាហំ អតិក្កាមេន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ វេសាលិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ អតិរេកចីវរំ(១) ធារេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុបញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(២៨) ឯករត្តំ តិចីវរេន វិប្បវសន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ ភិក្ខូនំ ហត្ថេ ចីវរំ និក្ខិបិត្វា សន្តរុត្តរេន ជនបទចារិកំ បក្កមិំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុបញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ

១ [illegible]

(២៧) ស្ដាប់ ព្រះមានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គ ជ្រាបច្បាស់ ឃើញច្បាស់ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ដល់ភិក្ខុដែលទុកអតិរេកចីវរឲ្យកន្លងហួសពី ១០ ថ្ងៃទៅ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរវេសាលី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនរបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងអ្វីជាដើម ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុទ្រទ្រង់អតិរេកចីវរ (ទុកឲ្យកន្លងពី ១០ ថ្ងៃទៅ) ។ សិក្ខាបទនោះមាន បញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ យ៉ាង គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនតាំងឡើងអំពីចិត្ត ១ តាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត ១ ។ បេ ។

(២៨) ស្ដាប់ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ដល់ភិក្ខុដែលនៅប្រាសចាកត្រៃចីវរអស់មួយយប់ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនរបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងអ្វីជាដើម ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុច្រើនរូបផ្ញើចីវរក្នុងដៃនៃភិក្ខុទាំងឡាយ ហើយ (ស្លៀកដណ្ដប់) តែស្បង់និងចីវរចេញដើរទៅកាន់ជនបទចារិក ។ សិក្ខាបទនោះ មាន បញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង

ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[៦៩] អកាលចីវរំ បដិគ្គហេត្វា មាសំ អតិក្កាមេន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ អកាលចីវរំ បដិគ្គហេត្វា មាសំ អតិក្កាមេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[៧០] អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា បុរាណចីវរំ ធោវាបេន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧទាយឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អាយស្មា ឧទាយី អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា បុរាណចីវរំ ធោវាបេសិ តស្មឹ

សិក្ខាបទនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៦ យ៉ាង គឺ កើតឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនកើតឡើងអំពីចិត្ត១ កើតឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត១ ។ បេ ។

[៦៩] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុទទួលអកាលចីវរហើយ ទុកឲ្យកន្លងមួយខែទៅ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុច្រើនរូបទទួលអកាលចីវរហើយ ទុកឲ្យកន្លងហួសមួយខែទៅ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៦ យ៉ាង គឺកើតឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនកើតឡើងអំពីចិត្ត១ កើតឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត១ ។ បេ ។

[៧០] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុ ដែលប្រើនាងភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិឲ្យលាងចីវរចាស់ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវឧទាយិភិក្ខុមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧទាយិមានអាយុ ប្រើភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិ ឲ្យ

វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[៣១] អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា ហត្ថតោ ចីវរំ ប-ដិគ្គណ្ហន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ អាយស្មន្តំ ឧ-ទាយឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អាយស្មា ឧទាយី អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា ហត្ថតោ ចីវរំ បដិគ្គហេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[៣២] អញ្ញាតកំ គហបតឹ វា គហបតានឹ វា ចីវរំ វិញ្ញាបេន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ អញ្ញាតកំ សេដ្ឋិ-បុត្តំ ចីវរំ វិញ្ញាបេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ

ឈានចីវរនោះ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

[៣១] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ដោយភិក្ខុទទួលចីវរអំពីដៃភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគររាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះឧទាយិមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧទាយិមានអាយុ ទទួលចីវរ អំពីដៃភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិ ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង៦ យ៉ាង ។ បេ ។

[៣២] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ដោយភិក្ខុដែលសូមចីវរនឹងគហបតី ឬគហបតានី ដែលមិនមែនជាញាតិ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្តមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្តមានអាយុ សូមចីវរនឹងសេដ្ឋីបុត្តដែលមិនមែនជាញាតិ ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១

ឯកា អនុបញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[៣៣] អញ្ញាតកំ គហបតឹ វា គហបតានឹ វា តតុត្តរឹ ចីវរំ វិញ្ញាបេន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ន មត្តំ ជានិត្វា ពហុំ ចីវរំ វិញ្ញាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[៣៤] បុព្វេ អប្បវារិតោ(១) អញ្ញាតកំ គហបតិកំ ឧបសង្កមិត្វា ចីវរេ វិកប្បំ អាបជ្ជន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ បុព្វេ អប្បវារិតោ អញ្ញាតកំ គហបតិកំ ឧបសង្កមិត្វា

១ ឱ. អប្បវារិតស្ស ។

អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនេះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

[៣៣] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុដែលសូមចីវរនឹងគហបតី ឬគហបតានី ដែលមិនមែនជាញាតិ ឲ្យលើសជាងកំណត់ដែលគេប្រគេននោះទៅ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុមិនស្គាល់ប្រមាណ(ក្នុងការសូម) ហើយសូមចីវរជាច្រើន ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

[៣៤] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុអ្នកចូលទៅរកគហបតី មិនមែនជាញាតិ ដែលគេមិនបានបវារណាទុកមុនទេ ហើយដល់នូវការកំណត់ក្នុងចីវរ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះឧបនន្ទ ជាសក្យបុត្តមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដែលព្រះឧបនន្ទជាសក្យបុត្តមានអាយុ ដែលគេមិនបានបវារណាទុកមុន ហើយចូលទៅរកគហបតីដែលមិនមែនជាញាតិ ហើយ

ចីវរេ វិកប្បំ អាបជ្ជិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[៣៩] ទ្វិន្នំ អប្បវារិតេ(១) អញ្ញាតកេ គហបតិកេ ឧបសង្កមិត្វា ចីវរេ វិកប្បំ អាបជ្ជន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ ទ្វិន្នំ អប្បវារិតោ អញ្ញាតកេ គហបតិកេ ឧបសង្កមិត្វា ចីវរេ វិកប្បំ អាបជ្ជិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

១ ម. អប្បវារិតស្ស ។

ដល់នូវកិរិយាកំណត់ក្នុងចីវរ(១) ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ ចំណោមសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

(៣៩) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ដល់ភិក្ខុ ដែលចូលទៅរកគហបតីទាំងឡាយពីរនាក់មិនមែនជាញាតិ ដែលគេមិនបានបវារណាទុកមុន ហើយដល់នូវកិរិយាកំណត់ក្នុងចីវរ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះឧបនន្ទជាសក្យបុត្តមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧបនន្ទជាសក្យបុត្តមានអាយុ ដែលគេមិនបានបវារណាទុកមុន ហើយចូលទៅរកគហបតីទាំងឡាយពីរនាក់ដែលមិនមែនជាញាតិ ដល់នូវកិរិយាកំណត់ក្នុងចីវរ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ ចំណោមសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

១ កំណត់ប្រមាណចីវរ និងសំពត់ដែលល្អ ដើម្បីឲ្យគេប្រគេន ឲ្យបានចីវរល្អប្រសើរជាដើម ។

[៣៦] អតិរេកតិក្ខត្តុំ ចោទនាយ អតិរេកឆក្ខត្តុំ ឋានេន ចីវរំ អភិនិប្ផាទេន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ ឧបាសកេន អជ្ជណ្ហោ ភន្តេ អាគមេហីតិ វុច្ចមានោ នាគមេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

ចីវរវគ្គោ បឋមោ ។

តស្សុទ្ទានំ

[៣៧] អតិរេកេករត្តញ្ច
អកាលបោរាណធោវនំ
បដិគ្គហណបញ្ចមេវ
វិញ្ញត្តិ ច តទុត្តរិ
ទ្វេ អប្បវារិតា ចេវ
តិក្ខត្តុំ ចោទនាយ ចាតិ(១) ៕

១ បដិគ្គហណា បញ្ចមេវ វិញ្ញត្តិ ឧ តទុត្តរិ ទ្វេ អប្បវារិតា ចេវ តិក្ខត្តុំ ចោទនាយ ភវន្តិច កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

[៣៦] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុដែលញ៉ាំងចីវរឲ្យសម្រេច ដោយការតឿនតាមហួសកំណត់បីដង ដោយឈរហួសកំណត់ ៦ ដង ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធព្រះឧបនន្ទជាសក្យបុត្តមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧបនន្ទជាសក្យបុត្តមានអាយុ ដែលឧបាសកនិយាយ(អង្វរ)ថា បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន សូមលោកម្ចាស់រង់ចាំក្នុងថ្ងៃនេះមួយថ្ងៃសិន ហើយមិនព្រមរង់ចាំ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

ចប់ ចីវរវគ្គទី ១ ។

ឧទ្ទាន គឺបញ្ជីរឿងនៃចីវរវគ្គនោះ ដូច្នេះ

[៣៧] អតិរេកចីវរ ១ ចីវរដែលភិក្ខុនៅប្រាសចាកមួយរាត្រី ១ អកាលចីវរ ១ ការប្រើភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិឲ្យគក់ចីវរចាស់ ១ ទទួលចីវរអំពីដៃភិក្ខុនី ១ ទៀត ជាគម្រប់ប្រាំ ការសូមចីវរអំពីគ្រហស្ថមិនមែនជាញាតិ ១ ការសូមឲ្យលើសពីត្រូវចីវរ ១ ភិក្ខុដែលគេមិនបានបវារណាពីរយ៉ាង ១ ការតឿនតាមលើសឲ្យហួសកំណត់បីដង ១ ។

(៣៨) កោសិយមិស្សកំ សន្ថតំ ការាបនបច្ចយា និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ អាឡវិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ កោសិយការកេ ឧបសង្កមិត្វា ឯវមាហំសុ ពហូ អាវុសោ កោសការកេ(១) បចថ អម្ហាកម្បិ ទស្សថ មយម្បិ ឥច្ឆាម កោសិយមិស្សកំ សន្ថតំ ការាបេតុន្តិ(២) តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(៣៩) សុទ្ធកាឡកានំ ឯឡកលោមានំ សន្ថតំ ការាបនបច្ចយា និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ វេសាលិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ សុទ្ធកាឡកានំ ឯឡកលោមានំ សន្ថតំ ការាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

១ កោសិយការកេតិ ក្វចិ បាឋោ ទិស្សតិ ។ ២ ម. ឆ. ការេតុំ ។

(៣៨) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុដែលឲ្យគេធ្វើសន្ថតលាយដោយសូត្រ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរអាឡវី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ចូលទៅរកពួកអ្នកធ្វើសូត្រ ហើយនិយាយថា ម្នាលអ្នកមានអាយុទាំងឡាយ សូមអ្នកទាំងឡាយ ស្ងោរដង្កូវឲ្យច្រើន ហើយឲ្យមកពួកអាត្មាខ្លះ ឯអាត្មាចង់ឲ្យគេធ្វើសន្ថតលាយដោយសូត្រ ។ សិក្ខាបទនេះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនេះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

(៣៩) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុដែលឲ្យគេធ្វើសន្ថតនឹងរោមចៀមមានពណ៌ខ្មៅសុទ្ធ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងវេសាលី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុឲ្យគេធ្វើសន្ថត លាយរោមចៀមមានពណ៌ខ្មៅសុទ្ធ ។ សិក្ខាបទនេះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនេះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

(៦០) អនាទិយិត្វា តុលំ ឱទាតានំ តុលំ គោចរិយានំ នវំ សន្ថតំ ការាបេន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ថោកំយេវ ឱទាតំ(១) អន្តេ អាទិយិត្វា តថេវ សុទ្ធកាឡកានំ ឯឡកលោមានំ សន្ថតំ ការាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(៦១) អនុវស្សំ សន្ថតំ ការាបេន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ អនុវស្សំ សន្ថតំ ការាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

១ ម. ថោកញ្ញេវ ឱទាតំ ។

(៦០) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុដែល (ធ្វើឯង) ឬប្រើឲ្យគេធ្វើនូវសន្ថតថ្មី មិនលាយរោមចៀមសមួយជញ្ជីង រោមចៀមក្រហមមួយជញ្ជីង (១ ភាគ) ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងក្ដីដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងក្ដីដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ឲ្យគេធ្វើសន្ថតដោយរោមចៀមតាមពណ៌ខ្មៅសុទ្ធ យ៉ាងនោះដែរ តែលាយដោយរោមចៀមសបន្តិចត្រង់ជាយ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

(៦១) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុដែលឲ្យគេធ្វើសន្ថតរាល់ឆ្នាំ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងក្ដីដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងក្ដីដែលភិក្ខុច្រើនរូបឲ្យគេធ្វើសន្ថតរាល់ៗឆ្នាំ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

(៦២) អនាទិយិត្វា បុរាណសន្ថតស្ស សាមន្តា សុគតវិទត្ថឹ នវំ និសីទនសន្ថតំ ការាបេន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ សន្ថតំ ឧជ្ឈិត្វា អារញ្ញកង្គំ(១) បិណ្ឌបាតិកង្គំ បំសុកូលិកង្គំ សមាទិយឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(៦៣) ឯឡកលោមានិ គហេត្វា ឧត្តរិ តិយោជនំ អតិក្កាមេន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរោ ភិក្ខុ ឯឡកលោមានិ គហេត្វា ឧត្តរិ តិយោជនំ អតិក្កាមេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។

១ អារញ្ញិកង្គន្តិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

(៦២) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុដែលឲ្យគេធ្វើសន្ថតសម្រាប់ក្រាលអង្គុយថ្មី មិនលាយសន្ថតចាស់ មួយចំអាមព្រះសុគតដោយជុំវិញ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុច្រើនរូបលះបោលសន្ថត ហើយសមាទាននូវអារញ្ញិកង្គធុតង្គ បិណ្ឌបាតិកង្គធុតង្គ បំសុកូលិកង្គធុតង្គ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

(៦៣) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុដែលទទួលរោមចៀម នាំឲ្យកន្លងហួស ៣ យោជន៍ទៅ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុមួយរូប ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុមួយរូបទទួលរោមចៀម (នាំទៅ) ឲ្យកន្លងហួស ៣ យោជន៍ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានពីរយ៉ាង គឺតាំងឡើងអំពីកាយ មិនតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត ១ តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចា ១ ។ បេ ។

[៤៤] អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា ឯឡកលោមានិ ធោវាបេន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សក្កេសុ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ អញ្ញាតិកាហិ ភិក្ខុនីហិ ឯឡកលោមានិ ធោវាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[៤៥] រូបិយំ បដិគ្គណ្ហន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ រូបិយំ បដិគ្គហេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[៤៦] នានប្បការកំ រូបិយសំវោហារំ សមាបជ្ជន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។

[៤៤] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ដល់ភិក្ខុដែលប្រើភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិឲ្យលាងរោមចៀម ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងសក្កជនបទ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ប្រើភិក្ខុនីទាំងឡាយមិនមែនជាញាតិ ឲ្យលាងរោមចៀម ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

[៤៥] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ដល់ភិក្ខុដែលទទួលរូបិយៈ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគររាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះឧបនន្ទជាសក្យបុត្តមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧបនន្ទជាសក្យបុត្តមានអាយុទទួលរូបិយៈ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

[៤៦] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ដល់ភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តទិញដូរដោយរូបិយៈមានប្រការផ្សេងៗ ក្នុងទីណា ។

សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ នានប្បការកំ រូបិយសំវោហារំ សមាបជ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[៤៧] នានប្បការកំ កយវិក្កយំ សមាបជ្ជន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ បរិព្វាជកេន សទ្ធឹ កយវិក្កយំ សមាបជ្ជិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

កោសិយវគ្គោ ទុតិយោ ។

ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ប្រព្រឹត្តការទិញដូរដោយរូបិយៈ មានប្រការផ្សេងៗ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

[៤៧] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តការទិញនិងការលក់មានប្រការផ្សេងៗ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះឧបនន្ទជាសក្យបុត្តមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧបនន្ទជាសក្យបុត្តមានអាយុ ប្រព្រឹត្តការទិញនិងការលក់ជាមួយនឹងបរិព្វាជក ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

ចប់ កោសិយវគ្គ ទី ២ ។

តស្សុទ្ទានំ

(៦៨) មិស្សកំ សុទ្ធកញ្ចេវ
ភាគញ្ច អនុវស្សកំ
បុរាណសន្ថតញ្ចេវ
លោមានិ ធោវាបនេ ច
ជាតំ រូបិយញ្ចេវ
ទ្វេ ច នានប្បការកន្តិ ។

---

(៦៩) អតិរេកបត្តំ ទសាហំ អតិក្កាមេន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ អតិរេកបត្តំ ធារេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ល។

ឧទ្ទាន គឺបញ្ជីរឿងនៃកោសិយវគ្គនោះ ដូច្នេះ

(៦៨) កិច្ចធ្វើសន្ថតដោយរោមចៀមលាយសូត្រ ១ កិច្ចធ្វើសន្ថតដោយរោមចៀម មានពណ៌ខ្មៅសុទ្ធ ១ កិច្ចធ្វើសន្ថតលាយរោមចៀមសមួយចំណែក ក្រហមមួយចំណែក ១ កិច្ចធ្វើសន្ថតរាល់ឆ្នាំ ១ កិច្ចធ្វើសន្ថតថ្មីក្រៅពីយកទីសន្ថតចាស់ ១ កិច្ចទទួលរោមចៀមនាំទៅបានតែត្រឹមបីយោជន៍ ១ កិច្ចប្រើភិក្ខុនីឲ្យលាងរោមចៀម ១ កិច្ចទទួលប្រាក់ ១ កិច្ចទិញលក់ផ្លាស់ប្តូរដោយប្រាក់មានប្រការផ្សេង ៗ មានពីរសិក្ខាបទ ១ ។

(៦៩) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុដែលទុកអតិរេកបាត្រឲ្យកន្លងហួស ១០ ថ្ងៃទៅ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុទ្រទ្រង់អតិរេកបាត្រ ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ ចន្លោះសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ យ៉ាង គឺកើតឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនកើតឡើងអំពីចិត្ត ១ កើតឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត ១ ។ល។

[៥០] ឩនបញ្ចពន្ធនេន បត្តេន អញ្ញំ នវំ បត្តំ ចេតាបេន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សក្កេសុ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ អប្បមត្តកេនបិ ភិន្នេន អប្បមត្តកេនបិ ខណ្ឌេន វិលិខិតមត្តេនបិ ពហូ បត្តេ វិញ្ញាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។បេ។

[៥១] ភេសជ្ជានិ បដិគ្គហេត្វា សត្តាហំ អតិក្កាមេន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ ភេសជ្ជានិ បដិគ្គហេត្វា សត្តាហំ អតិក្កាមេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកំ) ។បេ។

[៥០] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុដែលមានបាត្រមានចំណង ក៏ស្នាមប្រេះបែក មិនទាន់ដល់ប្រាំកន្លែង ហើយឲ្យគេធ្វើបាត្រថ្មីទៀត ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងសក្កជនបទ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងអ្វីជាដើម ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុមានបាត្រគ្រាន់តែបែកបន្តិចបន្តួចខ្លះ គ្រាន់តែដាច់បន្តិចបន្តួចខ្លះ គ្រាន់តែមានស្នាមប្រេះបន្តិចបន្តួចខ្លះ ហើយសូមបាត្រជាច្រើន ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។បេ។

[៥១] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុដែលទទួលភេសជ្ជៈ ហើយទុកឲ្យកន្លងហួស ៧ ថ្ងៃទៅ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងអ្វីជាដើម ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុច្រើនរូបទទួលភេសជ្ជៈ ហើយទុកឲ្យកន្លងហួស ៧ ថ្ងៃ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៦ យ៉ាង (ដូចកឋិនសិក្ខាបទ) ។បេ។

(៤២) អតិរេកមាសេ សេសេ គិម្ហានំ(១) វស្សិកសាដិកចីវរំ បរិយេសនស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ អតិរេកមាសេ សេសេ គិម្ហានំ វស្សិកសាដិកចីវរំ បរិយេសឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។បេ ។

(៤៣) ភិក្ខុស្ស សាមំ ចីវរំ ទត្វា អច្ឆិន្ទនស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ ភិក្ខុស្ស សាមំ ចីវរំ ទត្វា អច្ឆិន្ទិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។បេ ។

---

១ ម. ប. គិម្ហេ ។

(៤២) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុដែលស្វែងរកវស្សិកសាដិកចីវរ សម្រាប់ងូតទឹកភ្លៀង ក្នុងកាលដែលហួសពីខែ១ក្នុងខាងចុងនៃរដូវក្តៅទៅ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងអ្វីជាដើមហេតុ ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុនាំគ្នាស្វែងរកវស្សិកសាដិកចីវរ សម្រាប់ងូតទឹកភ្លៀង ក្នុងកាលដែលហួសពីខែ១ក្នុងខាងចុងនៃរដូវក្តៅ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។បេ ។

(៤៣) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុដែលបានឲ្យចីវរខ្លួនឯង ដល់ភិក្ខុដទៃ ហើយមានចិត្តទាស់ទែង ដណ្តើមយកវិញ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះឧបនន្ទៈសក្យបុត្តមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងអ្វីជាដើមហេតុ ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧបនន្ទៈសក្យបុត្តមានអាយុ បានឲ្យចីវរខ្លួនឯង ដល់ភិក្ខុដទៃ ហើយមានចិត្តអាក់អន់ ដណ្តើមយកវិញ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៣ យ៉ាង ។បេ ។

[៩៦] សាមំ សុត្តំ វិញ្ញាបេត្វា តន្តវាយេហិ ចីវរំ វាយាបេន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ សាមំ សុត្តំ វិញ្ញាបេត្វា តន្តវាយេហិ ចីវរំ វាយាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[៩៧] បុព្វេ អប្បវារិតោ(១) អញ្ញាតកស្ស គហបតិកស្ស តន្តវាយេ ឧបសង្កមិត្វា ចីវរេ វិកប្បំ អាបជ្ជន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ បុព្វេ អប្បវារិតោ អញ្ញាតកស្ស គហបតិកស្ស តន្តវាយេ ឧបសង្កមិត្វា ចីវរេ វិកប្បំ អាបជ្ជិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។

១ អប្បវារិតស្សាតិ សព្វត្ថ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

(៩៦) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុដែលសូមអំបោះ (អំពីគ្រហស្ថ) ដោយខ្លួនឯង យកមកឲ្យជាងតម្បាញត្បាញចីវរ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគររាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុសូមអំបោះ (អំពីគ្រហស្ថ) ដោយខ្លួនឯងហើយឲ្យជាងតម្បាញត្បាញចីវរ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

(៩៧) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុដែលគេមិនបានបវារណាជាមុន ហើយចូលទៅរកជាងតម្បាញរបស់គហបតី ដែលមិនមែនជាញាតិ ហើយដល់នូវកិរិយាកំណត់ក្នុងចីវរ (ចង់បានឲ្យល្អហួសហេតុ) ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្តមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្តមានអាយុ ដែលគេមិនបានបវារណាទុកជាមុន ហើយចូលទៅរកជាងតម្បាញរបស់គហបតីមិនមែនជាញាតិ ដល់នូវកិរិយាកំណត់ក្នុងចីវរ ។

ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ ស-មុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។បេ។

(៤៦) អច្ចេកចីវរំ បដិគ្គហេត្វា ចីវរកាលសមយំ អតិក្កាមេន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ អច្ចេកចីវរំ បដិគ្គហេត្វា ចីវរកាលសមយំ អតិក្កាមេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកេ) ។បេ។

(៤៧) តិណ្ណំ ចីវរានំ អញ្ញតរំ ចីវរំ អន្តរឃរេ និក្ខិបិត្វា អតិរេកឆារត្តំ វិប្បវសន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ តិណ្ណំ ចីវរានំ អញ្ញតរំ ចីវរំ អន្តរឃរេ និក្ខិបិត្វា អតិរេកឆារត្តំ វិប្បវសឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។

សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។បេ។

(៤៦) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុដែលទទួលអច្ចេកចីវរ ហើយទុកឲ្យកន្លងសម័យនៃចីវរកាលទៅ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដែលភិក្ខុច្រើនរូបទទួលអច្ចេកចីវរ ហើយទុកឲ្យកន្លងសម័យនៃចីវរកាលទៅ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ យ៉ាង (ដូចក្នុងកឋិនសិក្ខាបទ) ។បេ។

(៤៧) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុដែលទុកចីវរ បណ្ដាចីវរទាំង ៣ ចីវរណាមួយ ក្នុងចន្លោះផ្ទះ ហើយនៅប្រាស (ចាកចីវរនោះ) ឲ្យលើស ៦ រាត្រីទៅ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿង-រ៉ាវដែលភិក្ខុច្រើនរូប ទុកចីវរ បណ្ដាចីវរទាំង ៣ ចីវរណាមួយ ក្នុងចន្លោះផ្ទះ ហើយនៅប្រាស (ចាកចីវរនោះ) ឲ្យលើសពី ៦ រាត្រីទៅ ។

ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆដ្ឋំ អាបត្តិសមុដ្ឋានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកេ) ។ បេ ។

(៨៨) ជានំ សង្ឃិកំ លាភំ បរិណតំ អត្តនោ បរិណាមេន្តស្ស និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ ជានំ សង្ឃិកំ លាភំ បរិណតំ អត្តនោ បរិណាមេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆដ្ឋំ អាបត្តិសមុដ្ឋានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

បត្តវគ្គោ តតិយោ ។

តស្សុទ្ទានំ

(៨៩) អតិរេកញ្ច បត្តញ្ច
ឩនេន ពន្ធនេន ច
ភេសជ្ជំ សាដិកាញ្ចេវ
ទាបិតេន អច្ឆិន្ទនំ
ទុវេ តន្តវាយា ចេវ

សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ យ៉ាង (ដូចគ្នានឹងកឋិនកសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

(៨៨) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ដោយព្រោះភិក្ខុដែលដឹងថា លាភនេះបង្អោនទៅដើម្បីសង្ឃហើយ ក៏បង្អោនមកដើម្បីខ្លួនវិញ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុដឹងថា លាភដែលគេបង្អោនទៅដើម្បីសង្ឃហើយ ក៏ត្រឡប់បង្អោនមកដើម្បីខ្លួនវិញ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង ។ បេ ។

ចប់ បត្តវគ្គ ទី ៣ ។

ឧទ្ទាន គឺបញ្ជីរឿងនៃបត្តវគ្គ ដូច្នេះ

(៨៩) ភិក្ខុទុកអតិរេកបាត្រ ១ ភិក្ខុមានបាត្រមានចំណាំ មិនទាន់ដល់ប្រាំកន្លែង ១ ភិក្ខុទុកភេសជ្ជៈ ១ ភិក្ខុស្វែងរកសំពត់ងូតទឹកភ្លៀង ១ ភិក្ខុឲ្យចីវរដល់ភិក្ខុឯទៀតហើយមានចិត្ត តាក់តែងដណ្ដើមយកវិញ ១ ភិក្ខុសូមឲ្យជាងត្បាញត្បាញចីវរទាន

អច្ចេកចីវរេន ច

សាសង្កំ វិប្បវាសេន

សង្ឃិកំ បរិណាមនាតិ(១) ។

តឹស និស្សគ្គិយា បាចិត្តិយា និដ្ឋិតា(២) ។

[៦០] យេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន សម្បជានមុសាវាទេ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ហត្ថកំ សក្យបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ហត្ថកោ សក្យបុត្តោ តិត្ថិយេហិ សទ្ធឹ សល្លបន្តោ អវជានិត្វា បដិជានិ បដិជានិត្វា អវជានិ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

១ [illegible] ។ ២ [illegible] ។

គឺសិក្ខាបទ ១ ភិក្ខុទទួលអច្ចេកចីវរទុកឲ្យកន្លងសម័យនៃចីវរកាល ១ ភិក្ខុទុកចីវរណាមួយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ហើយនៅប្រាសចាកចីវរលើស ៦ រាត្រី ១ ភិក្ខុបង្អោនលាភសង្ឃមកដើម្បីខ្លួនឯង ១ ។

ចប់ និស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ៣០ ។

[៦០] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់ ឃើញច្បាស់ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈ ព្រោះពោលពាក្យកុហកដោយដឹងខ្លួន ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវហត្ថកភិក្ខុ ជាសក្យបុត្ត ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងកាលដែលហត្ថកភិក្ខុជាសក្យបុត្តនិយាយបោះបោកជាមួយនឹងតិរ្ថិយទាំងឡាយ នៅកែសម្តីហើយត្រឡប់ទទួលប្តេជ្ញា ប្តេជ្ញាហើយបែរជានៅកែសម្តីវិញ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង គឺ តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចា ១ តាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីកាយ ១ តាំងឡើងអំពីកាយ អំពីវាចា និងចិត្ត ១ ។ បេ ។

(៦១) ឱមសវាទេ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ បេសលេហិ ភិក្ខូហិ សទ្ធឹ ភណ្ឌន្តា បេសលេ ភិក្ខូ ឱមសឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(៦២) ភិក្ខុបេសុញ្ញេ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ភិក្ខូនំ ភណ្ឌនជាតានំ កលហជាតានំ វិវាទាបន្នានំ បេសុញ្ញំ ឧបសំហរឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(៦១) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈ ព្រោះពោលពាក្យចាក់ដោត (ដេរប្រទេចភិក្ខុផងគ្នា) ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងក៏ដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ទាស់ទែងនឹងភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ហើយពោលចាក់ដោត (ដេរប្រទេច) ភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង ។ បេ ។

(៦២) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈ ព្រោះពោលពាក្យញុះញង់ភិក្ខុផងគ្នា ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងក៏ដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុនាំពាក្យញុះញង់ របស់ភិក្ខុទាំងឡាយដែលបង្កហេតុឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង ។ បេ ។

(៦៣) អនុបសម្បន្នំ បទសោ ធម្មំ វាចេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ឧបាសកេ បទសោ ធម្មំ វាចេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា វាចតោ សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ន ចិត្តតោ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ។ បេ ។

(៦៤) អនុបសម្បន្នេន ឧត្តរិទ្វិរត្តតិរត្តំ[១] សហ សេយ្យំ កប្បេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ អាឡវិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ អនុបសម្បន្នេន សហ សេយ្យំ កប្បេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។

១ ឧត្តរិទិរត្តតិរត្តន្តិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

(៦៣) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តអាបត្តិបាចិត្តិយៈដល់ភិក្ខុ ដែលបង្រៀនធម៌ដោយបទ ដល់អនុបសម្បន្ន ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងតែពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុបង្រៀនធម៌ដោយបទដល់ពួកឧបាសក ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ យ៉ាង គឺតាំងឡើងអំពីវាចា មិនតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត ១ តាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីកាយ ១ ។ បេ ។

(៦៤) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តអាបត្តិបាចិត្តិយៈដល់ភិក្ខុ ដែលសម្រេចការដេកនៅជាមួយនឹងអនុបសម្បន្ន ឲ្យលើសជាងពីរបីរាត្រីឡើងទៅ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរអាឡវី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងតែពួកភិក្ខុច្រើនរូប សម្រេចការដេកនៅជាមួយនឹងអនុបសម្បន្ន ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ យ៉ាង គឺតាំងឡើងអំពីកាយ មិនតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត ១ តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចា ១ ។ បេ ។

(៦៨) មាតុគ្គាមេន សហ សំវិធាយ គច្ឆន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ អាយស្មន្តំ អនុរុទ្ធំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អាយស្មា អនុរុទ្ធោ មាតុគ្គាមេន សហ សំវិធាយ គច្ឆិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ថេយ្យសត្ថសមុដ្ឋានំ) ។ បេ ។

(៦៩) មាតុគ្គាមស្ស ឧត្តរិឆប្បញ្ចវាចាហិ ធម្មំ ទេសេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ អាយស្មន្តំ ឧទាយឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អាយស្មា ឧទាយិ មាតុគ្គាមស្ស ធម្មំ ទេសេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ទ្វេ អនុប្បញ្ញត្តិយោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (បទសោធម្មំ) ។ បេ ។

(៦៨) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈចំពោះភិក្ខុ ដែលសម្រេចការដើរទៅ ជាមួយនឹងមាតុគ្រាម ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះអនុរុទ្ធមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងកើតដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះអនុរុទ្ធមានអាយុ សម្រេចការដើរទៅ ជាមួយនឹងមាតុគ្រាម ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ យ៉ាង (ដូចគ្នានឹងថេយ្យសត្ថសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

(៦៩) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈចំពោះភិក្ខុ ដែលសម្តែងធម៌ដល់មាតុគ្រាមលើសជាងប្រាំ-ប្រាំមួយម៉ាត់ឡើងទៅ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះឧទាយីមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងកើតដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧទាយីមានអាយុ សម្តែងធម៌ដល់មាតុគ្រាម ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ២ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ យ៉ាង (ដូចគ្នានឹងបទសោធម្មសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

[៦៧] អនុបសម្បន្នស្ស ឧត្តរិមនុស្សធម្មំ ភូតំ អារោចេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ វេសាលិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ វគ្គុមុទាតីរិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ វគ្គុមុទាតីរិយា ភិក្ខូ គិហីនំ អញ្ញមញ្ញស្ស ឧត្តរិមនុស្សធម្មស្ស វណ្ណំ ភាសិំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ សិយា វាចតោ សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន ចិត្តតោ ។ បេ ។

[៦៨] ភិក្ខុស្ស ទុដ្ឋុល្លំ អាបត្តឹ អនុបសម្បន្នស្ស អារោចេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ ភិក្ខុស្ស ទុដ្ឋុល្លំ អាបត្តឹ អនុបសម្បន្នស្ស អារោចេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (អទិន្នាទានសមុដ្ឋានំ) ។ បេ ។

[៦៧] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈដល់ភិក្ខុ ដែលប្រាប់ឧត្តរិមនុស្សធម្មដែលមានពិត ដល់អនុបសម្បន្ន ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរវេសាលី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកភិក្ខុ ដែលនៅទៀបឆ្នេរស្ទឹងឈ្មោះវគ្គុមុទា ។ ព្រោះរឿងកើតដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកភិក្ខុអ្នកនៅទៀបឆ្នេរស្ទឹងឈ្មោះវគ្គុមុទា ពោលគុណឧត្តរិមនុស្សធម្មនៃគ្នានិងគ្នាដល់គ្រហស្ថទាំងឡាយ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង គឺ កើតឡើងអំពីកាយ មិនកើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត ១ កើតឡើងអំពីវាចា មិនកើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត ១ កើតឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនកើតឡើងអំពីចិត្ត ១ ។ បេ ។

[៦៨] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈដល់ភិក្ខុ ដែលប្រាប់ទុដ្ឋុល្លាបត្តិរបស់ភិក្ខុដទៃគ្នាដល់អនុបសម្បន្ន ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងកើតដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុប្រាប់ទុដ្ឋុល្លាបត្តិរបស់ភិក្ខុដទៃគ្នាដល់អនុបសម្បន្ន ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង (ដូចសមុដ្ឋាននៃអទិន្នាទាន) ។ បេ ។

(៦៩) បឋវី ខណនស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ អាឡវិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាឡវកេ(១) ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាឡវកា ភិក្ខូ បឋវឹ ខណឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

មុសាវាទវគ្គោ បឋមោ ។

ឧទ្ទានំ

(៧០) មុសាឱមសបេសុញ្ញំ
បទសោ ទ្វេ ចិរញ្ញុនា
ទេសនាភូតា ចេវ
ទុដ្ឋុល្លំ បឋវីខណេតិ ។

(៧១) ភូតគាមបាតព្យតាយ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ អាឡវិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាឡវកេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាឡវកា

១ ម. ឧ. អាឡវិកេ ។

(៦៩) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈចំពោះភិក្ខុ ដែលជីកដី ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរអាឡវី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកភិក្ខុនៅក្នុងនគរអាឡវី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកភិក្ខុនៅក្នុងនគរអាឡវីនាំគ្នាជីកដី ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង ។ បេ ។

ចប់ មុសាវាទវគ្គទី ១ ។

ឧទ្ទាន គឺបញ្ជីរឿងនៃមុសាវាទវគ្គនោះ ដូច្នេះ

(៧០) ភិក្ខុពោលពាក្យកុហក ១ ពោលពាក្យទាក់ដោត ១ ពោលពាក្យញុះញង់ ១ បង្រៀនធម៌ដោយបទ ១ ដេករួមទីនឹងអនុបសម្បន្នមានពីរសិក្ខាបទ ១ ការសម្ដែងធម៌ ១ ការប្រាប់ឧត្តរិមនុស្សធម្ម ១ ការប្រាប់ទុដ្ឋុល្លាបត្តិ ១ ការជីកដី ១ ។

(៧១) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈចំពោះភិក្ខុ ដែលធ្វើភូតគាមឲ្យវិនាស ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរអាឡវី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកភិក្ខុអ្នកនៅក្នុងនគរអាឡវី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកភិក្ខុអ្នកនៅក្នុង

ភិក្ខូ រុក្ខំ ឆិន្ទិំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[៨៦] អញ្ញវាទកេ វិហេសកេ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ កោសម្ពិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឆន្នំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឆន្នោ សង្ឃមជ្ឈេ អាបត្តិយា អនុយុញ្ជិយមានោ អញ្ញេនញ្ញំ បដិចរិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(៨៧) ឧជ្ឈាបនកេ ខីយនកេ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ មេត្តិយភុម្មជកេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ មេត្តិយភុម្មជកា ភិក្ខូ អាយស្មន្តំ ទព្វំ មល្លបុត្តំ ភិក្ខូ ឧជ្ឈាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា

នគរអាឡវីកាប់ដើមឈើ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង ។ល។

(៨៦) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈដល់ភិក្ខុ ពោលពាក្យដទៃធ្វើឲ្យសង្ឃលំបាក ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្ត ក្នុងនគរកោសម្ពី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះឆន្នៈមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឆន្នៈមានអាយុ កាលត្រូវគេសាកសួរដោយអាបត្តិក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃ ហើយត្រឡប់ពោលបិទបាំងពាក្យដទៃដោយពាក្យដទៃវិញ ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង ។ល។

(៨៧) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈដល់ពួកភិក្ខុដែលបន្ទាប់ភិក្ខុដទៃ ឲ្យពោលទោស តិះដៀល (ភិក្ខុដទៃ) ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគររាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវមេត្តិយភិក្ខុនិងភុម្មជកភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលមេត្តិយភិក្ខុនិងភុម្មជកភិក្ខុ ប្រើភិក្ខុទាំងឡាយឲ្យពោលទោសព្រះទព្វមល្លបុត្តមានអាយុ ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១

អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ ស-មុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(៧៤) សង្ឃិកំ មញ្ចំ វា បីឋំ វា ភិសឹ វា កោច្ឆំ វា អជ្ឈោកាសេ សន្ថរិត្វា អនុទ្ធរិត្វា អនាបុច្ឆា បក្ក-មន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ សង្ឃិកំ សេនាសនំ អជ្ឈោកាសេ សន្ថរិត្វា អនុទ្ធរិត្វា អនាបុច្ឆា បក្កមឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកោ) ។ បេ ។

(៧៥) សង្ឃិកេ វិហារេ សេយ្យំ សន្ថរិត្វា អនុទ្ធរិត្វា អនាបុច្ឆា បក្កមន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សត្តរសវគ្គិយេ

អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនេះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ យ៉ាង ។ បេ ។

(៧៤) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈចំពោះភិក្ខុ ដែលយកគ្រែ តាំង ពូក កៅអី ជារបស់សង្ឃទៅក្រាលទុកក្នុងទីវាល មិនលើកយកមកទុកដោយខ្លួនឯង(ក្ដី) មិនប្រើអ្នកដទៃឲ្យយកមកទុក(ក្ដី) ហើយដើរចៀសចេញទៅ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្ត ក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងពួកភិក្ខុច្រើនរូបក្រាលសេនាសនៈជារបស់សង្ឃក្នុងទីវាល មិនលើកយកមកទុកដោយខ្លួនឯង ទាំងមិនប្រាប់ (អ្នកដទៃឲ្យលើកយកមកទុក) ហើយដើរចៀសចេញទៅ ។ សិក្ខាបទនេះ មានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនេះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ យ៉ាង (ដូចគ្នានឹងកឋិនកសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

(៧៥) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈចំពោះភិក្ខុ ដែលក្រាលកម្រាលសម្រាប់ដេកក្នុងវិហារជារបស់សង្ឃ មិនលើកយកទុកដោយខ្លួនឯង (ក្ដី) មិនប្រាប់ (អ្នកដទៃឲ្យលើកយកមកទុកក្ដី) ហើយដើរចៀសចេញទៅ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវ-ត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកសត្តរសវគ្គិយ-

ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិំ ។ សត្តរសវគ្គិយា ភិក្ខូ សង្ឃិកេ វិហារេ សេយ្យំ សន្ថរិត្វា អនុទ្ធរិត្វា អនាបុច្ឆា បក្កមឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិ-សមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកេ) ។ បេ ។

(៥៦) សង្ឃិកេ វិហារេ ជានំ បុព្វុបគតំ ភិក្ខុំ អនុបខជ្ជ សេយ្យំ កប្បេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ ថេរេ ភិក្ខូ អនុបខជ្ជ សេយ្យំ កប្បេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។

ភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកសត្តរសវគ្គិយភិក្ខុ ក្រាលគ្រែគ្រាលសម្រាប់ដេក ក្នុងវិហារជារបស់សង្ឃ មិនរើយកមកទុកវិញ ទាំងមិនបានប្រាប់(អ្នកដទៃឲ្យរើយកមកទុក) ហើយដើរចៀសចេញទៅ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៦ យ៉ាង (ដូចក្នុងកឋិនកសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

(៥៦) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈចំពោះភិក្ខុ ដែលដឹងថា មានភិក្ខុចូលទៅនៅមុនហើយ ចូលទៅច្រៀតច្រៀកសម្រេចការដេកនៅក្នុងវិហារជារបស់សង្ឃ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ចូលទៅច្រៀតច្រៀកភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ហើយសម្រេចការដេកនៅ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺ កើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីវាចា ។ បេ ។

(៧៧) ភិក្ខុំ កុបិតេន អនត្តមនេន សង្ឃិកា វិហារា និក្កឌ្ឍនស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ កុបិតា អនត្តមនា ភិក្ខូ សង្ឃិកា វិហារា និក្កឌ្ឍឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(៧៨) សង្ឃិកេ វិហារេ ឧបរិវេហាសកុដិយា អាហច្ចបាទកំ មញ្ចំ វា បីឋំ វា អភិនិសីទនស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរោ ភិក្ខុ សង្ឃិកេ វិហារេ ឧបរិវេហាសកុដិយា អាហច្ចបាទកំ មញ្ចំ[1] សហសា អភិនិសីទិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។

---

១ មញ្ចំ វា បីឋំ វាតិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

(៧៧) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈចំពោះភិក្ខុ ដែលមានចិត្តខឹង អាក់អន់ ហើយចាប់ទាញភិក្ខុដទៃ ឲ្យចេញអំពីវិហារជារបស់សង្ឃ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធ នូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ មានចិត្តខឹង អាក់អន់ហើយចាប់ទាញភិក្ខុទាំងឡាយឲ្យចេញ អំពីវិហារជារបស់សង្ឃ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង ។ បេ ។

(៧៨) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈចំពោះភិក្ខុ ដែលអង្គុយសង្កត់គ្រែឬតាំង ដែលមានជើងគ្រាន់តែដុំកួចជីថ្នាក់ខាងលើ ក្នុងវិហារជារបស់សង្ឃ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុ ១ រូប ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុ ១ រូប អង្គុយសង្កត់គ្រាមនូវគ្រែ ដែលមានជើងគ្រាន់តែដុំកួចជីថ្នាក់ខាងលើ ក្នុងវិហារជារបស់សង្ឃ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ យ៉ាង គឺកើតឡើងអំពីកាយ មិនកើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត ១ កើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីវាចា ១ ។ បេ ។

(៧៩) ទ្វត្តិបរិយាយេ អធិដ្ឋហិត្វា តតុត្តរឹ អធិដ្ឋ-ហន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ កោសម្ពិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ អាយស្មន្តំ ឆន្នំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អាយស្មា ឆន្នោ កតបរិយោសិតំ វិហារំ បុនប្បុនំ ឆាទាបេសិ បុនប្បុនំ លិម្បាបេសិ អតិភារិកោ វិហារោ បរិបតិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(៨០) ជានំ សប្បាណកំ ឧទកំ តិណំ វា មត្តិកំ វា សិញ្ចន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ អាឡវិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ អាឡវិកេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អាឡវិកា ភិក្ខូ ជានំ សប្បាណកំ ឧទកំ តិណម្បិ មត្តិកម្បិ(១) សិញ្ចឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋា-នេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

ភូតគាមវគ្គោ ទុតិយោ ។

១ តិណំ វា មត្តិកំ វាតិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

(៧៩) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈចំពោះភិក្ខុ ដែលបង្គាប់ឲ្យប្រក់ពីរបីជាន់ ហើយនៅតែបង្គាប់ឲ្យប្រក់លើសពីនោះទៅទៀត ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរកោសម្ពី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធព្រះឆន្នៈមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងនេះ ដែលព្រះឆន្នៈមានអាយុ ឲ្យគេលាប ឲ្យគេប្រក់រឿយ ៗ នូវវិហារដែលខ្លួនធ្វើជាស្រេចហើយ វិហារធ្ងន់ពេក ក៏រលំធ្លាក់ទៅ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

(៨០) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈចំពោះភិក្ខុ ដែលដឹងថាទឹកមានសត្វ ហើយយកទៅចាក់ស្រោចស្មៅឬដី ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរអាឡវី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធពួកភិក្ខុអ្នកនៅក្នុងដែនអាឡវី ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងនេះ ដែលពួកភិក្ខុអ្នកនៅក្នុងដែនអាឡវីដឹងថា ទឹកមានសត្វ ហើយយកទៅស្រោចស្មៅឬដី ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង ។ បេ ។

ចប់ ភូតគាមវគ្គទី ២ ។

តស្សុទ្ទានំ

(៨១) វត្ថុបចាលនញ្ចេវ
បេសុញ្ញំ ឧបាសេ ច
អវេក្ខកាសោ វិហារេ ច
អនុបខជ្ជ និក្ខិត្វា
វេហាសកុដិ ...
សបុណ្ណការសិក្ខាខន្ធិ ។

---

(៨២) អសម្មតេន ភិក្ខុនិយោ ឱវទន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ អសម្មតា ភិក្ខុនិយោ ឱវទឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អត្ថិ តត្ថ បញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តីតិ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ តស្មឹ ឆន្នំ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា វាចតោ សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ន ចិត្តតោ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ។ បេ ។

ឧទ្ទាន គឺបញ្ជីរឿងនៃខន្ធកនោះ ដូច្នេះ

(៨១) ភិក្ខុកាប់ដើមឈើ ១ ភិក្ខុញុះញង់ភិក្ខុជំនិនា ១ ភិក្ខុរោលរោលសក្ខា ១ ភិក្ខុយកសេនាសនៈ ទៅតាំងទុកក្នុងទីវាល ១ យកកម្រាលទៅក្រាលក្នុងវិហារ ១ ភិក្ខុចូលទៅដេកច្រៀតច្រៀក ១ ភិក្ខុដេញភិក្ខុជំនិនា ១ ភិក្ខុអង្គុយសង្កត់គ្រែ ឬតាំងដែលគេទុកក្នុងថ្នាក់ខាងលើ ១ ភិក្ខុជូតលាបតម្បាល ១ ភិក្ខុដីនិង ទឹកខាងសត្វ ហើយព្រោះ (ស្មៅឬដី) ១ ។

---

(៨២) ល្មាប់ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយ ដល់ភោភិក្ខុដែលសង្ឃមិនបានសន្មត ហើយទៅប្រដៅនាងភិក្ខុនី ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ដែលសង្ឃមិនបានសន្មតហើយទៅប្រដៅនាងភិក្ខុនី ។ បញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ សិក្ខាបទនោះ មានដែរឬទេ ។ មានតែបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ឯអនុប្បន្នបញ្ញត្តិមិនមានក្នុងសិក្ខាបទនោះទេ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ យ៉ាង គឺតាំងឡើងអំពីវាចា មិនតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត ១ តាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីកាយ ១ ។ បេ ។

(៨៣) អត្ថង្គតេ សុរិយេ ភិក្ខុនិយោ ឱវទន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ចូឡបន្ថកំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ចូឡបន្ថកោ អត្ថង្គតេ សុរិយេ ភិក្ខុនិយោ ឱវទិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (បទសោធម្ម) ។ បេ ។

(៨៤) ភិក្ខុនុបស្សយំ ឧបសង្កមិត្វា ភិក្ខុនិយោ ឱវទន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សក្កេសុ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ភិក្ខុនុបស្សយំ ឧបសង្កមិត្វា ភិក្ខុនិយោ ឱវទឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុបញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកេ) ។ បេ ។

(៨៣) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈចំពោះភិក្ខុ ដែលឲ្យឱវាទភិក្ខុនី ក្នុងវេលាដែលព្រះអាទិត្យអស្តង្គតហើយ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះចូឡបន្ថកមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះចូឡបន្ថកមានអាយុ ទៅឲ្យឱវាទភិក្ខុនីក្នុងវេលាព្រះអាទិត្យអស្តង្គតហើយ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ យ៉ាង (ដូចក្នុងបទសោធម្មសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

(៨៤) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈចំពោះភិក្ខុ ដែលចូលទៅកាន់សំណាក់ភិក្ខុនីហើយឲ្យឱវាទភិក្ខុនី ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងសក្កជនបទ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុចូលទៅកាន់សំណាក់នៃភិក្ខុនីហើយឲ្យឱវាទភិក្ខុនី ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ យ៉ាង (ដូចក្នុងកឋិនកសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

[៨៥] អាមិសហេតុ ភិក្ខុនិយោ ឱវទន្តីតិ ភណន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ អាមិសហេតុ ភិក្ខូ ភិក្ខុនិយោ ឱវទន្តីតិ ភណឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[៨៦] អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា ចីវរំ ទេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរោ ភិក្ខុ អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា ចីវរំ អទាសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[៨៥] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈដល់ភិក្ខុ ដែលពោលថា ភិក្ខុទាំងឡាយទូន្មានពួកភិក្ខុនីព្រោះហេតុតែអាមិសៈ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុពោលថា ភិក្ខុទាំងឡាយទូន្មានពួកភិក្ខុនីព្រោះហេតុតែអាមិសៈ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ យ៉ាង ។ បេ ។

[៨៦] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈដល់ភិក្ខុ ដែលឲ្យចីវរដល់ភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុមួយរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុមួយរូបបានឲ្យចីវរដល់ភិក្ខុនីដែលមិនមែនជាញាតិ ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

(៨៧) អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា ចីវរំ សិព្វេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ អាយស្មន្តំ ឧទាយឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អាយស្មា ឧទាយិ អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា ចីវរំ សិព្វេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(៨៨) ភិក្ខុនិយា សទ្ធឹ សំវិធាយ ឯកទ្ធានមគ្គំ បដិបជ្ជន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ ភិក្ខុនីហិ សទ្ធឹ សំវិធាយ ឯកទ្ធានមគ្គំ បដិបជ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ចតូហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(៨៧) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុ ដែលដេរចីវរឲ្យភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្ត ក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះឧទាយិមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដែលព្រះឧទាយិមានអាយុ ដេរចីវរឲ្យភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ យ៉ាង ។ បេ ។

(៨៨) សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ចំពោះភិក្ខុ ដែលបបួលភិក្ខុនីដើរទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយមួយជាមួយគ្នា ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុបបួលពួកភិក្ខុនីដើរទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយមួយជាមួយគ្នា ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៤ យ៉ាង គឺតាំងឡើងអំពីកាយ មិនតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត ១ តាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនតាំងឡើងអំពីចិត្ត ១ តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចា ១ តាំងឡើងអំពីកាយអំពីវាចានិងចិត្ត ១ ។ បេ ។

(៨៩) ភិក្ខុនិយា សទ្ធឹ សំវិធាយ ឯកំ នាវំ អភិរុហនស្ស(១) បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ភិក្ខុនីហិ សទ្ធឹ សំវិធាយ ឯកំ នាវំ អភិរុហឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ចតូហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[៩០] ជានំ ភិក្ខុនីបរិបាចិតំ បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជនស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ទេវទត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ទេវទត្តោ ជានំ ភិក្ខុនីបរិបាចិតំ បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។

១ អភិរុហន្តស្សាតិបិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

[៨៩] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈដល់ភិក្ខុ ដែលបបួលភិក្ខុនីឡើងជិះទូកមួយជាមួយគ្នា ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយ-ភិក្ខុ បបួលពួកភិក្ខុនីឡើងជិះទូកមួយជាមួយគ្នា ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខា-បទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៤ យ៉ាង ។ បេ ។

[៩០] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈដល់ភិក្ខុ ដែលដឹងហើយឆាន់បិណ្ឌបាតដែលភិក្ខុនីបបួលឲ្យ ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធទេវទត្ត ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលទេវទត្តដឹងហើយឆាន់បិណ្ឌបាតដែលភិក្ខុនីបបួលឲ្យ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បេ ។

[៩១] ភិក្ខុនិយា សទ្ធិំ ឯកោ ឯកាយ រហោ និសជ្ជំ កប្បេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧទាយឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឧទាយី ភិក្ខុនិយា សទ្ធិំ ឯកោ ឯកាយ រហោ និសជ្ជំ កប្បេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។បេ។

ឱវាទវគ្គោ តតិយោ ។

តស្សុទ្ទានំ

[៩២] អសម្មតោ ច ទិវាតោ
អត្ថង្គតំ ឧបស្សយំ
អាមិសហេតុ ទេន្តស្ស
ចីវរំ សិព្វនេន ច

[៩១] សួរថា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តបាចិត្តិយៈចំពោះភិក្ខុមួយរូប ដែលសម្រេចការអង្គុយនៅក្នុងទីកំបាំង ជាមួយនឹងភិក្ខុនីមួយរូប ក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនរបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធព្រះឧទាយិមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧទាយិមានអាយុ សម្រេចការអង្គុយនៅក្នុងទីកំបាំង ជាមួយនឹងភិក្ខុនីមួយរូប ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង សិក្ខាបទនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺកើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ល។

ចប់ វគ្គទី ៣ ។

ឧទ្ទាន គឺបញ្ជីរឿងនៃវគ្គនោះ ដូច្នេះ

[៩២] ភិក្ខុដែលសង្ឃមិនបានសន្មត ហើយទូន្មានភិក្ខុនី ១ ភិក្ខុចូលទៅទូន្មានភិក្ខុនី ក្នុងវេលាដែលព្រះអាទិត្យអស្តង្គត ១ ភិក្ខុចូលទៅកាន់សម្នាក់ភិក្ខុនី ដើម្បីទូន្មាន ១ ភិក្ខុពោលថា ភិក្ខុទាំងឡាយទូន្មានភិក្ខុនីព្រោះហេតុតែអាមិសៈ ១ ភិក្ខុឲ្យចីវរដល់ភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិ ១ ភិក្ខុដេរចីវរឲ្យភិក្ខុនីមិនមែន

សំវិធាយ គមនេ ច
នាវាយ អភិរុហនេ
បរិបាចិតំ ភត្តញ្ច
រហោ ចេវ និសីទនន្តិ ។

---

[៤៣] តតុត្តរឹ អាវសថបិណ្ឌំ ភុញ្ជន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ អនុវសិត្វា អនុវសិត្វា អាវសថបិណ្ឌំ ភុញ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡក-លោមកេ) ។ ៥ ។

[៤៤] គណភោជនេ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ទេវទត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ទេវទត្តោ សបរិសោ កុលេសុ វិញ្ញាបេត្វា វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។

ជាញាតិ ១ ភិក្ខុបបួលភិក្ខុនី ដើរទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយមួយជាមួយគ្នា ១ ភិក្ខុបបួលភិក្ខុនីឡើងជិះទូកមួយជាមួយគ្នា ១ ភិក្ខុដឹងហើយឆាន់បិណ្ឌបាតដែលភិក្ខុនីពាក់ចែងឲ្យ ១ ភិក្ខុអង្គុយនៅក្នុងទីកំបាំងជាមួយនឹងភិក្ខុនី ១ ។

---

(៤៣) ភិក្ខុ ឆាន់ភត្តដុំបាយក្នុងផ្ទះសម្រាក់ (អាវសថ) លើសកំណត់មួយដងប៉ុណ្ណោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុនៅឆាន់ដុំបាយក្នុងផ្ទះសម្រាក់រឿយៗ ។ ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ យ៉ាង អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៦ យ៉ាង (ដូចក្នុងឯឡកលោមក-សិក្ខាបទ) ។ ៥ ។

(៤៤) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រោះឆាន់គណភោជន ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគររាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុឈ្មោះទេវទត្ត ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងទេវទត្តព្រមទាំងបរិស័ទ ដើរសូមគេគ្រប់ត្រកូល ហើយយកមកឆាន់ ។

ឯកា បញ្ញត្តិ សត្ត អនុប្បញ្ញត្តិយោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកេ) ។ បេ ។

[៤៥] បរម្បរភោជនេ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ វេសាលិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ អញ្ញត្រ និមន្តិតា អញ្ញត្រ ភុញ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ តិស្សោ អនុប្បញ្ញត្តិយោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកេ) ។ បេ ។

[៤៦] ទ្វត្តិបត្តបូរេ បូវេ បដិគ្គហេត្វា តតុត្តរី បដិគ្គណ្ហន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ ន មត្តំ ជានិត្វា បដិគ្គហេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ៧ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងឯឡកលោមសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

(៤៥) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រោះឆាន់បរម្បរភោជន ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងវេសាលី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្តេច ព្រោះរឿងភិក្ខុច្រើនរូប ដែលគេនិមន្តទៅក្នុងទីដទៃហើយ បែរជាទៅឆាន់ក្នុងទីឯទៀតវិញ (ក្រៅអំពីទីនិមន្តនោះ) ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ៣ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងកឋិនសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

(៤៦) ភិក្ខុទទួលនំកំណាត់ត្រឹមពេញពីរឬបីបាត្រ គួរ តែបើទទួលឲ្យលើសកំណត់នោះទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុច្រើនរូបមិនដឹងប្រមាណហើយនៅតែទទួល ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។ បេ ។

[៤៧] ភុត្តាវិនា បវារិតេន អនតិរិត្តំ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា ភុញ្ជន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ ភុត្តាវី បវារិតា អញ្ញត្រ(១) ភុញ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកេ) ។ បេ ។

[៤៨] ភិក្ខុំ ភុត្តាវិំ បវារិតំ អនតិរិត្តេន ខាទនីយេន វា ភោជនីយេន វា អភិហដ្ឋុំ បវារេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរោ ភិក្ខុ ភិក្ខុំ ភុត្តាវិំ បវារិតំ អនតិរិត្តេន ភោជនីយេន(២) អភិហដ្ឋុំ បវារេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

១ ឯត្ថន្តរេ អនតិរិត្តំ ភោជនំ ភុត្វា បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។ ២ ខាទនីយេន វា ភោជនីយេន វា ។

[៤៧] ភិក្ខុ ឆាន់រួចហើយ ហាមភោជនហើយ ឆាន់ខាទនីយៈ ឬភោជនីយៈ ដែលភិក្ខុមិនបានធ្វើវិនយកម្ម ឬមិនមែនសល់ដែលអំពីភិក្ខុឈឺ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុច្រើនរូប ឆាន់រួចហើយ ហាមភោជនហើយ ត្រឡប់ទៅឆាន់ក្នុងទីដទៃទៀតវិញ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងកឋិនកសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

[៤៨] ភិក្ខុ នាំយកខាទនីយៈ ឬភោជនីយៈ ដែលភិក្ខុមិនបានធ្វើវិនយកម្ម ឬមិនមែនសល់ដែលអំពីភិក្ខុឈឺ ទៅបង្ខំភិក្ខុដែលឆាន់រួចហើយ ហាមភោជនហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុមួយរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុមួយរូប នាំយកភោជនីយៈ ដែលភិក្ខុមិនបានធ្វើវិនយកម្ម ឬមិនមែនសល់ដែលអំពីភិក្ខុឈឺ ទៅបង្ខំភិក្ខុ ដែលឆាន់រួចហើយ ហាមភោជនហើយ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។

(៩៩) វិកាលេ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា ភុញ្ជន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សត្តរសវគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សត្តរសវគ្គិយា ភិក្ខូ វិកាលេ ភោជនំ(១) ភុញ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកេន) ។ បេ ។

(១០០) សន្និធិការកំ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា ភុញ្ជន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ វេលដ្ឋសីសំ(២) អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា វេលដ្ឋសីសោ សន្និធិការកំ ភោជនំ ភុញ្ជិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកេន) ។ បេ ។

១ ភោជនីយំ ។ ២ ឱ. ម. ពេលដ្ឋសីសំ ។

(៩៩) ភិក្ខុ ឆាន់ខាទនីយៈ ឬភោជនីយៈ ក្នុងវេលាមិនគួរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគររាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកសត្តរសវគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកសត្តរសវគ្គិយភិក្ខុឆាន់ភោជន ក្នុងវេលាមិនគួរ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

(១០០) ភិក្ខុ ឆាន់ខាទនីយៈ ឬភោជនីយៈ ដែលខ្លួនសន្សំទុក ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះវេលដ្ឋសីសៈមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះវេលដ្ឋសីសៈមានអាយុឆាន់ភោជនដែលខ្លួនសន្សំទុក ។ សិក្ខាបទនេះ មានតែបញ្ញត្តិ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

[១០១] បណីតភោជនានិ អគិលានោ អត្តនោ អត្ថាយ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជេយ្យ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ បណីតភោជនានិ អត្តនោ អត្ថាយ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ(១) ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ចតូហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[១០២] អទិន្នំ មុខទ្វារំ អាហារំ អាហរេយ្យ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ វេសាលិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អញ្ញតរោ ភិក្ខុ អទិន្នំ មុខទ្វារំ អាហារំ អាហរេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកេ) ។ បេ ។

ភោជនវគ្គោ ចតុត្ថោ ។

១ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តីតិ ពហូសុ បោត្ថកេសុ នត្ថិ ។

[១០១] ភិក្ខុសូមបណីតភោជន(១) ចំពោះខ្លួនឯងហើយឆាន់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ សូមបណីតភោជន ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនហើយឆាន់ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៤ ។ បេ ។

[១០២] ភិក្ខុ ឆាន់អាហារដែលសម្រាប់ដាក់តាមទ្វារមាត់ ដែលគេមិនបានប្រគេន ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរវេសាលី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុមួយរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុមួយរូប ឆាន់អាហារសម្រាប់ដាក់តាមទ្វារមាត់ ដែលគេមិនបានប្រគេន ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងឯឡកលោមសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

ចប់ ភោជនវគ្គ ទី ៤ ។

១ បណីតភោជនទាំងនោះ បានដល់ វត្ថុ ៩ យ៉ាង គឺ ទឹកដោះថ្លា ទឹកដោះខាប់ ប្រេង ទឹកឃ្មុំ ទឹកអំពៅ ត្រី សាច់ ទឹកដោះស្រស់ ទឹកដោះជូរ ។

ឧទ្ទានំ

[១០៣] អាវសថគណញ្ចេវ
បរម្បរញ្ច ច ភោជនំ
ទ្វេបត្តបវារិតា ចេវ
វិកាលេ ខាទនេន ច
សន្និធិបណីតញ្ចេវ
អទិន្នំ ឆ្ការេកេន ចាតិ ។

[១០៤] អចេលកស្ស វា បរិព្វាជកស្ស វា បរិព្វាជិកាយ វា សហត្ថា ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា ទេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ វេសាលិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ អាយស្មន្តំ អានន្ទំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អាយស្មា អានន្ទោ អញ្ញតរិស្សា បរិព្វាជិកាយ ឯកំ មញ្ញមានោ ទ្វេ បូវេ អទាសិ ឯកស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកេ) ។ បេ ។

ឧទ្ទាននៃភោជនវគ្គនោះ ដូច្នេះ

[១០៣] រឿងភិក្ខុឆាន់ដុំបាយក្នុងរោងសាលា ១ រឿងភិក្ខុឆាន់គណភោជន ១ រឿងភិក្ខុឆាន់បរម្បរភោជន ១ រឿងភិក្ខុទទួលនំបុ័ងនៃត្រឹមតែពីរបាត្របីបាត្រ ១ រឿងភិក្ខុហាមភោជន ១ រឿងភិក្ខុហាមភោជនហើយភិក្ខុឯទៀតនាំយកភោជនទៅបង្ខំឲ្យឆាន់ ១ រឿងភិក្ខុឆាន់ក្នុងវេលាវិកាល ១ រឿងភិក្ខុឆាន់ភោជនដែលខ្លួនសន្សំទុក ១ រឿងភិក្ខុសូមបណីតភោជនដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្លួន ១ រឿងភិក្ខុនាំអាហារសម្រាប់ឆាន់តាមទ្វារមាត់ដែលគេមិនបានប្រគេន ១ ។

[១០៤] ភិក្ខុ ឲ្យខាទនីយៈ ឬភោជនីយៈដល់អចេលកក្តី ដល់បរិព្វាជកក្តី ដល់បរិព្វាជិកាក្តី ដោយដៃខ្លួនឯង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងវេសាលី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះអានន្ទមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះអានន្ទមានអាយុ ឲ្យនំពីរដុំដល់បរិព្វាជិកាម្នាក់ ដែលសម្គាល់ថាឲ្យនំតែមួយដុំ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានពីរ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

(១០៤) ភិក្ខុំ ឯហាវុសោ គាមំ វា និគមំ វា បិណ្ឌាយ បវិសិស្សាមាតិ តស្ស ទាបេត្វា វា អទាបេត្វា វា ឧយ្យោជេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ ភិក្ខុំ ឯហាវុសោ គាមំ(១) បិណ្ឌាយ បវិសិស្សាមាតិ តស្ស អទាបេត្វា ឧយ្យោជេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១០៥) សភោជនេ កុលេ អនុបខជ្ជ និសជ្ជំ កប្បេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ សភោជនេ កុលេ អនុបខជ្ជ និសជ្ជំ កប្បេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ

១ [illegible] គាមំ វា និគមំ វា បិណ្ឌាយ បវិសិស្សាមាតិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

(១០៤) ភិក្ខុបបួលភិក្ខុដទៃម្នាក់ថា នែលោកមានអាយុ មក យើងនឹងចូលទៅកាន់ស្រុកឬនិគម ដើម្បីបិណ្ឌបាតជាមួយគ្នា ហើយបានឲ្យគេ ឬមិនបានឲ្យគេ ឲ្យបិណ្ឌបាតដល់ភិក្ខុនោះ ហើយបញ្ជូនភិក្ខុនោះទៅវិញ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ត្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ត្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ត្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ត្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្តមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្តមានអាយុ បបួលភិក្ខុដទៃម្នាក់ថា នែលោកមានអាយុ មក យើងនឹងចូលទៅកាន់ស្រុក ដើម្បីបិណ្ឌបាតជាមួយគ្នា ហើយមិនបានឲ្យបិណ្ឌបាតដល់ភិក្ខុនោះ ហើយក៏បញ្ជូនទៅវិញ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។

(១០៥) ភិក្ខុចូលទៅសម្រេចការអង្គុយក្នុងត្រកូលដែលមានតែពីរនាក់ប្តីប្រពន្ធ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ត្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ត្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ត្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ត្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្តមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧបនន្ទសក្យបុត្តមានអាយុ ចូលទៅសម្រេចការអង្គុយក្នុងត្រកូលដែលមានតែពីរនាក់ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦

ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។បេ។

(១០៧) មាតុគ្គាមេន សទ្ធឹ រហោ បដិច្ឆន្នេ អាសនេ និសជ្ជំ កប្បេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ មាតុគ្គាមេន សទ្ធឹ រហោ បដិច្ឆន្នេ អាសនេ និសជ្ជំ កប្បេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។បេ។

(១០៨) មាតុគ្គាមេន សទ្ធឹ ឯកោ ឯកាយ រហោ និសជ្ជំ កប្បេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ មាតុគ្គាមេន សទ្ធឹ ឯកោ ឯកាយ រហោ និសជ្ជំ កប្បេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។

អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺកើតឡើងដោយកាយនិងចិត្ត មិនកើតឡើងដោយវាចាឡើយ ។បេ។

(១០៧) ភិក្ខុសម្រេចការអង្គុយលើអាសនៈដែលស្ងាត់កំបាំងជាមួយនឹងមាតុគ្រាម ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះឧបនន្ទជាសក្យបុត្តមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧបនន្ទជាសក្យបុត្តមានអាយុ សម្រេចការអង្គុយលើអាសនៈ ដែលស្ងាត់កំបាំងជាមួយនឹងមាតុគ្រាម ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺកើតឡើងដោយកាយនិងចិត្ត មិនកើតឡើងដោយវាចាឡើយ ។បេ។

(១០៨) ភិក្ខុសម្រេចការអង្គុយក្នុងទីស្ងាត់តែម្នាក់និងម្នាក់ ជាមួយនឹងមាតុគ្រាម ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះឧបនន្ទជាសក្យបុត្តមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧបនន្ទ ជាសក្យបុត្តមានអាយុ សម្រេចការអង្គុយក្នុងទីស្ងាត់តែម្នាក់និងម្នាក់ ជាមួយនឹងមាតុគ្រាម ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។

ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។

(១០៩) និមន្តិតេន សភត្តេន សន្តំ ភិក្ខុំ អនាបុច្ឆា បុរេភត្តំ វា បច្ឆាភត្តំ វា កុលេសុ ចារិត្តំ អាបជ្ជន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ និមន្តិតោ សភត្តោ សមានោ បុរេភត្តំ បច្ឆាភត្តំ កុលេសុ ចារិត្តំ អាបជ្ជិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ចតស្សោ អនុបញ្ញត្តិយោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកោ) ។ បេ ។

(១១០) តតុត្តរឹ ភេសជ្ជំ វិញ្ញាបេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សក្កេសុ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ មហានាមេន សក្កេន អជ្ជណ្ហោ ភន្តេ អាគ-

បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺ តាំងឡើងដោយកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងដោយវាចាឡើយ ។ បេ ។

(១០៩) ភិក្ខុដែលគេនិមន្តហើយ ឈ្មោះថាប្រកបដោយភត្ត មិនបានលាភិក្ខុដទៃដែលមាននៅ (ក្នុងវត្ត) ហើយស្រេចត្រាច់ទៅក្នុងត្រកូលទាំងឡាយ ក្នុងពេលមុនបាយក្តី ក្រោយបាយក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រោះបញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ព្រោះបញ្ញត្តក្នុងនគររាជគ្រឹះ ។ ព្រោះប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ព្រោះប្រារព្ធនឹងព្រះឧបនន្ទជាសក្យបុត្តមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧបនន្ទជាសក្យបុត្តមានអាយុ ដែលគេនិមន្តហើយ ឈ្មោះថាជាភិក្ខុប្រកបដោយភត្ត ហើយត្រាច់ទៅក្នុងត្រកូលទាំងឡាយក្នុងពេលមុនបាយ និងក្រោយបាយ ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុបញ្ញត្តិ ៤ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងកឋិនសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

(១១០) ភិក្ខុសូមគេសង្ឃះលើសកំណត់ដែលគេបវារណានោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រោះបញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ព្រោះបញ្ញត្តក្នុងដែនសក្កៈ ។ ព្រោះប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ព្រោះប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ដែលមហានាមសក្យរាជគន់ថា បពិត្រលោកម្ចាស់ សូមលោកម្ចាស់ចាំផ្អាក់ក្នុងថ្ងៃនេះ ១ ថ្ងៃសិន

មេជាតិ ថ្វៃមាលា អាគមេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។បេ។

(១១១) ឧយ្យុត្តំ សេនំ ទស្សនាយ គច្ឆន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ ឧយ្យុត្តំ សេនំ ទស្សនាយ អគមំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកំ) ។បេ។

(១១២) អតិរេកតិរត្តំ សេនាយ វសន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ អតិរេកតិរត្តំ សេនាយ វសិំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកំ) ។បេ។

ហើយមិនព្រមបន្ទំជា ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។បេ។

[១១១] ភិក្ខុទៅដើម្បីមើលកងទ័ព ដែលគេលើកចេញទៅ (អំពីស្រុក) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុនាំគ្នាទៅដើម្បីមើលកងទ័ពដែលគេលើកចេញទៅ (អំពីស្រុក) ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។បេ។

[១១២] ភិក្ខុនៅក្នុងកងទ័ពហួសអំពីកំណត់ ៣ រាត្រីទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុនៅក្នុងកងទ័ពហួសអំពីកំណត់ ៣ រាត្រីទៅ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។បេ។

[១១៣] ឧយ្យោធិកំ គច្ឆន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ ឧយ្យោធិកំ អគមំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកេ) ។ បេ ។

អចេលកវគ្គោ បញ្ចមោ ។

តស្សុទ្ទានំ

[១១៤] អចេលកស្ស ទានេន
ភិក្ខុ ឧយ្យោជនេន ច
សភោជនំ កុលហោ
ទ្វេ ច រហោ និសីទនំ
សន្តំ ភិក្ខុញ្ច ភេសជ្ជំ
ឧយ្យុត្តំ វសនេន ច
អភិរោគិត្តញ្ច
ឧយ្យោធិកមេនេន ជាតិ ។

---

[១១៣] ភិក្ខុទៅកាន់ទីដែលគេច្បាំងគ្នា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ នាំគ្នាទៅកាន់ទីដែលគេច្បាំងគ្នា ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៦ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

ចប់អចេលកវគ្គ ទី ៥ ។

ឧទ្ទាននៃអចេលកវគ្គនោះ គឺ

[១១៤] រឿងភិក្ខុឲ្យខាទនីយភោជនីយៈដល់អចេលក ១ រឿងភិក្ខុបញ្ជូនភិក្ខុផងគ្នា ១ រឿងភិក្ខុអង្គុយក្នុងត្រកូលដែលមានតែជនពីរនាក់ប្តីប្រពន្ធ ១ រឿងភិក្ខុអង្គុយក្នុងទីស្ងាត់មានពីរសិក្ខាបទ ១ រឿងភិក្ខុមិនបានលាភិក្ខុផងគ្នាដែលមាននៅក្នុងវត្ត ១ រឿងភិក្ខុសូមភេសជ្ជៈ ១ រឿងភិក្ខុទៅមើលកងទ័ពដែលគេលើកចេញទៅកាន់ស្រុក ១ រឿងភិក្ខុនៅក្នុងកងទ័ពហួសកំណត់ពីររាត្រីទៅ ១ រឿងភិក្ខុទៅកាន់ទីដែលគេច្បាំងគ្នា ១ ។

(១១៤) សុរាមេរយបានេ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ កោសម្ពិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ អាយស្មន្តំ សាគតំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អាយស្មា សាគតោ មជ្ជំ បិវិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។

(១១៥) អង្គុលិបតោទកេ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ភិក្ខុំ អង្គុលិបតោទកេន ហាសេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។

(១១៦) ឧទកេ ហសធម្មេ(១) បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។

១ ម. ហាសធម្មេ ។

(១១៤) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រោះផឹកសុរានិងមេរ័យ ទ្រង់បញ្ញត្តទុកទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តទុកក្នុងនគរកោសម្ពី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះសាគតៈមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះសាគតៈមានអាយុផឹកទឹកស្រវឹង ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ គឺតាំងឡើងអំពីកាយ មិនបានតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនបានតាំងឡើងអំពីវាចាក៏មាន ។ បេ ។

(១១៥) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រោះចាក់ដោយចុងម្រាមដៃ ទ្រង់បញ្ញត្តទុកទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តទុកក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ធ្វើភិក្ខុអង្គ១ឲ្យសើចដោយចាក់ដោយចុងម្រាមដៃ (ចាក់ក្រលៀក) ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនបានតាំងឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បេ ។

(១១៦) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ព្រោះលេងទឹក ទ្រង់បញ្ញត្តទុកទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តទុកក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។

សត្តរសវគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សត្ត-រសវគ្គិយា ភិក្ខូ អចិរវតិយា នទិយា ឧទកេ កីឡឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋា-នានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។

(១១៨) អនាទរិយេ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ កោសម្ពិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឆន្នំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឆន្នោ អនាទរិយំ អកាសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១១៩) ភិក្ខុំ ភឹសាបេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ ភិក្ខុំ ភឹសាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាប-ត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកសត្តរសវគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកសត្តរសវគ្គិយភិក្ខុនាំគ្នាលេងទឹកក្នុងស្ទឹងអចិរវតី ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺកើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនបានកើតឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បេ ។

(១១៨) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រោះមិនអើពើ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរកោសម្ពី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះឆន្នៈមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឆន្នៈមានអាយុធ្វើសេចក្តីមិនអើពើ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។

(១១៩) ភិក្ខុបន្លាចភិក្ខុផងគ្នា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុបន្លាចភិក្ខុផងគ្នា ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។

(១៦០) ជោតឹ សមាទហិត្វា វិសិព្វេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ ភគ្គេសុ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ ជោតឹ សមាទហិត្វា វិសិព្វេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ទ្វេ អនុប្បញ្ញត្តិយោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។បេ។

(១៦១) ឱរេនឌ្ឍមាសំ ន្ហាយន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ រាជានំបិ បស្សិត្វា ន មត្តំ ជានិត្វា ន្ហាយឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆ អនុប្បញ្ញត្តិយោ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ បទេសបញ្ញត្តីតិ ។ បទេសបញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកេ) ។បេ។

(១៦២) អនាទិយិត្វា តិណ្ណំ ទុព្វណ្ណករណានំ អញ្ញតរំ ទុព្វណ្ណករណំ នវំ ចីវរំ បរិភុញ្ជន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។

(១៦០) ភិក្ខុបង្កាត់ភ្លើងកំដៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងដែនភគ្គៈ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុច្រើនរូបបង្កាត់ភ្លើងកំដៅ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ២ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។បេ។

(១៦១) កំណត់ថ្ងៃមិនទាន់ដល់កន្លះខែ ភិក្ខុងូតទឹក ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគររាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុច្រើនរូប បានឃើញព្រះរាជាហើយ នាំគ្នាងូតទឹកមិនដឹងប្រមាណ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ ។ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ៦ ។ សិក្ខាបទនោះ ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិ ឬជាបទេសបញ្ញត្តិ ។ សិក្ខាបទនោះជាបទេសបញ្ញត្តិ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។បេ។

(១៦២) បណ្តាវត្ថុសម្រាប់ធ្វើចីវរឲ្យមានពណ៌អាក្រក់ ៣ យ៉ាង ភិក្ខុ មិនយកវត្ថុសម្រាប់ធ្វើចីវរឲ្យមានពណ៌អាក្រក់ណាមួយ មកធ្វើកប្បពិន្ទុ ហើយប្រើប្រាស់ចីវរថ្មី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។

សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ អត្តនោ ចីវរំ ន សញ្ជានិំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកោ) ។ បេ ។

(១៤៣) ភិក្ខុស្ស វា ភិក្ខុនិយា វា សិក្ខមានាយ វា សាមណេរស្ស វា សាមណេរិយា វា សាមំ ចីវរំ វិកប្បេត្វា អប្បច្ចុទ្ធារកំ បរិភុញ្ជន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ ភិក្ខុស្ស សាមំ ចីវរំ វិកប្បេត្វា អប្បច្ចុទ្ធារកំ បរិភុញ្ជិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកោ) ។ បេ ។

(១៤៤) ភិក្ខុស្ស បត្តំ វា ចីវរំ វា និសីទនំ វា សូចិឃរំ វា កាយពន្ធនំ វា អបនិធេន្តស្ស បាចិត្តិយំ ។ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។

ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុច្រើនរូបមិនស្គាល់ចីវររបស់ខ្លួន ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

(១៤៣) ភិក្ខុ វិកប្បចីវរដោយខ្លួនឯង ចំពោះភិក្ខុ ភិក្ខុនី សិក្ខមានា សាមណេរ សាមណេរី មិនបានដកវិកប្បចេញ ហើយប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ. ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះឧបនន្ទ ជាសក្យបុត្តមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឧបនន្ទជាសក្យបុត្តមានអាយុ វិកប្បចីវរដោយខ្លួនឯង ចំពោះភិក្ខុដទៃគ្នា មិនបានដកវិកប្បចេញ ហើយប្រើប្រាស់ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងកឋិនសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

(១៤៤) ភិក្ខុលាក់បាត្រក្តី ចីវរក្តី និសីទនៈក្តី បំពង់ម្ជុលក្តី វត្ថពន្ធចង្កេះក្តី របស់ភិក្ខុដទៃគ្នា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធ

ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ ភិក្ខូនំ បត្តម្បិ ចីវរម្បិ និសីទនម្បិ សូចិឃរម្បិ កាយពន្ធនម្បិ អបនិធេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

សុរាមេរយវគ្គោ ឆដ្ឋោ ។

តស្សុទ្ទានំ

(១៦៥) សុរា អង្គុលិតោទេន
ឧទកេ ច អនាទរេ
ភិក្ខុំ ច ភឹសាបនញ្ច
ជោតិញ្ច ន្ហានទុព្វណ្ណ-
ការណំ វិកប្បញ្ចេវ
ចីវរំ អបនិធេន ចាតិ ។

(១៦៦) សញ្ចិច្ច បាណំ ជីវិតា វោរោបេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧទាយឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។

នឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុលាក់បាត្រខ្លះ ចីវរខ្លះ និសីទនៈខ្លះ បំពង់ម្ជុលខ្លះ វត្ថពន្ធខ្លះ ជារបស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។

ចប់ សុរាមេរយវគ្គ ទី ៦ ។

ឧទ្ទាននៃសុរាមេរយវគ្គនោះ ដូច្នេះ

(១៦៥) រឿងភិក្ខុផឹកសុរា ១ រឿងភិក្ខុចាក់ក្រឡេកគ្នាដោយធ្នាប់ម្រាមដៃ ១ រឿងភិក្ខុលេងទឹក ១ រឿងភិក្ខុមិនអើពើ ១ រឿងភិក្ខុបន្លាចភិក្ខុផងគ្នា ១ រឿងភិក្ខុបង្កាត់ភ្លើងអាំង ១ រឿងភិក្ខុងូតទឹក ១ រឿងភិក្ខុមិនយកវត្ថុសម្រាប់ធ្វើចីវរឲ្យមានពណ៌អាក្រក់ មកធ្វើកប្បពិន្ទុ ១ រឿងភិក្ខុវិកប្បចីវរ ១ រឿងភិក្ខុលាក់ចីវរ ១ ។

(១៦៦) ភិក្ខុក្លែងធ្វើសត្វឲ្យធ្លាក់ចុះចាកជីវិត ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះឧទាយីមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។

អាយស្មា ឧទាយិ សញ្ចិច្ច បាណំ ជីវិតា វោរោបេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៦៧) ជានំ សប្បាណកំ ឧទកំ បរិភុញ្ជន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ជានំ សប្បាណកំ ឧទកំ បរិភុញ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៦៨) ជានំ យថាធម្មំ និហតាធិករណំ បុនកម្មាយ ឧក្កោដេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ជានំ យថាធម្មំ និហតាធិករណំ បុនកម្មាយ ឧក្កោដេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

ព្រោះរឿងដែលឧទាយិមានអាយុ ក្លែងធ្វើសត្វឲ្យធ្លាក់ចុះចាកជីវិត ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។

(១៦៧) ភិក្ខុ ដឹងហើយប្រើប្រាស់ទឹកដែលមានសត្វ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ដឹងហើយ ប្រើប្រាស់ទឹកដែលមានសត្វ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។

(១៦៨) ភិក្ខុ ដឹងហើយ រើអធិករណ៍ដែលសង្ឃបានរម្ងាប់តាមធម៌ហើយ ដើម្បីកម្មថ្មីទៀត ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ដឹងហើយរើអធិករណ៍ដែលសង្ឃបានរម្ងាប់តាមធម៌ហើយ ដើម្បីកម្មថ្មីទៀត ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។

(១២៩) ភិក្ខុស្ស ជានំ ទុដ្ឋុល្លំ អាបត្តឹ បដិច្ឆាទេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរោ ភិក្ខុ ភិក្ខុស្ស ជានំ ទុដ្ឋុល្លំ អាបត្តឹ បដិច្ឆាទេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆដ្ឋំ អាបត្តិសមុដ្ឋានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៣០) ជានំ ឩនវីសតិវស្សំ បុគ្គលំ ឧបសម្បាទេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ ជានំ ឩនវីសតិវស្សំ បុគ្គលំ ឧបសម្បាទេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆដ្ឋំ អាបត្តិសមុដ្ឋានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១២៩) ភិក្ខុដឹងហើយបិទបាំងទុដ្ឋុល្លាបត្តិ របស់ភិក្ខុដទៃ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុមួយរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុមួយរូប ដឹងហើយបិទបាំងទុដ្ឋុល្លាបត្តិ របស់ភិក្ខុដទៃ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាន នៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺតាំងឡើង អំពីកាយវាចានិងចិត្ត ។ បេ ។

(១៣០) ភិក្ខុដឹងហើយ ឲ្យឧបសម្បទាដល់បុគ្គលដែលមានវស្សា មិនគ្រប់ ២០ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគររាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុច្រើនរូប ដឹងហើយ ឲ្យឧបសម្បទាដល់បុគ្គលដែលមានវស្សាមិនគ្រប់ ២០ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។

(១៣១) ជានំ ថេយ្យសត្ថេន សទ្ធិំ សំវិធាយ ឯកទ្ធានមគ្គំ បដិបជ្ជន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរោ ភិក្ខុ ជានំ ថេយ្យសត្ថេន សទ្ធិំ សំវិធាយ ឯកទ្ធានមគ្គំ បដិបជ្ជិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៣២) មាតុគ្គាមេន សទ្ធិំ សំវិធាយ ឯកទ្ធានមគ្គំ បដិបជ្ជន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរោ ភិក្ខុ មាតុគ្គាមេន សទ្ធិំ សំវិធាយ ឯកទ្ធានមគ្គំ បដិបជ្ជិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ចតូហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៣១) ភិក្ខុដឹងហើយ បបួលគ្នាដើរទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយតែមួយ ជាមួយនឹងពួកជនដែលមានថេយ្យចិត្ត (គឺគិតនឹងកាត់សួយព្រះរាជាជាដើម) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុមួយរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុមួយរូប បបួលគ្នាដើរទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយមួយ ជាមួយនឹងពួកជនដែលមានថេយ្យចិត្ត ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនមែនតាំងឡើងអំពីវាចាក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្តក៏មាន ។ បេ ។

(១៣២) ភិក្ខុបបួលគ្នាដើរទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយមួយ ជាមួយនឹងមាតុគ្រាម ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុមួយរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុមួយរូប បបួលគ្នាដើរទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយមួយ ជាមួយនឹងមាតុគ្រាម ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៤ ។ បេ ។

(១៣៣) បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ អប្បដិនិស្សគ្គស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អរិដ្ឋំ ភិក្ខុំ គទ្ធពាធិបុព្វំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អរិដ្ឋោ ភិក្ខុ គទ្ធពាធិបុព្វោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៣៤) ជានំ តថាវាទិនា ភិក្ខុនា អកដានុធម្មេន តំ ទិដ្ឋឹ អប្បដិនិស្សដ្ឋេន សទ្ធឹ សម្ភុញ្ជន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ ជានំ តថាវាទិនា អរិដ្ឋេន ភិក្ខុនា អកដានុធម្មេន តំ ទិដ្ឋឹ អប្បដិនិស្សដ្ឋេន សទ្ធឹ សម្ភុញ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៣៣) កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មជាគម្រប់បីដងហើយ ភិក្ខុមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ត្រង់បញ្ញត្តិទីណា ។ ត្រង់បញ្ញត្តិនគរសាវត្ថី ។ ត្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ត្រង់ប្រារព្ធនឹងអរិដ្ឋភិក្ខុ មានបុព្វបុរសជាអ្នកសម្លាប់ត្មាត ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលអរិដ្ឋភិក្ខុ មានបុព្វបុរសជាអ្នកសម្លាប់ត្មាត កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មជាគម្រប់បីដងហើយមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺកើតឡើងអំពីកាយ វាចា និងចិត្ត ។ បេ ។

(១៣៤) ភិក្ខុ ដឹងហើយ បរិភោគជាមួយនឹងភិក្ខុដែលមានវាទៈដូច្នោះ ដែលជាអ្នកមិនធ្វើតាមអនុធម៌(១) ជាអ្នកមិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះចេញ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ត្រង់បញ្ញត្តិទីណា ។ ត្រង់បញ្ញត្តិនគរសាវត្ថី ។ ត្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ត្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ដឹងហើយ បរិភោគជាមួយនឹងអរិដ្ឋភិក្ខុដែលមានវាទៈដូច្នោះ មិនធ្វើតាមអនុធម៌ ជាអ្នកមិនលះបង់នូវទិដ្ឋិនោះចេញ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។

---

១ ភិក្ខុ ឃើញអាបត្តិ មិនសម្ដែងអាបត្តិ មិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ សង្ឃលើកវត្ត ដោយត្រឹមត្រូវតាមធម៌តាមវិន័យ ហើយសង្ឃបានឃើញភិក្ខុនោះប្រព្រឹត្តវត្តក្រមទៅ ក៏ធ្វើឱ្យ ឱសារណកម្ម គឺឲ្យចូលក្នុងគណៈវិញ (ប្រែថាសង្ឃផ្ដាច់ឧក្ខេបនីយកម្ម) ហៅថា អនុធម៌ ។

(១៣៥) ជានំ តថានាសិតំ សមណុទ្ទេសំ ឧបលាបេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ ជានំ តថានាសិតំ កណ្ដកំ សមណុទ្ទេសំ ឧបលាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

សប្បាណកវគ្គោ សត្តមោ ។

តស្សុទ្ទានំ

(១៣៦) សញ្ចិច្ច បាណំ ជីវិតា
បរិភោគញ្ច សប្បាណកំ
យថាធម្មំ និហតំ
ជានំ ទុដ្ឋុល្លច្ឆាទនំ
ឩនវីសតិវស្សញ្ច
សត្ថាថេន សំវិធា

(១៣៥) ភិក្ខុដឹងហើយសង្គ្រោះសមណុទ្ទេស (សាមណេរ) ដែលសង្ឃបានធ្វើនាសនកម្មហ្នឹងហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុដឹងហើយសង្គ្រោះសមណុទ្ទេសឈ្មោះកណ្ដកៈ ដែលសង្ឃធ្វើនាសនកម្មហ្នឹងហើយ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។

ចប់ សប្បាណកវគ្គទី ៧ ។

ឧទ្ទាននៃសប្បាណកវគ្គនោះ ដូច្នេះ

(១៣៦) រឿងភិក្ខុក្លែងធ្វើសត្វឲ្យធ្លាក់ចុះចាកជីវិត ១ រឿងភិក្ខុប្រើប្រាស់ទឹកដែលមានសត្វ ១ រឿងភិក្ខុរើរឹតធិករណ៍ដែលសង្ឃរម្ងាប់ត្រឹមត្រូវតាមធម៌ហើយ ១ រឿងភិក្ខុដឹងហើយចាំងបាំងទុដ្ឋុល្លាបត្តិ ១ រឿងភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទាដល់បុគ្គលមានឆ្នាំមិនគ្រប់ម្ភៃ ១ រឿងភិក្ខុដើរផ្លូវឆ្ងាយជាមួយនឹងពួកចោរដែលមានថេយ្យចិត្ត ១ រឿងភិក្ខុដើរផ្លូវឆ្ងាយជាមួយនឹងមាតុគ្រាម

សត្ត សមុដ្ឋានា ធេវ

ចាសិតំ ធុរហាបនន្តិ ។

(១៣៧) ភិក្ខូហិ សហធម្មិកំ វុច្ចមានេន(១) ន តាវាហំ អាវុសោ ឯតស្មឹ សិក្ខាបទេ សិក្ខិស្សាមិ យាវ-ន អញ្ញំ ភិក្ខុំ ព្យត្តំ វិនយធរំ បរិបុច្ឆាមីតិ ភណន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ កោសម្ពិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឆន្នំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឆន្នោ ភិក្ខូហិ សហធម្មិកំ វុច្ចមានោ ន តាវាហំ អាវុសោ ឯតស្មឹ សិក្ខាបទេ សិក្ខិស្សាមិ(២) យាវ ន អញ្ញំ ភិក្ខុំ ព្យត្តំ វិនយធរំ បរិបុច្ឆា-មីតិ ភណិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អា-បត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

១ វុច្ចមានោស្សាតិ បាឋោ យុត្តតរោយំ ។ ២ សិក្ខិស្សាមីតិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

ដោយបន្ទូលគ្នា ១ (រឿងភិក្ខុមិនលះបង់ចិត្តគក្រក់) ១ រឿងភិក្ខុជាការកជាមួយ (ទឹងភិក្ខុដែលមិនលះបង់ចិត្តគក្រក់) ១ រឿងភិក្ខុសង្គ្រោះសមណុទ្ទេសដែលសន្សំព្ញើមាសមកម្សៅហើយ ១ ។

(១៣៧) ភិក្ខុ កាលបើភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយតាមសិក្ខាបទដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តទុក ហើយពោលតបវិញថា នែអាវុសោ ខ្ញុំមិនទាន់សិក្សាក្នុងសិក្ខាបទនេះទេ ព្រោះមិនទាន់បានសាកសួរភិក្ខុឯទៀតដែលជាអ្នកឈ្លាស ជាអ្នកទ្រទ្រង់វិន័យ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរកោសម្ពី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះឆន្នៈមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឆន្នៈមានអាយុ កាលបើភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយតាមសិក្ខាបទដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់បញ្ញត្តទុក ក៏ពោលតបវិញថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំមិនទាន់សិក្សាក្នុងសិក្ខាបទនេះទេ ព្រោះខ្ញុំមិនទាន់បានសាកសួរភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកឈ្លាស ជាអ្នកទ្រទ្រង់វិន័យ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។

(១៣៨) វិនយំ វិវណ្ណកស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ វិនយំ វិវណ្ណេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៣៩) មោហនកស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ មោហេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៤០) ភិក្ខុស្ស កុបិតេន អនត្តមនេន បហារំ ទេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ កុបិតា អនត្តមនា ភិក្ខូនំ បហារំ អទំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។

(១៣៨) ភិក្ខុកាលតិះដៀលវិន័យ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ពោលតិះដៀលវិន័យ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។

(១៣៩) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រោះ[illegible]ហើយ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ធ្វើជាភ្លេចមិនស្គាល់សិក្ខាបទ (តេ) ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។

(១៤០) ភិក្ខុឲ្យនូវការប្រហារដល់ភិក្ខុដទៃ ដោយសេចក្តីទឹងទាស់អន់ចិត្ត ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុទឹងទាស់អន់ចិត្តហើយ ឲ្យនូវការប្រហារដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។

ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។

(១៤១) ភិក្ខុស្ស កុបិតេន អនត្តមនេន តលសត្តិកំ ឧគ្គិរន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មិំ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ កុបិតា អនត្តមនា ភិក្ខូនំ តលសត្តិកំ ឧគ្គិរិំសុ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។

(១៤២) ភិក្ខុំ អមូលកេន សង្ឃាទិសេសេន អនុទ្ធំសេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មិំ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ភិក្ខុំ អមូលកេន សង្ឃាទិសេសេន អនុទ្ធំសេសុំ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺកើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនបានកើតឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បេ ។

(១៤១) ភិក្ខុលើកខ្លួលំពែងគឺបាតដៃដល់ភិក្ខុដទៃ ដោយសេចក្ដីទឹងតក់តុងចិត្ត ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុទឹងតក់តុងចិត្ត ហើយលើកខ្លួលំពែងគឺបាតដៃដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺកើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនបានកើតឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បេ ។

(១៤២) ភិក្ខុចោទភិក្ខុដទៃដោយអាបត្តិសង្ឃាទិសេសដែលគ្មានមូល ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ចោទភិក្ខុដទៃដោយអាបត្តិសង្ឃាទិសេសដែលគ្មានមូល ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។

(១៦៣) ភិក្ខុស្ស សញ្ចិច្ច កុក្កុច្ចំ ឧបទហន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ ភិក្ខូនំ សញ្ចិច្ច កុក្កុច្ចំ ឧបទហឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៦៤) ភិក្ខូនំ ភណ្ឌនជាតានំ កលហជាតានំ វិវាទាបន្នានំ ឧបស្សុតឹ តិដ្ឋន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ ភិក្ខូនំ ភណ្ឌនជាតានំ កលហជាតានំ វិវាទាបន្នានំ ឧបស្សុតឹ តិដ្ឋឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៦៣) ភិក្ខុតែងបណ្តាលសេចក្តីរង្កៀស ឲ្យកើតឡើងដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ តែងបណ្តាលសេចក្តីរង្កៀសឲ្យកើតឡើងដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។

(១៦៤) ភិក្ខុឈរតែងស្តាប់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលបង្កហេតុ ឈ្លោះទាស់ទែងកើតឡើង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុឈរតែងស្តាប់ភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលបង្កហេតុឈ្លោះទាស់ទែងកើតឡើង ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ គឺកើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនមែនកើតឡើងអំពីវាចាក៏មាន កើតឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្តក៏មាន ។ បេ ។

(១៤៥) ធម្មិកានំ កម្មានំ ឆន្ទំ ទត្វា បច្ឆា ខីយនធម្មំ អាបជ្ជន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ធម្មិកានំ កម្មានំ ឆន្ទំ ទត្វា បច្ឆា ខីយនធម្មំ អាបជ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៤៦) សង្ឃេ វិនិច្ឆយកថាយ វត្តមានាយ ឆន្ទំ អទត្វា ឧដ្ឋាយាសនា បក្កមន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរោ ភិក្ខុ សង្ឃេ វិនិច្ឆយកថាយ វត្តមានាយ ឆន្ទំ អទត្វា ឧដ្ឋាយាសនា បក្កាមិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៤៥) ភិក្ខុបានឲ្យឆន្ទៈ នឹងសមគ្គីយល់ព្រម ដល់កម្មដែលប្រកបដោយធម៌ ហើយត្រឡប់តិះដៀលជាខាងក្រោយវិញ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្ត ក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្ត ក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធ នឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធ នឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ បានឲ្យឆន្ទៈ ដល់កម្មដែលប្រកបដោយធម៌ ហើយត្រឡប់តិះដៀលជាខាងក្រោយវិញ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។

(១៤៦) កាលពាក្យវិនិច្ឆ័យកំពុងតែប្រព្រឹត្តទៅក្នុងសង្ឃ ភិក្ខុមិនបានឲ្យឆន្ទៈ ហើយក្រោកពីអាសនៈចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុមួយរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុមួយរូប កាលបើពាក្យវិនិច្ឆ័យកំពុងតែប្រព្រឹត្តទៅក្នុងសង្ឃ មិនបានឲ្យឆន្ទៈ ក៏ក្រោកពីអាសនៈចៀសចេញទៅ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត ។ បេ ។

(១៦៧) សមគ្គេន សង្ឃេន ចីវរំ ទត្វា បច្ឆា ខីយនធម្មំ អាបជ្ជន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ សមគ្គេន សង្ឃេន ចីវរំ ទត្វា បច្ឆា ខីយនធម្មំ អាបជ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៦៨) ជានំ សង្ឃិកំ លាភំ បរិណតំ បុគ្គលស្ស បរិណាមេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ ជានំ សង្ឃិកំ លាភំ បរិណតំ បុគ្គលស្ស បរិណាមេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

សហធម្មិកវគ្គោ អដ្ឋមោ ។

(១៦៧) ភិក្ខុឲ្យចីវរដោយមានសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នា ហើយត្រឡប់តិះដៀលជាខាងក្រោយវិញ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ត្រូវបញ្ញត្តនៅក្នុងក្រុងណា ។ ត្រូវបញ្ញត្តនៅក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ។ ត្រូវព្រះអង្គប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ត្រូវព្រះអង្គប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ឲ្យចីវរដោយមានសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នា ហើយត្រឡប់តិះដៀលជាខាងក្រោយវិញ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។

(១៦៨) ភិក្ខុដឹងជាលាភរបស់សង្ឃ ដែលគេបង្អោនទៅដើម្បីសង្ឃ ហើយ ក៏ត្រឡប់បង្អោនទៅដើម្បីបុគ្គលវិញ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ត្រូវបញ្ញត្តនៅក្នុងក្រុងណា ។ ត្រូវបញ្ញត្តនៅក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ត្រូវព្រះអង្គប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ត្រូវព្រះអង្គប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ដឹងជាលាភរបស់សង្ឃដែលគេបង្អោនទៅដើម្បីសង្ឃហើយ ត្រឡប់បង្អោនទៅដើម្បីបុគ្គលវិញ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។ បេ ។

ចប់ សហធម្មិកវគ្គ ទី ៨ ។

តស្សុទ្ទានំ

[១៤៩] វុច្ចមានោ សហធម្មេន
វិលេខញ្ច វិមោហយិ
មោហារោបន្តោ បហារំ ទេន្តោ
តលសត្តិកំ អមូលកំ
កុក្កុច្ចំ ឧបស្សុតិញ្ច
ធម្មិកានំ វិចិន្តយំ
សមគ្គសង្ឃានេន
បុគ្គលបរិណាមនជាតំ ។

---

[១៥០] បុព្វេ អប្បដិសំវិទិតេន រញ្ញោ អន្តេបុរំ បវិសន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ អានន្ទំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា អានន្ទោ បុព្វេ អប្បដិសំវិទិ-តោ រញ្ញោ អន្តេបុរំ បាវិសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។

ឧទ្ទាននៃសហធម្មិកវគ្គនោះ ដូច្នេះ

[១៤៩] រឿងកិច្ចដែលគេប្រដៅដោយសហធម៌ (សិក្ខាបទ) ១ រឿងកិច្ចពោលតិះដៀលវិន័យ ១ រឿងកិច្ចក្លែងធ្វើជាមិនដឹងសិក្ខាបទ ១ រឿងកិច្ចប្រហារភិក្ខុដទៃគ្នា ១ រឿងកិច្ចលើកផ្ទៃដៃជាកាំបិត ១ រឿងកិច្ចចោទភិក្ខុដទៃគ្នា ដោយអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមិនមានមូល ១ រឿងកិច្ចធ្វើឲ្យកើតសេចក្តីរង្កៀសចិត្តដល់ភិក្ខុដទៃគ្នា ១ រឿងកិច្ចដែលលបស្តាប់ភិក្ខុដែលឈ្លោះគ្នា ១ រឿងកិច្ចឃាត់ឃាំងដល់កម្មដែលប្រកបដោយធម៌ ១ រឿងកិច្ចមិនបានឲ្យឆន្ទ ហើយក្រោកដើរចេញទៅ ១ រឿងសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាឲ្យចីវរដល់ភិក្ខុ ១ រឿងកិច្ចបង្វែរលាភសង្ឃ ដើម្បីបុគ្គលវិញ ១ ។

---

[១៥០] កិច្ចចូលទៅកាន់ព្រះរាជវាំងរបស់ព្រះរាជា ដោយមិនបានថ្វាយដំណឹងជាមុន ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះអានន្ទមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះអានន្ទមានអាយុ មិនបានថ្វាយដំណឹងជាមុន ហើយចូលទៅកាន់ព្រះរាជវាំងរបស់ព្រះរាជា ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។

ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកេ) ។ បេ ។

(១៩១) រតនំ ឧគ្គណ្ហន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរោ ភិក្ខុ រតនំ ឧគ្គហេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ទ្វេ អនុប្បញ្ញត្តិយោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៩២) សន្តំ ភិក្ខុំ អនាបុច្ឆា វិកាលេ គាមំ បវិសន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ សន្តំ ភិក្ខុំ អនាបុច្ឆា វិកាលេ គាមំ បវិសឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ តិស្សោ អនុប្បញ្ញត្តិយោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកេ) ។ បេ ។

បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងកឋិនសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

(១៩១) ភិក្ខុរើសរកវត្ថុ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុមួយរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុមួយរូបបានរើសរកវត្ថុ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ២ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។ បេ ។

(១៩២) ភិក្ខុមិនបានលាភិក្ខុដទៃដែលមាននៅ ហើយចូលទៅកាន់ស្រុកក្នុងវេលាវិកាល ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ មិនបានលាភិក្ខុដទៃដែលមាននៅ ហើយចូលទៅកាន់ស្រុកក្នុងវេលាវិកាល ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ៣ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងកឋិនសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

[១៩៣] អដ្ឋិមយំ វា ទន្តមយំ វា វិសាណមយំ វា សូចិឃរំ ការាបេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សក្កេសុ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ ន មត្តំ ជានិត្វា ពហូ សូចិឃរេ វិញ្ញាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[១៩៤] បមាណាតិក្កន្តំ មញ្ចំ វា បីឋំ វា ការាបេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧបនន្ទំ សក្យបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឧបនន្ទោ សក្យបុត្តោ ឧច្ចំ មញ្ចំ ការាបេសិ(១) តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[១៩៥] មញ្ចំ វា បីឋំ វា តូលោនទ្ធំ ការាបេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។

១ ម. ឆ. ឧច្ចេ មញ្ចេ សយិ ។

[១៩៣] ភិក្ខុឲ្យគេធ្វើបំពង់ម្ជុលដ៏ឆ្អឹងក្តី ដ៏ភ្លុកក្តី ដ៏ស្នែងក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងដែនសក្កៈ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុច្រើនរូប ។ ក្នុងរឿងដូចម្តេច ។ ក្នុងរឿងដែលភិក្ខុច្រើនរូបមិនដឹងប្រមាណ ហើយសូមបំពង់ម្ជុលគេនាំច្រើន ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។ បេ ។

[១៩៤] ភិក្ខុឲ្យគេធ្វើគ្រែក្តី តាំងក្តី ឲ្យកន្លងហួសប្រមាណ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះឧបនន្ទជាសក្យបុត្តមានអាយុ ។ ក្នុងរឿងដូចម្តេច ។ ក្នុងរឿងដែលព្រះឧបនន្ទជាសក្យបុត្តមានអាយុ ឲ្យគេធ្វើគ្រែខ្ពស់ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។ បេ ។

[១៩៥] ភិក្ខុឲ្យគេធ្វើគ្រែក្តី តាំងក្តី ដែលញាត់ដោយសំឡី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។

កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ មញ្ចំបិ បីឋំបិ តូលោនទ្ធំ ការាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៩៦) បមាណាតិក្កន្តំ និសីទនំ ការាបេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ អប្បមាណិកានិ និសីទនានិ ការាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៩៧) បមាណាតិក្កន្តំ កណ្ឌុប្បដិច្ឆាទឹ ការាបេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ អប្បមាណិកាយោ កណ្ឌុប្បដិច្ឆាទិយោ ធារេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុឲ្យគេធ្វើគ្រែ តាំង ដែលញាត់ដោយសំឡី ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។ បេ ។

(១៩៦) ភិក្ខុ ឲ្យគេធ្វើសំពត់និសីទនៈ ឲ្យកន្លងហួសប្រមាណ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុឲ្យគេធ្វើសំពត់និសីទនៈមិនត្រូវខ្នាត ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។ បេ ។

(១៩៧) ភិក្ខុឲ្យគេធ្វើសំពត់គ្របកម ឬដំបៅឲ្យកន្លងហួសប្រមាណ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុប្រើប្រាស់សំពត់គ្របកម ឬដំបៅមិនត្រូវខ្នាត ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។ បេ ។

(១៩៨) បមាណាតិក្កន្តំ វស្សិកសាដិកំ ការាបេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ អប្បមាណិកាយោ វស្សិកសាដិកាយោ ធារេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៩៩) សុគតចីវរប្បមាណំ ចីវរំ ការាបេន្តស្ស បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ នន្ទំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា នន្ទោ សុគតចីវរប្បមាណំ ចីវរំ ធារេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

រតនវគ្គោ នវមោ ។

(១៩៨) ភិក្ខុឲ្យគេធ្វើសំពត់ងូតទឹកភ្លៀងកន្លងហួសប្រមាណ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុប្រើប្រាស់សំពត់ងូតទឹកភ្លៀងមិនត្រូវខ្នាត ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។ បេ ។

(១៩៩) ភិក្ខុឲ្យគេធ្វើចីវរប៉ុនគ្នានឹងចីវរព្រះសុគត ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះនន្ទមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះនន្ទមានអាយុ ប្រើប្រាស់ចីវរប៉ុនគ្នានឹងចីវរព្រះសុគត ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។ បេ ។

ចប់ រតនវគ្គ ទី ៩ ។

កស្សុទ្ធាធំ

(១៦០) អន្តេបុរេ ទុក្កដោ
អនាបុច្ឆា បវេសនេ
សូចិឃរេ មញ្ចេ
ទ្វារលោមន្ទ្ធំ និសីទនំ
កណ្ឌុប្បដិច្ឆាទិកា
បមាណំ ចីវរំ នាសយិតិ(១) ។

ខុទ្ទកំ ជាតុត្ថិយា និដ្ឋិតា ។

ពេសំ វគ្គធំ ទុក្កធំ

(១៦១) មុសា ភូតញ្ច(២) ទុភាសោ
កោជនាខេលកេន ច
សុរា សប្បាណកា ធម្មា
កដ្ឋវេទ្ធន គេ ឯកតិ ។

១ តេសំ ពេសំ វគ្គធំ ភាសានេ ទុក្កដនិទានប័យយោគ្គហ ៩ ទិសម្ពុទ្ធំ ឥឡើ
ទស្សិយន្តិ កាទិ ចរ វិសេទិសាទិ ហោន្តិ ។ តិចូឡេខ គគ្គ ឥសោភេតព្វ ។ ២ ៥. ភូតា ០ ។

ទុក្កដនៃកថិនត្ថារ ជំពូក

(១៦០) ភ្លើងកិត្តចូលទៅកាន់ព្រះរាជវាំង ១ ភ្លើងកិត្តរើស
ទេតនេត្ត ១ ភ្លើងកិត្តមិនបានលាភិក្ខុដទៃហើយចូលទៅកាន់
ស្រុក ១ ភ្លើងកិត្តឲ្យគេធ្វើបំពង់ម្ជុល ១ ភ្លើងកិត្តឲ្យគេធ្វើគ្រែ ១
ភ្លើងកិត្តឲ្យគេធ្វើគ្រែញាត់ដោយសំឡី ១ ភ្លើងកិត្តឲ្យគេធ្វើ
សំពត់ទំនាប ១ ភ្លើងកិត្តឲ្យគេធ្វើសំពត់គ្របកមរមាស ១
ភ្លើងកិត្តឲ្យគេធ្វើសំពត់ងូតទឹកភ្លៀង ១ ភ្លើងកិត្តប្រើប្រាស់ចីវរ
ចំនួនធ្លាក់នឹងចីវរព្រះសុគត ។

ចប់ជាតិក្ខិយៈ ៩២ តែប៉ុណ្ណេះ ។

ទុក្កដនៃវគ្គទាំងនោះ ជំពូក

(១៦១) វគ្គទាំងនោះ មាន ៩ គឺ មុសាវាទវគ្គ ១ ភូត-
គាមវគ្គ ១ ឱវាទវគ្គ ១ ភោជនវគ្គ ១ អចេលកវគ្គ ១ សុរាបា-
នវគ្គ ១ សប្បាណកវគ្គ ១ សហធម្មិកវគ្គ ១ រតនវគ្គ ១ ។

(១៦៦) យំ តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា អន្តរឃរំ បវិដ្ឋាយ ហត្ថតោ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ភុញ្ជន្តស្ស បាដិទេសនីយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរោ ភិក្ខុ អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា អន្តរឃរំ បវិដ្ឋាយ ហត្ថតោ អាមិសំ បដិគ្គហេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។

(១៦៧) ភិក្ខុនិយោ វោសាសន្តិយោ ន និវារេត្វា ភុញ្ជន្តស្ស បាដិទេសនីយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។

(១៦៦) សួរថា សិក្ខាបទណា មានឈ្មោះថាបាដិទេសនីយៈ ដែលព្រះមានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ទ្រង់ជ្រាប (នូវកាលដែលគួរនឹងបញ្ញត្តសិក្ខាបទ) ទ្រង់ឃើញ (នូវអំណាចប្រយោជន៍ទាំង ១០) បានបញ្ញត្តហើយ ដល់ភិក្ខុដែលទទួលខាទនីយៈ ឬភោជនីយៈដោយដៃរបស់ខ្លួន អំពីដៃភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិ ដែលចូលទៅកាន់ចន្លោះស្រុក សិក្ខាបទនោះ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុមួយរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុមួយរូប ទទួលអាមិសៈ អំពីដៃភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិ ដែលចូលទៅចន្លោះស្រុក ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ គឺតាំងឡើងអំពីកាយ មិនបានតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនបានតាំងឡើងអំពីវាចាក៏មាន ។ បេ ។

(១៦៧) ភិក្ខុមិនបានឃាត់ភិក្ខុនីដែលកំពុងបង្គាប់បញ្ជា ហើយឆាន់ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។

កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ភិក្ខុនិយោ វោសាសន្តិ-យោ ន និវារេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

(១៦៦) សេក្ខសម្មតេសុ កុលេសុ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ភុញ្ជន្តស្ស បាដិ-ទេសនីយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ ន មត្តំ ជានិត្វា បដិគ្គហេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ទ្វេ អនុបញ្ញត្តិយោ ។ ឆន្នំ អា-បត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។

(១៦៧) អារញ្ញកេសុ សេនាសនេសុ បុព្វេ អប្បដិ-សំវិទិតំ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា អជ្ឈារាមេ សហត្ថា

ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុមិនបានឃាត់ភិក្ខុនី ដែលកំពុងបង្គាប់បញ្ជា (ឲ្យប្រគេនចង្ហាន់ដល់ភិក្ខុ) ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើង ដោយសមុដ្ឋាន ២ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនបានតាំងឡើងអំពី ចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្តក៏មាន ។ បេ ។

(១៦៦) ភិក្ខុទទួលខាទនីយៈភោជនីយៈ ដោយដៃរបស់ខ្លួន ក្នុង ត្រកូលដែលសង្ឃបានសន្មតឲ្យជាសេក្ខត្រកូល ឆាន់ខ្លួនឯង ត្រូវអាបត្តិ បាដិទេសនីយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿង ដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុច្រើនរូប មិនដឹងប្រមាណហើយទទួល ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុបញ្ញត្តិ ២ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃ អាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ គឺតាំងឡើងអំពី កាយ មិនបានតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិង ចិត្ត មិនបានតាំងឡើងអំពីវាចាក៏មាន ។ បេ ។

(១៦៧) ភិក្ខុនៅក្នុងសេនាសនៈក្នុងព្រៃ ទទួលខាទនីយៈភោជនីយៈ ដែលគេយកមិនបានឲ្យដំណឹងជាមុន ដោយដៃរបស់ខ្លួន ក្នុងអារាមហើយ

បដិគ្គហេត្វា ភុញ្ជន្តស្ស បាដិទេសនីយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សក្កេសុ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ អារាមេ ចោរេ បដិវសន្តេ នារោចេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

ចត្តារោ បាដិទេសនីយា និដ្ឋិតា ។

តស្សុទ្ទានំ

[១៦៦] អញ្ញាតិកាយ វោសាសំ
សេក្ខា អារញ្ញកេន ច
បាដិទេសនីយា ចត្តារោ
សម្ពុទ្ធេន បកាសិតាតិ(១) ។

១ អញ្ញាតិកាយ ហត្ថេ ច វោសាសន្តី ន និវារយេ សេក្ខសម្មតដ្ឋានេ អារញ្ញកោបិ ចេវ ញាតិ កត្វា ទោសាក ទិស្សតិ ។

ទាន់ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងដែនសក្កៈ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុច្រើនរូប កាលបើចោរនៅអាស្រ័យក្នុងអារាម ក៏មិនបានប្រាប់គេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនមែនតាំងឡើងអំពីចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចានិងចិត្តក៏មាន ។ បេ ។

ចប់ បាដិទេសនីយៈ ៤ តែប៉ុណ្ណេះ ។

ឧទ្ទាននៃបាដិទេសនីយៈនោះ ដូច្នេះ

[១៦៦] រឿងភិក្ខុទទួលអាហារអំពីភិក្ខុនីដែលមិនមែនជាញាតិ ១ រឿងភិក្ខុមិនឃាត់ភិក្ខុនីដែលកំពុងបង្គាប់បញ្ជា ១ រឿងភិក្ខុទទួលអាហារក្នុងសេក្ខត្រកូល ១ រឿងភិក្ខុនៅក្នុងសេនាសនៈក្នុងព្រៃ ១ បាដិទេសនីយៈទាំង ៤ ដូច្នេះ ព្រះសម្ពុទ្ធសម្ដែងហើយ ។

(១៦៧) យន្តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន អនាទរិយំ បដិច្ច បុរតោ ច បច្ឆតោ ច ឱលម្ពេន្តេន និវាសេន្តស្ស ទុក្កដំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ បុរតោ ច បច្ឆតោ ច ឱលម្ពេន្តា និវាសេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។

(១៦៨) អនាទរិយំ បដិច្ច បុរតោ ច បច្ឆតោ ច ឱលម្ពេន្តេន បារុបន្តស្ស ទុក្កដំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ បុរតោ ច បច្ឆតោ ច ឱលម្ពេន្តា បារុបឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា

(១៦៧) សួរថា សិក្ខាបទណា ដែលព្រះមានព្រះភាគអរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ទ្រង់ជ្រាប (នូវកាលគួរនឹងបញ្ញត្តសិក្ខាបទ) ទ្រង់ឃើញ (នូវសេចក្តីប្រយោជន៍ទាំង ១០) បានបញ្ញត្តហើយដល់ភិក្ខុ ដែលអាស្រ័យសេចក្តីមិនគោរព ស្លៀកហើរយោកខាងមុខខាងក្រោយ សិក្ខាបទនោះ ទ្រង់បញ្ញត្តទីណា ។ ឆ្លើយថា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុស្លៀកស្បង់ហើរយោកខាងមុខខាងក្រោយខ្លះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺកើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនបានកើតឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បេ ។

(១៦៨) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនគោរព ដណ្តប់ចីពរ ហើរយោកខាងមុខក្តី ខាងក្រោយក្តី ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ទ្រង់បញ្ញត្តទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុដណ្តប់ចីពរហើរយោកខាងមុខខាងក្រោយខ្លះ ។ សិក្ខាបទនោះ មាន

បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។

(១៦៩) អនាទរិយំ បដិច្ច កាយំ វិវរិត្វា អន្តរឃរេ គច្ឆន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ កាយំ វិវរិត្វា អន្តរឃរេ គច្ឆឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(១៧០) អនាទរិយំ បដិច្ច កាយំ វិវរិត្វា អន្តរឃរេ និសីទន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ កាយំ វិវរិត្វា អន្តរឃរេ និសីទឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(១៧១) អនាទរិយំ បដិច្ច ហត្ថំ វា បាទំ វា កីឡាបេន្តោ អន្តរឃរេ គច្ឆន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឆព្ពគ្គិយា

វិនយបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺកើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនបានកើតឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បេ ។

(១៦៩) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយបើកកាយដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុបើកកាយ ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១៧០) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បើកកាយអង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុបើកកាយអង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១៧១) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ គ្រវាត់ដៃក្តី ជើងក្តី ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយ-

ភិក្ខូ ពាហុប្បចាលកំ កាយំ បគ្គហេត្វា អន្តរឃរេ គច្ឆិំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកំ) ។

(១៧២) អនាទរិយំ បដិច្ច ពាហុំ ក ចាលំ ក-ត្វា បគ្គហេត្វា អន្តរឃរេ និសីទន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ ពាហុប្បចាលកំ កាយំ បគ្គហេត្វា អន្តរឃរេ និសីទិំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកំ) ។

(១៧៣) អនាទរិយំ បដិច្ច តហំ តហំ ឱលោ-កេន្តស្ស អន្តរឃរេ គច្ឆន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ តហំ តហំ ឱលោកេន្តា អន្តរឃរេ គច្ឆិំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកំ) ។

(១៧៤) អនាទរិយំ បដិច្ច តហំ តហំ ឱលោកេន្តស្ស អន្តរឃរេ និសីទន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ

ភិក្ខុក្រវាត់ដៃខ្លះ ដើរខ្លះ ក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

[១៧២] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ក្រវាត់ដៃ អង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ក្រវាត់ដៃខ្លះ អង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១៧៣) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ក្រឡេកមើលពីសពាស ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ក្រឡេកមើលពីសពាស ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១៧៤) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ក្រឡេកមើលពីសពាស អង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ

តហំ តហំ ឱលោកេន្តា អន្តរឃរេ និសីទឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។ បេ ។

(១៧៥) អនាទរិយំ បដិច្ច ឧក្ខិត្តកាយ អន្តរឃរេ គច្ឆន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ឧក្ខិត្តកាយ អន្តរឃរេ គច្ឆឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(១៧៦) អនាទរិយំ បដិច្ច ឧក្ខិត្តកាយ អន្តរឃរេ និសីទន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ឧក្ខិត្តកាយ អន្តរឃរេ និសីទឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

បរិមណ្ឌលវគ្គោ បឋមោ ។

ក្រឡេកមើលទីនេះទីនោះ អង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

(១៧៥) ភិក្ខុគ្រវែងសំពត់មិនអើពើ ហើយចូល ទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ហើយចូល ទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១៧៦) ភិក្ខុគ្រវែងសំពត់មិនអើពើ ហើយអង្គុយ ក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ហើយអង្គុយ ក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

ចប់ បរិមណ្ឌលវគ្គ ទី ១ ។

[១៧៧] អនាទរិយំ បដិច្ច ឧជ្ជគ្ឃិកាយ អន្តរឃរេ គច្ឆន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ មហាហសិតំ ហសន្តា អន្តរឃរេ គច្ឆិំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។

[១៧៨] អនាទរិយំ បដិច្ច ឧជ្ជគ្ឃិកាយ អន្តរឃរេ និសីទន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។

[១៧៩] អនាទរិយំ បដិច្ច ឧច្ចាសទ្ទំ មហាសទ្ទំ ករោន្តេន អន្តរឃរេ គច្ឆន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ ឧច្ចាសទ្ទំ មហាសទ្ទំ ករោន្តា អន្តរឃរេ គច្ឆិំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (សមនុភាសនាយ) ។

[១៧៧] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះដោយសំណើចខ្លាំង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ សើចខ្លាំង ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺកើតឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត ។

[១៧៨] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ អង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះដោយសំណើចខ្លាំង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺ កើតឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត ។

[១៧៩] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ធ្វើសំឡេងហ៊ោ សំឡេងខ្លាំង ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ធ្វើសំឡេងហ៊ោ សំឡេងខ្លាំង ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងសមនុភាសនសិក្ខាបទ) ។

[១៨០] អនាទរិយំ បដិច្ច ឧច្ចាសទ្ទំ មហាសទ្ទំ ករោន្តោ អន្តរឃរេ និសីទន្តស្ស ទុក្កដំ ។បេ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។បេ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (សមនុភាសនាយ) ។

[១៨១] អនាទរិយំ បដិច្ច កាយប្បចាលកំ អន្តរឃរេ គច្ឆន្តស្ស ទុក្កដំ ។បេ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ កាយប្បចាលកំ អន្តរឃរេ គច្ឆិំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។បេ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកោ) ។

[១៨២] អនាទរិយំ បដិច្ច កាយប្បចាលកំ អន្តរឃរេ និសីទន្តស្ស ទុក្កដំ ។បេ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។បេ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកោ) ។

[១៨៣] អនាទរិយំ បដិច្ច ពាហុប្បចាលកំ អន្តរឃរេ គច្ឆន្តស្ស ទុក្កដំ ។បេ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។បេ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ បឋមបារាជិកោ ។

[១៨០] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ធ្វើសំឡេងខ្ពស់ សំឡេងខ្លាំង អង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។បេ។ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងសមនុភាសនសិក្ខាបទ) ។

[១៨១] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ដើរគ្រវែងកាយទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ដើរគ្រវែងកាយទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។បេ។ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

[១៨២] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ អង្គុយគ្រវែងកាយ ក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។បេ។ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

[១៨៣] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ដើរគ្រវែងដៃទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។បេ។ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១៨៤) អនាទរិយំ បដិច្ច ពាហុប្បចាលកំ អន្តរឃរេ និសីទន្តស្ស ទុក្កដំ ។បេ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។បេ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(១៨៥) អនាទរិយំ បដិច្ច សីសប្បចាលកំ អន្តរឃរេ គច្ឆន្តស្ស ទុក្កដំ ។បេ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។បេ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(១៨៦) អនាទរិយំ បដិច្ច សីសប្បចាលកំ អន្តរឃរេ និសីទន្តស្ស ទុក្កដំ ។បេ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។បេ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

ឧជ្ជគ្ឃិកវគ្គោ ទុតិយោ ។

(១៨៧) អនាទរិយំ បដិច្ច ខម្ភកតោ អន្តរឃរេ គច្ឆន្តស្ស ទុក្កដំ ។បេ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។បេ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(១៨៤) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ អង្គុយក្រវាត់ដៃក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។បេ។ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១៨៥) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ដើរគ្រវីក្បាលទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។បេ។ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១៨៦) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ អង្គុយគ្រវីក្បាលក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។បេ។ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

ចប់ ឧជ្ជគ្ឃិកវគ្គ ទី ២ ។

(១៨៧) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ដើរស្ទឹមចង្កេះទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។បេ។ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១៨៨) អនាទរិយំ បដិច្ច ខម្ភកតេន អន្តរឃរេ និសីទន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(១៨៩) អនាទរិយំ បដិច្ច ឱគុណ្ឋិតេន អន្តរឃរេ គច្ឆន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ សសីសំ បារុបិត្វា អន្តរឃរេ គច្ឆិំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(១៩០) អនាទរិយំ បដិច្ច ឱគុណ្ឋិតេន អន្តរឃរេ និសីទន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(១៩១) អនាទរិយំ បដិច្ច ឧក្កុដិកាយ អន្តរឃរេ គច្ឆន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(១៨៨) ភិក្ខុអស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ អង្គុយស្ទើមចង្កេះក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១៨៩) ភិក្ខុអស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ដើរខ្ទប់ក្បាលទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ដណ្តប់គ្រលុំកាយព្រមទាំងក្បាល ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១៩០) ភិក្ខុអស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ អង្គុយខ្ទប់ក្បាលនៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១៩១) ភិក្ខុអស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ដើរចំអើតជើងទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១៩២) អនាទរិយំ បដិច្ច បល្លត្ថិកាយ អន្តរឃរេ និសីទន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(១៩៣) អនាទរិយំ បដិច្ច អសក្កច្ចំ បិណ្ឌបាតំ បដិគ្គណ្ហន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(១៩៤) អនាទរិយំ បដិច្ច តហំ តហំ ឱលោកេន្ត បិណ្ឌបាតំ បដិគ្គណ្ហន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(១៩៥) អនាទរិយំ បដិច្ច សូបញ្ញេវ ពហុំ បដិគ្គណ្ហន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(១៩២) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ គង់យោងក្បាលជង្គង់ នៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១៩៣) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ទទួលបិណ្ឌបាតមិនគោរព ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១៩៤) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ក្រឡេកមើលពាសពាស ទទួលបិណ្ឌបាត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១៩៥) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ទទួលសម្លច្រើន (លើសបាយ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១៩២) អនាទរិយំ បដិច្ច ថូបីកតំ បិណ្ឌបាតំ បដិ-គ្គណ្ហន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

ខម្ភកតវគ្គោ តតិយោ ។

(១៩៣) អនាទរិយំ បដិច្ច អសក្កច្ចំ បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(១៩៤) អនាទរិយំ បដិច្ច តហំ តហំ ឱលោកេន្ត បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(១៩៥) អនាទរិយំ បដិច្ច តហំ តហំ ឱមសិត្វា បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(១៩២) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ទទួលបិណ្ឌបាតឲ្យកំពូន (ហួសមាត់បាត្រ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារា-ជិកសិក្ខាបទ) ។

ចប់ ខម្ភកវគ្គ ទី ៣ ។

(១៩៣) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បរិភោគបិណ្ឌបាតមិនគោរព ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១៩៤) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ក្រឡេកមើលពីសពាស បរិភោគបិណ្ឌបាត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១៩៥) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ កកាយចាយទ្វូន ក្នុងទីនោះៗ ឆាន់បិណ្ឌបាត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

[៦០០] អនាទរិយំ បដិច្ច សូបញ្ញេវ ពហុំ ភុញ្ជន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកំ) ។

[៦០១] អនាទរិយំ បដិច្ច ថូបតោ(១) ឱមទ្ទិត្វា បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកំ) ។

[៦០២] អនាទរិយំ បដិច្ច សូបំ វា ព្យញ្ជនំ វា ឱទនេន បដិច្ឆាទេន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ ។ (បឋមបារាជិកំ) ។

[៦០៣] អនាទរិយំ បដិច្ច សូបំ វា ព្យញ្ជនំ វា អត្តនោ អត្ថាយ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តស្ស ទុក្កដំ ។ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ឆព្វគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខូ សូបម្បិ

១ ម. ថូបកតោ ។

[៦០០] ភិក្ខុ អាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ឆាន់តែសម្លច្រើនជាង (បាយ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

[៦០១] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ឆាន់បិណ្ឌបាតក្របមចុះអំពីកំពូលចុះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

[៦០២] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ គ្របបាយលុបសម្ល ម្ហូប ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

[៦០៣] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ សុំសម្លម្ហូបយកប្រយោជន៍ខ្លួនឯង ហើយឆាន់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ទៅសុំសម្ល

ឱទនម្បិ អត្តនោ អត្ថាយ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជិំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។

(២០៦) អនាទរិយំ បដិច្ច ឧជ្ឈានសញ្ញី(១) បរេសំ បត្តំ ឱលោកេន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកោ) ។

(២០៧) អនាទរិយំ បដិច្ច មហន្តំ កពឡំ ករោន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកោ) ។

(២០៨) អនាទរិយំ បដិច្ច ទីឃំ អាលោបំ ករោន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកោ) ។

បិណ្ឌបាតវគ្គោ ចតុត្ថោ ។

១ ឧជ្ឈានសញ្ញិកោ ។

បាយខ្លះ បម្រុងខ្លួនឯង ហើយឆាន់ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនមែនតាំងឡើងអំពីវាចាក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចានិងចិត្តក៏មាន ។

(២០៦) ភិក្ខុ អាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ សម្លឹងមើលដោយការលើកទោសគេ រឺការមើលបាត្ររបស់ភិក្ខុដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(២០៧) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ធ្វើពំនូតបាយធំ(១) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(២០៨) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ធ្វើពំនូតបាយវែង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

ចប់ បិណ្ឌបាតវគ្គ ទី ៤ ។

១ គោលបាយចំនួនមួយម៉ាត់ រឺហៅថាពំនូតដែរ ។

(៦០៧) អនាទរិយំ បដិច្ច អនាហដេ កពឡេ មុខ-ទ្វារំ វិវរន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកោ) ។

(៦០៨) អនាទរិយំ បដិច្ច ភុញ្ជមានេន សព្វំ ហត្ថំ មុខេ បក្ខិបន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកោ) ។

(៦០៩) អនាទរិយំ បដិច្ច សកពឡេន មុខេន ព្យាហរន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។

(៦១០) អនាទរិយំ បដិច្ច បិណ្ឌុក្ខេបកំ ភុញ្ជន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន ស-មុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកោ) ។

(៦០៧) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ កាលដែលពំនូតបាយមិនទាន់ដល់មាត់ ក៏ហាមាត់ចាំ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(៦០៨) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បរិភោគបញ្ចាត់ម្រាមដៃទាំងអស់ទៅក្នុងមាត់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(៦០៩) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ និយាយទាំងពំនូតបាយនៅក្នុងមាត់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺកើតឡើងអំពីកាយ វាចា និងចិត្ត ។

(៦១០) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បរិភោគបោះដុំបាយទៅក្នុងមាត់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចគ្នានឹងបឋម-បារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(៦១១) អនាទរិយំ បដិច្ច កពឡាវច្ឆេទកំ ភុញ្ជន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេន) ។

(៦១២) អនាទរិយំ បដិច្ច អវគណ្ឌការកំ ភុញ្ជន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេន) ។

(៦១៣) អនាទរិយំ បដិច្ច ហត្ថនិទ្ធុនកំ ភុញ្ជន្តស្ស ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេន) ។

(៦១៤) អនាទរិយំ បដិច្ច សិត្ថាវការកំ ភុញ្ជន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេន) ។

(៦១៥) អនាទរិយំ បដិច្ច ជិវ្ហានិច្ឆារកំ ភុញ្ជន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេន) ។

(៦១១) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយបានខាំកាត់ដុំបាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(៦១២) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយបានបៀមទុកថ្ពាល់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(៦១៣) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយបានរលាស់ដៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(៦១៤) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយបានឲ្យជ្រុះគ្រាប់បាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(៦១៥) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ហើយបានលៀនអណ្តាត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(១១៦) អនាទរិយំ បដិច្ច ចបុចបុការកំ ភុញ្ជន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកតោ) ។

កពឡវគ្គោ បញ្ចមោ ។

(១១៧) អនាទរិយំ បដិច្ច សុរុសុរុការកំ ភុញ្ជន្តស្ស ទុក្កដំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ កោសម្ពិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ សុរុសុរុការកំ ខីរំ បិវឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកតោ) ។

(១១៨) អនាទរិយំ បដិច្ច ហត្ថនិល្លេហកំ ភុញ្ជន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកតោ) ។

(៦១៦) ភិក្ខុកាន់យកសេចក្តីមិនអើពើ ហើយឆាន់ឮចបុៗ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

ចប់ កពឡវគ្គ ទី ៥ ។

(៦១៧) ភិក្ខុកាន់យកសេចក្តីមិនអើពើ ហើយឆាន់ឮសុរុៗ (គ្រឿង ១) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរកោសម្ពី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងភិក្ខុច្រើនរូប ផឹកទឹកដោះស្រស់ឮសុរុៗ (គ្រឿង ១) ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(៦១៨) ភិក្ខុកាន់យកសេចក្តីមិនអើពើ ហើយឆាន់លិទ្ធដៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(៦១៩) អនាទរិយំ បដិច្ច បត្តនិល្លេហកំ ភុញ្ជន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(៦២០) អនាទរិយំ បដិច្ច ឱដ្ឋនិល្លេហកំ ភុញ្ជន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ បេ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(៦២១) អនាទរិយំ បដិច្ច សាមិសេន ហត្ថេន បានីយថាលកំ បដិគ្គណ្ហន្តស្ស ទុក្កដំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ ភគ្គេសុ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ សាមិសេន ហត្ថេន បានីយថាលកំ បដិគ្គហេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆសុ អាបត្តិសមុដ្ឋានេសុ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។

(៦២២) អនាទរិយំ បដិច្ច សសិត្ថកំ បត្តធោវនំ អន្តរឃរេ ឆឌ្ឌេន្តស្ស ទុក្កដំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ ភគ្គេសុ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ

(៦១៩) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បរិភោគលិទ្ធបាត្រ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(៦២០) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បរិភោគលិទ្ធបបូរមាត់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បេ ។ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(៦២១) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ទទួលពែងទឹក ដោយដៃដែលប្រឡាក់ដោយអាមិសៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងដែនភគ្គៈ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងភិក្ខុច្រើនរូប ទទួលពែងទឹក ដោយដៃដែលប្រឡាក់ដោយអាមិសៈ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋានទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនបានតាំងឡើងអំពីវាចា ។

(៦២២) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ចាក់ទឹកលាងបាត្រ ដែលមានគ្រាប់បាយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងដែនភគ្គៈ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងភិក្ខុច្រើនរូបចាក់ទឹកលាង

សសិត្ថកំ បត្តធោវនំ អន្តរឃរេ ឆឌ្ឌេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។

(៦៦៣) អនាទរិយំ បដិច្ច ឆត្តបាណិស្ស ធម្មំ ទេសេន្តស្ស ទុក្កដំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ឆត្តបាណិស្ស ធម្មំ ទេសេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ។

(៦៦៤) អនាទរិយំ បដិច្ច ទណ្ឌបាណិស្ស ធម្មំ ទេសេន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ។

ចាក់ចោលគ្រាប់បាយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺកើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនបានកើតឡើងអំពីវាចា ។

(៦៦៣) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ហើយសម្ដែងធម៌ដល់មនុស្សដែលមានឆត្រក្នុងដៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ទ្រង់បញ្ញត្ត ក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុសម្ដែងធម៌ដល់មនុស្សដែលមានឆត្រនៅក្នុងដៃ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺកើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនបានកើតឡើងអំពីកាយ ។

(៦៦៤) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ សម្ដែងធម៌ដល់មនុស្សដែលមានដំបងក្នុងដៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺកើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនបានកើតឡើងអំពីកាយ ។

(៦៦៥) អនាទរិយំ បដិច្ច សត្ថបាណិស្ស ធម្មំ ទេសេន្តស្ស ទុក្កដំ ។បេ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ។

(៦៦៦) អនាទរិយំ បដិច្ច អាវុធបាណិស្ស ធម្មំ ទេសេន្តស្ស ទុក្កដំ ។បេ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ។

[illegible] ឆដ្ឋំ ។

(៦៦៧) អនាទរិយំ បដិច្ច បាទុការូឡ្ហស្ស ធម្មំ ទេសេន្តស្ស ទុក្កដំ ។បេ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ។

(៦៦៥) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ សម្តែងធម៌ដល់មនុស្សដែលមានគ្រឿងសស្ត្រាក្នុងដៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ សិក្ខាបទនោះមានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនបានតាំងឡើងអំពីកាយ ។

(៦៦៦) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ សម្តែងធម៌ដល់មនុស្សដែលមានគ្រឿងអាវុធ(១) ក្នុងដៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនបានតាំងឡើងអំពីកាយ ។

ចប់ [illegible] ទី ៦ ។

(៦៦៧) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ សម្តែងធម៌ដល់មនុស្សដែលពាក់ទ្រនាប់ជើង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនបានតាំងឡើងអំពីកាយ ។

---

១ គ្រឿងប្រហារដែលប្រយោល មានធ្នូនិងស្នា ជួនកាលក៏ហៅគ្រឿងសស្ត្រា ហៅថា អាវុធ ។

[៦៦៨] អនាទរិយំ បដិច្ច ឧបាហនារុឡ្ហស្ស ធម្មំ ទេសេន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ។

[៦៦៩] អនាទរិយំ បដិច្ច យានគតស្ស ធម្មំ ទេសេន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ។

[៦៧០] អនាទរិយំ បដិច្ច សយនគតស្ស ធម្មំ ទេសេន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ។

(៦៦៨) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ សម្ដែងធម៌ដល់មនុស្សដែលពាក់ស្បែកជើង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទៃ ១ គឺកើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនមែនកើតឡើងអំពីកាយ ។

(៦៦៩) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ សម្ដែងធម៌ដល់មនុស្សដែលជិះនៅលើយាន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទៃ ១ គឺកើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនមែនកើតឡើងអំពីកាយ ។

[៦៧០] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ សម្ដែងធម៌ដល់មនុស្សដែលនៅលើដំណេក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទៃ ១ គឺកើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនមែនកើតឡើងអំពីកាយ ។

(៦៣១) អនាទរិយំ បដិច្ច បល្លត្ថិកាយ និសិន្នស្ស ធម្មំ ទេសេន្តស្ស ទុក្កដំ ។បេ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ។

(៦៣២) អនាទរិយំ បដិច្ច វេឋិតសីសស្ស ធម្មំ ទេសេន្តស្ស ទុក្កដំ ។បេ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ។

(៦៣៣) អនាទរិយំ បដិច្ច ឱគុណ្ឋិតសីសស្ស ធម្មំ ទេសេន្តស្ស ទុក្កដំ ។បេ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ។

[៦៣១] ភិក្ខុកាន់ស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ សម្តែងធម៌ដល់មនុស្ស ដែលអង្គុយត្រកោងក្បាលជង្គង់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនបានតាំងឡើងអំពីកាយ ។

[៦៣២] ភិក្ខុកាន់ស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ សម្តែងធម៌ដល់មនុស្ស ដែលបួតក្បាល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីកាយ ។

[៦៣៣] ភិក្ខុកាន់ស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ សម្តែងធម៌ដល់មនុស្ស ដែលគ្របក្បាល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនបានតាំងឡើងអំពីកាយ ។

(៦៣៦) អនាទរិយំ បដិច្ច ឆមាយំ និសីទិត្វា អាសនេ និសិន្នស្ស ធម្មំ ទេសេន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ។

(៦៣៧) អនាទរិយំ បដិច្ច នីចេ អាសនេ និសីទិត្វា ឧច្ចេ អាសនេ និសិន្នស្ស ធម្មំ ទេសេន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ។

(៦៣៨) អនាទរិយំ បដិច្ច ឋិតោ និសិន្នស្ស ធម្មំ ទេសេន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ។

(៦៣៦) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ អង្គុយលើផែនដី សម្តែងធម៌ដល់មនុស្សដែលអង្គុយលើអាសនៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនបានតាំងឡើងអំពីកាយ ។

(៦៣៧) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ អង្គុយលើអាសនៈទាប សម្តែងធម៌ដល់មនុស្សដែលអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ជាង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនបានតាំងឡើងអំពីកាយ ។

(៦៣៨) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ឈរសម្តែងធម៌ ដល់មនុស្សដែលអង្គុយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនបានតាំងឡើងអំពីកាយ ។

(២៣៧) អនាទរិយំ បដិច្ច បច្ឆតោ គច្ឆន្តេន បុរតោ គច្ឆន្តស្ស ធម្មំ ទេសេន្តស្ស ទុក្កដំ ។បេ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។

(២៣៨) អនាទរិយំ បដិច្ច ឧប្បថេន គច្ឆន្តេន បថេន គច្ឆន្តស្ស ធម្មំ ទេសេន្តស្ស ទុក្កដំ ។បេ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។

(២៣៩) អនាទរិយំ បដិច្ច ឋិតកោ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ករោន្តស្ស ទុក្កដំ ។បេ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។

[២៣៧] ភិក្ខុណាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ដើរខាងក្រោយសម្តែងធម៌ដល់មនុស្សដែលដើរអំពីមុខ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយវាចា និងចិត្ត ។

[២៣៨] ភិក្ខុណាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ដើរក្រៅផ្លូវសម្តែងធម៌ដល់មនុស្សដែលដើរតាមផ្លូវ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយវាចា និងចិត្ត ។

[២៣៩] ភិក្ខុណាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ឈរបន្ទោបង់ឧច្ចារៈឬបស្សាវៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។បេ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនមែនតាំងឡើងអំពីវាចា ។

[៤៦០] អនាទរិយំ បដិច្ច ហរិតេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តស្ស ទុក្កដំ ។ បេ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។

[៤៦១] អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តស្ស ទុក្កដំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ឧទកេ ឧច្ចារម្បិ បស្សាវម្បិ ខេឡម្បិ អកំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។

បាទុកវគ្គោ សត្តមោ ។

បញ្ចសត្តតិ សេខិយា និដ្ឋិតា ។

មហាវិភង្គេ កណ្ឌប្បញ្ញត្តិយំ និដ្ឋិតំ ។

---

(៤៦០) ភិក្ខុកាន់យកសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោបង់ឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ស្តោះទឹកមាត់ក្តី ដាក់លើ (រុក្ខជាតិខៀវខ្ចី) ដែលមានពណ៌ខៀវ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺកើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនបានកើតឡើងអំពីវាចា ។

(៤៦១) ភិក្ខុកាន់យកសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោបង់ឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ស្តោះទឹកមាត់ក្តី ដាក់ក្នុងទឹក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ បានបន្ទោបង់ឧច្ចារៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ ស្តោះទឹកមាត់ខ្លះ ដាក់ក្នុងទឹក ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺកើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនបានកើតឡើងអំពីវាចា ។

ចប់ បាទុកាវគ្គ ទី ៧ ។

សេក្ខិយវត្ត ទាំងអស់ដែលភិក្ខុត្រូវសិក្សា មាន ៧៥ ចប់តែប៉ុណ្ណេះ ។

ចប់ កណ្ឌប្បញ្ញត្តិ ក្នុងមហាវិភង្គ ។

តស្សុទ្ទានំ

[៦៦២] បរិមណ្ឌលំ បដិច្ឆន្នំ
សុសំវុតោក្ខិត្តចក្ខុនា
ឧក្ខិត្តោជ្ជគ្ឃិកា សទ្ទោ
តយោ ចេវ បចាលនា
ខម្ភំ ឱគុណ្ឋិតា ចេវ
ឧក្កុដិ បល្លត្ថិកាយ ច
សក្កច្ចំ បត្តសញ្ញី ច
សមសូបំ សមតិត្តិកំ
សក្កច្ចំ បត្តសញ្ញី ច
សបទានំ សមសូបកំ
ថូបកោ(១) ច បដិច្ឆន្នំ
វិញ្ញត្តុជ្ឈានសញ្ញិនា
ន មហន្តំ មណ្ឌលំ ទ្វារំ

១ ម. ឧ. ថូបកតោ ។

ឧទ្ទាននៃសេក្ខិយវត្តគាថា ដូច្នេះ

[៦៦៣] រឿងភិក្ខុគ្រាស្លៀកស្បង់ ឲ្យជាបរិមណ្ឌល ១ រឿងភិក្ខុបិទបាំងកាយ ១ រឿងភិក្ខុសង្រួមឲ្យល្អ ១ រឿងភិក្ខុមានភ្នែកដាក់ចុះ ១ រឿងភិក្ខុលើកសំពត់ ១ រឿងភិក្ខុបើកសំពត់ ១ ខ្ញាក ១ រឿងភិក្ខុគ្រវៀលទាំងបីយ៉ាង ១ រឿងភិក្ខុច្រត់ចង្កេះ ១ រឿងភិក្ខុខ្ទប់ក្បាល ១ រឿងភិក្ខុដើរដោយចុងជើង ១ រឿងភិក្ខុអង្គុយគ្របក្បាលជង្គង់ ១ រឿងភិក្ខុទទួលបិណ្ឌបាតដោយគោរព ១ រឿងភិក្ខុទទួលបិណ្ឌបាតមានសេចក្តីសម្គាល់ក្នុងបាត្រ ១ រឿងភិក្ខុទទួលបិណ្ឌបាតឲ្យមានសម្លល្មមគ្នា ១ រឿងភិក្ខុទទួលបិណ្ឌបាត ត្រឹមម៉ាត់បាត្រ ១ រឿងភិក្ខុឆាន់បិណ្ឌបាតដោយគោរព ១ រឿងភិក្ខុឆាន់បិណ្ឌបាតមានសេចក្តីសម្គាល់ក្នុងបាត្រ ១ រឿងភិក្ខុឆាន់បិណ្ឌបាតតាមលំដាប់ដើរ ១ រឿងភិក្ខុឆាន់សម្លល្មមនឹងបាយ ១ រឿងភិក្ខុឆាន់ប្រមូលពីកំពូលចុះ ១ រឿងភិក្ខុកកាយបាយលុបសម្លឬប ១ រឿងភិក្ខុសុំបិណ្ឌបាត ១ រឿងភិក្ខុសម្គាល់ពិតនឹងលើកទោស ១ រឿងភិក្ខុមិនធ្វើកំទបាយឲ្យធំហួសប្រមាណ ១ រឿងភិក្ខុធ្វើកំទបាយឲ្យមូលក្រឡង់ ១ រឿងភិក្ខុហាមាត់ចាំ

សព្វហត្ថំ.ន ព្យាហារេ

ឧក្ខេបោ ឆេទនា គណ្ឌា

ធុនំ សិត្ថាវការកំ

ជិវ្ហានិច្ឆារកញ្ចេវ

ចបុចបុ សុរុសុរុ

ហត្ថោ បត្តោ ច ឱដ្ឋោ ច

សាមិសំ សិត្ថកេន ច

ឆត្តបាណិស្ស សទ្ធម្មំ

ន ទេសេន្តិ តថាគតា

ឯវមេវ ទណ្ឌបាណិស្ស

សត្ថអាវុធបាណិនំ

បាទុកា ឧបាហនា ចេវ

យានសេយ្យាគតស្ស ច

បល្លត្ថិកានិសិន្នស្ស

វេឋិតោគុណ្ឋិតស្ស ច

ឆមា នីចាសនេ ឋានេ

កំពូតបាយ ១ រឿងភិក្ខុញាត់ម្រាមដៃទាំងអស់ទៅក្នុងមាត់ ១ រឿងភិក្ខុនិយាយទាំងអាហារនៅក្នុងមាត់ ១ រឿងភិក្ខុបោះដុំបាយបរិភោគ ១ រឿងភិក្ខុខាំកាត់ពំនូតបាយ ១ រឿងភិក្ខុឆាន់អាហារបៀមទុលថ្ពាល់ ១ រឿងភិក្ខុឆាន់រលាស់ដៃ ១ រឿងភិក្ខុឆាន់ឲ្យជ្រុះគ្រាប់បាយ ១ រឿងភិក្ខុលៀនអណ្តាត ១ រឿងភិក្ខុឆាន់ ឮសូរចបុចបុ ១ ឮសូរសុរុសុរុ ១ រឿងភិក្ខុឆាន់លិទ្ធដៃ ១ រឿងភិក្ខុឆាន់លិទ្ធបាត្រ ១ រឿងភិក្ខុឆាន់លិទ្ធបបូរមាត់ ១ រឿងភិក្ខុយកដៃដែលប្រឡាក់អាមិសទៅទទួលភាជន៍ទឹក ១ រឿងភិក្ខុចាក់ទឹកលាងបាត្រទាំងគ្រាប់បាយ ១ ព្រះត-ថាគតទាំងឡាយ មិនបានសម្តែងព្រះសទ្ធម្មដល់មនុស្សដែលមានឆ័ត្រក្នុងដៃ មនុស្សដែលមានដំបងក្នុងដៃ មនុស្សមានគ្រឿងសស្ត្រាគឺកាំបិតក្នុងដៃ និងមនុស្សដែលពាក់ទ្រនាប់ជើង ពាក់ស្បែកជើង ឋិតនៅលើយានជំនិះលើដំណេក អង្គុយក្រសោបក្បាលជង្គង់ ជួតក្បាល ខ្ទុំក្បាល និងមិនអង្គុយលើផែនដី សម្តែងធម៌ដល់មនុស្សដែលអង្គុយនៅលើអាសនៈ មិនអង្គុយលើអាសនៈទាប សម្តែងធម៌ដល់មនុស្សដែលអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ មិនឈរសម្តែងធម៌ដល់មនុស្សដែលអង្គុយ

បច្ឆតោ ឧប្បថេន ច

ឋិតកេន ច ទាតព្វំ

ហរិតេ ឧទកម្ហិ ចាតិ ។

កេសំ វត្ថានំ ឧណ្ណាទំ

(៤៤៣) បរិមណ្ឌលំ ឧជ្ជគ្ឃិ

ខម្ភំ បិណ្ឌំ តថេវ ច

កពឡា សុរុសុរុ ច

បាទុកាយ ច សត្តមំ ។

---

[៤៤៤] មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តោ កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អក្ខាយិតេ សរីរេ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស យេភុយ្យេន ខាយិតេ សរីរេ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស វដ្ដកតេ(១) មុខេ អច្ឆុបន្តំ អង្គជាតំ បវេសេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តោ ឥមា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

---

១ ម. វដ្ដកតេ ។ ឱ. វដ្ដកតេ ។

មិនដើរក្រោយ សម្ដែងធម៌ដល់មនុស្សដែលដើរមុខ មិនដើរក្រៅផ្លូវ សម្ដែងធម៌ដល់មនុស្សដែលដើរតាមផ្លូវ រឿងភិក្ខុមិនត្រូវឈរបន្ទោបង់ឧច្ចារៈឬបស្សាវៈ ចំពោះមិនត្រូវបន្ទោបង់ឧច្ចារៈឬបស្សាវៈ លើវត្ថុស្រស់ខៀវ ។

ឧទ្ទាននៃវគ្គទាំងនោះ ដូច្នេះ

(៤៤៣) បរិមណ្ឌលវគ្គ ១ ឧជ្ជគ្ឃិកវគ្គ ១ ខម្ភកតវគ្គ ១ បិណ្ឌបាតវគ្គ ១ កពឡវគ្គ ១ សុរុសុរុវគ្គ ១ បាទុកាវគ្គទីប្រាំពីរ ១ ។

---

(៤៤៤) ភិក្ខុសេពមេថុនធម្ម ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុសេពមេថុនធម្ម ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ សេពមេថុនធម្ម ចំពោះសរីរៈដែលសត្វមិនទាន់ស៊ី ត្រូវអាបត្តិបារាជិក សេពមេថុនធម្ម ចំពោះសរីរៈដែលសត្វស៊ីហើយដោយច្រើន ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ បញ្ចូលអង្គជាតទៅក្នុងមាត់ដែលហាមិនប៉ះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុសេពមេថុនធម្ម ត្រូវអាបត្តិ ៣ នេះឯង ។

(២២៨) អទិន្នំ អាទិយន្តោ កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ អទិន្នំ អាទិយន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បញ្ចមាសកំ វា អតិរេកបញ្ចមាសកំ វា អគ្ឃនកំ អទិន្នំ ថេយ្យសង្ខាតំ អាទិយតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស អតិរេកមាសកំ វា ឩនបញ្ចមាសកំ វា អគ្ឃនកំ អទិន្នំ ថេយ្យសង្ខាតំ អាទិយតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស មាសកំ វា ឩនមាសកំ វា អគ្ឃនកំ អទិន្នំ ថេយ្យសង្ខាតំ អាទិយតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អទិន្នំ អាទិយន្តោ ឥមា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

(២២៩) សញ្ចិច្ច មនុស្សវិគ្គហំ ជីវិតា វោរោបេន្តោ កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ សញ្ចិច្ច មនុស្សវិគ្គហំ ជីវិតា វោរោបេន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ មនុស្សំ ឧទ្ទិស្ស ឱបាតំ ខនតិ បតិត្វា មរិស្សតីតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស បតិតេ ទុក្ខា វេទនា ឧប្បជ្ជតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស មរតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស សញ្ចិច្ច មនុស្សវិគ្គហំ ជីវិតា វោរោបេន្តោ ឥមា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

(២២៨) ភិក្ខុកាន់យកទ្រព្យដែលគេមិនឲ្យ ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុកាន់យកទ្រព្យ ដែលគេមិនឲ្យ ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ កាន់យកទ្រព្យដែលគេមិនឲ្យ គួរដល់តម្លៃ ៥ មាសកក្តី លើសពី ៥ មាសកក្តី ដោយថេយ្យចិត្ត ត្រូវអាបត្តិបារាជិក កាន់យកទ្រព្យដែលគេមិនឲ្យ គួរដល់តម្លៃលើសពី ១ មាសកក្តី ខ្វះពី ៥ មាសកក្តី ដោយថេយ្យចិត្ត ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ កាន់យកទ្រព្យដែលគេមិនឲ្យ គួរដល់តម្លៃ ១ មាសកក្តី ខ្វះពី ១ មាសកក្តី ដោយថេយ្យចិត្ត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុកាន់យកទ្រព្យដែលគេមិនឲ្យ ត្រូវអាបត្តិ ៣ នេះឯង ។

(២២៩) ភិក្ខុ ក្លែងផ្តាច់បង់នូវកាយរបស់មនុស្ស ឲ្យធ្លាក់ចុះចាកជីវិត ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុ ក្លែងផ្តាច់បង់នូវកាយរបស់មនុស្ស ឲ្យធ្លាក់ចុះចាកជីវិត ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ ជីករណ្តៅចំពោះមនុស្ស ដោយប៉ុនប៉ងថា អ្នកណាមួយនឹងធ្លាក់ស្លាប់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ កាលបើមនុស្សនោះ ធ្លាក់ទៅហើយកើតទុក្ខវេទនាឡើង ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ (បើ) មនុស្សនោះស្លាប់ ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ភិក្ខុក្លែងផ្តាច់បង់នូវជីវិតរបស់មនុស្ស ត្រូវអាបត្តិ ៣ នេះឯង ។

(៦៦៧) អសន្តំ អភូតំ ឧត្តរិមនុស្សធម្មំ ឧល្លបន្តោ កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ អសន្តំ អភូតំ ឧត្តរិ-មនុស្សធម្មំ ឧល្លបន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បាបិច្ឆោ ឥច្ឆាបកតោ អសន្តំ អភូតំ ឧត្តរិមនុស្សធម្មំ ឧល្លបតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស យោ តេ វិហារេ វសតិ សោ ភិក្ខុ អរហាតិ ភណតិ បដិវិជានន្តស្ស អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស នបដិវិជានន្តស្ស អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អសន្តំ អភូតំ ឧត្តរិមនុស្សធម្មំ ឧល្លបន្តោ ឥមា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

ចតុត្ថោ ភាណវារោ និដ្ឋិតោ ។

(៦៦៨) ឧបក្កមិត្វា អសុចឹ មោចេន្តោ កតិ អា-បត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ ឧបក្កមិត្វា អសុចឹ មោចេន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ចេតេតិ ឧបក្កមតិ ន មុច្ចតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស បយោគេ ទុក្កដំ ។

(៦៦៧) ភិក្ខុ ពោលនូវឧត្តរិមនុស្សធម្ម ដែលមិនមាន ដែលមិនកើត ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុ ពោលនូវឧត្តរិមនុស្សធម្ម ដែលមិនមាន ដែលមិនកើត ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ ភិក្ខុ មានសេចក្តីប្រាថ្នាលាមក មានសេចក្តីប្រាថ្នាគ្របសង្កត់ហើយ ពោលនូវឧត្តរិមនុស្សធម្ម ដែលមិនមាន ដែលមិនកើត ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ភិក្ខុនិយាយកុហកថា ភិក្ខុណានៅក្នុ វិហាររបស់អ្នក ភិក្ខុនោះជាព្រះអរហន្ត កាលបើអ្នកស្តាប់ដឹងច្បាស់ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ បើពុំដឹងច្បាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុពោលនូវឧត្តរិ-មនុស្សធម្ម ដែលមិនមាន ដែលមិនកើត ត្រូវអាបត្តិ ៣ នេះឯង ។

ចប់ ភាណវារ ៤ ។

(៦៦៨) ភិក្ខុ ព្យាយាមបញ្ចេញអសុចិ ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុ ព្យាយាមបញ្ចេញអសុចិ ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ គិតព្យាយាមទាល់តែអសុចិឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស គិតព្យាយាម តែអសុចិមិនឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ គ្រាន់តែព្យាយាម ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៦៨៩) មាតុគ្គាមេន សទ្ធិំ កាយសំសគ្គំ សមាបជ្ជន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ កាយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស កាយេន កាយបដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស កាយបដិពទ្ធេន កាយបដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៦៩០) មាតុគ្គាមំ ទុដ្ឋុល្លាហិ វាចាហិ ឱភាសេន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វច្ចមគ្គំ បស្សាវមគ្គំ អាទិស្ស វណ្ណម្បិ ភណតិ អវណ្ណម្បិ ភណតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស វច្ចមគ្គំ បស្សាវមគ្គំ ឋបេត្វា អធក្ខកំ ឧព្ភជាណុមណ្ឌលំ អាទិស្ស វណ្ណម្បិ ភណតិ អវណ្ណម្បិ ភណតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស កាយបដិពទ្ធំ អាទិស្ស វណ្ណម្បិ ភណតិ អវណ្ណម្បិ ភណតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៦៩១) អត្តកាមបារិចរិយាយ វណ្ណំ ភាសន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ មាតុគ្គាមស្ស សន្តិកេ អត្តកាមបារិចរិយាយ វណ្ណំ ភាសតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស បណ្ឌកស្ស សន្តិកេ អត្តកាមបារិចរិយាយ

(៦៨៩) ភិក្ខុ ដល់ព្រមនូវកាយសំសគ្គៈ មួយអន្លើដោយមាតុគ្រាម ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ ភិក្ខុស្ទាបអង្អែលកាយ (ស្ត្រី) ដោយកាយ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ស្ទាបអង្អែលវត្ថុ ដែលជាប់ដោយកាយ (ស្ត្រី) ដោយកាយ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ស្ទាបអង្អែលវត្ថុ ដែលជាប់ ដោយកាយ (ស្ត្រី) ដោយវត្ថុជាប់នឹងកាយ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៦៩០) ភិក្ខុ និយាយញាំញីមាតុគ្រាមដោយសំដីអាក្រក់ ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ ភិក្ខុនិយាយសរសើរក្តី និយាយតិះដៀលក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ ឬ បស្សាវមគ្គ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស និយាយសរសើរក្តី និយាយតិះដៀលក្តី ចំពោះអវយវៈ គឺត្រឹមដងកាំបិតចុះមកខាងក្រោម គឺមណ្ឌលជង្គង់ឡើងទៅខាងលើ វៀរលែងតែវច្ចមគ្គនិងបស្សាវមគ្គចេញ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ និយាយសរសើរក្តី និយាយតិះដៀលក្តី ចំពោះវត្ថុជាប់នឹងកាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៦៩១) ភិក្ខុ និយាយសរសើរការបម្រើកាមដើម្បីខ្លួន ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ និយាយសរសើរការបម្រើកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុងសម្នាក់មាតុគ្រាម ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស និយាយសរសើរការបម្រើកាមដើម្បីខ្លួន ក្នុង

វណ្ណំ ភាសតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស តិរច្ឆានគតស្ស សន្តិកេ អត្តកាមបារិចរិយាយ វណ្ណំ ភាសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៦៥២) សញ្ចរិត្តំ សមាបជ្ជន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បដិគ្គណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស បដិគ្គណ្ហាតិ វីមំសតិ ន បច្ចាហរតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស បដិគ្គណ្ហាតិ ន វីមំសតិ ន បច្ចាហរតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៦៥៣) សញ្ញាចិកាយ កុដឹ ការាបេន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ការាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឯកំ បិណ្ឌេ អនាគតេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស តស្មឹ បិណ្ឌេ អាគតេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(៦៥៤) មហល្លកំ វិហារំ ការាបេន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ការាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឯកំ បិណ្ឌេ អនាគតេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស តស្មឹ បិណ្ឌេ អាគតេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

សម្លាក់បណ្ឌក ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ និយាយសរសើរការបម្រើកាមដើម្បីខ្លួនក្នុងសំណាក់តិរច្ឆាន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៦៥២) ភិក្ខុ ប្រព្រឹត្តការចែកនាំ(ពាក្យប្រុសស្រី) ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ ទទួលពាក្យ (ខាងប្រុស) ហើយទៅនិយាយល្បួងមើល (ខាងស្រី) ហើយត្រឡប់មកប្រាប់(ខាងប្រុស)វិញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ទទួលពាក្យហើយ ទៅនិយាយល្បួងមើល តែមិនត្រឡប់មកប្រាប់វិញ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ទទួលពាក្យហើយ តែមិនទៅនិយាយល្បួងមើល មិនត្រឡប់មកប្រាប់វិញ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៦៥៣) ភិក្ខុឲ្យគេធ្វើកុដិ ដោយការសូមរបស់គ្រឿងឧបករណ៍ដោយខ្លួនឯង ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ ឲ្យគេធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគ (ដែលធ្វើ) កាលបើមិនទាន់ចូលបាយដុំកំបោរ ឬដីស្អិតមួយដុំនៅឡើយ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ កាលបើបានចូលបាយដុំកំបោរ ឬដីស្អិតមួយដុំនោះស្រេចហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៦៥៤) ភិក្ខុឲ្យគេធ្វើវិហារធំ ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ ឲ្យគេធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគ(ដែលប្រើគេឲ្យធ្វើ) កាលបើមិនទាន់ចូលបាយដុំកំបោរ ឬដីស្អិតមួយដុំ នៅឡើយ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ កាលបើបានចូលបាយដុំកំបោរ ឬដីស្អិតមួយដុំនោះ ស្រេចហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៦៥៥) ភិក្ខុំ អមូលកេន បារាជិកេន ធម្មេន អនុទ្ធំសេន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អនោកាសំ ការាបេត្វា ចាវនាធិប្បាយោ វទតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ឱកាសំ ការាបេត្វា អក្កោសាធិប្បាយោ វទតិ អាបត្តិ ឱមសវាទស្ស ។

(៦៥៦) ភិក្ខុំ អញ្ញភាគិយស្ស អធិករណស្ស កិញ្ចិ ទេសំ លេសមត្តំ ឧបាទាយ បារាជិកេន ធម្មេន អនុទ្ធំសេន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អនោកាសំ ការាបេត្វា ចាវនាធិប្បាយោ វទតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ឱកាសំ ការាបេត្វា អក្កោសាធិប្បាយោ វទតិ អាបត្តិ ឱមសវាទស្ស ។

(៦៥៧) សង្ឃភេទកោ ភិក្ខុ យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ ន បដិនិស្សជ្ជន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(៦៥៥) ភិក្ខុចោទភិក្ខុដទៃ ដោយអាបត្តិបារាជិក មិនមានមូល ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ មិនសូមឱកាសជាមុនសិន ហើយចោទ ដោយមានប្រាថ្នា ដើម្បីឲ្យឃ្លាតចាកព្រហ្មចារ្យ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស និងទុក្កដ ភិក្ខុសូមឱកាសជាមុន ហើយទើបចោទ ដោយមានប្រាថ្នានឹងជេរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រោះពោលពាក្យទាក់ដោត ។

(៦៥៦) ភិក្ខុ ចោទភិក្ខុដទៃ ដោយអាបត្តិបារាជិក ព្រោះអាស្រ័យគ្រឿងវិការណាមួយ គ្រាន់តែជាលេសនៃអធិករណ៍ជាចំណែកដទៃ ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ ភិក្ខុមិនសូមឱកាស (ជាមុន) ហើយចោទ ដោយមានប្រាថ្នា ដើម្បីឲ្យឃ្លាតចាកព្រហ្មចារ្យ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស និង ទុក្កដ សូមឱកាស (ជាមុន) ហើយចោទ ដោយមានប្រាថ្នានឹងជេរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រោះពោលពាក្យទាក់ដោត ។

(៦៥៧) ភិក្ខុអ្នកបំបែកសង្ឃ កាលបើសង្ឃ ទាំងស្មូត្រសមនុភាសនកម្មអស់វារៈ ៣ ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងខណៈស្មូត្រញត្តិ (ជាដំបូង) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ដោយស្មូត្រកម្មវាចាពីរដង ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ក្នុងខណៈស្មូត្រកម្មវាចាចប់ ។

[២៤៨] ភេទានុវត្តកា ភិក្ខូ យាវតតិយំ សមនុភាសិយមានា នប្បដិនិស្សជ្ជន្តា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជន្តិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

[២៤៩] ទុព្វចោ ភិក្ខុ យាវតតិយំ សមនុភាសិយមានោ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

[២៥០] កុលទូសកោ ភិក្ខុ យាវតតិយំ សមនុភាសិយមានោ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

តេរស សង្ឃាទិសេសា និដ្ឋិតា ។

[២៤៨] ពួកភិក្ខុ អ្នកប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុដែលបំបែកសង្ឃ កាលបើសង្ឃបានសូត្រសមនុភាសនកម្ម អស់វារៈជាគម្រប់ ៣ ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងខណៈសូត្រញត្តិ (ជាដំបូង) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ដោយសូត្រកម្មវាចាពីរដង ត្រូវសង្ឃាទិសេស ក្នុងខណៈសូត្រកម្មវាចាចប់ ។

[២៤៩] ភិក្ខុ ដែលគេប្រដៅបានដោយក្រ កាលបើសង្ឃ បានសូត្រសមនុភាសនកម្ម អស់វារៈជាគម្រប់ ៣ ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងខណៈសូត្រញត្តិ (ជាដំបូង) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ដោយសូត្រកម្មវាចាពីរដង ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ក្នុងខណៈសូត្រកម្មវាចាចប់ ។

[២៥០] ភិក្ខុប្រទូស្តត្រកូល កាលបើសង្ឃបានសូត្រសមនុភាសនកម្ម អស់វារៈជាគម្រប់ ៣ ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងខណៈសូត្រញត្តិ (ជាដំបូង) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ដោយសូត្រកម្មវាចាពីរដង ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ក្នុងខណៈសូត្រកម្មវាចាចប់ ។

ចប់ សង្ឃាទិសេស ១៣ ។

[២៦១] អតិរេកចីវរំ ទសាហំ អតិក្កាមេន្តោ ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

[២៦២] ឯករត្តិំ តិចីវរេន វិប្បវសន្តោ ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

[២៦៣] អកាលចីវរំ បដិគ្គហេត្វា មាសំ អតិក្កាមេន្តោ ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

[២៦៤] អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា បុរាណចីវរំ ធោវាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ធោវាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ធោវាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

[២៦៥] អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា ហត្ថតោ ចីវរំ បដិគ្គណ្ហន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ គណ្ហាតិ បយោគេ ទុក្កដំ គហិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

[២៦៦] អញ្ញាតកំ គហបតិំ វា គហបតានិំ វា ចីវរំ វិញ្ញាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វិញ្ញាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វិញ្ញាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

[២៦១] ភិក្ខុទុកអតិរេកចីវរឲ្យកន្លងហួស ១០ ថ្ងៃទៅ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ និស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

[២៦២] ភិក្ខុនៅប្រាសចាកត្រៃចីវរ អស់មួយរាត្រី ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ និស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

[២៦៣] ភិក្ខុទទួលអកាលចីវរ ហើយទុកឲ្យកន្លងហួសមួយខែទៅ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ និស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

[២៦៤] ភិក្ខុប្រើភិក្ខុនី ដែលមិនមែនជាញាតិ ឲ្យលាងចីវរចាស់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលប្រើឲ្យលាង លុះឲ្យលាងរួចហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

[២៦៥] ភិក្ខុទទួលចីវរអំពីដៃភិក្ខុនី ដែលមិនមែនជាញាតិ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលទទួល លុះទទួលបានមកហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

[២៦៦] ភិក្ខុសូមចីវរនឹងគហបតិក្តី គហបតានីក្តី ដែលមិនមែនជាញាតិ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុកំពុងសូម ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលសូម លុះសូមបានមកហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

វិនយបិដក បរិវារ

(២៦៧) អញ្ញាតកំ គហបតឹ វា គហបតានឹ វា តតុត្តរឹ ចីវរំ វិញ្ញាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វិញ្ញាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វិញ្ញាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(២៦៨) ឧទ្ទិស្ស អប្បវារិតោ អញ្ញាតកំ គហបតិកំ ឧបសង្កមិត្វា ចីវរេ វិកប្បំ អាបជ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វិកប្បំ អាបជ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ វិកប្បំ អាបន្នេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(២៦៩) ឧទ្ទិស្ស អប្បវារិតោ អញ្ញាតកេ គហបតិកេ ឧបសង្កមិត្វា ចីវរេ វិកប្បំ អាបជ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វិកប្បំ អាបជ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ វិកប្បំ អាបន្នេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(២៧០) អតិរេកតិក្ខត្តុំ ចោទនាយ អតិរេកឆក្ខត្តុំ ឋានេន ចីវរំ អភិនិប្ផាទេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អភិនិប្ផាទេតិ បយោគេ ទុក្កដំ អភិនិប្ផាទិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

វិនយបិដក បរិវារៈ

(២៦៧) ភិក្ខុ សូមចីវរនឹងគហបតីក្តី នឹងគហបតានីក្តី ដែលមិនមែនជាញាតិ ឲ្យច្រើនលើសពីស្បង់និងចីពរនោះទៅ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងសូម លុះសូមបានមកហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(២៦៨) ភិក្ខុ ដែលគេមិនបានបវារណាទុកជាមុន ហើយចូលទៅរកគហបតី ដែលមិនមែនជាញាតិ ហើយដល់នូវការកំណត់ក្នុងចីវរ (ចង់បានឲ្យល្អហួសហេតុ) ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលដល់ នូវការកំណត់ក្នុងចីវរ លុះកំណត់ចីវរបានហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(២៦៩) ភិក្ខុដែលគេមិនបានបវារណាទុកជាមុន ហើយចូលទៅរកគហបតីទាំងឡាយ ដែលមិនមែនជាញាតិ ហើយដល់នូវការកំណត់ក្នុងចីវរ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលដល់នូវការកំណត់ក្នុងចីវរ លុះកំណត់ក្នុងចីវររួចហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(២៧០) ភិក្ខុឲ្យចីវរសម្រេចបានដោយការតឿនតាមឲ្យលើសអំពី ៣ ដង ដោយការឈរឲ្យលើសអំពី ៦ ដង ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យចីវរសម្រេច កាលបើចីវរសម្រេចហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(២៧១) កោសិយមិស្សកំ សន្ថតំ ការាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ការាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ការាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(២៧២) សុទ្ធកាឡកានំ ឯឡកលោមានំ សន្ថតំ ការាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ការាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ការាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(២៧៣) អនាទិយិត្វា តុលំ ឱទាតានំ តុលំ គោចរិយានំ សន្ថតំ ការាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ការាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ការាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(២៧៤) អនុវស្សំ សន្ថតំ ការាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ការាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ការាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(២៧៥) អនាទិយិត្វា បុរាណសន្ថតស្ស សាមន្តា សុគតវិទត្ថិំ នវំ និសីទនសន្ថតំ ការាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ការាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ការាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(២៧១) ភិក្ខុ ឲ្យគេធ្វើសន្ថតលាយដោយសូត្រ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឲ្យគេធ្វើ លុះឲ្យគេធ្វើរួចស្រេចហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(២៧២) ភិក្ខុ ឲ្យគេធ្វើសន្ថតដោយរោមចៀមខ្មៅសុទ្ធ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឲ្យគេធ្វើ លុះឲ្យគេធ្វើស្រេចហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(២៧៣) ភិក្ខុធ្វើសន្ថតថ្មី មិនលាយរោមចៀមសទម្ងន់មួយដញ្ជីង រោមចៀមក្រហមទម្ងន់មួយដញ្ជីង ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឲ្យគេធ្វើ លុះឲ្យគេធ្វើរួចស្រេចហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(២៧៤) ភិក្ខុឲ្យគេធ្វើសន្ថតរាល់ ៗ ឆ្នាំ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឲ្យគេធ្វើ លុះឲ្យគេធ្វើរួចហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(២៧៥) ភិក្ខុឲ្យគេធ្វើសន្ថតសម្រាប់អង្គុយថ្មី មិនលាយសន្ថតចាស់មួយចំអាមព្រះសុគត ដោយជុំវិញ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលប្រើឲ្យគេធ្វើ លុះប្រើឲ្យគេធ្វើរួចហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(៥៧៦) ឯឡកលោមានិ បដិគ្គហេត្វា តិយោជនំ អតិក្កាមេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បឋមំ បាទំ តិយោជនំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ទុតិយំ បាទំ អតិក្កាមេតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(៥៧៧) អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា ឯឡកលោមានិ ធោវាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ធោវាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ធោវាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(៥៧៨) រូបិយំ បដិគ្គណ្ហន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ គណ្ហាតិ បយោគេ ទុក្កដំ គហិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(៥៧៩) នានប្បការកំ រូបិយសំវោហារំ សមាបជ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ សមាបជ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ សមាបន្នេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(៥៨០) នានប្បការកំ កយវិក្កយំ សមាបជ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ សមាបជ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ សមាបន្នេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

កោសិយវគ្គោ ទុតិយោ ។

(៥៧៦) ភិក្ខុ ទទួលរោមចៀម ហើយនាំយកឲ្យកន្លងហួស ៣ យោជន៍ទៅ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ឈានជើងជាន់មុន ឲ្យកន្លងហួស ៣ យោជន៍ទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ឈានជើងជាន់ទី ២ ឲ្យកន្លងហួសទៅ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(៥៧៧) ភិក្ខុប្រើភិក្ខុនីដែលមិនមែនជាញាតិ ឲ្យលាងរោមចៀម ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលប្រើឲ្យគេលាង លុះប្រើឲ្យគេលាងរួចហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(៥៧៨) ភិក្ខុទទួលរូបិយៈ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលទទួល លុះទទួលរួចហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(៥៧៩) ភិក្ខុប្រព្រឹត្តទិញដូរ ដោយរូបិយៈ មានប្រការផ្សេង ៗ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលប្រព្រឹត្ត (នូវការលក់ដូរ) លុះប្រព្រឹត្តរួចហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយ ។

(៥៨០) ភិក្ខុប្រព្រឹត្តទិញដូររបស់មានប្រការផ្សេង ៗ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលខំប្រព្រឹត្ត លុះប្រព្រឹត្តរួចហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

ចប់ កោសិយវគ្គ ទី ២ ។

មហាវិភង្គេ សោឡស មហាវារា និស្សគ្គិយកណ្ឌេ បត្តវគ្គោ

[៤៨១] អតិរេកបត្តំ ទសាហំ អតិក្កាមេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

[៤៨២] ឩនបញ្ចពន្ធនេន បត្តេន អញ្ញំ នវំ បត្តំ ចេតាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ចេតាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ចេតាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

[៤៨៣] ភេសជ្ជានិ បដិគ្គហេត្វា សត្តាហំ អតិក្កាមេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

[៤៨៤] អតិរេកមាសេ សេសេ គិម្ហានំ(១) វស្សិកសាដិកចីវរំ បរិយេសន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិយេសតិ បយោគេ ទុក្កដំ បរិយិដ្ឋេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

[៤៨៥] ភិក្ខុស្ស សាមំ ចីវរំ ទត្វា កុបិតោ អនត្តមនោ អច្ឆិន្ទន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អច្ឆិន្ទតិ បយោគេ ទុក្កដំ អច្ឆិន្នេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

[៤៨៦] សាមំ សុត្តំ វិញ្ញាបេត្វា តន្តវាយេហិ ចីវរំ វាយាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វាយាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វាយាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

១ ម. ឧ. គិម្ហានេ ។

មហាវិភង្គ មហាវារៈ ១៦ និស្សគ្គិយកណ្ឌ បត្តវគ្គ

[៤៨១] ភិក្ខុទុកអតិរេកបាត្រ ឲ្យកន្លងហួស ១០ ថ្ងៃទៅ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ និស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

[៤៨២] ភិក្ខុមានបាត្រ មានចំណងមិនទាន់ដល់៥ខ្ទង់ ហើយ សូមបាត្រថ្មីដទៃទៀត ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគ ដែលសូម លុះសូមបានមកហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

[៤៨៣] ភិក្ខុទទួលភេសជ្ជៈទាំងឡាយហើយ ទុកឲ្យកន្លងហួស ៧ ថ្ងៃទៅ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ និស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

[៤៨៤] ភិក្ខុស្វែងរកវស្សិកសាដកចីវរ (សំពត់សម្រាប់ងូតទឹកភ្លៀង) ក្នុងកាលដ៏លើសអំពីខែខាងចុងនៃរដូវក្តៅ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលស្វែងរក លុះស្វែងរកបានមកហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

[៤៨៥] ភិក្ខុឲ្យចីវរដល់ភិក្ខុដទៃ ដោយខ្លួនឯង ហើយក្រោធគាំអន់ចិត្ត ក៏ដណ្តើមយកវិញ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគ ដែលដណ្តើម លុះដណ្តើមបានមកហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

[៤៨៦] ភិក្ខុ សូមអំបោះដោយខ្លួនឯង យកមកឲ្យជាងតម្បាញ ត្បាញចីវរ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលប្រើគេឲ្យត្បាញ លុះបើគេត្បាញបានមកហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(២៨៧) បុព្វេ អប្បវារិតោ អញ្ញាតកស្ស គហបតិកស្ស តន្តវាយេ ឧបសង្កមិត្វា ចីវរេ វិកប្បំ អាបជ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វិកប្បំ អាបជ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ វិកប្បំ អាបន្នេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(២៨៨) អច្ចេកចីវរំ បដិគ្គហេត្វា ចីវរកាលសមយំ អតិក្កាមេន្តោ ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(២៨៩) តិណ្ណំ ចីវរានំ អញ្ញតរំ ចីវរំ អន្តរឃរេ និក្ខិបិត្វា អតិរេកឆារត្តំ វិប្បវសន្តោ ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(២៩០) ជានំ សង្ឃិកំ លាភំ បរិណតំ អត្តនោ បរិណាមេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិណាមេតិ បយោគេ ទុក្កដំ បរិណាមិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

វគ្គោ តតិយោ ។

តីសំ និស្សគ្គិយា បាចិត្តិយា និដ្ឋិតា ។

(២៨៧) ភិក្ខុដែលគេមិនបានបវារណាទុកជាមុន ហើយចូលទៅរកជាងតម្បាញរបស់គហបតីមិនមែនជាញាតិ ហើយដល់នូវកិរិយាកំណត់ក្នុងចីវរ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលកំណត់ លុះកំណត់រួចហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(២៨៨) ភិក្ខុទទួលអច្ចេកចីវរ ទុកឲ្យកន្លងហួសសម័យនៃចីវរកាលទៅ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ និស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(២៨៩) បណ្ដាចីវរទាំង ៣ ភិក្ខុទុកចីវរណាមួយ ក្នុងចន្លោះផ្ទះ ហើយនៅប្រាសចាកលើស ៦ រាត្រីទៅ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ និស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(២៩០) ភិក្ខុដឹងថា លាភរបស់សង្ឃដែលគេបង្អោនទៅ (ដើម្បីសង្ឃ) ត្រឡប់បង្អោនមក ដើម្បីខ្លួនវិញ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលបង្អោនមក លុះបង្អោនបានមកហើយ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

ចប់ វគ្គទី ៣ ។

ចប់ និស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ៣០ ។

(៤៩១) សម្បជានមុសា ភាសន្តោ កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ សម្បជានមុសា ភាសន្តោ បញ្ច អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បាបិច្ឆោ ឥច្ឆាបកតោ អសន្តំ អភូតំ ឧត្តរិមនុស្សធម្មំ ឧល្លបតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស ភិក្ខុំ អមូលកេន បារាជិកេន ធម្មេន អនុទ្ធំសេតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស យោ តេ វិហារេ វសតិ សោ ភិក្ខុ អរហាតិ ភណតិ បដិវិជានន្តស្ស អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស នប្បដិវិជានន្តស្ស អាបត្តិ ទុក្កដស្ស សម្បជានមុសាវាទេ បាចិត្តិយំ សម្បជានមុសា ភាសន្តោ ឥមា បញ្ច អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

(៤៩២) ឱមសន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឧបសម្បន្នំ ឱមសតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស អនុបសម្បន្នំ ឱមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៤៩៣) បេសុញ្ញំ ឧបសំហរន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឧបសម្បន្នស្ស បេសុញ្ញំ ឧបសំហរតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស អនុបសម្បន្នស្ស បេសុញ្ញំ ឧបសំហរតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៤៩១) ភិក្ខុកាលពោលពាក្យកុហកដោយដឹងខ្លួន ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុកាលពោលពាក្យកុហក ដោយដឹងខ្លួន ត្រូវអាបត្តិ ៥ គឺ ភិក្ខុមានសេចក្តីប្រាថ្នាលាមក ជាប់សេចក្តីប្រាថ្នាគ្របសង្កត់ហើយ ពោលអួតឧត្តរិមនុស្សធម្ម ដែលមិនមាន ដែលមិនពិត ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ភិក្ខុចោទភិក្ខុដទៃ ដោយអាបត្តិបារាជិកមិនមានមូល ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុពន្យល់គេថា ភិក្ខុណាទៅនៅវិហាររបស់អ្នក ភិក្ខុនោះជាព្រះអរហន្ត បើគេដឹងច្បាស់ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ បើគេមិនដឹងច្បាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ និយាយកុហក (តាមធម្មតា) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រោះពោលសម្បជានមុសាវាទ ភិក្ខុនិយាយកុហកដោយដឹងខ្លួន ត្រូវអាបត្តិទាំង ៥ នេះឯង ។

(៤៩២) ភិក្ខុពោលពាក្យពាក់ដោត ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ពោលពាក់ដោតឧបសម្បន្ន ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ពោលពាក់ដោតអនុបសម្បន្ន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៤៩៣) ភិក្ខុបង្កាត់ពាក្យញុះញង់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុបង្កាត់ពាក្យញុះញង់ ដល់ឧបសម្បន្នដទៃគ្នា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ បង្កាត់ពាក្យញុះញង់ដល់អនុបសម្បន្ន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[៦៤៤] អនុបសម្បន្នំ បទសោ ធម្មំ វាចេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វាចេតិ បយោគេ ទុក្កដំ បទេ បទេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៦៤៥] អនុបសម្បន្នេន ឧត្តរិទិរត្តតិរត្តំ សហសេយ្យំ កប្បេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ និបជ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ និបន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៦៤៦] មាតុគ្គាមេន សហសេយ្យំ កប្បេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ និបជ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ និបន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៦៤៧] មាតុគ្គាមស្ស ឧត្តរិឆប្បញ្ចវាចាហិ ធម្មំ ទេសេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទេសេតិ បយោគេ ទុក្កដំ បទេ បទេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៦៤៨] អនុបសម្បន្នស្ស ឧត្តរិមនុស្សធម្មំ ភូតំ អារោចេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អារោចេតិ បយោគេ ទុក្កដំ អារោចិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៦៤៤] ភិក្ខុបង្រៀនធម៌ជាបទចំពោះអនុបសម្បន្ន ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលបង្រៀន ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ គ្រប់ ១ បទ ។

[៦៤៥] ភិក្ខុសម្រេចការដេក ជាមួយនឹងអនុបសម្បន្ន លើស ៤-៣ រាត្រីឡើងទៅ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគ ដែលសម្រេចដេក លុះដេកស៊ប់ហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៦៤៦] ភិក្ខុសម្រេចការដេកជាមួយនឹងមាតុគ្រាម ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលសម្រេចដេក លុះដេកស៊ប់ហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៦៤៧] ភិក្ខុសំដែងធម៌ដល់មាតុគ្រាមដោយវាចាលើសអំពី ៥-៦ ម៉ាត់ឡើងទៅ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងសំដែង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ គ្រប់ ១ បទ ។

[៦៤៨] ភិក្ខុប្រាប់ឧត្តរិមនុស្សធម្ម ដែលមានពិតប្រាកដ ដល់អនុបសម្បន្ន ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងប្រាប់ លុះប្រាប់រួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[២៩៩] ភិក្ខុស្ស ទុដ្ឋុល្លំ អាបត្តឹ អនុបសម្បន្នស្ស អារោចេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អារោចេតិ បយោគេ ទុក្កដំ អារោចិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣០០] បឋវឹ ខណន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ខណតិ បយោគេ ទុក្កដំ បហារេ បហារេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

មុសាវាទវគ្គោ បឋមោ ។

[៣០១] ភូតគាមំ ឆេទេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឆេទេតិ បយោគេ ទុក្កដំ បហារេ បហារេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣០២] អញ្ញេនញ្ញំ បដិចរន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អនារោបិតេ អញ្ញវាទកេ អញ្ញេនញ្ញំ បដិចរតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អារោបិតេ អញ្ញវាទកេ អញ្ញេនញ្ញំ បដិចរតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[២៩៩] ភិក្ខុប្រាប់ទុដ្ឋុល្លាបត្តិ របស់ភិក្ខុដទៃ ដល់អនុបសម្បន្ន ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងប្រាប់ លុះប្រាប់រួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣០០] ភិក្ខុជីកដី ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគ (ដែលផ្តើមនឹងជីក) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គ្រប់ ៗ ការៈដែលជីក ។

ចប់ មុសាវាទវគ្គ ទី ១ ។

[៣០១] ភិក្ខុធ្វើភូតគាមឲ្យឃ្លាតចាកទី ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគ (ដែលផ្តើមនឹងធ្វើឲ្យឃ្លាតចាកទី) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គ្រប់ ៗ ការៈដែលប្រហារ ។

[៣០២] ភិក្ខុពោលបិទបាំងដោយពាក្យដទៃ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ កាលបើអញ្ញវាទកកម្ម ដែលសង្ឃមិនទាន់លើកឡើងនៅ ភិក្ខុពោលបិទបាំងដោយពាក្យដទៃ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ កាលបើអញ្ញវាទកកម្ម ដែលសង្ឃបានលើកឡើងហើយ ភិក្ខុនៅតែពោលបិទបាំងដោយពាក្យដទៃ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣០៣] ភិក្ខុំ ឧជ្ឈាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឧជ្ឈាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឧជ្ឈាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣០៤] សង្ឃិកំ មញ្ចំ វា បីឋំ វា ភិសឹ វា កោច្ឆំ វា អជ្ឈោកាសេ សន្ថរិត្វា អនុទ្ធរិត្វា អនាបុច្ឆា បក្កមន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បឋមំ បាទំ លេឌ្ឌុបាតំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ទុតិយំ បាទំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣០៥] សង្ឃិកេ វិហារេ សេយ្យំ សន្ថរិត្វា អនុទ្ធរិត្វា អនាបុច្ឆា បក្កមន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បឋមំ បាទំ បរិក្ខេបំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ទុតិយំ បាទំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣០៦] សង្ឃិកេ វិហារេ ជានំ បុព្វុបគតំ ភិក្ខុំ អនុបខជ្ជ សេយ្យំ កប្បេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ និបជ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ និបន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣០៣] ភិក្ខុឲ្យភិក្ខុដទៃពោលទោសភិក្ខុឯទៀត ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឲ្យគេពោលទោស លុះឲ្យគេពោលទោសហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៣០៤] ភិក្ខុលាតគ្រែក្តី តាំងក្តី ពូកក្តី កៅអីក្តី ជារបស់សង្ឃ ក្នុងទីវាល មិនរើយកមកទុកវិញ ទាំងមិនបង្គាប់ (អ្នកឯទៀតឲ្យរើយកមកទុកវិញ) ហើយចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ឈានជំហានជាបឋម ឲ្យកន្លងទីហួសលេឌ្ឌុបាត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ឈានជំហានទី ២ ឲ្យកន្លងទីហួសទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៣០៥] ភិក្ខុក្រាលគម្រាលសម្រាប់ដេក ក្នុងវិហារជារបស់សង្ឃ ហើយមិនរើយកមកទុកវិញ ទាំងមិនបង្គាប់(អ្នកឯទៀត ឲ្យរើយកមកទុកវិញ) ហើយចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ឈានជំហានជាបឋម ឲ្យកន្លងទីហួសរបងទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ឈានជំហានទី ២ ឲ្យកន្លងទីហួសទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៣០៦] ភិក្ខុដឹងថា មានភិក្ខុដទៃចូលទៅមុន ក្នុងវិហារជារបស់សង្ឃ ហើយចូលច្រៀតច្រៀតទៅសម្រេចការដេក ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលទៀបដេក លុះដេកស៊ប់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣០៧) ភិក្ខុ កុបិតោ អនត្តមនោ សង្ឃិកា វិហារា និក្កឌ្ឍន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ និក្កឌ្ឍតិ បយោគេ ទុក្កដំ និក្កឌ្ឍិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣០៨) សង្ឃិកេ វិហារេ ឧបរិវេហាសកុដិយា អាហច្ចបាទកំ មញ្ចំ វា បីឋំ វា អភិនិសីទន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អភិនិសីទតិ បយោគេ ទុក្កដំ អភិនិសិន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣០៩) ទ្វត្តិបរិយាយេ អធិដ្ឋហិត្វា តតុត្តរិ អធិដ្ឋហន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អធិដ្ឋាតិ បយោគេ ទុក្កដំ អធិដ្ឋិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣១០) ជានំ សប្បាណកំ ឧទកំ តិណំ វា មត្តិកំ វា សិញ្ចន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ សិញ្ចតិ បយោគេ ទុក្កដំ សិញ្ចិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

ភូតគាមវគ្គោ ទុតិយោ ។

(៣០៧) ភិក្ខុក្រោធ អាក់អន់ចិត្ត កំទេចទាញភិក្ខុផងគ្នាចេញចាកវិហារជារបស់សង្ឃ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងទាញ លុះទាញ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣០៨) ភិក្ខុអង្គុយសង្កត់លើគ្រែក្តី តាំងក្តី ដែលមានជើងគ្រាន់តែដោតទុក ក្នុងផ្ទះកំពស់លើ ក្នុងវិហារជារបស់សង្ឃ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងអង្គុយសង្កត់ លុះអង្គុយសង្កត់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣០៩) ភិក្ខុធ្វើការប្រក់បានត្រឹមតែ ២-៣ ជាន់ កាលបើប្រក់ឲ្យលើសអំពីកំណត់នោះទៅ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងប្រក់ លុះប្រក់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣១០) ភិក្ខុដឹងថាទឹកមានសត្វហើយ ស្រោចស្មៅក្តី ដីក្តី ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងស្រោច លុះស្រោច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

ចប់ ភូតគាមវគ្គ ទី ២ ។

(៣១១) អសម្មតោ ភិក្ខុនិយោ ឱវទន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឱវទតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឱវទិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣១២) អត្ថង្គតេ សុរិយេ ភិក្ខុនិយោ ឱវទន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឱវទតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឱវទិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣១៣) ភិក្ខុនុបស្សយំ ឧបសង្កមិត្វា ភិក្ខុនិយោ ឱវទន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឱវទតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឱវទិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣១៤) អាមិសហេតុ ភិក្ខូ ភិក្ខុនិយោ ឱវទន្តីតិ ភណន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភណតិ បយោគេ ទុក្កដំ ភណិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣១៥) អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា ចីវរំ ទេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ទិន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣១១) ភិក្ខុ ដែលសង្ឃមិនបានសម្មត ហើយទៅទូន្មានភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលទូន្មាន លុះទូន្មាន ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣១២) ភិក្ខុទូន្មានពួកភិក្ខុនី ក្នុងវេលាព្រះអាទិត្យអស្តង្គត ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងទូន្មាន លុះទូន្មាន ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣១៣) ភិក្ខុចូលទៅកាន់សម្នាក់ភិក្ខុនី ហើយទូន្មានពួកភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងទូន្មាន លុះទូន្មាន ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣១៤) ភិក្ខុនិយាយថា ភិក្ខុទាំងឡាយទូន្មានពួកភិក្ខុនី ព្រោះហេតុតែអាមិសៈ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងនិយាយ លុះនិយាយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣១៥) ភិក្ខុឲ្យចីវរដល់ភិក្ខុនីដែលមិនមែនជាញាតិ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងឲ្យ លុះឲ្យ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣១៦) អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា ចីវរំ សិព្វេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ សិព្វេតិ បយោគេ ទុក្កដំ អារាបេ អារាបេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣១៧) ភិក្ខុនិយា សទ្ធិំ សំវិធាយ ឯកទ្ធានមគ្គំ បដិបជ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បដិបជ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ បដិបន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣១៨) ភិក្ខុនិយា សទ្ធិំ សំវិធាយ ឯកំ នាវំ អភិរុហន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អភិរុហតិ បយោគេ ទុក្កដំ អភិរុឡ្ហេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣១៩) ជានំ ភិក្ខុនីបរិបាចិតំ បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣២០) ភិក្ខុនិយា សទ្ធិំ ឯកោ ឯកាយ រហោ និសជ្ជំ កប្បេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ និសីទតិ បយោគេ ទុក្កដំ និសិន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

ឱវាទវគ្គោ តតិយោ ។

(៣១៦) ភិក្ខុដេរចីវររបស់ភិក្ខុនីដែលមិនមែនជាញាតិ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងដេរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ គ្រប់ ១ ថ្នេរ (ដែលដេរ) ។

(៣១៧) ភិក្ខុបបួលភិក្ខុនីដើរទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយមួយជាមួយគ្នា ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងដើរទៅ លុះដើរទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣១៨) ភិក្ខុបបួលភិក្ខុនីឡើងជិះទូកមួយជាមួយគ្នា ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងឡើងជិះ លុះឡើងជិះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣១៩) ភិក្ខុដឹងហើយ នៅឆាន់បិណ្ឌបាតដែលភិក្ខុនីដាក់ផ្ចង់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុទទួល ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ គ្រប់ៗ ពំនូតដែលលេបចូលទៅ ។

(៣២០) ភិក្ខុតែម្នាក់ឯង សម្រេចការអង្គុយក្នុងទីកំបាំងជាមួយនឹងភិក្ខុនីតែម្នាក់ឯង ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងអង្គុយ លុះអង្គុយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

ចប់ ឱវាទវគ្គ ទី ៣ ។

(៣៤១) តទុត្តរឹ អាវសថបិណ្ឌំ ភុញ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៤២) គណភោជនំ ភុញ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៤៣) បរម្បរភោជនំ ភុញ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៤៤) ទ្វិត្តិបត្តបូរេ បូវេ បដិគ្គហេត្វា តតុត្តរឹ បដិគ្គណ្ហន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បដិគ្គណ្ហាតិ បយោគេ ទុក្កដំ បដិគ្គហិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៤៥) ភុត្តាវី បវារិតោ អនតិរិត្តំ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា ភុញ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៤១) ភិក្ខុឆាន់បិណ្ឌបាតក្នុងផ្ទះសំណាក់ ឬ រោងទាន ឲ្យលើសអំពីម្តងទៅ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុទទួលដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ គ្រប់ៗកំរៈ ដែលលេបចូលទៅ ។

(៣៤២) ភិក្ខុឆាន់គណភោជន ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុទទួលដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ គ្រប់ៗកាះដែលលេបចូលទៅ ។

(៣៤៣) ភិក្ខុឆាន់បរម្បរភោជន ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុទទួលដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ គ្រប់ៗកាះដែលលេបចូលទៅ ។

(៣៤៤) ភិក្ខុទទួលនំពេញ ២-៣ បាត្រ កាលបើទទួលឲ្យលើសពីនោះទៅ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងទទួល លុះទទួល ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៤៥) ភិក្ខុឆាន់រួចហើយ ឃាត់ភត្តហើយ តែនៅឆាន់ខាទនីយៈ ឬភោជនីយៈ ដែលជាអនតិរិត្តៈ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុទទួលដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ គ្រប់ៗកាះដែលលេបចូលទៅ ។

[៣៦៦] ភិក្ខុំ ភុត្តាវឹ បវារិតំ អនតិរិត្តេន ខាទនីយេន វា ភោជនីយេន វា អភិហដ្ឋុំ បវារេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ តស្ស វចនេន ខាទិស្សាមិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ភោជនបរិយោសានេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៦៧] វិកាលេ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា ភុញ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៦៨] សន្និធិការកំ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា ភុញ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៦៩] បណីតភោជនានិ អត្តនោ អត្ថាយ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៦៦] ភិក្ខុ បវារណាបង្ខំភិក្ខុដទៃដែលឆាន់រួចហើយហាមភត្តហើយ ដោយខាទនីយៈ ភោជនីយៈ ដែលជាអនតិរិត្តៈ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុទទួលដោយគិតថា អាត្មាអញ នឹងទំពាស៊ី នឹងឆាន់ តាមពាក្យរបស់ភិក្ខុនោះ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះឆាន់ស្រេចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៣៦៧] ភិក្ខុឆាន់ខាទនីយៈ ឬភោជនីយៈ ក្នុងវេលាវិកាល ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុទទួល ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គ្រប់ៗពារដែលលេបចូលទៅ ។

[៣៦៨] ភិក្ខុឆាន់ខាទនីយៈ ឬភោជនីយៈ ដែលខ្លួនធ្វើឲ្យជាសន្និធិ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុទទួល ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ គ្រប់ៗពារដែលលេបចូលទៅ ។

[៣៦៩] ភិក្ខុសូមបណីតភោជន ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនហើយឆាន់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុទទួល ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ គ្រប់ៗពារដែលលេបចូលទៅ ។

(៣៣០) អទិន្នំ មុខទ្វារំ អាហារំ អាហរន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

ភោជនវគ្គោ ចតុត្ថោ ។

(៣៣១) អចេលកស្ស វា បរិព្វាជកស្ស វា បរិព្វាជិកាយ វា សហត្ថា ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា ទេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ទិន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៣២) ភិក្ខុំ ឯហាវុសោ គាមំ វា និគមំ វា បិណ្ឌាយ បវិសិស្សាមាតិ តស្ស ទាបេត្វា វា អទាបេត្វា វា ឧយ្យោជេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឧយ្យោជេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឧយ្យោជិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៣៣) សភោជនេ កុលេ អនុបខជ្ជ និសជ្ជំ កប្បេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ និសីទតិ បយោគេ ទុក្កដំ និសិន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៣០) ភិក្ខុលេបអាហារ ដែលគេមិនទាន់ប្រគេន ឲ្យចូលទៅតាមមុខទ្វារ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុទទួល ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ គ្រប់ៗ ពំនូតដែលលេបចូលទៅ ។

ចប់ ភោជនវគ្គ ទី ៤ ។

(៣៣១) ភិក្ខុឲ្យខាទនីយ ឬភោជនីយៈ ដល់អចេលកក្តី បរិព្វាជកក្តី បរិព្វាជិកាក្តី ដោយដៃខ្លួនឯង ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងឲ្យ លុះឲ្យ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៣២) ភិក្ខុនិយាយនឹងភិក្ខុដទៃថា អាវុសោ លោកចូរមក យើងនឹងចូលទៅកាន់ស្រុក ឬនិគម ដើម្បីបិណ្ឌបាត (លុះដល់ផ្លូវឆ្ងាយហើយ) គិតឲ្យគេឲ្យ ឬមិនឲ្យគេឲ្យ (ចំណី) ដល់ភិក្ខុនោះ ហើយបញ្ជូនឲ្យត្រឡប់មកវិញ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងបញ្ជូនឲ្យត្រឡប់វិញ លុះបញ្ជូនឲ្យត្រឡប់ហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៣៣) ភិក្ខុចូលទៅអង្គុយក្នុង (ផ្ទះ) ត្រកូលដែលមានជនដេកពីរនាក់ (ស្វាមីនិងភរិយា) ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងអង្គុយ លុះអង្គុយហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៣៤) មាតុគ្រាមេន សទ្ធឹ រហោ បដិច្ឆន្នេ អាសនេ និសជ្ជំ កប្បេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ និសីទតិ បយោគេ ទុក្កដំ និសិន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៣៥) មាតុគ្រាមេន សទ្ធឹ ឯកោ ឯកាយ រហោ និសជ្ជំ កប្បេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ និសីទតិ បយោគេ ទុក្កដំ និសិន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៣៦) និមន្តិតោ សភត្តោ សមានោ បុរេភត្តំ វា បច្ឆាភត្តំ វា សន្តំ ភិក្ខុំ អនាបុច្ឆា កុលេសុ ចារិត្តំ អាបជ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បឋមំ បាទំ ឧម្មារំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ទុតិយំ បាទំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៣៧) តតុត្តរឹ ភេសជ្ជំ វិញ្ញាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វិញ្ញាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វិញ្ញាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៣៤) ភិក្ខុសម្រេចការអង្គុយលើអាសនៈ ជាទីស្ងាត់កំបាំងភ្នែក ជាមួយនឹងមាតុគ្រាម ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងអង្គុយ លុះអង្គុយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៣៥) ភិក្ខុមួយរូប សម្រេចការអង្គុយ ក្នុងទីស្ងាត់ (កំបាំងត្រចៀក) ជាមួយនឹងមាតុគ្រាមតែម្នាក់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងអង្គុយ លុះអង្គុយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៣៦) ភិក្ខុអ្នកទទួលនិមន្តគេហើយ ឈ្មោះថាជាអ្នកមានភត្ត ហើយមិនលាភិក្ខុដទៃ ដែលមាននៅ ហើយចៀសចេញទៅក្នុងត្រកូលទាំងឡាយ (ឯទៀត) ក្នុងកាលមុនភត្តក្តី ក្រោយភត្តក្តី ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ឈានជើងទី ១ កន្លងធ្នឹមទ្វារទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ឈានជើងទី ២ ឲ្យកន្លងហួសទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៣៧) ភិក្ខុសូមភេសជ្ជៈ ឲ្យលើសកំណត់នៃ ដែលគេបវារណា ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលសូម លុះសូមបានមក ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៣៨) ឧយ្យុត្តំ សេនំ ទស្សនាយ គច្ឆន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ គច្ឆតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស យត្ថ ឋិតោ បស្សតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៣៩) អតិរេកទិរត្តំ សេនាយ វសន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វសតិ បយោគេ ទុក្កដំ វសិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៤០) ឧយ្យោធិកំ គច្ឆន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ គច្ឆតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស យត្ថ ឋិតោ បស្សតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

អចេលកវគ្គោ បញ្ចមោ ។

(៣៤១) មជ្ជំ បិវន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បិវិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៤២) អង្គុលិបតោទកេន ហាសេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ ហសិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៣៨) ភិក្ខុ ទៅដើម្បីមើលកងទ័ពដែលលើកចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ដើរចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ក្នុងទីដែលឈរមើល ។

(៣៣៩) ភិក្ខុ នៅនៅក្នុងកងទ័ពច្រើនលើសជាង ២ រាត្រីទៅ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបចំនឹងនៅ លុះនៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៤០) ភិក្ខុ ទៅកាន់ទីដែលគេត្រួតពល ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ដើរចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ក្នុងទីដែលឈរមើល ។

ចប់ អចេលកវគ្គ ទី ៥ ។

(៣៤១) ភិក្ខុផឹកទឹកស្រវឹង ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុទទួលដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងផឹក ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ គ្រប់ៗ ប្រយោគដែលផឹកលេបចូលទៅ ។

(៣៤២) ភិក្ខុធ្វើភិក្ខុឯទៀតឲ្យសើចដោយឆ្កឹះនឹងម្រាមដៃ (ចាក់ក្រឡេក) ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលធ្វើឲ្យគេសើច លុះគេសើច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៤៣) ឧទកេ កីឡន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ហេដ្ឋាគោប្ផកេ ឧទកេ កីឡតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ឧបរិគោប្ផកេ ឧទកេ កីឡតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៤៤) អនាទរិយំ ករោន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ករោតិ បយោគេ ទុក្កដំ កតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៤៥) ភិក្ខុំ ភឹសាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភឹសាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ភឹសាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៤៦) ជោតឹ សមាទហិត្វា វិសិព្វេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ សមាទហតិ បយោគេ ទុក្កដំ សមាទហិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៤៧) ឱរេនទ្ធមាសំ ន្ហាយន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ន្ហាយតិ បយោគេ ទុក្កដំ ន្ហានបរិយោសានេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៤៨) ភិក្ខុលេងទឹក ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុលេងទឹកកន្លះក្រោមកជើង ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុលេងទឹកជ្រៅ លើកជើង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៤៩) ភិក្ខុធ្វើសេចក្ដីមិនអើពើ (នឹងបុគ្គលអ្នកសម្ដែងធម៌ ឬធម៌) ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងធ្វើសេចក្ដីមិនអើពើ លុះធ្វើសេចក្ដីមិនអើពើ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៥០) ភិក្ខុបន្លាចភិក្ខុដទៃ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងបន្លាច លុះបន្លាចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៥១) ភិក្ខុបង្កាត់ភ្លើងកំដៅ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងបង្កាត់ លុះបង្កាត់ស្រេចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៥២) មិនទាន់ដល់កន្លះខែ ភិក្ខុ (អ្នកនៅក្នុងមជ្ឈិមប្បទេស) ងូតទឹក ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលងូត លុះងូតរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៥៨) អនាទិយិត្វា តិណ្ណំ ទុព្វណ្ណករណានំ អញ្ញតរំ ទុព្វណ្ណករណំ នវំ ចីវរំ បរិភុញ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិភុញ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ បរិភុត្តេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៥៩) ភិក្ខុស្ស វា ភិក្ខុនិយា វា សិក្ខមានាយ វា សាមណេរស្ស វា សាមណេរិយា វា សាមំ ចីវរំ វិកប្បេត្វា អប្បច្ចុទ្ធារកំ បរិភុញ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិភុញ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ បរិភុត្តេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៦០) ភិក្ខុស្ស បត្តំ វា ចីវរំ វា និសីទនំ វា សូចិឃរំ វា កាយពន្ធនំ វា អបនិធេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបនិធេតិ បយោគេ ទុក្កដំ អបនិហិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

សុរាបានវគ្គោ ឆដ្ឋោ ។

(៣៥៨) ភិក្ខុមិនបានយកវត្ថុសម្រាប់ធ្វើពណ៌ឲ្យស្មូក ៣ យ៉ាង វត្ថុសម្រាប់ធ្វើពណ៌ឲ្យស្មូកណាមួយ ក៏ប្រើប្រាស់ចីវរថ្មី ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបចំនឹងប្រើប្រាស់ លុះប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៥៩) ភិក្ខុវិកប្បចីវររបស់ខ្លួន ដល់ភិក្ខុក្តី ភិក្ខុនីក្តី សិក្ខមានាក្តី សាមណេរក្តី សាមណេរីក្តី មិនបានដកវិកប្បជាមុន ហើយប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបចំនឹងប្រើប្រាស់ លុះប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៦០) ភិក្ខុលាក់បាត្រក្តី ចីវរក្តី និសីទនៈក្តី បំពង់ម្ជុលក្តី វត្ថពន្ធក្តី របស់ភិក្ខុដទៃ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបចំនឹងលាក់ លុះលាក់រួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

ចប់ សុរាបានវគ្គ ទី ៦ ។

[៣៥១] សញ្ចិច្ច បាណំ ជីវិតា វោរោបេន្តោ កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ សញ្ចិច្ច បាណំ ជីវិតា វោរោបេន្តោ ចតស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អនោទិស្ស ឱបាតំ ខណតិ យោ កោចិ បបតិត្វា មរិស្សតីតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស មនុស្សោ បបតិត្វា មរតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស យក្ខោ វា បេតោ វា តិរច្ឆានគតមនុស្សវិគ្គហោ វា បបតិត្វា មរតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស តិរច្ឆានគតោ បបតិត្វា មរតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស សញ្ចិច្ច បាណំ ជីវិតា វោរោបេន្តោ ឥមា ចតស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

[៣៥២] ជានំ សប្បាណកំ ឧទកំ បរិភុញ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិភុញ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ បរិភុត្តេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៥៣] ជានំ យថាធម្មំ និហតាធិករណំ បុនកម្មាយ ឧក្កោដេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឧក្កោដេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឧក្កោដិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៥១] ភិក្ខុកែក្លែងផ្តាច់បង់សត្វ ឲ្យឃ្លាតចាកជីវិត ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុកែក្លែងផ្តាច់បង់សត្វ ឲ្យឃ្លាតចាកជីវិត ត្រូវអាបត្តិ ៤ គឺ ភិក្ខុជីករណ្តៅមិនចំពោះ (សត្វ ឬ មនុស្ស) ដោយគិតថា អ្នកណាមួយនឹងធ្លាក់ស្លាប់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ មនុស្សធ្លាក់ក្នុងរណ្តៅនោះហើយស្លាប់ ត្រូវអាបត្តិបារាជិក យក្ខក្តី ប្រេតក្តី តិរច្ឆានមានកាយដូចមនុស្សក្តី ធ្លាក់ក្នុងរណ្តៅនោះស្លាប់ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ តិរច្ឆានធ្លាក់ក្នុងរណ្តៅនោះស្លាប់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុកែក្លែងផ្តាច់បង់សត្វឲ្យឃ្លាតចាកជីវិត ត្រូវអាបត្តិ ៤ នេះឯង ។

[៣៥២] ភិក្ខុដឹងថាទឹកមានសត្វហើយប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងប្រើប្រាស់ លុះប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣៥៣] ភិក្ខុដឹងថា អធិករណ៍ដែលសង្ឃរម្ងាប់សមគួរតាមធម៌ហើយ រើរើដើម្បីធ្វើជាថ្មីទៀត ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគដែលរើ លុះរើរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣៩៤] ភិក្ខុស្ស ជានំ ទុដ្ឋុល្លំ អាបត្តិំ បដិច្ឆាទេន្តោ ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ បាចិត្តិយំ ។

[៣៩៥] ជានំ ឩនវីសតិវស្សំ បុគ្គលំ ឧបសម្បាទេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឧបសម្បាទេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឧបសម្បាទិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៩៦] ជានំ ថេយ្យសត្ថេន សទ្ធឹ សំវិធាយ ឯកទ្ធានមគ្គំ បដិបជ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បដិបជ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ បដិបន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៩៧] មាតុគាមេន សទ្ធឹ សំវិធាយ ឯកទ្ធានមគ្គំ បដិបជ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បដិបជ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ បដិបន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៩៨] បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៩៤] ភិក្ខុដឹងហើយមិនប្រាប់នូវទុដ្ឋុល្លាបត្តិ របស់ភិក្ខុដទៃ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ បាចិត្តិយៈ ។

[៣៩៥] ភិក្ខុដឹងថា បុគ្គលមានឆ្នាំខ្វះពី ២០ ហើយឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឲ្យឧបសម្បទា លុះឲ្យឧបសម្បទាហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៣៩៦] ភិក្ខុដឹងហើយ បបួលដើរផ្លូវឆ្ងាយមួយ ជាមួយគ្នានឹងពួកឈ្មួញដែលគេចរនិងលួចពន្ធ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងដើរ លុះដើរទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៣៩៧] ភិក្ខុបបួលដើរផ្លូវឆ្ងាយមួយជាមួយនឹងមាតុគ្រាម ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងដើរ លុះដើរទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៣៩៨] ភិក្ខុមានទិដ្ឋិអាក្រក់ដែលសង្ឃបានធ្វើសមនុភាសនកម្ម គំរប់ ៣ ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងខណៈសូត្រញត្តិ លុះចប់កម្មវាចា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៨៤) ជានំ តថាវាទិនា ភិក្ខុនា អកដានុធម្មេន តំ ទិដ្ឋិំ អប្បដិនិស្សដ្ឋេន សទ្ធិំ សម្ភុញ្ជតិ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ សម្ភុញ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ សម្ភុត្តេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៨៥) ជានំ តថានាសិតំ សមណុទ្ទេសំ ឧបលាបេតិ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឧបលាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឧបលាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

សប្បាណកវគ្គោ សត្តមោ ។

(៣៨៦) ភិក្ខុ(១) ភិក្ខូហិ សហធម្មិកំ វុច្ចមានោ ន តាវាហំ អាវុសោ ឯតស្មឹ សិក្ខាបទេ សិក្ខិស្សាមិ យាវ ន អញ្ញំ ភិក្ខុំ ព្យត្តំ វិនយធរំ បរិបុច្ឆាមីតិ ភណតិ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភណតិ បយោគេ ទុក្កដំ ភណិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

១ ម. ឱ. ភិក្ខុបទំ នត្ថិ ។

(៣៨៤) ភិក្ខុដឹងហើយបរិភោគរួមជាមួយនឹងភិក្ខុដែលពោលយ៉ាងនោះ ជាអ្នកមិនធ្វើតាមធម៌ ជាអ្នកមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងបរិភោគរួម លុះបរិភោគរួម ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៣៨៥) ភិក្ខុដឹងថាសាមណេរដែលភិក្ខុឯទៀតឲ្យវិនាសទៅផុតទៅហើយ ទៅប្រលោមយកមក ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងប្រលោម លុះនិយាយប្រលោមហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

ចប់ សប្បាណកវគ្គ ទី ៧ ។

(៣៨៦) ភិក្ខុដែលភិក្ខុទាំងឡាយពោលដាស់តឿនប្រកបដោយធម៌ហើយ និយាយ(នឹងភិក្ខុទាំងឡាយ) យ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំមិនទាន់សិក្សាសិក្ខាបទនុ៎ះនៅឡើយ ព្រោះខ្ញុំមិនទាន់បានសាកសួរភិក្ខុដទៃដែលជាអ្នកឈ្លាស ជាអ្នកទ្រទ្រង់វិន័យ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងនិយាយ លុះនិយាយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣៦២] វិនយំ វិវណ្ណេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វិវណ្ណេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វិវណ្ណិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៦៣] មោហេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អនារោបិតេ មោហេ មោហេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អារោបិតេ មោហេ មោហេតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៦៤] ភិក្ខុស្ស កុបិតោ អនត្តមនោ បហារំ ទេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បហរតិ បយោគេ ទុក្កដំ បហារេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៦៥] ភិក្ខុស្ស កុបិតោ អនត្តមនោ តលសត្តិកំ ឧគ្គិរន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឧគ្គិរតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឧគ្គិរិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៦៦] ភិក្ខុំ អមូលកេន សង្ឃាទិសេសេន អនុទ្ធំសេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អនុទ្ធំសេតិ បយោគេ ទុក្កដំ អនុទ្ធំសិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៦២] ភិក្ខុតិះដៀលបញ្ញត្តិវិន័យ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងតិះដៀលបញ្ញត្តិ លុះតិះដៀលបញ្ញត្តិហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣៦៣] ភិក្ខុធ្វើពុតធ្វើជាល្ងង់ (ធ្វើពុតធ្វើជាមិនដឹង) ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ កាលបើមោហារោបនកម្ម សង្ឃមិនទាន់សូត្រប្រកាសទេ ភិក្ខុធ្វើពុតធ្វើជាល្ងង់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ កាលបើមោហារោបនកម្ម សង្ឃបានសូត្រប្រកាសហើយ នៅតែធ្វើពុតធ្វើជាល្ងង់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣៦៤] ភិក្ខុក្រោធអាក់អន់ចិត្ត ឲ្យប្រហារភិក្ខុដទៃ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងប្រហារ លុះប្រហារហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣៦៥] ភិក្ខុក្រោធអាក់អន់ចិត្ត គាដផ្ទាល់ដៃនឹងគ្រាតដៃដល់ភិក្ខុដទៃ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងគាដធ្មូ លុះគាដធ្មូ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣៦៦] ភិក្ខុចោទភិក្ខុដទៃ ដោយអាបត្តិសង្ឃាទិសេស មិនមានមូល ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងចោទ លុះចោទ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣៦៧] ភិក្ខុស្ស សញ្ចិច្ច កុក្កុច្ចំ ឧបទហន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឧបទហតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឧបទហិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៦៨] ភិក្ខូនំ ភណ្ឌនជាតានំ កលហជាតានំ វិវាទាបន្នានំ ឧបស្សុតឹ តិដ្ឋន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ សោស្សាមីតិ គច្ឆតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស យត្ថ ឋិតោ សុណាតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៦៩] ធម្មិកានំ កម្មានំ ឆន្ទំ ទត្វា បច្ឆា ខីយនធម្មំ អាបជ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ខីយតិ បយោគេ ទុក្កដំ ខីយិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៧០] សង្ឃេ វិនិច្ឆយកថាយ វត្តមានាយ ឆន្ទំ អទត្វា ឧដ្ឋាយាសនា បក្កមន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិសាយ ហត្ថបាសំ វិជហន្តស្ស អាបត្តិ ទុក្កដស្ស វិជហិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៦៧] ភិក្ខុក្លែងបង្កសេចក្ដីរង្កៀសឲ្យកើតឡើងដល់ភិក្ខុដទៃ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងបង្កហេតុ លុះបង្ក(ហេតុនោះ) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៣៦៨] កាលបើភិក្ខុទាំងឡាយ កំពុងប្រកួតប្រកាន់ ឈ្លោះទាស់ទែងគ្នា ភិក្ខុឈរលបចាំស្ដាប់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុដើរដោយគិតថា អាត្មានឹងចាំស្ដាប់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ក្នុងទីដែលឈរស្ដាប់ ។

[៣៦៩] ភិក្ខុបានឲ្យឆន្ទៈចំពោះកម្មទាំងឡាយ ដែលប្រកបដោយធម៌ លុះមកខាងក្រោយ ត្រឡប់តិះដៀលវិញ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងតិះដៀល លុះតិះដៀល ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៣៧០] កាលបើកថាវិនិច្ឆ័យ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅក្នុងជំនុំសង្ឃ ភិក្ខុមិនឲ្យឆន្ទៈ ហើយក្រោកចាកអាសនៈចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ កាលបើមិនទាន់លះបង់ហត្ថបាសបរិស័ទនៅឡើយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះលះ (ហត្ថបាស) ចេញទៅហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៧១) សមគ្គេន សង្ឃេន ចីវរំ ទត្វា បច្ឆា ខីយនធម្មំ អាបជ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ខីយតិ បយោគេ ទុក្កដំ ខីយិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៧២) ជានំ សង្ឃិកំ លាភំ បរិណតំ បុគ្គលស្ស បរិណាមេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិណាមេតិ បយោគេ ទុក្កដំ បរិណាមិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

សហធម្មិកវគ្គោ អដ្ឋមោ ។

(៣៧៣) រញ្ញោ អន្តេបុរំ បវិសន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បឋមំ បាទំ ឧម្មារំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ទុតិយំ បាទំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៧៤) រតនំ ឧគ្គណ្ហន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ គណ្ហាតិ បយោគេ ទុក្កដំ គហិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៧១) សង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាឲ្យចីវរ (ដល់ភិក្ខុ) ហើយភិក្ខុណាមួយ ត្រឡប់តិះដៀលជាខាងក្រោយ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងតិះដៀល លុះតិះដៀល ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៧២) ភិក្ខុដឹងថាលាភជារបស់សង្ឃ គេបង្អោនទៅដើម្បីសង្ឃរួចហើយ ត្រឡប់បង្អោនមកដើម្បីបុគ្គលវិញ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងបង្អោនទៅ លុះបង្អោនទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

ចប់ សហធម្មិកវគ្គ ទី ៨ ។

(៣៧៣) ភិក្ខុ ដែលមិនទាន់បានទូលស្ដេចព្រះរាជាមហាក្សត្រ ឲ្យទ្រង់ជ្រាបជាមុនទេ ហើយស្រាប់តែចូលទៅកាន់ខាងក្នុងព្រះរាជវាំងណាក់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ លោះជើងជាន់ទី ១ ឲ្យកន្លងធរណីទ្វារទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លោះជើងជាន់ទី ២ ឲ្យកន្លងហួសទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៧៤) ភិក្ខុរើសយករតនវត្ថុ (គ្រឿងប្រើប្រាស់របស់គ្រហស្ថ) ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងរើសយក លុះរើសយក ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៣៧៥] សន្តំ ភិក្ខុំ អនាបុច្ឆា វិកាលេ គាមំ បវិសន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បឋមំ បាទំ បរិក្ខេបំ បវិសន្តោ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ទុតិយំ បាទំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៧៦] អដ្ឋិមយំ វា ទន្តមយំ វា វិសាណមយំ វា សូចិឃរំ ការាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ការាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ការាបេតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៧៧] បមាណាតិក្កន្តំ មញ្ចំ វា បីឋំ វា ការាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ការាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ការាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៧៨] តូលោនទ្ធំ មញ្ចំ វា បីឋំ វា ការាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ការាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ការាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៧៩] បមាណាតិក្កន្តំ និសីទនំ ការាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ការាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ការាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៧៥] ភិក្ខុមិនលាភិក្ខុផងគ្នាដែលមាននៅ ចូលទៅកាន់ស្រុក ក្នុងវេលាវិកាល ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ឈានជំហានទី ១ ឲ្យកន្លងហួសរបងទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ឈានជំហានទី ២ ឲ្យកន្លងទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៣៧៦] ភិក្ខុឲ្យគេធ្វើបំពង់ម្ជុលនឹងឆ្អឹងក្តី ភ្លុកក្តី ស្នែងក្តី ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យគេធ្វើ លុះឲ្យគេធ្វើហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៣៧៧] ភិក្ខុឲ្យគេធ្វើគ្រែក្តី តាំងក្តី ឲ្យកន្លងហួសប្រមាណ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យគេធ្វើ លុះឲ្យគេធ្វើរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៣៧៨] ភិក្ខុឲ្យគេធ្វើគ្រែក្តី តាំងក្តី ញាត់ដោយសំឡី(១) ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យគេធ្វើ លុះឲ្យគេធ្វើរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣៧៩] ភិក្ខុឲ្យគេធ្វើនិសីទនៈ ឲ្យកន្លងហួសប្រមាណ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យគេធ្វើ លុះឲ្យគេធ្វើរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

---

១ មើលក្នុងឧភតោវិភង្គភាគទី ៤ ត្រង់ពាក្យ សិក្ខាបទទី ៦ លេខ ៣៧៨ ទំព័រ [illegible] ។

[៣៨០] បមាណាតិក្កន្តំ កណ្ឌុប្បដិច្ឆាទឹ ការាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ការាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ការាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៨១] បមាណាតិក្កន្តំ វស្សិកសាដិកំ ការាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ការាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ការាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៨២] សុគតចីវរប្បមាណំ ចីវរំ ការាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ សុគតចីវរប្បមាណំ ចីវរំ ការាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ការាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស សុគតចីវរប្បមាណំ ចីវរំ ការាបេន្តោ ឥមា ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

រាជវគ្គោ នវមោ ។

ខុទ្ទកំ និដ្ឋិតំ ។

---

[៣៨០] ភិក្ខុឲ្យគេធ្វើសំពត់សម្រាប់គ្របកមរមាស់ទៅ ឲ្យកន្លងហួសប្រមាណ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យគេធ្វើ លុះឲ្យគេធ្វើរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣៨១] ភិក្ខុឲ្យគេធ្វើសំពត់សម្រាប់ងូតទឹកភ្លៀង ឲ្យកន្លងហួសប្រមាណ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យគេធ្វើ លុះឲ្យគេធ្វើរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣៨២] ភិក្ខុឲ្យគេធ្វើចីវរ ប៉ុនចីវរព្រះសុគត ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុឲ្យគេធ្វើចីវរ ប៉ុនចីវរព្រះសុគត ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យគេធ្វើ លុះឲ្យគេធ្វើរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុឲ្យគេធ្វើចីវរ ប៉ុនចីវរព្រះសុគត ត្រូវអាបត្តិ ២ នេះឯង ។

ចប់ វគ្គទី ៩ ។

ចប់ ខុទ្ទកសិក្ខាបទ ។

[៣៨៣] អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា អន្តរឃរំ បវិដ្ឋាយ ហត្ថតោ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ភុញ្ជន្តោ កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា អន្តរឃរំ បវិដ្ឋាយ ហត្ថតោ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ភុញ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា អន្តរឃរំ បវិដ្ឋាយ ហត្ថតោ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ភុញ្ជន្តោ ឥមា ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

[៣៨៤] ភិក្ខុនិយា វោសាសន្តិយា ន និវារេត្វា ភុញ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស ។

[៣៨៣] ភិក្ខុទទួលខាទនីយៈក្តី ភោជនីយៈក្តី ដោយដៃខ្លួនឯង អំពីដៃភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិ ដែលចូលទៅកាន់ចន្លោះផ្ទះ យកមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុទទួលខាទនីយៈក្តី ភោជនីយៈក្តី ដោយដៃខ្លួនឯង អំពីដៃភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិ ដែលចូលទៅកាន់ចន្លោះផ្ទះ យកមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុទទួល ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈគ្រប់ ៗ ក.ដែលលេបចូលទៅ ភិក្ខុទទួលខាទនីយៈក្តី ភោជនីយៈក្តី ដោយដៃខ្លួនឯង អំពីដៃភិក្ខុនី មិនមែនជាញាតិ ដែលចូលទៅកាន់ចន្លោះផ្ទះ យកមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិ ២ នេះឯង ។

[៣៨៤] ភិក្ខុមិនហាមឃាត់ភិក្ខុនីដែលបង្គាប់ (ឲ្យគេថ្វាយប្រគេន របស់នេះ របស់នោះ) ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុទទួល ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ គ្រប់ ៗ ក.ដែលលេបចូលទៅ ។

[៣៨៥] សេក្ខសម្មតេសុ កុលេសុ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ភុញ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស ។

[៣៨៦] អារញ្ញកេសុ សេនាសនេសុ បុព្វេ អប្បដិសំវិទិតំ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា អជ្ឈារាមេ សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ភុញ្ជន្តោ កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ អារញ្ញកេសុ សេនាសនេសុ បុព្វេ អប្បដិសំវិទិតំ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា អជ្ឈារាមេ សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ភុញ្ជន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស អារញ្ញកេសុ សេនាសនេសុ បុព្វេ អប្បដិសំវិទិតំ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា អជ្ឈារាមេ សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ភុញ្ជន្តោ ឥមា ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

បាដិទេសនីយា និដ្ឋិតា ។

---

[៣៨៥] ភិក្ខុទទួលខាទនីយៈក្តី ភោជនីយៈក្តី ក្នុងត្រកូលដែលសង្ឃសន្មតថាជាសេក្ខត្រកូល ដោយដៃខ្លួនឯង យកមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុទទួល ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវបាដិទេសនីយៈ គ្រប់ ១ ពំនូតដែលលេបចូលទៅ ។

[៣៨៦] ភិក្ខុ (នៅ) ក្នុងសេនាសនៈដែលតាំងនៅក្នុងព្រៃ ហើយទទួលខាទនីយៈក្តី ភោជនីយៈក្តី ដែលគេមិនបានឲ្យដំណឹងមកជាមុន ដោយដៃខ្លួនឯង យកមកឆាន់ក្នុងអារាម ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុ (នៅ) ក្នុងសេនាសនៈ ដែលតាំងនៅក្នុងព្រៃ ហើយទទួលខាទនីយៈក្តី ភោជនីយៈក្តី ដែលគេមិនបានឲ្យដំណឹងមកជាមុនដោយដៃខ្លួនឯង យកមកឆាន់ក្នុងអារាម ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុទទួលដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ គ្រប់ ១ ពំនូតដែលលេបចូលទៅ ភិក្ខុ (នៅ) ក្នុងសេនាសនៈដែលតាំងនៅក្នុងព្រៃ ហើយទទួលខាទនីយៈក្តី ភោជនីយៈក្តី ដែលគេមិនបានឲ្យដំណឹងមកជាមុនដោយដៃខ្លួនឯង យកមកឆាន់ក្នុងអារាម ត្រូវអាបត្តិ ២ នេះឯង ។

ចប់ បាដិទេសនីយៈ ៤ ។

[៣៨៧] អនាទរិយំ បដិច្ច បុរតោ វា បច្ឆតោ វា ឱលម្ពេត្វា និវាសេន្តោ កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច បុរតោ វា បច្ឆតោ វា ឱលម្ពេត្វា និវាសេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ អនាទរិយំ បដិច្ច បុរតោ វា បច្ឆតោ វា ឱលម្ពេត្វា និវាសេន្តោ ឥមំ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ។

[៣៨៨] អនាទរិយំ បដិច្ច បុរតោ វា បច្ឆតោ វា ឱលម្ពេត្វា បារុបន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៣៨៩] អនាទរិយំ បដិច្ច កាយំ វិវរិត្វា អន្តរឃរេ គច្ឆន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៣៩០] អនាទរិយំ បដិច្ច កាយំ វិវរិត្វា អន្តរឃរេ និសីទន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៣៩១] អនាទរិយំ បដិច្ច ហត្ថំ វា បាទំ វា កីឡាបេន្តោ អន្តរឃរេ គច្ឆន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៣៩២] អនាទរិយំ បដិច្ច ហត្ថំ វា បាទំ វា កីឡាបេន្តោ អន្តរឃរេ និសីទន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៣៨៧] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ស្លៀកស្បង់ស្រុយមុខ ឬស្រុយក្រោយ ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ស្លៀកស្បង់ស្រុយមុខ ឬស្រុយក្រោយ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ស្លៀកស្បង់ស្រុយមុខ ឬស្រុយក្រោយ ត្រូវអាបត្តិ ១ នេះឯង ។

[៣៨៨] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ឃ្លុំចីវរឲ្យស្រុយមុខ ឬស្រុយក្រោយ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៣៨៩] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បើកកាយដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៣៩០] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បើកកាយអង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៣៩១] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ដើរគ្រវាសដៃឬជើងទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៣៩២] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ អង្គុយគ្រវាសដៃឬជើងក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៣៩៣] អនាទរិយំ បដិច្ច តហំ តហំ ឱលោកេន្តោ អន្តរឃរេ គច្ឆន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៣៩៤] អនាទរិយំ បដិច្ច តហំ តហំ ឱលោកេន្តោ អន្តរឃរេ និសីទន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៣៩៥] អនាទរិយំ បដិច្ច ឧក្ខិត្តកាយ អន្តរឃរេ គច្ឆន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៣៩៦] អនាទរិយំ បដិច្ច ឧក្ខិត្តកាយ អន្តរឃរេ និសីទន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

បឋមោ វគ្គោ (១) ។

[៣៩៧] អនាទរិយំ បដិច្ច ឧជ្ជគ្ឃិកាយ អន្តរឃរេ គច្ឆន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៣៩៨] អនាទរិយំ បដិច្ច ឧជ្ជគ្ឃិកាយ អន្តរឃរេ និសីទន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៣៩៩] អនាទរិយំ បដិច្ច ឧច្ចាសទ្ទំ មហាសទ្ទំ ករោន្តោ អន្តរឃរេ គច្ឆន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

---

១ ម. ឧ. បរិមណ្ឌលវគ្គោ បឋមោ ។

[៣៩៣] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ដើរងាកមើលពីសពាស ទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៣៩៤] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ អង្គុយងាកមើលពីសពាស ក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៣៩៥] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ លើកចីវរដើរទៅក្នុង ចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៣៩៦] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ លើកចីវរអង្គុយក្នុងចន្លោះ ផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

វគ្គទី ១ ។

[៣៩៧] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ដោយសំណើចខ្លាំង ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៣៩៨] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ អង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះដោយ សំណើចខ្លាំង ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៣៩៩] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ធ្វើសំឡេងខ្ពស់ សំឡេងខ្លាំង ដើរទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

មហាវិភង្គេ សោឡស មហាវារា សេខិយកណ្ឌេ ទុតិយោ វគ្គោ

(៦០០) អនាទរិយំ បដិច្ច ឧច្ចាសទ្ទំ មហាសទ្ទំ ករោន្តោ អន្តរឃរេ និសីទន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៦០១) អនាទរិយំ បដិច្ច កាយប្បចាលកំ អន្តរឃរេ គច្ឆន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៦០២) អនាទរិយំ បដិច្ច កាយប្បចាលកំ អន្តរឃរេ និសីទន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៦០៣) អនាទរិយំ បដិច្ច ពាហុប្បចាលកំ អន្តរឃរេ គច្ឆន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៦០៤) អនាទរិយំ បដិច្ច ពាហុប្បចាលកំ អន្តរឃរេ និសីទន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៦០៥) អនាទរិយំ បដិច្ច សីសប្បចាលកំ អន្តរឃរេ គច្ឆន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៦០៦) អនាទរិយំ បដិច្ច សីសប្បចាលកំ អន្តរឃរេ និសីទន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

ទុតិយោ វគ្គោ(១) ។

---

១ ម. ឆ. ឧជ្ជគ្ឃិកាវគ្គោ ទុតិយោ ។

មហាវិភង្គ មហាវារៈ ១៦ សេខិយកណ្ឌ វគ្គទី ២

(៦០០) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ធ្វើសំឡេងហ៊ោ សំឡេងខ្លាំង អង្គុយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៦០១) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ដើរគ្រវែងកាយទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៦០២) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ អង្គុយគ្រវែងកាយក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៦០៣) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ដើរគ្រវែងដៃទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៦០៤) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ អង្គុយគ្រវែងដៃក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៦០៥) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ដើរធ្វើក្បាលរេកររោកទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៦០៦) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ អង្គុយធ្វើក្បាលរេកររោកក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

ចប់វគ្គទី ២ ។

[៦០៧] អនាទរិយំ បដិច្ច ខម្ភកតោ អន្តរឃរេ គច្ឆន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៦០៨] អនាទរិយំ បដិច្ច ខម្ភកតោ អន្តរឃរេ និសីទន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៦០៩] អនាទរិយំ បដិច្ច ឱគុណ្ឋិតោ អន្តរឃរេ គច្ឆន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៦១០] អនាទរិយំ បដិច្ច ឱគុណ្ឋិតោ អន្តរឃរេ និសីទន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៦១១] អនាទរិយំ បដិច្ច ឧក្កុដិកាយ អន្តរឃរេ គច្ឆន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៦១២] អនាទរិយំ បដិច្ច បល្លត្ថិកាយ អន្តរឃរេ និសីទន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៦១៣] អនាទរិយំ បដិច្ច អសក្កច្ចំ បិណ្ឌបាតំ បដិគ្គណ្ហន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៦១៤] អនាទរិយំ បដិច្ច តហំ តហំ ឱលោកេន្តោ បិណ្ឌបាតំ បដិគ្គណ្ហន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៦០៧] ភិក្ខុ អាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ដើរស្ទើមបង្កេះទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៦០៨] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ អង្គុយស្ទើមបង្កេះក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៦០៩] ភិក្ខុ អាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ដើរទទូរក្បាលទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៦១០] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ អង្គុយទទូរក្បាលក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៦១១] ភិក្ខុ អាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ដើរចំអើតជើងទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៦១២] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ អង្គុយក្រោមក្បាលជង្គង់ក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៦១៣] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ទទួលបិណ្ឌបាត ដោយមិនគោរព ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៦១៤] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ងាកមើលទីនេះទីនោះទទួលបិណ្ឌបាត ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៥១៥) អនាទរិយំ បដិច្ច សូបញ្ញេវ ពហុំ បដិគ្គណ្ហន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៥១៦) អនាទរិយំ បដិច្ច ថូបីកតំ បិណ្ឌបាតំ បដិគ្គណ្ហន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

តតិយោ វគ្គោ(១) ។

(៥១៧) អនាទរិយំ បដិច្ច អសក្កច្ចំ បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៥១៨) អនាទរិយំ បដិច្ច តហំ តហំ ឱលោកេន្តោ បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៥១៩) អនាទរិយំ បដិច្ច តហំ តហំ ឱមសិត្វា បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៥២០) អនាទរិយំ បដិច្ច សូបញ្ញេវ ពហុំ ភុញ្ជន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៥២១) អនាទរិយំ បដិច្ច ថូបតោ ឱមទ្ទិត្វា បិណ្ឌបាតំ ភុញ្ជន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

---

១ ឱ. ម. ខម្ភកតវគ្គោ តតិយោ ។

(៥១៥) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ទទួលសម្លច្រើន (ជាងបាយ) ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៥១៦) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ទទួលបិណ្ឌបាតឲ្យកំពូល ហួសពីកណ្តាប់បាត្រទៅ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

ចប់វគ្គទី ៣ ។

(៥១៧) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ឆាន់បិណ្ឌបាតដោយមិនគោរព ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៥១៨) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ឆាន់បិណ្ឌបាតក្រឡេកមើលពីសពាស ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៥១៩) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ កកាយ (បាយ) ត្រង់នេះៗ ឆាន់បិណ្ឌបាត ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៥២០) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ឆាន់សម្លច្រើន (ជាងបាយ) ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៥២១) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ច្របាច់អំពីកំពូលបាយ ឆាន់បិណ្ឌបាត ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៤៦២] អនាទរិយំ បដិច្ច សូបំ វា ព្យញ្ជនំ វា ឱទនេន បដិច្ឆាទេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៤៦៣] អនាទរិយំ បដិច្ច សូបំ វា ឱទនំ វា អគិលានោ អត្តនោ អត្ថាយ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៤៦៤] អនាទរិយំ បដិច្ច ឧជ្ឈានសញ្ញី បរេសំ បត្តំ ឱលោកេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៤៦៥] អនាទរិយំ បដិច្ច មហន្តំ កពឡំ ករោន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៤៦៦] អនាទរិយំ បដិច្ច ទីឃំ អាលោបំ ករោន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

ចតុត្ថោ វគ្គោ(១) ។

[៤៦៧] អនាទរិយំ បដិច្ច អនាហដេ កពឡេ មុខទ្វារំ វិវរន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៤៦៨] អនាទរិយំ បដិច្ច ភុញ្ជន្តោ សព្វំ ហត្ថំ មុខេ បក្ខិបន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

១ ម. ឧ. បិណ្ឌបាតវគ្គោ ចតុត្ថោ ។

[៤៦២] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ កកាយបាយលុបសម្ល ឬម្ហូបក្រៀម ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៤៦៣] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ខ្លួនមិនឈឺ សូមសម្ល ឬបាយ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ខ្លួនឯងឆាន់ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៤៦៤] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ មានសេចក្ដីសម្គាល់ដើម្បីលើកទោស ហើយសម្លឹងមើលបាត្រភិក្ខុដទៃ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៤៦៥] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ធ្វើពំនូតបាយធំ (ពេក) ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៤៦៦] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ធ្វើពំនូតបាយ ឲ្យវែង (ពេក) ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

ចប់ វគ្គទី ៤ ។

[៤៦៧] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ កាលដែលពំនូតបាយមិនទាន់ដល់មាត់ ហាមាត់ចាំ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៤៦៨] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ ឆាន់ញាត់ម្រាមដៃទាំងអស់ទៅក្នុងមាត់ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៦៦៩] អនាទរិយំ បដិច្ច សកពឡេន មុខេន ព្យាហរន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៦៧០] អនាទរិយំ បដិច្ច បិណ្ឌុក្ខេបកំ ភុញ្ជន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៦៧១] អនាទរិយំ បដិច្ច កពឡាវច្ឆេទកំ ភុញ្ជន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៦៧២] អនាទរិយំ បដិច្ច អវគណ្ឌការកំ ភុញ្ជន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៦៧៣] អនាទរិយំ បដិច្ច ហត្ថនិទ្ធុនកំ ភុញ្ជន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៦៧៤] អនាទរិយំ បដិច្ច សិត្ថាវការកំ ភុញ្ជន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៦៧៥] អនាទរិយំ បដិច្ច ជិវ្ហានិច្ឆារកំ ភុញ្ជន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៦៧៦] អនាទរិយំ បដិច្ច ចបុចបុការកំ ភុញ្ជន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

បញ្ចមោ វគ្គោ(១) ។

---

១ ឱ. ម. កពឡវគ្គោ បញ្ចមោ ។

[៦៦៩] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ និយាយទាំងពំនូតបាយនៅក្នុងមាត់ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៦៧០] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ឆាន់បោះដុំបាយ (ទៅក្នុងមាត់) ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៦៧១] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ឆាន់កាត់ពំនូតបាយ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៦៧២] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ឆាន់បៀមពំនូតបាយឲ្យទុលថ្ពាល់ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៦៧៣] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ឆាន់រលាស់ដៃចោលគ្រើ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៦៧៤] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ឆាន់ធ្វើគ្រាប់បាយឲ្យជ្រុះរាយរាយ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៦៧៥] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ឆាន់លៀនអណ្តាត ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៦៧៦] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ ឆាន់ឮសូរថ្ចប់ៗ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

ចប់វគ្គទី ៥ ។

(៤៣៧) អជានន្តិយំ បដិច្ច សុរុសុរុការកំ ភុញ្ជន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៤៣៨) អជានន្តិយំ បដិច្ច ហត្ថនិល្លេហកំ ភុញ្ជន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៤៣៩) អជានន្តិយំ បដិច្ច បត្តនិល្លេហកំ ភុញ្ជន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៤៤០) អជានន្តិយំ បដិច្ច ឱដ្ឋនិល្លេហកំ ភុញ្ជន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៤៤១) អជានន្តិយំ បដិច្ច សាមិសេន ហត្ថេន បានីយថាលកំ បដិគ្គណ្ហន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៤៤២) អជានន្តិយំ បដិច្ច សសិត្ថកំ បត្តធោវនំ អន្តរឃរេ ឆឌ្ឌេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៤៤៣) អជានន្តិយំ បដិច្ច ឆត្តបាណិស្ស ធម្មំ ទេសេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៤៣៧) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹង ឆាន់ឮសូរស្រូកៗ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៤៣៨) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹង ឆាន់លិតដៃ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៤៣៩) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹង ឆាន់លិតបាត្រ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៤៤០) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹង ឆាន់លិតបបូរមាត់ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៤៤១) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹង មានដៃប្រឡាក់ដោយអាមិសៈ ទទួលផ្តិលទឹក ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៤៤២) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹង ចាក់ទឹកលាងបាត្រ ទាំងគ្រាប់បាយ ចោលក្នុងចន្លោះផ្ទះ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៤៤៣) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹង សំដែងធម៌ ដល់មនុស្ស មានឆ័ត្រក្នុងដៃ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៦៦៤) អនាទរិយំ បដិច្ច ទណ្ឌបាណិស្ស ធម្មំ ទេសេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៦៦៥) អនាទរិយំ បដិច្ច សត្ថបាណិស្ស ធម្មំ ទេសេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៦៦៦) អនាទរិយំ បដិច្ច អាវុធបាណិស្ស ធម្មំ ទេសេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

ឆដ្ឋោ វគ្គោ(១) ។

(៦៦៧) អនាទរិយំ បដិច្ច បាទុការូឡ្ហស្ស ធម្មំ ទេសេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៦៦៨) អនាទរិយំ បដិច្ច ឧបាហនារូឡ្ហស្ស ធម្មំ ទេសេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៦៦៩) អនាទរិយំ បដិច្ច យានគតស្ស ធម្មំ ទេសេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៦៧០) អនាទរិយំ បដិច្ច សយនគតស្ស ធម្មំ ទេសេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

១ ម. ឆ. សុរុសុរុវគ្គោ ឆដ្ឋោ ។

(៦៦៤) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ សម្ដែងធម៌ ដល់មនុស្ស មានដំបងក្នុងដៃ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៦៦៥) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ សម្ដែងធម៌ ដល់មនុស្ស មានគ្រឿងសស្ត្រាក្នុងដៃ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៦៦៦) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ សម្ដែងធម៌ ដល់មនុស្ស មានគ្រឿងអាវុធក្នុងដៃ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

ចប់វគ្គទី ៦ ។

(៦៦៧) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ សម្ដែងធម៌ ដល់មនុស្ស ពាក់ខ្នាប់ជើង ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៦៦៨) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ សម្ដែងធម៌ ដល់មនុស្ស ពាក់ស្បែកជើង ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៦៦៩) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ សម្ដែងធម៌ ដល់មនុស្ស ដែលនៅលើយាន ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៦៧០) ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ សម្ដែងធម៌ ដល់មនុស្ស ដែលនៅលើដំណេក ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៤៩១] អជានន្តិយំ បដិច្ច បល្លត្ថិកាយ និសិន្នស្ស ធម្មំ ទេសេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៤៩២] អជានន្តិយំ បដិច្ច វេឋិតសីសស្ស ធម្មំ ទេសេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៤៩៣] អជានន្តិយំ បដិច្ច ឱគុណ្ឋិតសីសស្ស ធម្មំ ទេសេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៤៩៤] អជានន្តិយំ បដិច្ច ឆមាយំ និសីទិត្វា អាសនេ និសិន្នស្ស ធម្មំ ទេសេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៤៩៥] អជានន្តិយំ បដិច្ច នីចេ អាសនេ និសីទិត្វា ឧច្ចេ អាសនេ និសិន្នស្ស ធម្មំ ទេសេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៤៩៦] អជានន្តិយំ បដិច្ច ឋិតោ និសិន្នស្ស ធម្មំ ទេសេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៤៩៧] អជានន្តិយំ បដិច្ច បច្ឆតោ គច្ឆន្តោ បុរតោ គច្ឆន្តស្ស ធម្មំ ទេសេន្តោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

[៤៩១] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹងហើយ សម្តែងធម៌ ដល់មនុស្សដែលអង្គុយក្រោមក្បាលជង្គង់ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៤៩២] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹងហើយ សម្តែងធម៌ ដល់មនុស្សដែលជួតក្បាល ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៤៩៣] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹងហើយ សម្តែងធម៌ ដល់មនុស្សដែលទទូរក្បាល ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៤៩៤] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹងហើយ អង្គុយលើផែនដី សម្តែងធម៌ ដល់មនុស្សដែលអង្គុយលើអាសនៈ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៤៩៥] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹងហើយ អង្គុយលើអាសនៈទាប សម្តែងធម៌ ដល់មនុស្សដែលអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៤៩៦] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹងហើយ ឈរសម្តែងធម៌ ដល់មនុស្សដែលអង្គុយ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

[៤៩៧] ភិក្ខុអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹងហើយ ដើរពីខាងក្រោយសម្តែងធម៌ ដល់មនុស្សដែលដើរខាងមុខ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៦៥៨) អនាទរិយំ បដិច្ច ឧប្បថេន គច្ឆន្តោ បថេន គច្ឆន្តស្ស ធម្មំ ទេសេន្តោ ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៦៥៩) អនាទរិយំ បដិច្ច ឋិតោ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ករោន្តោ ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៦៦០) អនាទរិយំ បដិច្ច ហរិតេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តោ ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។

(៦៦១) អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តោ កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តោ ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តោ ឥមំ ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ ។

សត្តមោ វគ្គោ(១) ។

បញ្ចសត្តតិ សេខិយា និដ្ឋិតា(២) ។

កតាបត្តិវារំ និដ្ឋិតំ ទុតិយំ ។

១ ម. ឧទកវគ្គោ សត្តមោ ។ ២ សេខិយា និដ្ឋិតា ។

(៦៥៨) ភិក្ខុកាលស្រើយសេចក្តីមិនអើពើ ដើរក្រៅផ្លូវ សំដែងធម៌ដល់មនុស្សដែលដើរតាមផ្លូវ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៦៥៩) ភិក្ខុកាលស្រើយសេចក្តីមិនអើពើ ឈរបន្ទោឧច្ចារៈឬបស្សាវៈ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៦៦០) ភិក្ខុកាលស្រើយសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោឧច្ចារៈ បស្សាវៈ ឬស្តោះទឹកមាត់ដាក់លើស្មៅខៀវស្រស់ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ។

(៦៦១) ភិក្ខុកាលស្រើយសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោឧច្ចារៈ បស្សាវៈ ឬស្តោះទឹកមាត់ក្នុងទឹក ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុកាលស្រើយសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោឧច្ចារៈ បស្សាវៈ ឬស្តោះទឹកមាត់ក្នុងទឹក ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដ ភិក្ខុកាលស្រើយសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោឧច្ចារៈ បស្សាវៈ ឬស្តោះទឹកមាត់ក្នុងទឹក ត្រូវអាបត្តិ ១ នេះឯង ។

ចប់ វគ្គទី ៧ ។

ចប់ ពួកសេខិយវត្ត ៧៥ ។

ចប់ កតាបត្តិវារៈទី ២ ។

[៦៦៦] មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តស្ស អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តស្ស អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ទ្វេ វិបត្តិយោ ភជន្តិ សិយា សីលវិបត្តឹ សិយា អាចារវិបត្តឹ ។បេ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តស្ស អាបត្តិ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជតិ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តស្ស អាបត្តិ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ឯកំ វិបត្តឹ ភជតិ អាចារវិបត្តឹ ។

វិបត្តិវារំ និដ្ឋិតំ តតិយំ ។

[៦៦៧] មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តស្ស អាបត្តិយោ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា ។ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តស្ស អាបត្តិយោ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ តីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា បារាជិកាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។បេ។ អនាទរិយំ

(៦៦៦) បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុដែលសេពមេថុនធម្ម រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុដែលសេពមេថុនធម្ម រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ២ គឺសីលវិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន ។បេ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុដែលអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ បន្ទោរបង់ឧច្ចារៈ បស្សាវៈ ឬស្ដោះទឹកមាត់ក្នុងទឹក រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុដែលអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ បន្ទោរបង់ឧច្ចារៈ បស្សាវៈ ឬស្ដោះទឹកមាត់ក្នុងទឹក រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ១ គឺ អាចារវិបត្តិ ។

ចប់ វិបត្តិវារៈទី ៣ ។

(៦៦៧) បណ្ដាគំនរនៃអាបត្តិទាំង ៧ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុដែលសេពមេថុនធម្ម លោកសង្គ្រោះដោយគំនរនៃអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាគំនរនៃអាបត្តិទាំង ៧ អាបត្តិ របស់ភិក្ខុដែលសេពមេថុនធម្ម លោកសង្គ្រោះដោយគំនរនៃអាបត្តិ ៣ គំនរ គឺ គំនរនៃបារាជិកាបត្តិក៏មាន គំនរនៃថុល្លច្ចយាបត្តិក៏មាន គំនរនៃទុក្កដាបត្តិក៏មាន ។បេ។ បណ្ដាគំនរនៃអាបត្តិ

បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តស្ស អាបត្តិ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តស្ស អាបត្តិ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ឯកេន អាបត្តិក្ខន្ធេន សង្គហិតា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។

សង្គហវារំ និដ្ឋិតំ ចតុត្ថំ ។

[៤៦៤] មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តស្ស អាបត្តិ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តស្ស អាបត្តិ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តស្ស អាបត្តិ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច

ទាំង ៧ អាបត្តិ របស់ភិក្ខុដែលអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោរឧច្ចារៈ បស្សាវៈ ឬស្តោះទឹកមាត់ក្នុងទឹក លោកសង្គ្រោះដោយកង នៃអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុដែលអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោរឧច្ចារៈ បស្សាវៈ ឬស្តោះទឹកមាត់ក្នុងទឹក លោកសង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិ ១ គឺ ទុក្កដាបត្តិ ។

ចប់ សង្គហវារៈទី ៤ ។

[៤៦៤] បណ្តាសមុដ្ឋាន នៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុ ដែលសេពមេថុនធម្ម តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុដែលសេពមេថុនធម្ម តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បេ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាន នៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុដែលអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោរឧច្ចារៈ បស្សាវៈ ឬស្តោះទឹកមាត់ក្នុងទឹក តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិ របស់ភិក្ខុ ដែលអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ

ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តស្ស អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។

សមុដ្ឋានវារំ និដ្ឋិតំ បញ្ចមំ ។

[៦៦៤] មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តស្ស អាបត្តិយោ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តស្ស អាបត្តិយោ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ បេ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តស្ស អាបត្តិ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តស្ស អាបត្តិ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។

អធិករណវារំ និដ្ឋិតំ ឆដ្ឋំ ។

[៦៦៥] មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តស្ស អាបត្តិយោ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ មេថុនំ

បន្ទោបង់ឧច្ចារៈ បស្សាវៈ ឬស្តោះទឹកមាត់ក្នុងទឹក កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺ កើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីវាចាឡើយ ។

ចប់ សមុដ្ឋានវារៈ ទី ៥ ។

[៦៦៤] បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុដែលសេពមេ-ថុនធម្ម ជាអធិករណ៍ណា ។ បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុដែលសេពមេថុនធម្ម ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បេ ។ បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុដែលអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ បន្ទោបង់ឧច្ចារៈ បស្សាវៈ ឬស្តោះទឹកមាត់ក្នុងទឹក ជាអធិករណ៍ណា ។ បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុដែលអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ បន្ទោបង់ឧច្ចារៈ បស្សាវៈ ឬស្តោះទឹកមាត់ក្នុងទឹក ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។

ចប់ អធិករណវារៈ ទី ៦ ។

[៦៦៥] បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុដែលសេពមេថុនធម្ម ស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧

ធម្មំ បដិសេវន្តស្ស អាបត្តិយោ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាត-ករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។ បេ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តស្ស អាបត្តិ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តស្ស អាបត្តិ សត្តន្នំ សម-ថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។

សមថវារំ និដ្ឋិតំ សត្តមំ ។

អាបត្តិរបស់ភិក្ខុដែលសេពមេថុនធម្ម រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ សម្មុខា-វិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មានខ្លះ សម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈ ក៏មានខ្លះ(១) ។ បេ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុដែលអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោបង់ឧច្ចារៈ បស្សាវៈ ឬស្តោះទឹកមាត់ក្នុងទឹក រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុដែលអា-ស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោបង់ឧច្ចារៈ បស្សាវៈ ឬស្តោះទឹកមាត់ក្នុងទឹក រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ សម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មានខ្លះ សម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មានខ្លះ ។

ចប់ សមថវារៈទី ៧ ។

---

១ ក្នុងទីនេះ លោកនិយាយតាមឈ្មោះសមថៈ ឃើញថា ៣ តែបើនិយាយតាមសេចក្តីប្រាកដ តែ ២ វិញ ដូចសេចក្តីដែលប្រែហើយនេះ ។ ព្រោះក្នុងសមន្តបាសាទិកាអដ្ឋកថាវិន័យ ត្រង់សង្ខិត្តសូត្រ ពោលថា អាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យតែម្យ៉ាងមិនបានទេ ដូចយ៉ាងអាបត្តិរបស់ភិក្ខុដែលបាចវត្ថុក្នុងសំណាក់ភិក្ខុ ១ រូប ឬក្នុងសំណាក់សង្ឃ ឬគណៈ ក្នុងកាលណា ទើបហៅថា អាបត្តាធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ និងបដិញ្ញាតករណៈ ក្នុងកាលនោះ ។ ព្រោះហេតុនោះ បានជាលោកពោលថា អាបត្តាធិករណ៍ រមែងរម្ងាប់ដោយសមថៈ ២ យ៉ាង គឺដោយសម្មុខាវិន័យ និងបដិញ្ញាតករណៈក៏មានខ្លះ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មានខ្លះ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

(៤៦៧) មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តោ កតិ អាបត្តិ-
យោ អាបជ្ជតិ ។ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តោ តិស្សោ
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អក្ខាយិតេ សរីរេ មេថុនំ ធម្មំ
បដិសេវតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស យេភុយ្យេន ខាយិតេ
សរីរេ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស
វិវដកតេ មុខេ អង្គជាតំ បវេសេតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តោ ឥមា តិស្សោ
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ
កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ
កតិហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា ។ ឆន្នំ អាបត្តិស-
មុដ្ឋានានំ កតិហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋហន្តិ ។ ចតុន្នំ
អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ
កតិហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ
វិបត្តីនំ ទ្វេ វិបត្តិយោ ភជន្តិ សិយា សីលវិបត្តឹ សិយា
អាចារវិបត្តឹ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ តីហិ អាបត្តិក្ខ-
ន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា បារាជិកាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា
ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។

(៤៦៧) ភិក្ខុសេពមេថុនធម្ម ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុសេព
មេថុនធម្ម ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ សេពមេថុនធម្មនឹងសរីរៈ ដែលសត្វមិន
ទាន់ខាំស៊ី ត្រូវអាបត្តិបារាជិក សេពមេថុនធម្ម នឹងសរីរៈដែលសត្វ
ខាំស៊ីហើយដោយច្រើន ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ បញ្ចូលអង្គជាត ទៅក្នុង
មាត់ដែលហា តែមិនឲ្យប៉ះពាល់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុសេពមេថុ-
នធម្ម ត្រូវអាបត្តិ ៣ នេះឯង ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ
រាប់បញ្ចូល ក្នុងវិបត្តិណា ។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ រាប់
សង្គ្រោះ ដោយកងនៃអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្តាសមុដ្ឋាន នៃអាបត្តិ
ទាំង ៦ អាបត្តិទាំងនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ បណ្តា
អធិករណ៍ ទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ ចាត់ចូលក្នុងអធិករណ៍ណា ។
បណ្តាសមថៈទាំង ៧ អាបត្តិទាំងនោះ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។
បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ២ គឺសីល-
វិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន ។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ អាបត្តិ
ទាំងនោះ រាប់សង្គ្រោះ ដោយកងនៃអាបត្តិ ៣ គឺ កងនៃ
បារាជិកាបត្តិក៏មាន កងនៃថុល្លច្ចយាបត្តិក៏មាន កងនៃទុក្កដាបត្តិក៏មាន ។

ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ ទ្វីហិ សមថេហិ សម្មតិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។ បេ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តោ កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តោ ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តោ ឥមំ ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ ។ សា អាបត្តិ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជតិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ ។

បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ អាបត្តិនោះ រាប់ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ អាបត្តិនោះ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ២ គឺសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ១ សម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ១ ។ បេ ។ ភិក្ខុអស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ បន្ទោឧច្ចារៈ បស្សាវៈ ឬស្ដោះទឹកមាត់ក្នុងទឹក ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុអស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ បន្ទោឧច្ចារៈ បស្សាវៈ ឬស្ដោះទឹកមាត់ក្នុងទឹក ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺទុក្កដ ។ ភិក្ខុអស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ បន្ទោឧច្ចារៈ បស្សាវៈ ឬស្ដោះទឹកមាត់ក្នុងទឹក ត្រូវអាបត្តិ ១ នេះឯង ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ អាបត្តិនោះ រាប់សង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ អាបត្តិនោះ រាប់ជាអធិករណ៍ណា ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ អាបត្តិនោះ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។

សា អាបត្តិ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ឯកំ វិបត្តិំ ភជតិ អាចា-រវិបត្តិំ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ឯកេន អាបត្តិក្ខន្ធេន សង្គហិតា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋា-នានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ ចតុន្នំ អធិក-រណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មតិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញា-តករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវ-ត្ថារកេន ច ។

សមុច្ចយវារំ និដ្ឋិតំ អដ្ឋមំ ។

ឥមេ អដ្ឋ វារា សជ្ឈាយមគ្គេន លិខិតា ។

តស្សុទ្ទានំ

(៤២៨) កត្ថ បញ្ញត្តិ កតិ ច
វិបត្តិសង្គហេន ច
សមុដ្ឋានាធិករណា
សមថោ ច សមុច្ចយោ ។

បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ១ គឺ អាចារវិបត្តិ ។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ អាបត្តិនោះ សេចក្តីសង្គ្រោះដោយកងនៃអា-បត្តិ ១ គឺកងនៃទុក្កដាបត្តិ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ អាបត្តិនោះ រាប់ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ អាបត្តិរម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ សម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មានខ្លះ សម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថា-រកៈ ក៏មានខ្លះ ។

ចប់ សមុច្ចយវារៈ ទី ៨ ។

វារៈទាំង ៨ ប្រការនេះ លោកចារឹកទុកតាមផ្លូវស្វាធ្យាយ ។

ឧទ្ទាន គឺបញ្ជីរឿងនៃមហាវារៈនោះ ដូច្នេះ

(៤២៨) រឿងព្រះមានព្រះភាគ (ទ្រង់បញ្ញត្តសិក្ខាបទនោះៗ) ក្នុងទីណា ១ រឿងបញ្ញត្តិទាំង ៤ យ៉ាង ១ រឿងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តិវិន័យ ព្រោះអាស្រ័យប្រយោជន៍ប៉ុន្មានយ៉ាង ១ រឿងសង្គ្រោះអាបត្តិចូលនឹងវិបត្តិ ១ សមុដ្ឋាន និងអធិករណ៍ ១ សមថៈ ១ សមុច្ចយៈ (ការប្រមូល) ១ ។

[៦៦៤] យន្តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវនប្បច្ចយា បារាជិកំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ បេ ។ កេនាភតន្តិ ។ យន្តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវនប្បច្ចយា បារាជិកំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ វេសាលិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សុទិន្នំ កលន្ទបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សុទិន្នោ កលន្ទបុត្តោ បុរាណទុតិយិកាយ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អត្ថិ តត្ថ បញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តីតិ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ទ្វេ អនុប្បញ្ញត្តិយោ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ តស្មឹ នត្ថិ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ បទេសបញ្ញត្តីតិ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។ សាធារណបញ្ញត្តិ អសាធារណបញ្ញត្តីតិ ។

[៦៦៤] បារាជិកសិក្ខាបទណា ដែលព្រះមានព្រះភាគ អរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ទ្រង់ជ្រាប (នូវកាលដែលគួរនឹងបញ្ញត្តសិក្ខាបទ) ទ្រង់ឃើញ (នូវអំណាចនៃប្រយោជន៍ទាំង ១០) ទ្រង់បញ្ញត្ត ព្រោះបច្ច័យ គឺសេចក្តីសេពមេថុនធម្ម បារាជិកសិក្ខាបទនោះ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ បុគ្គលណានាំមក ។ បារាជិកសិក្ខាបទណា ដែលព្រះមានព្រះភាគ អរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ទ្រង់ជ្រាប (នូវកាលដែលគួរនឹងបញ្ញត្តសិក្ខាបទ) ទ្រង់ឃើញ (នូវអំណាចនៃប្រយោជន៍ទាំង ១០) ទ្រង់បញ្ញត្ត ព្រោះបច្ច័យ គឺសេចក្តីសេពមេថុនធម្ម បារាជិកសិក្ខាបទនោះ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងវេសាលី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងសុទិន្នភិក្ខុ ជាកូននៃកលន្ទសេដ្ឋី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលសុទិន្នភិក្ខុ ជាកូននៃកលន្ទសេដ្ឋី សេពមេថុនធម្មនឹងស្រី ជាប្រពន្ធពីដើម ។ ក្នុងសិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ និងអនុប្បន្នបញ្ញត្តិឬទេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ២ ឯអនុប្បន្នបញ្ញត្តិ មិនមានក្នុងសិក្ខាបទនោះឡើយ ។ សិក្ខាបទនោះ ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិ ឬជាបទេសបញ្ញត្តិ ។ សិក្ខាបទនោះ ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។ សិក្ខាបទនោះ ជាសាធារណបញ្ញត្តិ ឬជាអសាធារណបញ្ញត្តិ ។

សាធារណបញ្ញត្តិ ។ ឯកតោ បញ្ញត្តិ ឧភតោ បញ្ញត្តីតិ ។ ឧភតោ បញ្ញត្តិ ។ បញ្ចន្នំ បាតិមោក្ខុទ្ទេសានំ កត្ថោគធំ កត្ថ បរិយាបន្នន្តិ ។ និទានោគធំ និទានបរិយាបន្នំ ។ កតមេន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតីតិ ។ ទុតិយេន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតិ ។ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតមា វិបត្តីតិ ។ សីលវិបត្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតមោ អាបត្តិក្ខន្ធោតិ ។ ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតីតិ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។ កោ អាភតន្តិ ។ បរម្បរាភតំ

ឧបាលិ ទាសកោ ចេវ
សោណកោ សិគ្គវោ តថា
មោគ្គលិបុត្តេន បញ្ចមា
ឯតេ ជម្ពុសិរិវ្ហយេ(១) ។
តតោ មហិន្ទោ ឥដ្ដិយោ
ឧត្តិយោ ចេវ សម្ពលោ ។ បេ ។

---

១ ជម្ពុសិរិវ្ហយេតិ បាឋោ ។

សិក្ខាបទនោះ ជាសាធារណបញ្ញត្តិ ។ សិក្ខាបទនោះ ជាឯកតោបញ្ញត្តិ ឬ ជាឧភតោបញ្ញត្តិ ។ សិក្ខាបទនោះ ជាឧភតោបញ្ញត្តិ ។ បណ្ដាបាតិមោក្ខុទ្ទេសទាំង ៥ សិក្ខាបទនោះ រាប់ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា ក្នុងបរិយាបន្នក្នុងឧទ្ទេសណា ។ សិក្ខាបទនោះ រាប់ចូលក្នុងនិទាន ក្នុងបរិយាបន្នក្នុងនិទាន ។ សិក្ខាបទនោះ មកកាន់ឧទ្ទេស ត្រង់ឧទ្ទេសទីប៉ុន្មាន ។ សិក្ខាបទនោះ មកកាន់ឧទ្ទេសត្រង់ឧទ្ទេសទី ២ ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ សិក្ខាបទនោះ ជាវិបត្តិអ្វី ។ សិក្ខាបទនោះ ជាសីលវិបត្តិ ។ បណ្ដាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ សិក្ខាបទនោះ ជាកងនៃអាបត្តិអ្វី ។ សិក្ខាបទនោះ ជាកងនៃអាបត្តិថុល្លច្ចយ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ បុគ្គលណានាំមក ។ ព្រះថេរៈទាំងឡាយ ដូចមានឈ្មោះតទៅនេះ ក្រោយបាននាំតៗគ្នាមក

គឺព្រះថេរៈឈ្មោះឧបាលិ ១ ទាសកៈ ១ សោណកៈ ១ សិគ្គវៈ ១ និងព្រះមោគ្គលិបុត្តជាគម្រប់ ៥ អង្គ ១ ព្រះថេរៈទាំងនេះ នៅក្នុងទ្វីបឈ្មោះជម្ពូទីមានសិរី ។ តពីនោះមក ព្រះអរហន្តទាំងឡាយ គឺព្រះថេរៈឈ្មោះមហិន្ទ ១ ឥដ្ដិយៈ ១ ឧត្តិយៈ ១ សម្ពលៈ ១

។ បេ ។

ឯតេ នាគា មហាបញ្ញា
វិនយញ្ញូ មគ្គកោវិទា
វិនយំ ទីបេ បកាសេសុំ
បិដកំ តម្ពបណ្ណិយាតិ ។

(៨៧០) យន្តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន ទុតិយំ បារាជិកំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ធនិយំ កុម្ភការបុត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ធនិយោ កុម្ភការបុត្តោ រញ្ញោ ទារូនិ អទិន្នំ អាទិយិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។

ព្រះនាគត្ថេរទាំងនេះ លោកមានប្រាជ្ញាច្រើន ស្គាល់ច្បាស់នូវព្រះវិន័យ លោកឈ្លាសក្នុងមគ្គ បានជាអ្នកប្រកាស នូវព្រះវិន័យបិដក ក្នុងកោះតម្ពបណ្ណិទ្វីប គឺកោះលង្កា ។

---

(៨៧០) ទុតិយសិក្ខាបទណា ដែលព្រះមានព្រះភាគ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ទ្រង់ជ្រាប (នូវកាលដែលគួរនឹងបញ្ញត្តសិក្ខាបទ) ទ្រង់ឃើញ (នូវអំណាចនៃប្រយោជន៍ទាំង ១០) ហើយទ្រង់បញ្ញត្ត ព្រោះបច្ច័យនឹងកាន់យកនូវទ្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ ទុតិយសិក្ខាបទនោះ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគររាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងធនិយភិក្ខុ ជាកូននៃស្មូនឆ្នាំង ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលធនិយភិក្ខុ ជាកូននៃស្មូនឆ្នាំង យកឈើព្រះរាជទ្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ គឺ តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនមែនតាំងឡើងអំពីវាចាក៏មាន តាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនមែនតាំងឡើងអំពីកាយក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចានិងចិត្តក៏មាន ។

(៤៧១) សញ្ចិច្ច មនុស្សវិគ្គហំ ជីវិតា វោរោបនប្បច្ចយា បារាជិកំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ វេសាលិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ អញ្ញមញ្ញំ ជីវិតា វោរោបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុបញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។

(៤៧២) អសន្តំ អភូតំ ឧត្តរិមនុស្សធម្មំ ឧល្លបនប្បច្ចយា បារាជិកំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ វេសាលិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ វគ្គុមុទាតីរិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ វគ្គុមុទាតីរិយា ភិក្ខូ គិហីនំ អញ្ញមញ្ញស្ស ឧត្តរិមនុស្សធម្មស្ស វណ្ណំ ភាសឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុបញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច

(៤៧១) បារាជិកសិក្ខាបទ ដែលទ្រង់បញ្ញត្ត ព្រោះបច្ច័យ គឺ តាំងចិត្តផ្តាច់កាយមនុស្សឲ្យធ្លាក់ចុះចាកជីវិត ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងវេសាលី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុច្រើនរូបផ្តាច់គ្នានឹងគ្នាឲ្យធ្លាក់ចុះចាកជីវិត ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ គឺ តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនមែនតាំងឡើងអំពីវាចាក៏មាន តាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនមែនតាំងឡើងអំពីកាយក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្តក៏មាន ។

(៤៧២) បារាជិកសិក្ខាបទ ដែលទ្រង់បញ្ញត្ត ព្រោះបច្ច័យនៃការអួតនូវឧត្តរិមនុស្សធម្ម ដែលមិនមាន មិនពិត ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងវេសាលី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលនៅច្រាំងស្ទឹងវគ្គុមុទា ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកភិក្ខុនៅច្រាំងស្ទឹងវគ្គុមុទា ពោលសរសើរគុណឧត្តរិមនុស្សធម្មនៃគ្នានឹងគ្នាដល់ពួកគ្រហស្ថ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ គឺ តាំងឡើងអំពីកាយនិង

ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។

(៦៧ក) យំ តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន ឧបក្កមិត្វា អសុចិំ មោចេន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ បេ ។ កេនាភតន្តិ ។ យំ តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន ឧបក្កមិត្វា អសុចិំ មោចេន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ សេយ្យសកំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា សេយ្យសកោ ឧបក្កមិត្វា អសុចិំ មោចេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ អនុប្បន្ន-

ចិត្ត មិនមែនតាំងឡើងអំពីវាចាក៏មាន តាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនមែនតាំងឡើងអំពីកាយក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្តក៏មាន ។

(៦៧ក) សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទណា ដែលព្រះមានព្រះភាគ, ជាអរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ទ្រង់ជ្រាប (នូវការដែលគួរនឹងបញ្ញត្តសិក្ខាបទ) ទ្រង់ឃើញ (នូវអំណាចនៃប្រយោជន៍ ១០ យ៉ាង) ទ្រង់បញ្ញត្ត ព្រោះបច្ច័យ គឺព្យាយាមញុំាងអសុចិឲ្យឃ្លាតចេញ សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទនោះ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ បុគ្គលណានាំមក ។ សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទណា ដែលព្រះមានព្រះភាគ ជាអរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ទ្រង់ជ្រាប (នូវការដែលគួរនឹងបញ្ញត្តសិក្ខាបទ) ទ្រង់ឃើញ (នូវអំណាចនៃប្រយោជន៍ ១០ យ៉ាង) ទ្រង់បញ្ញត្ត ព្រោះបច្ច័យ គឺព្យាយាមញុំាងអសុចិឲ្យឃ្លាតចេញ សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទនោះ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះសេយ្យសកៈមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងព្រះសេយ្យសកៈមានអាយុ ព្យាយាមញុំាងអសុចិឲ្យឃ្លាតចេញ ។ ក្នុងសិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ មិនមែនអនុប្បន្ន-

បញ្ញត្តីតិ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ តស្មឹ នត្ថិ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ បទេសបញ្ញត្តីតិ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។ សាធារណបញ្ញត្តិ អសាធារណបញ្ញត្តីតិ ។ អសាធារណបញ្ញត្តិ ។ ឯកតោ បញ្ញត្តិ ឧភតោ បញ្ញត្តីតិ ។ ឯកតោ បញ្ញត្តិ ។ បញ្ចន្នំ បាតិមោក្ខុទ្ទេសានំ កត្ថោគធំ កត្ថ បរិយាបន្នន្តិ ។ និទានោគធំ និទានបរិយាបន្នំ ។ កតមេន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតីតិ ។ ទុតិយេន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតិ ។ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតមា វិបត្តីតិ ។ សីលវិបត្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតមោ អាបត្តិក្ខន្ធោតិ ។ សង្ឃាទិសេសាបត្តិក្ខន្ធោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតិហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតីតិ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។បេ។ កេនាភតន្តិ ។ បរម្បរាភតំ

ឧបាលិ ទាសកោ ចេវ

សោណកោ សិគ្គវោ តថា

មោគ្គលិបុត្តេន បញ្ចមា

បញ្ញត្តិ ដែរឬទេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ឯអនុប្បន្នបញ្ញត្តិ មិនមានក្នុងសិក្ខាបទនោះឡើយ ។ សិក្ខាបទនោះ ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិ ឬជាបទេសបញ្ញត្តិ ។ ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។ សិក្ខាបទនោះ ជាសាធារណបញ្ញត្តិ ឬជាអសាធារណបញ្ញត្តិ ។ ជាអសាធារណបញ្ញត្តិ ។ សិក្ខាបទនោះ ជាឯកតោបញ្ញត្តិ ឬជាឧភតោបញ្ញត្តិ ។ ជាឯកតោបញ្ញត្តិ ។ បណ្ដាបាតិមោក្ខុទ្ទេសទាំង ៥ សិក្ខាបទនោះ រាប់ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា កើតបញ្ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា ។ រាប់ចូលក្នុងនិទាន កើតបញ្ចូលក្នុងនិទាន ។ សិក្ខាបទនោះមកកាន់ឧទ្ទេសដោយឧទ្ទេសទីប៉ុន្មាន ។ មកកាន់ឧទ្ទេសដោយឧទ្ទេសទី ២ ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ សិក្ខាបទនោះ ជាវិបត្តិអ្វី ។ ជាសីលវិបត្តិ ។ បណ្ដាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ សិក្ខាបទនោះ ជាកងនៃអាបត្តិអ្វី ។ ជាកងនៃអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺ កើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនមែនកើតឡើងអំពីវាចាឡើយ ។បេ។ សិក្ខាបទនោះ បុគ្គលណាបាននាំមក ។ ព្រះថេរៈទាំងឡាយ ដូចមាននាមខាងក្រោម បាននាំតៗគ្នាមក

គឺព្រះថេរៈឈ្មោះឧបាលិ ១ ទាសកៈ ១ សោណកៈ ១ សិគ្គវៈ ១

និងព្រះមោគ្គលិបុត្តជាគម្រប់ ៥ នេះ ១ ព្រះថេរៈទាំងនេះ បាន

ឯតេ ជម្ពុសិរិវ្ហយេ ។
តតោ មហិន្ទោ ឥដ្ដិយោ
ឧត្តិយោ ចេវ សម្ពលោ
។ បេ ។
ឯតេ នាគា មហាបញ្ញា
វិនយញ្ញូ មគ្គកោវិទា
វិនយំ ទីបេ បកាសេសុំ
បិដកំ តម្ពបណ្ណិយាតិ ។

[៤៧៤] មាតុគ្គាមេន សទ្ធិំ កាយសំសគ្គំ សមាបជ្ជនបច្ចយា សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧទាយិំ អារព្ភ ។ កិស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ អាយស្មា ឧទាយិ មាតុគ្គាមេន សទ្ធិំ កាយសំសគ្គំ សមាបជ្ជិ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។

ទៅកាន់ទ្វីបឈ្មោះជម្ពូសិរី ។ តពីនោះមក មានព្រះអរហន្តទាំងឡាយទៀត គឺ ព្រះថេរៈឈ្មោះមហិន្ទ ១ ឥដ្ឋិយៈ ១ ឧត្តិយៈ ១ សម្ពលៈ ១

។ បេ ។

ព្រះនាគត្ថេរទាំងនេះ ជាអ្នកមានប្រាជ្ញាច្រើន ចេះដឹងនូវព្រះវិន័យ ឈ្លាសក្នុងមគ្គ នាំគ្នាប្រកាសព្រះវិន័យបិដក ក្នុងកោះតម្ពបណ្ណិទ្វីប ។

(៤៧៤) សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទ ដែលទ្រង់បញ្ញត្តព្រោះបង្អួច នឹងលន្ទូវកាយរបស់ខ្លួនជាមួយនឹងមាតុគ្រាម (បំពាល់កាយមាតុគ្រាមជាដើម) ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះឧទាយិមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងព្រះឧទាយិមានអាយុ ដល់នូវកាយសំសគ្គៈជាមួយនឹងមាតុគ្រាម ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាន នៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងអំពីវាចាឡើយ ។

(៥៧៥) មាតុគ្គាមំ ទុដ្ឋុល្លាហិ វាចាហិ ឱភាសនបច្ចយា សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧទាយឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឧទាយី មាតុគ្គាមំ ទុដ្ឋុល្លាហិ វាចាហិ ឱភាសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។

(៥៧៦) មាតុគ្គាមស្ស សន្តិកេ អត្តកាមបារិចរិយាយ វណ្ណភាសនបច្ចយា សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឧទាយឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឧទាយី មាតុគ្គាមស្ស សន្តិកេ អត្តកាមបារិចរិយាយ វណ្ណំ អភាសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៥៧៥) សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទ ដែលទ្រង់បញ្ញត្ត ព្រោះបច្ច័យគឺ និយាយរលោមមាតុគ្រាមដោយសម្តីខូចទាំង ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះឧទាយិមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងព្រះឧទាយិមានអាយុ និយាយរលោមមាតុគ្រាមដោយសម្តីខូចទាំង ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ គឺ តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនបានតាំងឡើងអំពីវាចាក៏មាន តាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនបានតាំងឡើងអំពីកាយក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្តក៏មាន ។

(៥៧៦) សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទ ដែលទ្រង់បញ្ញត្ត ព្រោះបច្ច័យគឺ និយាយសរសើរការបម្រើដោយកាមចំពោះខ្លួន ក្នុងសម្នាក់នៃមាតុគ្រាម ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះឧទាយិមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងព្រះឧទាយិមានអាយុ និយាយសរសើរការបម្រើដោយកាមចំពោះខ្លួន ក្នុងសម្នាក់នៃមាតុគ្រាម ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

[៤៧៧] សញ្ចរិត្តំ សមាបជ្ជនបច្ចយា សង្ឃាទិ-
សេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តោ ។ កំ
អារព្ភាតិ ។ ឧទាយិំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុ-
ស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឧទាយី សញ្ចរិត្តំ សមាបជ្ជិ តស្មឹ
វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុបញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ
អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ
សិយា កាយតោ សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ
សិយា វាចតោ សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ន ចិត្តតោ
សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន ចិត្ត-
តោ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន
វាចតោ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន
កាយតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ
ច សមុដ្ឋាតិ ។

[៤៧៨] សញ្ញាចិកាយ កុដឹ ការាបនបច្ចយា
សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ អាឡវិយា បញ្ញ-
ត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាឡវកេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ
វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាឡវកា ភិក្ខូ សញ្ញាចិកាយ កុដឹ

[៤៧៧] សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទ ដែលទ្រង់បញ្ញត្តព្រោះបច្ច័យ
គឺប្រព្រឹត្តខំយាយដឹកនាំស្ត្រីដើម្បីបុរស ដឹកនាំបុរសដើម្បីស្ត្រី ទ្រង់បញ្ញត្ត
ក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។
ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងព្រះឧទាយីមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះ
រឿងព្រះឧទាយីមានអាយុ ប្រព្រឹត្តខំយាយដឹកនាំស្ត្រី ដើម្បីបុរស ។
សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុបញ្ញត្តិ ១ ។ ចំណោមសមុដ្ឋាន
នៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ គឺកើត
ឡើងអំពីកាយ មិនបានកើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្តក៏មាន កើតឡើងអំពី
វាចា មិនបានកើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្តក៏មាន កើតឡើងអំពីកាយនិង
វាចា មិនបានកើតឡើងអំពីចិត្តក៏មាន កើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិន
បានកើតឡើងអំពីវាចាក៏មាន កើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនបានកើតឡើង
អំពីកាយក៏មាន កើតឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្តក៏មាន ។

[៤៧៨] សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទ ដែលទ្រង់បញ្ញត្តព្រោះបច្ច័យ
គឺការប្រើគេឲ្យធ្វើកុដិ ដោយការសូមគ្រឿងឧបករណ៍ដោយខ្លួនឯង ទ្រង់
បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងដែនអាឡវី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គល
ណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុទាំងឡាយ ដែលនៅក្នុងដែនអាឡវី ។ ព្រោះ
រឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនៅក្នុងដែនអាឡវី ប្រើគេឲ្យធ្វើកុដិ

ការាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៤៣៩) មហល្លកំ វិហារំ ការាបេន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ កោសម្ពិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឆន្នំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អាយស្មា ឆន្នោ វិហារវត្ថុំ សោធេន្តោ អញ្ញតរំ ចេតិយរុក្ខំ ឆេទាបេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៤៤០) ភិក្ខុំ អមូលកេន បារាជិកេន ធម្មេន អនុទ្ធំសេន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ មេត្តិយភុម្មជកេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ មេត្តិយភុម្មជកា ភិក្ខូ អាយស្មន្តំ ទព្វំ មល្លបុត្តំ អមូលកេន បារាជិកេន ធម្មេន អនុទ្ធំសេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

ដោយការសូមគ្រឿងឧបករណ៍ដោយខ្លួនឯង ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។

(៤៣៩) សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទ ដែលទ្រង់បញ្ញត្ត ព្រោះបច្ច័យនៃការធ្វើនូវវិហារធំ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរកោសម្ពី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវព្រះឆន្នៈមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលព្រះឆន្នៈមានអាយុ កាលនឹងជម្រះទីដីនៃវិហារ ក៏ប្រើគេឲ្យកាប់ដើមឈើដែលជាទីគោរព ១ ដើម ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។

(៤៤០) សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទ ដែលទ្រង់បញ្ញត្ត ព្រោះបច្ច័យនៃចោទភិក្ខុដទៃដោយអាបត្តិបារាជិកមិនមានមូល ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុឈ្មោះមេត្តិយៈនិងភុម្មជកៈ ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងភិក្ខុឈ្មោះមេត្តិយៈ និងភុម្មជកៈ ចោទព្រះទព្វមល្លបុត្តមានអាយុ ដោយអាបត្តិបារាជិកមិនមានមូល ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

[៤៩១] ភិក្ខុំ អញ្ញភាគិយស្ស អធិករណស្ស កិញ្ចិ ទេសំ លេសមត្តំ ឧបាទាយ បារាជិកេន ធម្មេន អនុទ្ធំសេន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ។ រាជគហេ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ មេត្តិយភុម្មជកេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ មេត្តិយភុម្មជកា ភិក្ខូ អាយស្មន្តំ ទព្វំ មល្លបុត្តំ អញ្ញភាគិយស្ស អធិករណស្ស កិញ្ចិ ទេសំ លេសមត្តំ ឧបាទាយ បារាជិកេន ធម្មេន អនុទ្ធំសេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

[៤៩២] សង្ឃភេទកស្ស ភិក្ខុនោ យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ទេវទត្តំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ទេវទត្តោ សមគ្គស្ស សង្ឃស្ស ភេទាយ បរក្កមិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។

[៤៩១] សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទ ដែលទ្រង់បញ្ញត្ត ព្រោះបច្ច័យ គឺការកាន់យកនូវលេសដ៏ត្រឹមតែបន្តិចបន្តួច របស់អធិករណ៍ ជាចំណែកដទៃ ហើយចោទភិក្ខុឯទៀតដោយអាបត្តិបារាជិក ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគររាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុឈ្មោះមេត្តិយៈ និងភុម្មជកៈ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងភិក្ខុឈ្មោះមេត្តិយៈ និងភុម្មជកៈ យកលេសដ៏ត្រឹមតែបន្តិចបន្តួច របស់អធិករណ៍ជាចំណែកដទៃ ហើយចោទព្រះទព្វមល្លបុត្តមានអាយុ ដោយអាបត្តិបារាជិក ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ ចំណែកសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

[៤៩២] សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទ ដែលទ្រង់បញ្ញត្ត ព្រោះបច្ច័យ គឺភិក្ខុអ្នកបំបែកសង្ឃ កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្ម (ពាក្យប្រាម) ដាស់ត្រឹមបីដង ក៏នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគររាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុឈ្មោះទេវទត្ត ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងភិក្ខុឈ្មោះទេវទត្ត ព្យាយាមដើម្បីបំបែកសង្ឃ ដែលព្រមព្រៀងគ្នា ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ ចំណែកសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត ។

(៤៨៣) ភេទានុវត្តកានំ ភិក្ខូនំ យាវតតិយំ
សមនុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តានំ សង្ឃាទិ-
សេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តោ ។
កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុ-
ស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខូ ទេវទត្តស្ស សង្ឃភេទាយ
បរក្កមន្តស្ស អនុវត្តកា អហេសុំ វគ្គវាទកា តស្មឹ
វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ
ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច វាចតោ
ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។

(៤៨៤) ទុព្វចស្ស ភិក្ខុនោ យាវតតិយំ សមនុ-
ភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ
កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ កោសម្ពិយំ បញ្ញត្តោ ។ កំ អា-
រព្ភាតិ ។ អាយស្មន្តំ ឆន្នំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។
អាយស្មា ឆន្នោ ភិក្ខូហិ សហធម្មិកំ វុច្ចមានោ អត្តានំ
អវចនីយំ អកាសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។

(៤៨៣) សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទ ដែលទ្រង់បញ្ញត្តព្រោះបច្ច័យ
នឹងភិក្ខុទាំងឡាយអ្នកប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុអ្នកបំបែកសង្ឃ កាលបើសង្ឃសូត្រ
សមនុភាសនកម្ម ជាគម្រប់បីដង ក៏នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ ទ្រង់
បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគររាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គល
ណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះ
រឿងដែលភិក្ខុច្រើនរូប ប្រព្រឹត្តតាមទេវទត្ត ដែលជាអ្នកព្យាយាមដើម្បី
បំបែកសង្ឃ ហើយជាអ្នកពោលពាក្យប្រមូលពួក ។ សិក្ខាបទនេះ
មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ សិក្ខាបទនោះ តាំង
ឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត ។

(៤៨៤) សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទ ដែលទ្រង់បញ្ញត្តព្រោះបច្ច័យ
នឹងភិក្ខុដែលគេប្រដៅបានដោយក្រ កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្ម
ជាគម្រប់បីដង ក៏នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។
ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរកោសម្ពី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់
ប្រារព្ធនឹងព្រះឆន្នៈមានអាយុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿង
ដែលព្រះឆន្នៈមានអាយុ កាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយាយប្រដៅតាមធម៌
ក៏ធ្វើខ្លួនឲ្យគេស្តីថាមិនបាន ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។

ឆដ្ឋំ អាបត្តិសមុដ្ឋានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។

[៤៨៥] កុលទូសកស្ស ភិក្ខុនោ យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តស្ស សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អស្សជិបុនព្វសុកេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខូ សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មកតា ភិក្ខូ ឆន្ទគាមិតា ទោសគាមិតា មោហគាមិតា ភយគាមិតា(១) បាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆដ្ឋំ អាបត្តិសមុដ្ឋានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។

[៤៨៦] យេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករណប្បច្ចយា ទុក្កដំ កត្ថ

---

១ ឆន្ទាទិគេ ។ ល ។ ភយាគាមិនោតិ ក្នុង បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

បណ្ដាសមុដ្ឋានទៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺកើតឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត ។

[៤៨៥] សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទ ដែលទ្រង់បញ្ញត្ត ព្រោះប្រារព្ធភិក្ខុអ្នកប្រទូស្តត្រកូល កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មជាគម្រប់បីដង ក៏នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ ត្រឡប់ជាបន្ទោសសង្ឃថា សង្ឃ លុះក្នុងឆន្ទាគតិ លុះក្នុងទោសាគតិ លុះក្នុងមោហាគតិ លុះក្នុងភយាគតិ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋានទៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺកើតឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត ។ បេ ។

[៤៨៦] អាបត្តិទុក្កដណា ដែលព្រះមានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ទ្រង់ជ្រាប (នូវការដែលគួរនឹងបញ្ញត្តសិក្ខាបទ) ទ្រង់ឃើញ (នូវអំណាចប្រយោជន៍ទាំង ១០) ទ្រង់បញ្ញត្ត ព្រោះប្រារព្ធនឹងការ អាស្រ័យនូវសេចក្ដីមិនអើពើ បន្ទោរបង់ឧច្ចារៈក្ដី បស្សាវៈក្ដី ទឹកមាត់ក្ដី ក្នុងទឹក

បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយេ ភិក្ខូ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ ឧទកេ ឧច្ចារម្បិ បស្សាវម្បិ ខេឡម្បិ អកំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន ស-មុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។

កត្ថបញ្ញត្តិវារំ និដ្ឋិតំ បឋមំ ។

[២៨៧] មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តោ កតិ អា-បត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តោ ចតស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អក្ខាយិតេ សរីរេ មេ-ថុនំ ធម្មំ បដិសេវតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស យេភុយ្យេន ខាយិតេ សរីរេ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវតិ អាបត្តិ ថុល្ល-ច្ចយស្ស វិវដកតេ មុខេ អច្ឆុបន្តំ អង្គជាតំ បវេសេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ជតុមដ្ឋកេ បាចិត្តិយំ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តោ ឥមា ចតស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

អាបត្តិនុ៎ះ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ បានបន្ទោរបង់ឧច្ចារៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ ទឹកមាត់ខ្លះ ក្នុងទឹក ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនបានតាំងឡើងអំពីវាចាឡើយ ។

ចប់ កត្ថបញ្ញត្តិវារៈ ទីបឋម ។

[២៨៧] ភិក្ខុ ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះបច្ច័យនឹងការសេពមេថុនធម្ម ។ ភិក្ខុ ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិ ៤ ព្រោះបច្ច័យនឹងការសេពមេថុនធម្ម គឺ ភិក្ខុសេពមេថុនធម្ម ទីសរីរៈសពដែលសត្វមិនទាន់ទំពាស៊ី ត្រូវអា-បត្តិបារាជិក ភិក្ខុសេពមេថុនធម្ម ទីសរីរៈសពដែលសត្វទំពាស៊ីដោយច្រើន ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ភិក្ខុបញ្ចូលអង្គជាត (ខ្លួន) ទៅក្នុងមុខខ្មោចដែលបើកហា តែមិនឲ្យប៉ះពាល់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រោះអង្គជាតដែលធ្វើដោយជ័រឈើ ឬក្រមួនឃ្មុំ ភិក្ខុ ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិទាំង ៤ នេះ ព្រោះបច្ច័យនឹងការសេពមេថុនធម្ម ។

[៤៨៨] អទិន្នំ អាទិយន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ អទិន្នំ អាទិយន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បញ្ចមាសកំ វា អតិរេកបញ្ចមាសកំ វា អគ្ឃនកំ អទិន្នំ ថេយ្យសង្ខាតំ អាទិយតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស អតិរេកមាសកំ វា ឩនបញ្ចមាសកំ វា អគ្ឃនកំ អទិន្នំ ថេយ្យសង្ខាតំ អាទិយតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស មាសកំ វា ឩនមាសកំ វា អគ្ឃនកំ អទិន្នំ ថេយ្យសង្ខាតំ អាទិយតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អទិន្នំ អាទិយន្តោ ឥមា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

[៤៨៩] សញ្ចិច្ច មនុស្សវិគ្គហំ ជីវិតា វោរោបេន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ សញ្ចិច្ច មនុស្សវិគ្គហំ ជីវិតា វោរោបេន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ មនុស្សំ ឧទ្ទិស្ស ឱបាតំ ខណតិ បតិត្វា មរិស្សតីតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស បតិតេ ទុក្ខា វេទនា ឧប្បជ្ជតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស មរតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស

[៤៨៨] ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះបច្ច័យ គឺការកាន់យកទ្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យ គឺការកាន់យកទ្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ គឺភិក្ខុមានថេយ្យចិត្ត កាន់យកទ្រព្យមានតម្លៃ ៥ មាសក ឬច្រើនជាង ៥ មាសកឡើងទៅ ដែលគេមិនបានឲ្យ ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ភិក្ខុមានថេយ្យចិត្ត កាន់យកទ្រព្យ មានតម្លៃច្រើនជាង ១ មាសក ឬថយចុះពី ៥ មាសកមក ដែលគេមិនបានឲ្យ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ភិក្ខុមានថេយ្យចិត្ត កាន់យកទ្រព្យមានតម្លៃ ១ មាសក ឬថយចុះពី ១ មាសកមក ដែលគេមិនបានឲ្យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៣ នេះ ព្រោះបច្ច័យ គឺការកាន់យកទ្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ ។

[៤៨៩] ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះបច្ច័យ គឺការក្លែងញុាំងកាយនៃមនុស្ស ឲ្យធ្លាក់ចុះចាកជីវិត ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យ គឺការក្លែងញុាំងកាយនៃមនុស្ស ឲ្យធ្លាក់ចុះចាកជីវិត គឺភិក្ខុជីករណ្ដៅ ចំពោះមនុស្ស ដោយគិតថា មនុស្សនឹងស្លាប់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ កាលបើមនុស្សធ្លាក់ទៅហើយ មានទុក្ខវេទនាកើតឡើង ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ បើមនុស្សនោះស្លាប់ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបារាជិក

សញ្ចិច្ច មនុស្សវិគ្គហំ ជីវិតា វោរោបនបច្ចយា ឥមា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

(៤៩០) អសន្តំ អភូតំ ឧត្តរិមនុស្សធម្មំ ឧល្លបនបច្ចយា កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ អសន្តំ អភូតំ ឧត្តរិមនុស្សធម្មំ ឧល្លបនបច្ចយា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បាបិច្ឆោ ឥច្ឆាបកតោ អសន្តំ អភូតំ ឧត្តរិមនុស្សធម្មំ ឧល្លបតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស យោ តេ វិហារេ វសតិ សោ ភិក្ខុ អរហាតិ ភណតិ បដិវិជានន្តស្ស អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស នប្បដិវិជានន្តស្ស អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អសន្តំ អភូតំ ឧត្តរិមនុស្សធម្មំ ឧល្លបនបច្ចយា ឥមា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

(៤៩១) ឧបក្កមិត្វា អសុចិ មោចនបច្ចយា កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ ឧបក្កមិត្វា អសុចិ មោចនបច្ចយា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ចេតេតិ ឧបក្កមតិ មុច្ចតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ចេតេតិ ឧបក្កមតិ ន មុច្ចតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស បយោគេ ទុក្កដំ ។

ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិទាំង ៣ នេះ ព្រោះបច្ច័យ គឺការក្លែងញុំាងកាយនៃមនុស្ស ឲ្យធ្លាក់ចុះចាកជីវិត ។

(៤៩០) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះបច្ច័យ គឺកិរិយាពោលអួតឧត្តរិមនុស្សធម្ម ដែលមិនមាន មិនពិត (ក្នុងខ្លួន) ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យ គឺកិរិយាពោលអួតឧត្តរិមនុស្សធម្ម ដែលមិនមាន មិនពិត (ក្នុងខ្លួន) គឺភិក្ខុជាអ្នកមានប្រាថ្នាលាមក មានសេចក្តីប្រាថ្នាគ្របសង្កត់ ពោលអួតឧត្តរិមនុស្សធម្ម ដែលមិនមាន មិនពិត (ក្នុងខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ភិក្ខុពោលថា ភិក្ខុណាទៅនៅក្នុងវិហាររបស់អ្នក ភិក្ខុនោះជាព្រះអរហន្ត កាលបើគេដឹងសេចក្តីច្បាស់ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ កាលបើគេមិនដឹងសេចក្តីច្បាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិទាំង ៣ នេះ ព្រោះបច្ច័យ គឺកិរិយាពោលអួតឧត្តរិមនុស្សធម្ម ដែលមិនមាន មិនពិត (ក្នុងខ្លួន) ។

(៤៩១) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះបច្ច័យ គឺការព្យាយាមបញ្ចេញអសុចិ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យ គឺព្យាយាមបញ្ចេញអសុចិ គឺភិក្ខុគិតនឹងបញ្ចេញអសុចិ ក៏ព្យាយាមញុំាងអសុចិឲ្យឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុគិតនឹងបញ្ចេញអសុចិ ក៏ព្យាយាម ប៉ុន្តែអសុចិមិនឃ្លាតចេញ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលព្យាយាម ។

(៤៩៦) កាយសំសគ្គំ សមាបជ្ជន្តោ បញ្ច អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អវស្សុតា ភិក្ខុនី អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស អធក្ខកំ ឧព្ភជាណុមណ្ឌលំ គហណំ សាទិយតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស ភិក្ខុ កាយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស កាយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស កាយប្បដិពទ្ធេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អង្គុលិបតោទកេ បាចិត្តិយំ កាយសំសគ្គំ សមាបជ្ជន្តោ ឥមា បញ្ច អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

(៤៩៧) មាតុគ្គាមំ ទុដ្ឋុល្លាហិ វាចាហិ ឱភាសេន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វច្ចមគ្គំ បស្សាវមគ្គំ អាទិស្ស វណ្ណម្បិ ភណតិ អវណ្ណម្បិ ភណតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស វច្ចមគ្គំ បស្សាវមគ្គំ ឋបេត្វា អធក្ខកំ ឧព្ភជាណុមណ្ឌលំ អាទិស្ស វណ្ណម្បិ ភណតិ អវណ្ណម្បិ ភណតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស កាយប្បដិពទ្ធំ អាទិស្ស វណ្ណម្បិ ភណតិ អវណ្ណម្បិ ភណតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៤៩៦) ភិក្ខុ ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិ ៥ ព្រោះបច្ច័យ គឺការដល់នូវកាយសំសគ្គៈ គឺភិក្ខុនីមានតម្រេក ហើយត្រេកអរនឹងការចាប់កាល់ (ខ្លួនសរីរប្រុស) តាំងក្រោមដងកាំបិតចុះមក តាំងលើមណ្ឌលនៃជង្គង់ឡើងទៅនៃបុរសបុគ្គល ដែលមានតម្រេកដូចគ្នា ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ភិក្ខុប៉ះពាល់កាយស្ត្រី ដោយកាយរបស់ខ្លួន ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុប៉ះពាល់ នូវវត្ថុដែលជាប់ដោយកាយស្ត្រី ដោយកាយរបស់ខ្លួន ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ភិក្ខុប៉ះពាល់ នូវវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយស្ត្រី ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយរបស់ខ្លួន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រោះដំឡើញនឹងម្រាមដៃ ភិក្ខុ ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិទាំង ៥ នេះ ព្រោះបច្ច័យគឺការដល់នូវកាយសំសគ្គៈ ។

(៤៩៧) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យ គឺការនិយាយរឿងមាតុគ្រាមដោយសម្តីអាក្រក់ គឺភិក្ខុពោលសរសើរក្តី ពោលបន្ទាបក្តី ចំពោះវច្ចមគ្គ បស្សាវមគ្គ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុមិនពោលចំពោះវច្ចមគ្គនិងបស្សាវមគ្គ គ្រាន់តែពោលសរសើរក្តី ពោលបន្ទាបក្តី ចំពោះខាងក្រោមដងកាំបិតចុះមក ខាងលើមណ្ឌលនៃជង្គង់ឡើងទៅ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ភិក្ខុពោលសរសើរក្តី ពោលបន្ទាបក្តី ចំពោះវត្ថុដែលជាប់ដោយកាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[៤៩៦] អត្តកាមបារិចរិយាយ វណ្ណំ ភាសនប្បច្ចយា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ មាតុគាមស្ស សន្តិកេ អត្តកាមបារិចរិយាយ វណ្ណំ ភាសតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស បណ្ឌកស្ស សន្តិកេ អត្តកាមបារិចរិយាយ វណ្ណំ ភាសតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស តិរច្ឆានគតស្ស សន្តិកេ អត្តកាមបារិចរិយាយ វណ្ណំ ភាសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

[៤៩៧] សញ្ចរិត្តំ សមាបជ្ជនប្បច្ចយា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បដិគ្គណ្ហាតិ វីមំសតិ បច្ចាហរតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស បដិគ្គណ្ហាតិ វីមំសតិ ន បច្ចាហរតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស បដិគ្គណ្ហាតិ ន វីមំសតិ ន បច្ចាហរតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

[៤៩៨] សញ្ញាចិកាយ កុដឹ ការាបនប្បច្ចយា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ការាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឯកំ បិណ្ឌំ អនាគតេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស តស្មឹ បិណ្ឌេ អាគតេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

[៤៩៦] ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យ គឺការពោលនូវគុណនៃការបម្រើដោយកាមចំពោះខ្លួន គឺ ភិក្ខុពោលនូវគុណនៃការបម្រើដោយកាមចំពោះខ្លួន ក្នុងសម្នាក់នៃមាតុគ្រាម ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុពោលនូវគុណនៃការបម្រើដោយកាមចំពោះខ្លួន ក្នុងសម្នាក់នៃបណ្ឌក (ខ្ទើយ) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ភិក្ខុពោលនូវគុណនៃការបម្រើដោយកាមចំពោះខ្លួន ក្នុងសម្នាក់នៃសត្វតិរច្ឆាន (ញី) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[៤៩៧] ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យគឺការប្រព្រឹត្តនិយាយដឹកនាំស្ត្រីឲ្យបុរស ដឹកនាំបុរសឲ្យស្ត្រី គឺភិក្ខុទទួលពាក្យគេ ទៅនិយាយប្រាប់គេ ត្រឡប់មកប្រាប់វិញគេ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទទួលពាក្យគេ ទៅនិយាយប្រាប់គេ តែមិនត្រឡប់មក (ប្រាប់) វិញ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ភិក្ខុគ្រាន់តែទទួលពាក្យ តែមិនបានទៅនិយាយប្រាប់គេ មិនបានត្រឡប់មក (ប្រាប់) វិញគេ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[៤៩៨] ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យ គឺការប្រើគេឲ្យធ្វើកុដិ ដោយសូមគ្រឿងឧបករណ៍ដោយខ្លួនឯង គឺភិក្ខុកំពុងប្រើឲ្យគេធ្វើ ក្នុងប្រយោគនីមួយៗ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ កាលបើល្បាយអមួយដុំមិនទាន់មកដល់ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ កាលបើដុំល្បាយអនោះមកដល់ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

[៤៩៧] មហល្លកំ វិហារំ ការាបេន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ការាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឯកំ បិណ្ឌំ អនាគតេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស តស្មិំ បិណ្ឌេ អាគតេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

[៤៩៨] ភិក្ខុំ អមូលកេន បារាជិកេន ធម្មេន អនុទ្ធំសេន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អនោកាសំ ការាបេត្វា ចាវនាធិប្បាយោ វទតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ឱកាសំ ការាបេត្វា អក្កោសាធិប្បាយោ វទតិ អាបត្តិ ឱមសវាទស្ស ។

[៤៩៩] ភិក្ខុំ អញ្ញភាគិយស្ស អធិករណស្ស កិញ្ចិ ទេសំ លេសមត្តំ ឧបាទាយ បារាជិកេន ធម្មេន អនុទ្ធំសេន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អនោកាសំ ការាបេត្វា ចាវនាធិប្បាយោ វទតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសេន ទុក្កដស្ស ឱកាសំ ការាបេត្វា អក្កោសាធិប្បាយោ វទតិ អាបត្តិ ឱមសវាទស្ស ។

[៤៩៧] ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យ គឺការប្រើគេឲ្យធ្វើវិហារធំ គឺភិក្ខុកំពុងប្រើគេឲ្យធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលប្រើ កាលបើដុំចុងក្រោយមួយដុំមិនទាន់មកដល់ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ កាលបើដុំចុងក្រោយនោះមកដល់ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

[៤៩៨] ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យ គឺការចោទភិក្ខុដទៃ ដោយអាបត្តិបារាជិកមិនមានមូល គឺភិក្ខុមានចំណង់ដើម្បីឲ្យឃ្លាតចាកព្រហ្មចរិយធម៌ មិនបានសូមឱកាសហើយចោទ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ព្រមទាំងសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុមានចំណង់ដើម្បីជេរ តែបានសូមឱកាសហើយចោទ ត្រូវអាបត្តិឱមសវាទបាចិត្តិយៈ ។

[៤៩៩] ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យ គឺការកាន់យកនូវលេសជាគ្រឿងអាងបន្តិចបន្តួច របស់អធិករណ៍ជាចំណែកដទៃ ហើយចោទភិក្ខុដទៃ ដោយអាបត្តិបារាជិក គឺភិក្ខុមានចំណង់ដើម្បីឲ្យឃ្លាតចាកព្រហ្មចរិយធម៌ មិនបានសូមឱកាសហើយចោទ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ព្រមទាំងសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុមានចំណង់ដើម្បីជេរ តែសូមឱកាសហើយចោទ ត្រូវអាបត្តិឱមសវាទបាចិត្តិយៈ ។

(៩០០) សង្ឃភេទកោ ភិក្ខុ យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(៩០១) ភេទានុវត្តកា ភិក្ខូ យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជន្តិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(៩០២) ទុព្វចោ ភិក្ខុ យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(៩០០) ភិក្ខុអ្នកបំបែកសង្ឃ ត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យ គឺ កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្ម ជាគម្រប់បីដងហើយ នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ដោយសូត្រញត្តិ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំងពីរឡាយ ដោយកម្មវាចាពីរលើក លុះចប់កម្មវាចា ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៩០១) ភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកប្រព្រឹត្តតាមខ្សែភិក្ខុអ្នកបំបែកសង្ឃ ត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យ គឺកាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្ម ជាគម្រប់បីដងហើយ នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ដោយសូត្រញត្តិ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំងពីរឡាយ ដោយកម្មវាចាពីរលើក លុះចប់កម្មវាចា ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៩០២) ភិក្ខុដែលគេប្រដៅក្រ ត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យ គឺ កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្ម ជាគម្រប់បីដងហើយ នៅតែមិន លះបង់នូវកម្មនោះចេញ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ដោយសូត្រញត្តិ ត្រូវអាបត្តិ ថុល្លច្ច័យទាំងពីរឡាយ ដោយកម្មវាចាពីរលើក លុះចប់កម្មវាចា ត្រូវអាបត្តិ សង្ឃាទិសេស ។

[៨០៣] កុលទូសកោ ភិក្ខុ យាវតតិយំ សមនុភា-សនាយ ន បដិនិស្សជ្ជន្តោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។បេ។

[៨០៤] អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករណប្បច្ចយា កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករណប្បច្ចយា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករណប្បច្ចយា ឥមំ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ។

កតាបត្តិវារំ និដ្ឋិតំ ទុតិយំ ។

[៨០៥] មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តស្ស អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវន្តស្ស អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ទ្វេ

[៨០៣] ភិក្ខុអ្នកប្រទូស្តត្រកូល ត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យ គឺកាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្ម ជាគម្រប់បីដងហើយ នៅតែមិនលះបង់នូវកម្មនោះចេញ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ដោយសូត្រញត្តិ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យដោយកម្មវាចាពីរលើក លុះចប់កម្មវាចា ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។បេ។

[៨០៤] ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះបច្ច័យ គឺការអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោរឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី ក្នុងទឹក ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ១ ព្រោះបច្ច័យ គឺការអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោរឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី ក្នុងទឹក ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ១ នេះឯង ព្រោះបច្ច័យ គឺការអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោរឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី ក្នុងទឹក ។

ចប់ កតាបត្តិវារៈទី ២ ។

[៨០៥] ពួកអាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការសេពមេថុនធម្ម បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ រាប់បញ្ចូល ក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ ពួកអាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការសេពមេថុនធម្ម បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ២

វិបត្តិយោ ភជន្តិ សិយា សីលវិបត្តិ សិយា អាចារវិបត្តិ ។បេ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករណប្បច្ចយា អាបត្តិ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជតិ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករណប្បច្ចយា អាបត្តិ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ឯកំ វិបត្តឹ ភជតិ អាចារវិបត្តឹ ។

វិបត្តិវារំ និដ្ឋិតំ តតិយំ ។

[៩០៦] មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា ។ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ចតូហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា បារាជិកាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាចិត្តិយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។បេ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករណប្បច្ចយា អាបត្តិ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ

គឺសីលវិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន ។បេ។ អាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោរឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី ក្នុងទឹក បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោរឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី ក្នុងទឹក បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងវិបត្តិ ១ គឺអាចារវិបត្តិ ។

ចប់ វិបត្តិវារៈ ទី ៣ ។

[៩០៦] ពួកអាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការសេពមេថុនធម្ម បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ សង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ពួកអាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការសេពមេថុនធម្ម បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ សង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិ ៤ គឺកងនៃអាបត្តិបារាជិកក៏មាន កងនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យក៏មាន កងនៃអាបត្តិបាចិត្តិយៈក៏មាន កងនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។បេ។ អាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោរឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី ក្នុងទឹក បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ សង្គ្រោះដោយ

កតីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករណប្បច្ចយា អាបត្តិ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ឯកេន អាបត្តិក្ខន្ធេន សង្គហិតា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។

សង្គហិតវារំ និដ្ឋិតំ ចតុត្ថំ ។

(៩០៧) មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋហន្តិ ។ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋហន្តិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ន វាចតោ ។ បេ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករណប្បច្ចយា អាបត្តិ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករណប្បច្ចយា អាបត្តិ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។

សមុដ្ឋានវារំ និដ្ឋិតំ បញ្ចមំ ។

កងនៃអាបត្តិប៉ុន្មាន ? អាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោរឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី ក្នុងទឹក បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ សង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិ ១ គឺកងនៃអាបត្តិទុក្កដ ។

ចប់ សង្គហវារៈទី ៤ ។

(៩០៧) ពួកអាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការសេពមេថុនធម្ម បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ? ពួកអាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការសេពមេថុនធម្ម បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនមែនតាំងឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បេ ។ អាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោរឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី ក្នុងទឹក បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ? អាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោរឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី ក្នុងទឹក បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនមែនតាំងឡើងអំពីវាចាឡើយ ។

ចប់ សមុដ្ឋានវារៈទី ៥ ។

(៩០៨) មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ បេ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករណប្បច្ចយា អាបត្តិ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករណប្បច្ចយា អាបត្តិ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។

អធិករណភេទំ និដ្ឋិតំ ទុតិយំ ។

(៩០៩) មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ សត្តន្នំ សមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋន្តិ ។ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ សត្តន្នំ សមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋន្តិ សិយា សមុដ្ឋានេន ច បញ្ញត្តិការណេន ច សិយា សមុដ្ឋានេន ច និស្សគ្គិយេន ច ។ បេ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករណប្បច្ចយា អាបត្តិ

(៩០៨) គរុកាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការសេពមេថុនធម្ម បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ ជាអធិករណ៍ដូចម្ដេច ។ គរុកាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការសេពមេថុនធម្ម បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បេ ។ អាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ បន្ទោរបង់ឧច្ចារៈក្ដី បស្សាវៈក្ដី ទឹកមាត់ក្ដី ក្នុងទឹក បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ ជាអធិករណ៍ដូចម្ដេច ។ អាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ បន្ទោរបង់ឧច្ចារៈក្ដី បស្សាវៈក្ដី ទឹកមាត់ក្ដី ក្នុងទឹក បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។

ចប់ អធិករណភេទៈ ទី ២ ។

(៩០៩) គរុកាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការសេពមេថុនធម្ម បណ្ដាសមុដ្ឋាន ៧ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ គរុកាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការសេពមេថុនធម្ម បណ្ដាសមុដ្ឋាន ៧ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ គឺតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានក្ដី ដោយបញ្ញត្តិការណ៍ក្ដី តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានក្ដី ដោយនិស្សគ្គិយៈក្ដី ។ បេ ។ អាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការអាស្រ័យសេចក្ដីមិនអើពើ បន្ទោរបង់ឧច្ចារៈក្ដី បស្សាវៈក្ដី ទឹកមាត់ក្ដី ក្នុងទឹក បណ្ដាសមុដ្ឋាន

សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ ។ អនា-ទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ក-រណប្បច្ចយា អាបត្តិ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មតិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។

សមុដ្ឋានវារោ និដ្ឋិតោ សត្តមោ ។

(៨១០) មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវនប្បច្ចយា កតិ អា-បត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវនប្បច្ចយា ចតស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អក្ខាយិតេ សរីរេ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស ។ យេ-ភុយ្យេន ខាយិតេ សរីរេ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស វិវដកេ មុខេ អង្គជាតំ បវេ-សេតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ជតុមដ្ឋកេ បាចិត្តិយំ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវនប្បច្ចយា ឥមា ចតស្សោ អាបត្តិយោ អា-បជ្ជតិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ

តាំង ៧ ស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យ គឺការអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោរបង់ឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី ក្នុងទឹក បណ្តាសមថៈតាំង ៧ ស្ងប់ដោយសមថៈតាំង ៣ គឺដោយសម្មុខាវិន័យ និងបដិញ្ញាតករណៈក៏បាន ដោយសម្មុខាវិន័យ និងតិណវត្ថារកៈក៏បាន ។

ចប់ សមុដ្ឋានវារៈ ទី ៧ ។

(៨១០) ភិក្ខុ ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះបច្ច័យ គឺការសេពមេថុនធម្ម ។ ភិក្ខុ ភិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិ ៤ ព្រោះបច្ច័យ គឺការសេពមេថុនធម្ម គឺ ភិក្ខុសេពមេថុនធម្ម នឹងសរីរៈ (សព) ដែលសត្វមិនទាន់ស៊ី ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ភិក្ខុសេពមេថុនធម្ម នឹងសរីរៈ (សព) ដែលសត្វចឹកស៊ីហើយដោយច្រើន ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ភិក្ខុបញ្ចូលអង្គជាត (របស់ខ្លួន) ទៅក្នុងមុខខ្មោច ដែលរបើកហា តែមិនឲ្យប៉ះពាល់ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រោះអង្គជាតដែលធ្វើដោយជ័រឈើ ឬកាកសំបកឈើ[១] ភិក្ខុ ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិទាំង ៤ នេះ ព្រោះបច្ច័យ គឺការសេពមេថុនធម្ម ។ បណ្តាវិបត្តិតាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្តាគំនរនៃអាបត្តិតាំង ៧ អាបត្តិទាំងនោះ សង្គ្រោះដោយគំនរនៃអាបត្តិប៉ុន្មាន ។

---

១ មើលភិក្ខុនីវិភង្គ បាចិត្តិយកណ្ឌទី ៤ បទ ១៦ ទំព័រ ២៦ ។

សង្គហិតា ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋន្តិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ សិយា សីលវិបត្តិំ សិយា អាចារវិបត្តិំ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ចតូហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា បារាជិកាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាចិត្តិយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋន្តិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋន្តិ ន វាចតោ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។ បេ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តោ កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករោន្តោ

ចំណោមសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិទាំងនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ ចំណោមអធិករណ៍ទាំង ៤ ជាអធិករណ៍អ្វី ។ ចំណោមសមថៈទាំង ៧ ស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ចំណោមវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់ចូលក្នុងវិបត្តិ ២ គឺសីលវិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន ។ ចំណោមគំនរនៃអាបត្តិទាំង ៧ អាបត្តិទាំងនោះ សង្គ្រោះដោយគំនរនៃអាបត្តិ ៤ គឺគំនរនៃអាបត្តិបារាជិកក៏មាន គំនរនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យក៏មាន គំនរនៃអាបត្តិបាចិត្តិយៈក៏មាន គំនរនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។ ចំណោមសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិទាំងនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនមែនតាំងឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ ចំណោមអធិករណ៍ទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ ចំណោមសមថៈទាំង ៧ អាបត្តិទាំងនោះ ស្ងប់ដោយសមថៈ ៣ គឺដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។ បេ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះបច្ច័យ គឺការកាន់យកសេចក្ដីមិនអើពើ បន្ទោរបង់ឧច្ចារៈក្ដី បស្សាវៈក្ដី ទឹកមាត់ក្ដី ក្នុងទឹក ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ១ ព្រោះបច្ច័យ គឺការកាន់យកសេចក្ដីមិនអើពើ បន្ទោរបង់ឧច្ចារៈក្ដី បស្សាវៈក្ដី ទឹកមាត់ក្ដី ក្នុងទឹក

ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ ទុក្កដំ អនាទរិយំ បដិច្ច ឧទកេ ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា ករណប្បច្ចយា ឥមំ ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ ។ សា អាបត្តិ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជតិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ ។ សា អាបត្តិ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ឯកំ វិបត្តិំ ភជតិ អាចារវិបត្តិំ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ឯកេន អាបត្តិក្ខន្ធេន សង្គហិតា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មតិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ចាតិ ។

សមុដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ អដ្ឋមំ ។

អដ្ឋ បច្ចយវារា និដ្ឋិតា ។

មហាវិភង្គេ សោឡស មហាវារា និដ្ឋិតា ។

ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ១ គឺទុក្កដ ព្រោះបច្ច័យ គឺការអាស្រ័យសេចក្តីមិនអើពើ បន្ទោឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ខេឡៈក្តី ក្នុងទឹក ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្តាគងនៃអាបត្តិទាំង ៧ សង្គ្រោះដោយគងនៃអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ ជាអធិករណ៍អ្វី ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ១ គឺអាចារវិបត្តិ ។ បណ្តាគងនៃអាបត្តិទាំង ៧ សង្គ្រោះដោយគងនៃអាបត្តិ ១ គឺគងនៃអាបត្តិទុក្កដ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនបានតាំងឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺដោយសម្មុខាវិន័យ និងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យ និងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។

ចប់ សមុដ្ឋានវារៈ ទី ៨ ។

ចប់ បច្ចយវារៈ ទាំង ៨ ។

ចប់ មហាវារៈ ១៦ ក្នុងមហាវិភង្គ ។

(៩១១) យំ តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន ភិក្ខុនីនំ បឋមំ បារាជិកំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អត្ថិ តត្ថ បញ្ញត្តិ អនុបញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ បទេសបញ្ញត្តិ សាធារណបញ្ញត្តិ អសាធារណបញ្ញត្តិ ឯកតោបញ្ញត្តិ ឧភតោបញ្ញត្តិ ។ ចតុន្នំ បាតិមោក្ខុទ្ទេសានំ កត្ថោគធំ កត្ថ បរិយាបន្នំ កតមេន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតិ ។ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតមា វិបត្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតមោ អាបត្តិក្ខន្ធោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ ។ កោ តត្ថ វិនយោ កោ តត្ថ អភិវិនយោ កឹ តត្ថ បាតិមោក្ខំ កឹ តត្ថ អធិបាតិមោក្ខំ កា វិបត្តិ កា សម្បត្តិ កា បដិបត្តិ ។

(៩១១) បឋមបារាជិកសិក្ខាបទណា ដែលព្រះមានព្រះភាគ ជាអរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធ អង្គនោះ ទ្រង់ជ្រាប (នូវកាលដែលគួរនឹងបញ្ញត្តសិក្ខាបទ) ទ្រង់ឃើញ (នូវសេចក្តីប្រយោជន៍ទាំង ១០) ទ្រង់បញ្ញត្តដល់ពួកភិក្ខុនី បឋមបារាជិកសិក្ខាបទនោះ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ក្នុងសិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ អនុបញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ បទេសបញ្ញត្តិ សាធារណបញ្ញត្តិ អសាធារណបញ្ញត្តិ ឯកតោបញ្ញត្តិ ឧភតោបញ្ញត្តិដែរឬ ។ បណ្តាបាតិមោក្ខុទ្ទេសទាំង ៤ សិក្ខាបទនេះរាប់ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា រាប់បញ្ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា មកកាន់ឧទ្ទេសត្រង់ឧទ្ទេសទីប៉ុន្មាន ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ សិក្ខាបទនេះ ជាវិបត្តិអ្វី ។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ សិក្ខាបទនោះជាកងនៃអាបត្តិអ្វី ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ អាបត្តិនោះ ជាអធិករណ៍អ្វី ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ អាបត្តិនោះរម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ អ្វីដែលហៅថាវិន័យក្នុងសិក្ខាបទនោះ អ្វីដែលហៅថាអភិវិន័យក្នុងសិក្ខាបទនោះ អ្វីដែលហៅថាបាតិមោក្ខក្នុងសិក្ខាបទនោះ អ្វីដែលហៅថាអធិបាតិមោក្ខក្នុងសិក្ខាបទនោះ អ្វីដែលហៅថាវិបត្តិ អ្វីដែលហៅថាសម្បត្តិ អ្វីដែលហៅថាបដិបត្តិ (ក្នុងសិក្ខាបទនោះ) ។

កតិ អានិសំសេ បដិច្ច ភគវតា ភិក្ខុនីនំ បញ្ចមំ បារា-

ជិកំ បញ្ញត្តំ ។ កា សិក្ខន្តិ ។ កា សិក្ខិតសិក្ខា ។

កត្ថ ឋិតំ ។ កា ធារេន្តិ ។ កស្ស វចនំ ។ កេនា-

ភតន្តិ ។

[៩១៦] យំ តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរ-

ហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន ភិក្ខុនីនំ បញ្ចមំ បារាជិកំ កត្ថ

បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។

សុន្ទរីនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សុន្ទរី-

នន្ទា ភិក្ខុនី អវស្សុតា អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស

កាយសំសគ្គំ សាទិយិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អត្ថិ តត្ថ

បញ្ញត្តិ អនុបញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តីតិ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ

អនុបញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ តស្មឹ នត្ថិ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ

បទេសបញ្ញត្តីតិ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។ សាធារណបញ្ញត្តិ

បញ្ចមបារាជិកសិក្ខាបទ ដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តដល់ពួកភិក្ខុនី

ព្រោះអាស្រ័យអំណាចនៃប្រយោជន៍ប៉ុន្មាន ។ ស្ត្រីពួកណាសិក្សា ។

ស្ត្រីពួកណា ដែលឈ្មោះថាមានសិក្ខាសិក្សាស្រេចហើយ ។ សិក្ខាបទ

នោះឋិតនៅក្នុងពួកស្ត្រីណា ។ ពួកស្ត្រីណាទ្រទ្រង់ ។ សិក្ខាបទនោះ

ជាពាក្យរបស់បុគ្គលណា ។ សិក្ខាបទនោះ បុគ្គលណានាំមក ។

[៩១៦] បញ្ចមបារាជិកសិក្ខាបទណា ដែលព្រះមានព្រះភាគ

ជាអរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ទ្រង់ជ្រាប (នូវកាលដែលគួរនឹងបញ្ញត្ត

សិក្ខាបទ) ទ្រង់ឃើញ (នូវអំណាចនៃប្រយោជន៍ ១០) ទ្រង់បញ្ញត្ត

ដល់ពួកភិក្ខុនី បញ្ចមបារាជិកសិក្ខាបទនោះ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។

ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់

ប្រារព្ធនឹងសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែល

សុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីជាស្ត្រីមានតម្រេកជោកជាំ ក៏ត្រេកអរនឹងការចាប់ពាល់

កាយនៃបុរសបុគ្គល ដែលមានតម្រេកជោកជាំ (ដូច្នោះឯង) ។ ក្នុង

សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ និងអនុប្បន្នបញ្ញត្តិដែរឬ ។

សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ ឯអនុប្បញ្ញត្តិ និងអនុប្បន្នបញ្ញត្តិ មិនមាន

ក្នុងសិក្ខាបទនោះឡើយ ។ សិក្ខាបទនោះ ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិ ឬជាបទេ-

សបញ្ញត្តិ ។ ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។ សិក្ខាបទនោះ ជាសាធារណបញ្ញត្តិ

អសាធារណបញ្ញត្តីតិ ។ អសាធារណបញ្ញត្តិ ។ ឯកតោ-
បញ្ញត្តិ ឧភតោបញ្ញត្តីតិ ។ ឯកតោបញ្ញត្តិ ។ ចតុន្នំ
បាតិមោក្ខុទ្ទេសានំ កតមោគធំ កត្ថ បរិយាបន្នន្តិ ។
និទានោគធំ និទានបរិយាបន្នំ ។ កតមេន ឧទ្ទេសេន
ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតីតិ ។ ទុតិយេន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ
អាគច្ឆតិ ។ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតមា វិបត្តីតិ ។ សីល-
វិបត្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតមោ អាបត្តិក្ខន្ធោ-
តិ ។ ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ
កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតីតិ ។ ឯកេន សមុដ្ឋា-
នេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ
ន វាចតោ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករ-
ណន្តិ ។ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ
សមថេហិ សម្មតីតិ ។ ទ្វីហិ សមថេហិ សម្មតិ សម្មុ-
ខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច ។ កោ តត្ថ
វិនយោ កោ តត្ថ អភិវិនយោតិ ។ បញ្ញត្តិ វិនយោ
វិភត្តិ អភិវិនយោ ។ កិំ តត្ថ បាតិមោក្ខំ កិំ តត្ថ
អធិបាតិមោក្ខន្តិ ។ បញ្ញត្តិ បាតិមោក្ខំ វិភត្តិ អធិបា-

ឬជាអសាធារណបញ្ញត្តិ ។ ជាអសាធារណបញ្ញត្តិ ។ សិក្ខាបទនោះ
ជាឯកតោបញ្ញត្តិ ឬជាឧភតោបញ្ញត្តិ ។ ជាឯកតោបញ្ញត្តិ ។ បណ្តា
បាតិមោក្ខុទ្ទេសទាំង ៤ សិក្ខាបទនោះ តើរាប់ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា រាប់
បញ្ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា ។ រាប់ចូលក្នុងនិទាន រាប់បញ្ចូលក្នុងនិទាន ។
សិក្ខាបទនោះមកកាន់ឧទ្ទេស ព្រោះឧទ្ទេសទីប៉ុន្មាន ។ មកកាន់ឧទ្ទេស
ព្រោះឧទ្ទេសទី ២ ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ សិក្ខាបទនោះ ជាវិបត្តិអ្វី ។ ជា
សីលវិបត្តិ ។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ សិក្ខាបទនោះ ជាកងនៃអា-
បត្តិអ្វី ។ ជាកងនៃអាបត្តិទុក្កដ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦
អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ តាំងឡើងដោយសមុ-
ដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនមែនតាំងឡើងអំពីវាចាឡើយ ។
បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ អាបត្តិនោះ ជាអធិករណ៍អ្វី ។ ជាអាបត្តាធិ-
ករណ៍ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ អាបត្តិនោះ ស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។
ស្ងប់ដោយសមថៈ ២ គឺដោយសម្មុខាវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ ។
អ្វីហៅថាវិន័យក្នុងសិក្ខាបទនោះ អ្វីហៅថាអភិវិន័យក្នុងសិក្ខាបទនោះ ។
បញ្ញត្តិ ហៅថាវិន័យ ការវែកបទភាជនីយ ហៅថាអភិវិន័យ ។ អ្វី
ហៅថាបាតិមោក្ខ ក្នុងសិក្ខាបទនោះ អ្វីហៅថាអធិបាតិមោក្ខ ក្នុងសិក្ខា-
បទនោះ ។ បញ្ញត្តិ ហៅថាបាតិមោក្ខ ការវែកបទភាជនីយ ហៅថា

តិ ហោតុ ។ កា វិបត្តីតិ ។ អសំវរោ វិបត្តិ ។ កា សម្បត្តីតិ ។ សំវរោ សម្បត្តិ ។ កា បដិបត្តីតិ ។ ឥ បវត្តំ ភាវិសម្បីតិ យាវជីវំ អាបាណកោដិកំ សមាទាយ សិក្ខតិ សិក្ខាបទេសុ ។ កតិ អត្ថវសេ បដិច្ច ភគវតា ភិក្ខូនំ បឋមំ បារាជិកំ បញ្ញត្តន្តិ ។ ទស អត្ថវសេ បដិច្ច ភគវតា ភិក្ខូនំ បឋមំ បារាជិកំ បញ្ញត្តំ សង្ឃសុដ្ឋុតាយ សង្ឃផាសុតាយ ទុម្មង្កូនំ ភិក្ខូនំ និគ្គហាយ បេសលានំ ភិក្ខូនំ ផាសុវិហារាយ ទិដ្ឋធម្មិកានំ អាសវានំ សំវរាយ សម្បរាយិកានំ អាសវានំ បដិឃាតាយ អប្បសន្នានំ បសាទាយ បសន្នានំ ភិយ្យោភាវាយ សទ្ធម្មដ្ឋិតិយា វិនយានុគ្គហាយ ។ កេ សិក្ខន្តីតិ ។ សេក្ខា ច បុថុជ្ជនកល្យា-

គនិប្បត្តិៈហេតុ ។ អ្វីហៅថាវិបត្តិ ។ ការមិនសង្រួមហៅថាវិបត្តិ ។ អ្វីហៅថាសម្បត្តិ ។ ការសង្រួមហៅថាសម្បត្តិ ។ អ្វីហៅថាបដិបត្តិ ។ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះសិក្សាក្នុងសិក្ខាបទទាំងឡាយ ដរាបដល់អស់ជីវិត មានជីវិតជាទីបំផុត ដោយពិតណា អញ្ចឹងមិនចុះត្រឹតតែប៉ុណ្ណេះ (ហៅថាបដិបត្តិ) ។ បញ្ញត្តបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ ដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តដល់ពួកភិក្ខុ ព្រោះអាស្រ័យអំណាចនៃប្រយោជន៍ប៉ុន្មាន ។ បញ្ញត្តបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ ដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តដល់ពួកភិក្ខុ ព្រោះអាស្រ័យអំណាចនៃប្រយោជន៍ ១០ យ៉ាង គឺដើម្បីសេចក្តីល្អដល់សង្ឃ ១ ដើម្បីសេចក្តីសប្បាយដល់សង្ឃ ១ ដើម្បីការសង្កត់សង្កិនពួកភិក្ខុដែលមិនអៀនខ្មាស ១ ដើម្បីការនៅជាសុខស្រួលដល់ពួកភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ១ ដើម្បីកំចាត់អាសវធម៌ទាំងឡាយដែលមានក្នុងបច្ចុប្បន្ន ១ ដើម្បីកំចាត់បង់នូវអាសវធម៌ទាំងឡាយដែលមានក្នុងបរលោក ១ ដើម្បីញ៉ាំងពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឲ្យជ្រះថ្លាឡើង ១ ដើម្បីញ៉ាំងពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយ ឲ្យរឹតតែជ្រះថ្លាច្រើនឡើង ១ ដើម្បីញ៉ាំងព្រះសទ្ធម្មឲ្យតាំងនៅយូរ ១ ដើម្បីអនុគ្រោះដល់វិន័យ ១ ។ បុគ្គលណាសិក្សា (ក្នុងសិក្ខាបទនោះ) ។ ពួកសេក្ខៈដែលនៅជាសេក្ខបុគ្គល និងពួកបុគ្គលដែលប្រកបដោយកុសលធម៌តែជាបុថុជ្ជន

ណកា ច សិក្ខន្តិ ។ កា សិក្ខិតសិក្ខាតិ ។ អរហន្តោ សិក្ខិតសិក្ខា ។ កត្ថ ឋិតន្តិ ។ សិក្ខាកាមាសុ ឋិតំ ។ កេ ធារេន្តីតិ ។ យេសំ វត្តតិ តេ ធារេន្តិ ។ កស្ស វចនន្តិ ភគវតោ វចនំ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។ កេនាភតន្តិ ។ បរម្បរាភតំ

ឧបាលិ ទាសកោ ចេវ
សោណកោ សិគ្គវោ តថា
មោគ្គលិបុត្តេន បញ្ចមា
ឯតេ ជម្ពុសិរិវ្ហយេ(១)
តតោ មហិន្ទោ ឥដ្ដិយោ
ឧត្តិយោ ចេវ សម្ពលោ

។ បេ ។

ឯតេ នាគា មហាបញ្ញា
វិនយញ្ញូ មគ្គកោវិទា
វិនយំ ទីបេ បកាសេសុំ
បិដកំ តម្ពបណ្ណិយាតិ ។

---

១ ជម្ពុសិរិវ្ហយេតិបិ បាឋោ ទិស្សតិ ។

រមែងសិក្សាក្នុងសិក្ខាបទនោះ ។ ពួកស្ត្រីណាឈ្មោះថាមានសិក្ខាសិក្សាហើយ ។ ពួកភិក្ខុដែលជាព្រះអរហន្តឈ្មោះថាមានសិក្ខាសិក្សាហើយ ។ សិក្ខាបទនោះ ឋិតនៅក្នុងពួកស្ត្រីណា ។ ឋិតនៅក្នុងពួកភិក្ខុដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាក្នុងសិក្ខា ។ ពួកភិក្ខុណាទ្រទ្រង់ ។ សិក្ខាបទនោះប្រព្រឹត្តទៅក្នុងពួកភិក្ខុណា ពួកភិក្ខុនោះតែងទ្រទ្រង់ (នូវសិក្ខាបទនោះ) ។ សិក្ខាបទនោះ ជាពាក្យរបស់បុគ្គលណា ។ ជាពាក្យរបស់ព្រះមានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ។ សិក្ខាបទនោះ បុគ្គលណានាំមក ។ (ព្រះថេរៈទាំងឡាយដូចមាននាមតទៅក្រោយនេះ) នាំត ៗ គ្នាមក

គឺ ព្រះថេរៈឈ្មោះឧបាលិ ១ ទាសកៈ ១ សោណកៈ ១ សិគ្គវៈ ១ ព្រះមោគ្គលិបុត្តជាគម្រប់ ៥ អង្គ ១ ឯព្រះថេរៈទាំងនេះ ឋិតនៅក្នុងទ្វីបឈ្មោះជម្ពូទីបមានសិរី ។ តពីនោះមក មានព្រះថេរៈទាំងឡាយ គឺ ព្រះថេរៈឈ្មោះមហិន្ទ ១ ឥដ្ឋិយៈ ១ ឧត្តិយៈ ១ សម្ពលៈ ១

។ បេ ។

ព្រះនាគត្ថេរទាំងនេះ មានប្រាជ្ញាច្រើន ចេះដឹងព្រះវិន័យ ឈ្លាសក្នុងមគ្គ បានប្រកាសនូវព្រះវិន័យបិដក ក្នុងតម្ពបណ្ណិទ្វីប គឺកោះលង្កា ។

[៥១៣] យន្តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន ភិក្ខុនីនំ ឆដ្ឋំ បារាជិកំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ជានំ បារាជិកំ ធម្មំ អជ្ឈាបន្នំ ភិក្ខុនឹ នេវ អត្តនា បដិចោទេសិ ន គណស្ស អារោចេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។

[៥១៤] ភិក្ខុនីនំ សត្តមំ បារាជិកំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី សមគ្គេន សង្ឃេន ឧក្ខិត្តំ អរិដ្ឋំ ភិក្ខុំ គទ្ធពាធិបុព្វំ អនុវត្តិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេបំ) ។

[៥១៣] ឆដ្ឋបារាជិកសិក្ខាបទណា ដែលព្រះមានព្រះភាគ ជាអរហន្ត សម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ទ្រង់ជ្រាប (នូវកាលដែលគួរនឹងបញ្ញត្តសិក្ខាបទ) ទ្រង់ឃើញ (នូវអំណាចនៃប្រយោជន៍តាំង ១០) ទ្រង់បញ្ញត្តដល់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ឆដ្ឋបារាជិកសិក្ខាបទនោះ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីឈ្មោះថុល្លនន្ទា ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីដឹងហើយ មិនចោទភិក្ខុនីដែលត្រូវអាបត្តិបារាជិកដោយខ្លួនឯង ទាំងមិនបានប្រាប់ដល់គណៈ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺ តាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត ។

[៥១៤] សត្តមបារាជិកសិក្ខាបទ សម្រាប់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុឈ្មោះអរិដ្ឋៈ មានបុព្វបុរសជាអ្នកសម្លាប់ត្មាត ដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តហើយ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចគ្នានឹងធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

(៩១៩) ភិក្ខុនីនំ អដ្ឋមំ បារាជិកំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អដ្ឋមំ វត្ថុំ បរិបូរេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេបេ) ។

អដ្ឋ បារាជិកា និដ្ឋិតា ។

តស្សុទ្ទានំ

(៩២០) មេថុនាទិន្នាទានញ្ច
មនុស្សវិគ្គហុត្តរិ
កាយសំសគ្គំ ឆាទេតិ
ឧក្ខិត្តា អដ្ឋវត្ថុកា
បញ្ញាបេសិ មហាវីរោ
ឆេជ្ជវត្ថុ អសំសយាតិ ។

---

(៩១៩) អដ្ឋមបារាជិកសិក្ខាបទ សម្រាប់ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីបំពេញវត្ថុគ្រប់ ៨ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

ចប់ បារាជិក ៨ ។

ឧទ្ទាននៃបារាជិកសិក្ខាបទនោះ ដូច្នេះ

(៩២០) រឿងភិក្ខុនីសេពមេថុនធម្ម ១ ភិក្ខុនីលួចទ្រព្យគេ ១ ភិក្ខុនីសម្លាប់មនុស្ស ១ ភិក្ខុនីអួតឧត្តរិមនុស្សធម្ម ១ ភិក្ខុនីត្រេកអរនឹងកាយសំសគ្គៈ ១ ភិក្ខុនីបិទបាំងទោសរបស់ភិក្ខុនីដទៃ ១ ភិក្ខុនី ប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត ១ ភិក្ខុនីបំពេញវត្ថុទាំង ៨ មានត្រេកអរនឹងការចាប់ដៃនៃបុរសជាដើម(១) ១ ព្រះពុទ្ធជាមហាវីរៈ (មានព្យាយាមធំ) ទ្រង់បញ្ញត្តបារាជិកទាំង ៨ ហៅថាឆេជ្ជវត្ថុ គឺវត្ថុជាទីកាត់ផ្ដាច់ភិក្ខុនី ដោយឥតសង្ស័យ ។

---

១ មើលភិក្ខុនីវិភង្គបរិច្ឆេទ ភាគទី ៥ ត្រង់បិដកៈ ២៦ ទំព័រ ៣២ ដល់បិដកៈ ២៨ ទំព័រ ៣៤ ។

(៥០៧) យន្តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន ឧស្សយវាទិកាយ(១) ភិក្ខុនិយា អដ្ដករណេ សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ បេ ។ កោសាកដ្ឋិ ។

(៥០៨) យន្តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន ឧស្សយវាទិកាយ ភិក្ខុនិយា អដ្ដករណេ សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ឧស្សយវាទិកា វិហរតិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អត្ថិ តត្ថ បញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តីតិ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ

១ ឱ. ម. ស្សយវាទិកាយ ។

(៥០៧) សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទណា ដែលព្រះមានព្រះភាគ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ អង្គនោះ ទ្រង់ជ្រាប (នូវកាលដែលគួរនឹងបញ្ញត្តសិក្ខាបទ) ទ្រង់ឃើញ (នូវអំណាចនៃប្រយោជន៍ទាំង ១០) ទ្រង់បញ្ញត្តដល់ភិក្ខុនី ដែលពោលពាក្យដោយសេចក្ដីប្រកាន់ ចាប់ធ្វើនូវដំណើរក្ដី សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទនោះ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ បុគ្គលណានាំមក ។

(៥០៨) សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទណា ដែលព្រះមានព្រះភាគ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ទ្រង់ជ្រាប (នូវកាលដែលគួរនឹងបញ្ញត្តសិក្ខាបទ) ទ្រង់ឃើញ (នូវអំណាចនៃប្រយោជន៍ទាំង១០) ទ្រង់បញ្ញត្តដល់ភិក្ខុនីដែលពោលពាក្យដោយសេចក្ដីប្រកាន់ ចាប់ធ្វើនូវដំណើរក្ដី សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទនោះទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីប្រព្រឹត្តពោលពាក្យដោយសេចក្ដីប្រកាន់ (ក្ដីក្ដាំ) ។ ក្នុងសិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ និងអនុប្បន្នបញ្ញត្តិដែរឬ ។ ក្នុងសិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ឯអនុប្បញ្ញត្តិ

អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ តស្មឹ នត្ថិ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ បទេស-បញ្ញត្តីតិ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។ សាធារណបញ្ញត្តិ អ-សាធារណបញ្ញត្តីតិ ។ អសាធារណបញ្ញត្តិ ។ ឯក-តោបញ្ញត្តិ ឧភតោបញ្ញត្តីតិ ។ ឯកតោបញ្ញត្តិ ។ បញ្ចន្នំ បាតិមោក្ខុទ្ទេសានំ កត្ថោគធំ កត្ថ បរិយាបន្នំ ។ និទានោគធំ និទានបរិយាបន្នំ ។ កតមេន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតិ ។ តតិយេន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតិ ។ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតមា វិបត្តិ ។ សីល-វិបត្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតមោ អាបត្តិក្ខន្ធោ-តិ ។ សង្ឃាទិសេសាបត្តិក្ខន្ធោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋា-នានំ កតិហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតីតិ ។ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។ កេនាភតន្តិ ។ បរម្បរាភតំ ។ បេ ។

ចំណែកអនុប្បន្នបញ្ញត្តិ មិនមានក្នុងសិក្ខាបទនោះឡើយ ។ សិក្ខាបទនោះជា សព្វត្ថបញ្ញត្តិ ឬជាបទេសបញ្ញត្តិ ។ ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។ សិក្ខាបទនោះជា សាធារណបញ្ញត្តិ ឬជាអសាធារណបញ្ញត្តិ ។ ជាអសាធារណបញ្ញត្តិ ។ សិក្ខាបទនោះជាឯកតោបញ្ញត្តិ ឬជាឧភតោបញ្ញត្តិ ។ ជាឯកតោបញ្ញត្តិ ។ បណ្តាបាតិមោក្ខុទ្ទេសទាំង ៥ សិក្ខាបទនោះ ពាក់ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា រាប់បញ្ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា ។ ពាក់ចូលក្នុងនិទាន រាប់បញ្ចូលក្នុងនិទាន ។ សិក្ខាបទនោះ មកកាន់ឧទ្ទេស ត្រង់ឧទ្ទេសទីប៉ុន្មាន ។ មកកាន់ឧទ្ទេស ត្រង់ឧទ្ទេសទី ៣ ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ សិក្ខាបទនោះ ជាវិបត្តិអ្វី ។ ជាសីលវិបត្តិ ។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ សិក្ខាបទនោះ ជាកងនៃអាបត្តិអ្វី ។ ជាកងនៃអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ គឺ តាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនមែនតាំងឡើងអំពីចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្តក៏មាន ។ បេ ។ សិក្ខាបទនោះ បុគ្គលណានាំមក ។ ព្រះថេរៈទាំងឡាយនាំតៗគ្នាមក ។ បេ ។

[៨១៩] ចោរឹ វុដ្ឋាបេន្តិយា សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ចោរឹ វុដ្ឋាបេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។

[៨២០] ឯកាយ គាមន្តរំ គច្ឆន្តិយា សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរា ភិក្ខុនី ឯកា គាមន្តរំ គច្ឆិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ តិស្សោ អនុប្បញ្ញត្តិយោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(៨១៩) សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទ របស់ភិក្ខុនី ដែលបំបួសស្រីចោរ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី បានបំបួសស្រីចោរ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ គឺតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនមែនតាំងឡើងអំពីកាយក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្តក៏មាន ។

(៨២០) សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទ របស់ភិក្ខុនី ដែលដើរទៅកាន់ចន្លោះស្រុកតែម្នាក់ឯង ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីមួយរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីមួយរូប ដើរទៅកាន់ចន្លោះស្រុកតែម្នាក់ឯង ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុប្បញ្ញត្តិ ៣ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(៩៦១) សមគ្គេន សង្ឃេន ឧក្ខិត្តំ ភិក្ខុនឹ ធម្មេន វិនយេន សត្ថុសាសនេន អនបលោកេត្វា ការកសង្ឃំ អនញ្ញាយ គណស្ស ឆន្ទំ ឱសារេន្តិយា សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី សមគ្គេន សង្ឃេន ឧក្ខិត្តំ ភិក្ខុនឹ ធម្មេន វិនយេន សត្ថុសាសនេន អនបលោកេត្វា ការកសង្ឃំ អនញ្ញាយ គណស្ស ឆន្ទំ ឱសារេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ សមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេបេ) ។

(៩៦២) អវស្សុតាយ ភិក្ខុនិយា អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស ហត្ថតោ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ភុញ្ជន្តិយា សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សុន្ទរីនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សុន្ទរីនន្ទា ភិក្ខុនី អវស្សុតា អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស ហត្ថតោ អាមិសំ បដិគ្គហេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា

(៩៦១) សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទ របស់ភិក្ខុនី ដែលមិនប្រាប់ការកសង្ឃ មិនដឹងសេចក្តីប្រាថ្នារបស់ពួកភិក្ខុនីជាអ្នកធ្វើ ហើយធ្វើឱសារណកម្ម ចំពោះភិក្ខុនីដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនប្រាប់ការកសង្ឃ មិនដឹងសេចក្តីប្រាថ្នារបស់ពួកភិក្ខុនីជាអ្នកធ្វើ ហើយធ្វើឱសារណកម្ម ចំពោះភិក្ខុនី ដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

(៩៦២) សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទរបស់ភិក្ខុនី ដែលមានតម្រេក ទទួលខាទនីយៈ ឬភោជនីយៈដោយដៃរបស់ខ្លួនឯង អំពីដៃនៃបុរសបុគ្គលដែលមានតម្រេកដែរ ហើយឆាន់ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីជាស្ត្រីមានតម្រេក ទទួលអាមិសអំពីដៃនៃបុរសបុគ្គលដែលមានតម្រេកដែរ ។ សិក្ខាបទនោះ

បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

(៤២៣) កិំ តេ អយ្យេ ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ ករិស្សតិ អវស្សុតោ វា អនវស្សុតោ វា យតោ ត្វំ អនវស្សុតា ឥង្ឃយ្យេ យំ តេ ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ ទេតិ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា តំ ត្វំ សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ខាទ វា ភុញ្ជ វាតិ ឧយ្យោជេន្តិយា សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរា ភិក្ខុនី កិំ តេ អយ្យេ ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ ករិស្សតិ អវស្សុតោ វា អនវស្សុតោ វា យតោ ត្វំ អនវស្សុតា ឥង្ឃយ្យេ យំ តេ ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ ទេតិ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា តំ ត្វំ សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា

មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(៤២៣) សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទ របស់ភិក្ខុនី ដែលបញ្ជូន (បន្ទិនបន្ទំ) ភិក្ខុនីដទៃ ដោយពាក្យថា នែលោកម្ចាស់ បុរសបុគ្គលនុ៎ះ ទុកជាមានតម្រេកក្តី មិនមានតម្រេកក្តី នឹងធ្វើអ្វីដល់លោកម្ចាស់បាន នែលោកម្ចាស់ ព្រោះហេតុ តែលោកម្ចាស់ មិនមានតម្រេកទេ បើបុរសបុគ្គលនុ៎ះ ឲ្យវត្ថុណា ជាខាទនីយៈក្តី ភោជនីយៈក្តី ដល់លោកម្ចាស់ លោកម្ចាស់ចូរទទួលយកវត្ថុនោះ ដោយដៃខ្លួនឯងហើយ ទំពាស៊ី ឬបរិភោគចុះ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីមួយរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីមួយរូប បញ្ជូនភិក្ខុនីដទៃ ដោយពាក្យថា នែលោកម្ចាស់ បុរសបុគ្គលនុ៎ះ ទុកជាមានតម្រេកក្តី មិនមានតម្រេកក្តី នឹងធ្វើអ្វីដល់លោកម្ចាស់បាន នែលោកម្ចាស់ ព្រោះហេតុតែលោកម្ចាស់មិនមានតម្រេកទេ បើបុរសបុគ្គលនុ៎ះ ឲ្យវត្ថុណា ជាខាទនីយៈក្តី ភោជនីយៈក្តី ដល់លោកម្ចាស់ ចូរទទួលយកវត្ថុនោះ

ខាទ វា ភុញ្ជ វាតិ ឧយ្យោជេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៥៦៥) កុបិតាយ ភិក្ខុនិយា យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ ន បដិនិស្សជ្ជន្តិយា សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ចណ្ឌកាឡឹ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ចណ្ឌកាឡី ភិក្ខុនី កុបិតា អនត្តមនា ឯវំ អវច ពុទ្ធំ បច្ចាចិក្ខាមិ(១) ធម្មំ បច្ចាចិក្ខាមិ សង្ឃំ បច្ចាចិក្ខាមិ សិក្ខំ បច្ចាចិក្ខាមីតិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេបេ) ។

(៥៦៦) កិស្មិញ្ចិទេវ អធិករណេ បច្ចាកតាយ(២) កុបិតាយ ភិក្ខុនិយា យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ ន បដិនិស្សជ្ជន្តិយា សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។

១ ធម្មាមិត ពាក្យ បោត្ថកោ ទិស្សតិ ។ ២ ម. បច្ចាកតា ។

ដោយផ្លូវឯង ហើយទំពាស៊ី ឬបរិភោគចុះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(៥៦៥) សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទរបស់ភិក្ខុនី ដែលខឹងក្រអាក់អន់ចិត្ត កាលសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្ម ដល់គម្រប់បីដងហើយ នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងចណ្ឌកាលីភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីខឹងក្រអាក់អន់ចិត្ត ហើយពោលពាក្យយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំលះព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំលះព្រះធម៌ ខ្ញុំលះព្រះសង្ឃ ខ្ញុំលះសិក្ខា ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចក្នុងធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

(៥៦៦) សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទរបស់ភិក្ខុនីដែលសង្ឃឲ្យចាញ់ក្នុងអធិករណ៍ណាមួយ ហើយខឹងក្រអាក់អន់ចិត្ត កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មដល់គម្រប់បីដងហើយ នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។

ចណ្ឌកាលី ភិក្ខុនី អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ចណ្ឌកាលី ភិក្ខុនី កិស្មិញ្ចិទេវ អធិករណេ បច្ចាកតា កុបិតា អនត្តមនា ឯវំ អវច ឆន្ទគាមិនិយោ ច ភិក្ខុនិយោ ទោសគាមិនិយោ ច ភិក្ខុនិយោ មោហគាមិនិយោ ច ភិក្ខុនិយោ ភយគាមិនិយោ ច ភិក្ខុនិយោតិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេបេ) ។

[៩៤៦] សំសដ្ឋានំ ភិក្ខុនីនំ យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តីនំ សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ សំសដ្ឋា វិហរឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេបេ) ។

ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងចណ្ឌកាលីភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលចណ្ឌកាលីភិក្ខុនី ដែលសង្ឃឲ្យចាញ់ ព្រោះអធិករណ៍ណាមួយ ហើយខឹងខាក់អន់ចិត្ត ពោលពាក្យយ៉ាងនេះថា ពួកភិក្ខុនីលំអៀងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង ពួកភិក្ខុនីលំអៀងដោយសេចក្តីស្អប់ផង ពួកភិក្ខុនីលំអៀងដោយសេចក្តីវង្វេងផង ពួកភិក្ខុនីលំអៀងដោយសេចក្តីខ្លាចផង ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋានរបស់អាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

[៩៤៦] សង្ឃាទិសេសរបស់ពួកភិក្ខុនី ដែលនៅច្រឡូកច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ) កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មដល់បីដងហើយ នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូបនៅច្រឡូកច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ) ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋានរបស់អាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

(៤២៧) សំសដ្ឋាវ អយ្យេ តុម្ហេ វិហរថ មា តុម្ហេ នានា វិហរិត្ថាតិ ឧយ្យោជេន្តិយា យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តិយា សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី សំសដ្ឋាវ អយ្យេ តុម្ហេ វិហរថ មា តុម្ហេ នានា វិហរិត្ថាតិ ឧយ្យោជេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេប) ។

ទស សង្ឃាទិសេសា និដ្ឋិតា ។

តស្សុទ្ទានំ

(៤២៨) ឧស្សយវាទី គាមន្តំ

ឧក្ខិត្តំ ការណេន ច

(៤២៧) សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទរបស់ភិក្ខុនីដែលបញ្ចុះភិក្ខុនីផងគ្នាដោយពាក្យថា ម្នាលនាងម្ចាស់ នាងទាំងឡាយចូរនៅច្រឡូកច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ) ចុះ កុំបីនៅបែកខ្ញែកគ្នាឡើយ កាលបើសង្ឃស្មូត្រសមនុភាសនកម្ម ដល់វារៈជាគំរប់បីហើយ នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ ត្រូវបញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ត្រូវបញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនាងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីបញ្ចុះ (ភិក្ខុនីផងគ្នា) ដោយពាក្យថា ម្នាលនាងម្ចាស់ នាងទាំងឡាយចូរនៅច្រឡូកច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ) ចុះ នាងទាំងឡាយកុំនៅបែកខ្ញែកគ្នាឡើយ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

ចប់ សង្ឃាទិសេសទាំង ១០ ។

ឧទ្ទាននៃសង្ឃាទិសេសនោះដូច្នេះ

(៤២៨) សង្ឃាទិសេសទាំង ១០ នោះ គឺ ភិក្ខុនីចោទពាក្យដោយសេចក្ដីក្រោធ ១ ភិក្ខុនីបំបួសស្រីចោរ ១ ភិក្ខុនីដើរទៅក្នុងចន្លោះស្រុកតែម្នាក់ឯង ១ ភិក្ខុនីធ្វើឱសារណកម្មចំពោះភិក្ខុនីដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្ត ១ ភិក្ខុនីបាន

ភិក្ខុនីវិភង្គេ សោឡស មហាវារា ទ្វាទស និស្សគ្គិយា បាចិត្តិយា

-ការេ គរុបិតា គរុស្មិញ្ញំ

ឯ-

-សំឃដ្ឋា អញ្ញាយ ទេ ឧទ្ទានំ ។

(៥៦៤) យំ តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន បត្តសន្និចយំ ករោន្តិយា និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ បត្តសន្និចយំ អករឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកំ) ។

៦៦៣

ភិក្ខុនីវិភង្គ មហាវារៈ ១៦ និស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ១២

ការប្រមូលទុកនូវបាត្រ ការចែកចីវរអកាល ភិក្ខុនីដូរចីវរដែល
មានគេប្រគេនហើយទារ ១ ភិក្ខុនីបញ្ចុះភិក្ខុនីដទៃឱ្យ
លោកម្ចាស់ ប្រុសម្នាក់នោះទិញវត្ថុដទៃបានមកថ្មី ១
ភិក្ខុនីទិញវត្ថុដទៃ ១ ភិក្ខុនីដែលសង្ឃឲ្យទ្រព្យទុកព្រោះគណ-
ករណីណាមួយ ១ ភិក្ខុនីទៅប្រមូលទ្រព្យដោយខ្លួនឯង
ភិក្ខុនីបញ្ចុះភិក្ខុនីដទៃ ឲ្យទៅប្រមូលទ្រព្យខ្លួន ក៏ទៅ
ដែកខ្លួនគ្នា ១ ។

---

[៥៦៤] និស្សគ្គិយបាចិត្តិយសិក្ខាបទណា ដែលព្រះមានព្រះភាគអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ អង្គនោះ ទ្រង់ជ្រាប (នូវកាលដែលគួរទីបញ្ញត្តសិក្ខាបទ) ទ្រង់ឃើញ (នូវអំណាចនៃប្រយោជន៍ទាំង ១០) ទ្រង់បញ្ញត្តដល់ភិក្ខុនីដែលធ្វើនូវការសន្សំទុកនូវបាត្រ និស្សគ្គិយបាចិត្តិយសិក្ខាបទនោះ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីធ្វើនូវការសន្សំទុកនូវបាត្រ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចកឋិនសិក្ខាបទ) ។

(៤៣០) អកាលចីវរំ កាលចីវរន្តិ អធិដ្ឋហិត្វា ភាជាបេន្តិយា និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី អកាលចីវរំ កាលចីវរន្តិ អធិដ្ឋហិត្វា ភាជាបេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៤៣១) ភិក្ខុនិយា សទ្ធឹ ចីវរំ បរិវត្តេត្វា អច្ឆិន្ទន្តិយា និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ភិក្ខុនិយា សទ្ធឹ ចីវរំ បរិវត្តេត្វា អច្ឆិន្ទិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៤៣២) អញ្ញំ វិញ្ញាបេត្វា អញ្ញំ វិញ្ញាបេន្តិយា និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។

(៤៣០) ភិក្ខុនីអធិដ្ឋានអកាលចីវរឲ្យជាកាលចីវរ ហើយប្រើឲ្យចែក (ចីវរនោះ) ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីអធិដ្ឋានអកាលចីវរឲ្យជាកាលចីវរ ហើយឲ្យគេចែក (ចីវរនោះ) ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(៤៣១) ភិក្ខុនីដូរចីវរនឹងភិក្ខុនីដទៃគ្នា ហើយដណ្តើមយកវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីដូរចីវរនឹងភិក្ខុនីដទៃគ្នា ហើយដណ្តើមយកវិញ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(៤៣២) ភិក្ខុនីសូមរបស់ដទៃ ហើយត្រឡប់សូមរបស់ឯទៀតវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។

កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី អញ្ញំ វិញ្ញាបេត្វា អញ្ញំ វិញ្ញាបេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៨៣៣) អញ្ញំ ចេតាបេត្វា អញ្ញំ ចេតាបេន្តិយា និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី អញ្ញំ ចេតាបេត្វា អញ្ញំ ចេតាបេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៨៣៤) អញ្ញទត្ថិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញុទ្ទិសិកេន សង្ឃិកេន អញ្ញំ ចេតាបេន្តិយា និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អញ្ញទត្ថិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញុទ្ទិសិកេន សង្ឃិកេន អញ្ញំ ចេតាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។

ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី បានសូមរបស់ដទៃ ហើយត្រឡប់សូមរបស់ឯទៀតវិញ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។

(៨៣៣) ភិក្ខុនីប្រើគេឲ្យទិញរបស់ដទៃ ហើយបែរជាប្រើឲ្យទិញរបស់ឯទៀតវិញ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីបានប្រើគេឲ្យទិញរបស់ដទៃ ហើយបែរជាប្រើឲ្យទិញរបស់ឯទៀតវិញ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។

(៨៣៤) ភិក្ខុនីប្រើគេឲ្យទិញរបស់ដទៃដោយបរិក្ខាររបស់សង្ឃដែលគេយកប្រគេនមកដើម្បីតែដទៃ គេឧទ្ទិសមកដើម្បីតែដទៃ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូបប្រើគេឲ្យទិញរបស់ដទៃ ដោយបរិក្ខាររបស់សង្ឃដែលគេយកប្រគេនមកដើម្បីតែដទៃ គេឧទ្ទិសមកដើម្បីតែដទៃ ។

ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋា-
នេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៨៣៥) អញ្ញទត្ថិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញុទ្ទិសិកេន សង្ឃិកេន សញ្ញាចិកេន អញ្ញំ ចេតាបេន្តិយា និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អញ្ញទត្ថិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញុទ្ទិសិកេន សង្ឃិកេន សញ្ញាចិកេន អញ្ញំ ចេតាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៨៣៦) អញ្ញទត្ថិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញុទ្ទិសិកេន មហាជនិកេន អញ្ញំ ចេតាបេន្តិយា និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុ-

សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង៦ ។

(៨៣៥) ភិក្ខុនីប្រើគេឲ្យទិញវត្ថុដទៃដោយបរិក្ខាររបស់សង្ឃដែលទាយកប្រគេនមកដើម្បីវត្ថុដទៃ គេទុកសម្រាប់ដើម្បីវត្ថុដទៃ ទីដែលភិក្ខុនីដែលសូមបានដោយខ្លួនឯង ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប ប្រើគេឲ្យទិញវត្ថុដទៃដោយបរិក្ខាររបស់សង្ឃដែលទាយកប្រគេនមកដើម្បីវត្ថុដទៃ គេទុកសម្រាប់ដើម្បីវត្ថុដទៃ ទីដែលភិក្ខុនីដែលសូមបានដោយខ្លួនឯង ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។

(៨៣៦) ភិក្ខុនីប្រើគេឲ្យទិញវត្ថុដទៃ ដោយបរិក្ខាររបស់មហាជនដែលទាយកប្រគេនមកដើម្បីវត្ថុដទៃ គេទុកសម្រាប់ដើម្បីវត្ថុដទៃ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូបប្រើគេឲ្យ

ភិក្ខុនីវិភង្គេ និស្សគ្គិយកណ្ឌំ ចីវរវគ្គោ អដ្ឋមសិក្ខាបទំ

ហុលា ភិក្ខុនិយោ អញ្ញទត្ថិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញុទ្ទិសិ-
កេន មហាជនិកេន អញ្ញំ ចេតាបេសុំ តស្សិ ទុក្កដស្សិ ៗ
ឋត្វា មញ្ញាតិ ៗ ឆដ្ឋំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានិ ឆហិ សមុដ្ឋា-
នេហិ សមុដ្ឋាតិ ៗ

(៥៦៧) អញ្ញទត្ថិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញុទ្ទិសិកេន
មហាជនិកេន សញ្ញាចិកេន អញ្ញំ ចេតាបេន្តិយា
និស្សគ្គិយំ ពាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ៗ សាវត្ថិយា
បញ្ញត្តំ ៗ កំ អារព្ភាតិ ៗ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ
អារព្ភ ៗ កិស្មឹ វត្ថុស្មិំ ៗ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ
អញ្ញទត្ថិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញុទ្ទិសិកេន មហាជនិកេន
សញ្ញាចិកេន អញ្ញំ ចេតាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ៗ ឯកា
បញ្ញត្តិ ៗ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ
សមុដ្ឋាតិ ៗ

ភិក្ខុនីវិភង្គ និស្សគ្គិយកណ្ឌ ចីវរវគ្គ សិក្ខាបទទី ៨

ចិញ្ចឹមជីវិតដោយបរិក្ខាររបស់មហាជន ដែលទាយកប្រគេនដល់
គណៈដើម្បីធ្វើអ្វី ទៅទិញបរិក្ខារដើម្បីធ្វើអ្វី ៗ សិក្ខាបទនោះ មានតែ
បញ្ញត្តិ ១ ។ កើតអំពីសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើង
ដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។

(៥៦៧) ភិក្ខុនីប្រើគេឲ្យទិញវត្ថុដទៃដោយបរិក្ខាររបស់មហាជន
ដែលទាយកប្រគេនដល់គណៈ ដើម្បីធ្វើអ្វី គេទទួលមកដើម្បីធ្វើ
អ្វីទៅដទៃ ដែលសូមបានមកដោយខ្លួនឯង ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ
ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី
ណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះ
រឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប ប្រើគេឲ្យទិញវត្ថុដទៃដោយបរិក្ខាររបស់មហាជន
ដែលទាយកប្រគេនដល់គណៈដើម្បីធ្វើអ្វី គេទទួលមកដើម្បី
ធ្វើអ្វី ដទៃ ដែលសូមបានមកដោយខ្លួនឯង ។ សិក្ខាបទនោះ
មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ កើតអំពីសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើង
ដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។

(៩៣៨) អញ្ញទត្ថិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញុទ្ទិសិកេន បុគ្គលិកេន សញ្ញាចិកេន អញ្ញំ ចេតាបេន្តិយា និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី អញ្ញទត្ថិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញុទ្ទិសិកេន បុគ្គលិកេន សញ្ញាចិកេន អញ្ញំ ចេតាបេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៩៣៩) អតិរេកចតុក្កំសបរមំ គរុបាវុរណំ ចេតាបេន្តិយា និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី រាជានំ កម្ពលំ វិញ្ញាបេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៩៣៨) ភិក្ខុនីប្រើគេឲ្យទិញវត្ថុដទៃដោយបរិក្ខាររបស់បុគ្គលដែលទាយកប្រាក់នមកដើម្បីវត្ថុដទៃ គេឧទ្ទិសមកដើម្បីវត្ថុដទៃ ទាំងដោយវត្ថុដែលសូមបានមកដោយខ្លួនឯង ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីប្រើគេឲ្យទិញវត្ថុដទៃ ដោយបរិក្ខាររបស់បុគ្គលដែលទាយកប្រាក់នមកដើម្បីវត្ថុដទៃ គេឧទ្ទិសមកដើម្បីវត្ថុដទៃ ទាំងដោយវត្ថុដែលសូមបានមកដោយខ្លួនឯង ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។

(៩៣៩) ភិក្ខុនីសូមសំពត់ដណ្តប់មានសាច់ក្រាស់ (ក្រួយ) មានតម្លៃលើសពី ៤ កហាបណៈ ៤ ដង (១៦ កហាបណៈ) ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីសូមសំពត់កម្ពលអំពីព្រះរាជា ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។

ភិក្ខុនីវិភង្គេ សោឡស មហាវារា ទ្វាទស និស្សគ្គិយា បាចិត្តិយា

(៥២០) អតិរេកអឌ្ឍតេយ្យកំសបរមំ លហុបាវុរណំ ចេតាបេន្តិយា និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី រញ្ញោ ខោមំ វិញ្ញាបេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

ទ្វាទស និស្សគ្គិយា បាចិត្តិយា និដ្ឋិតា ។

តស្សុទ្ទានំ

(៥២១) បត្តំ អកាលកាលញ្ច

បរិវត្តេ ច វិញ្ញាបេ

ចេតាបេត្វា អញ្ញទត្ថិ

ភិក្ខុនីវិភង្គ មហាវារៈ ១៦ និស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ១២

(៥២០) ភិក្ខុនីស្វែងសំពត់មានសាច់ស្តើង (ស្បៃ) មានតម្លៃច្រើនលើសពី ២ កំសកន្លះ ដោយកន្លះនៃកហាបណៈ៖ ១០ កហាបណៈ ឡើងទៅ ត្រូវនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីសូមសំពត់សំបកឈើអំពីព្រះរាជា ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។

ចប់ និស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ១២ ។

ឧទ្ទាននៃនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈនោះដូច្នេះ

(៥២១) រឿងភិក្ខុនីសន្សំបាត្រ ១ ភិក្ខុនីអធិដ្ឋានអកាលចីវរឲ្យជាកាលចីវរ ភិក្ខុនីផ្លាស់ប្តូរចីវរនឹងភិក្ខុនីដទៃ ១ ភិក្ខុនីសូមរបស់ដទៃហើយសូមរបស់ឯទៀតវិញ ១ ភិក្ខុនីប្រើគេឲ្យទិញរបស់ដទៃហើយបែរជាប្រើគេឲ្យទិញរបស់ឯទៀតវិញ ១ ភិក្ខុនីប្រើគេឲ្យទិញវត្ថុដទៃដោយគ្រឿងដែលទាយកប្រគេនមកដើម្បីវត្ថុដទៃ ១ ភិក្ខុនីឲ្យទិញវត្ថុដទៃ ដោយបរិក្ខារ

សង្ឃិកញ្ច មហាជនំ

សញ្ញាចិកា បុគ្គលិកា

ចតុក្កំ អឌ្ឍតេយ្យកាតិ ។

---

(៥៦៦) យន្តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន លសុណំ ខាទន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ន មត្តំ ជានិត្វា លសុណំ ហារាបេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកេ) ។

របស់សង្ឃ ១ ភិក្ខុនីប្រើគេឲ្យទិញវត្ថុដទៃដោយបរិក្ខាររបស់មហាជនគឺគណៈ ១ ភិក្ខុនីឲ្យគេទិញវត្ថុដទៃដោយបរិក្ខារដែលសូមបានមកដោយខ្លួនឯង ១ ភិក្ខុនីឲ្យគេទិញវត្ថុដទៃដោយបរិក្ខាររបស់បុគ្គល ១ ភិក្ខុនីសូមសំពត់ដណ្ដប់ខាងរងាក្រាស់មានតម្លៃច្រើនជាង ១៦ កហាបណៈឡើងទៅ ១ ភិក្ខុនីសូមសំពត់ដណ្ដប់ខាងរងាស្ដើង មានតម្លៃច្រើនជាង ១០ កហាបណៈឡើងទៅ ១ ។

---

(៥៦៦) បាចិត្តិយសិក្ខាបទណា ដែលព្រះមានព្រះភាគអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធនោះ ទ្រង់ជ្រាប (នូវកាលដែលគួរនឹងបញ្ញត្តសិក្ខាបទ) ទ្រង់ឃើញ (នូវអំណាចនៃប្រយោជន៍ទាំង ១០) ទ្រង់បញ្ញត្តដល់ភិក្ខុនីដែលទំពាស៊ីខ្ទឹម បាចិត្តិយសិក្ខាបទនោះ ទ្រង់បញ្ញត្ត ក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្ត ក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី មិនដឹងប្រមាណ ក៏ប្រើគេឲ្យនាំយកខ្ទឹមមក ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមសិក្ខាបទ) ។

(៨៤៣) សម្ពាធេ លោមំ សំហរាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ សម្ពាធេ លោមំ សំហរាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ចតូហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៨៤៤) តលឃាតកេ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ទ្វេ ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ទ្វេ ភិក្ខុនិយោ តលឃាតកំ អកំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេន) ។

(៨៤៥) ជតុមដ្ឋកេ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរា ភិក្ខុនី ជតុមដ្ឋកំ អាទិយិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។

(៨៤៣) ភិក្ខុនីប្រើគេឲ្យដកលោមក្នុងទីចង្អៀត ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ប្រើគេឲ្យដកលោមក្នុងទីចង្អៀត ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៤ ។

(៨៤៤) ភិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រោះប្រហារនូវផ្ទៃនៃនិមិត្ត ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនី ២ រូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីទាំងពីររូប បានប្រហារនូវផ្ទៃនៃនិមិត្ត ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(៨៤៥) ភិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រោះអង្គជាតដែលធ្វើដោយជ័រឈើឬកាកល័ខជ័រល័ង ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីមួយរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីមួយរូបកាន់យកអង្គជាតដែលធ្វើដោយជ័រឈើឬកាកល័ខជ័រល័ង ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។

ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកតោ) ។

(៥៤៦) អតិគម្ភីរំ ឧទកសុទ្ធិកំ អាទិយន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សក្កេសុ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អញ្ញតរា ភិក្ខុនី អតិគម្ភីរំ ឧទកសុទ្ធិកំ អាទិយិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកតោ) ។

(៥៤៧) ភិក្ខុស្ស ភុញ្ជន្តស្ស បានីយេន វា វិធូបនេន វា ឧបតិដ្ឋន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អញ្ញតរា ភិក្ខុនី ភិក្ខុស្ស ភុញ្ជន្តស្ស បានីយេន ច វិធូបនេន ច ឧបតិដ្ឋិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកតោ) ។

បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(៥៤៦) ភិក្ខុនីកាន់យកនូវការជម្រះអង្គជាតដោយទឹកមានជម្រៅលើសជាង ២ ធ្នាំងម្រាមដៃឡើងទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តនៅទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងដែនសក្កៈ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីមួយរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីមួយរូបកាន់យកនូវការជម្រះអង្គជាត ដោយទឹកជ្រៅពេក ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(៥៤៧) ភិក្ខុកំពុងឆាន់ ភិក្ខុនីទៅបម្រើដោយទឹកក្ដី ដោយផ្លិតក្ដី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តនៅទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីមួយរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីមួយរូប កាលដែលភិក្ខុកំពុងតែឆាន់បាន ទៅបម្រើដោយទឹកផង ដោយផ្លិតផង ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមសិក្ខាបទ) ។

(៧៦៨) អាមកធញ្ញំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អាមកធញ្ញំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ចតូហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៧៦៩) ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា(១) សង្ការំ វា វិឃាសំ វា តិរោកុឌ្ឌេ ឆឌ្ឌេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អញ្ញតរា ភិក្ខុនី ឧច្ចារម្បិ បស្សាវម្បិ ខេឡម្បិ សង្ការម្បិ វិឃាសម្បិ តិរោកុឌ្ឌេ ឆឌ្ឌេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៧៧០) ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា ខេឡំ វា សង្ការំ វា វិឃាសំ វា ហរិតេ ឆឌ្ឌេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។

១ ម. សង្ការំ ខេឡំ វិឃាសំ ឥតិ ទិស្សតិ ។

[៧៦៨] ភិក្ខុនីសូមស្រូវស្រស់ឆាន់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូបសូមស្រូវស្រស់ហើយឆាន់ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៤ ។

[៧៦៩] ភិក្ខុនីចោលឧច្ចារៈក្ដី បស្សាវៈក្ដី ទឹកមាត់ក្ដី សម្រាមក្ដី របស់សំណល់ក្ដី ខាងក្រៅជញ្ជាំង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីមួយរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីមួយរូបចោលឧច្ចារៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ ទឹកមាត់ខ្លះ សម្រាមខ្លះ របស់សំណល់ខ្លះ ខាងក្រៅជញ្ជាំង ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។

[៧៧០] ភិក្ខុនីចោលឧច្ចារៈក្ដី បស្សាវៈក្ដី ទឹកមាត់ក្ដី សម្រាមក្ដី របស់សំណល់ក្ដី លើឈើឬស្មៅដែលស្រស់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។

សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ ឧច្ចារម្បិ បស្សាវម្បិ ខេឡម្បិ សង្ការម្បិ វិឃាសម្បិ ហរិតេ ឆឌ្ឌេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៨៨១) នច្ចំ វា គីតំ វា វាទិតំ វា ទស្សនាយ គច្ឆន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ នច្ចម្បិ គីតម្បិ វាទិតម្បិ ទស្សនាយ អគមំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកំ) ។

លសុណវគ្គោ បឋមោ ។

(៨៨២) រត្តន្ធការេ អប្បទីបេ បុរិសេន សទ្ធឹ ឯកេនេកាយ សន្តិដ្ឋន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។

ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូបចោលឧច្ចារៈខ្លះ បស្សាវៈខ្លះ ទឹកមាត់ខ្លះ សម្រាមខ្លះ របស់សំណល់ខ្លះ លើឈើឬស្មៅដែលស្រស់ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានទាំង ៦ ។

(៨៨១) ភិក្ខុនីដើរទៅមើលរបាំក្តី ស្តាប់ចម្រៀងក្តី ភ្លេងប្រគំក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តទុកទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តទុកនៅនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី បានដើរទៅមើលរបាំខ្លះ ស្តាប់ចម្រៀងខ្លះ ភ្លេងប្រគំខ្លះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមសិក្ខាបទ) ។

ចប់ លសុណវគ្គ ទី ១ ។

(៨៨២) ភិក្ខុនីឋិតនៅជាមួយនឹងបុរសតែម្នាក់នឹងម្នាក់ ក្នុងវេលាយប់ងងឹតឥតមានប្រទីប ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តទុកទីណា ។

សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរា ភិក្ខុនី រត្តន្ធការេ អប្បទីបេ បុរិសេន សទ្ធឹ ឯកេនេកា សន្តិដ្ឋិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ថេយ្យសត្ថកោ) ។

[៨៨៣] បដិច្ឆន្នេ ឱកាសេ បុរិសេន សទ្ធឹ ឯកេនេកាយ សន្តិដ្ឋន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរា ភិក្ខុនី បដិច្ឆន្នេ ឱកាសេ បុរិសេន សទ្ធឹ ឯកេនេកា សន្តិដ្ឋិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ថេយ្យសត្ថកោ) ។

[៨៨៤] អជ្ឈោកាសេ បុរិសេន សទ្ធឹ ឯកេនេកាយ សន្តិដ្ឋន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។

ត្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ត្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ត្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីមួយរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងភិក្ខុនីមួយរូបឋិតនៅជាមួយនឹងបុរសតែម្នាក់ឯងម្នាក់ ក្នុងវេលាយប់ងងឹតឥតមានប្រទីប ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងថេយ្យសត្ថសិក្ខាបទ) ។

(៨៨៣) ភិក្ខុនីឋិតនៅជាមួយនឹងបុរសតែម្នាក់ឯងម្នាក់ក្នុងទីឱកាសដ៏កំបាំង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ត្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ត្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ត្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ត្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីមួយរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងភិក្ខុនីមួយរូប ឋិតនៅជាមួយនឹងបុរសតែម្នាក់ឯងម្នាក់ក្នុងទីឱកាសដ៏កំបាំង ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងថេយ្យសត្ថសិក្ខាបទ) ។

(៨៨៤) ភិក្ខុនីឋិតនៅជាមួយនឹងបុរសតែម្នាក់ឯងម្នាក់ក្នុងទីវាល ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ត្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ត្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ត្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ត្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីមួយរូប ។

កស្មឹ វត្ថុស្មិំ ។ អញ្ញតរា ភិក្ខុនី អជ្ឈោកាសេ បុរិសេន សទ្ធឹ ឯកេនេកា សន្តិដ្ឋិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ថេយ្យសត្ថកោ) ។

(៨៨៥) រថិយាយ វា ព្យូហេ វា សិង្ឃាដកេ វា បុរិសេន សទ្ធឹ ឯកេនេកាយ សន្តិដ្ឋន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កស្មឹ វត្ថុស្មិំ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី រថិយាយបិ ព្យូហេបិ សិង្ឃាដកេបិ បុរិសេន សទ្ធឹ ឯកេនេកា សន្តិដ្ឋិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ថេយ្យសត្ថកោ) ។

(៨៨៦) បុរេភត្តំ កុលានិ ឧបសង្កមិត្វា អាសនេ និសីទិត្វា សាមិកេ អនាបុច្ឆា បក្កមន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កស្មឹ វត្ថុស្មិំ ។

ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីមួយរូប ឋិតនៅជាមួយនឹងបុរសតែម្នាក់ឯងនឹងម្នាក់ឯងក្នុងទីវាល ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នឹងថេយ្យសត្ថសិក្ខាបទ) ។

(៨៨៥) ភិក្ខុនីឋិតនៅជាមួយនឹងបុរសតែម្នាក់ឯងនឹងម្នាក់ឯងក្នុងច្រកល្ហកក្ដី ច្រកកាត់ក្ដី ផ្លូវបែកក្ដី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីឋិតនៅជាមួយនឹងបុរសតែម្នាក់ឯងនឹងម្នាក់ឯងក្នុងច្រកល្ហកខ្លះ ច្រកកាត់ខ្លះ ផ្លូវបែកខ្លះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នឹងថេយ្យសត្ថសិក្ខាបទ) ។

(៨៨៦) ភិក្ខុនីចូលទៅកាន់ត្រកូលក្នុងវេលាមុនភត្ត ហើយអង្គុយលើអាសនៈ មិនបានប្រាប់ម្ចាស់គេហើយចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីមួយរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។

អញ្ញតរា ភិក្ខុនី បុរេភត្តំ កុលានិ ឧបសង្កមិត្វា អាសនេ និសីទិត្វា សាមិកេ អនាបុច្ឆា បក្កាមិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកេ) ។

(៨៨៧) បច្ឆាភត្តំ កុលានិ ឧបសង្កមិត្វា សាមិកេ អនាបុច្ឆា អាសនេ និសីទន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនិំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី បច្ឆាភត្តំ កុលានិ ឧបសង្កមិត្វា សាមិកេ អនាបុច្ឆា អាសនេ និសីទិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកេ) ។

(៨៨៨) វិកាលេ កុលានិ ឧបសង្កមិត្វា សាមិកេ អនាបុច្ឆា សេយ្យំ សន្ថរិត្វា សន្ថរាបេត្វា វា អភិនិសីទន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ វិកាលេ កុលានិ

ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីមួយរូប ចូលទៅកាន់ត្រកូលក្នុងវេលាមុនបាយ ហើយអង្គុយលើអាសនៈ មិនប្រាប់ម្ចាស់គេក៏ចៀសចេញទៅ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចកឋិនសិក្ខាបទ) ។

(៨៨៧) ភិក្ខុនីចូលទៅកាន់ត្រកូលវេលាក្រោយបាយ ហើយអង្គុយលើអាសនៈ ដោយឥតមានប្រាប់ម្ចាស់គេ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ចូលទៅកាន់ត្រកូលក្នុងវេលាក្រោយបាយ មិនបានប្រាប់ម្ចាស់គេក៏ស្រាប់តែអង្គុយលើអាសនៈ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចកឋិនសិក្ខាបទ) ។

(៨៨៨) ភិក្ខុនីចូលទៅកាន់ត្រកូលក្នុងវេលាវិកាល ហើយមិនប្រាប់ម្ចាស់គេ ស្រាប់តែក្រាលឯងខ្លះ ប្រើគេឲ្យក្រាលខ្លះនូវសេនាសនៈសម្រាប់ក្រាលដេក ហើយក៏អង្គុយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប

ឧបសង្កមិត្វា សាមិកេ អនាបុច្ឆា សេយ្យំ សន្ថរិត្វា(១) អភិនិសីទីសុ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកោ) ។

[៤៥៩] ទុគ្គហិតេន ទូបធារិតេន បរំ ឧជ្ឈាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុនិំ អារព្ភ ។ កិស្មិំ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរា ភិក្ខុនី ទុគ្គហិតេន ទូបធារិតេន បរំ ឧជ្ឈាបេសិ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

[៤៦០] អត្តានំ វា បរំ វា និរយេន វា ព្រហ្មចរិយេន វា អភិសបន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ចណ្ឌកាលិំ ភិក្ខុនិំ អារព្ភ ។ កិស្មិំ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ចណ្ឌកាលី

១. ឱ. សន្ថរិត្វា វា សន្ថរាបេត្វា វា ។

ចូលទៅកាន់ត្រកូល ក្នុងវេលាវិកាលហើយមិនប្រាប់ម្ចាស់ផ្ទះ ស្រាប់តែក្រាលសេនាសនៈសម្រាប់ក្រាលដេកហើយអង្គុយ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋានរបស់អាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចកឋិនសិក្ខាបទ) ។

[៤៥៩] ភិក្ខុនីពោលទោសភិក្ខុនីដទៃ ដោយកិរិយាប្រកាន់សាក្រក់ ទាំងដោយពិចារណាខុស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តនៅទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តនៅក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុនីមួយរូប ។ ក្នុងរឿងដូចម្ដេច ។ ក្នុងរឿងដែលភិក្ខុនីមួយរូបពោលទោសភិក្ខុនីដទៃ ដោយកិរិយាប្រកាន់សាក្រក់ ទាំងដោយពិចារណាខុស ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

[៤៦០] ភិក្ខុនីប្រទេចខ្លួនឯងក្ដី ប្រទេចភិក្ខុនីដទៃក្ដី ដោយនរក ឬដោយព្រហ្មចរិយៈ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តនៅទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តនៅក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវចណ្ឌកាលីភិក្ខុនី ។ ក្នុងរឿងដូចម្ដេច ។ ក្នុងរឿងដែលចណ្ឌកាលីភិក្ខុនី

ភិក្ខុនី អត្តានម្បិ បរម្បិ និរយេនបិ ព្រហ្មចរិយេនបិ អភិសបិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៥៦១) អត្តានំ វធិត្វា វធិត្វា រោទន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី អត្តានំ វធិត្វា វធិត្វា រោទិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេបំ) ។

អន្ធការវគ្គោ ទុតិយោ ។

(៥៦២) នគ្គាយ នហាយន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ នគ្គា នហាយឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកេ) ។

ប្រទេចខ្លួនឯងខ្លះ ប្រទេចអ្នកដទៃខ្លះ ដោយនរកក្ដី ដោយព្រហ្មចរិយៈក្ដី ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(៥៦១) ភិក្ខុនី វាយដំខ្លួនឯងហើយយំ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តទុកក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តទុកក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី វាយដំខ្លួនឯងហើយយំ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចគ្នានឹងធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

ចប់ អន្ធការវគ្គ ទី ២ ។

(៥៦២) ភិក្ខុនីងូតទឹកអាក្រាត ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តទុកក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តទុកក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងភិក្ខុនីច្រើនរូប អាក្រាតងូតទឹក ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមសិក្ខាបទ) ។

(៨២៣) បមាណាតិក្កន្តំ ឧទកសាដិកំ ការាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អប្បមាណិកាយោ ឧទកសាដិកាយោ ធារេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៨២៤) ភិក្ខុនិយា ចីវរំ វិសិព្វេត្វា វា វិសិព្វាបេត្វា វា នេវ សិព្វេន្តិយា[១] ន សិព្វាបនាយ ឧស្សុក្កំ ករោន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ភិក្ខុនិយា ចីវរំ វិសិព្វេត្វា[២] នេវ សិព្វេសិ ន សិព្វាបនាយ ឧស្សុក្កំ អកាសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេបំ) ។

---

១ ម. សិព្វេន្តិយា ។ ឱ. សិព្វន្តិយា ។ ២ ម. វិសិព្វេត្វា វា វិសិព្វាបេត្វា វា ។

(៨២៣) ភិក្ខុនីឲ្យគេធ្វើសំពត់សម្រាប់ងូតទឹកកន្លងហួសប្រមាណ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ប្រើប្រាស់សំពត់សម្រាប់ងូតទឹកមិនត្រូវប្រមាណ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៦ ។

(៨២៤) ភិក្ខុនីរុះឯងក្តី ឲ្យគេរុះក្តី នូវចីវររបស់ភិក្ខុនីដទៃ ហើយមិនឲ្យគេដេរ ទាំងមិនខ្ចីធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ ដើម្បីឲ្យគេដេរ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ឲ្យភិក្ខុនីដទៃរុះចីវរ ហើយមិនដេរឲ្យ ទាំងមិនខ្ចីធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យគេដេរឲ្យ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចគ្នានឹងធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

(៨៦៥) បញ្ចាហិកំ សង្ឃាដិចារំ អតិក្កាមេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ ភិក្ខុនីនំ ហត្ថេ ចីវរំ និក្ខិបិត្វា សន្តរុត្តរេន ជនបទចារិកំ បក្កមិំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋា-នានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកេ) ។

(៨៦៦) ចីវរសង្កមនីយំ ធារេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អញ្ញតរា ភិក្ខុនី ភិក្ខុនិយា ចីវរំ[១] អនាបុច្ឆា បារុបិ ។ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ ស-មុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកេ) ។

១ ម. អញ្ញតរាយ ភិក្ខុនិយា ចីវរំ ។

(៨៦៥) ភិក្ខុនីញុំាងវារៈនៃសង្ឃាដិ[១] ឲ្យកន្លងហួស ៥ ថ្ងៃទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងតែដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប ទុកដាក់ចីវរក្នុងដៃនៃពួកភិក្ខុនីដទៃ ហើយចៀសចេញទៅកាន់ចារិកក្នុងជនបទ ដោយមានតែស្បង់និងចីពរ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើង ដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចកឋិនសិក្ខាបទ) ។

(៨៦៦) ភិក្ខុនីទ្រទ្រង់សង្កមនីយចីវរ (ចីវរដែលលបយករបស់គេមកប្រើប្រាស់មួយសំណើរ) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវភិក្ខុនីមួយរូប ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងតែដែលភិក្ខុនីមួយរូប មិនបានប្រាប់ហើយដណ្ដប់ចីវររបស់ភិក្ខុនីដទៃ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចកឋិនសិក្ខាបទ) ។

១ ពាក្យថា វារៈនៃសង្ឃាដិ គឺការប្រើប្រាស់សង្ឃាដិដើម្បីស្ងួតនិងរក្សាល្អ ។

(៨៦៧) គណស្ស ចីវរលាភំ អន្តរាយំ ករោន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនិំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី គណស្ស ចីវរលាភំ អន្តរាយំ អកាសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៨៦៨) ធម្មិកំ ចីវរវិភង្គំ បដិពាហន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនិំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ធម្មិកំ ចីវរវិភង្គំ បដិពាហិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៨៦៩) អាគារិកស្ស វា បរិព្វាជកស្ស វា បរិព្វាជិកាយ វា សមណចីវរំ ទេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនិំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្ល-

(៨៦៧) ភិក្ខុនីធ្វើចីវរលាភ របស់គណៈឲ្យអន្តរាយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងក៏ដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ធ្វើចីវរលាភរបស់គណៈឲ្យអន្តរាយ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាន នៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើង ដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(៨៦៨) ភិក្ខុនីឃាត់ការចែកចីវរដែលប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងក៏ដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ឃាត់ការចែកចីវរដែលប្រកបដោយធម៌ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាន នៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើង ដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(៨៦៩) ភិក្ខុនីឲ្យសមណចីវរដល់គ្រហស្ថក្ដី ដល់បរិព្វាជកក្ដី ដល់បរិព្វាជិកាក្ដី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងក៏ដែលថុល្លនន្ទា-

នន្ទា ភិក្ខុនី អាគារិកស្ស សមណចីវរំ អទាសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៨៧០) ទុព្វលចីវរប្បច្ចាសាយ ចីវរកាលសមយំ អតិក្កាមេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ទុព្វលចីវរប្បច្ចាសាយ ចីវរកាលសមយំ អតិក្កាមេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៨៧១) ធម្មិកំ កឋិនុទ្ធារំ បដិពាហន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ធម្មិកំ កឋិនុទ្ធារំ បដិពាហិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

នគ្គវគ្គោ[១] តតិយោ ។

១ [illegible]

ភិក្ខុនី ឲ្យសមណចីវរដល់គ្រហស្ថ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៦ ។

(៨៧០) ភិក្ខុនី ញ៉ាំងសម័យនៃចីវរកាល ឲ្យកន្លងទៅដោយសង្ឃឹមបាននូវចីវរដ៏ទុព្វល ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងកើតដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ញ៉ាំងសម័យនៃចីវរកាល ឲ្យកន្លងទៅ ដោយសង្ឃឹមបាននូវចីវរដ៏ទុព្វល ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(៨៧១) ភិក្ខុនីឃាត់ការដកកឋិនដែលប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងកើតដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីឃាត់ការដកកឋិនដែលប្រកបដោយធម៌ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

ចប់ នគ្គវគ្គ ទី ៣ ។

(៨៥២) ទ្វិន្នំ ភិក្ខុនីនំ ឯកមញ្ចេ តុវដ្ដេន្តីនំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ ទ្វេ ឯកមញ្ចេ តុវដ្ដេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកេ) ។

(៨៥៣) ទ្វិន្នំ ភិក្ខុនីនំ ឯកត្ថរណបាវុរណា តុវដ្ដេន្តីនំ បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ ទ្វេ ឯកត្ថរណបាវុរណា តុវដ្ដេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកេ) ។

(៨៥៤) ភិក្ខុនិយា សញ្ចិច្ច អផាសុំ ករោន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ

(៨៥២) ភិក្ខុនីពីររូបដេកលើគ្រែតែ ១ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូបដេកគ្នាពីរនាក់លើគ្រែតែ ១ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋានៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមសិក្ខាបទ) ។

(៨៥៣) ភិក្ខុនីពីររូបដេកលើកម្រាលនិងដណ្ដប់សម្ពត់តែ ១ ជាមួយគ្នា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូបដេកលើកម្រាលនិងដណ្ដប់សម្ពត់តែ ១ ពីរនាក់ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋានៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមសិក្ខាបទ) ។

(៨៥៤) ភិក្ខុនីក្លែងធ្វើសេចក្ដីអផ្សុកដល់ភិក្ខុនីដទៃ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿង

វត្ថុស្មិំ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ភិក្ខុនិយា សញ្ចិច្ច អផាសុំ អកាសិ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៥៧៥) ទុក្ខិតំ សហជីវិនឹ នេវ ឧបដ្ឋាបេន្តិយា(១) ន ឧបដ្ឋាបនាយ ឧស្សុក្កំ អករោន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ទុក្ខិតំ សហជីវិនឹ នេវ ឧបដ្ឋាបេសិ ន ឧបដ្ឋាបនាយ ឧស្សុក្កំ អកាសិ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេប) ។

(៥៧៦) ភិក្ខុនិយា ឧបស្សយំ ទត្វា កុបិតាយ អនត្តមនាយ និក្កឌ្ឍន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ភិក្ខុនិយា ឧបស្សយំ ទត្វា កុបិតា អនត្តមនា និក្កឌ្ឍិ

១ ម. នុបដ្ឋេន្តិយា ។

ក៏ផ្តួចផ្តើម ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីក្លែងធ្វើសេចក្តីឥតស្រួលដល់ ភិក្ខុនីដទៃ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃ អាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើង ដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(៥៧៥) ភិក្ខុនីមិនបានបម្រើ មិនបានធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ ដើម្បី បម្រើ នូវភិក្ខុនីជាកូនសិស្សដែលមានជម្ងឺ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្ត ក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងក៏ផ្តួចផ្តើម ។ ព្រោះរឿង ដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនបានបម្រើ មិនបានធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ ដើម្បី បម្រើ នូវភិក្ខុនីជាកូនសិស្សដែលមានជម្ងឺ ។ សិក្ខាបទនោះមានតែ បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះកើតឡើងដោយ សមុដ្ឋាន ១ (ដូចគន្ធធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

(៥៧៦) ភិក្ខុនីឲ្យលំនៅដល់ភិក្ខុនីដទៃ ហើយមានសេចក្តី ទ្រាំតាក់អន់ចិត្ត ក៏ទាញភិក្ខុនីនោះចេញ (ពីលំនៅនោះ) ត្រូវ អាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿង ក៏ផ្តួចផ្តើម ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីបានឲ្យលំនៅដល់ភិក្ខុនី ដទៃ ហើយមានសេចក្តីទ្រាំតាក់អន់ចិត្ត ក៏ទាញភិក្ខុនីនោះចេញ

តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៩៧៧) សំសដ្ឋាយ ភិក្ខុនិយា យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ចណ្ឌកាលឹ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ចណ្ឌកាលី ភិក្ខុនី សំសដ្ឋា វិហរិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (សមនុភាសនាយ(១)) ។

(៩៧៨) អន្តោរដ្ឋេ សាសង្កសម្មតេ សប្បដិភយេ អសត្ថិកាយ ចារិកំ ចរន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អន្តោរដ្ឋេ សាសង្កសម្មតេ សប្បដិភយេ អសត្ថិកាយោ ចារិកំ ចរឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា

១ ម. ឆ. ធុរនិក្ខេបោ ។

(អំពីរឿងនោះ) ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាន នៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

[៩៧៧] ភិក្ខុនី នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មជាគម្រប់ ៣ ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងចណ្ឌកាលីភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចក្នុងសមនុភាសនៈ) ។

[៩៧៨] ភិក្ខុនីមិនមានពួកឈ្មួញ (ជាគ្នា) ដើរទៅកាន់ចារិកក្នុងដែន ដែលគេសន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្ដីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប មិនមានពួកឈ្មួញ (ជាគ្នា) ដើរទៅកាន់ចារិកក្នុងដែន ដែលគេសន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្ដីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ ។ សិក្ខាបទនោះ

បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកោ) ។

(៨៧៩) តិរោរដ្ឋេ សាសង្កសម្មតេ សប្បដិភយេ អសត្ថិកាយ ចារិកំ ចរន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ តិរោរដ្ឋេ សាសង្កសម្មតេ សប្បដិភយេ អសត្ថិកាយ ចារិកំ ចរឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកោ) ។

(៨៨០) អន្តោវស្សំ ចារិកំ ចរន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អន្តោវស្សំ ចារិកំ ចរឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកោ) ។

មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។

(៨៧៩) ភិក្ខុនីមិនមានពួកឈ្មួញ (ជាគ្នា) ដើរទៅកាន់ចារិកក្នុងស្រុកផ្សេងដែលគេសន្មតថា ជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប ក៏គ្មានពួកឈ្មួញ (ជាគ្នា) ដើរទៅកាន់ចារិកក្នុងស្រុកផ្សេង ដែលគេសន្មតថាជាទីប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។

(៨៨០) ភិក្ខុនីដើរទៅកាន់ចារិក ក្នុងវស្សា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប ដើរទៅកាន់ចារិកក្នុងវស្សា ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។

(៨៤១) វស្សំ វុត្ថាយ ភិក្ខុនិយា ចារិកំ ន បក្កមន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ វស្សំ វុត្ថា ចារិកំ ន បក្កមឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកំ) ។

តុវដ្ដវគ្គោ ។

(៨៤២) រាជាគារំ វា ចិត្តាគារំ វា អារាមំ វា ឧយ្យានំ វា បោក្ខរណឹ វា ទស្សនាយ គច្ឆន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ រាជាគារម្បិ ចិត្តាគារម្បិ អារាមម្បិ ឧយ្យានម្បិ បោក្ខរណិម្បិ ទស្សនាយ អគមំសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកំ) ។

(៨៤១) ភិក្ខុនីចេញវស្សាហើយ មិនចៀសចេញទៅកាន់ចារិក ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប ចេញវស្សាហើយ មិនបានចៀសចេញទៅកាន់ចារិក ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

ចប់ តុវដ្ដវគ្គ ទី ៤ ។

(៨៤២) ភិក្ខុនីទៅមើលព្រះរាជដំណាក់ក្តី ផ្ទះដ៏វិចិត្រក្តី សួនច្បារក្តី ឧទ្យានក្តី ស្រះបោក្ខរណីក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ទៅមើលព្រះរាជដំណាក់ខ្លះ ផ្ទះដ៏វិចិត្រខ្លះ សួនច្បារខ្លះ ឧទ្យានខ្លះ ស្រះបោក្ខរណីខ្លះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។

(៥៨៣) អាសន្ទឹ វា បល្លង្កំ វា បរិភុញ្ជន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អាសន្ទឹបិ បល្លង្កំបិ បរិភុញ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកេ) ។

(៥៨៤) សុត្តំ កន្តន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ សុត្តំ កន្តឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ (ឯឡកលោមកេ) ។

(៥៨៥) គិហិវេយ្យាវច្ចំ ករោន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។

(៥៨៣) ភិក្ខុនី ប្រើប្រាស់អាសន្ទិ គឺគ្រែមានជើងហួសប្រមាណក្តី បល្ល័ង្កៈ គឺគ្រែដែលគេធ្វើមានរូបសត្វសាហាវជាប់ត្រង់ជើងក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប ប្រើប្រាស់អាសន្ទិខ្លះ បល្ល័ង្កៈខ្លះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។

(៥៨៤) ភិក្ខុនី កាស្វត្រអំបោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដែលភិក្ខុនីច្រើនរូបកាស្វត្រអំបោះ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។

(៥៨៥) ភិក្ខុនី ធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយបម្រើគ្រហស្ថ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដូចម្តេច ។

សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ គិហិវេយ្យាវច្ចំ អកំសុ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកំ) ។

(៤៨៦) ភិក្ខុនិយា ឯហាយ្យេ ឥមំ អធិករណំ វូបសមេហីតិ វុច្ចមានាយ សាធូតិ បដិស្សុណិត្វា នេវ វូបសមេន្តិយា ន វូបសមាយ ឧស្សុក្កំ អករោន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនិំ អារព្ភ ។ កិស្មិំ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ភិក្ខុនិយា ឯហាយ្យេ ឥមំ អធិករណំ វូបសមេហីតិ វុច្ចមានា សាធូតិ បដិស្សុណិត្វា នេវ វូបសមេសិ ន វូបសមាយ ឧស្សុក្កំ អកាសិ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេបំ) ។

(៤៨៧) អាគារិកស្ស វា បរិព្វាជកស្ស វា បរិព្វាជិកាយ វា សហត្ថា ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា ទេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ

ព្រោះរឿងភិក្ខុនីច្រើនរូប ធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយរបស់គ្រហស្ថ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។

(៤៨៦) កាលបើភិក្ខុនីអ្នកដទៃនិយាយថា ម្នាលនាងជាម្ចាស់ ចូរនាងរម្ងាប់អធិករណ៍នេះទៅ ភិក្ខុនីក៏ទទួលពាក្យថា សាធុ ហើយ តែមិនរម្ងាប់ មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីរម្ងាប់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងភិក្ខុនីថុល្លនន្ទា កាលដែលភិក្ខុនីអ្នកដទៃនិយាយថា ម្នាលនាងជាម្ចាស់ នាងចូររម្ងាប់អធិករណ៍នេះទៅ ក៏ទទួលពាក្យថា សាធុ ហើយ តែមិនរម្ងាប់ មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីរម្ងាប់ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ (ដូចធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

(៤៨៧) ភិក្ខុនីឲ្យខាទនីយៈភោជនីយៈដោយដៃរបស់ខ្លួន ដល់គ្រហស្ថ ដល់បរិព្វាជក ដល់បរិព្វាជិកា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គល

អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី អាគារិកស្ស សហត្ថា ខាទនីយម្បិ ភោជនីយម្បិ អទាសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកេ) ។

(៨៨៨) អាវសថចីវរំ អនិស្សជ្ជិត្វា បរិភុញ្ជន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី អាវសថចីវរំ អនិស្សជ្ជិត្វា បរិភុញ្ជិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកេ) ។

(៨៨៩) អាវសថំ អនិស្សជ្ជិត្វា ចារិកំ បក្កមន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី អាវសថំ អនិស្សជ្ជិត្វា ចារិកំ

ណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ឲ្យខាទនីយៈខ្លះ ភោជនីយៈខ្លះ ដោយដៃរបស់ខ្លួន ដល់គ្រហស្ថ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។

(៨៨៨) ភិក្ខុនីមិនលះបង់អាវសថចីវរ (ចីវរសម្រាប់ភិក្ខុនីមានរដូវ) នៅតែប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី មិនលះបង់អាវសថចីវរ នៅតែប្រើប្រាស់ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងកឋិនកសិក្ខាបទ) ។

(៨៨៩) ភិក្ខុនីមិនបានប្រគល់លំនៅ (ដល់គេឯទៀត) ហើយ ស្រាប់តែចៀសចេញទៅកាន់ចារិក ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី មិនបានប្រគល់លំនៅ (ដល់គេឯទៀត) ហើយ

បញ្ញាមិ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកេ) ។

[៨៤០] តិរច្ឆានវិជ្ជំ បរិយាបុណន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មិំ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ តិរច្ឆានវិជ្ជំ បរិយាបុណិំសុ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (បទសោធម្មំ) ។

[៨៤១] តិរច្ឆានវិជ្ជំ វាចេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មិំ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ តិរច្ឆានវិជ្ជំ វាចេសុំ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (បទសោធម្មំ) ។

ចិត្តាគារវគ្គោ បញ្ចមោ ។

ព្រោះតែទៀសបញ្ចះដាកាន់ជាភៃ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចកឋិនកសិក្ខាបទ) ។

[៨៤០] ភិក្ខុនី រៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ: ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងកើតដល់ពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី រៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចបទសោធម្មសិក្ខាបទ) ។

[៨៤១] ភិក្ខុនី បង្រៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ: ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងកើតដល់ពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីបង្រៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចបទសោធម្មសិក្ខាបទ) ។

ចប់ ចិត្តាគារវគ្គ ទី ៥ ។

ភិក្ខុនីវិភង្គេ សោឡស មហាវារា បាចិត្តិយា អារាមវគ្គោ

(៩៩៦) ជានំ សភិក្ខុកំ អារាមំ អនាបុច្ឆា បវិសន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អនាបុច្ឆា អារាមំ បវិសឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ទ្វេ អនុបញ្ញត្តិយោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេបំ) ។

(៩៩៧) ភិក្ខុំ អក្កោសន្តិយា បរិភាសន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ វេសាលិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អាយស្មន្តំ ឧបាលឹ អក្កោសឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៩៩៨) ចណ្ឌីកតាយ គណំ បរិភាសន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុ-

ភិក្ខុនីវិភង្គ មហាវារៈ ១៦ បាចិត្តិយៈ អារាមវគ្គ

(៩៩៦) ភិក្ខុនី ដឹងហើយចូលទៅកាន់អារាមដែលមានភិក្ខុ ដោយមិនបានប្រាប់មុន ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប មិនបានប្រាប់មុន ហើយប្រញាប់ចូលទៅកាន់អារាម (ដែលមានភិក្ខុ) ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ២ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចក្នុងធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

(៩៩៧) ភិក្ខុនី ជេរប្រមាថភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងវេសាលី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ជេរព្រះឧបាលិមានអាយុ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(៩៩៨) ភិក្ខុនី ប្រទេចផ្ដាសាគណៈភិក្ខុនី ដោយចិត្តកំណាច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿង

សង្ឃិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ចណ្ឌកាឡា គណា បរិកាសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតិហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៥៩៥) និមន្តិតាយ បវារិតាយ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា ភុញ្ជិត្វា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ ភុត្តាវី(១) បវារិតា អញ្ញត្រ ភុញ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតិហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៥៩៦) កុលំ មច្ឆរាយន្តិយា បាចិត្តិយំ ។ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរា ភិក្ខុនី កុលំ មច្ឆរាយិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតិហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

១ ម. ភុត្តាវិនិយោ ។

ក៏ដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងក៏ដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីប្រាថ្នាចង់បានគណៈភិក្ខុនី ដោយចិត្តកំណាច ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(៥៩៥) ភិក្ខុនី ដែលគេនិមន្តហើយ ឃាត់ហាមភោជនរួចហើយ ឆាន់ខាទនីយៈឬភោជនីយៈ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងក៏ដែលភិក្ខុនីច្រើនរូបឆាន់ហើយ ហាមភោជនហើយ ឆាន់ក្នុងទីដទៃទៀត ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៤ ។

(៥៩៦) ភិក្ខុនីកំណាញ់ត្រកូល ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីមួយរូប ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងក៏ដែលភិក្ខុនីមួយរូប ប្រព្រឹត្តកំណាញ់ត្រកូល ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(៩៤៧) អភិក្ខុកេ អាវាសេ វស្សំ វសន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អភិក្ខុកេ អាវាសេ វស្សំ វសឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកំ) ។

(៩៤៨) វស្សំ វុត្ថាយ ភិក្ខុនិយា ឧភតោសង្ឃេ តីហិ ឋានេហិ អប្បវារេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ វស្សំ វុត្ថា ភិក្ខុសង្ឃំ ន បវារេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេបំ) ។

[៩៤៧] ភិក្ខុនី នៅចាំវស្សា ក្នុងអាវាសដែលមិនមានភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប នៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសដែលមិនមានភិក្ខុ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋានរបស់អាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។

(៩៤៨) ភិក្ខុនីនៅចាំវស្សារួចហើយ មិនបវារណាដោយហេតុ ៣ ប្រការក្នុងឧភតោសង្ឃ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូបនៅចាំវស្សារួចហើយ មិនបវារណានឹងភិក្ខុសង្ឃ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋានរបស់អាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចក្នុងធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

(៥៩៩) ឱវាទាយ វា សំវាសាយ វា ន គច្ឆន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ ឱវាទំ ន គច្ឆឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកំ) ។

(៦០០) ឧបោសថំ ច បុច្ឆន្តិយា ឱវាទំ ច យាចន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ ឧបោសថំ ច បុច្ឆឹសុ ឱវាទំ ច យាចឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេបំ) ។

(៦០១) បសាខេ ជាតំ គណ្ឌំ វា រុធិតំ(១) វា អនបលោកេត្វា សង្ឃំ វា គណំ វា បុរិសេន សទ្ធឹ ឯកេនេកា ភេទាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ

១ បិឡកំ វា ក្វចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

(៥៩៩) ភិក្ខុនី មិនទៅដើម្បីស្តាប់ឱវាទ (ក្នុងទី) ក្តី ដើម្បីសំវាស [illegible]ក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីមិនទៅស្តាប់ឱវាទ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(៦០០) ភិក្ខុនី មិនសួរឧបោសថក្តី មិនសូមឱវាទក្តី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប មិនសួរឧបោសថផង មិនសូមឱវាទផង ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចគ្នានឹងធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

(៦០១) ភិក្ខុនី កើតបូសក្តី ដំបៅក្តី ត្រង់ទីសាងប្រាសាទ (គឺទីក្រោមផ្ចិតឡើងដល់ក្បាលជង្គង់) ហើយមិនបានប្រាប់ដល់សង្ឃឬគណៈ ស្រាប់តែទៅដោះនឹងមួយរូប ជាមួយនឹងបុរសម្នាក់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ

កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុនិំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរា ភិក្ខុនី បសាខេ ជាតំ គណ្ឌំ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯកេនេកា ភេទាបេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កថិនកំ) ។

អារាមវគ្គោ ឆដ្ឋោ ។

(៦០២) គព្ភិនិំ វុដ្ឋាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ គព្ភិនិំ វុដ្ឋាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៦០៣) បាយន្តិំ វុដ្ឋាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។

ទ្រង់បញ្ញត្តនៅទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីមួយរូប ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងកិរិយាដែលភិក្ខុនីមួយរូបមានបូសកើតត្រង់សាខាប្រទេស ហើយឲ្យ តែមួយរូបឯងជាមួយនឹងបុរសម្នាក់ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះតាំងឡើង ដោយសមុដ្ឋាន ៦ (ដូចក្នុងកឋិនសិក្ខាបទ) ។

ចប់ អារាមវគ្គ ទី ៦ ។

(៦០២) ភិក្ខុនីបំបួសស្ត្រីដែលមានគភ៌ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តនៅទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងកិរិយាដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប បំបួសស្ត្រីដែលមានគភ៌ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(៦០៣) ភិក្ខុនីបំបួសស្ត្រីដែលមានកូននៅបៅដោះ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តនៅទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងអ្វីដូចម្តេច ។

សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ បាយន្តិំ វុដ្ឋាបេសុំ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

[២០៤] ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ អសិក្ខិតសិក្ខំ សិក្ខមានំ វុដ្ឋាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មិំ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ អសិក្ខិតសិក្ខំ សិក្ខមានំ វុដ្ឋាបេសុំ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

[២០៥] ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ សិក្ខិតសិក្ខំ សិក្ខមានំ សង្ឃេន អសម្មតំ វុដ្ឋាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មិំ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ សិក្ខិតសិក្ខំ សិក្ខមានំ សង្ឃេន អសម្មតំ វុដ្ឋាបេសុំ

ព្រោះរឿងភិក្ខុនីច្រើនរូបបំបួសស្ត្រីដែលនៅបំបៅកូន ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ ។ ចំណោមសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(២០៤) ភិក្ខុនី បំបួសសិក្ខមានាដែលមិនទាន់បានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ ប្រការ គ្រប់ពីរឆ្នាំ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងភិក្ខុនីច្រើនរូប បំបួសសិក្ខមានាដែលមិនទាន់បានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ ប្រការ គ្រប់ពីរឆ្នាំ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ ។ ចំណោមសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(២០៥) ភិក្ខុនី បំបួសសិក្ខមានាដែលបានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ ប្រការ គ្រប់ពីរឆ្នាំហើយ តែសង្ឃមិនទាន់បានសម្មតិឲ្យ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងភិក្ខុនីច្រើនរូប បំបួសសិក្ខមានា ដែលបានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ ប្រការ គ្រប់ពីរឆ្នាំហើយ តែសង្ឃមិន

តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានា-
នំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

[៦០៦] ឩនទ្វាទសវស្សំ គិហិគតំ វុដ្ឋាបេន្តិយា
បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ
អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ
វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ ឩនទ្វាទសវស្សំ
គិហិគតំ វុដ្ឋាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។
ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

[៦០៧] បរិបុណ្ណទ្វាទសវស្សំ គិហិគតំ ទ្វេ វស្សានិ
ឆសុ ធម្មេសុ អសិក្ខិតសិក្ខំ វុដ្ឋាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ
កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។
សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។
សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ បរិបុណ្ណទ្វាទសវស្សំ គិហិគតំ
ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ អសិក្ខិតសិក្ខំ វុដ្ឋាបេសុំ
តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ
ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

កាន់ជាខេរខ្នកផ្សែ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាន
នៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៦ ។

[៦០៦] ភិក្ខុនី បំបួសស្ត្រីជាគិហិគតា(១) ដែលមានអាយុមិនទាន់
គ្រប់ ១២ ឆ្នាំ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្ត
ក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនី
ច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប
បំបួសស្ត្រីជាគិហិគតា ដែលមានអាយុមិនទាន់គ្រប់ ១២ ឆ្នាំ ។ សិក្ខាបទ
នោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ
តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៦ ។

[៦០៧] ភិក្ខុនី បំបួសស្ត្រីជាគិហិគតា ដែលមានអាយុគ្រប់ ១២
ឆ្នាំហើយ តែមិនទាន់បានសិក្សាសិក្ខា ក្នុងធម៌ ៦ ប្រការ គ្រប់ពីរឆ្នាំទៅ
ហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុង
សាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។
ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប បំបួសស្ត្រីជា
គិហិគតា ដែលមានអាយុគ្រប់ ១២ ឆ្នាំហើយ តែមិនទាន់សិក្សាសិក្ខាក្នុង
ធម៌ ៦ ប្រការ គ្រប់ពីរឆ្នាំនោះឡើយ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។
បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៦ ។

---

១ មើលគិហិគតានៅក្នុងបាចិត្តិយ [illegible] ទំព័រ ៣៤៤ និងបញ្ចកៈ [illegible] ទំព័រ [illegible]

(៦០៨) បរិបុណ្ណទ្វាទសវស្សំ គិហិគតំ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ សិក្ខិតសិក្ខំ សង្ឃេន អសម្មតំ វុដ្ឋាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ បរិបុណ្ណទ្វាទសវស្សំ គិហិគតំ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ សិក្ខិតសិក្ខំ សង្ឃេន អសម្មតំ វុដ្ឋាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៦០៩) សហជីវិនឹ វុដ្ឋាបេត្វា ទ្វេ វស្សានិ នេវ អនុគ្គណ្ហន្តិយា ន អនុគ្គណ្ហាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី សហជីវិនឹ វុដ្ឋាបេត្វា ទ្វេ វស្សានិ នេវ អនុគ្គណ្ហិ ន អនុគ្គណ្ហាបេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេបំ) ។

(៦០៨) ភិក្ខុនីបំបួសស្ត្រីជាគិហិគតៈ ដែលមានអាយុគ្រប់ ១២ ឆ្នាំហើយ បានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ ប្រការ គ្រប់ពីរឆ្នាំហើយ តែសង្ឃមិនទាន់បានសន្មតឲ្យ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប បំបួសស្ត្រីជាគិហិគតៈ ដែលមានអាយុគ្រប់ ១២ ឆ្នាំហើយ បានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ ប្រការ គ្រប់ពីរឆ្នាំហើយ តែសង្ឃមិនទាន់បានសន្មតឲ្យ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(៦០៩) ភិក្ខុនីបំបួសកូនសិស្ស ហើយមិនបានអនុគ្រោះ (ទំនុកបម្រុង) ដោយខ្លួនឯង ឬមិនបានឲ្យគេអនុគ្រោះ គ្រប់ពីរឆ្នាំ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី បំបួសកូនសិស្ស ហើយមិនបានអនុគ្រោះដោយខ្លួនឯង មិនបានឲ្យគេអនុគ្រោះ គ្រប់ពីរឆ្នាំ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

[៦២០] វុដ្ឋាបិតំ បវត្តិនិំ ទ្វេ វស្សានិ នានុពន្ធន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ វុដ្ឋាបិតំ បវត្តិនិំ ទ្វេ វស្សានិ នានុពន្ធឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកេ) ។

[៦២១] សហជីវិនិំ វុដ្ឋាបេត្វា នេវ វូបកាសេន្តិយា ន វូបកាសាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនិំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី សហជីវិនិំ វុដ្ឋាបេត្វា នេវ វូបកាសេសិ ន វូបកាសាបេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេបេ) ។

វគ្គោ សត្តមោ ។

[៦២០] ភិក្ខុនី មិនដើរបម្រើបវត្តិនី (ឧបជ្ឈាយ៍) ដែលបំបួសខ្លួន ឲ្យគ្រប់ពីរឆ្នាំ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូបមិនបម្រើបវត្តិនីដែលបំបួសខ្លួនឲ្យគ្រប់ពីរឆ្នាំ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋានទាំងឡាយនៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចគ្នានឹងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

[៦២១] ភិក្ខុនីបំបួសសហជីវិនីហើយ មិនបានគ្រប់គ្រងដោយខ្លួនឯង ឬមិនបានប្រើគេឲ្យគ្រប់គ្រង(១) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីបំបួសសហជីវិនីហើយ មិនបានគ្រប់គ្រងដោយខ្លួនឯង មិនបានប្រើគេឲ្យគ្រប់គ្រង ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋានទាំងឡាយនៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចគ្នានឹងធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

ចប់ វគ្គទី ៧ ។

---

១ ក្នុងអដ្ឋកថាប្រាប់ថា … ។

[៦១២] ឩនវីសតិវស្សំ កុមារិភូតំ វុដ្ឋាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ ឩនវីសតិវស្សំ កុមារិភូតំ វុដ្ឋាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

[៦១៣] បរិបុណ្ណវីសតិវស្សំ កុមារិភូតំ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ អសិក្ខិតសិក្ខំ វុដ្ឋាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ បរិបុណ្ណវីសតិវស្សំ កុមារិភូតំ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ អសិក្ខិតសិក្ខំ វុដ្ឋាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៦១២) ភិក្ខុនីបំបួសស្រ្តីជាកុមារីភូតា (សាមណេរី) ដែលមានអាយុមិនទាន់គ្រប់ ២០ ឆ្នាំ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូបបំបួសស្រ្តីជាកុមារីភូតា ដែលមានអាយុមិនទាន់គ្រប់ ២០ ឆ្នាំ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៦ ។

(៦១៣) ភិក្ខុនីបំបួសស្រ្តីជាកុមារីភូតា ដែលមានអាយុគ្រប់ ២០ ឆ្នាំ ហើយ តែមិនទាន់បានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ ប្រការ គ្រប់ពីរឆ្នាំនៅឡើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប បំបួសស្រ្តីជាកុមារីភូតា ដែលមានអាយុគ្រប់ ២០ ឆ្នាំហើយ តែមិនទាន់បានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ ប្រការ គ្រប់ពីរឆ្នាំនៅឡើយ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៦ ។

[៦១៤] បរិបុណ្ណវីសតិវស្សំ កុមារិភូតំ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ សិក្ខិតសិក្ខំ សង្ឃេន អសម្មតំ វុដ្ឋាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ បរិបុណ្ណវីសតិវស្សំ កុមារិភូតំ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ សិក្ខិតសិក្ខំ សង្ឃេន អសម្មតំ វុដ្ឋាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

[៦១៥] ឩនទ្វាទសវស្សា វុដ្ឋាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ ឩនទ្វាទសវស្សា វុដ្ឋាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៦១៤) ភិក្ខុនីបំបួសស្ត្រីជាកុមារីភូតាដែលមានអាយុគ្រប់ ២០ ឆ្នាំ ហើយបានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ ប្រការគ្រប់ពីរឆ្នាំហើយ តែសង្ឃមិនទាន់បានសន្មតឲ្យ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រះមានព្រះភាគបញ្ញត្តទីណា ។ ព្រះមានព្រះភាគបញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ព្រោះប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ព្រោះប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប បំបួសស្ត្រីជាកុមារីភូតាដែលមានអាយុគ្រប់ ២០ ឆ្នាំហើយ បានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ ប្រការ គ្រប់ពីរឆ្នាំហើយ តែសង្ឃមិនទាន់បានសន្មតឲ្យ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(៦១៥) ភិក្ខុនីមានវស្សាមិនទាន់គ្រប់ ១២ បំបួសគេ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រះមានព្រះភាគបញ្ញត្តទីណា ។ ព្រះមានព្រះភាគបញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ព្រោះប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ព្រោះប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប មានវស្សាមិនទាន់គ្រប់ ១២ បំបួសគេ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(២០៦) បរិបុណ្ណទ្វាទសវស្សាយ សង្ឃេន អសម្មតាយ វុដ្ឋាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ បរិបុណ្ណទ្វាទសវស្សា សង្ឃេន អសម្មតា វុដ្ឋាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(២០៧) អលន្តាវ តេ អយ្យេ វុដ្ឋាបិតេនាតិ វុច្ចមានាយ សាធូតិ បដិស្សុណិត្វា បច្ឆា ខីយនធម្មំ អាបជ្ជន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ចណ្ឌកាឡី ភិក្ខុនី អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ចណ្ឌកាឡី ភិក្ខុនី អលន្តាវ តេ អយ្យេ វុដ្ឋាបិតេនាតិ វុច្ចមានា សាធូតិ បដិស្សុណិត្វា បច្ឆា ខីយនធម្មំ អាបជ្ជិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(២១៦) ភិក្ខុនីមានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ តែសង្ឃមិនទាន់បានសន្មត (ឲ្យបំបួសនាង) ក៏ចេះតែបំបួស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប មានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ តែសង្ឃមិនទាន់បានសន្មត (ឲ្យបំបួសនាង) ក៏ចេះតែបំបួស ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ ក្នុងសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(២១៧) ភិក្ខុនីដែលសង្ឃនិយាយថា នែនាងដ៏ម្ចាស់ នាងកុំបំបួសគេឡើយ បានទទួលពាក្យថា សាធុ ហើយ ដល់មកខាងក្រោយ ត្រឡប់ពោលតិះដៀលសង្ឃវិញ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងចណ្ឌកាលីភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលចណ្ឌកាលីភិក្ខុនី ដែលសង្ឃនិយាយថា នែនាងដ៏ម្ចាស់ នាងកុំបំបួសគេឡើយ បានទទួលពាក្យថា សាធុ ហើយ ដល់មកខាងក្រោយ ត្រឡប់ពោលតិះដៀលសង្ឃវិញ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ ក្នុងសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

[៦១៨] សិក្ខមានំ សចេ មេ ត្វំ អយ្យេ ចីវរំ ទស្សសិ ឯវាហំ តំ វុដ្ឋាបេស្សាមីតិ វត្វា នេវ វុដ្ឋាបេតិ យា ន វុដ្ឋាបនាយ ឧស្សុក្កំ ករោតិ យា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី សិក្ខមានំ សចេ មេ ត្វំ អយ្យេ ចីវរំ ទស្សសិ ឯវាហំ តំ វុដ្ឋាបេស្សាមីតិ វត្វា នេវ វុដ្ឋាបេសិ ន វុដ្ឋាបនាយ ឧស្សុក្កំ អកាសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេបេ) ។

[៦១៩] សិក្ខមានំ សចេ មំ ត្វំ អយ្យេ ទ្វេ វស្សានិ អនុពន្ធិស្សសិ ឯវាហំ តំ វុដ្ឋាបេស្សាមីតិ វត្វា នេវ វុដ្ឋាបេតិ យា ន វុដ្ឋាបនាយ ឧស្សុក្កំ ករោតិ យា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី សិក្ខមានំ សចេ មំ ត្វំ អយ្យេ ទ្វេ វស្សានិ អនុពន្ធិស្សសិ ឯវាហំ តំ វុដ្ឋាបេស្សាមីតិ វត្វា

[៦១៨] ភិក្ខុនី និយាយនឹងសិក្ខមានាថា នែនាង បើនាងឲ្យចីវរដល់យើង ៗ នឹងបំបួសនាង លុះនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ក៏មិនបំបួស ទាំងមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីបំបួស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី បាននិយាយនឹងសិក្ខមានាថា នែនាង បើនាងឲ្យចីវរដល់យើង ៗ នឹងបំបួសនាង លុះនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ក៏មិនបំបួស ទាំងមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីបំបួសឡើយ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

[៦១៩] ភិក្ខុនីនិយាយនឹងសិក្ខមានាថា នែនាង បើនាងតាមបម្រើយើងគ្រប់ ២ ឆ្នាំ យើងនឹងបំបួសនាង លុះនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ក៏មិនបំបួស ទាំងមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីបំបួស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី បាននិយាយនឹងសិក្ខមានាថា នែនាង បើនាងតាមបម្រើយើងគ្រប់ ២ ឆ្នាំ យើងនឹងបំបួសនាង លុះនិយាយយ៉ាង

នេវ វុដ្ឋាបេសិ ន វុដ្ឋាបនាយ ឧស្សុក្កំ អកាសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេប) ។

(៦៦០) បុរិសសំសដ្ឋំ កុមារកសំសដ្ឋំ ចណ្ឌឹ សោកាវាសំ សិក្ខមានំ វុដ្ឋាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី បុរិសសំសដ្ឋំ កុមារកសំសដ្ឋំ ចណ្ឌឹ សោកាវាសំ សិក្ខមានំ វុដ្ឋាបេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៦៦១) មាតាបិតូហិ វា សាមិកេន វា អននុញ្ញាតំ សិក្ខមានំ វុដ្ឋាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី មាតាបិតូហិបិ សាមិកេនបិ អននុញ្ញាតំ សិក្ខមានំ វុដ្ឋាបេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។

នោះហើយ គឺមិនបំបួស ទាំងមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីបំបួសឡើយ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

(៦៦០) ភិក្ខុនី បំបួសសិក្ខមានា ដែលនៅច្រឡូកច្រឡំដោយបុរស ច្រឡូកច្រឡំដោយកុមារ ជាស្ត្រីកាច បណ្តាលឲ្យកើតសេចក្តីសោក (ដល់អ្នកដទៃ) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីបំបួសសិក្ខមានា ដែលនៅច្រឡូកច្រឡំដោយបុរស ច្រឡូកច្រឡំដោយកុមារ ជាស្ត្រីកាច បណ្តាលឲ្យកើតសេចក្តីសោក (ដល់អ្នកដទៃ) ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(៦៦១) ភិក្ខុនីបំបួសសិក្ខមានាដែលមាតាបិតាឬប្តីមិនបានអនុញ្ញាត ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី បំបួសសិក្ខមានាដែលមាតាបិតាក្តី ប្តីក្តី មិនបានអនុញ្ញាត ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។

ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ចតូហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា វាចតោ សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន ចិត្តតោ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។

[៦៤២] បារិវាសិយឆន្ទទានេន សិក្ខមានំ វុដ្ឋាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ រាជគហេ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី បារិវាសិយឆន្ទទានេន សិក្ខមានំ វុដ្ឋាបេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

[៦៤៣] អនុវស្សំ វុដ្ឋាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អនុវស្សំ វុដ្ឋាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៤ គឺតាំងឡើងអំពីវាចា មិនតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនតាំងឡើងអំពីចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីកាយក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយអំពីវាចានិងចិត្តក៏មាន ។

[៦៤២] ភិក្ខុនីបំបួសសិក្ខមានា ដោយឲ្យឆន្ទៈឈ្មោះបារិវាសិកៈ (ដែលមានបរិស័ទក្រោកចេញទៅហើយ) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី បំបួសសិក្ខមានាដោយឲ្យឆន្ទៈឈ្មោះបារិវាសិកៈ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

[៦៤៣] ភិក្ខុនីបំបួសគេរាល់ឆ្នាំ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប បំបួសគេរាល់ឆ្នាំ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

[៦៦៦] ឯកំ វស្សំ ទ្វេ វុដ្ឋាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ ឯកំ វស្សំ ទ្វេ វុដ្ឋាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

កុមារិភូតវគ្គោ អដ្ឋមោ ។

[៦៦៧] ឆត្តុបាហនំ ធារេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ ឆត្តុបាហនំ ធារេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកោ) ។

[៦៦៨] យានេន យាយន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។

[៦៦៦] ភិក្ខុនីបំបួសស្ត្រី ២ នាក់ក្នុង ១ ឆ្នាំ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូបបំបួសស្ត្រី ២ នាក់ក្នុង ១ ឆ្នាំ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

ចប់ កុមារីភូតវគ្គ ទី ៨ ។

[៦៦៧] ភិក្ខុនីប្រើប្រាស់ឆត្រនិងស្បែកជើង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ប្រើប្រាស់ឆត្រនិងស្បែកជើង ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។

[៦៦៨] ភិក្ខុនីទៅដោយយាន ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។

ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ យានេន យាយឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុបញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកោ) ។

(៦៦៧) សង្ឃាណឹ ធារេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អញ្ញតរា ភិក្ខុនី សង្ឃាណឹ ធារេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកោ) ។

(៦៦៨) ឥត្ថាលង្ការំ ធារេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ ឥត្ថាលង្ការំ ធារេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកោ) ។

ទ្រង់ប្រារព្ធពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី នាំគ្នាទៅដោយយាន ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។

(៦៦៧) ភិក្ខុនី ប្រើប្រាស់ខ្សែក្រវាត់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីមួយរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីមួយរូប ប្រើប្រាស់ខ្សែក្រវាត់ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។

(៦៦៨) ភិក្ខុនី ប្រើប្រាស់គ្រឿងប្រដាប់ស្ត្រី ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ប្រើប្រាស់គ្រឿងប្រដាប់ស្ត្រី ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។

(៦២៩) គន្ធវណ្ណកេន នហាយន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ គន្ធវណ្ណកេន នហាយឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកេ) ។

(៦៣០) វាសិតកេន បិញ្ញាកេន(*) នហាយន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ វាសិតកេន បិញ្ញាកេន នហាយឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកេ) ។

(៦៣១) ភិក្ខុនិយា ឧម្មទ្ទាបេន្តិយា បរិមទ្ទាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ

* វិញ្ញាទកេនាតិ ក្វចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

(៦២៩) ភិក្ខុនីងូតទឹកដោយគ្រឿងក្រអូបនិងគ្រឿងលាប ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីងូតទឹកដោយគ្រឿងក្រអូបនិងគ្រឿងលាប ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។

(៦៣០) ភិក្ខុនីងូតទឹកដោយគ្រឿងអប់និងល្អិតម្សៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ងូតទឹកដោយគ្រឿងអប់និងល្អិតម្សៅ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចគ្នានឹងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។

(៦៣១) ភិក្ខុនីប្រើភិក្ខុនីដទៃឱ្យអកអែលច្របាច់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹង

អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ ភិក្ខុនិយា ឧព្វដ្ដាបេសុំ បរិមទ្ទាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកេ) ។

(២៣៦) សិក្ខមានាយ ឧព្វដ្ដាបេន្តិយា បរិមទ្ទាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ សិក្ខមានាយ ឧព្វដ្ដាបេសុំ បរិមទ្ទាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកេ) ។

(២៣៧) សាមណេរិយា ឧព្វដ្ដាបេន្តិយា បរិមទ្ទាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ សាមណេរិយា ឧព្វដ្ដាបេសុំ បរិមទ្ទាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។

បុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងក៏ដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប ប្រើភិក្ខុនីផងគ្នាឲ្យគក់ រឹត ច្របាច់ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។

(២៣៦) ភិក្ខុនីប្រើសិក្ខមានាឲ្យគក់រឹតច្របាច់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងក៏ដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប ប្រើសិក្ខមានាឲ្យគក់ រឹត ច្របាច់ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។

(២៣៧) ភិក្ខុនីប្រើសាមណេរីឲ្យគក់រឹតច្របាច់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងក៏ដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងក៏ដែលភិក្ខុនីច្រើនរូបប្រើសាមណេរីឲ្យគក់ រឹត ច្របាច់ ។

ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកេ) ។

[៦៣៤] គិហិនិយា ឧម្មទ្ទាបេន្តិយា បរិមទ្ទាបេន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ គិហិនិយា ឧម្មទ្ទាបេសុំ បរិមទ្ទាបេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (ឯឡកលោមកេ) ។

[៦៣៥] ភិក្ខុស្ស បុរតោ អនាបុច្ឆា អាសនេ និសីទន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ ភិក្ខុស្ស បុរតោ អនាបុច្ឆា អាសនេ និសីទឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (កឋិនកេ) ។

សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។

(៦៣៤) ភិក្ខុនីប្រើស្ត្រីគ្រហស្ថឲ្យកក់ រឹត ច្របាច់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូបប្រើស្ត្រីគ្រហស្ថឲ្យកក់រឹតច្របាច់ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងឯឡកលោមកសិក្ខាបទ) ។

(៦៣៥) ភិក្ខុនីមិនបានប្រាប់ ហើយអង្គុយលើអាសនៈពីមុខភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូបមិនបានប្រាប់ ហើយអង្គុយលើអាសនៈពីមុខភិក្ខុ ។ សិក្ខាបទនោះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងកឋិនកសិក្ខាបទ) ។

[៦៣៦] អនោកាសកតំ ភិក្ខុំ បញ្ហំ បុច្ឆន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អនោកាសកតំ ភិក្ខុំ បញ្ហំ បុច្ឆឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ (បទសោធម្មេ) ។

[៦៣៧] អសង្កច្ចិកាយ គាមំ បវិសន្តិយា បាចិត្តិយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរា ភិក្ខុនី អសង្កច្ចិកា គាមំ បាវិសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។

ឆត្តុបាហនវគ្គោ នវមោ ។

នវ វគ្គា ខុទ្ទកា និដ្ឋិតា ។

(៦៣៦) ភិក្ខុនី សួរប្រស្នានឹងភិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសូមឱកាស (ជាមុន) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូបសួរប្រស្នានឹងភិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសូមឱកាស (ជាមុន) ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ (ដូចក្នុងបទសោធម្មសិក្ខាបទ) ។

(៦៣៧) ភិក្ខុនីមិនមានសំពត់រំពាយពុង ចូលទៅកាន់ស្រុក ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីមួយរូប ។ ព្រោះរឿងអ្វី ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីមួយរូបមិនមានសំពត់រំពាយពុងចូលទៅកាន់ស្រុក ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ គឺ តាំងឡើងអំពីកាយ មិនតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចាក៏មាន ។

ចប់ ឆត្តុបាហនវគ្គ ទី ៩ ។

ចប់ខុទ្ទកសិក្ខាបទ មានវគ្គ ៩ វគ្គ តែប៉ុណ្ណេះ ។

តស្សុទ្ទានំ

(២៣៨) លសុណំ សំហរេ លោមំ
តលមដ្ឋញ្ច សុទ្ធិកំ
ភុញ្ជាមកធញ្ញានិ
ទ្វេ វិឃាសេន ទស្សនា
អន្ធការេ បដិច្ឆន្នេ
អជ្ឈោកាសេ រថិកាយ ច
បុរេ បច្ឆា វិកាលេ ច
ទុគ្គហិ និរយេ វធិ
នគ្គោទកា វិសិព្វេត្វា
បញ្ចាហិកំ សង្កមនិយំ
គណំ វិភង្គសមណំ
ទុព្វលំ កឋិនេន ច

ឧទ្ទានគឺបញ្ជីរឿងនៃខុទ្ទកសិក្ខាបទទាំងនោះ ដូច្នេះ

(២៣៨) រឿងភិក្ខុនីឲ្យនេះផកខ្ទឹម ១ ភិក្ខុនីដករោមក្នុងទីបាំងកៀត ១ ភិក្ខុនីប្រហារផ្នែកនិមិត្ត ១ ភិក្ខុនីធ្វើរូបអង្គជាត ១ ភិក្ខុនីលាងនិមិត្ត ១ ភិក្ខុនីបម្រើភិក្ខុកំពុងឆាន់ ១ ភិក្ខុនីសូមស្រូវស្រស់ ១ ភិក្ខុនីចោលរបស់ដែលសល់តាមគំរឿង ១ ភិក្ខុនីទៅមើលរបាំ ១ ភិក្ខុនីទៅជាមួយនឹងបុរសក្នុងទីងងឹត ១ ភិក្ខុនីទៅជាមួយនឹងបុរសក្នុងទីកំបាំង ១ ភិក្ខុនីទៅជាមួយនឹងបុរសក្នុងទីវាល ១ ភិក្ខុនីទៅជាមួយនឹងបុរសក្នុងច្រកផ្លូវ ១ ភិក្ខុនីចូលទៅកាន់ត្រកូលក្នុងវេលាមុនភត្ត ១ ក្រោយភត្ត ១ ក្នុងវេលាវិកាល ១ ភិក្ខុនីចោលទោសគេ ដោយសេចក្ដីប្រ-កាន់ក្រត់ ១ ភិក្ខុនីប្រទេចផ្ដាសាដោយនរក ១ ភិក្ខុនីវាយខ្លួនឯងហើយយំ ១ ភិក្ខុនីទទេកាយងូតទឹក ១ ភិក្ខុនីរុះចីវរ ១ ភិក្ខុនីញ៉ាំងកាលៈនៃសង្ឃាដិឲ្យកន្លងហួស ៥ ថ្ងៃ ១ ភិក្ខុនីប្រើប្រាស់សង្កមនីយចីវរ ១ ភិក្ខុនីធ្វើចីវរលាភរបស់គណៈឲ្យខូច ១ ភិក្ខុនីឃាត់ការចែកចីវរ ១ ភិក្ខុនីឲ្យសមណចីវរដល់គ្រហស្ថជាដើម ១ ភិក្ខុនីញ៉ាំងសម័យជាកាលឲ្យកន្លងទៅដោយទំនុកចិត្តទុព្វលភាព ១ ភិក្ខុនីឃាត់ការដកកឋិន ១

ភិក្ខុនីវិភង្គេ សោឡសមហាវគ្គ បាចិត្តិយំ ឧទ្ទានគាថា

ឯកមញ្ចត្ថរណេន(១)

សញ្ចិច្ច សហជីវិនី

ទត្វា សំសដ្ឋអន្តោ ច

តិរោ វស្សំ ច បក្កមេ

រាជា អាសន្ទិ សុត្តញ្ច

គិហី វូបសមេន ច

ទទេ· ចីវរសមំ

បរិយាបុណញ្ច ភណេយ

អាភតក្ខោ សចណ្ឌំ ច

កុញ្ចយ្យ តុលបដ្ឋី

វាស បកិណ្ណកា

---

១ ឱ. ម. ឯកមញ្ចត្ថរណេ ។

ភិក្ខុនីវិភង្គ មហាវគ្គៈ ១៦ បាចិត្តិយៈ ឧទ្ទានគាថា

ភិក្ខុនីដេកលើគ្រែមួយជាមួយគ្នា ១ ភិក្ខុនីដេកលើកម្រាលមួយជាមួយគ្នា ១ ភិក្ខុនីក្លែងធ្វើសេចក្ដីអផ្សុកដល់ភិក្ខុនីដទៃ ១ ភិក្ខុនីមិនបម្រើភិក្ខុនីសិស្សដែលមានជំងឺ ១ ភិក្ខុនីឲ្យលំនៅដល់ភិក្ខុនីដទៃ ១ ភិក្ខុនីនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ១ ភិក្ខុនីដើរទៅកាន់ក្នុងដែន ១ ដើរទៅកាន់ក្រៅដែន ១ ភិក្ខុនីដើរទៅកាន់ចារិកក្នុងវស្សា ១ ភិក្ខុនីចេញវស្សាហើយ មិនទៅកាន់ចារិក ១ ភិក្ខុនីទៅមើលព្រះរាជដំណាក់ ១ ភិក្ខុនីប្រើប្រាស់អាសន្ទិ ១ ភិក្ខុនីការស្រេះ ម្ដាញ់ ១ ភិក្ខុនីបម្រើគ្រហស្ថ ១ ភិក្ខុនីមិនរម្ងាប់អធិករណ៍ ១ ភិក្ខុនីឲ្យខាទនីយ-ភោជនីយៈដល់គ្រហស្ថជាដើម ១ ភិក្ខុនីមិនលះអាវសថចីវរ ១ ភិក្ខុនីមិនលះនូវសម្នាក់ ១ ភិក្ខុនីរៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា ១ ភិក្ខុនីបង្រៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា ១ ភិក្ខុនីចូលទៅកាន់អារាមដែលមានភិក្ខុដោយមិនបានប្រាប់ជាមុន ១ ភិក្ខុនីជេរភិក្ខុ ១ ភិក្ខុនីគម្រាមគណភិក្ខុនីដោយចិត្តកំណាច ១ ភិក្ខុនីហាមភោជនហើយឆាន់ភោជនដទៃទៀត ១ ភិក្ខុនីកំណាញ់ត្រកូល ១ ភិក្ខុនីនៅចាំវស្សាក្នុងអាវាសដែលមិនមានភិក្ខុ ១ ភិក្ខុនី នៅចាំវស្សាហើយមិនបវារណាក្នុងឧភតោសង្ឃ ១ ភិក្ខុនីមិនទៅទទួលឱវាទ ១

ទ្វេ ឧម្មា បរាជិកា ច

គព្ភិនី បាយន្តិ ចតុទ្ទេ

អសម្មុត្តា ឧទ្ធបទេស

បរិបុណ្ណាតញ្ច សាមេព្វច

សហាវុដ្ឋាបនេន ច

កុមារី ទ្វេ ច សាមេព្វច

ឩនាសារសម្មតេន ច

អលំ សារេ(១) ទ្វេ វស្ស

១ ឱ. ម. ...

ភិក្ខុនីមិនប្រាថ្នាធម៌ ៦ ប្រការ គឺ សួរនូវបោសថ និងចូលទៅស្តាប់ឱវាទ ១ ភិក្ខុនីដោះដូរ ចូលទៅក្នុងទីសាលាប្រជុំ ១ ភិក្ខុនីបំបួសស្ត្រីមានគភ៌ ១ បំបួសស្ត្រី ដែលមានកូននៅបៅ ១ បំបួសសិក្ខមានាដែលមិនទាន់បានសិក្សាសិក្ខា ក្នុងធម៌ ៦ ប្រការ ១ បំបួសសិក្ខមានាដែលសង្ឃមិនបានសន្មត ១ បំបួសស្ត្រីជាគិហិគតា ដែលមានអាយុមិនទាន់គ្រប់ ១២ ឆ្នាំ ១ បំបួសស្ត្រីជាគិហិគតា ដែលមានអាយុគ្រប់ ១២ ឆ្នាំហើយ តែមិនទាន់បានសិក្សាសិក្ខាគ្រប់ ២ ឆ្នាំ ១ បំបួសស្ត្រីជាគិហិគតា ដែលសង្ឃមិនបានសន្មត ១ បំបួសកូនសិស្សហើយមិនបានអនុគ្រោះ ១ ភិក្ខុនីមិនបម្រើបវត្តិនី ១ ភិក្ខុនីមិនគ្រប់គ្រងកូនសិស្ស ១ ភិក្ខុនីបំបួសស្ត្រីជាកុមារីភូតា មានអាយុមិនទាន់គ្រប់ ២០ ឆ្នាំ ១ ភិក្ខុនីបំបួសស្ត្រីជាកុមារីភូតាដែលមិនទាន់បានសិក្សាសិក្ខាគ្រប់ ២ ឆ្នាំ ១ ភិក្ខុនីបំបួសស្ត្រីជាកុមារីភូតាដែលសង្ឃមិនបានសន្មត ១ ភិក្ខុនីមានវស្សាមិនគ្រប់ ១២ ហើយបំបួសគេ ១ ភិក្ខុនីដែលសង្ឃមិនបានសន្មត ហើយបំបួសគេ ១ ភិក្ខុនីដែលសង្ឃឃាត់មិនឲ្យបំបួសគេ ១ ភិក្ខុនីនិយាយនឹងសិក្ខមានាថា បើនាងឲ្យចីវរយើង ៗ នឹងបំបួសនាង ១ ភិក្ខុនីនិយាយនឹងសិក្ខមានាថា បើនាងបម្រើយើង គ្រប់ពីរឆ្នាំ

ភិក្ខុនីវិភង្គេ សោឡស មហាវគ្គោ បាចិត្តិយេ ឧទ្ទានគាថា

សំសដ្ឋា សាមិកេន ច
បារិវាសិកានុវស្សំ
ទុវេ វុដ្ឋាបនេន ច
ឆត្តយានេន សង្ឃាណិ
ឥត្ថាលង្ការវណ្ណកោ
បិញ្ញាកា ភិក្ខុនី ចេវ
សិក្ខា ច សាមណេរិកា
គិហី ភិក្ខុស្ស បុរតោ
អនោកាសំ សង្កច្ចិកាតំ ។
តេសំ វគ្គានំ ឧទ្ទានំ

(២៣៩) លសុណន្ធការា នគ្គំ
តុវដ្ដ ចិត្តាគារកា
អារាម គព្ភិនី ចេវ
កុមារី ឆត្តុបាហនា ។

ភិក្ខុនីវិភង្គ មហាវគ្គ ១៦ បាចិត្តិយៈ ឧទ្ទានគាថា

យើងនឹងបំបួសនាង ១ ភិក្ខុនីបំបួសសិក្ខមានាដែលនៅប្រឡូកប្រឡំដោយបុរស ១ បំបួសស្ត្រីដែលប្ដីមិនបានអនុញ្ញាត ១ បំបួសសិក្ខមានាដោយឲ្យឆន្ទៈឈ្មោះបារិវាសិក ១ បំបួសរាល់ឆ្នាំ ១ បំបួសស្ត្រី ២ នាក់ក្នុងមួយឆ្នាំ ១ ភិក្ខុនីមិនមានជំងឺប្រើប្រាស់ឆត្រ ១ ទៅដោយយាន ១ ភិក្ខុនីប្រើប្រាស់ខ្សែក្រវាត់ ១ ប្រើប្រាស់គ្រឿងប្រដាប់ស្ត្រី ១ ងូតទឹកដោយគ្រឿងក្រអូបនិងគ្រឿងលាប ១ ងូតទឹកដោយគ្រឿងអប់និងម្សៅ ១ ភិក្ខុនីប្រើភិក្ខុនីផងគ្នាឲ្យគក់ រឹត ច្របាច់ ១ ឲ្យសិក្ខមានាគក់រឹតច្របាច់ ១ ឲ្យសាមណេរីគក់រឹតច្របាច់ ១ ឲ្យស្ត្រីគ្រហស្ថគក់រឹតច្របាច់ ១ ភិក្ខុនីអង្គុយលើអាសនៈពីមុខភិក្ខុ ១ ភិក្ខុនីសួរប្រស្នានឹងភិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសូមឱកាសជាមុន ១ ភិក្ខុនីមិនមានសំពត់ទ្រនាប់ចូលទៅកាន់ស្រុក ១ ។

ឧទ្ទាននៃវគ្គទាំង ៩ នោះ ដូច្នេះ

(២៣៩) លសុណវគ្គ ១ អន្ធការវគ្គ ១ នគ្គវគ្គ ១ តុវដ្ដវគ្គ ១ ចិត្តាគារវគ្គ ១ អារាមវគ្គ ១ គព្ភិនីវគ្គ ១ កុមារីភូតវគ្គ ១ ឆត្តុបាហនវគ្គ ១ ។

[៦៦០] សប្បឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា បាដិទេសនីយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ សប្បឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុបញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ចតូហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

[៦៦១] តេលំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា បាដិទេសនីយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ តេលំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុបញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ចតូហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

[៦៦២] មធុំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា បាដិទេសនីយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។

[៦៦០] ភិក្ខុនី សូមទឹកដោះថ្លាមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីសូមទឹកដោះថ្លាមកឆាន់ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៤ ។

[៦៦១] ភិក្ខុនី សូមប្រេងមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីសូមប្រេងមកឆាន់ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៤ ។

[៦៦២] ភិក្ខុនី សូមទឹកឃ្មុំមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។

ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ មធុំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុបញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

[៦៤៣] ផាណិតំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា បាដិទេសនីយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ ផាណិតំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុបញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

[៦៤៤] មច្ឆំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា បាដិទេសនីយំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ មច្ឆំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុបញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីសូមទឹកឃ្មុំមកឆាន់ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៦ ។

[៦៤៣] ភិក្ខុនី សូមទឹកអំពៅមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី បានសូមទឹកអំពៅមកឆាន់ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៦ ។

[៦៤៤] ភិក្ខុនីសូមត្រីមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងនគរសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី សូមត្រីមកឆាន់ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៦ ។

(៦៤៥) មំសំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា បាដិទេសនីយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ មំសំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ចតូហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៦៤៦) ខីរំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា បាដិទេសនីយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ ខីរំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ចតូហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

(៦៤៧) ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា បាដិទេសនីយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។

(៦៤៥) ភិក្ខុនីសូមសាច់មកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី សូមសាច់មកឆាន់ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៤ ។

(៦៤៦) ភិក្ខុនី សូមទឹកដោះស្រស់មកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី សូមទឹកដោះស្រស់មកឆាន់ ។ សិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៤ ។

(៦៤៧) ភិក្ខុនី សូមទឹកដោះជូរមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី សូមទឹកដោះជូរមកឆាន់ ។

ឋិតា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។

អដ្ឋ បាដិទេសនីយា និដ្ឋិតា ។

តស្សុទ្ទានំ

(៦៦៨) សប្បិ តេលំ មធុ ផាណិតំ
ផាណិតំ មច្ឆមេវ ច
មំសំ ខីរំ ទធិញ្ចាបិ
វិញ្ញាបេត្វាន ភិក្ខុនី
បាដិទេសនីយា អដ្ឋ
សយំ ពុទ្ធេន ទេសិតាតិ ។

យេ សិក្ខាបទា ភិក្ខុវិភង្គេ វិត្ថារិតា តេ សង្ខិបិត្វា ភិក្ខុនីវិភង្គេ ។

ភិក្ខុនីវិភង្គំ និដ្ឋិតំ បឋមំ ។

សិក្ខាបទនេះ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនេះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៦ គឺកើតឡើងអំពីកាយ មិនកើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្តក៏មាន កើតឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនកើតឡើងអំពីចិត្តក៏មាន កើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីវាចាក៏មាន កើតឡើងអំពីកាយអំពីវាចានិងចិត្តក៏មាន ។

ចប់ បាដិទេសនីយៈទាំង ៨ ។

ឧទ្ទាន គឺបញ្ជីរឿងនៃបាដិទេសនីយៈនោះ ដូច្នេះ

(៦៦៨) រឿងភិក្ខុនីសូមទឹកដោះថ្លា ១ ប្រេង ១ ទឹកឃ្មុំ ១ ទឹកអំពៅ ១ ត្រី ១ សាច់ ១ ទឹកដោះស្រស់ ១ ទឹកដោះជូរ ១ បាដិទេសនីយៈទាំង ៨ ព្រះសយម្ពូទ្រង់បានសំដែងហើយ យ៉ាងនេះ ។

សិក្ខាបទទាំងឡាយណា ដែលលោកសំដែងពិស្តារហើយ ក្នុងភិក្ខុវិភង្គ សិក្ខាបទទាំងនោះ លោកសំដែងដោយសង្ខេប ក្នុងភិក្ខុនីវិភង្គ ។

ចប់ ភិក្ខុនីវិភង្គ ជាបឋម ។

[៦៤៩] អវស្សុតា ភិក្ខុនី អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គ-
លស្ស កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តី កតិ អាបត្តិយោ អា-
បជ្ជតិ ។ អវស្សុតា ភិក្ខុនី អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស
កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តី តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
អធក្ខកំ ឧព្ភជាណុមណ្ឌលំ គហណំ សាទិយតិ អាបត្តិ
បារាជិកស្ស ឧព្ភក្ខកំ អធោជាណុមណ្ឌលំ គហណំ
សាទិយតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស កាយបដិពទ្ធំ គហ-
ណំ សាទិយតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អវស្សុតា ភិក្ខុនី
អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តី
ឥមា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

[៦៥០] វជ្ជប្បដិច្ឆាទិកា ភិក្ខុនី វជ្ជំ បដិច្ឆាទេន្តី
កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ វជ្ជប្បដិច្ឆាទិកា ភិក្ខុនី
វជ្ជំ បដិច្ឆាទេន្តី តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ជានំ
បារាជិកំ ធម្មំ បដិច្ឆាទេតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស វេម-
តិកា បដិច្ឆាទេតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស អាចារវិបត្តិំ
បដិច្ឆាទេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស វជ្ជប្បដិច្ឆាទិកា ភិក្ខុនី
វជ្ជំ បដិច្ឆាទេន្តី ឥមា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

[៦៤៩] ភិក្ខុនីមានតម្រេកត្រេកអរនឹងកាយសំសគ្គៈ របស់បុរស
បុគ្គល ដែលមានតម្រេកដែរ ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុនីមានតម្រេកត្រេក-
អរនឹងកាយសំសគ្គៈ របស់បុរសបុគ្គល ដែលមានតម្រេកដែរ ត្រូវអា-
បត្តិ ៣ គឺត្រេកអរនឹងការចាប់ពាល់សរីរប្រទេស ខាងក្រោមដើមកំភ្លៀក
ចុះមក ខាងលើមណ្ឌលនៃជង្គង់ឡើងទៅ ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ត្រេកអរ
នឹងការចាប់ពាល់សរីរប្រទេស ខាងលើដើមកំភ្លៀកឡើងទៅ ខាងក្រោម
មណ្ឌលនៃជង្គង់ចុះមក ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ត្រេកអរនឹងការចាប់ពាល់
វត្ថុដែលជាប់ដោយកាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុនីមានតម្រេកត្រេកអរនឹង
កាយសំសគ្គៈ របស់បុរសបុគ្គល ដែលមានតម្រេកដែរ ត្រូវអាបត្តិ ៣
នេះឯង ។

[៦៥០] ភិក្ខុនី ជាអ្នកបិទបាំងទោស កាលបើបិទបាំងទោសនោះ
ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុនី ជាអ្នកបិទបាំងទោស កាលបើបិទបាំង
ទោសនោះ ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ ភិក្ខុនី ដឹងហើយបិទបាំង នូវអាបត្តិបារាជិក
(របស់គេ) ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ភិក្ខុនីសង្ស័យហើយបិទបាំង ត្រូវអា-
បត្តិថុល្លច្ច័យ ភិក្ខុនីបិទបាំងនូវអាចារវិបត្តិ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុនីបិទបាំង
ទោស កាលបើបិទបាំងទោសនោះ ត្រូវអាបត្តិ ៣ នេះឯង ។

[៦៤៥] ឧក្ខិត្តានុវត្តិកា ភិក្ខុនី យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ ន បដិនិស្សជ្ជន្តី កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ ឧក្ខិត្តានុវត្តិកា ភិក្ខុនី យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ ន បដិនិស្សជ្ជន្តី តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ បារាជិកស្ស ។ ឧក្ខិត្តានុវត្តិកា ភិក្ខុនី យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ ន បដិនិស្សជ្ជន្តី ឥមា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

[៦៤៦] អដ្ឋមំ វត្ថុំ បរិបូរេន្តី កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ អដ្ឋមំ វត្ថុំ បរិបូរេន្តី តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បុរិសេន ឥត្ថន្នាមំ អាគច្ឆាតិ វុត្តា គច្ឆតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស

[៦៤៥] ភិក្ខុនី ប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុនីដែលសង្ឃលើកវត្ត កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មជាគម្រប់ ៣ ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុនីប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុនីដែលសង្ឃលើកវត្ត កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មជាគម្រប់ ៣ ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំងពីរឡាយ ក្នុងខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើក លុះសូត្រកម្មវាចា (១)ចប់ ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ភិក្ខុនីប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុនីដែលសង្ឃលើកវត្ត កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មជាគម្រប់ ៣ ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ ត្រូវអាបត្តិ ៣ នេះឯង ។

[៦៤៦] ភិក្ខុនី បំពេញវត្ថុទី ៨(២) ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុនីបំពេញវត្ថុទី ៨ ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ ភិក្ខុនីដែលបុរសនិយាយថា លោកចូរទៅកាន់ទីឈ្មោះនេះ ហើយទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ គ្រាន់តែបុរស

---

១ កម្មវាចានេះ ហៅថា ញត្តិចតុត្ថកម្មវាចា គឺកម្មវាចាមានញត្តិជាគម្រប់ ៤ គឺមានញត្តិខាងដើម ហើយមានកម្មវាចា ៣ ដងនៅខាងក្រោយ ។ ក្នុងខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវទុក្កដ ចប់កម្មវាចាទី១ ត្រូវថុល្លច្ច័យ ចប់ទី ២ ត្រូវថុល្លច្ច័យ ចប់ទី ៣ ត្រូវបារាជិក ។ ២ ក្នុងសិក្ខាបទនេះ មានវត្ថុ ៨ យ៉ាង គឺភិក្ខុនីត្រេកអរនឹងបុរសចាប់ដៃខ្លួន ១ ចាប់ជាយសង្ឃាដី ១ ឈរនៅជាមួយបុរស ១ និយាយជាមួយនឹងបុរស ១ ទៅកាន់ទីណាត់ ១ ត្រេកអរនឹងបុរសដើរចូលមកជិត ១ ចូលទៅកាន់ទីកំបាំង ១ បង្អោនកាយទៅដើម្បីសេពគសេវនៈ ១ ។

បុរិសស្ស ហត្ថបាសំ ឱក្កន្តមត្តេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស អដ្ឋមំ វត្ថុំ បរិបូរេតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស អដ្ឋមំ វត្ថុំ បរិបូរេន្តី ឥមា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

(៦៨៣) ឧស្សយវាទិកា(១) ភិក្ខុនី អដ្ដំ ការេន្តី តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកស្ស អារោចេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ទុតិយស្ស អារោចេតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស អដ្ដបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(៦៨៤) ចោរី វុដ្ឋាបេន្តី តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(៦៨៥) ឯកា គាមន្តរំ គច្ឆន្តី តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ គច្ឆតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស បឋមំ បាទំ បរិក្ខេបំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ទុតិយំ បាទំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

១ ម. ឧ. ឧស្សុយវាទិកា ។

ដើរចូលទៅដល់ហត្ថបាស ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយ លុះធ្វើវត្ថុទី ៨ ឲ្យពេញ (បន្ទន់កាយទៅដើម្បីសេពសន្ថវៈ) ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ភិក្ខុនីបំពេញវត្ថុទី ៨ ត្រូវអាបត្តិ ៣ នេះឯង ។

ចប់ បារាជិក ។

(៦៨៣) ភិក្ខុនី ជាអ្នកតាស់តែងដោយសេចក្តីប្រកែក កាលដែលធ្វើ នូវដំណើរក្តី ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ ភិក្ខុនីប្រាប់ពាក្យដល់ម្នាក់ (ដល់ទៅក្រម) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ប្រាប់ពាក្យរបស់ខ្លួនជាគម្រប់ពីរ (ដល់ទៅក្រម) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយ លុះសម្រេចដំណើរក្តីហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៦៨៤) ភិក្ខុនី បំបួសចោរស្រី ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយតាំងពីរ ក្នុងខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើក លុះសូត្រកម្មវាចាចប់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៦៨៥) ភិក្ខុនី ទៅកាន់ចន្លោះស្រុក តែម្នាក់ឯង ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺកំពុងដើរទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ឈានជំហានទីមួយចូលទៅក្នុងរបងស្រុក ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ចយ ឈានជំហានទីពីរចូលទៅក្នុងរបងស្រុក ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៦៨៦) សមគ្គេន សង្ឃេន ឧក្ខិត្តំ ភិក្ខុនឹ ធម្មេន វិនយេន សត្ថុសាសនេន អនបលោកេត្វា ការកសង្ឃំ អនញ្ញាយ គណស្ស ឆន្ទំ ឱសារេន្តី តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(៦៨៧) អវស្សុតា ភិក្ខុនី អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស ហត្ថតោ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ភុញ្ជន្តី តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ខាទិស្សាមិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ឧទកទន្តបោណំ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៦៨៨) កិន្តេ អយ្យេ ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ ករិស្សតិ អវស្សុតោ វា អនវស្សុតោ វា យតោ ត្វំ អនវស្សុតា ឥង្ឃយ្យេ យន្តេ ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ ទេតិ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា តំ ត្វំ សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ខាទ វា ភុញ្ជ វាតិ ឧយ្យោជេន្តី តិស្សោ អាបត្តិ-

(៦៨៦) ភិក្ខុនីមិនបានប្រាប់ការកសង្ឃ មិនបានដឹងឆន្ទៈរបស់គណៈ ហើយធ្វើឱសារណកម្ម ដល់ភិក្ខុនីដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្ដា ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យពីរល្បាយ ក្នុងខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើក លុះស្មូត្រកម្មវាចាចប់ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៦៨៧) ភិក្ខុនី មានតម្រេក ហើយទទួលខាទនីយៈឬភោជនីយៈ ដោយដៃរបស់ខ្លួន អំពីដៃបុរសបុគ្គលដែលមានតម្រេកដែរមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ ទទួលដោយគិតថា អញនឹងទំពាស៊ី នឹងបរិភោគ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស គ្រប់ ៗ ពំនូតដែលលេបចូលទៅ ត្រូវតែទទួលទឹកនិងឈើស្ទន់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៦៨៨) ភិក្ខុនីបញ្ជូនភិក្ខុនីដទៃថា នែនាងម្ចាស់ បុរសបុគ្គលនេះ មានតម្រេកក្តី មិនមានតម្រេកក្តី នឹងធ្វើអ្វីដល់នាងបាន នែនាងម្ចាស់ អញ្ជើញចុះ កាលណាបើនាងមិនមានតម្រេកទេ បើបុរសបុគ្គលនោះ ឲ្យវត្ថុណា គឺខាទនីយៈក្តី ភោជនីយៈក្តីដល់នាង ចូរនាងទទួលវត្ថុនោះ ដោយដៃរបស់ខ្លួន ហើយទំពាស៊ី ឬបរិភោគចុះ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិ ៣

យោ អាបជ្ជតិ តស្សា វចនេន ខាទិស្សាមិ ភុញ្ជិស្សា-មីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ភោជនបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(៦៤៩) កុបិតា ភិក្ខុនី យាវតតិយំ សមនុភាស-នាយ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តី តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្ម-វាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(៦៥០) កិស្មិញ្ចិទេវ អធិករណេ បច្ចាកតា កុ-បិតា ភិក្ខុនី យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ នប្បដិ-និស្សជ្ជន្តី តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(៦៥១) សំសដ្ឋា ភិក្ខុនិយោ យាវតតិយំ សមនុភា-សនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តិយោ តិស្សោ អាបត្តិយោ អា-បជ្ជន្តិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

ទទួលដោយដៃឯង អញ្ចឹងទំពាស៊ី ឬបរិភោគ តាមពាក្យភិក្ខុនីដែលបញ្ជូនទៅនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ គ្រប់ ៗ ពំនះដែលលេបចូលទៅ លុះសម្រេចការបរិភោគហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៦៤៩) ភិក្ខុនីក្រោធទឹង កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មគម្រប់ ៣ ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំងឡាយ ក្នុងខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើក លុះសូត្រកម្មវាចាចប់ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៦៥០) ភិក្ខុនី ដែលសង្ឃឲ្យចាញ់ទេ ក្នុងអធិករណ៍ណាមួយ ហើយក្រោធទឹង កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មគម្រប់ ៣ ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំងឡាយ ក្នុងខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើក លុះសូត្រកម្មវាចាចប់ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៦៥១) ភិក្ខុនីទាំងឡាយ ដែលនៅច្រឡូកច្រឡំ កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មគម្រប់ ៣ ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំងឡាយ ក្នុងខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើក លុះសូត្រកម្មវាចាចប់ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៦៦៦) សំសដ្ឋាវ អយ្យេ តុម្ហេ វិហរថ មា តុម្ហេ នានា វិហរិត្ថាតិ ឧយ្យោជេន្តី យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ ន បដិនិស្សជ្ជន្តី តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

សង្ឃាទិសេសា និដ្ឋិតា ។

(៦៦៧) បត្តសន្និចយំ ករោន្តី ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(៦៦៨) អកាលចីវរំ កាលចីវរន្តិ អធិដ្ឋហិត្វា ភាជាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភាជាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ភាជាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(៦៦៩) ភិក្ខុនិយា សទ្ធិំ ចីវរំ បរិវត្តេត្វា អច្ឆិន្ទន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អច្ឆិន្ទតិ បយោគេ ទុក្កដំ អច្ឆិន្នេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(៦៦៦) ភិក្ខុនី បញ្ចុះ (ភិក្ខុនីផងគ្នា) ថា នែនាងម្ចាស់ ចូរនាងទាំងឡាយ នៅច្របូកច្របល់ចុះ នាងទាំងឡាយ កុំនៅទីទៃពីគ្នាឡើយ កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មគម្រប់ ៣ ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងខណៈចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំងឡាយ ក្នុងខណៈចប់កម្មវាចាពីរលើក លុះសូត្រកម្មវាចាចប់ហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ចប់ សង្ឃាទិសេសៈ ។

(៦៦៧) ភិក្ខុនី ធ្វើការសន្សំបាត្រទុក ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(៦៦៨) ភិក្ខុនី អធិដ្ឋានអកាលចីវរឲ្យជាកាលចីវរ ហើយឲ្យគេចែក ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឲ្យគេចែក ឲ្យគេចែករួចហើយ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(៦៦៩) ភិក្ខុនី ផ្លាស់ប្តូរចីវរនឹងភិក្ខុនីផងគ្នា ហើយដណ្តើមយកវិញ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលដណ្តើម លុះដណ្តើមបានមកហើយ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

[៦៦៦] អញ្ញំ វិញ្ញាបេត្វា អញ្ញំ វិញ្ញាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វិញ្ញាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វិញ្ញាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

[៦៦៧] អញ្ញំ ចេតាបេត្វា អញ្ញំ ចេតាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ចេតាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ចេតាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

[៦៦៨] អញ្ញទត្ថិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញុទ្ទិសិកេន សង្ឃិកេន អញ្ញំ ចេតាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ចេតាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ចេតាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

[៦៦៩] អញ្ញទត្ថិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញុទ្ទិសិកេន សង្ឃិកេន សញ្ញាចិកេន អញ្ញំ ចេតាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ចេតាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ចេតាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

[៦៧០] អញ្ញទត្ថិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញុទ្ទិសិកេន មហាជនិកេន អញ្ញំ ចេតាបេន្តោ ទ្វេ អាបត្តិយោ

[៦៦៦] ភិក្ខុនី សូមវត្ថុដទៃហើយ ត្រឡប់ជាសូមវត្ថុឯទៀតវិញ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលសូម លុះសូមបានមកហើយ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

[៦៦៧] ភិក្ខុនី ឲ្យគេទិញវត្ថុដទៃហើយ ត្រឡប់ជាឲ្យទិញវត្ថុឯទៀតវិញ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឲ្យគេទិញ លុះឲ្យគេទិញបានមកហើយ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

[៦៦៨] ភិក្ខុនី ឲ្យគេទិញវត្ថុដទៃដោយបរិក្ខាររបស់សង្ឃ ដែលគេប្រគេនមកចំពោះវត្ថុឯទៀត ដែលគេឧទ្ទិសចំពោះវត្ថុឯទៀត ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឲ្យគេទិញ លុះឲ្យគេទិញបានមកហើយ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

[៦៦៩] ភិក្ខុនី ឲ្យគេទិញវត្ថុដទៃដោយបរិក្ខាររបស់សង្ឃ ដែលគេប្រគេនមកចំពោះវត្ថុឯទៀត ដែលគេឧទ្ទិសចំពោះវត្ថុឯទៀត និងដោយវត្ថុដែលសូមគេបានមកដោយខ្លួនឯង ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឲ្យគេទិញ លុះឲ្យគេទិញបានមកហើយ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

[៦៧០] ភិក្ខុនី ឲ្យគេទិញវត្ថុដទៃដោយបរិក្ខាររបស់គណៈ ដែលគេប្រគេនមកចំពោះវត្ថុឯទៀត ដែលគេឧទ្ទិសចំពោះវត្ថុឯទៀត ត្រូវអាបត្តិ ២

អាបជ្ជតិ ចេតាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ចេតាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(៦៨១) អញ្ញទត្ថិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញុទ្ទិសិកេន មហាជនិកេន សញ្ញាចិកេន អញ្ញំ ចេតាបេតិ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ចេតាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ចេតាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(៦៨២) អញ្ញទត្ថិកេន បរិក្ខារេន អញ្ញុទ្ទិសិកេន បុគ្គលិកេន សញ្ញាចិកេន អញ្ញំ ចេតាបេតិ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ចេតាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ចេតាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

(៦៨៣) អតិរេកចតុក្កំសបរមំ គរុបាវុរណំ ចេតាបេតិ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ចេតាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ចេតាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឲ្យគេទិញ លុះឲ្យគេទិញបានមកហើយ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(៦៨១) ភិក្ខុនីឲ្យគេទិញវត្ថុដទៃ ដោយបរិក្ខាររបស់គណៈ ដែលគេប្រគេនមកសម្រាប់វត្ថុឯទៀត ដែលគេឧទ្ទិសចំពោះវត្ថុឯទៀត និងដោយវត្ថុដែលសូមគេបានមកដោយខ្លួនឯង ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឲ្យគេទិញ លុះឲ្យគេទិញបានមកហើយ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(៦៨២) ភិក្ខុនីឲ្យគេទិញវត្ថុដទៃ ដោយបរិក្ខាររបស់បុគ្គល ដែលគេប្រគេនមកសម្រាប់វត្ថុឯទៀត ដែលគេឧទ្ទិសមកចំពោះវត្ថុឯទៀត និងដោយវត្ថុដែលសូមគេបានមកដោយខ្លួនឯង ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឲ្យគេទិញ លុះឲ្យគេទិញបានមកហើយ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(៦៨៣) ភិក្ខុនី ឲ្យគេទិញសំពត់ដណ្តប់មានសាច់ក្រាស់ ដាច់ថ្លៃច្រើនជាង ៤ កហាបណៈឡើងទៅ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឲ្យគេទិញ លុះឲ្យគេទិញបានមកហើយ ត្រូវអាបត្តិនិស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

[៦៧៤] អតិរេកឌ្ឍតេយ្យកំសបរមំ លហុបាវុរណំ ចេតាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ចេតាបេតិ, បយោគេ ទុក្កដំ ចេតាបិតេ និស្សគ្គិយំ បាចិត្តិយំ ។

និស្សគ្គិយា បាចិត្តិយា និដ្ឋិតា ។

[៦៧៥] លសុណំ ខាទន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ខាទិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៦៧៦] សម្ពាធេ លោមំ សំហរាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ សំហរាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ សំហរាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៦៧៧] តលឃាតកំ ករោន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ករោតិ បយោគេ ទុក្កដំ កតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៦៧៨] ជតុមដ្ឋកំ អាទិយន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អាទិយតិ បយោគេ ទុក្កដំ អាទិន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៦៧៤) ភិក្ខុនី ឲ្យគេទិញសំពត់ដណ្តប់មានសាច់ស្តើង មានតម្លៃច្រើនជាង ១០ កហាបណៈឡើងទៅ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឲ្យគេទិញ លុះឲ្យគេទិញបានមកហើយ ត្រូវអាបត្តិ និស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

ចប់ និស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ។

(៦៧៥) ភិក្ខុនី ឆាន់ខ្ទឹម ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ទទួលដោយគិតថា អញនឹងឆាន់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ គ្រប់ៗ វារៈដែលលេបចូលទៅ ។

(៦៧៦) ភិក្ខុនី ឲ្យគេដករោមក្នុងទីចង្អៀត ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឲ្យគេដក លុះឲ្យគេដករួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៦៧៧) ភិក្ខុនី ធ្វើការប្រហារនៅទីមិត្ត ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលធ្វើ លុះធ្វើរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៦៧៨) ភិក្ខុនី កាន់យកវត្ថុដែលធ្វើដោយជ័រឈើ ឬកាក ល័ខនឹកលើង ត្រូវអាបត្តិ ២ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលកាន់យក លុះកាន់យករួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៦៧៩] អតិរេកទ្វង្គុលបព្វបរមំ ឧទកសុទ្ធិកំ អាទិយន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អាទិយតិ បយោគេ ទុក្កដំ អាទិន្នេ បាចិត្តិយស្ស ។

[៦៨០] ភិក្ខុស្ស ភុញ្ជន្តស្ស(១) បានីយេន វា វិធូបនេន វា ឧបតិដ្ឋន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ហត្ថបាសេ តិដ្ឋតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ហត្ថបាសំ វិជហិត្វា តិដ្ឋតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

[៦៨១] អាមកធញ្ញំ វិញ្ញត្វា ភុញ្ជន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៦៨២] ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា សង្ការំ វា វិឃាសំ វា តិរោកុដ្ដេ ឆឌ្ឌេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឆឌ្ឌេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឆឌ្ឌិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៦៨៣] ឧច្ចារំ វា បស្សាវំ វា សង្ការំ វា វិឃាសំ វា ហរិតេ ឆឌ្ឌេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឆឌ្ឌេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឆឌ្ឌិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

---

១ ភុញ្ជមានស្សាតិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

[៦៧៩] ភិក្ខុនី កាន់យកនូវជម្រះនិមិត្ត ដោយទឹកជ្រៅហួសកំណត់ ២ ធ្នាំងម្រាមដៃទៅ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលជម្រះ លុះកាន់យកនូវជម្រះរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៦៨០] ភិក្ខុកំពុងឆាន់ ភិក្ខុនីនៅបម្រើដោយទឹកក្តី ដោយផ្លិតក្តី ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺឈរនៅក្នុងហត្ថបាស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ បើឈរផុតពីហត្ថបាស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[៦៨១] ភិក្ខុនី សូមស្រូវស្រស់មកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺទទួលដោយគិតថា អាត្មានឹងឆាន់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ គ្រប់ៗ កាលដែលលេបចូលទៅ ។

[៦៨២] ភិក្ខុនី ចោលឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី សម្រាមក្តី របស់សល់ក្តី ខាងក្រៅជញ្ជាំង ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលចោល លុះចោលរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៦៨៣] ភិក្ខុនី ចោលឧច្ចារៈក្តី បស្សាវៈក្តី ទឹកមាត់ក្តី សម្រាមក្តី របស់សល់ក្តី លើស្មៅ ឬ ស្លឹកស្រស់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលចោល លុះចោលរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

(៦៨៤) នច្ចំ វា គីតំ វា វាទិតំ វា ទស្សនាយ គច្ឆន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ គច្ឆតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស យត្ថ ឋិតា បស្សតិ វា សុណាតិ វា អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

លសុណវគ្គោ បឋមោ ។

(៦៨៥) រត្តន្ធការេ អប្បទីបេ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯកេនេកា សន្តិដ្ឋន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ហត្ថបាសេ តិដ្ឋតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ហត្ថបាសំ វិជហិត្វា តិដ្ឋតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៦៨៦) បដិច្ឆន្នេ ឱកាសេ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯកេនេកា សន្តិដ្ឋន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ហត្ថបាសេ តិដ្ឋតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ហត្ថបាសំ វិជហិត្វា តិដ្ឋតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៦៨៧) អជ្ឈោកាសេ បុរិសេន សទ្ធិំ ឯកេនេកា សន្តិដ្ឋន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ហត្ថបាសេ តិដ្ឋតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ហត្ថបាសំ វិជហិត្វា តិដ្ឋតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៦៨៤) ភិក្ខុនី ទៅមើលរបាំក្ដី ស្ដាប់ច្រៀងក្ដី ភ្លេងប្រគំក្ដី ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលដើរទៅ លុះទៅឈរមើល ឬស្ដាប់ត្រង់ទីណា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ត្រង់ទីនោះ ។

ចប់ លសុណវគ្គ ទី ១ ។

(៦៨៥) ភិក្ខុនី ឋិតនៅតែម្នាក់ឯងជាមួយនឹងបុរសម្នាក់ ក្នុងវេលាយប់ងងឹត ឥតមានប្រទីប ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺឋិតនៅក្នុងហត្ថបាស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ឋិតនៅក្រៅពីហត្ថបាស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៦៨៦) ភិក្ខុនី ឋិតនៅតែម្នាក់ឯង ជាមួយនឹងបុរសម្នាក់ក្នុងទីកំបាំង ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺឋិតនៅក្នុងហត្ថបាស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ឋិតនៅក្រៅពីហត្ថបាស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៦៨៧) ភិក្ខុនី ឋិតនៅតែម្នាក់ឯង ជាមួយនឹងបុរសម្នាក់ក្នុងទីវាល ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺឋិតនៅក្នុងហត្ថបាស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ឋិតនៅក្រៅពីហត្ថបាស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

(៦៨៨) រថិយាយ វា ព្យូហេ វា សិង្ឃាដកេ វា បុរិសេន សទ្ធិំ ឯកេនេកា សន្តិដ្ឋន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ហត្ថបាសេ តិដ្ឋតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ហត្ថបាសំ វិជហិត្វា តិដ្ឋតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

(៦៨៩) បុរេភត្តំ កុលានិ ឧបសង្កមិត្វា អាសនេ និសីទិត្វា សាមិកេ អនាបុច្ឆា បក្កមន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បឋមំ បាទំ អនោវស្សកំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ទុតិយំ បាទំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៦៩០) បច្ឆាភត្តំ កុលានិ ឧបសង្កមិត្វា សាមិកេ អនាបុច្ឆា អាសនេ និសីទន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ និសីទតិ បយោគេ ទុក្កដំ និសិន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៦៩១) វិកាលេ កុលានិ ឧបសង្កមិត្វា សាមិកេ អនាបុច្ឆា សេយ្យំ សន្ថរិត្វា វា សន្ថរាបេត្វា វា អភិនិសីទន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អភិនិសីទតិ បយោគេ ទុក្កដំ អភិនិសិន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៦៨៨] ភិក្ខុនី ឋិតនៅតែម្នាក់ឯងជាមួយនឹងបុរសម្នាក់ ក្នុងច្រកល្ហកក្ដី ច្រកកាត់ក្ដី ផ្លូវបែកក្ដី ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ឋិតនៅក្នុងហត្ថបាស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ឋិតនៅក្រៅពីហត្ថបាស ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[៦៨៩] ភិក្ខុនី ចូលទៅកាន់ត្រកូល ក្នុងវេលាមុនភត្ត ហើយអង្គុយលើអាសនៈ មិនបានប្រាប់ម្ចាស់គេ ស្រាប់តែចៀសចេញទៅ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺឈានជំហានទីមួយចូលទៅ ក្នុងទីដែលភ្លៀងធ្លាក់មិនត្រូវ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ឈានជំហានទីពីរចូលទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៦៩០] ភិក្ខុនី ចូលទៅកាន់ត្រកូល ក្នុងវេលាក្រោយភត្ត មិនបានប្រាប់ម្ចាស់គេ ហើយស្រាប់តែអង្គុយលើអាសនៈ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលអង្គុយ លុះអង្គុយស្រេចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៦៩១] ភិក្ខុនី ចូលទៅកាន់ត្រកូលក្នុងវេលាវិកាល ហើយមិនបានប្រាប់ម្ចាស់គេ ស្រាប់តែក្រាលឯងក្ដី ប្រើអ្នកដទៃឲ្យក្រាលក្ដី នូវគ្រែគ្រាលសម្រាប់ដេក ហើយអង្គុយសង្កត់លើ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលអង្គុយ លុះអង្គុយស្រេចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៦៩២] ទុគ្គហិតេន ទូបធារិតេន បរំ ឧជ្ឈាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឧជ្ឈាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឧជ្ឈាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៦៩៣] អត្តានំ វា បរំ វា និរយេន វា ព្រហ្មចរិយេន វា អភិសបន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អភិសបតិ បយោគេ ទុក្កដំ អភិសបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៦៩៤] អត្តានំ វធិត្វា វធិត្វា រោទន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វធតិ រោទតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស វធតិ ន រោទតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

អន្ធការវគ្គោ ទុតិយោ ។

[៦៩៥] នគ្គា ន្ហាយន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ន្ហាយតិ បយោគេ ទុក្កដំ ន្ហានបរិយោសានេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៦៩៦] បមាណាតិក្កន្តំ ឧទកសាដិកំ ការាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ការាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ការាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៦៩២] ភិក្ខុនី ពោលទោសភិក្ខុនីឯទៀត ដោយការប្រកាន់ខុស ចាំនឹកចាំណាខុស ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលពោលទោស លុះពោលទោសរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៦៩៣] ភិក្ខុនី ប្រទេចផ្ដាសាខ្លួនឯង ឬឧបសម្បន្នដទៃ ដោយការធ្លាក់នរកក្តី ដោយការធ្លាក់ព្រហ្មចារ្យក្តី ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលប្រទេច លុះប្រទេចរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៦៩៤] ភិក្ខុនី វាយខ្លួនឯងហើយ ៗ យំ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺវាយហើយយំផង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ គ្រាន់តែវាយមិនយំ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

ចប់ អន្ធការវគ្គ ទី ២ ។

[៦៩៥] ភិក្ខុនី មានកាយអាក្រាតងូតទឹក ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលងូតទឹក លុះងូតស្រេចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៦៩៦] ភិក្ខុនី ឲ្យគេធ្វើសំពត់ងូតទឹកកន្លងហួសប្រមាណ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឲ្យគេធ្វើ លុះឲ្យធ្វើរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៦៩៧) ភិក្ខុនិយា ចីវរំ វិសិព្វេត្វា វា វិសិព្វាបេត្វា វា ន សិព្វេតិ ន សិព្វាបនាយ ឧស្សុក្កំ ករោតិ ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ បាចិត្តិយំ ។

(៦៩៨) បញ្ចាហិកំ សង្ឃាដិចារំ អតិក្កាមេន្តី ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ បាចិត្តិយំ ។

(៦៩៩) ចីវរសង្កមនីយំ ធារេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ធារេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ធារិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧០០) គណស្ស ចីវរលាភំ អន្តរាយំ ករោន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ករោតិ បយោគេ ទុក្កដំ កតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧០១) ធម្មិកំ ចីវរវិភង្គំ បដិពាហន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បដិពាហតិ បយោគេ ទុក្កដំ បដិពាហិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៦៩៧) ភិក្ខុនី រុះរើ ឬប្រើគេឲ្យរុះ នូវចីវររបស់ភិក្ខុនីដទៃ ហើយមិនដេរវិញ ទាំងមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយឲ្យគេដេរឲ្យវិញ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺបាចិត្តិយៈ ។

(៦៩៨) ភិក្ខុនី កន្លងនូវវារៈនៃសង្ឃាដិ (ប្រើផ្លាស់ប្តូរទុកសង្ឃាដិ) ឲ្យកន្លងហួស ៥ ថ្ងៃទៅ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺបាចិត្តិយៈ ។

(៦៩៩) ភិក្ខុនី ប្រើប្រាស់សង្កមនីយចីវរ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលគេប្រើប្រាស់ លុះប្រើប្រាស់រួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧០០) ភិក្ខុនី ធ្វើចីវរលាភរបស់គណៈឲ្យខូចទៅ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលធ្វើ លុះធ្វើរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧០១) ភិក្ខុនី ឃាត់នូវការចែកចីវរដែលប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឃាត់ លុះឃាត់រួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៧០២] អគារិកស្ស ច បរិព្វាជកស្ស ច បរិព្វាជិកាយ ច សមណចីវរំ ទេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ទិន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៧០៣] ទុព្វលចីវរប្បច្ចាសាយ ចីវរកាលសមយំ អតិក្កាមេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អតិក្កាមេតិ បយោគេ ទុក្កដំ អតិក្កាមិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៧០៤] ធម្មិកំ កឋិនុទ្ធារំ បដិពាហន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បដិពាហតិ បយោគេ ទុក្កដំ បដិពាហិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

ចីវរវគ្គោ តតិយោ ។

[៧០៥] ទ្វេ ភិក្ខុនិយោ ឯកមញ្ចេ តុវដ្ដេន្តិយោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជន្តិ និបជ្ជន្តិ បយោគេ ទុក្កដំ និបន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៧០៦] ទ្វេ ភិក្ខុនិយោ ឯកត្ថរណបាវុរណា តុវដ្ដេន្តិយោ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជន្តិ និបជ្ជន្តិ បយោគេ ទុក្កដំ និបន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៧០២] ភិក្ខុនី ឱ្យចីវររបស់សមណៈដល់គ្រហស្ថក្តី ដល់បរិព្វាជកក្តី ដល់បរិព្វាជិកាក្តី ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឱ្យ លុះឱ្យរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៧០៣] ភិក្ខុនី ញុំាងសម័យនៃចីវរកាលឲ្យកន្លងហួសទៅដោយបង់ប្រាថ្នាចីវរដ៏ទុព្វល ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឲ្យកន្លង លុះឲ្យកន្លងហួសទៅហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៧០៤] ភិក្ខុនី ឃាត់នូវការដកកឋិនដែលប្រកបដោយធម៌ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលឃាត់ លុះឃាត់រួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

ចប់ ចីវរវគ្គ ទី ៣ ។

[៧០៥] ភិក្ខុនីពីររូប ដេកលើគ្រែតែមួយជាមួយគ្នា ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងដេក លុះដេកស្រេចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៧០៦] ភិក្ខុនីពីររូប មានកម្រាលនិងសំពត់ដណ្តប់តែមួយ ដេកជាមួយគ្នា ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងដេក លុះដេកស្រេចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧០៧) ភិក្ខុនិយា សញ្ចិច្ច អផាសុំ ករេតិ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ករោតិ បយោគេ ទុក្កដំ កតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧០៨) ទុក្ខិតំ សហជីវិនឹ នេវ ឧបដ្ឋេតិ ន ឧបដ្ឋាបនាយ ឧស្សុក្កំ ករោតិ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ បាចិត្តិយំ ។

(៧០៩) ភិក្ខុនិយា ឧបស្សយំ ទត្វា កុបិតា អនត្តមនា និក្កឌ្ឍតិ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ និក្កឌ្ឍតិ បយោគេ ទុក្កដំ និក្កឌ្ឍិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧១០) សំសដ្ឋា ភិក្ខុនី យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ ន បដិនិស្សជ្ជតិ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧១១) អន្តោរដ្ឋេ សាសង្កសម្មតេ សប្បដិភយេ អសត្ថិកា ចារិកំ ចរតិ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បដិបជ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ បដិបន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧០៧) ភិក្ខុនី ក្លែងធ្វើសេចក្តីអផ្សុក ដល់ភិក្ខុនីដទៃគ្នា ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលធ្វើ លុះធ្វើរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧០៨) ភិក្ខុនី មិនបម្រើ ក៏មិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយឲ្យគេបម្រើ នូវកូនសិស្សដែលមានទុក្ខ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺបាចិត្តិយៈ ។

(៧០៩) ភិក្ខុនី ឲ្យលំនៅដល់ភិក្ខុនីដទៃគ្នា ហើយស្រាប់តែក្រោធ អាក់អន់ចិត្ត បណ្តេញភិក្ខុនីនោះចេញ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលបណ្តេញ លុះបណ្តេញចេញរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧១០) ភិក្ខុនី នៅច្រឡូកច្រឡំ កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មគម្រប់ ៣ ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់កម្មនោះចេញ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងខណៈចប់ញត្តិ លុះសូត្រកម្មវាចាចប់ហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧១១) ភិក្ខុនី មិនមានពួកឈ្មួញជាគ្នា ទៅកាន់ចារិកខាងក្នុងដែន ដែលគេសន្មតថាប្រកបដោយសេចក្តីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលដើរ លុះដើរហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៤១៦] តិរោរដ្ឋេ សាសង្កសម្មតេ សប្បដិភយេ អសត្ថិកា ចារិកំ ចរន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បដិបជ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ បដិបន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៤១៧] អន្តោវស្សំ ចារិកំ ចរន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បដិបជ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ បដិបន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៤១៨] វស្សំ វុដ្ឋា ភិក្ខុនី ចារិកំ ន បក្កមតិ ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ បាចិត្តិយំ ។

តុវដ្ដវគ្គោ ចតុត្ថោ ។

[៤១៩] រាជាគារំ វា ចិត្តាគារំ វា អារាមំ វា ឧយ្យានំ វា បោក្ខរណីំ វា ទស្សនាយ គច្ឆតិ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ គច្ឆតិ បយោគេ ទុក្កដំ(១) យត្ថ ឋិតា បស្សតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

---

១ ឱ. ម. បទេ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

[៤១៦] ភិក្ខុនី មិនមានពួកឈ្មួញជាគ្នា ដើរទៅកាន់ទីចារិកខាងក្រៅដែន ដែលគេសន្មតថាប្រកបដោយសេចក្ដីរង្កៀស ប្រកបដោយភ័យចំពោះមុខ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលដើរ លុះដើរទៅហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៤១៧] ភិក្ខុនី ដើរទៅកាន់ចារិកខាងក្នុងវស្សា ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងប្រយោគដែលដើរ លុះដើរទៅហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៤១៨] ភិក្ខុនី នៅចាំវស្សារួចហើយ មិនចៀសចេញទៅកាន់ចារិក ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺបាចិត្តិយៈ ។

ចប់ តុវដ្ដវគ្គ ទី ៤ ។

[៤១៩] ភិក្ខុនី ដើរទៅដើម្បីមើលដំណាក់សម្រាប់ក្រសាលរបស់ព្រះរាជាក្ដី រោងវិចិត្រក្ដី សួនក្ដី ឧទ្យានក្ដី ស្រះបោក្ខរណីក្ដី ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺក្នុងប្រយោគដែលកំពុងដើរទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ឈរមើលក្នុងទីណា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ក្នុងទីនោះ ។

[៧១៦] អាសន្ទឹ វា បល្លង្កំ វា បរិភុញ្ជន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិភុញ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ បរិភុត្តេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៧១៧] សុត្តំ កន្តន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ កន្តតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឧជ្ជវុជ្ជវេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៧១៨] គិហិវេយ្យាវច្ចំ ករោន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ករោតិ បយោគេ ទុក្កដំ កតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៧១៩] ភិក្ខុនិយា ឯហាយ្យេ ឥមំ អធិករណំ វូបសមេហីតិ វុច្ចមានា សាធូតិ បដិស្សុណិត្វា នេវ វូបសមេតិ ន វូបសមាយ ឧស្សុក្កំ ករោតិ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ បាចិត្តិយំ ។

[៧២០] អាគារិកស្ស វា(១) បរិព្វាជកស្ស វា បរិព្វាជិកាយ វា សហត្ថា ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា ទេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ទិន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

---

១ អាគារិកស្ស វា អចេលកស្ស វាតិ បទ្វយំ ពោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

[៧១៦] ភិក្ខុនី ប្រើប្រាស់គ្រែអាសន្ទិក្តី បល្ល័ង្កក្តី ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺក្នុងប្រយោគដែលកំពុងប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះប្រើប្រាស់ហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៧១៧] ភិក្ខុនី កាត់អំបោះ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺក្នុងប្រយោគដែលកំពុងកាត់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ក្នុងការៈដែលបង្វិលមួយៗ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៧១៨] ភិក្ខុនី ធ្វើការខ្វល់ខ្វាយបម្រើគ្រហស្ថ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺក្នុងប្រយោគដែលកំពុងធ្វើ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះធ្វើរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៧១៩] ភិក្ខុនី កាលបើភិក្ខុនីដទៃនិយាយថា នែនាងម្ចាស់ នាងចូរមករម្ងាប់អធិករណ៍នេះ ដូច្នេះ បានទទួលពាក្យថា សាធុ ហើយ តែមិនរម្ងាប់ ទាំងមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដើម្បីឲ្យរម្ងាប់វិញ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺបាចិត្តិយៈ ។

[៧២០] ភិក្ខុនី ឲ្យខាទនីយៈ ភោជនីយាហារ ដល់គ្រហស្ថក្តី បរិព្វាជកក្តី បរិព្វាជិកាក្តី ដោយដៃខ្លួនឯង ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះឲ្យរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៤៦១) អាវសថចីវរំ អនិស្សជ្ជិត្វា បរិភុញ្ជន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិភុញ្ជតិ បយោគេ ទុក្កដំ បរិភុត្តេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៤៦២) អាវសថំ អនិស្សជ្ជិត្វា ចារិកំ បក្កមន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បឋមំ បាទំ បរិក្ខេបំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ទុតិយំ បាទំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៤៦៣) តិរច្ឆានវិជ្ជំ បរិយាបុណន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិយាបុណាតិ បយោគេ ទុក្កដំ បទេ បទេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៤៦៤) តិរច្ឆានវិជ្ជំ វាចេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វាចេតិ បយោគេ ទុក្កដំ បទេ បទេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

ចិត្តាគារវគ្គោ បញ្ចមោ ។

(៤៦១) ភិក្ខុនី មិនប្រគល់អាវសថចីវរ ហើយប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺក្នុងប្រយោគដែលកំពុងប្រើប្រាស់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះប្រើប្រាស់រួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៤៦២) ភិក្ខុនី មិនទាន់ប្រគល់ផ្ទះសម្នាក់ហើយចៀសចេញទៅកាន់ចារិក ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺឈានជំហានជាបឋម កន្លងរបងផ្ទះសម្នាក់ទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ឈានជំហានជាគម្រប់ពីរកន្លងទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៤៦៣) ភិក្ខុនី រៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺក្នុងប្រយោគដែលកំពុងរៀន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (លុះបានរៀនហើយ) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ រាល់ ១ បទ ។

(៤៦៤) ភិក្ខុនី បង្រៀនតិរច្ឆានវិជ្ជា ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺក្នុងប្រយោគដែលកំពុងបង្រៀន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (លុះបង្រៀនហើយ) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ រាល់ ១ បទ ។

ចប់ ចិត្តាគារវគ្គ ជាគម្រប់ ៥ ។

(៧៤៥) ជានំ សភិក្ខុកំ អារាមំ អនាបុច្ឆា បវិសន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បឋមំ បាទំ បរិក្ខេបំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ទុតិយំ បាទំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧៤៦) ភិក្ខុំ អក្កោសន្តី បរិភាសន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អក្កោសតិ បយោគេ ទុក្កដំ អក្កោសិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧៤៧) ចណ្ឌីកតា គណំ បរិភាសន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិភាសតិ បយោគេ ទុក្កដំ បរិភាសិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧៤៨) និមន្តិតា វា បវារិតា វា ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា ភុញ្ជន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ខាទិស្សាមិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧៤៩) កុលំ មច្ឆរាយន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ មច្ឆរាយតិ បយោគេ ទុក្កដំ មច្ឆរិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧៤៥) ភិក្ខុនី កាលដឹងហើយចូលទៅកាន់អារាម ដែលមានភិក្ខុ ដោយមិនបានប្រាប់(ជាមុន) ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺឈានជើងបានជាបឋមកន្លងរបងអារាមទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ឈានជើងបានជាគម្រប់ពីរកន្លងទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧៤៦) ភិក្ខុនី ជេរប្រទេចភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺក្នុងប្រយោគដែលកំពុងជេរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះជេររួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧៤៧) ភិក្ខុនី ប្រទេចផ្តាសាគណភិក្ខុនី ដោយកំណាច ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺក្នុងប្រយោគដែលកំពុងផ្តាសា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះផ្តាសារួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧៤៨) ភិក្ខុនី ដែលគេនិមន្តហើយក្តី ហាមភោជនហើយក្តី បែរជាទៅឆាន់ខាទនីយភោជនីយាហារ (ក្នុងទីដទៃ) ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺកំពុងទទួលដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងទំពាស៊ី នឹងបរិភោគ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ គ្រប់ ១ ពំនូតដែលលេបចូលទៅ ។

(៧៤៩) ភិក្ខុនី កំណាញ់ត្រកូល ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺកំពុងប្រព្រឹត្តកំណាញ់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះប្រព្រឹត្តកំណាញ់ហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៣០) អភិក្ខុកេ អាវាសេ វស្សំ វសន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វស្សំ វសិស្សាមីតិ សេនាសនំ បញ្ញាបេតិ បានីយំ បរិភោជនីយំ ឧបដ្ឋាបេតិ បរិវេណំ សម្មជ្ជតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស សហ អរុណុគ្គមនា អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៣៣១) វស្សំ វុត្ថា ភិក្ខុនី ឧភតោសង្ឃេ តីហិ ឋានេហិ នប្បវារេន្តី ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ បាចិត្តិយំ ។

(៣៣២) ឱវាទាយ វា សំវាសាយ វា ន គច្ឆន្តី ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ បាចិត្តិយំ ។

(៣៣៣) ឧបោសថម្បិ ន បុច្ឆតិ ឱវាទម្បិ ន យាចតិ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ បាចិត្តិយំ ។

(៣៣៤) បសាខេ ជាតំ គណ្ឌំ វា រូហិតំ វា(១) អនបលោកេត្វា សង្ឃំ វា គណំ វា បុរិសេន សទ្ធឹ ឯកេនេកា ភេទាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភេទាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ភិន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

អារាមវគ្គោ ឆដ្ឋោ ។

១ ឧស្មំ វា បិឡកំ វា ភុជិំ វា ភគន្ទលំ វា ខ. រុធិរំ ។

(៣៣០) ភិក្ខុនី នៅចាំវស្សា ក្នុងការាមមិនមានភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺកំពុងក្រាលសេនាសនៈដោយចំណង់ថា អាត្មាអញនឹងនៅចាំវស្សា ផង ហើយតំកល់ទឹកឆាន់ទឹកប្រើប្រាស់ បោសបរិវេណ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ព្រមគ្នានឹងអរុណរះឡើង ។

(៣៣១) ភិក្ខុនី នៅចាំវស្សារួចហើយ មិនបានបវារណានឹងឧភតោសង្ឃ ដោយស្ថាន ៣ យ៉ាង ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺបាចិត្តិយៈ ។

(៣៣២) ភិក្ខុនី មិនទៅ ដើម្បីទទួលឱវាទក្តី ដើម្បីនៅរួមគ្នាក្តី ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៣៣៣) ភិក្ខុនី មិនសួរនូវឧបោសថផង មិនសូមឱវាទផង ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺបាចិត្តិយៈ ។

(៣៣៤) ភិក្ខុនី មិនបានប្រាប់សង្ឃឬគណៈ (ហើយនៅ)តែម្នាក់ឯងនឹងម្នាក់ជាមួយនឹងបុរស ឲ្យវះនូវឬសដូងក្តី បូសក្តី ដែលកើតត្រង់កាយ ខាងក្រោម(១) ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងនឹងឲ្យគេទម្លាយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះទម្លាយរួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

ចប់ អារាមវគ្គ ទីគម្រប់ ៦ ។

១ សំដៅប្រទេសខាងក្រោមចាប់ពីផ្ចិតទៅទល់ត្រឹមក្បាលជង្គង់ ។

(៨៣៥) គព្ភិនិំ វុដ្ឋាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជ-
តិ វុដ្ឋាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វុដ្ឋាបិតេ អាបត្តិ បា-
ចិត្តិយស្ស ។

(៨៣៦) បាយន្តិំ វុដ្ឋាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អា-
បជ្ជតិ វុដ្ឋាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វុដ្ឋាបិតេ អាបត្តិ
បាចិត្តិយស្ស ។

(៨៣៧) ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ អសិក្ខិតសិក្ខំ
សិក្ខមានំ វុដ្ឋាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វុដ្ឋាបេតិ
បយោគេ ទុក្កដំ វុដ្ឋាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៨៣៨) ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ សិក្ខិតសិក្ខំ
សិក្ខមានំ សង្ឃេន អសម្មតំ វុដ្ឋាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ
អាបជ្ជតិ វុដ្ឋាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វុដ្ឋាបិតេ អាបត្តិ
បាចិត្តិយស្ស ។

(៨៣៩) ឩនទ្វាទសវស្សំ គិហិគតំ វុដ្ឋាបេន្តី ទ្វេ
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វុដ្ឋាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វុដ្ឋា-
បិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៨៣៥) ភិក្ខុនី ឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្ត្រីមានគភ៌ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ
ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះឲ្យឧបសម្ប-
ទារួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៨៣៦) ភិក្ខុនី ឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្ត្រីមេដោះ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ
ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះឲ្យឧបសម្បទា
រួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៨៣៧) ភិក្ខុនី ឲ្យឧបសម្បទា ដល់សិក្ខមានាដែលមិនបាន
សិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ ប្រការអស់ ២ ឆ្នាំ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺក្នុងប្រយោគ
ដែលកំពុងឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះឲ្យឧបសម្បទារួចហើយ
ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៨៣៨) ភិក្ខុនី ឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាដែលបានសិក្សា
សិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ ប្រការអស់ ២ ឆ្នាំ ដែលសង្ឃមិនបានសម្មតឲ្យ ត្រូវ
អាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ
លុះឲ្យឧបសម្បទារួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៨៣៩) ភិក្ខុនី ឲ្យឧបសម្បទា ដល់ស្ត្រីគ្រហស្ថមានឆ្នាំ មិន
គ្រប់ ១២ ឆ្នាំ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យឧបសម្បទា
ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះឲ្យឧបសម្បទារួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧៤០) បរិបុណ្ណទ្វាទសវស្សំ គិហិគតំ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ អសិក្ខិតសិក្ខំ វុដ្ឋាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វុដ្ឋាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វុដ្ឋាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧៤១) បរិបុណ្ណទ្វាទសវស្សំ គិហិគតំ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ សិក្ខិតសិក្ខំ សង្ឃេន អសម្មតំ វុដ្ឋាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វុដ្ឋាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វុដ្ឋាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧៤២) សហជីវិនឹ វុដ្ឋាបេត្វា ទ្វេ វស្សានិ នេវ អនុគ្គណ្ហាតិ នានុគ្គហាបេតិ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ បាចិត្តិយំ ។

(៧៤៣) វុដ្ឋាបិតំ បវត្តិនឹ ទ្វេ វស្សានិ នានុពន្ធតិ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ បាចិត្តិយំ ។

(៧៤៤) សហជីវិនឹ វុដ្ឋាបេត្វា នេវ វូបកាសេតិ ន វូបកាសាបេតិ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ បាចិត្តិយំ ។

ឆក្កវិភង្គោ សមត្តោ ។

(៧៤០) ភិក្ខុនី ឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្ត្រីគ្រហស្ថមានវស្សាគ្រប់ ១២ ឆ្នាំ ដែលមិនទាន់បានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ ប្រការអស់ ២ វស្សា ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះឲ្យឧបសម្បទារួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧៤១) ភិក្ខុនី ឲ្យឧបសម្បទាដល់ស្ត្រីគ្រហស្ថមានវស្សាគ្រប់ ១២ ឆ្នាំ ហើយបានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ ប្រការអស់ ២ វស្សាហើយ តែសង្ឃមិនទាន់បានសន្មតឲ្យ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះឲ្យឧបសម្បទារួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧៤២) ភិក្ខុនី ឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាជាសហជីវិនី (កូនសិស្ស) ហើយមិនបង្រៀនដោយខ្លួនឯង ឬមិនឲ្យគេបង្រៀនអស់ ២ វស្សា ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺបាចិត្តិយៈ ។

(៧៤៣) ភិក្ខុនី មិនតាមបម្រើភិក្ខុនីជាបវត្តិនីដែលបំបួស (ខ្លួន) អស់ ២ វស្សា ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺបាចិត្តិយៈ ។

(៧៤៤) ភិក្ខុនី ឲ្យឧបសម្បទា ដល់សិក្ខមានាជាសហជីវិនីហើយ មិននាំយកទៅខ្លួនឯង ឬមិនឲ្យគេនាំយកទៅ ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺបាចិត្តិយៈ ។

ចប់ ឆក្កវិភង្គ ជាគម្រប់ ៧ ។

(៧៦៥) ឩនវីសតិវស្សំ កុមារិភូតំ វុដ្ឋាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វុដ្ឋាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វុដ្ឋាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧៦៦) បរិបុណ្ណវីសតិវស្សំ កុមារិភូតំ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ អសិក្ខិតសិក្ខំ វុដ្ឋាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វុដ្ឋាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វុដ្ឋាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧៦៧) បរិបុណ្ណវីសតិវស្សំ កុមារិភូតំ ទ្វេ វស្សានិ ឆសុ ធម្មេសុ សិក្ខិតសិក្ខំ សង្ឃេន អសម្មតំ វុដ្ឋាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វុដ្ឋាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វុដ្ឋាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧៦៨) ឩនទ្វាទសវស្សា វុដ្ឋាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វុដ្ឋាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វុដ្ឋាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៧៦៥] ភិក្ខុនី ឲ្យឧបសម្បទា ដល់កុមារី មានវស្សាមិនគ្រប់ ២០ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះឲ្យឧបសម្បទារួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៧៦៦] ភិក្ខុនី ឲ្យឧបសម្បទា ដល់កុមារីមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ តែមិនបានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ ប្រការ អស់ ២ វស្សា ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះឲ្យឧបសម្បទារួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៧៦៧] ភិក្ខុនី ឲ្យឧបសម្បទា ដល់កុមារីមានឆ្នាំពេញ ២០ ហើយ បានសិក្សាសិក្ខាក្នុងធម៌ ៦ ប្រការអស់ ២ ឆ្នាំ ដែលសង្ឃមិនបានសន្មតឲ្យ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះឲ្យឧបសម្បទារួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៧៦៨] ភិក្ខុនី មានវស្សាមិនទាន់គ្រប់ ១២ ហើយឲ្យឧបសម្បទា (គេ) ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះឲ្យឧបសម្បទារួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧៤៩) បរិបុណ្ណទ្វាទសវស្សំ សង្ឃេន អសម្មតា វុដ្ឋាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វុដ្ឋាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វុដ្ឋាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧៥០) អលំ តាវ តេ អយ្យេ វុដ្ឋាបិតេនាតិ វុច្ចមានា សាធូតិ បដិស្សុណិត្វា បច្ឆា ខីយនធម្មំ អាបជ្ជន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ខីយតិ បយោគេ ទុក្កដំ ខីយិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧៥១) សិក្ខមានំ សចេ មេ ត្វំ អយ្យេ ចីវរំ ទស្សសិ ឯវាហន្តំ វុដ្ឋាបេស្សាមីតិ វត្វា នេវ វុដ្ឋាបេន្តី ន វុដ្ឋាបនាយ ឧស្សុក្កំ ករោន្តី ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ បាចិត្តិយំ ។

(៧៥២) សិក្ខមានំ សចេ មំ ត្វំ អយ្យេ ទ្វេ វស្សានិ អនុពន្ធិស្សសិ ឯវាហន្តំ វុដ្ឋាបេស្សាមីតិ វត្វា នេវ វុដ្ឋាបេន្តី ន វុដ្ឋាបនាយ ឧស្សុក្កំ ករោន្តី ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ បាចិត្តិយំ ។

(៧៤៩) ភិក្ខុនី មានវស្សាគ្រប់ ១២ ហើយ តែសង្ឃមិនបានចុះសម្មតិឲ្យ ហើយឲ្យឧបសម្បទា (គេ) ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងនឹងឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះឲ្យឧបសម្បទារួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧៥០) ភិក្ខុនី កាលដែលសង្ឃនិយាយថា នែនាងម្ចាស់ នាងមិនគួរឲ្យឧបសម្បទានៅឡើយទេ ដូច្នេះ ក៏ទទួលថា សាធុ ហើយគ្រាក្រោយ ត្រឡប់តិះដៀលវិញ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងតិះដៀល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះតិះដៀលហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧៥១) ភិក្ខុនី និយាយនឹងសិក្ខមានាថា នែនាង បើនាងឲ្យចីវរដល់យើង យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទា (ដល់មកខាងក្រោយ) ក៏មិនឲ្យ (សិក្ខមានានោះ) បានឧបសម្បទា ទាំងមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ ដើម្បីឲ្យបានឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺបាចិត្តិយៈ ។

(៧៥២) ភិក្ខុនី និយាយនឹងសិក្ខមានាថា នែនាង បើនាងតាមបម្រើយើងអស់ ២ ឆ្នាំ យើងនឹងឲ្យនាងបានឧបសម្បទា (ដល់មកខាងក្រោយ) ក៏មិនឲ្យឧបសម្បទា ទាំងមិនធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយ ដើម្បីឲ្យបានឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិ ១ គឺបាចិត្តិយៈ ។

(៧៨៣) បុរិសសំសដ្ឋំ កុមារកសំសដ្ឋំ ចណ្ឌឹ សោកាវាសំ សិក្ខមានំ វុដ្ឋាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វុដ្ឋាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វុដ្ឋាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧៨៤) មាតាបិតូហិ វា សាមិកេន វា អននុញ្ញាតំ សិក្ខមានំ វុដ្ឋាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វុដ្ឋាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វុដ្ឋាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧៨៥) បារិវាសិកឆន្ទទានេន សិក្ខមានំ វុដ្ឋាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វុដ្ឋាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វុដ្ឋាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧៨៦) អនុវស្សំ វុដ្ឋាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វុដ្ឋាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វុដ្ឋាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧៨៣) ភិក្ខុនី ឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានាដែលនៅច្រឡូកច្រឡំដោយបុរស ដែលនៅច្រឡូកច្រឡំដោយក្មេងប្រុស ជាស្ត្រីកាចបណ្តាលឲ្យកើតសេចក្តីសោក ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះឲ្យឧបសម្បទារួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧៨៤) ភិក្ខុនី ឲ្យឧបសម្បទា ដល់សិក្ខមានា ដែលមាតាបិតាក្តី ស្វាមីក្តី មិនទាន់បានអនុញ្ញាតឲ្យ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះឲ្យឧបសម្បទារួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧៨៥) ភិក្ខុនី ឲ្យឧបសម្បទាដល់សិក្ខមានា ដោយឲ្យឆន្ទៈឈ្មោះបារិវាសិកៈ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះឲ្យឧបសម្បទារួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧៨៦) ភិក្ខុនី ឲ្យឧបសម្បទារាល់ឆ្នាំ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យឧបសម្បទា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះឲ្យឧបសម្បទារួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៣៩៣] ឯកំ វស្សំ ទ្វេ វុដ្ឋាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ វុដ្ឋាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ វុដ្ឋាបិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

កុមារីភូតវគ្គោ អដ្ឋមោ ។

[៣៩៤] ឆត្តុបាហនំ ធារេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ធារេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ធារិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៩៥] យានេន យាយន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ យាយតិ បយោគេ ទុក្កដំ យាយិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៩៦] សង្ឃាណិំ ធារេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ធារេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ធារិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៩៧] ឥត្ថាលង្ការំ ធារេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ធារេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ធារិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៩៨] គន្ធវណ្ណកេន នហាយន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ នហាយតិ បយោគេ ទុក្កដំ នហានបរិយោសានេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៣៩៣] ភិក្ខុនី វុដ្ឋាបនសម្មុតាដល់ស្ត្រីពីររូបក្នុង ១ ឆ្នាំ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មុតា ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះឲ្យវុដ្ឋាបនសម្មុតារួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

ចប់ កុមារីភូតវគ្គ ជាគម្រប់ ៨ ។

[៣៩៤] ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) បាំងឆ័ត្រ ពាក់ស្បែកជើង ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងបាំង កំពុងពាក់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះបាំង ពាក់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣៩៥] ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) ទៅដោយយាន ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣៩៦] ភិក្ខុនី ក្រវាត់ខ្សែក្រវាត់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងក្រវាត់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះក្រវាត់រួច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣៩៧] ភិក្ខុនី ទ្រទ្រង់គ្រឿងអលង្ការរបស់ស្ត្រី (១) ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងទ្រទ្រង់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះទ្រទ្រង់រួច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

[៣៩៨] ភិក្ខុនី ងូតទឹក ដោយគ្រឿងក្រអូប និងគ្រឿងលាប ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងងូត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះងូត ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។

---

១ អលង្ការរបស់ស្ត្រីមានឈ្មោះ ខ្សែក ខ្សែដៃ កងជើង ខ្សែចង្កេះជាដើម ។

[៧៦៣] វាសិតកេន បិញ្ញាកេន(១) នហាយន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ នហាយតិ បយោគេ ទុក្កដំ នហានបរិយោសានេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៧៦៤] ភិក្ខុនិយា ឧម្មទ្ទាបេន្តី បរិមទ្ទាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឧម្មទ្ទាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឧម្មទ្ទិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៧៦៥] សិក្ខមានាយ ឧម្មទ្ទាបេន្តី បរិមទ្ទាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឧម្មទ្ទាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឧម្មទ្ទិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

[៧៦៦] សាមណេរិយា ឧម្មទ្ទាបេន្តី បរិមទ្ទាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឧម្មទ្ទាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឧម្មទ្ទិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ គិហិនិយា ឧម្មទ្ទាបេន្តី បរិមទ្ទាបេន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឧម្មទ្ទាបេតិ បយោគេ ទុក្កដំ ឧម្មទ្ទិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ ភិក្ខុស្ស បុរតោ អនាបុច្ឆា អាសនេ និសីទន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ និសីទតិ បយោគេ ទុក្កដំ និសិន្នេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

---

១ បិញ្ញាកេនាតិ [illegible] ។

[៧៦៣] ភិក្ខុនី ងូតទឹក ដោយគ្រឿងអប់និងគ្រឿងលម្អិត ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលកំពុងងូត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះងូតស្រេចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៧៦៤] ភិក្ខុនី ឲ្យភិក្ខុនីដទៃគក់ រឹត ច្របាច់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងគក់ រឹត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះបានគក់ រឹត ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៧៦៥] ភិក្ខុនី ឲ្យសិក្ខមានាគក់ រឹត ច្របាច់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងគក់ រឹត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះបានគក់ រឹត ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

[៧៦៦] ភិក្ខុនី ឲ្យសាមណេរីគក់ រឹត ច្របាច់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងគក់ រឹត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះបានគក់ រឹត ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។ ភិក្ខុនី ឲ្យស្ត្រីគ្រហស្ថគក់ រឹត ច្របាច់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបនឹងគក់ រឹត ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះបានគក់ រឹត ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។ ភិក្ខុនី មិនប្រាប់ហើយអង្គុយលើអាសនៈខាងមុខភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ក្នុងប្រយោគដែលរៀបអង្គុយ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះអង្គុយស្រេច ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧៦៧) អនោកាសកតំ ភិក្ខុំ បញ្ហំ បុច្ឆន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បុច្ឆតិ បយោគេ ទុក្កដំ បុច្ឆិតេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

(៧៦៨) អសង្កច្ចិកា គាមំ បវិសន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បឋមំ បាទំ បរិក្ខេបំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ទុតិយំ បាទំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។

ឆត្តុបាហនវគ្គោ នវមោ ។

នវ វគ្គា ខុទ្ទកា និដ្ឋិតា(១) ។

(៧៦៩) សប្បឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស ។

(៧៧០) តេលំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស ។

១ ម. ឆ. ខុទ្ទកំ និដ្ឋិតំ ។

(៧៦៧) ភិក្ខុនី សួរប្រស្នានឹងភិក្ខុដែលខ្លួនមិនបានសូមឱកាស ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ កាលប្រយោគដែលកំពុងសួរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះសួររួចហើយ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

(៧៦៨) ភិក្ខុនី គ្មានសំពត់រំពាយទ្រូង ចូលទៅកាន់ស្រុក ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ឈានជំហានជាបឋម កន្លងរបងស្រុកទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ឈានជំហានជាគម្រប់ពីរកន្លងរបងទៅ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។

ចប់ ឆត្តុបាហនវគ្គ ជាគម្រប់ ៩ ។

ចប់ ខុទ្ទកវគ្គ ទាំង ៩ ។

(៧៦៩) ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមទឹកដោះថ្លាយកមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ កំពុងទទួលប្រគេន ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (លុះទទួលហើយឆាន់) ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ គ្រប់ ៗ ក្រេបដែលលេបចូលទៅ ។

(៧៧០) ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមប្រេងគេយកមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ កំពុងទទួលប្រគេន ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (លុះទទួលហើយឆាន់) ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ គ្រប់ ៗ ក្រេបដែលលេបចូលទៅ ។

(៧៧១) មធុំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស ។

(៧៧២) ផាណិតំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស ។

(៧៧៣) មច្ឆំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស ។

(៧៧៤) មំសំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស ។

(៧៧១) ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមទឹកឃ្មុំគេយកមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ កំពុងទទួលប្រគេន ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (លុះទទួលហើយឆាន់) ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ គ្រប់ៗ ពំនូតដែលលេបចូលទៅ ។

(៧៧២) ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមស្ករអំពៅគេយកមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺកំពុងទទួលប្រគេន ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (លុះទទួលហើយឆាន់) ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ គ្រប់ៗ ពំនូតដែលលេបចូលទៅ ។

(៧៧៣) ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមត្រីគេយកមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ កំពុងទទួលប្រគេន ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (លុះទទួលហើយឆាន់) ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ គ្រប់ៗ ពំនូតដែលលេបចូលទៅ ។

(៧៧៤) ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមសាច់គេយកមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ កំពុងទទួលប្រគេន ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (លុះទទួលហើយឆាន់) ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ គ្រប់ៗ ពំនូតដែលលេបចូលទៅ ។

[៧៧៥] ខីរំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស ។

[៧៧៦] ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តី ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស ។

អដ្ឋ បាដិទេសនីយា និដ្ឋិតា ។

កតាបត្តិវារំ និដ្ឋិតំ ទុតិយំ ។

[៧៧៧] អវស្សុតាយ ភិក្ខុនិយា អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តិយា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ អវស្សុតាយ ភិក្ខុនិយា អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តិយា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ទ្វេ វិបត្តិយោ ភជន្តិ សិយា សីលវិបត្តឹ សិយា អាចារវិបត្តឹ ។ បេ ។

(៧៧៥) ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមទឹកដោះស្រស់គេយកមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុនីទទួលប្រគេន ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (លុះទទួលហើយឆាន់) ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ គ្រប់ ៗ ករៈដែលលេបចូលទៅ ។

(៧៧៦) ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមទឹកដោះជូរគេយកមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺ ភិក្ខុនីទទួលប្រគេន ដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (លុះទទួលហើយឆាន់) ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ គ្រប់ ៗ ករៈដែលលេបចូលទៅ ។

ចប់ បាដិទេសនីយៈ ទី ៨ ។

ចប់ កតាបត្តិវារៈ ជាគំរប់ ២ ។

(៧៧៧) ពួកអាបត្តិ របស់ភិក្ខុនី ដែលមានចិត្តត្រេកត្រអាលដោយរាគៈ ត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយរបស់បុរសបុគ្គល ដែលមានចិត្តត្រេកអរដោយរាគៈ (ដូចម្តេច) បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ ពួកអាបត្តិរបស់ភិក្ខុនីដែលមានចិត្តត្រេកអរដោយរាគៈ ត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយរបស់បុរសបុគ្គលដែលមានចិត្តត្រេកអរដោយរាគៈ (ដូច្នោះ) បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ២ គឺ សីលវិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន ។

(៧៧៨) ឃតំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ ឃតំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ឯកំ វិបត្តិំ ភជន្តិ អាចារវិបត្តិំ ។

វិបត្តិវារំ និដ្ឋិតំ តតិយំ ។

(៧៧៩) អវស្សុតាយ ភិក្ខុនិយា អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តិយា អាបត្តិយោ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា ។ អវស្សុតាយ ភិក្ខុនិយា អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តិយា អាបត្តិយោ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ តីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា បារាជិកាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។បេ។

(៧៨០) ឃតំ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា អាបត្តិយោ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គ-

(៧៧៨) ពួកអាបត្តិរបស់ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមទឹកដោះថ្លាអំពីគេ យកមកឆាន់ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ ពួកអាបត្តិរបស់ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមទឹកដោះថ្លាអំពីគេយកមកឆាន់ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងវិបត្តិ ១ គឺអាចារវិបត្តិ ។

ចប់ វិបត្តិវារៈ ជាគម្រប់ ៣ ។

(៧៧៩) ពួកអាបត្តិ របស់ភិក្ខុនី ដែលមានចិត្តជោកជាំដោយរាគៈ ត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយរបស់បុរសបុគ្គល ដែលមានចិត្តជោកជាំដោយរាគៈដែរ បណ្តាគងនៃអាបត្តិទាំង ៧ រាប់សង្គ្រោះដោយគងនៃអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ពួកអាបត្តិ របស់ភិក្ខុនីដែលមានចិត្តជោកជាំដោយរាគៈ ត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយរបស់បុរសបុគ្គល ដែលមានចិត្តជោកជាំដោយរាគៈដែរ បណ្តាគងនៃអាបត្តិទាំង ៧ រាប់សង្គ្រោះដោយគងនៃអាបត្តិ ៣ គឺ គងនៃអាបត្តិបារាជិកក៏មាន គងនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យក៏មាន គងនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។បេ។

(៧៨០) ពួកអាបត្តិរបស់ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមទឹកដោះថ្លាអំពីគេយកមកឆាន់ បណ្តាគងនៃអាបត្តិទាំង ៧ រាប់សង្គ្រោះដោយគងនៃអាបត្តិ

ហោតិ ។ ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា អាបត្តិយោ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ទ្វីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។

សង្គហវារំ និដ្ឋិតំ ចតុត្ថំ ។

[៨៤១] អវស្សុតាយ ភិក្ខុនិយា អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តិយា អាបត្តិយោ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋន្តិ ។ អវស្សុតាយ ភិក្ខុនិយា អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តិយា អាបត្តិយោ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋន្តិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋន្តិ ន វាចតោ ។ បេ ។

[៨៤២] ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា អាបត្តិយោ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋន្តិ ។ ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា អាបត្តិយោ

ប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុនី ដែលសូមទឹកដោះជូរអំពីគេយកមកឆាន់ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ សង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិ ២ គឺកងនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យក៏មាន កងនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។

ចប់ សង្គហវារៈ ជាគម្រប់ ៤ ។

(៨៤១) អាបត្តិ របស់ភិក្ខុនី ដែលមានចិត្តត្រេកត្រអាល ត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយរបស់បុរសបុគ្គល ដែលមានចិត្តត្រេកត្រអាល កើតអំពីបណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងអំពីសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិ របស់ភិក្ខុនីដែលមានចិត្តត្រេកត្រអាល ត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយរបស់បុរសបុគ្គល ដែលមានចិត្តត្រេកត្រអាលកើតអំពី បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងអំពីសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយ និងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បេ ។

[៨៤២] អាបត្តិរបស់ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងអំពីសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិរបស់ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ បណ្តា

ភិក្ខុនីវិភង្គេ សោឡស មហាវារា សមុដ្ឋានវារំ អធិករណវារំ

ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ចតូហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។

សមុដ្ឋានវារំ និដ្ឋិតំ បញ្ចមំ ។

[៧៨៣] អវស្សុតាយ ភិក្ខុនិយា អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តិយា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ អវស្សុតាយ ភិក្ខុនិយា អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តិយា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ បេ ។

[៧៨៤] ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។

អធិករណវារំ និដ្ឋិតំ ឆដ្ឋំ ។

ភិក្ខុនីវិភង្គ មហាវារៈ ១៦ សមុដ្ឋានវារៈ និងអធិករណវារៈ

សមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងអំពីសមុដ្ឋាន ៤ គឺតាំងឡើងអំពីកាយ មិនតាំងឡើងអំពីវាចា មិនតាំងឡើងអំពីចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនតាំងឡើងអំពីចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចាក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្តក៏មាន ។

ចប់ សមុដ្ឋានវារៈ ជាគម្រប់ ៥ ។

[៧៨៣] ពួកអាបត្តិ របស់ភិក្ខុនី ដែលមានចិត្តជោកដោយតម្រេក ត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយរបស់បុរសបុគ្គល ដែលមានចិត្តជោកដោយតម្រេក បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ ចាត់ជាអធិករណ៍ណា ។ ពួកអាបត្តិ របស់ភិក្ខុនី ដែលមានចិត្តជោកដោយតម្រេក ត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយរបស់បុរសបុគ្គល ដែលមានចិត្តជោកដោយតម្រេក បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ ចាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បេ ។

[៧៨៤] ពួកអាបត្តិរបស់ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ ចាត់ជាអធិករណ៍ណា ។ ពួកអាបត្តិរបស់ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ ចាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។

ចប់ អធិករណវារៈ ជាគម្រប់ ៦ ។

(៣៨៥) អវស្សុតាយ ភិក្ខុនិយា អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តិយា អាបត្តិយោ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ អវស្សុតាយ ភិក្ខុនិយា អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តិយា អាបត្តិយោ សត្តន្នំ សមថានំ ទ្វីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។ បេ ។

(៣៨៦) ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា អាបត្តិយោ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា អាបត្តិយោ សត្តន្នំ សមថានំ ទ្វីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។

សមុដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ឆដ្ឋំ ។

(៣៨៥) ពួកអាបត្តិ របស់ភិក្ខុនី ដែលមានចិត្តត្រេកអរ ត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយរបស់បុរសបុគ្គល ដែលមានចិត្តត្រេកអរ តើ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ពួកអាបត្តិ របស់ភិក្ខុនី ដែលមានចិត្តត្រេកអរ ត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយរបស់បុរសបុគ្គល ដែលមានចិត្តត្រេកអរនោះ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ តែងរម្ងាប់ដោយសមថៈ ២ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។ បេ ។

(៣៨៦) ពួកអាបត្តិរបស់ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ពួកអាបត្តិរបស់ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ តែងរម្ងាប់ដោយសមថៈ ២ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។

ចប់ សមុដ្ឋាន ជាគម្រប់ ៦ ។

បឋមបារាជិក្ខេ ហេដ្ឋេល បឋមភាគ សមុដ្ឋានាទិ

[៧៨៧] អវស្សុតា ភិក្ខុនី អវស្សុតស្ស បុរិស-
បុគ្គលស្ស កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តី កតិ អាបត្តិយោ
អាបជ្ជតិ ។ អវស្សុតា ភិក្ខុនី អវស្សុតស្ស បុរិស-
បុគ្គលស្ស កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តី តិស្សោ អាបត្តិ-
យោ អាបជ្ជតិ អធក្ខកំ ឧព្ភជាណុមណ្ឌលំ គហណំ
សាទិយតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស ឧព្ភក្ខកំ អធោជាណុ-
មណ្ឌលំ គហណំ សាទិយតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស
កាយប្បដិពទ្ធំ គហណំ សាទិយតិ អាបត្តិ ទុក្កដ-
ស្ស អវស្សុតា ភិក្ខុនី អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស
កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តី ឥមា តិស្សោ អាបត្តិយោ
អាបជ្ជតិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ
វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតីហិ
អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ
កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋហន្តិ ។ ចតុន្នំ អធិករ-
ណានំ កតមំ អធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ
កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ
វិបត្តីនំ ទ្វេ វិបត្តិយោ ភជន្តិ សិយា សីលវិបត្តិំ សិយា

៣១៧

ភិក្ខុនីវិភង្គ បឋមបារាជិក ៦៦ សមុដ្ឋានាទិ

[៧៨៧] ភិក្ខុនី មានចិត្តត្រេកអរដោយរាគៈ ត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់
កាយរបស់បុរសបុគ្គលដែលមានចិត្តត្រេកអរដោយរាគៈ ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។
ភិក្ខុនី ដែលមានចិត្តត្រេកអរដោយរាគៈ ត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយរបស់
បុរសបុគ្គល ដែលមានចិត្តត្រេកអរដោយរាគៈ ត្រូវអាបត្តិ ៣ គឺត្រេកអរ
នឹងការចាប់ពាល់ ខ្លួន (ស្រីប្រុស) ពីទាបក្រោមដងកាំបិតចុះមកដល់
ទាបលើមណ្ឌលជង្គង់ ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ត្រេកអរនឹងការចាប់ពាល់ខ្លួន
(ស្រីប្រុស) ពីខាងលើដងកាំបិតនិងខាងក្រោមមណ្ឌលជង្គង់ ត្រូវ
អាបត្តិថុល្លច្ច័យ ត្រេកអរនឹងការចាប់ពាល់នូវវត្ថុជាប់នឹងកាយ ត្រូវអាបត្តិ
ទុក្កដ ភិក្ខុនីមានចិត្តត្រេកអរដោយរាគៈ ត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយរបស់
បុរសបុគ្គលដែលមានចិត្តត្រេកអរដោយរាគៈ ត្រូវអាបត្តិទាំង ៣ នេះ ។ បណ្ដា
វិបត្តិ ៤ អាបត្តិទាំងនោះរាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាគំនរនៃអាបត្តិ
ទាំង ៧ រាប់សង្គ្រោះដោយគំនរនៃអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃ
អាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាអធិករណ៍ ៤
រាប់ជាអធិករណ៍ណា ។ បណ្ដាសមថៈ ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។
បណ្ដាវិបត្តិ ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ២ គឺសីលវិបត្តិក៏មាន

អាចារវិបត្តី ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតិហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា បារាជិកាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ ទ្វីហិ សមថេហិ សម្មតិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។ ៤ ។

(៤៨៨) ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជតិ កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជតិ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជតិ ឥមា ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតិហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា ។ ឆន្នំ អាបត្តិ-

ជាអាចារវិបត្តិក៏មាន ។ បណ្ដាកងនៃអាបត្តិ ៧ រាប់សង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិ ៣ គឺ កងនៃអាបត្តិបារាជិកក៏មាន កងនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យក៏មាន កងនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺ តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បណ្ដាអធិករណ៍ ៤ ចាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ រំងាប់ដោយសមថៈ ២ គឺដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។ ៤ ។

[៤៨៨] ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិ ២ គឺកាលទទួលប្រគេនដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (លុះទទួលឆាន់ហើយ) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈគ្រប់ៗ ពំនូតដែលលេបចូលទៅ ភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិទាំង ២ នេះ ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះរាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ រាប់សង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយ

សមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋហន្តិ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ឯកំ វិបត្តឹ ភជន្តិ អាចារវិបត្តឹ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ទ្វីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា, សិយា បាដិទេសនីយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ចតូហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋហន្តិ សិយា កាយតោ សមុដ្ឋហន្តិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ន វាចតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។

សមុច្ចយវារំ និដ្ឋិតំ អដ្ឋមំ ។

សមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ តើជាអធិករណ៍ណា ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ ស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ១ គឺអាចារវិបត្តិ ។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ លោករាប់បញ្ចូលដោយកងនៃអាបត្តិ ២ គឺកងនៃអាបត្តិបាដិទេសនិយៈក៏មាន កងនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៤ គឺតាំងឡើងអំពីកាយ មិនតាំងឡើងអំពីវាចា មិនតាំងឡើងអំពីចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនតាំងឡើងអំពីចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចាក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្តក៏មាន ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ គឺជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ តែងរម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។

ចប់ សមុច្ចយវារៈ ជាគម្រប់ ៨ ។

[៩៨៥] យេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន កាយសំសគ្គំ សាទិយនប្បច្ចយា បារាជិកំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សុន្ទរីនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ សុន្ទរីនន្ទា ភិក្ខុនី អវស្សុតា អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស កាយសំសគ្គំ សាទិយិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ អត្ថិ តត្ថ បញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តីតិ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ តស្មឹ នត្ថិ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ បទេសបញ្ញត្តីតិ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។ សាធារណបញ្ញត្តិ អសាធារណបញ្ញត្តីតិ ។ អសាធារណបញ្ញត្តិ ។ ឯកតោ បញ្ញត្តិ ឧភតោ បញ្ញត្តីតិ ។ ឯកតោ បញ្ញត្តិ ។ ចតុន្នំ បាតិមោក្ខុទ្ទេសានំ កត្ថោគធំ កត្ថ បរិយាបន្នន្តិ ។ និទានោគធំ និទានបរិយាបន្នំ ។ កតមេន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតីតិ ។ ទុតិយេន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតិ ។ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតមា វិបត្តីតិ ។ សីលវិបត្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតមេន អាបត្តិក្ខន្ធេនាតិ ។ បារាជិកា-

[៩៨៥] បារាជិកណា ដែលព្រះមានព្រះភាគ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធនោះ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ (នូវកាលគួរនឹងបញ្ញត្តសិក្ខាបទ) ទ្រង់ឃើញ (នូវអំណាចនៃប្រយោជន៍) ព្រោះបច្ច័យនៃសេចក្តីត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយ (របស់បុរសបុគ្គល) បារាជិកនោះ ទ្រង់បញ្ញត្តទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនី មានចិត្តជោកជាំដោយតម្រេក ត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយរបស់បុរសបុគ្គលដែលមានចិត្តជោកជាំដោយតម្រេកដែរ ។ ក្នុងសិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ និងអនុប្បន្នបញ្ញត្តិដែរឬ ។ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ឯអនុប្បញ្ញត្តិ និងអនុប្បន្នបញ្ញត្តិមិនមានក្នុងសិក្ខាបទនោះទេ ។ (សិក្ខាបទនោះ) ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិ ឬជាបទេសបញ្ញត្តិ ។ ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។ ជាសាធារណបញ្ញត្តិ ឬជាអសាធារណបញ្ញត្តិ ។ ជាអសាធារណបញ្ញត្តិ ។ ជាឯកតោបញ្ញត្តិ ឬជាឧភតោបញ្ញត្តិ ។ ជាឯកតោបញ្ញត្តិ ។ បណ្តាបាតិមោក្ខុទ្ទេស ៤ រាប់ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា រាប់បញ្ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា ។ រាប់ចូលក្នុងនិទានុទ្ទេស រាប់បញ្ចូលក្នុងនិទានុទ្ទេស ។ មកកាន់ឧទ្ទេសត្រង់ឧទ្ទេសទីប៉ុន្មាន ។ មកកាន់ឧទ្ទេសត្រង់ឧទ្ទេសទី ២ ។ បណ្តាវិបត្តិ ៤ ជាវិបត្តិអ្វី ។ ជាសីលវិបត្តិ ។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ ជាកងនៃអាបត្តិអ្វី ។ ជាកងនៃអាបត្តិ

បត្តកាលោ ។ ឆដ្ឋំ អាបត្តិសមុដ្ឋានំ កតិហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។ កេនាភតន្តិ ។ បរម្បរាភតំ ។ បេ ។

(៧៩០) វជ្ជប្បដិច្ឆាទនប្បច្ចយា បារាជិកំ កត្ថ-បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនិំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ជានំ បារាជិកំ ធម្មំ អជ្ឈាបន្នំ ភិក្ខុនិំ នេវ អត្តនា បដិចោទេសិ ន គណស្ស អារោចេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេបំ) ។

(៧៩១) យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ ន បដិនិស្សជ្ជនប្បច្ចយា បារាជិកំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនិំ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី សមគ្គេន សង្ឃេន ឧក្ខិត្តំ អរិដ្ឋំ ភិក្ខុំ គទ្ធពាធិបុព្វំ អនុវត្តិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។

បារាជិក ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺកើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនមានកើតឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បេ ។ លោកណាបាននាំមក ។ ព្រះថេរៈទាំងឡាយនាំៗគ្នាមក ។ បេ ។

(៧៩០) អាបត្តិបារាជិក ព្រោះបច្ច័យនៃការបិទបាំងទោស ព្រះអង្គទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងរ៉ាវដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីដឹងថា ភិក្ខុនីឯណា ត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ មិនចោទដោយខ្លួនឯង ទាំងមិនបានប្រាប់ដល់គណៈភិក្ខុនី ។ (សិក្ខាបទនោះ) មានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចក្នុងធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

(៧៩១) អាបត្តិបារាជិក ព្រោះបច្ច័យនៃការមិនលះបង់ (ទិដ្ឋិ) ក្នុងពេលដែលសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្ម ចប់ត្រឹមវារៈទី ៣ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីប្រព្រឹត្តតាមអរិដ្ឋភិក្ខុ ខាងបុព្វបុរសជាអ្នកសម្លាប់ត្មាត ដែលសង្ឃបានព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្ត ។

ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេបេ) ។

[៩៤២] អដ្ឋមំ វត្ថុំ បរិបូរេន្តិយា បារាជិកំ កត្ថ បញ្ញត្តំ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អដ្ឋមំ វត្ថុំ បរិបូរេសុំ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេបេ) ។

បារាជិកា និដ្ឋិតា ។

[៩៤៣] យេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន ឧស្សយវាទិកាយ ភិក្ខុនិយា អដ្ដការណាបន្នាយ សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។

(សិក្ខាបទនោះ) មានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

[៩៤២] អាបត្តិបារាជិក ព្រោះបច្ច័យនៃការបំពេញវត្ថុជាគម្រប់ ៨(១) ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនីបំពេញវត្ថុជាគម្រប់ ៨ ។ (សិក្ខាបទនោះ) មានបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

ចប់ បារាជិក ។

[៩៤៣] សង្ឃាទិសេសណា ដែលព្រះមានព្រះភាគជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ (នូវកាលដ៏គួរនឹងបញ្ញត្តសិក្ខាបទ) ទ្រង់ឃើញ (នូវអំណាចនៃប្រយោជន៍) ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាធ្វើដំណើរក្ដី របស់ភិក្ខុនីជាអ្នកក្ដីផ្ដល់ សង្ឃាទិសេសនោះ ព្រះអង្គទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។

---

១ វត្ថុទាំង ៨ គឺ ១ ត្រេកអរនឹងការចាប់ដៃរបស់បុរសបុគ្គល, ២ ត្រេកអរនឹងការចាប់ជាយសង្ឃាដីរបស់បុរសបុគ្គល, ៣ ឈរជាមួយនឹងបុរសបុគ្គល, ៤ និយាយជាមួយនឹងបុរសបុគ្គល, ៥ ទៅកាន់ទីសង្កេត, ៦ ត្រេកអរនឹងបុរសដើរចូលមកជិត, ៧ ចូលទៅកាន់ទីកំបាំង, ៨ បង្អោនកាយទៅ ដើម្បីសេពនូវអសទ្ធម្ម (ភិក្ខុនីវិភង្គ) ។

ផុស្សចន្ទំ ភិក្ខុនិំ អារព្ភ ។ កស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ផុស្សចន្ទា ភិក្ខុនី ទុស្សយាចិកា វិហាសិ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ អត្ថិ តត្ថ បញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តីតិ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ អនុប្បន្នបញ្ញត្តិ តស្មិំ នត្ថិ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ បទេសបញ្ញត្តីតិ ។ សព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។ សាធារណបញ្ញត្តិ អសាធារណបញ្ញត្តីតិ ។ អសាធារណបញ្ញត្តិ ។ ឯកតោបញ្ញត្តិ ឧភតោបញ្ញត្តីតិ ។ ឯកតោបញ្ញត្តិ ។ ចតុន្នំ បាតិមោក្ខុទ្ទេសានំ កត្ថោគធំ កត្ថ បរិយាបន្នំ ។ និទានោគធំ និទានបរិយាបន្នំ ។ កតមេន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតីតិ ។ តតិយេន ឧទ្ទេសេន ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតិ ។ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតមា វិបត្តីតិ ។ សីលវិបត្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតមោ អាបត្តិក្ខន្ធោតិ ។ សង្ឃាទិសេសាបត្តិក្ខន្ធោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតីតិ ។ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ បេ ។ កេនាភតន្តិ ។ បរម្បរាភតំ ។

ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងផុស្សចន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលផុស្សចន្ទាភិក្ខុនីជាអ្នកខ្ចីសំពត់ ។ ក្នុងសិក្ខាបទនោះ មានបញ្ញត្តិ អនុប្បញ្ញត្តិ និងអនុប្បន្នបញ្ញត្តិ ដែរឬ ។ មានតែបញ្ញត្តិ ១ ឯអនុប្បញ្ញត្តិ និងអនុប្បន្នបញ្ញត្តិ មិនមានក្នុងសិក្ខាបទនោះឡើយ ។ (សិក្ខាបទនោះ) ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិ ឬជាបទេសបញ្ញត្តិ ។ ជាសព្វត្ថបញ្ញត្តិ ។ ជាសាធារណបញ្ញត្តិ ឬជាអសាធារណបញ្ញត្តិ ។ ជាអសាធារណបញ្ញត្តិ ។ ជាឯកតោបញ្ញត្តិ ឬជាឧភតោបញ្ញត្តិ ។ ជាឯកតោបញ្ញត្តិ ។ បណ្តាបាតិមោក្ខុទ្ទេសទាំង ៤ រាប់ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា រាប់បញ្ចូលក្នុងឧទ្ទេសណា ។ រាប់ចូលក្នុងនិទានុទ្ទេស រាប់បញ្ចូលក្នុងនិទានុទ្ទេស ។ មកកាន់ឧទ្ទេសក្នុងឧទ្ទេសណា ។ មកកាន់ឧទ្ទេសក្នុងឧទ្ទេសទី ៣ ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ រាប់ជាវិបត្តិអ្វី ។ រាប់ជាសីលវិបត្តិ ។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ រាប់ជាកងនៃអាបត្តិណា ។ រាប់ជាកងនៃអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនតាំងឡើងអំពីចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយអំពីវាចានិងចិត្តក៏មាន ។ បេ ។ (សិក្ខាបទនោះ) លោកណានាំមក ។ ព្រះថេរៈទាំងឡាយនាំត ៗ គ្នាមក ។

[៧៨៦] យន្តេន ភគវតា ជានតា បស្សតា អរហតា សម្មាសម្ពុទ្ធេន ចោរីវុដ្ឋាបនបច្ចយា សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី ចោរឹ វុដ្ឋាបេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ទ្វីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។

[៧៨៧] ឯកាយ(១) គាមន្តរំ គមនបច្ចយា សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរា ភិក្ខុនី ឯកា គាមន្តរំ គច្ឆិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ តិស្សោ អនុបញ្ញត្តិយោ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកោ) ។

១ ម. ឯកា គាមន្តរំ ។

[៧៨៦] សង្ឃាទិសេសណា ដែលព្រះមានព្រះភាគ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ (នូវកាលគួរបញ្ញត្តសិក្ខាបទ) ទ្រង់ឃើញ (នូវគុណតាមនៃប្រយោជន៍) ព្រោះបច្ច័យនៃការឲ្យបំបួសស្ត្រីចោរ សង្ឃាទិសេសនោះ ព្រះអង្គទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីបំបួសស្ត្រីចោរ ។ (សិក្ខាបទនោះ) មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ២ គឺកាលកើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីកាយក៏មាន កាលកើតឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្តក៏មាន ។

[៧៨៧] សង្ឃាទិសេស ព្រោះបច្ច័យនៃភិក្ខុនីដើរទៅកាន់ចន្លោះស្រុកម្នាក់ឯង ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនី ១ រូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនី ១ រូបដើរទៅកាន់ចន្លោះស្រុកម្នាក់ឯង ។ (សិក្ខាបទនោះ) មានបញ្ញត្តិ ១ មានអនុបញ្ញត្តិ ៣ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចក្នុងបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

[៤៩៦] សមគ្គេន សង្ឃេន ឧក្ខិត្តំ ភិក្ខុនឹ ធម្មេន វិនយេន សត្ថុសាសនេន អនបលោកេត្វា ការកសង្ឃំ អនញ្ញាយ គណស្ស ឆន្ទំ ឱសារណប្បច្ចយា សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី សមគ្គេន សង្ឃេន ឧក្ខិត្តំ ភិក្ខុនឹ ធម្មេន វិនយេន សត្ថុសាសនេន អនបលោកេត្វា ការកសង្ឃំ អនញ្ញាយ គណស្ស ឆន្ទំ ឱសារេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេបេ) ។

[៤៩៧] អវស្សុតាយ ភិក្ខុនិយា អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស ហត្ថតោ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ភុញ្ជនប្បច្ចយា សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភ ។ សុន្ទរីនន្ទំ ភិក្ខុនឹ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។

[៤៩៦] សង្ឃាទិសេសរបស់ភិក្ខុនី ដែលមិនបានប្រាប់ការកសង្ឃ មិនដឹងនូវសេចក្តីព្រមព្រៀងរបស់គណៈ ហើយសូត្រហៅភិក្ខុនី ដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្ត តាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា ឲ្យចូលមកកាន់ពួក ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីមិនបានប្រាប់ការកសង្ឃ មិនដឹងនូវសេចក្តីព្រមព្រៀងរបស់គណៈ ហើយសូត្រហៅភិក្ខុនី ដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា (ឲ្យចូលមកកាន់ពួក) ។ (សិក្ខាបទនោះ) មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចក្នុងធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

[៤៩៧] សង្ឃាទិសេស ព្រោះបច្ច័យនៃភិក្ខុនី មានចិត្តជោកដោយរាគៈ ទទួលខាទនីយាហារភោជនីយាហារ អំពីដៃបុរសបុគ្គល ដែលមានចិត្តជោកដោយរាគៈ ដោយដៃខ្លួនឯងហើយឆាន់ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។

សុន្ទរីនន្ទា ភិក្ខុនី អវស្សុតា អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស ហត្ថតោ អាមិសំ បដិគ្គហេសិ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (បឋមបារាជិកំ) ។

(៧៤៨) កិន្តេ អយ្យេ ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ ករិស្សតិ អវស្សុតោ វា អនវស្សុតោ វា យតោ ត្វំ អនវស្សុតា ឥង្ឃយ្យេ យន្តេ ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ ទេតិ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា តំ ត្វំ សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ខាទ វា ភុញ្ជ វាតិ ឧយ្យោជនប្បច្ចយា សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ អញ្ញតរំ ភិក្ខុនិំ អារព្ភ ។ កិស្មិំ វត្ថុស្មិន្តិ ។ អញ្ញតរា ភិក្ខុនី កិន្តេ អយ្យេ ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ ករិស្សតិ អវស្សុតោ វា អនវស្សុតោ វា យតោ ត្វំ អនវស្សុតា ឥង្ឃយ្យេ យន្តេ ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ ទេតិ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា តំ ត្វំ

ព្រោះរឿងដែលសុន្ទរីនន្ទាភិក្ខុនីមានចិត្តជោកជាំដោយរាគៈ ទទួលអាមិសៈអំពីដៃបុរសបុគ្គលដែលមានចិត្តជោកជាំដោយរាគៈ ។ (សិក្ខាបទនោះ) មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចបឋមបារាជិកសិក្ខាបទ) ។

(៧៤៩) សង្ឃាទិសេស ព្រោះបច្ច័យនៃភិក្ខុនីបញ្ជូនភិក្ខុនីដទៃគ្នា ដោយពាក្យថា នែនាង បុរសបុគ្គលនេះមានតម្រេកក្តី មិនមានតម្រេកក្តី នឹងធ្វើអ្វីដល់នាងបាន នែនាង អញ្ជើញចុះ កាលណាបើនាងមិនមានតម្រេកហើយ បើបុរសបុគ្គលនេះឲ្យវត្ថុណាជាខាទនីយៈក្តី ជាភោជនីយៈក្តី ដល់នាង នាងចូរទទួលវត្ថុនោះ ដោយដៃរបស់ខ្លួនហើយទំពាស៊ី ឬបរិភោគចុះ ដូច្នេះ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនី ១ រូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនី ១ រូប បញ្ជូនភិក្ខុនីដទៃគ្នា ដោយពាក្យថា នែនាង បុរសបុគ្គលនោះមានតម្រេកក្តី មិនមានតម្រេកក្តី នឹងធ្វើអ្វីដល់នាងបាន នែនាង អញ្ជើញចុះ កាលណាបើនាងមិនមានតម្រេកហើយ បើបុរសបុគ្គលនោះឲ្យវត្ថុណាជាខាទនីយៈក្តី ជាភោជនីយៈក្តី

សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ខាទ វា ភុញ្ជ វាតិ ឧយ្យោជេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។

[៨៩៩] កុបិតាយ ភិក្ខុនិយា យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តិយា សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ចណ្ឌកាឡឹ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ចណ្ឌកាឡី ភិក្ខុនី កុបិតា អនត្តមនា ឯវំ អវច ពុទ្ធំ បច្ចក្ខាមិ ធម្មំ បច្ចក្ខាមិ សង្ឃំ បច្ចក្ខាមិ សិក្ខំ បច្ចក្ខាមីតិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេប) ។

[៩០០] កិស្មិញ្ចិទេវ អធិករណេ បច្ចាកតាយ កុបិតាយ ភិក្ខុនិយា យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តិយា សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ

ដល់នាង នាងចូរទទួលយកវត្ថុនោះដោយដៃរបស់ខ្លួន ហើយទំពាស៊ី ឬបរិភោគចុះ ។ (សិក្ខាបទនោះ) មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ ។

(៨៩៩) សង្ឃាទិសេស ព្រោះបច្ច័យនៃភិក្ខុនីក្រោធខឹង (នឹងភិក្ខុនីផង) កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មចប់ជាគម្រប់ ៣ ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់ (នូវកិរិយានោះចេញ) ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងចណ្ឌកាលីភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលចណ្ឌកាលីភិក្ខុនីទាស់ចិត្តក៏ពោលយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំលាព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំលាព្រះធម៌ ខ្ញុំលាព្រះសង្ឃ ខ្ញុំលាសិក្ខាបទ ។ (សិក្ខាបទនោះ) មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចគ្នានឹងធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

(៩០០) សង្ឃាទិសេស ព្រោះបច្ច័យនៃភិក្ខុនីដែលសង្ឃធ្វើឲ្យចាញ់ក្នុងអធិករណ៍ណាមួយហើយ ខឹង កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មចប់ជាគម្រប់ ៣ ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់ (នូវកិរិយានោះ) ចេញ

បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ចណ្ឌកាលី ភិក្ខុនី អារព្ភ ។ កិស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ចណ្ឌកាលី ភិក្ខុនី កិស្មិញ្ចិទេវ អធិករណេ បច្ចាកតា កុបិតា អនត្តមនា ឯវំ អាហ ឆន្ទគាមិនិយោ ច ភិក្ខុនិយោ ទោសគាមិនិយោ ច ភិក្ខុនិយោ មោហគាមិនិយោ ច ភិក្ខុនិយោ ភយគាមិនិយោ ច ភិក្ខុនិយោតិ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេប) ។

(៨០១) សំសដ្ឋានំ ភិក្ខុនីនំ យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ ន បដិនិស្សជ្ជន្តីនំ សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយា បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ សម្ពហុលា ភិក្ខុនិយោ សំសដ្ឋា វិហរិំសុ តស្មិំ វត្ថុស្មិំ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេប) ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងចណ្ឌកាលីភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងចណ្ឌកាលីភិក្ខុនី ដែលសង្ឃឲ្យចាញ់ ក្នុងអធិករណ៍ណាមួយ ហើយខឹងតាក់តែងចិត្ត បានពោលយ៉ាងនេះថា ភិក្ខុនីទាំងឡាយ លុះដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ផង ភិក្ខុនីទាំងឡាយ លុះដោយសេចក្តីខឹងផង ភិក្ខុនីទាំងឡាយ លុះដោយសេចក្តីល្ងង់ផង ភិក្ខុនីទាំងឡាយ លុះដោយសេចក្តីខ្លាចផង ។ (សិក្ខាបទនោះ) មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចគ្នានឹងធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

(៨០១) សង្ឃាទិសេស ព្រោះបច្ច័យនៃភិក្ខុនីទាំងឡាយនៅច្រឡូកច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ) សង្ឃបានសូត្រសមនុភាសនកម្មចប់ ជាគ្រប់ ៣ ដងហើយនៅតែមិនលះបង់ (នូវកំហុសនោះ) ។ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងភិក្ខុនីច្រើនរូប ។ ព្រោះរឿងដូចម្តេច ។ ព្រោះរឿងដែលភិក្ខុនីច្រើនរូប នៅច្រឡូកច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ) ។ (សិក្ខាបទនោះ) មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចគ្នានឹងធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។

ភិក្ខុនីវិភង្គេ សោឡស មហាវារា កត្ថបញ្ញត្តិវារោ

(៨០២) សំសដ្ឋា វយ្យេ តុម្ហេ វិហរថ មា តុម្ហេ នានា វិហរិត្ថាតិ ឧយ្យោជេន្តិយា យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ ន បដិនិស្សជ្ជន្តិយា សង្ឃាទិសេសោ កត្ថ បញ្ញត្តោតិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តោ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ថុល្លនន្ទំ ភិក្ខុនឹ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ថុល្លនន្ទា ភិក្ខុនី សំសដ្ឋា វយ្យេ តុម្ហេ វិហរថ មា តុម្ហេ នានា វិហរិត្ថាតិ ឧយ្យោជេសិ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ (ធុរនិក្ខេប) ។ បេ ។

(៨០៣) សប្បឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា បាដិទេសនីយំ កត្ថ បញ្ញត្តន្តិ ។ សាវត្ថិយំ បញ្ញត្តំ ។ កំ អារព្ភាតិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ អារព្ភ ។ កិស្មឹ វត្ថុស្មិន្តិ ។ ឆព្វគ្គិយា ភិក្ខុនិយោ សប្បឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជឹសុ តស្មឹ វត្ថុស្មឹ ។ ឯកា បញ្ញត្តិ ឯកា អនុប្បញ្ញត្តិ ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ចតូហិ សមុដ្ឋានេហិ

ភិក្ខុនីវិភង្គ មហាវារៈ ១៦ កត្ថបញ្ញត្តិវារៈ

(៨០២) សង្ឃាទិសេស ព្រោះបច្ច័យនៃភិក្ខុនីបញ្ចុះភិក្ខុនីផងគ្នា ដោយពាក្យថា នែលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកទាំងឡាយ ចូរនៅច្រឡូកច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ) ចុះ កុំនៅបែកខ្ញែកគ្នាឡើយ សង្ឃបាន សូត្រសមនុភាសនកម្មចប់ជាគម្រប់៣ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់ (នូវសេចក្ដីនោះ) ទេ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងថុល្លនន្ទាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលថុល្លនន្ទាភិក្ខុនីបញ្ចុះភិក្ខុនីផងគ្នាដោយពាក្យថា នែលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ លោកទាំងឡាយ ចូរនៅច្រឡូកច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ) ចុះ កុំនៅបែកខ្ញែកគ្នាឡើយ ។ (សិក្ខាបទនោះ) មានតែបញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ កើតឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ (ដូចគ្នានឹងធុរនិក្ខេបសិក្ខាបទ) ។ បេ ។

(៨០៣) បាដិទេសនីយៈ ព្រោះបច្ច័យនៃភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមទឹកដោះថ្លាយកមកឆាន់ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងទីណា ។ ទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងបុគ្គលណា ។ ទ្រង់ប្រារព្ធនឹងពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី ។ ព្រោះរឿងដូចម្ដេច ។ ព្រោះរឿងដែលពួកឆព្វគ្គិយាភិក្ខុនី (មិនឈឺ) សូមទឹកដោះថ្លាយកមកឆាន់ ។ (សិក្ខាបទនោះ) មានបញ្ញត្តិ ១ អនុប្បញ្ញត្តិ ១ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ កើតឡើង

សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ[១] ។

កត្ថបញ្ញត្តិវារំ និដ្ឋិតំ បឋមំ ។

(៨០៦) កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តិយា កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តិយា បញ្ច អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អវស្សុតា ភិក្ខុនី អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស អធក្ខកំ ឧព្ភជាណុមណ្ឌលំ គហណំ សាទិយតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស ភិក្ខុ កាយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស កាយេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស កាយប្បដិពទ្ធេន កាយប្បដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អង្គុលិប្បតោទកេ បាចិត្តិយំ កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តិយា ឥមា បញ្ច អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

១ ម. ម. ពោត្ថកេសុ សិយា កាយតោ ។ ល ។ ចិត្តតោច សមុដ្ឋាតីតិ ន ទិស្សតិ ។

ដោយសមុដ្ឋាន ៦ គឺតាំងឡើងអំពីកាយ មិនតាំងឡើងអំពីវាចា មិនតាំងឡើងអំពីចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនតាំងឡើងអំពីចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចាក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្តក៏មាន ។

ចប់ កត្ថបញ្ញត្តិវារៈ ទីបឋម ។

[៨០៦] ភិក្ខុ ឬភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាត្រេកអរនឹងការចាប់អង្អែលកាយ (របស់បុរសបុគ្គល) ។ ត្រូវអាបត្តិ ៥ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាត្រេកអរ នឹងការប៉ះពាល់កាយ គឺភិក្ខុនីមានតម្រេក ត្រេកអរនឹងការចាប់ពាល់ (ខ្លួនប្រុស) របស់បុរសបុគ្គលដែលមានតម្រេកដែរ តាំងពីខាងក្រោមដងកាំបិតចុះមកដល់មណ្ឌលជង្គង់ខាងលើ ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ភិក្ខុចាប់អង្អែលកាយ (ស្រី) ដោយកាយ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ចាប់អង្អែលវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ (ស្រី) ដោយកាយ (របស់ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ចាប់អង្អែលវត្ថុដែលជាប់ដោយកាយ (ស្រី) ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ (ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ចាក់ក្រឡេកភិក្ខុនីគ្នា ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ភិក្ខុនិងភិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិ ៥ នេះ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយ ។

[៨០៥] វជ្ជ បដិច្ឆាទនប្បច្ចយា កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ វជ្ជ បដិច្ឆាទនប្បច្ចយា ចតស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភិក្ខុនី ជានំ បារាជិកំ ធម្មំ អជ្ឈាបន្នំ បដិច្ឆាទេតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស វេមតិកា បដិច្ឆាទេតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសំ បដិច្ឆាទេតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស អាចារវិបត្តិំ បដិច្ឆាទេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស វជ្ជ បដិច្ឆាទនប្បច្ចយា ឥមា ចតស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

[៨០៦] យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជនប្បច្ចយា កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជនប្បច្ចយា បញ្ច អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឧក្ខិត្តានុវត្តិកា ភិក្ខុនី យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ បារាជិកស្ស ភេទកានុវត្តិកា ភិក្ខូ យាវតតិយំ

[៨០៥] ភិក្ខុ ឬភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាបិទបាំងទោស ។ ត្រូវអាបត្តិ ៤ យ៉ាង ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាបិទបាំងទោស គឺភិក្ខុនីដឹងថា ភិក្ខុនីឯទៀតត្រូវអាបត្តិបារាជិក ហើយបិទបាំងទុក ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ភិក្ខុបិទបាំងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស (របស់ភិក្ខុដទៃ) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ភិក្ខុបិទបាំងអាចារវិបត្តិត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុនិងភិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិទាំង ៤ នេះ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាបិទបាំងទោសទុក ។

[៨០៦] ភិក្ខុនិងភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាមិនលះបង់ (សំពើនោះ) ក្នុងវេលាដែលសង្ឃស្មូត្រសមនុភាសនកម្មបញ្ចប់ជាគម្រប់ ៣ ដង ។ ត្រូវអាបត្តិ ៥ យ៉ាង ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាមិនលះបង់ (នូវសំពើនោះ) ក្នុងវេលាដែលសង្ឃស្មូត្រសមនុភាសនកម្មបញ្ចប់ជាគម្រប់ ៣ ដង ឧក្ខិត្តានុវត្តិកាភិក្ខុនី(១) មិនលះ (សំពើនោះ) ក្នុងវេលាដែលសង្ឃស្មូត្រសមនុភាសនកម្មបញ្ចប់ជាគម្រប់ ៣ ដង កាលចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ចប់កម្មវាចាពីរលើក ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំងឡាយ ចប់កម្មវាចាគ្រប់ ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ភេទានុវត្តិកាភិក្ខុនី(២) មិនលះ (សំពើនោះ)

---

១ ភិក្ខុនីអ្នកប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តហើយ ។ ២ ភិក្ខុនីអ្នកប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុអ្នកបំបែកសង្ឃ ។

សមនុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តោ អាបត្តិ សង្ឃាទិ-
សេសស្ស ។ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា យាវតតិយំ សម-
នុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តោ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស
យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជន្តោ
ឥមា បញ្ច អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

(៨០៧) អដ្ឋមំ វត្ថុំ បរិបូរេន្តី កតិ អា-
បត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ អដ្ឋមំ វត្ថុំ បរិបូរេន្តី
តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បុរិសេន ឥត្ថន្នាមំ អា-
គច្ឆាតិ វុត្តា គច្ឆតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស បុរិសស្ស
ហត្ថបាសំ ឱក្កន្តមត្តេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស អដ្ឋមំ
វត្ថុំ បរិបូរេតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស អដ្ឋមំ វត្ថុំ បរិ-
បូរេន្តី ឥមា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

បារាជិកា និដ្ឋិតា ។

(៨០៨) ឧស្សយវាទិកា[១] ភិក្ខុនី អឌ្ឌំ ករោន្តី
តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកស្ស អារោចេតិ អាបត្តិ
ទុក្កដស្ស ទុតិយស្ស អារោចេតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស
អឌ្ឌបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

១ ឧ. ម. ឧស្សយការិកា ។

ភិក្ខុណាដែលសង្ឃស្មូត្រសមនុភាសនកម្មរបស់ជាគម្រប់ ៣ ដងហើយ ត្រូវ
អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ភិក្ខុមិនលះទិដ្ឋិដ៏លាមក ភិក្ខុណាដែលសង្ឃ
ស្មូត្រសមនុភាសនកម្មជាគម្រប់ ៣ ដង ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ភិក្ខុនិងភិក្ខុនី
ត្រូវអាបត្តិទាំង ៥ នេះ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាមិនលះបង់ (តាំងពីខាង១)
ភិក្ខុណាដែលសង្ឃស្មូត្រសមនុភាសនកម្មរបស់ជាគម្រប់ ៣ ដង ។

(៨០៧) ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាបំពេញវត្ថុ
ជាគម្រប់ ៨ ។ ត្រូវអាបត្តិ ៣ យ៉ាង ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាបំពេញវត្ថុជា
គម្រប់ ៨ គឺ ភិក្ខុនី កាលបើបុរសនិយាយថា នាងចូរមកកាន់ទីឈ្មោះ
នេះ ហើយដើរទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ លុះដើរចូលទៅកាន់ហត្ថបាសរបស់
បុរស ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ បំពេញវត្ថុជាគម្រប់ ៨ ឲ្យពេញ ត្រូវអាបត្តិ
បារាជិក ភិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិទាំង ៣ នេះ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាបំពេញវត្ថុជា
គម្រប់ ៨ ។

ចប់ បារាជិក ។

(៨០៨) ភិក្ខុនី ជាអ្នកប្តឹងក្តី ត្រូវអាបត្តិ ៣ យ៉ាង ព្រោះបច្ច័យ
នៃកិរិយាបង្កើតរឿងក្តី គឺនិយាយប្រាប់ដល់បុគ្គលម្នាក់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ
និយាយប្រាប់ដល់បុគ្គលជាគម្រប់ពីរ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ លុះសម្រេច
ដំណើរក្តី ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៨០៩) ចោរី វុដ្ឋាបេន្តិយា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(៨១០) ឯកា គាមន្តរំ គច្ឆន្តិយា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ គច្ឆតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស បឋមំ បាទំ បរិក្ខេបំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ទុតិយំ បាទំ អតិក្កាមេតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(៨១១) សមគ្គេន សង្ឃេន ឧក្ខិត្តំ ភិក្ខុនឹ ធម្មេន វិនយេន សត្ថុសាសនេន អនបលោកេត្វា ការកសង្ឃំ អនញ្ញាយ គណស្ស ឆន្ទំ ឱសារេន្តិយា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

(៨០៩) ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាបំបួសស្រីចោរ គឺជាប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ជាប់កម្មវាចាពីរលើក ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំងឡាយ ជាប់កម្មវាចាសព្វគ្រប់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៨១០) ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាដើរទៅកាត់ចន្លោះស្រុកតែម្នាក់ឯង គឺដើរទៅ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ឈានជំហានជាបឋមកន្លងរបងស្រុកទៅ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ឈានជំហានជាគម្រប់ពីរកន្លងទៅ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

(៨១១) ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាមិនប្រាប់ការកសង្ឃ ទាំងមិនដឹងសេចក្តីប្រាថ្នារបស់គណៈ ហើយហៅភិក្ខុនីដែលសង្ឃព្រមព្រៀងគ្នាលើកវត្តតាមធម៌ តាមវិន័យ តាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសាស្តា (ឲ្យចូលមកកាន់ពួក) គឺជាប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ជាប់កម្មវាចាពីរលើក ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំងឡាយ ជាប់កម្មវាចាសព្វគ្រប់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

[៨១៦] អវស្សុតា ភិក្ខុនី អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស ហត្ថតោ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ភុញ្ជេយ្យ វា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ខាទិស្សាមិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ឧទកទន្តបោណំ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។

[៨១៧] គិន្តេ អយ្យេ ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ ករិស្សតិ អវស្សុតោ វា អនវស្សុតោ វា យតោ ត្វំ អនវស្សុតា ឥង្ឃយ្យេ យន្តេ ឯសោ បុរិសបុគ្គលោ ទេតិ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា តំ ត្វំ សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ខាទ វា ភុញ្ជ វាតិ ឧយ្យោជេយ្យ បយុត្តយា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ តស្សា វចនេន ខាទិស្សាមិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ភោជនបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

[៨១៦] ភិក្ខុនី មានតម្រេកត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាទទួលខាទនីយៈ ឬភោជនីយាហារអំពីដៃបុរសបុគ្គលដែលមានតម្រេកដោយដៃរបស់ខ្លួន ហើយបរិភោគ គឺកំពុងទទួលដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងទំពាស៊ី នឹងឆាន់ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ (លុះទទួលហើយបរិភោគ) ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសគ្រប់ៗកំពូតដែលលេបចូលទៅ លុះទទួលទឹកនិងឈើស្ទន់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។

[៨១៧] ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាបញ្ជូនភិក្ខុនីផងគ្នា ដោយពាក្យថា នែនាង បុរសបុគ្គលនោះ ទុកជាមានតម្រេកក្តី មិនមានតម្រេកក្តី នឹងធ្វើអ្វីដល់នាងបាន នែនាង ល្អើយចុះ កាលណាបើនាងមិនមានតម្រេកទេ បុរសបុគ្គលនោះឲ្យវត្ថុណាជាខាទនីយៈក្តី ជាភោជនីយៈក្តី ដល់នាង គឺនាងចូរទទួលវត្ថុនោះដោយដៃរបស់ខ្លួនហើយទំពាស៊ីឬបរិភោគចុះ ដូច្នេះ គឺកំពុងទទួលដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងទំពាស៊ីនឹងឆាន់ តាមពាក្យរបស់ភិក្ខុនីនោះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (លុះទទួលហើយឆាន់) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យគ្រប់ៗកំពូតដែលលេបចូលទៅ លុះឆាន់រួចហើយ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

[៨១៤] កុបិតា ភិក្ខុនី យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ ន បដិនិស្សជ្ជន្តី តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

[៨១៥] កិស្មិញ្ចិទេវ អធិករណេ បច្ចាកតា កុបិតា(១) ភិក្ខុនី យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ ន បដិនិស្សជ្ជន្តី តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

[៨១៦] សំសដ្ឋា ភិក្ខុនី យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ ន បដិនិស្សជ្ជន្តី តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

[៨១៧] សំសដ្ឋា វិហរេយ្យ(២) អយ្យេ វិហរថ មា អយ្យេ នានា វិហរិត្ថាតិ ឧយ្យោជេន្តី យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ ន បដិនិស្សជ្ជន្តី តិស្សោ អាបត្តិយោ

១ ម. ឆ. កុបិតាតិ ន ទិស្សតិ ។ ២ ម. ឆ. វិហរេយ្យ ។

[៨១៤] ភិក្ខុនី ក្រោធខឹង ត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យដែលខ្លួនមិនលះ (អស់វារៈ៣) គឺវេលាដែលសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្ម ចប់ជាស្រេច ៣ ដង គឺចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ចប់កម្មវាចាពីរលើក ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យពីរខ្សែ ចប់កម្មវាចាសព្វគ្រប់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

[៨១៥] ភិក្ខុនី ដែលសង្ឃឲ្យចាញ់ ព្រោះអធិករណ៍ណាមួយហើយ ក្រោធខឹង ត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាមិនលះ (អស់វារៈ៣) គឺវេលាដែលសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មចប់ជាស្រេច ៣ ដង គឺចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ចប់កម្មវាចាពីរលើក ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យពីរខ្សែ ចប់កម្មវាចាសព្វគ្រប់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

[៨១៦] ភិក្ខុនី នៅច្រឡូកច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ) ត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាមិនលះ (អស់វារៈ៣) គឺវេលាដែលសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្មចប់ជាស្រេច ៣ ដង គឺចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ចប់កម្មវាចាពីរលើក ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យពីរខ្សែ ចប់កម្មវាចាសព្វគ្រប់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

[៨១៧] ភិក្ខុនី បញ្ចុះបញ្ចូលភិក្ខុនីដទៃ ដោយពាក្យថា នែលោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ចូរលោកម្ចាស់ទាំងឡាយនៅច្រឡូកច្រឡំ (ដោយគ្រហស្ថ) ចុះ កុំនៅបែកខ្ញែកពីគ្នាឡើយ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះបច្ច័យនៃ

អាបជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។

សង្ឃាទិសេសា និដ្ឋិតា(១) ។

។ បេ ។

(៨១៨) សប្បឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជនប្បច្ចយា កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ សប្បឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជនប្បច្ចយា ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស សប្បឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជនប្បច្ចយា ឥមា ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។

កតិអាបត្តិវារំ និដ្ឋិតំ ទុតិយំ ។

(៨១៩) កាយសំសគ្គំ សាទិយនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ កាយសំសគ្គំ សាទិយនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ

១ ម. ធ. ទសសង្ឃាទិសេសា និដ្ឋិតា ។

កិរិយាមិនលះ (សំពើនោះ ។) ក្នុងវេលាដែលសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្ម ចប់ជាស្រេច ៣ ដង គឺចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ចប់កម្មវាចាពីរលើក ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំងឡាយ ចប់កម្មវាចាសព្វគ្រប់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។

ចប់ សង្ឃាទិសេស ។

។ ល ។

(៨១៨) ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាសូមទឹកដោះថ្លាយកមកឆាន់ ។ ភិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិ ២ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាសូមទឹកដោះថ្លាយកមកឆាន់ គឺភិក្ខុនីទទួលដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (លុះទទួលហើយឆាន់) ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ គ្រប់ៗ ពំនូតដែលលេបចូលទៅ ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិ ២ នេះ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាសូមទឹកដោះថ្លាយកមកឆាន់ ។

ចប់ កតិអាបត្តិវារៈ ជាគម្រប់ ២ ។

(៨១៩) អាបត្តិទាំងឡាយ ព្រោះបច្ច័យនៃសេចក្តីត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយ ចូលក្នុងវិបត្តិទាំង ៤ តើចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិទាំងឡាយ ព្រោះបច្ច័យនៃសេចក្តីត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយ ចូលក្នុងវិបត្តិ

ទ្វេ វិបត្តិយោ ភជន្តិ សិយា សីលវិបត្តិំ សិយា អាចារវិបត្តិំ ។ បេ ។ ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ឯកំ វិបត្តិំ ភជន្តិ អាចារវិបត្តិំ ។

វិបត្តិវារំ និដ្ឋិតំ តតិយំ ។

(៤៦០) កាយសំសគ្គំ សាទិយនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា ។ កាយសំសគ្គំ សាទិយនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ បញ្ចហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា បារាជិកាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា សង្ឃាទិសេសាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាចិត្តិយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ បេ ។ ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា ។ ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ

ទាំង ៤ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ២ គឺ សីលវិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន ។ បេ ។ អាបត្តិទាំងឡាយ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាសូម ទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ ក្នុងវិបត្តិទាំង ៤ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិទាំងឡាយ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាសូមទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ ក្នុងវិបត្តិទាំង ៤ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ១ គឺ អាចារវិបត្តិ ។

ចប់ វិបត្តិវារៈ ជាគម្រប់ ៣ ។

(៤៦០) អាបត្តិទាំងឡាយ ព្រោះបច្ច័យនៃសេចក្តីត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយ ក្នុងកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ លោកសង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិទាំងឡាយ ព្រោះបច្ច័យនៃសេចក្តីត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយ ក្នុងកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ លោកសង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិ ៥ គឺកងនៃអាបត្តិបារាជិកក៏មាន កងនៃអាបត្តិសង្ឃាទិសេសក៏មាន កងនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យក៏មាន កងនៃអាបត្តិបាចិត្តិយៈក៏មាន កងនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។ បេ ។ អាបត្តិទាំងឡាយ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាសូមទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ ក្នុងកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ លោកសង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិទាំងឡាយ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាសូមទឹកដោះជូរ

សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ទ្វីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា បាដិទេសនីយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដា-បត្តិក្ខន្ធេន ។

សត្តរសកំ និដ្ឋិតំ ចតុត្ថំ ។

(៤៦១) កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តិយា អាបត្តិ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ កាយសំសគ្គំ សាទិយន្តិយា អា-បត្តិ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ បេ ។ ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា អាបត្តិ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋា-នេហិ សមុដ្ឋាតិ ។ ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជន្តិយា អាបត្តិ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ចតូហិ សមុដ្ឋា-នេហិ សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច

យកមកឆាន់ បណ្ដាគន្លងនៃអាបត្តិទាំង ៧ លោកសង្គ្រោះដោយគន្លងនៃអាបត្តិ ២ គឺ គន្លងនៃអាបត្តិបាដិទេសនីយៈក៏មាន គន្លងនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។

ចប់ សត្តរសកៈ គម្រប់ ៤ ។

(៤៦១) អាបត្តិទាំងឡាយ ព្រោះបច្ច័យនៃសេចក្ដីត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិទាំងឡាយ ព្រោះបច្ច័យនៃសេចក្ដីត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បេ ។ អាបត្តិទាំងឡាយ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាសូមទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិទាំងឡាយ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាសូមទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៤ គឺតាំងឡើងអំពីកាយ មិនតាំងឡើងអំពីវាចា មិនតាំងឡើងអំពីចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចា

សមុដ្ឋហន្តិ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ន វាចតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ។

សមុដ្ឋានវារំ និដ្ឋិតំ បញ្ចមំ ។

[៤៦៦] កាយសំសគ្គំ សាទិយនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ កាយសំសគ្គំ សាទិយនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ បេ ។ ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។

អធិករណវារំ និដ្ឋិតំ ឆដ្ឋំ ។

[៤៦៧] កាយសំសគ្គំ សាទិយនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ សត្តន្នំ សមថានំ កតិហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ កាយសំសគ្គំ សាទិយនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ សត្តន្នំ

មិនតាំងឡើងអំពីចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចាក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្តក៏មាន ។

ចប់ សមុដ្ឋានវារៈ ជាគម្រប់ ៥ ។

[៤៦៦] អាបត្តិទាំងឡាយ ព្រោះបច្ច័យនៃសេចក្តីត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ រាប់ជាអធិករណ៍ណា ។ អាបត្តិទាំងឡាយ ព្រោះបច្ច័យនៃសេចក្តីត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ រាប់ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បេ ។ អាបត្តិទាំងឡាយ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាសូមទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ រាប់ជាអធិករណ៍ណា ។ អាបត្តិទាំងឡាយ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាសូមទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ រាប់ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។

ចប់ អធិករណវារៈ ជាគម្រប់ ៦ ។

[៤៦៧] អាបត្តិទាំងឡាយ ព្រោះបច្ច័យនៃសេចក្តីត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិទាំងឡាយ ព្រោះបច្ច័យនៃសេចក្តីត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយ បណ្តា

សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។ បេ ។ ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជនប្បច្ចយា អាបត្តិយោ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។

សមថវារំ និដ្ឋិតំ សត្តមំ ។

[៤៦៦] កាយសំសគ្គំ សាទិយនប្បច្ចយា កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ កាយសំសគ្គំ សាទិយនប្បច្ចយា បញ្ច អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អវស្សុតា ភិក្ខុនី អវស្សុតស្ស បុរិសបុគ្គលស្ស អធក្ខកំ ឧព្ភជាណុមណ្ឌលំ គហណំ សាទិយតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស ភិក្ខុ កាយេន កាយំ អាមសតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស

សមថៈទាំងពីរ តែងរម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។ បេ ។ អាបត្តិទាំងឡាយព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាសូមទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ពួកអាបត្តិ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាសូមទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ តែងរម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។

ចប់ សមថវារៈ ជាគម្រប់ ៧ ។

(៤៦៦) ភិក្ខុ ឬ ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះបច្ច័យនៃសេចក្តីត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយ ។ ភិក្ខុ ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិ ៥ ព្រោះបច្ច័យនៃសេចក្តីត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយ គឺ ភិក្ខុនីមានតម្រេកត្រេកអរនឹងការចាប់គាល់ (ខ្លួនរបស់ប្រុស) របស់បុរសបុគ្គលដែលមានតម្រេកដែរ តាំងពីភាគក្រោមដងកាំបិតចុះមក ដល់ខាងលើមណ្ឌលជង្គង់ ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ភិក្ខុពាល់កាយ (ស្ត្រី) ដោយកាយរបស់ (ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិ

កាយេន កាយបដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស កាយបដិពទ្ធេន កាយបដិពទ្ធំ អាមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អង្គុលិបតោទកេ បាចិត្តិយំ ។ កាយសំសគ្គំ សាទិយនប្បច្ចយា ឥមា បញ្ច អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋហន្តិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ទ្វេ វិបត្តិយោ ភជន្តិ សិយា សីលវិបត្តឹ សិយា អាចារវិបត្តឹ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ បញ្ចហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា បារាជិកាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា សង្ឃាទិសេសាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាចិត្តិយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋហន្តិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ន វាចតោ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ

សង្ឃាទិសេស ភិក្ខុចាប់ពាល់នូវវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ (ស្ត្រី) ដោយកាយរបស់(ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ភិក្ខុចាប់ពាល់វត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ(ស្ត្រី) ដោយវត្ថុដែលជាប់នឹងកាយ (ខ្លួន) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ភិក្ខុចាក់ក្រឡេកភិក្ខុដទៃដោយម្រាមដៃ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ភិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិទាំង ៥ នេះ ព្រោះបច្ច័យនៃសេចក្តីត្រេកអរនឹងការប៉ះពាល់កាយ ។ អាបត្តិទាំងនោះ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្តាគំនរនៃអាបត្តិទាំង ៧ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់សង្គ្រោះដោយគំនរនៃអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ ចាត់ជាអធិករណ៍ណា ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិទាំងនោះ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ២ គឺសីលវិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន ។ បណ្តាគំនរនៃអាបត្តិទាំង ៧ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់សង្គ្រោះដោយគំនរនៃអាបត្តិ ៥ គឺគំនរនៃអាបត្តិបារាជិកក៏មាន គំនរនៃអាបត្តិសង្ឃាទិសេសក៏មាន គំនរនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យក៏មាន គំនរនៃអាបត្តិបាចិត្តិយៈក៏មាន គំនរនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិទាំងនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤

អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតិហិ សមថេហិ សម្មតិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។ បេ ។

[៨៦៨] ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជមានាយ កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជមានាយ ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភុញ្ជិស្សាមីតិ បដិគ្គណ្ហាតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស អជ្ឈោហារេ អជ្ឈោហារេ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស ទធឹ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជមានាយ ឥមា ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋហន្តិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ

ចាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ តែងរម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។ បេ ។

[៨៦៨] ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាសូមទឹក-ដោះជូរយកមកឆាន់ ។ ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិ ២ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាសូមទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ គឺកាលទទួលប្រគេនដោយគិតថា អាត្មាអញនឹងឆាន់ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ (ព្រោះទទួលហើយឆាន់) ត្រូវអាបត្តិបាដិ-ទេសនីយៈ គ្រប់ៗ កំរើតលេបចូលទៅ ភិក្ខុនីត្រូវអាបត្តិទាំង ២ នេះ ព្រោះបច្ច័យនៃកិរិយាសូមទឹកដោះជូរយកមកឆាន់ ។ អាបត្តិទាំងនោះ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាគងនៃអាបត្តិទាំង ៧ អាបត្តិទាំងនោះ សង្គ្រោះដោយគងនៃអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាអធិ-ករណ៍ទាំង ៤ ចាត់ជាអធិករណ៍ណា ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់

កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ឯកំ វិបត្តឹ ភជន្តិ អាចារវិបត្តឹ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ទ្វីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឆហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋហន្តិ សិយា កាយតោ សមុដ្ឋហន្តិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ន វាចតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ចាតិ ។

សមុច្ចយវារំ និដ្ឋិតំ អដ្ឋមំ ។

អដ្ឋ បច្ចយវារា និដ្ឋិតា ។

ភិក្ខុនីវិភង្គេ សោឡស មហាវារា និដ្ឋិតា ។

ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ អាបត្តិទាំងនោះ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ១ គឺអាចារវិបត្តិ ។ បណ្ដាអាបត្តិទាំង ៧ កង រាប់សង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិ ២ គឺកងនៃអាបត្តិថុល្លច្ចយៈក៏មាន កងនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៤ គឺតាំងឡើងអំពីកាយ មិនតាំងឡើងអំពីវាចា និងមិនតាំងឡើងអំពីចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយអំពីវាចា មិនតាំងឡើងអំពីចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិងអំពីចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចាក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្តក៏មាន ។ បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ រំងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺដោយសម្មុខាវិន័យ និងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។

ចប់ សមុច្ចយវារៈ ជាគម្រប់ ៨ ។

ចប់ បច្ចយវារៈទាំង ៨ ។

ចប់ មហាវារៈ ១៦ ក្នុងភិក្ខុនីវិភង្គ ។

សមុដ្ឋានសីសសង្ខេបំ

[៤៦៦] អនិច្ចា សព្វសង្ខារា(១)
ទុក្ខានត្តា ច សង្ខតា
និព្វានញ្ចេវ បណ្ណត្តិ
អនត្តា ឥតិ និច្ឆយា ។
ពុទ្ធចន្ទេ អនុប្បន្នេ
ពុទ្ធាទិច្ចេ អនុគ្គតេ
តេសំ សភាគនាមំ
នាមមត្តំ ន ញាយតិ(២) ។

១ ពិ. មុ. សព្វេ សង្ខារា ។ ២ ពិ. ម. ន ញាយតិ ។

សមុដ្ឋានសីសសង្ខេប

[៤៦៦] សង្ខារទាំងពួងទាំងឡាយ ដែលបច្ច័យតាក់តែង ហើយ ជារបស់មិនទៀងផង ជាទុក្ខផង ជាអនត្តាផង ។ និព្វាន និងបញ្ញត្តិក៏លោកវិនិច្ឆ័យថា ជាអនត្តាដូចគ្នាដែរ(១) ។ កាលព្រះពុទ្ធដូចជាព្រះចន្ទ មិនទាន់កើតឡើង កាលព្រះពុទ្ធដូចជាព្រះអាទិត្យ មិនទាន់បានប្រាកដនៅឡើយ នាមបញ្ញត្តិរបស់សភាគធម៌(២) ទាំងឡាយនោះ ក៏មិនមានអ្នកណាអាចដឹងបាន ។

១ អត្តា ប្រែថា ខ្លួន ជា ចិត្ត ឬជា សភាវៈដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអំណាចនៃខ្លួន ។ អនត្តា ប្រែថា សភាវៈមិនមែនខ្លួន មិនមែនចិត្ត មិនប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអំណាចនៃខ្លួន ។ បើគប្បីពិចារណាមើលគ្រប់បទដែលថា អនត្តា នោះច្រើនតែថ្មើរ បានឃើញច្បាស់លាស់ថា ធម៌ទាំងអស់ គឺអាយតនៈ ១២ ឬ ខន្ធ ៥ ប្រការ សុទ្ធតែជាអនត្តាគ្រប់ចំណែក សូម្បីព្រះនិព្វានដែលជាធម៌ប៉ែកឯណោះ ក៏ចាត់បានឈ្មោះថាជា អនត្តា ដែរ តែធម៌ទាំងអស់ក្រៅពីព្រះនិព្វាននោះ នៅមាន ខន្ធ ៥ ជាហេតុជាបច្ច័យឲ្យកើតទៀត ព្រោះធម៌ទាំងនោះជាសង្ខារនៅឡើយ ។ ឯព្រះនិព្វាន ជាអនត្តាដែរ ជាធម៌មិនមានហេតុមិនមានបច្ច័យតាក់តែងឲ្យកើតឡើយ ។ ព្រោះព្រះនិព្វាន នេះជាវិសង្ខារធម៌ហើយ ព្រះនិព្វាននោះ ក៏រលត់ទៅជាគុណជាតមិនត្រូវកើតទៀត តែមិនមែនជាធាតុសូន្យទទេនោះទេ គឺព្រះនិព្វាននៅមានអាយតនៈមួយ ឬមានហេតុភ្ជាប់ គឺសភាវៈដែលបញ្ញាឃើញនោះឯង សេចក្ដីពុទ្ធភាសិតថា អត្ថិ ភិក្ខវេ តទាយតនំ ។ ២ សំដៅយកសង្ខតធម៌ ក៏មានបច្ច័យប្រជុំតាក់តែងបាន ជាធម៌មានដំណើរកើតឡើងដោយការមានបច្ច័យទៀងជានិច្ច ។

ទុក្ករំ វិវិធំ កត្វា
បូរយិត្វាន បារមី
ឧប្បជ្ជន្តិ មហាវីរា
ចក្ខុភូតា សព្រហ្មកេ
តេ ទេសយន្តិ សទ្ធម្មំ
ទុក្ខហានិំ សុខាវហំ ។
អង្គីរសោ សក្យមុនិ
សព្វភូតានុកម្បកោ
សព្វសត្តុត្តមោ សីហោ
បិដកេ តីណិ ទេសយិ
សុត្តន្តំ អភិធម្មញ្ច(១)
វិនយញ្ច មហាគុណំ ។
ឯវំ និយ្យាតិ សទ្ធម្មោ
វិនយោ យទិ តិដ្ឋតិ
ឧភតោ ច វិភង្គានិ
ខន្ធកា យា ច មាតិកា

១ ម. ឆ. សុត្តន្តាភិធម្មញ្ច ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ជាមហាវីរៈ ទ្រង់ធ្វើនូវទុក្ករកិរិយា មានប្រការផ្សេងៗ ហើយបំពេញនូវបារមីទាំងឡាយ ព្រះអង្គមានចក្ខុកើតហើយ បានត្រាស់ដឹងឡើង ព្រះអង្គទ្រង់សម្ដែងនូវព្រះសទ្ធម្មដែលសម្រាប់បំបាត់នូវសេចក្ដីទុក្ខ ហើយនាំមកនូវសេចក្ដីសុខ ចំពោះសត្វលោក ព្រមទាំងព្រហ្មលោក ។ ព្រះអង្គីរសសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាសក្យមុនី ព្រះអង្គមានសេចក្ដីអនុគ្រោះសព្វសត្វ ឧត្តមជាងសព្វសត្វ ជាសីហៈ (របស់នរជន) ទ្រង់សម្ដែងនូវព្រះពុទ្ធវចនៈទាំង ៣ គឺបិដក គឺព្រះវិន័យ ព្រះសូត្រ ព្រះអភិធម្ម ដែលជាពាក្យមានគុណធំ ។ បើព្រះវិន័យ ឋិតនៅហើយ ព្រះសទ្ធម្ម ក៏ប្រព្រឹត្តទៅបាន យ៉ាងនេះ ឧភតោវិភង្គ ខន្ធវិន័យ និងមាតិកា ដែលព្រះ

វិនយបិដក បរិវារ

មាលា សុត្តគុឡេចេវ

បរិវារេន គន្ថិតា ។

តស្សេវ បរិវារស្ស

សមុដ្ឋានំ និយតោ កតំ

សម្ភេទនិទានញ្ច

សុត្តេ ទិស្សន្តិ ឧបរិ

តស្មា សិក្ខេ បរិវារំ

ធម្មកាមោ សុបេសលោតិ ។

វិភង្គេ ទ្វីសុ បញ្ញត្តំ

ឧទ្ទិសន្តិ ឧបោសថេ

បវក្ខាមិ សមុដ្ឋានំ

យថាញាយំ សុណាថ មេ ។

បារាជិកំ យំ បឋមំ

ទុតិយញ្ច តតោ បរំ

សញ្ចរិត្តានុភាសញ្ច

អតិរេកញ្ច ចីវរំ

លោមានិ បទសោធម្មោ

វិនយបិដក បរិវារៈ

សង្គីតិកាចារ្យ ចងក្រងហើយ ដោយបរិវារៈ ដូចជាកម្រងផ្កា ដែលគេក្រង ដោយខ្សែនុះឯង ។ សមុដ្ឋាននៃបរិវារៈនុះឯង ជាសមុដ្ឋានដែលអ្នកប្រាជ្ញគប្បីឲ្យទៀងទាត់ គឺធ្វើមិនឲ្យលាយច្រឡំដោយសមុដ្ឋានឯទៀត សម្ភេទក្តី និទានក្តី សមុដ្ឋានជាដើម តាមប្រភេទបញ្ញត្តិសូត្រ ដូចសម្ដែងមកហើយខាងដើម ព្រោះហេតុនោះ ភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ជាអ្នកប្រាថ្នាធម៌ គប្បីសិក្សានូវបរិវារៈ (ទៀតចុះ) ។ សិក្ខាបទណាដែលទ្រង់បញ្ញត្តហើយក្នុងវិភង្គទាំងពីរ ដែលពួកភិក្ខុ និងភិក្ខុនីតែងសម្ដែងគ្រប់ថ្ងៃឧបោសថ ខ្ញុំនឹងពោលនូវសមុដ្ឋាន (នៃសិក្ខាបទនោះ) តាមសមគួរដល់សេចក្ដីចេះដឹង អ្នកទាំងឡាយចូរប្រុងស្ដាប់ពាក្យរបស់ខ្ញុំ ។ សិក្ខាបទទាំងឡាយ គឺបឋម-បារាជិកសិក្ខាបទ ១ ទុតិយបារាជិកសិក្ខាបទ ១ តទៅមុខទៀតគឺសញ្ចរិត្តសិក្ខាបទ ១ សមនុភាសនសិក្ខាបទ ១ អតិរេកចីវរ-សិក្ខាបទ ១ ឯឡកលោមសិក្ខាបទ ១ បទសោធម្មសិក្ខាបទ ១

ភូតសំវិធានេ ច
ថេយ្យទេសនចោរិញ្ច
អននុញ្ញាយ ឆឡេ ៗ
ឆឡេតេ សមុដ្ឋាន-
នយា វិញ្ញូហិ ចិន្តិតា
ឯកេកស្មឹ សមុដ្ឋានេ
សទិសា ឥធ ទិស្សរេ ។

[៤៦៧] មេថុនំ សុក្កសំសគ្គោ
អនិយតា បឋមិកា
បុព្វូបបរិបាចិតា
រហោ ភិក្ខុនិយា សហ
សភោជនេ រហោ ទ្វេ ច
អង្គុលិ ឧទកេ ហាសំ
បហារេ ឧគ្គិរេ ចេវ
តេបញ្ញាស ច សេខិយា
អធក្ខគាមាវស្សុតា(១)

១ ម. អធក្ខំ គាមវស្សុតា ។

ភូតារោចនសិក្ខាបទ ១ សំវិធានសិក្ខាបទ ១ ថេយ្យសត្ថ-សិក្ខាបទ ១ ធម្មទេសនាសិក្ខាបទ ១ ចោរីវុដ្ឋាបនសិក្ខាបទ ១ អននុញ្ញាតសិក្ខាបទ ១ ។ សិក្ខាបទទាំង ៦ នេះ មានន័យរបស់សមុដ្ឋាន ដែលអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយបានគិតហើយ ជា ក្នុងសមុដ្ឋាននៃសិក្ខាបទមួយៗ ក្នុងពួកសិក្ខាបទទាំងនោះ មានសមុដ្ឋានប្រហែលៗ គ្នាទាំងអស់ ។

[៤៦៧] មេថុនសិក្ខាបទ ១ សុក្កវិស្សដ្ឋិសិក្ខាបទ ១ កាយ-សំសគ្គសិក្ខាបទ ១ បឋមានិយតសិក្ខាបទ ១ បុព្វូបគត-សិក្ខាបទ(១) ១ បរិបាចិតសិក្ខាបទ ១ រហោនិសជ្ជសិក្ខា-បទ(២) ១ សភោជនសិក្ខាបទ ១ រហោនិសជ្ជសិក្ខាបទ(៣) ទាំង ២ អង្គុលិបតោទកសិក្ខាបទ ១ ឧទកេហសធម្មសិក្ខាបទ ១ បហារទានសិក្ខាបទ ១ ឧគ្គិរណសិក្ខាបទ(៤) ១ សេខិយ ៥៣ អធក្ខសិក្ខាបទ ១ គាមន្តរគមនសិក្ខាបទ ១ អវស្សុតកាមនិយ-

១ គឺអនុញ្ញាតវត្ថុសិក្ខាបទ ក្នុងភិក្ខុនីវគ្គសិក្ខាបទទី ៦ ។ ២ និសិន្នសិក្ខាបទក្នុងទីកំបាំងជាមួយនឹងភិក្ខុនី ។ ៣ គឺបឋមរហោនិសជ្ជ ១ ទុតិយរហោនិសជ្ជ ១ (អចេលកវគ្គ សិក្ខាបទទី ៤-៥) ។
៤ គឺតលសត្តិកសិក្ខាបទ ។

តលមដ្ឋញ្ច សុទ្ធិកា
វស្សំវុត្ថា ច ឱវាទំ
នានុពន្ធេ បវត្តិនឹ
ឆសត្តតិ ឥមេ សិក្ខា
កាយមានសិកា កតា
សព្វេ ឯកសមុដ្ឋានា
បឋមំ បារាជិកំ យថា ។

បឋមបារាជិកសមុដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ។

[៨៤៨] អទិន្នំ វិគ្គហុត្តរិ(១)
ទុដ្ឋុល្លា អត្តកាមិនំ
អមូលា អញ្ញភាគិយា
អនិយតា ទុតិយិកា
អច្ឆិន្ទេ បរិណាមនេ
មុសា ឱមសបេសុណា
ទុដ្ឋុល្លា បឋវីខណេ

១ ម. វិគ្គហុត្តរិំ ។

គពានសិក្ខាបទ(១) ១ តលឃាតកសិក្ខាបទ ១ ជតុមដ្ឋក-សិក្ខាបទ ១ ឧទកសុទ្ធិកសិក្ខាបទ ១ វស្សំវុត្ថាសិក្ខាបទ ១ ឱវាទសិក្ខាបទ ១ ព្រោះមិនបវត្តិនីតាមទុកនូសិក្ខាបទ ១ រួមត្រូវជា ៧៦ សិក្ខាបទទាំងអស់នេះ សុទ្ធតែមានសមុដ្ឋានមួយ គឺតាំងឡើងអំពីកាយចិត្ត ដូចបឋមបារាជិកសិក្ខាបទដែរ ។

ចប់ បឋមបារាជិកសមុដ្ឋាន ។

[៨៤៨] អទិន្នាទានសិក្ខាបទ ១ មនុស្សវិគ្គហសិក្ខាបទ ១ ឧត្តរិមនុស្សធម្មសិក្ខាបទ ១ ទុដ្ឋុល្លសិក្ខាបទ ១ អត្តកាមបារិចរិយសិក្ខាបទ ១ អមូលកសិក្ខាបទ ១ អញ្ញភាគិយសិក្ខាបទ ១ ទុតិយានិយតសិក្ខាបទ ១ ចីវរច្ឆិន្ទនសិក្ខាបទ ១ បរិណាមនសិក្ខាបទ ១ មុសាវាទសិក្ខាបទ ១ ឱមសវាទសិក្ខាបទ ១ បេសុញ្ញសិក្ខាបទ ១ ទុដ្ឋុល្លារោចនសិក្ខាបទ ១ បឋវីខណនសិក្ខាបទ ១

១ គឺទាចទឹយនេហេណសិក្ខាបទ ។

ភូតំ អញ្ញាយ ឧជ្ឈាបេ

និក្កឌ្ឍំ សិញ្ចនញ្ច

អាមិសហេតុ ភុត្តាវី

ឯហិ អនាទរិ ភឹសា

អបនិធេ ច ជីវិតំ

ជានំ សប្បាណកំ កម្មំ

ឩនសំវាសនាសនា

សហធម្មិកវិលេខា

មោហោ អមូលកេន ច

កុក្កុច្ចំ ធម្មិកំ(១) ទត្វា

បរិណាមេយ្យ បុគ្គលេ

កិំតេ អកាលអច្ឆិន្ទេ

ទុគ្គហិ និរយេន ច

គណំ វិភង្គំ ទុព្ពលំ

---

១ ម. កុក្កុច្ចកំ ។

ភូតគាមសិក្ខាបទ ១ អញ្ញវាទកសិក្ខាបទ ១ ឧជ្ឈាបនកសិក្ខា-បទ ១ និក្កឌ្ឍនសិក្ខាបទ ១ សិញ្ចនសិក្ខាបទ(១) ១ អាមិស-ហេតុសិក្ខាបទ ១ ភុត្តាវីសិក្ខាបទ(២) ១ ឯហិសិក្ខាបទ(៣) ១ អនាទរិយសិក្ខាបទ ១ ភឹសាបនសិក្ខាបទ ១ អបនិធានសិក្ខា-បទ ១ ជីវិតាវោរោបនសិក្ខាបទ(៤) ១ សប្បាណកសិក្ខាបទ ១ កម្មុក្កោដនសិក្ខាបទ ១ ឩនវីសតិវស្សសិក្ខាបទ ១ សំវាស-សិក្ខាបទ(៥) ១ នាសិតកសាមណេរសេវនសិក្ខាបទ (៦) ១ សហធម្មិកសិក្ខាបទ ១ វិលេខនសិក្ខាបទ ១ មោហនកសិក្ខា-បទ ១ អមូលកសិក្ខាបទ(៧) ១ កុក្កុច្ចុប្បាទនសិក្ខាបទ(៨) ១ ធម្មិកសិក្ខាបទ(៩) ១ ចីវរំទត្វាខិយ្យនធម្មសិក្ខាបទ (១០) ១ បុគ្គលបរិណាមនសិក្ខាបទ ១ កិន្តេសិក្ខាបទ(១១) ១ អកាលចីវរ-សិក្ខាបទ(ភាជាបនៈ) ១ អច្ឆិន្ទនសិក្ខាបទ ១ ទុគ្គហិតសិក្ខាបទ (ឧជ្ឈាបនកៈ) ១ និរយសិក្ខាបទ (អភិសបនៈ) ១ គណចីវរ-លាភសិក្ខាបទ ១ វិភង្គសិក្ខាបទ ១ ទុព្ពលចីវរសិក្ខាបទ ១

---

១ គឺសប្បាណកសិក្ខាបទទី ១០ ក្នុងភូតគាមវគ្គ ។ ២ គឺទុតិយបវារណាសិក្ខាបទ ។ ៣ គឺឧយ្យោជនសិក្ខាបទ ។ ៤ គឺសញ្ចិច្ចបាណសិក្ខាបទ ។ ៥ គឺឧក្ខិត្តសម្ភោគសិក្ខាបទ ។ ៦ គឺកណ្ដកសិក្ខាបទ ។ ៧ គឺអមូលកសិក្ខាបទទី ៦ ក្នុងសហធម្មិកវគ្គ ។ ៨ គឺសញ្ចិច្ចសិក្ខាបទ ។ ៩ គឺកម្មប្បដិពាហនសិក្ខាបទ ។ ១០ គឺខិយ្យនធម្មសិក្ខាបទ ។ ១១ មានក្នុងកិំតេវគ្គ ។

កឋិនញ្ចុបស្សយំ

អក្កោសចណ្ឌី មច្ឆរី

គព្ភិនី ច បាយន្តិយា

ទ្វេ វស្សា សិក្ខា សង្ឃេន

តយោ ចេវ គិហិគតា

កុមារីភូតា តិស្សោ ច

ឩនទ្វាទសសម្មតា

អលំ តាវ សោកាវស្សំ

ឆន្ទា អនុវស្សា ច ទ្វេ

សិក្ខាបទា សត្តតិមេ

សមុដ្ឋានា តិកា កតា

កាយចិត្តេន ន វាចា

វាចាចិត្តំ ន កាយិកា

តីហិ ទ្វារេហិ ជាយន្តិ

បារាជិកំ ទុតិយំ យថា ។

ទុតិយបារាជិកសមុដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ។

កឋិនុទ្ធារសិក្ខាបទ ១ ឧបស្សយសិក្ខាបទ ១ អក្កោសន-សិក្ខាបទ ១ ចណ្ឌីកាសិក្ខាបទ ១ កុលមច្ឆរីសិក្ខាបទ ១ គព្ភិនីវុដ្ឋាបនសិក្ខាបទ ១ បាយន្តីវុដ្ឋាបនសិក្ខាបទ ១ ទ្វេ-វស្សាអសិក្ខិតសិក្ខមានាសិក្ខាបទ ១ សិក្ខិតសិក្ខាសង្ឃេនអ-សម្មតសិក្ខាបទ ១ គិហិគតាសិក្ខាបទ(១) មាន ៣ កុមារីភូត-សិក្ខាបទ(២) មាន ៣ ឩនទ្វាទសវស្សវុដ្ឋាបនសិក្ខាបទ ១ អសម្មតវុដ្ឋាបនសិក្ខាបទ ១ អលន្តាវសិក្ខាបទ ១ សោកា-វស្សាសិក្ខាបទ ១ បារិវាសិកឆន្ទទានសិក្ខាបទ ១ អនុវស្ស-សិក្ខាបទ ១ ឯកវស្សទ្វេវុដ្ឋាបនសិក្ខាបទ ១ រួមទាំងអស់ត្រូវជា ៧០ សិក្ខាបទ សិក្ខាបទទាំងនេះសុទ្ធតែមានសមុដ្ឋាន ៣ ។ គឺកើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីវាចា ១ កើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីកាយ ១ កើតឡើងអំពីទ្វារទាំង ៣ គឺ កាយវាចាចិត្ត ១ ដូចទុតិយបារាជិក-សិក្ខាបទ ។

ចប់ ទុតិយបារាជិកសមុដ្ឋាន ។

---

១ គឺ ឩនទ្វាទសវស្សគិហិគតា១ បរិបុណ្ណទ្វាទសវស្សអសិក្ខិតសិក្ខាគិហិគតា១ ទ្វេវស្សានុសិក្ខិតសិក្ខាសង្ឃេនអសម្មតាគិហិគតា១ ។ ២ គឺចែករាប់ដូចគ្នានឹងគិហិគតាសិក្ខាបទ ។

(៨៦៨) សញ្ចរិ កុដិ វិហារោ
ធោវនញ្ច បដិគ្គហោ
វិញ្ញត្តុត្តរិ អភិហដ្ឋុំ
ឧភិន្នំ ទូតកេន ច
កោសិយា សុទ្ធទ្វេភាគា
ឆព្វស្សានិ និសីទនំ
រិញ្ចន្តិ រូបិកា ចេវ
ឧភោ នានប្បការកា
ឩនពន្ធនវស្សិកា
សុត្តំ វិកប្បនេន ច
ទ្វារទានសិព្វានិ ច
បូវបច្ចយជោតិ ច
រតនំ សូចិ មញ្ចោ ច
តូលំ និសីទនកណ្ឌុ ច

(៨៦៨) សញ្ចរិត្តសិក្ខាបទ ១ កុដិការសិក្ខាបទ ១ វិហារសិក្ខាបទ (មហល្លក:) ១ ចីវរធោវនសិក្ខាបទ ១ ចីវរប្បដិគ្គហណសិក្ខាបទ ១ អញ្ញាតកវិញ្ញត្តិសិក្ខាបទ ១ តទុត្តរិកអភិហដ្ឋសិក្ខាបទ(១) ១ ឧបក្ខដសិក្ខាបទ ២ (បឋមឧបក្ខដ: ១ ទុតិយឧបក្ខដ: ១) ទូតសិក្ខាបទ(២) ១ កោសិយសិក្ខាបទ ១ សុទ្ធកាឡកសិក្ខាបទ ១ ទ្វេភាគសិក្ខាបទ ១ ឆព្វស្សសិក្ខាបទ ២ និសីទនសន្ថតសិក្ខាបទ ១ រិញ្ចន្តិសិក្ខាបទ(៣) ១ រូបិយសិក្ខាបទ ១ នានប្បការកសិក្ខាបទ ២ (រូបិយសំវោហារសិក្ខាបទ ១ កយវិក្កយសិក្ខាបទ ១) ឩនបញ្ចពន្ធនសិក្ខាបទ ១ វស្សិកសាដិកសិក្ខាបទ ១ សុត្តវិញ្ញត្តិសិក្ខាបទ ១ វិកប្បនសិក្ខាបទ(៤) ១ ទ្វារសិក្ខាបទ(៥) ១ ចីវរទានសិក្ខាបទ ១ ចីវរសិព្វនសិក្ខាបទ ១ បូវសិក្ខាបទ(៦) ១ បច្ចយសិក្ខាបទ(៧) ១ ជោតិសមាទហនសិក្ខាបទ ១ រតនសិក្ខាបទ ១ សូចិឃរសិក្ខាបទ ១ មញ្ចសិក្ខាបទ ១ តូលោនទ្ធសិក្ខាបទ ១ និសីទនសិក្ខាបទ ១ កណ្ឌុប្បដិច្ឆាទិសិក្ខាបទ ១

---

១ ខ្លះហៅថា តទុត្តរិសិក្ខាបទក៏មាន ។ ២ គឺរាជសិក្ខាបទ ។ ៣ គឺឯឡកលោមធោវាបនសិក្ខាបទ ។ ៤ គឺមហាបេសការសិក្ខាបទ ។ ៥ គឺមហល្លកសិក្ខាបទទី ៤ ក្នុងភូតគាមវគ្គ ។ ៦ គឺកាណមាតាសិក្ខាបទ ។ ៧ គឺមហានាមសិក្ខាបទ ។

វិនយបិដក បរិវារ

វស្សិកា ច សុគតេន

វិញ្ញត្តិ អញ្ញាតកេន វា

ទ្វេ សន្និកា មហាជនិកា

ទ្វេ បុគ្គលា លោហកា ច

ទ្វេ វិយាសា សាដិកា ច

សមណចីវរេន ច

សមបញ្ញាសិមេ ធម្មា

ឆហិ ឋានេហិ ជាយរេ

កាយតោ ន វាចាចិត្តា

វាចតោ ន កាយមនា

កាយវាចា ន ចិត្តតោ(១)

កាយចិត្តា ន វាចតោ(២)

វាចាចិត្តា ន កាយេន

តីហិ ឋានេហិ(៣) ជាយរេ

ឆសមុដ្ឋានិកា ឯតេ(៤)

សញ្ចរិត្តេន សាទិសា ។

សញ្ចរិត្តសមុដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ។

១ ម. ឱ. ន ច ចិត្តា ។ ២ ម. វាចិកា ។ ៣ ឋានេហិ ។ ៤ ម. ឱ. ឯតា ។

វិនយបិដក បរិវារៈ

វស្សិកសាដិកសិក្ខាបទ ១ សុគតចីវរសិក្ខាបទ(១) ១ វិញ្ញត្តិ-សិក្ខាបទ ១ អញ្ញាតកាយនសិក្ខាបទ ១ សន្និកចីវរសិក្ខាបទ ២ មហាជនិកសិក្ខាបទ ១ បុគ្គលចារិណមនសិក្ខាបទ ២ លោហ-ភាជនសិក្ខាបទ ១ ឥរុក្ខបាណសិក្ខាបទ ១ វិយាសសិក្ខា-បទ ២ ឧទកសាដិកសិក្ខាបទ ១ សមណចីវរទានសិក្ខាបទ ១ រួមជាសិក្ខាបទ ៥០ គត់ សិក្ខាបទទាំងនេះ សុទ្ធតែមានសមុដ្ឋានប្រាំមួយ ។ គឺ កើតឡើងអំពីកាយ មិនកើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត ១ កើតឡើងអំពីវាចា មិនកើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត ១ កើតឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនកើតឡើងអំពីចិត្ត ១ កើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីវាចា ១ កើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីកាយ ១ កើតឡើងអំពីទ្វារទាំង ៣ គឺកាយវាចានិងចិត្ត ១ សិក្ខាបទទាំងនេះ សុទ្ធតែមានសមុដ្ឋាន ៦ ដូចគ្នានឹងសញ្ចរិត្តសិក្ខាបទដែរ ។

ចប់ សញ្ចរិត្តសមុដ្ឋាន ។

១ គឺខ្ទុក្កដសិក្ខាបទ ។

សមុដ្ឋានសីសសង្ខេប សមនុភាសនសមុដ្ឋានំ

(៨៣០) ភេទានុវត្តទុព្វច
ទូសទុដ្ឋុល្លទិដ្ឋិ ច
ឆន្ទំ ឧជ្ជគ្ឃិកា ទ្វេ ច
ទ្វេ ច សទ្ទា ន ព្យាហរេ
ឆមា នីចាសនេ ឋានំ
បច្ឆតោ ឧប្បថេន ច
វជ្ជានុវត្តិ គហណា
ឱសារេ បច្ចាចិក្ខណា
តាសិស្សា សំសដ្ឋា ទ្វេ វធី
វិសិព្វេ ទុក្ខិតាយ ច
បុន សំសដ្ឋា ន វូបសមេ
អារាមញ្ច បវារណា
អន្វឌ្ឍមាសំ សហជីវិនី
ទ្វេ ចីវរំ អនុពន្ធនា
សត្តតឹស ឥមេ ធម្មា

សមុដ្ឋានសីសសង្ខេប សមនុភាសនសមុដ្ឋាន

(៨៣០) សង្ឃភេទសិក្ខាបទ ១ ភេទានុវត្តកសិក្ខាបទ ១ ទុព្វចជាតិកសិក្ខាបទ ១ កុលទូសកសិក្ខាបទ ១ ទុដ្ឋុល្លប្បដិច្ឆាទនសិក្ខាបទ ១ ទិដ្ឋិអប្បដិនិស្សជ្ជនសិក្ខាបទ ១ ឆន្ទំអទត្វាគមនសិក្ខាបទ ១ ឧជ្ជគ្ឃិកសិក្ខាបទ ២ អប្បសទ្ទសិក្ខាបទ ២ នព្យាហរណសិក្ខាបទ ១ ឆមាយសិក្ខាបទ ១ នីចាសនសិក្ខាបទ ១ ឋានសិក្ខាបទ ១ បច្ឆតោសិក្ខាបទ ១ ឧប្បថេនសិក្ខាបទ ១ វជ្ជប្បដិច្ឆាទនសិក្ខាបទ ១ អនុវត្តនសិក្ខាបទ ១ ហត្ថគ្គហណសិក្ខាបទ ១ ឱសារណសិក្ខាបទ ១ បច្ចាចិក្ខណសិក្ខាបទ ១ កិស្មិញ្ចិទេវអធិករណេបច្ចាកតាសិក្ខាបទ ១ សំសដ្ឋសិក្ខាបទ(១) ១ វធិសិក្ខាបទ ២ វិសិព្វនសិក្ខាបទ ១ ទុក្ខិតសហជីវិនីសិក្ខាបទ ១ សំសដ្ឋសិក្ខាបទ(២) មួយទៀត ១ នវូបសមនសិក្ខាបទ ១ អារាមសិក្ខាបទ ១ ឧភតោសង្ឃេបវារណាសិក្ខាបទ ១ អន្វឌ្ឍមាសសិក្ខាបទ ១ សហជីវិនីសិក្ខាបទ(៣) ២ ចីវរទានសិក្ខាបទ ១ អនុពន្ធនសិក្ខាបទ ១ រួមជាធម៌របស់ ត្រូវជា ៣៧ សិក្ខាបទ សិក្ខាបទទាំងអស់នេះ

១ សំដៅយកសំសដ្ឋសិក្ខាបទ ។ ២ ទីពីរអំពីសំសដ្ឋសិក្ខាបទ ។ ៣ សហជីវិនីដែលទុក្ខិតហេតុ សិក្ខាបទ ១ សហជីវិនីនវុដ្ឋាបនសិក្ខាបទ ១ ។

កាយេន វាចាយ ចិត្តតោ
សព្វេ ឯកសមុដ្ឋានា
សមនុភាសនា យថា ។

សមនុភាសនសមុដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ។

(៤៣១) ឧព្ភតំ កឋិនំ តីណិ
បឋមំ បត្តភេសជ្ជំ
អច្ចេកញ្ចាបិ(១) សាសង្កំ
បក្កមន្តេន វា ទុវេ
ឧបស្សយំ បរម្បរ
អនតិរិត្តំ និមន្តនា
វិកប្បំ រញ្ញោ វិកាលេ
វោសាសារញ្ញកេន ច
ឧស្សយា(២) សន្និចយញ្ច
បុរេ បច្ឆា វិកាលេ ច
បញ្ចាហិកា សង្កមនី

១ ម. អច្ចេកំ បិ ។ ២ ម. ឧ. ឧស្សយោ ។

សុទ្ធតែមានសមុដ្ឋានមួយ ៗ គឺកើតឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត ដូចគ្នានឹងសមនុភាសនសិក្ខាបទដែរ(១) ។

ចប់ សមនុភាសនសមុដ្ឋាន ។

(៤៣១) ឧព្ភតកឋិនសិក្ខាបទ(២) ៣ បឋមបត្តសិក្ខាបទ ១ ភេសជ្ជសិក្ខាបទ ១ អច្ចេកចីវរសិក្ខាបទ ១ សាសង្កសិក្ខាបទ ១ បក្កមន្តសិក្ខាបទ (៣) ២ ភិក្ខុនូបស្សយសិក្ខាបទ ១ បរម្បរភោជនសិក្ខាបទ ១ អនតិរិត្តសិក្ខាបទ(៤) ១ និមន្តនសិក្ខាបទ(៥) ១ វិកប្បនសិក្ខាបទ ១ រាជសិក្ខាបទ(៦) ១ វិកាលេគាមប្បវេសនសិក្ខាបទ ១ វោសាសសិក្ខាបទ ១ អារញ្ញកសិក្ខាបទ ១ ឧស្សយវាទិកសិក្ខាបទ ១ បត្តសន្និចយសិក្ខាបទ ១ បុរេភត្តសិក្ខាបទ ១ បច្ឆាភត្តសិក្ខាបទ ១ វិកាលេឧបសង្កមនសិក្ខាបទ ១ បញ្ចាហិកចារណសិក្ខាបទ ១ ចីវរសង្កមនីយ-

១ សង្ឃាទិសេសសិក្ខាបទ ៤ គឺតាំងពីសង្ឃភេទដល់កុលទូសកៈ ឈ្មោះថាសមនុភាសនា ឬហៅថា យាវតតិយកា ។ ២ ឧព្ភតកឋិនសិក្ខាបទ ៣ គឺ បឋមកឋិន ១ ទុតិយកឋិន ១ តតិយកឋិន ១ ។ ៣ បក្កមនសិក្ខាបទ ២ គឺ បឋមសេនាសនៈ ១ ទុតិយសេនាសនៈ ១ ។ ៤ គឺបឋមបវារណា ។ ៥ គឺទុតិយបវារណា ។ ៦ គឺអន្តេបុរសិក្ខាបទ ។ ៧ អកាលចីវរសិក្ខាបទ ២ គឺ អកាលចីវរនិងសង្ឃាដិសិក្ខាបទ ១ អកាលចីវរក្ខណៈ ១ ។

ទ្វេបិ(១) អាវសថេន ច
បសាខេ អាសនេ ចេវ
តឹសបញ្ចាសកា ឥមេ
កាយវាចា ច ចិត្តតោ(២)
តីហិ ទ្វារេហិ ជាយរេ
ទ្វិសមុដ្ឋានិកា សព្វេ
កឋិនេន សហា សមា ។

កឋិនសមុដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ។

(៩៣៦) ឯឡកលោមា ទ្វេ សេយ្យា
អាហច្ចបិណ្ឌភោជនំ
គណវិកាលេ សន្និធិ
ទន្តបោណេនចេលកា
ឧយ្យុត្តំ សេន(៣) ឧយ្យោធិ
សុរា ឱរេន ន្ហាយនា

១ ម. ឧ. ទ្វេ ។ ២ ម. ១ ០ ចិត្តា ។ ៣ ម. សេនំ ។

សិក្ខាបទ ១ អាវសថ(១)សិក្ខាបទ ២ បសាខសិក្ខាបទ ១ អាសននិសីទនសិក្ខាបទ ១ ប្រមាណអស់ត្រូវជា ២៩ សិក្ខាបទ សិក្ខាបទទាំងអស់នេះ ស្មើគ្នានឹងសមុដ្ឋានកឋិនៈ គឺកើតឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនកើតឡើងអំពីចិត្ត ១ កើតឡើងអំពីទ្វារទាំង ៣ គឺកាយវាចានិងចិត្ត ១ ដូចគ្នានឹងសិក្ខាបទកឋិន ។

ចប់ កឋិនសមុដ្ឋាន ។

(៩៣៦) ឯឡកលោមសិក្ខាបទ ១ សហសេយ្យសិក្ខាបទ(២) ២ អាហច្ចសិក្ខាបទ(៣) ១ អាវសថបិណ្ឌភោជនសិក្ខាបទ ១ គណភោជនសិក្ខាបទ ១ វិកាលភោជនសិក្ខាបទ ១ សន្និធិការសិក្ខាបទ ១ ទន្តបោណសិក្ខាបទ ១ អចេលកសិក្ខាបទ ១ ឧយ្យុត្តសិក្ខាបទ ១ សេនាវាសសិក្ខាបទ ១ ឧយ្យោធិកសិក្ខាបទ ១ សុរាបានសិក្ខាបទ ១ ឱរេនឌ្ឍមាសនហានសិក្ខាបទ ១

១ អាវសថសិក្ខាបទ ២ គឺសិក្ខាបទ[illegible] អាវសថបិណ្ឌ[illegible] ។
២ បានដល់សហសេយ្យសិក្ខាបទ ១ ទុតិយសហសេយ្យសិក្ខាបទ ១ ។ ៣ អាហច្ចសិក្ខាបទ ។

វិនយបិដក បរិវារ

ទុព្វណ្ណេ ទ្វេ ទេសនិកា
លសុណុបតិដ្ឋេ នច្ចនា
ន្ហានំ អត្ថរណំ(១) សេយ្យា
អន្តោរដ្ឋេ តថា ពហិ
អន្តោវស្សំ ចិត្តាគារំ
អាសន្ទិ សុត្តកន្តនា
វេយ្យាវច្ចំ សហត្ថា ច
អភិក្ខុកាវាសេន ច
ឆត្តំ យានញ្ច សង្ឃាណិ
អលង្ការំ គន្ធវាសិតំ
ភិក្ខុនី សិក្ខមានា ច
សាមណេរី គិហិនិយា
អសង្កច្ចិកា(២)ចាបត្តិ

១ ម. ន្ហានមត្ថរណំ ។ ២ ម. អសង្កច្ចិកា ។

វិនយបិដក បរិវារ

ទុព្វណ្ណករណសិក្ខាបទ ១ បាដិទេសនីយសិក្ខាបទ ២ លសុណសិក្ខាបទ ១ ឧបតិដ្ឋសិក្ខាបទ ១ នច្ចសិក្ខាបទ ១ នហានសិក្ខាបទ ១ អត្ថរណត្ថរសិក្ខាបទ ១ ឯកសេយ្យតុវដ្ដសិក្ខាបទ ១ អន្តោរដ្ឋសាសង្កសិក្ខាបទ ១ ពហិរដ្ឋសាសង្កសិក្ខាបទ ១ អន្តោវស្សសិក្ខាបទ ១ ចិត្តាគារសិក្ខាបទ ១ អាសន្ទិបរិភុញ្ជនសិក្ខាបទ ១ សុត្តកន្តនសិក្ខាបទ ១ គិហិវេយ្យាវច្ចករណសិក្ខាបទ ១ សហត្ថាទានសិក្ខាបទ ១ អភិក្ខុកាវាសសិក្ខាបទ ១ ឆត្តធារណសិក្ខាបទ ១ យានសិក្ខាបទ ១ សង្ឃាណិធារណសិក្ខាបទ ១ អលង្ការធារណសិក្ខាបទ ១ គន្ធវណ្ណកសិក្ខាបទ ១ វាសិតកបិញ្ញាកសិក្ខាបទ ១ ភិក្ខុនីឧម្មទ្ទាបនសិក្ខាបទ ១ សិក្ខមានាឧម្មទ្ទាបនសិក្ខាបទ ១ សាមណេរីឧម្មទ្ទាបនសិក្ខាបទ ១ គិហិនីឧម្មទ្ទាបនសិក្ខាបទ ១ អសង្កច្ចិកាបត្តិសិក្ខាបទ ១

សមុដ្ឋានសីសសង្ខេបំ បទសោធម្មសមុដ្ឋានំ

ចត្តារីសា ចតុត្តរិ

កាយេន ន វាចាចិត្តេន

កាយចិត្តេន ន វាចតោ

ទ្វិសមុដ្ឋានិកា សព្វេ

សមា ឯឡកលោមិកា ។

ឯឡកលោមសមុដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ។

[៨៣៣] បទញ្ញត្រ អសម្មតា

តថា អត្ថង្គតេន ច

តិរច្ឆានវិជ្ជា ទ្វេ វុត្តា

អនោកាសេ ច បុច្ឆនា

សព្វសិក្ខាបទា ឯតេ

វាចា ន កាយចិត្តតោ(១)

វាចាចិត្តេន ជាយន្តិ

ន តុ កាយេន ជាយរេ

ទ្វិសមុដ្ឋានិកា សព្វេ

បទសោធម្មសាទិសា ។

បទសោធម្មសមុដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ។

១ ម. វាចា ន កាយចិត្តតោ ។

សមុដ្ឋានសីសសង្ខេប បទសោធម្មសមុដ្ឋាន

រួមទាំងអស់ត្រូវជា ៤៤ សិក្ខាបទ សិក្ខាបទទាំងអស់នេះ សុទ្ធតែមានសមុដ្ឋាន ២ គឺកើតឡើងអំពីកាយ មិនកើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត ១ កើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីវាចា ១ ដូចឯឡកលោមកសិក្ខាបទដែរ ។

ចប់ ឯឡកលោមសមុដ្ឋាន ។

(៨៣៣) បទសោធម្មសិក្ខាបទ ១ ធម្មទេសនាសិក្ខាបទ ១ អសម្មតាភិក្ខុនោវាទសិក្ខាបទ ១ អត្ថង្គតសិក្ខាបទ ១ តិរច្ឆានវិជ្ជាសិក្ខាបទ ២(១) អនោកាសបុច្ឆនសិក្ខាបទ ១ រួមទាំងអស់ត្រូវជា ៦ សិក្ខាបទ សិក្ខាបទទាំងអស់នេះសុទ្ធតែមានសមុដ្ឋាន ២ គឺកើតឡើងអំពីវាចា មិនកើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត ១ កើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីកាយ ១ ដូចបទសោធម្មសិក្ខាបទដែរ ។

ចប់ បទសោធម្មសមុដ្ឋាន ។

១ តិរច្ឆានវិជ្ជា ២ នោះ គឺតិរច្ឆានវិជ្ជាបរិយាបុណនសិក្ខាបទ ១ តិរច្ឆានវិជ្ជាវាចនសិក្ខាបទ ១ ។

(៤៣៦) អទ្ធានាវំ បណីតំ

មាតុគ្គាមេន សំវិធេ(១)

ធញ្ញំ និមន្តិតា ចេវ

អដ្ឋ ច បាដិទេសនី

សិក្ខា បណ្ណរសា ឯតេ

កាយា ច វាចា ច មនា

កាយវាចាយ ជាយន្តិ

ន តេ ចិត្តេន ជាយរេ

កាយចិត្តេន ជាយន្តិ

ន តេ ជាយន្តិ វាចតោ

កាយវាចាយ(២) ចិត្តេន

សមុដ្ឋានា ចតុព្វិធា

បញ្ញត្តា ពុទ្ធញាណេន

អទ្ធានេន សមា ឧភោ(៣) ។

អទ្ធានសមុដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ។

១ ម. សំវិធេ ។ ២ ម. កាយវាចាហិ ។ ៣ ម. សមា សមា ។ ឱ. សមា សមា ។

(៤៣៦) អទ្ធានគមនសិក្ខាបទ(១) ១ នាវាភិរុហនសិក្ខាបទ ១ បណីតភោជនសិក្ខាបទ ១ មាតុគ្គាមសំវិធានសិក្ខាបទ ១ រោមសំហារណសិក្ខាបទ ១ ធញ្ញវិញ្ញាបនសិក្ខាបទ ១ និមន្តនសិក្ខាបទ ១ បាដិទេសនីយសិក្ខាបទ ៨ រួមទាំងអស់ ត្រូវជា ១៥ សិក្ខាបទ សិក្ខាបទទាំងអស់នេះ ព្រះពុទ្ធទ្រង់ញាណ បានបញ្ញត្តហើយដោយសមុដ្ឋានបួន ។ គឺកើតឡើងអំពីកាយ មិនកើតឡើងអំពីវាចា តែមិនកើតឡើងអំពីចិត្ត ១ កើតឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនកើតឡើងអំពីចិត្ត ១ កើតឡើងអំពីកាយ និងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីវាចា ១ កើតឡើងអំពីកាយវាចា និងចិត្ត ១ ជាសមុដ្ឋានដូចអទ្ធានគមនសិក្ខាបទដែរ ។

ចប់ អទ្ធានសមុដ្ឋាន ។

១ គឺសំវិធានសិក្ខាបទ ។

សមុដ្ឋានសីសសង្ខេបំ សេយ្យសកសមុដ្ឋានំ ធម្មទេសនាសមុដ្ឋានំ

[៨៣៤] សេយ្យសកំ ឧបស្សុតិ
សូបវិញ្ញាបនេន ច
រត្តិ ឆន្នញ្ច ឱកាសំ
ឋានេ ព្យូហេន សត្តមា
កាយចិត្តេន ជាយន្តិ
ន តេ ជាយន្តិ កេវលា
តីហិ ឋានេហិ ជាយន្តិ
ទ្វិសមុដ្ឋានិកា ឥមេ
សេយ្យសកសមុដ្ឋានា
ទេសិតា អាទិច្ចពន្ធុនា ។

សេយ្យសកសមុដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ។

[៨៣៥] ឆត្តបាណិស្ស សទ្ធម្មំ
ន ទេសេន្តិ តថាគតា
តថេវ(១) ទណ្ឌបាណិស្ស
សត្ថអាវុធបាណិនំ
បាទុកុបាហនា យានំ
សេយ្យា បល្លត្ថិកាយ ច

១ ម. ឯវេវ ។

សមុដ្ឋានសីសសង្ខេប សេយ្យសកសមុដ្ឋាន និងធម្មទេសនាសមុដ្ឋាន

[៨៣៤] សេយ្យសកសិក្ខាបទ ១ ឧបស្សុតិសិក្ខាបទ ១ សូបវិញ្ញាបនសិក្ខាបទ ១ រត្តន្ធការសិក្ខាបទ ១ បដិច្ឆន្នសិក្ខាបទ ១ អជ្ឈោកាសសិក្ខាបទ ១ ព្យូហសិក្ខាបទ ១ សិក្ខាបទទាំងអស់នេះរួមគ្នាត្រូវជា ៧ សិក្ខាបទទាំងនោះ ព្រះពុទ្ធជាផៅពង្សសូរ្យទ្រង់សំដែងហើយថា មានសមុដ្ឋាន ២ គឺកើតឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីវាចា ១ កើតឡើងអំពីទ្វារទាំង ៣ គឺកាយវាចានិងចិត្ត ១ ជួបសមុដ្ឋានរបស់សេយ្យសក-សិក្ខាបទនេះ ។

ចប់ សេយ្យសកសមុដ្ឋាន ។

[៨៣៥] ព្រះតថាគតទាំងឡាយ មិនសំដែងនូវព្រះសទ្ធម្មដល់បុគ្គល (មិនមានជំងឺ) មានឆ័ត្រក្នុងដៃ ១ មានឈើច្រត់ក្នុងដៃ ១ មានសស្ត្រាក្នុងដៃ ១ មានអាវុធក្នុងដៃ ១ ពាក់ទ្រនាប់ជើងឈើប្រស្នៀ ១ ពាក់ទ្រនាប់ជើងស្បែក ១ នៅលើយាន ១ នៅលើដំណេក ១ អង្គុយក្រោបក្បាលជង្គង់ ១

ឯបិតោ កុសលោ ចេវ
ឋកានសបន្ទនកា
វាចាចិត្តេន ជាយន្តិ
ន តេ ជាយន្តិ កាយតោ
សព្វេ ឯកសមុដ្ឋានា
សមកា ធម្មទេសនា(១) ។

ធម្មទេសនាសមុដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ។

(៨៣៧) ភូតំ កាយេន ជាយតិ
ន វាចាយ ន ចិត្តតោ
វាចតោ ច សមុដ្ឋាតិ
ន កាយា ន ច ចិត្តតោ
កាយវាចាយ ជាយតិ
ន ច(២) ជាយតិ ចិត្តតោ
ភូតារោចនកាប្ទុម
តីហិ ឋានេហិ ជាយតិ ។

ភូតារោចនសមុដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ។

១ ម. ម. ធម្មទេសនេ ។ ២ ម. ឆ. តុ ។

ជួនជាកុសល ១ ខ្លះអកុសល ១ (រឿងទាំងនេះរួមគ្នាថា) សិក្ខាបទ ១០ គត់ សិក្ខាបទទាំងអស់នោះ សុទ្ធតែមានសមុដ្ឋានមួយ ៗ គឺកើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីកាយទេ ដូចធម្មទេសនាសិក្ខាបទដែរ ។

ចប់ ធម្មទេសនាសមុដ្ឋាន ។

(៨៣៧) ភូតសិក្ខាបទ ឈ្មោះថាភូតារោចនសិក្ខាបទ កើតឡើងអំពីសមុដ្ឋាន ៣ គឺកើតឡើងអំពីកាយ មិនកើតឡើងអំពីវាចា មិនកើតឡើងអំពីចិត្ត ១ កើតឡើងអំពីវាចា មិនកើតឡើងអំពីកាយ ទាំងមិនកើតឡើងអំពីចិត្ត ១ កើតឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនកើតឡើងអំពីចិត្ត ១ ។

ចប់ ភូតារោចនសមុដ្ឋាន ។

សមុដ្ឋានសីសសង្ខេបំ ចោរីវុដ្ឋាបនសមុដ្ឋានំ អននុញ្ញាតសមុដ្ឋានំ

(៨៣៨) ចោរី វាចាយ ចិត្តេន
ន តំ ជាយតិ កាយតោ
ជាយតិ ទ្វីហិ ទ្វារេហិ
ចោរីវុដ្ឋាបនំ ឥទំ
អកតំ ទ្វិសមុដ្ឋានំ
ធម្មរាជេន ភាសិតំ(១) ។

ចោរីវុដ្ឋាបនសមុដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ។

(៨៣៩) អននុញ្ញាតំ វាចាយ
ន កាយា ន ច ចិត្តតោ
ជាយតិ កាយវាចាយ
ន តំ ជាយតិ ចិត្តតោ
ជាយតិ វាចាចិត្តេន
ន តំ ជាយតិ កាយតោ
ជាយតិ តីហិ ហារេហិ(២)
អកតំ ចតុដ្ឋានិកំ ។

អននុញ្ញាតសមុដ្ឋានំ និដ្ឋិតំ ។

---

១ ម. ឱ. ការិតំ ។ ២ ម. ឱ. ទ្វារេហិ ។

សមុដ្ឋានសីសសង្ខេប ចោរីវុដ្ឋាបនសមុដ្ឋាន និងអននុញ្ញាតសមុដ្ឋាន

(៨៣៨) ចោរីវុដ្ឋាបនសិក្ខាបទ កើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត សិក្ខាបទនោះមិនកើតឡើងអំពីកាយ ១ (ម្យ៉ាងទៀត) ចោរីវុដ្ឋាបនសិក្ខាបទ កើតឡើងអំពីទ្វារទាំង ៣ គឺកាយវាចានិងចិត្ត ១ សិក្ខាបទនេះ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ជាធម្មរាជទ្រង់សម្តែងហើយថា មានសមុដ្ឋានពីរ និងជាអកិរិយា (ត្រូវអាបត្តិព្រោះមិនធ្វើ គឺមិនបានប្រាប់គេជាមុនហើយបំបួស) ។

ចប់ ចោរីវុដ្ឋាបនសមុដ្ឋាន ។

(៨៣៩) អននុញ្ញាតសិក្ខាបទមានសមុដ្ឋាន ៤ ជាអកិរិយា គឺកើតឡើងអំពីវាចា មិនកើតឡើងអំពីកាយ ទាំងមិនកើតឡើងអំពីចិត្ត ១ សិក្ខាបទនោះ កើតឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនកើតឡើងអំពីចិត្ត ១ សិក្ខាបទនោះ កើតឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនកើតឡើងអំពីកាយ ១ កើតឡើងអំពីសមុដ្ឋានទាំង ៣ គឺកាយវាចានិងចិត្ត ១ ។

ចប់ អននុញ្ញាតសមុដ្ឋាន ។

(៤៦០) សមុដ្ឋានំ ហិ សង្ខេបំ

ទស តីណិ សុណេថ មេ

អសម្មោហការណដ្ឋានំ(១)

នេត្តិធម្មានុលោមិកំ

ធារយន្តោ ឥមំ វិញ្ញូ

សមុដ្ឋានេ ន មុយ្ហតីតិ ។

សមុដ្ឋានសីសសង្ខេបំ និដ្ឋិតំ ។

១ ម. អសម្មោហការណំ ឋានំ ។ ឱ. អសម្មោហការំ ឋានំ ។

(៤៦០) សេចក្តីថា សមុដ្ឋានសង្ខេបទាំង ១៣ (នេះ) ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់សម្តែងប្រាប់ហើយ ដើម្បីធ្វើមិនឲ្យភាន់ច្រឡំ សមគួរដល់វិន័យ គឺធម៌ទាល់នឹងធម៌ បណ្ឌិតអ្នកទ្រទ្រង់វិន័យនេះ កុំភាន់ច្រឡំក្នុងសមុដ្ឋានឡើយ ។

ចប់ សមុដ្ឋានសីសសង្ខេប ។

កតិបុច្ឆាវារំ

(៨៤១) កតិ អាបត្តិយោ ។ កតិ អាបត្តិក្ខន្ធា ។ កតិ វិនីតវត្ថូនិ ។ កតិ អគារវា ។ កតិ គារវា ។ កតិ វិនីតវត្ថូនិ ។ កតិ វិបត្តិយោ ។ កតិ អាបត្តិសមុដ្ឋានា ។ កតិ វិវាទមូលានិ ។ កតិ អនុវាទមូលានិ ។ កតិ សារាណីយា ធម្មា ។ កតិ ភេទករវត្ថូនិ ។ កតិ អធិករណានិ ។ កតិ សមថា ។

(៨៤២) បញ្ច អាបត្តិយោ ។ បញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធា ។ បញ្ច វិនីតវត្ថូនិ ។ សត្ត អាបត្តិយោ ។ សត្ត អាបត្តិក្ខន្ធា ។ សត្ត វិនីតវត្ថូនិ ។ ឆ អគារវា ។ ឆ គារវា ។ ឆ វិនីតវត្ថូនិ ។ ចតស្សោ វិបត្តិយោ ។ ឆ អាបត្តិសមុដ្ឋានា ។ ឆ វិវាទមូលានិ ។ ឆ អនុវាទមូលានិ ។

កតិបុច្ឆាវារៈ

(៨៤១) (សួរថា) អាបត្តិ មានប៉ុន្មាន ។ គំនរនៃអាបត្តិ មានប៉ុន្មាន ។ វិនីតវត្ថុ មានប៉ុន្មាន ។ សេចក្តីមិនគោរព មានប៉ុន្មាន ។ សេចក្តីគោរព មានប៉ុន្មាន ។ វិនីតវត្ថុ មានប៉ុន្មាន ។ វិបត្តិមានប៉ុន្មាន ។ សមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ មានប៉ុន្មាន ។ មូលនៃវិវាទ មានប៉ុន្មាន ។ មូលនៃអនុវាទ មានប៉ុន្មាន ។ សារាណីយធម៌ មានប៉ុន្មាន ។ ភេទករវត្ថុ (រឿងដែលធ្វើឲ្យបែកគ្នា) មានប៉ុន្មាន ។ អធិករណ៍ មានប៉ុន្មាន ។ សមថៈ មានប៉ុន្មាន ។

(៨៤២) (ឆ្លើយថា) អាបត្តិ មាន ៥ ។ គំនរនៃអាបត្តិ មាន ៥ ។ វិនីតវត្ថុ មាន ៥ ។ អាបត្តិ មាន ៧ ។ គំនរនៃអាបត្តិ មាន ៧ ។ វិនីតវត្ថុ មាន ៧ ។ សេចក្តីមិនគោរព មាន ៦ ។ សេចក្តីគោរព មាន ៦ ។ វិនីតវត្ថុ មាន ៦ ។ វិបត្តិ មាន ៤ ។ សមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ មាន ៦ ។ មូលនៃវិវាទ មាន ៦ ។ មូលនៃអនុវាទ មាន ៦ ។

ឆ សារាណីយា ធម្មា ។ អដ្ឋារស ភេទករវត្ថូនិ ។ ចត្តារិ អធិករណានិ ។ សត្ត សមថា ។

(៤៦៣) តត្ថ កតមា បញ្ច អាបត្តិយោ ។ បារា-ជិកាបត្តិ សង្ឃាទិសេសាបត្តិ បាចិត្តិយាបត្តិ បាដិទេ-សនីយាបត្តិ ទុក្កដាបត្តិ ។ ឥមា បញ្ច អាបត្តិយោ ។

(៤៦៤) តត្ថ កតមេ បញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធា ។ បារា-ជិកាបត្តិក្ខន្ធោ សង្ឃាទិសេសាបត្តិក្ខន្ធោ បាចិត្តិ-យាបត្តិក្ខន្ធោ បាដិទេសនីយាបត្តិក្ខន្ធោ ទុក្កដា-បត្តិក្ខន្ធោ ។ ឥមេ បញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធា ។

(៤៦៥) តត្ថ កតមានិ បញ្ច វិនីតវត្ថូនិ ។ បញ្ចហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ អារតិ វិរតិ បដិវិរតិ វេរមណី អកិរិយា អករណំ អនជ្ឈាបត្តិ វេលាអនតិក្កមោ សេតុឃា-តោ ។ ឥមានិ បញ្ច វិនីតវត្ថូនិ ។

សារាណីយធម៌ មាន ៦ ។ ភេទករវត្ថុ មាន ១៨ ។ អធិករណ៍ មាន ៤ ។ សមថៈមាន ៧ ។

(៤៦៣) អាបត្តិ ៥ ក្នុងមាតិកាទាំងនោះ ដូចម្តេចខ្លះ ។ (អាបត្តិ ៥) គឺ អាបត្តិបារាជិក ១ អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ១ អាបត្តិបាចិត្តិយៈ ១ អាបត្តិបាដិទេសនីយៈ ១ អាបត្តិទុក្កដ ១ ។ នេះ ជាអាបត្តិ ៥ ។

(៤៦៤) គំនរនៃអាបត្តិទាំង ៥ ក្នុងមាតិកាទាំងនោះ ដូចម្តេចខ្លះ ។ (គំនរនៃអាបត្តិ ៥) គឺ គំនរនៃអាបត្តិបារាជិក ១ គំនរនៃអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ១ គំនរនៃអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ១ គំនរនៃអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ ១ គំនរនៃអាបត្តិទុក្កដ ១ ។ នេះ ជាគំនរនៃអាបត្តិ ៥ ។

(៤៦៥) វិនីតវត្ថុ មាន ៥ ក្នុងមាតិកាទាំងនោះ ដូចម្តេចខ្លះ ។ (វិនីតវត្ថុ ៥) គឺកិរិយាវៀរចេញឆ្ងាយ វៀរចេញស្រឡះ វៀរចំពោះ ចៀសវាង ចាកគំនរនៃអាបត្តិទាំង ៥ គឺជា កិរិយាមិនធ្វើ មិនបង្កើត (នូវគំនរអាបត្តិ) មិនឲ្យត្រូវអាបត្តិ មិនកន្លងនូវវេលា (នៃអាបត្តិ) សម្លាប់បង់នូវគំនរនៃអាបត្តិ ។ នេះ ជាវិនីតវត្ថុ ៥ ។

(៩៦៦) កតមា សត្ត អាបត្តិយោ ។ បារាជិកាបត្តិ សង្ឃាទិសេសាបត្តិ ថុល្លច្ចយាបត្តិ បាចិត្តិយាបត្តិ បាដិទេសនីយាបត្តិ ទុក្កដាបត្តិ ទុព្ភាសិតាបត្តិ ។ ឥមា សត្ត អាបត្តិយោ ។

(៩៦៧) កតមេ សត្ត អាបត្តិក្ខន្ធា ។ បារាជិកាបត្តិក្ខន្ធោ សង្ឃាទិសេសាបត្តិក្ខន្ធោ ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធោ បាចិត្តិយាបត្តិក្ខន្ធោ បាដិទេសនីយាបត្តិក្ខន្ធោ ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធោ ទុព្ភាសិតាបត្តិក្ខន្ធោ ។ ឥមេ សត្ត អាបត្តិក្ខន្ធា ។

(៩៦៨) កតមានិ សត្ត វីតិក្កមានិ ។ សត្តហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ អារតិ វិរតិ បដិវិរតិ វេរមណី អកិរិយា អករណំ អនជ្ឈាបត្តិ វេលាអនតិក្កមោ សេតុឃាតោ ។ ឥមានិ សត្ត វីតិក្កមានិ ។

(៩៦៦) អាបត្តិ ៧ ក្នុងមាតិកាទាំងនោះ ដូចម្តេចខ្លះ ។ អាបត្តិ ៧ គឺអាបត្តិបារាជិក ១ អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ១ អាបត្តិថុល្លច្ច័យ ១ អាបត្តិបាចិត្តិយៈ ១ អាបត្តិបាដិទេសនីយៈ ១ អាបត្តិទុក្កដ ១ អាបត្តិទុព្ភាសិត ១ ។ នេះជាអាបត្តិ ៧ ។

(៩៦៧) គំនរនៃអាបត្តិ ៧ ក្នុងមាតិកាទាំងនោះ ដូចម្តេចខ្លះ ។ (គំនរនៃអាបត្តិ ៧) គឺ គំនរនៃអាបត្តិបារាជិក ១ គំនរនៃអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ១ គំនរនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ១ គំនរនៃអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ១ គំនរនៃអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ ១ គំនរនៃអាបត្តិទុក្កដ ១ គំនរនៃអាបត្តិទុព្ភាសិត ១ ។ នេះ ជាគំនរនៃអាបត្តិ ៧ ។

(៩៦៨) វីតិក្កម មាន ៧ ក្នុងមាតិកាទាំងនោះ ដូចម្តេចខ្លះ ។ (វីតិក្កម មាន៧) គឺ កិរិយាវៀរចេញឆ្ងាយ វៀរចេញស្រឡះ វៀរចំពោះ ចៀសផុតចាកគំនរនៃអាបត្តិទាំង ៧ គឺថា កិរិយាមិនធ្វើ មិនបង្កើត(នូវគំនរនៃអាបត្តិ) មិនប្រព្រឹត្តអាបត្តិ មិនកន្លងនូវដែន (នៃអាបត្តិ) សម្លាប់បង់នូវគំនរនៃអាបត្តិ ។ នេះ ជាវីតិក្កម ៧ ។

(៨៦៩) តត្ថ កតមេ ឆ អគារវា ។ ពុទ្ធេ អគារវោ ធម្មេ អគារវោ សង្ឃេ អគារវោ សិក្ខាយ អគារវោ អប្បមាទេ អគារវោ បដិសន្ថារេ អគារវោ ។ ឥមេ ឆ អគារវា ។

(៨៧០) តត្ថ កតមេ ឆ គារវា ។ ពុទ្ធេ គារវោ ធម្មេ គារវោ សង្ឃេ គារវោ សិក្ខាយ គារវោ អប្បមាទេ គារវោ បដិសន្ថារេ គារវោ ។ ឥមេ ឆ គារវា ។

(៨៧១) តត្ថ កតមានិ ឆ វិនីតវត្ថូនិ ។ ឆហិ អគារវេហិ អារតិ វិរតិ បដិវិរតិ វេរមណី អកិរិយា អករណំ អនជ្ឈាបត្តិ វេលាអនតិក្កមោ សេតុឃាតោ ។ ឥមានិ ឆ វិនីតវត្ថូនិ ។

(៨៦៩) សេចក្តីមិនគោរព ៦ ក្នុងពាក្យទាំងនោះ ដូចម្តេចខ្លះ ។ (សេចក្តីមិនគោរព ៦) គឺ ការមិនគោរពព្រះពុទ្ធ ១ មិនគោរពព្រះធម៌ ១ មិនគោរពព្រះសង្ឃ ១ មិនគោរពសិក្ខា ១ មិនគោរពសេចក្តីមិនប្រមាទ ១ មិនគោរពការបដិសន្ថារៈ ១ ។ នេះ ជាសេចក្តីមិនគោរព ៦ ។

(៨៧០) សេចក្តីគោរព ៦ ក្នុងពាក្យទាំងនោះ ដូចម្តេចខ្លះ ។ (សេចក្តីគោរព ៦) គឺ ការគោរពព្រះពុទ្ធ ១ គោរពព្រះធម៌ ១ គោរពព្រះសង្ឃ ១ គោរពសិក្ខា ១ គោរពសេចក្តីមិនប្រមាទ ១ គោរពក្នុងការបដិសន្ថារៈ ១ ។ នេះ ជាសេចក្តីគោរព ៦ យ៉ាង ។

(៨៧១) វិនីតវត្ថុ ៦ ក្នុងពាក្យទាំងនោះ ដូចម្តេចខ្លះ ។ (វិនីតវត្ថុ ៦) គឺ កិរិយាវៀរចេញឆ្ងាយ វៀរចេញស្រឡះ វៀរចំពោះ ចៀសវាងចាកសេចក្តីមិនគោរពទាំង ៦ គឺជា កិរិយាមិនធ្វើ មិនប្រព្រឹត្ត (នូវសេចក្តីមិនគោរព) មិនល្មើស មិនកន្លងនូវដែន (នៃសេចក្តីមិនគោរព) សម្លាប់បង់នូវស្ពាន ។ នេះ ជាវិនីតវត្ថុ ៦ ។

កតិបុច្ឆាវារេ ចតស្សោ វិបត្តិយោ ឆ អាបត្តិសមុដ្ឋានា

(៨៨២) តត្ថ កតមា ចតស្សោ វិបត្តិយោ ។ សីលវិបត្តិ អាចារវិបត្តិ ទិដ្ឋិវិបត្តិ អាជីវវិបត្តិ ។ ឥមា ចតស្សោ វិបត្តិយោ ។

(៨៨៣) តត្ថ កតមេ ឆ អាបត្តិសមុដ្ឋានា ។ អត្ថាបត្តិ កាយតោ សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ អត្ថាបត្តិ វាចតោ សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ន ចិត្តតោ អត្ថាបត្តិ កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន ចិត្តតោ អត្ថាបត្តិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ អត្ថាបត្តិ វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ អត្ថាបត្តិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ ឥមេ ឆ អាបត្តិសមុដ្ឋានា ។

(៨៨៤) តត្ថ កតមានិ ឆ វិវាទមូលានិ ។ ឥធ ភិក្ខុ កោធនោ ហោតិ ឧបនាហី យោ សោ ភិក្ខុ កោធនោ ហោតិ ឧបនាហី សោ សត្ថរិបិ អគារវោ វិហរតិ អប្បតិស្សោ ធម្មេបិ អគារវោ វិហរតិ អប្បតិស្សោ សង្ឃេបិ អគារវោ វិហរតិ អប្បតិស្សោ សិក្ខាយបិ ន បរិបូរការី ហោតិ ។ យោ សោ ភិក្ខុ

កតិបុច្ឆាវារៈ វិបត្តិ ៤ សមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ៦

[៨៨២] វិបត្តិ ៤ ក្នុងមាតិកាទាំងនោះ ដូចម្តេចខ្លះ ។ វិបត្តិ ៤ គឺ សីលវិបត្តិ ១ អាចារវិបត្តិ ១ ទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ អាជីវវិបត្តិ ១ ។ នេះជា វិបត្តិ ៤ ។

[៨៨៣] សមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ៦ ក្នុងមាតិកាទាំងនោះ ដូចម្តេចខ្លះ ។ (សមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ៦) គឺ អាបត្តិកើតឡើងអំពីកាយ មិនកើតឡើងអំពីវាចា មិនកើតឡើងអំពីចិត្ត ១ អាបត្តិកើតឡើងអំពីវាចា មិនកើតឡើងអំពីកាយ មិនកើតឡើងអំពីចិត្ត ១ អាបត្តិកើតឡើង អំពីកាយផង អំពីវាចាផង មិនកើតឡើងអំពីចិត្ត ១ អាបត្តិកើតឡើង អំពីកាយផង អំពីចិត្តផង មិនកើតឡើងអំពីវាចា ១ អាបត្តិកើតឡើង អំពីវាចាផង អំពីចិត្តផង មិនកើតឡើងអំពីកាយ ១ អាបត្តិកើតឡើង អំពីកាយផង អំពីវាចាផង អំពីចិត្តផង ១ ។ នេះជាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ ។

[៨៨៤] មូលនៃវិវាទ ៦ ក្នុងមាតិកាទាំងនោះ ដូចម្តេចខ្លះ ។ (មូលនៃវិវាទទាំង ៦) គឺ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកក្រោធ ចងនូវសេចក្តីក្រោធទុក ភិក្ខុណា ជាអ្នកក្រោធ ចងនូវសេចក្តីក្រោធទុក ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា មិនគោរព មិនទន់លំទោន ក្នុងព្រះសាស្តាផង មិនគោរព មិនទន់លំទោន ក្នុងព្រះធម៌ផង មិនគោរព មិនទន់លំទោនក្នុងព្រះសង្ឃផង មិនធ្វើឲ្យបរិបូណ៌ក្នុងសិក្ខាផង ។ ភិក្ខុណា

សត្ថរិ អគារវោ វិហរតិ អប្បតិស្សោ ធម្មេ ។ បេ ។ សង្ឃេ ។ បេ ។ សិក្ខាយ ន បរិបូរការី ហោតិ សោ សង្ឃេ វិវាទំ ជនេតិ ។ យោ សោ ហោតិ វិវាទោ ពហុជនាហិតាយ ពហុជនាសុខាយ ពហុនោ ជ-នស្ស អនត្ថាយ អហិតាយ ទុក្ខាយ ទេវមនុស្សានំ ។ ឯវរូបញ្ចេ តុម្ហេ វិវាទមូលំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ស-មនុបស្សេយ្យាថ តត្រ តុម្ហេ តស្សេវ បាបកស្ស វិវា-ទមូលស្ស បហានាយ វាយមេយ្យាថ ឯវរូបញ្ចេ តុម្ហេ វិវាទមូលំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ន សមនុបស្សេ-យ្យាថ តត្រ តុម្ហេ តស្សេវ បាបកស្ស វិវាទមូលស្ស អាយតឹ អនវស្សវាយ បដិបជ្ជេយ្យាថ ។ ឯវមេតស្ស បាបកស្ស វិវាទមូលស្ស បហានំ ហោតិ ឯវមេតស្ស

មិនគោរព មិនកោតខ្លាច ក្នុងព្រះសាស្តាផង ក្នុងព្រះធម៌ផង ។ បេ ។ ក្នុងព្រះសង្ឃផង ។ បេ ។ មិនធ្វើឲ្យបរិបូណ៌ក្នុងសិក្ខាផង ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ជាអ្នកញុំាងវិវាទឲ្យកើតឡើងក្នុងសង្ឃ ។ វិវាទណា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនជាសុខដល់ជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីមិនចម្រើនដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេច-ក្តីទុក្ខ ដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ។ បើអ្នកទាំងឡាយ ពិចារ-ណាឃើញ នូវមូលនៃវិវាទមានសភាពយ៉ាងនេះ ក្នុងសន្តាននៃខ្លួន ឬ ក្នុងបរិស័ទនៃខ្លួនក្តី ក្នុងសន្តាននៃបុគ្គលដទៃ ឬ ក្នុងបរិស័ទនៃបុគ្គលដទៃក្តី អ្នកទាំងឡាយ ត្រូវព្យាយាមលះបង់ នូវមូលនៃវិវាទដ៏លាមកនោះចេញ ក្នុងសន្តាននៃខ្លួន ទាំងសន្តាននៃបុគ្គលដទៃ ក្នុងបរិស័ទនៃខ្លួន ឬ ក្នុងបរិស័ទនៃបុគ្គលដទៃនោះចេញ បើអ្នកទាំងឡាយ មិនពិចារណាឃើញនូវមូលនៃវិវាទមានសភាពយ៉ាងនេះ ក្នុងសន្តាននៃខ្លួន ឬ ក្នុងបរិស័ទនៃខ្លួនក្តី ក្នុងសន្តាននៃបុគ្គលដទៃ ឬ ក្នុងបរិស័ទនៃបុគ្គលដទៃក្តី អ្នកទាំងឡាយ ត្រូវប្រតិបត្តិ ដើម្បីកុំឲ្យមូលនៃវិវាទដ៏លាមកនោះជាប់ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាលតទៅខាងមុខ ក្នុងសន្តាននៃខ្លួនទាំងសន្តាននៃបុគ្គលដទៃ ក្នុងបរិស័ទនៃខ្លួនទាំងបរិស័ទនៃបុគ្គលដទៃនោះ ។ ការលះបង់នូវមូលនៃវិវាទដ៏លាមកនោះ រមែងមានដោយប្រការយ៉ាងនេះ ការមិន

បាបកស្ស វិវាទមូលស្ស អាយតឹ អនវស្សវាយ ហោតិ ។ បុន ចបរំ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មក្ខី ហោតិ បឡាសី ។បេ។ ឥស្សុកី ហោតិ មច្ឆរី សឋោ ហោតិ មាយាវី បាបិច្ឆោ ហោតិ មិច្ឆាទិដ្ឋិ សន្ទិដ្ឋិបរាមាសី ហោតិ អាធានគ្គាហី ទុប្បដិនិស្សគ្គី យោ សោ ភិក្ខវេ សន្ទិដ្ឋិបរាមាសី ហោតិ អាធានគ្គាហី ទុប្បដិនិស្សគ្គី សោ សត្ថរិបិ អគារវោ វិហរតិ អប្បតិស្សោ ធម្មេបិ អគារវោ វិហរតិ អប្បតិស្សោ សង្ឃេបិ អគារវោ វិហរតិ អប្បតិស្សោ សិក្ខាយបិ ន បរិបូរការី ហោតិ ។ យោ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សត្ថរិបិ អគារវោ វិហរតិ អប្បតិស្សោ ធម្មេបិ ។បេ។ សង្ឃេបិ ។បេ។ សិក្ខាយបិ ន បរិបូរការី ហោតិ សោ សង្ឃេ វិវាទំ ជនេតិ ។ យោ សោ ហោតិ វិវាទោ ពហុជនាហិតាយ ពហុជនាសុខាយ ពហុនោ ជនស្ស អនត្ថាយ អហិតាយ ទុក្ខាយ ទេវមនុស្សានំ ។ ឯវរូបញ្ចេ តុម្ហេ វិវាទមូលំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា សមនុបស្សេយ្យាថ តត្រ

មិនឲ្យមូលនៃវិវាទដ៏លាមកនោះប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាលតទៅទៀត រមែងមាន ដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត ភិក្ខុ ជាអ្នកលុបគុណគេ ជាអ្នកលើកខ្លួន (ប្រណាំងប្រជែង) ។បេ។ ជាអ្នកច្រណែន ជាអ្នកកំណាញ់ ជាអ្នកអួតអាង លាក់ពុត ជាអ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នាលាមក មានទិដ្ឋិខុស ជាអ្នកប្រកាន់តាមសេចក្តីយល់របស់ខ្លួន កាន់ប្រកាន់មាំ លះបង់បានដោយក្រ ភិក្ខុណាជាអ្នកប្រកាន់តាមសេចក្តីយល់របស់ខ្លួន កាន់ប្រកាន់មាំ លះបង់បានដោយក្រ ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា មិនគោរព មិនទុកលំទាន ក្នុងព្រះសាស្តាផង មិនគោរព មិនទុកលំទាន ក្នុងព្រះធម៌ផង មិនគោរព មិនទុកលំទាន ក្នុងព្រះសង្ឃផង មិនធ្វើឲ្យបរិបូណ៌ក្នុងសិក្ខាផង ។ ភិក្ខុណា មិនគោរព មិនទុកលំទាន ក្នុងព្រះសាស្តាផង ក្នុងព្រះធម៌ផង ។បេ។ ក្នុងព្រះសង្ឃផង ។បេ។ មិនធ្វើឲ្យបរិបូណ៌ក្នុងសិក្ខាផង ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ញុំាងវិវាទឲ្យកើតឡើងក្នុងសង្ឃ ។ វិវាទណា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនជាសុខដល់ជនច្រើន ដើម្បីសេចក្តីមិនចម្រើនដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីទុក្ខ ដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ។ បើអ្នកទាំងឡាយ គប្បីពិចារណាឃើញ នូវមូលនៃវិវាទមានសភាពយ៉ាងនេះ ក្នុងសន្តានខាងខ្លួន ឬ ក្នុងទាំងពីរខាងខ្លួនគេ ក្នុងសន្តានខាងបុគ្គលដទៃ ឬ

តុម្ហេ តស្សេវ បាបកស្ស វិវាទមូលស្ស បហានាយ វាយមេយ្យាថ ឯវរូបញ្ចេ តុម្ហេ វិវាទមូលំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ន សមនុបស្សេយ្យាថ តត្រ តុម្ហេ តស្សេវ បាបកស្ស វិវាទមូលស្ស អាយតឹ អនវស្សវាយ បដិបជ្ជេយ្យាថ ។ ឯវមេតស្ស បាបកស្ស វិវាទមូលស្ស បហានំ ហោតិ ឯវមេតស្ស បាបកស្ស វិវាទមូលស្ស អាយតឹ អនវស្សវោ ហោតិ ។ ឥមានិ ឆ វិវាទមូលានិ ។

(៤៩៩) តត្ថ កតមានិ ឆ អនុវាទមូលានិ ។ ឥធ ភិក្ខុ កោធនោ ហោតិ ឧបនាហី ។ យោ សោ ភិក្ខុ កោធនោ ហោតិ ឧបនាហី សោ សត្ថរិបិ អគារវោ វិហរតិ អប្បតិស្សោ ធម្មេបិ អគារវោ វិហរតិ អប្បតិស្សោ សង្ឃេបិ អគារវោ វិហរតិ អប្បតិស្សោ សិក្ខាយបិ ន បរិបូរការី ហោតិ ។ យោ សោ ភិក្ខុ សត្ថរិបិ

ក្នុងបរិស័ទនៃបុគ្គលដទៃក្តី អ្នកទាំងឡាយ ត្រូវព្យាយាមលះបង់នូវមូលនៃវិវាទដ៏លាមកនោះឯង ក្នុងសន្តានខាងក្នុងនិងសន្តាននៃបុគ្គលដទៃ ក្នុងបរិស័ទខាងក្នុងនិងបរិស័ទនៃបុគ្គលដទៃនោះចេញ បើអ្នកទាំងឡាយមិនបានពិចារណាឃើញនូវមូលនៃវិវាទមានសភាពយ៉ាងនេះ ក្នុងសន្តានខាងក្នុង ឬក្នុងបរិស័ទខាងក្នុងក្តី ក្នុងសន្តាននៃបុគ្គលដទៃ ឬ ក្នុងបរិស័ទនៃបុគ្គលដទៃក្តី អ្នកទាំងឡាយ ត្រូវប្រតិបត្តិ ដើម្បីកុំឲ្យមូលនៃវិវាទដ៏លាមកនោះឯង ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាលតទៅទៀតបាន ក្នុងសន្តានខាងក្នុងនិងសន្តាននៃបុគ្គលដទៃ ក្នុងបរិស័ទខាងក្នុងនិងបរិស័ទនៃបុគ្គលដទៃនោះ ។ ការលះបង់នូវមូលនៃវិវាទដ៏លាមកនុ៎ះ រមែងមានដោយប្រការយ៉ាងនេះ ការដែលមិនឲ្យមូលនៃវិវាទដ៏លាមកនុ៎ះ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាលតទៅទៀតបាន រមែងបានដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។ នេះ ជាមូលនៃវិវាទ ៦ ។

(៤៩៩) មូលនៃអនុវាទ ៦ ក្នុងពាក្យទាំងនោះ ដូចម្តេចខ្លះ ។ (មូលនៃអនុវាទ ៦ គឺ) ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ជាអ្នកក្រោធ ចងនូវសេចក្តីក្រោធទុក ភិក្ខុណា ជាអ្នកក្រោធ ចងនូវសេចក្តីក្រោធទុក ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា មិនគោរព មិនកោតក្រែង ក្នុងព្រះសាស្តាផង មិនគោរព មិនកោតក្រែង ក្នុងព្រះធម៌ផង មិនគោរព មិនកោតក្រែង ក្នុងព្រះសង្ឃផង មិនធ្វើឲ្យបរិបូណ៌ក្នុងសិក្ខាផង ។ ភិក្ខុណា

អគារវោ វិហរតិ អប្បតិស្សោ ធម្មេ ។ បេ ។ សង្ឃេ-
ម ។ បេ ។ សិក្ខាយ ន បរិបូរការី ហោតិ សោ
សង្ឃេ វិវាទំ ជនេតិ ។ យោ សោ ហោតិ វិវាទោ
ពហុជនាហិតាយ ពហុជនាសុខាយ ពហុនោ ជនស្ស
អនត្ថាយ អហិតាយ ទុក្ខាយ ទេវមនុស្សានំ ។ ឯវរូបញ្ចេ
តុម្ហេ ភិក្ខវេ វិវាទមូលំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា សមនុបស្សេ-
យ្យាថ តត្រ តុម្ហេ ភិក្ខវេ តស្សេវ បាបកស្ស វិវាទមូលស្ស
បហានាយ វាយមេយ្យាថ ។ ឯវរូបញ្ចេ តុម្ហេ វិវាទមូលំ
អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ន សមនុបស្សេយ្យាថ តត្រ
តុម្ហេ ភិក្ខវេ តស្សេវ បាបកស្ស វិវាទមូលស្ស អាយតឹ
អនវស្សវាយ បដិបជ្ជេយ្យាថ ។ ឯវមេតស្ស បាបកស្ស
វិវាទមូលស្ស បហានំ ហោតិ ឯវមេតស្ស បាបកស្ស

ជាអ្នកមិនគោរព មិនកោតក្រែង ក្នុងព្រះសាស្តាផង ក្នុងព្រះធម៌ផង ។ បេ ។ ក្នុងព្រះសង្ឃផង ។ បេ ។ មិនធ្វើឲ្យបរិបូណ៌ក្នុងសិក្ខាផង ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា ញុំាងវិវាទឲ្យកើតឡើងក្នុងសង្ឃ ។ វិវាទណា ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ ដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនជាសុខដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនមែនជាសេចក្តីចម្រើន ដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីទុក្ខ ដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ។ បើអ្នកទាំងឡាយ ពិចារណាឃើញនូវមូលនៃវិវាទមានសភាពយ៉ាងនេះ ក្នុងសន្តាននៃខ្លួន ឬ ក្នុងបរិស័ទនៃខ្លួនក្តី ក្នុងសន្តាននៃបុគ្គលដទៃ ឬ ក្នុងបរិស័ទនៃបុគ្គលដទៃក្តី អ្នកទាំងឡាយ គប្បីព្យាយាមដើម្បីលះបង់នូវមូលនៃវិវាទដ៏លាមកនោះឯង ក្នុងសន្តាននៃខ្លួននិងសន្តាននៃបុគ្គលដទៃ ឬ បរិស័ទនៃខ្លួននិងបរិស័ទនៃបុគ្គលដទៃនោះចេញ បើអ្នកទាំងឡាយ មិនពិចារណាឃើញនូវមូលនៃវិវាទមានសភាពយ៉ាងនេះ ក្នុងសន្តាននៃខ្លួន ឬ ក្នុងបរិស័ទនៃខ្លួនក្តី ក្នុងសន្តាននៃបុគ្គលដទៃ ឬ ក្នុងបរិស័ទនៃបុគ្គលដទៃក្តី អ្នកទាំងឡាយ គប្បីប្រតិបត្តិ ដើម្បីកុំឲ្យមូលនៃវិវាទដ៏លាមកនោះឯង ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាលតទៅទៀតបាន ក្នុងសន្តាននៃខ្លួននិងសន្តាននៃបុគ្គលដទៃ ឬ ក្នុងបរិស័ទនៃខ្លួននិងបរិស័ទនៃបុគ្គលដទៃនោះ ។ ការលះបង់នូវមូលនៃវិវាទដ៏លាមកនុ៎ះ រមែងមានដោយប្រការយ៉ាងនេះ ការ

អនុវាទមូលស្ស អាយតិំ អនវស្សវោ ហោតិ ។ បុន ចបរំ ភិក្ខុ មក្ខី ហោតិ បលាសី ។ បេ ។ ឥស្សុកី ហោតិ មច្ឆរី សឋោ ហោតិ មាយាវី បាបិច្ឆោ ហោតិ មិច្ឆាទិដ្ឋិ សន្ទិដ្ឋិបរាមាសី ហោតិ អាធានគ្គាហី ទុប្បដិនិស្សគ្គី ។ យោ សោ ភិក្ខុ សន្ទិដ្ឋិបរាមាសី ហោតិ អាធានគ្គាហី ទុប្បដិនិស្សគ្គី សោ សត្ថរិបិ អគារវោ វិហរតិ អប្បតិស្សោ ធម្មេបិ អគារវោ វិហរតិ អប្បតិស្សោ សង្ឃេបិ អគារវោ វិហរតិ អប្បតិស្សោ សិក្ខាយបិ ន បរិបូរការី ហោតិ ។ យោ សោ ភិក្ខុ សត្ថរិបិ អគារវោ វិហរតិ អប្បតិស្សោ ធម្មេបិ ។ បេ ។ សង្ឃេបិ ។ បេ ។ សិក្ខាយបិ ន បរិបូរការី ហោតិ សោ សង្ឃេ អនុវាទំ ជនេតិ ។ យោ សោ ហោតិ អនុវាទោ ពហុជនាហិតាយ ពហុជនាសុខាយ ពហុនោ ជនស្ស អនត្ថាយ អហិតាយ ទុក្ខាយ ទេវមនុស្សានំ ។ ឯវរូបញ្ចេ

ដែលមិនឲ្យផ្សាយនៃអនុវាទមូលដ៏លាមកនោះ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអនាគតទៀតបាន រមែងមានដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។ មានពាក្យតទៅទៀតថា ភិក្ខុ ជាអ្នកលុបគុណគេ ជាអ្នកលើកខ្លួន ។ បេ ។ ជាអ្នកប្រច័ណ្ឌ ជាអ្នកកំណាញ់ ជាអ្នកអួតគាត់ ជាអ្នកលាក់ពុត ជាអ្នកមានប្រាថ្នាលាមក មានទិដ្ឋិកក្រក់ ជាអ្នកប្រកាន់តាមសេចក្ដីយល់របស់ខ្លួន តាំងប្រកាន់មាំ លះបង់បានដោយក្រ ។ ភិក្ខុណា ដែលប្រកាន់តាមសេចក្ដីយល់របស់ខ្លួន តាំងប្រកាន់មាំ លះបង់បានដោយក្រ ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថា មិនកោរព មិនទន់លំទោន ក្នុងព្រះសាស្ដាផង មិនកោរព មិនទន់លំទោន ក្នុងព្រះធម៌ផង មិនកោរព មិនទន់លំទោន ក្នុងព្រះសង្ឃផង មិនធ្វើឲ្យបរិបូណ៌ក្នុងសិក្ខាផង ។ បេ ។ ភិក្ខុណា មិនកោរព មិនទន់លំទោន ក្នុងព្រះសាស្ដាផង ក្នុងព្រះធម៌ផង ។ បេ ។ ក្នុងព្រះសង្ឃផង ។ បេ ។ មិនធ្វើឲ្យបរិបូណ៌ក្នុងសិក្ខាផង ភិក្ខុនោះឈ្មោះថា ញុំាងអនុវាទឲ្យកើតឡើងក្នុងសង្ឃ ។ អនុវាទណា ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ ដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនជាសុខដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនចម្រើនដល់ជនច្រើន ដើម្បីមិនជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្ដីទុក្ខ ដល់ទេវតានិងមនុស្សទាំងឡាយ ។ បើអ្នកទាំងឡាយ

តុម្ហេ អនុវាទមូលំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា សមនុបស្សេយ្យាថ តត្រ តុម្ហេ តស្សេវ បាបកស្ស អនុវាទមូលស្ស បហានាយ វាយមេយ្យាថ ឯវញ្ចេ តុម្ហេ អនុវាទមូលំ អជ្ឈត្តំ វា ពហិទ្ធា វា ន សមនុបស្សេយ្យាថ តត្រ តុម្ហេ តស្សេវ បាបកស្ស អនុវាទមូលស្ស អាយតិំ អនវស្សវាយ បដិបជ្ជេយ្យាថ ។ ឯវមេតស្ស បាបកស្ស អនុវាទមូលស្ស បហានំ ហោតិ ឯវមេតស្ស បាបកស្ស អនុវាទមូលស្ស អាយតិំ អនវស្សវោ ហោតិ ។ ឥមានិ ឆ អនុវាទមូលានិ ។

(៨៨៦) តត្ថ កតមេ ឆ សារណីយា ធម្មា ។ ឥធ ភិក្ខុនោ មេត្តំ កាយកម្មំ បច្ចុបដ្ឋិតំ ហោតិ សព្រហ្មចារីសុ អាវិ ចេវ រហោ ច ។ អយម្បិ ធម្មោ

ពិចារណាឃើញ នូវមូលនៃអនុវាទមានសភាពយ៉ាងនេះ ក្នុងសន្តាននៃខ្លួន ឬក្នុងបរិស័ទនៃខ្លួនក្តី ក្នុងសន្តាននៃបុគ្គលដទៃ ឬក្នុងបរិស័ទនៃបុគ្គលដទៃក្តី អ្នកទាំងឡាយ ត្រូវព្យាយាមលះបង់នូវមូលនៃអនុវាទដ៏លាមកនោះឯង ក្នុងសន្តាននៃខ្លួនផងនិងសន្តាននៃបុគ្គលដទៃ ក្នុងបរិស័ទនៃខ្លួនផងនិងបរិស័ទនៃបុគ្គលដទៃនោះចេញ បើអ្នកទាំងឡាយមិនពិចារណាឃើញ នូវមូលនៃអនុវាទមានសភាពយ៉ាងនេះ ក្នុងសន្តាននៃខ្លួន ឬក្នុងបរិស័ទនៃខ្លួនក្តី ក្នុងសន្តាននៃបុគ្គលដទៃ ឬក្នុងបរិស័ទនៃបុគ្គលដទៃក្តី អ្នកទាំងឡាយ ត្រូវប្រតិបត្តិ ដើម្បីកុំឲ្យមូលនៃអនុវាទដ៏លាមកនោះឯង ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអនាគតបាន ក្នុងសន្តាននៃខ្លួនផងនិងសន្តាននៃបុគ្គលដទៃ ក្នុងបរិស័ទនៃខ្លួនផងនិងបរិស័ទនៃបុគ្គលដទៃនោះ ។ ការលះបង់ នូវមូលនៃអនុវាទដ៏លាមកនុ៎ះ រមែងមានដោយប្រការយ៉ាងនេះ ការដែលមិនឲ្យមូលនៃអនុវាទដ៏លាមកនុ៎ះប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអនាគតបាន រមែងមានដោយប្រការយ៉ាងនេះ ។ នេះជាមូលនៃអនុវាទ ៦ យ៉ាង ។

(៨៨៦) សារាណីយធម៌ ៦ ក្នុងពាក្យទាំងនោះ ដូចម្តេចខ្លះ ។ (សារាណីយធម៌ ៦ គឺ) ភិក្ខុ ក្នុងសាសនានេះ ចូលតាំងកាយកម្ម ប្រកបដោយមេត្តា ក្នុងពួកសព្រហ្មចារីបុគ្គល ទាំងក្នុងទីចំពោះមុខ ទាំងក្នុងទីកំបាំងមុខ ធម៌នេះឯង ឈ្មោះថា ជាធម៌ដែលបុគ្គលគប្បីរលឹក

សារណីយោ បិយករណោ គរុករណោ សង្គហាយ អវិវាទាយ សាមគ្គិយា ឯកីភាវាយ សំវត្តតិ ។ បុន ចបរំ ភិក្ខុនោ មេត្តំ វចីកម្មំ បច្ចុបដ្ឋិតំ ហោតិ ស-ព្រហ្មចារីសុ អាវិ ចេវ រហោ ច អយម្បិ ធម្មោ សារណីយោ បិយករណោ គរុករណោ សង្គហាយ អវិវាទាយ សាមគ្គិយា ឯកីភាវាយ សំវត្តតិ ។ បុន ចបរំ ភិក្ខុនោ មេត្តំ មនោកម្មំ បច្ចុបដ្ឋិតំ ហោតិ សព្រហ្មចារីសុ អាវិ ចេវ រហោ ច អយម្បិ ធម្មោ សារណីយោ បិយករណោ គរុករណោ សង្គហាយ អវិវាទាយ សាមគ្គិយា ឯកីភាវាយ សំវត្តតិ ។ បុន ច-បរំ ភិក្ខុ យេ តេ លាភា ធម្មិកា ធម្មលទ្ធា អន្តមសោ បត្តបរិយាបន្នមត្តម្បិ តថារូបេហិ លាភេហិ អប្បដិវិ-ភត្តភោគី ហោតិ សីលវន្តេហិ សព្រហ្មចារីហិ សាធា-

ឈ្មោះថា ធ្វើនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ ឈ្មោះថា ធ្វើនូវសេចក្តីគោរព ដល់សព្រហ្មចារីបុគ្គល ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីសង្គ្រោះ ដើម្បីមិនវិវាទ ដើម្បីការព្រមព្រៀង ដើម្បីសេចក្តីរួបរួម ។ មានពាក្យតទៅទៀតថា ភិក្ខុ (ក្នុងសាសនានេះ) បានតាំងវចីកម្មប្រកបដោយមេត្តា ក្នុងពួកសព្រហ្ម-ចារីបុគ្គល ទាំងក្នុងទីចំពោះមុខ ទាំងក្នុងទីកំបាំងមុខ ធម៌នេះឯង ឈ្មោះថា ជាធម៌ដែលបុគ្គលគប្បីរលឹក ឈ្មោះថា ធ្វើនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ ឈ្មោះថា ធ្វើនូវសេចក្តីគោរពដល់សព្រហ្មចារីបុគ្គល ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីសង្គ្រោះ ដើម្បីសេចក្តីមិនវិវាទ ដើម្បីការព្រមព្រៀង ដើម្បីសេចក្តីរួបរួម ។ មានពាក្យតទៅទៀតថា ភិក្ខុ (ក្នុងសាសនានេះ) បានតាំងមនោកម្មប្រកបដោយមេត្តា ក្នុងពួកព្រហ្មចារីបុគ្គល ទាំងក្នុងទីចំពោះមុខ ទាំងក្នុងទីកំបាំងមុខ ធម៌នេះឯង ឈ្មោះថា ជាធម៌ដែលបុគ្គលគប្បីរលឹក ឈ្មោះថា ធ្វើនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ ឈ្មោះថា ធ្វើនូវសេចក្តីគោរពដល់សព្រហ្មចារីបុគ្គល ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីសង្គ្រោះ ដើម្បីសេចក្តីមិនវិវាទ ដើម្បីការព្រមព្រៀង ដើម្បីសេចក្តីរួបរួម ។ មានពាក្យតទៅទៀតថា លាភណា ដែលប្រកបដោយធម៌ បានមកដោយធម៌ ដោយហោចទៅ សូម្បីត្រឹមតែអាហារបិណ្ឌបាត ភិក្ខុអ្នកមិនចាត់ចែកបរិភោគ ទាំងមិនចាត់ចែកនូវលាភផ្ទុះរួមទៅឡើយ ជាអ្នកបរិភោគសាធារណៈ

រណោ ហោតិ អយម្បិ ធម្មោ សារណីយោ បិយករណោ គរុករណោ សង្គហាយ អវិវាទាយ សាមគ្គិយា ឯកីភាវាយ សំវត្តតិ ។ បុន ចបរំ ភិក្ខុ យានិ តានិ សីលានិ អខណ្ឌានិ អច្ឆិទ្ទានិ អសពលានិ អកម្មាសានិ ភុជិស្សានិ វិញ្ញុប្បសត្ថានិ អបរាមដ្ឋានិ សមាធិសំវត្តនិកានិ តថារូបេសុ សីលេសុ សីលសាមញ្ញគតោ វិហរតិ សព្រហ្មចារីហិ អាវិ ចេវ រហោ ច អយម្បិ ធម្មោ សារណីយោ បិយករណោ គរុករណោ សង្គហាយ អវិវាទាយ សាមគ្គិយា ឯកីភាវាយ សំវត្តតិ ។ បុន ចបរំ ភិក្ខុ យាយំ ទិដ្ឋិ អរិយា និយ្យានិកា និយ្យាតិ តក្ករស្ស សម្មា ទុក្ខក្ខយាយ តថារូបាយ ទិដ្ឋិយា

(ជាមួយ) នឹងសព្រហ្មចារីបុគ្គលអ្នកមានសីលទាំងឡាយ ធម៌នេះឯង ឈ្មោះថា ជាធម៌ដែលបុគ្គលគប្បីរលឹក ឈ្មោះថា ធ្វើនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ ឈ្មោះថា ធ្វើនូវសេចក្តីគោរព ដល់សព្រហ្មចារីបុគ្គល ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីសង្គ្រោះ ដើម្បីការមិនវិវាទ ដើម្បីការព្រមព្រៀង ដើម្បីសេចក្តីរួបរួមតែមួយ ។ មានពាក្យតទៅទៀតថា សីលណា ដែលមិនដាច់ មិនធ្លុះ មិនពពាល មិនពព្រុះ ជាសីលជាល្អ ជាសីលដែលអ្នកប្រាជ្ញសរសើរ ជាសីលដែលតណ្ហានិងទិដ្ឋិមិនបានប៉ះពាល់ ជាសីលប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសមាធិ(១) ភិក្ខុជាអ្នកមានសីលស្មើគ្នា ក្នុងសីលទាំងឡាយ មានសភាពដូច្នោះ ជាមួយនឹងសព្រហ្មចារីបុគ្គល ទាំងក្នុងទីចំពោះមុខ ទាំងក្នុងទីកំបាំងមុខ ធម៌នេះឯង ឈ្មោះថា ជាធម៌ដែលបុគ្គលគប្បីរលឹក ឈ្មោះថា ធ្វើនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ ឈ្មោះថា ធ្វើនូវសេចក្តីគោរពដល់សព្រហ្មចារីបុគ្គល ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីសង្គ្រោះ ដើម្បីមិនវិវាទ ដើម្បីការព្រមព្រៀង ដើម្បីសេចក្តីរួបរួមតែមួយ ។ ពាក្យតទៅទៀតថា ទិដ្ឋិណា ដ៏ប្រសើរ នាំសត្វចេញចាកវដ្តទុក្ខ របស់បុគ្គលអ្នកធ្វើតាមនោះ ដើម្បីជាទីអស់ទៅនៃកងទុក្ខដោយប្រពៃ ភិក្ខុប្រកបដោយសេចក្តី

---

១ អដ្ឋកថា ថា ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីឧបចារសមាធិនិងអប្បនាសមាធិ ។

ទិដ្ឋិសាមញ្ញគតោ វិហារតិ សព្រហ្មចារីហិ អាវិ ចេវ រហោ ច អយម្បិ ធម្មោ សារាណីយោ បិយករណោ គរុករណោ សង្គហាយ អវិវាទាយ សាមគ្គិយា ឯកីភាវាយ សំវត្តតិ ។ ឥមេ ឆ សារាណីយា ធម្មា ។

(៨៩៧) តត្ថ កតមានិ អដ្ឋារស ភេទករវត្ថូនិ ។ ឥធ ភិក្ខុ អធម្មំ ធម្មោតិ ទីបេតិ ធម្មំ អធម្មោតិ ទីបេតិ អវិនយំ វិនយោតិ ទីបេតិ វិនយំ អវិនយោតិ ទីបេតិ អភាសិតំ អលបិតំ តថាគតេន ភាសិតំ លបិតំ តថាគតេនាតិ ទីបេតិ ភាសិតំ លបិតំ តថាគតេន អភាសិតំ អលបិតំ តថាគតេនាតិ ទីបេតិ អនាចិណ្ណំ តថាគតេន អាចិណ្ណំ តថាគតេនាតិ ទីបេតិ អាចិណ្ណំ តថាគតេន អនាចិណ្ណំ តថាគតេនាតិ ទីបេតិ អប្បញ្ញត្តំ តថាគតេន បញ្ញត្តំ តថាគតេនាតិ ទីបេតិ បញ្ញត្តំ តថាគតេន

យល់ឃើញស្មើគ្នា ដោយទិដ្ឋិមានសភាពដូច្នោះ (ជាមួយ)នឹងសព្រហ្មចារីបុគ្គល ទាំងកន្លែងចំពោះមុខ ទាំងកន្លែងកំបាំងមុខ ធម៌នេះឯង ឈ្មោះជាធម៌ដែលបុគ្គលគប្បីរលឹក ឈ្មោះថា ធ្វើនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ ឈ្មោះថា ធ្វើនូវសេចក្តីគោរពរបស់សព្រហ្មចារីបុគ្គល ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីសង្គ្រោះ ដើម្បីមិនវិវាទ ដើម្បីការព្រមព្រៀង ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ ។ នេះជាសារាណីយធម៌ ៦ ។

(៨៩៨) ភេទករវត្ថុ ១៨ ដែលមកក្នុងមាតិកានោះ ដូចម្តេចខ្លះ ។ (ភេទករវត្ថុ ១៨ នោះ គឺ) ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ សម្តែងនូវសភាវៈមិនមែនធម៌ ថាជាធម៌ ១ សម្តែងនូវធម៌ ថាមិនមែនធម៌ ១ សម្តែងនូវសភាវៈមិនមែនវិន័យ ថាជាវិន័យ ១ សម្តែងនូវវិន័យ ថាមិនមែនវិន័យ ១ សម្តែងនូវពុទ្ធវិន័យ ដែលតថាគតមិនបានសម្តែង មិនបានពោល ថាតថាគតបានសម្តែង បានពោល ១ សម្តែងនូវពុទ្ធវិន័យដែលតថាគតបានសម្តែង បានពោល ថាតថាគតមិនបានសម្តែង មិនបានពោល ១ សម្តែងនូវវត្តដែលតថាគត មិនបានសន្សំមកហើយ ថាជាវត្តដែលតថាគតបានសន្សំមក ១ សម្តែងនូវវត្តដែលតថាគតបានសន្សំមកហើយ ថាជាវត្តដែលតថាគតមិនបានសន្សំមកហើយ ១ សម្តែងនូវសិក្ខាបទដែលតថាគតមិនបានបញ្ញត្ត ថាតថាគតបានបញ្ញត្ត ១ សម្តែងនូវសិក្ខាបទដែលតថាគត

កតិបុច្ឆាវារេ អដ្ឋារសភេទករវត្ថូនិ

អបញ្ញត្តំ តថាគតេនាតិ ទីបេតិ អាបត្តឹ អនាបត្តីតិ ទីបេតិ អនាបត្តឹ អាបត្តីតិ ទីបេតិ លហុកំ អាបត្តឹ គរុកា អាបត្តីតិ ទីបេតិ គរុកំ អាបត្តឹ លហុកា អាបត្តីតិ ទីបេតិ សាវសេសំ អាបត្តឹ អនវសេសា អាបត្តីតិ ទីបេតិ អនវសេសំ អាបត្តឹ សាវសេសា អាបត្តីតិ ទីបេតិ ទុដ្ឋុល្លំ អាបត្តឹ អទុដ្ឋុល្លា អាបត្តីតិ ទីបេតិ អទុដ្ឋុល្លំ អាបត្តឹ ទុដ្ឋុល្លា អាបត្តីតិ ទីបេតិ ។ ឥមានិ អដ្ឋារស ភេទករវត្ថូនិ ។

(៤៥៨) តត្ថ កតមានិ ចត្តារិ អធិករណានិ ។ វិវាទាធិករណំ អនុវាទាធិករណំ អាបត្តាធិករណំ កិច្ចាធិករណំ ។ ឥមានិ ចត្តារិ អធិករណានិ ។

(៤៥៩) តត្ថ កតមេ សត្ត សមថា ។ សម្មុខាវិនយោ សតិវិនយោ អមូឡ្ហវិនយោ បដិញ្ញាតករណំ យេភុយ្យសិកា តស្សបាបិយសិកា(១) តិណវត្ថារកោ ។ ឥមេ សត្ត សមថា ។

កតិបុច្ឆាវារំ និដ្ឋិតំ ។

---
១ ម. តស្សបាបិយ្យសិកា ។

កតិបុច្ឆាវារៈ ភេទករវត្ថុ ១៨ យ៉ាង

បានបញ្ញត្ត ថាជាតថាគតមិនបានបញ្ញត្ត ១ សម្តែងនូវអាបត្តិ ថាជាអនាបត្តិ ១ សម្តែងនូវអនាបត្តិ ថាជាអាបត្តិ ១ សម្តែងនូវលហុកាបត្តិ ថាជាគរុកាបត្តិ ១ សម្តែងនូវគរុកាបត្តិ ថាជាលហុកាបត្តិ ១ សម្តែងនូវសាវសេសាបត្តិ ថាជាអនវសេសាបត្តិ ១ សម្តែងនូវអនវសេសាបត្តិ ថាជាសាវសេសាបត្តិ ១ សម្តែងនូវទុដ្ឋុល្លាបត្តិ ថាជាអទុដ្ឋុល្លាបត្តិ ១ សម្តែងនូវអទុដ្ឋុល្លាបត្តិ ថាជាទុដ្ឋុល្លាបត្តិ ១ ។ នេះ ជាភេទករវត្ថុ ១៨ ។

(៤៥៨) អធិករណ៍ ៤ ដែលមកក្នុងមាតិកាតាំងនោះ ដូចម្តេចខ្លះ ។ (អធិករណ៍ ៤ នោះ គឺ) វិវាទាធិករណ៍ ១ អនុវាទាធិករណ៍ ១ អាបត្តាធិករណ៍ ១ កិច្ចាធិករណ៍ ១ ។ នេះ ជាអធិករណ៍ ៤ ។

(៤៥៩) សមថៈ ៧ ដែលមកក្នុងមាតិកាតាំងនោះ ដូចម្តេចខ្លះ ។ (សមថៈ ៧ នោះ គឺ) សម្មុខាវិន័យ ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ យេភុយ្យសិកា ១ តស្សបាបិយសិកា ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។ នេះ ជាសមថៈ ៧ ។

ចប់ កតិបុច្ឆាវារៈ ។

តស្សុទ្ទានំ

(៤៦០) អាបត្តិ អាបត្តិក្ខន្ធា
វិនីតា សត្តធា បុន
វិនីតាការកា ចេវ
ការកា ឆមូលមេវ ច
បុន វិនីតា វិបត្តិ
សមុដ្ឋានវិភង្គតា(១)
អនុវាទា សារណីយំ
ភេទកាធិករណេន ច
សត្តេវ សមថា វុត្តា
បទា សត្តរសា(២) ឥមេតិ ។

---

១ ម. លក្ខណំ វិភត្តា ។ ២ ម. សត្តរស ។

ឧទ្ទាននៃកតិបុច្ឆាវារៈនោះ ដូច្នេះ

(៤៦០) និយាយពីអាបត្តិ ១ កងនៃអាបត្តិ ១ វត្ថុដែលព្រះអង្គទ្រង់វិនិច្ឆ័យហើយ ១ អាបត្តិ ៧ យ៉ាង ១ និងកងនៃអាបត្តិ ៧ ទៀត ១ វត្ថុដែលព្រះអង្គទ្រង់វិនិច្ឆ័យហើយ ៧ ទៀត ១ សការៈ ១ ទោសជាមូល ១ វត្ថុដែលព្រះអង្គទ្រង់វិនិច្ឆ័យហើយ ៦ ទៀត ១ វិបត្តិ ១ សមុដ្ឋាន (នៃអាបត្តិ) ១ វិវាទមូល ១ អនុវាទមូល ១ សារាណីយធម៌ ១ ភេទករវត្ថុ ១ អធិករណ៍ ១ ។ សមថៈ ៧ ដែលលោកពោលហើយ រួមជាបទ ១៧ នេះឯង ។

[៨៦១] បឋមេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន បារាជិកំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ ន ហីតិ វត្តព្វំ ។ សង្ឃាទិសេសំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ ថុល្លច្ចយំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ បាចិត្តិយំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ បាដិទេសនីយំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ ទុក្កដំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ ទុព្ភាសិតំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ ន ហីតិ វត្តព្វំ ។

[៨៦២] ទុតិយេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន បារាជិកំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ ន ហីតិ វត្តព្វំ ។ សង្ឃាទិសេសំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ ថុល្លច្ចយំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ បាចិត្តិយំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ បាដិទេសនីយំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ ន ហីតិ វត្តព្វំ ។ ទុក្កដំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ ទុព្ភាសិតំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ ន ហីតិ វត្តព្វំ ។

(៨៦១) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបារាជិក ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិជាបឋម ដែរឬទេ ។ មិនត្រូវទេ ។ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស (ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិជាបឋម) ឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិទុព្ភាសិត (ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិជាបឋម) ឬទេ ។ មិនត្រូវទេ ។

[៨៦២] ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបារាជិក ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទី ២ ឬទេ ។ មិនត្រូវទេ ។ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈឬទេ ។ មិនត្រូវទេ ។ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិទុព្ភាសិតឬទេ ។ មិនត្រូវទេ ។

(៨៦៣) តតិយេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន បារាជិកំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ ន ហីតិ វត្តព្វំ ។ សង្ឃាទិសេសំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ ថុល្លច្ចយំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ បាចិត្តិយំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ បាដិទេសនីយំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ ទុក្កដំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ ទុព្ភាសិតំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ ន ហីតិ វត្តព្វំ ។

(៨៦៤) ចតុត្ថេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន បារាជិកំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ សង្ឃាទិសេសំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ ថុល្លច្ចយំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ បាចិត្តិយំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ បាដិទេសនីយំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ ទុក្កដំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ ទុព្ភាសិតំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ ន ហីតិ វត្តព្វំ ។

(៨៦៣) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបារាជិក ដោយសមុដ្ឋានៃអាបត្តិទី ៣ ឬទេ ។ មិនត្រូវទេ ។ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសឬទេ ។ មានត្រូវខ្លះ ។ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យឬទេ ។ មានត្រូវខ្លះ ។ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈឬទេ ។ មានត្រូវខ្លះ ។ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈឬទេ ។ មានត្រូវខ្លះ ។ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដឬទេ ។ មានត្រូវខ្លះ ។ ត្រូវអាបត្តិទុព្ភាសិតឬទេ ។ មិនត្រូវទេ ។

(៨៦៤) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបារាជិក ដោយសមុដ្ឋានៃអាបត្តិទី ៤ ឬទេ ។ មានត្រូវខ្លះ ។ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសឬទេ ។ មានត្រូវខ្លះ ។ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យឬទេ ។ មានត្រូវខ្លះ ។ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈឬទេ ។ មានត្រូវខ្លះ ។ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈឬទេ ។ មានត្រូវខ្លះ ។ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដឬទេ ។ មានត្រូវខ្លះ ។ ត្រូវអាបត្តិទុព្ភាសិតឬទេ ។ មិនត្រូវទេ ។

[៤៦៨] បញ្ចមេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន បារាជិកំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ សង្ឃាទិសេសំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ ថុល្លច្ចយំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ បាចិត្តិយំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ បាដិទេសនីយំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ ន ហីតិ វត្តព្វំ ។ ទុក្កដំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ ទុព្ភាសិតំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។

[៤៦៩] ឆដ្ឋេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន បារាជិកំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ សង្ឃាទិសេសំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ ថុល្លច្ចយំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ បាចិត្តិយំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ បាដិទេសនីយំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ ទុក្កដំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ សិយាតិ វត្តព្វំ ។ ទុព្ភាសិតំ អាបជ្ជេយ្យាតិ ។ ន ហីតិ វត្តព្វំ ។

អាបត្តិសមុដ្ឋានវារោ និដ្ឋិតោ បឋមោ ។

[៤៦៨] ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបារាជិក ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទី ៥ ឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈឬទេ ។ មិនត្រូវទេ ។ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិទុព្ភាសិតឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។

[៤៦៩] ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិបារាជិក ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទី ៦ ឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដឬទេ ។ មានត្រូវដែរ ។ ត្រូវអាបត្តិទុព្ភាសិតឬទេ ។ មិនត្រូវទេ ។

ចប់ វារៈនៃអាបត្តិសមុដ្ឋាន ៦ ទីបឋម ។

[៤៦៧] បឋមេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ។ បឋមេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន បញ្ច អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភិក្ខុ កប្បិយសញ្ញី សញ្ញាចិកាយ កុដឹ ករោតិ អទេសិតវត្ថុកំ បមាណាតិក្កន្តំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ បយោគេ ទុក្កដំ ឯកំ បិណ្ឌំ អនាគតេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស តស្មិំ បិណ្ឌេ អាគតេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស។ ភិក្ខុ កប្បិយសញ្ញី វិកាលេ ភោជនំ ភុញ្ជតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស។ ភិក្ខុ កប្បិយសញ្ញី អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា អន្តរឃរំ បវិដ្ឋាយ ហត្ថតោ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ភុញ្ជតិ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស។ បឋមេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន ឥមា បញ្ច អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋហន្តិ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ។

[៤៦៧] ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មានយ៉ាង ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទី ១។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៥ ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទី ១ គឺភិក្ខុសំគាល់ថា គួរ ហើយធ្វើកុដិ ដោយការសូមអំពីគេដោយខ្លួនឯង តែឥតមានសង្ឃសម្តែងទីឲ្យ ធ្វើឲ្យហួសប្រមាណ មានពោកុតាស់ មិនមានទីឧបចារៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគ កាលនៅតែខ្វះអង្គកមួយដុំទៀតហើយ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ កាលបើបូកដុំអង្គមួយដុំនោះហើយស្រេច ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស។ ភិក្ខុសំគាល់ថាគួរ ហើយបរិភោគភោជនីយាហារក្នុងវេលាវិកាល ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ។ ភិក្ខុសំគាល់ថា គួរ ហើយទទួលខាទនីយៈ ឬភោជនីយាហារ អំពីដៃភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិ ដែលចូលទៅកាន់ចន្លោះផ្ទះ ដោយដៃខ្លួនឯង យកមកបរិភោគ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិទាំង ៥ នេះ ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទី ១។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ រាប់សង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិប៉ុន្មាន។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ ជាអធិករណ៍អ្វី។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ ស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន។

វិនយេ បរិវារោ អាបត្តិសមុដ្ឋានកតាបត្តិវារោ

តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ទ្វេ វិបត្តិយោ ភជន្តិ សិយា សីលវិបត្តិ សិយា អាចារវិបត្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ បញ្ចហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា សង្ឃាទិសេសាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាចិត្តិយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាដិទេសនីយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋហន្តិ កាយតោ សមុដ្ឋហន្តិ ន វាចាតោ ន ចិត្តតោ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។

(៥៦៥) ឆដ្ឋេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ ឆដ្ឋេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន ឆ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភិក្ខុ កប្បិយសញ្ញី

វិនយបិដក សមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ៦ យ៉ាងនិងកតាបត្តិវារៈ

បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ២ គឺ សីលវិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន ។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ រាប់សង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិ ៥ គឺ កងនៃអាបត្តិសង្ឃាទិសេសក៏មាន កងនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យក៏មាន កងនៃអាបត្តិបាចិត្តិយៈក៏មាន កងនៃអាបត្តិបាដិទេសនិយៈក៏មាន កងនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺ តាំងឡើងអំពីកាយ មិនមានតាំងឡើងអំពីវាចា ក៏មិនមានតាំងឡើងអំពីចិត្តឡើយ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្តាសមថៈ ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈទាំង ៣ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។

(៥៦៥) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទី ៦ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៦ ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទី ៦ គឺ ភិក្ខុសម្គាល់ថា គួរ

សមាធិសតិ ចាគី មេ តេហេជាតិ គស្ស ចាគី តេ-
ហេន្តិ អាទេសិតកាតំ បមាណាតិក្កន្តំ សារម្ភំ អបរិក្ក-
មនំ បយោគេ ទុក្កដំ បក្កមន្តេ អនាគតេ អាបត្តិ
ថុល្លច្ចយស្ស គស្មិំ បក្កន្តេ អាគតេ អាបត្តិ សង្ឃា-
ទិសេសស្ស ។ កិច្ចា កាយវិយសញ្ញី អនុបសម្បន្នំ
បទសោ ធម្មំ វាចេតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ ឆ-
យេវ អាបត្តិសមុដ្ឋានេន ឥមា ចតស្សោ អាបត្តិយោ
អាបជ្ជតិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិ-
យោ ភជន្តិ ។ បេ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតិហិ
សមថេហិ សម្មន្តិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ
ទ្វេ វិបត្តិយោ ភជន្តិ សិយា សីលវិបត្តិ សិយា អាចារ-
វិបត្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ចតូហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ
សង្គហិតា សិយា សង្ឃាទិសេសាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា
ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាចិត្តិយាបត្តិក្ខន្ធេន
សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ
ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋហន្តិ វាចតោ សមុដ្ឋហន្តិ
ន កាយតោ ន ចិត្តតោ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ

គឺបម្លួល (ក្នុងកិច្ចវិន្ទា)ជា លោកតាំងឡាយបង្វែរក្ដីប្រើត្រូវ កិច្ចតាំងឡាយ
គឺធ្វើគុជំ ចំពោះភិក្ខុនោះ ឥតមានពួកភិក្ខុសម្មតិឲ្យ ធ្វើឲ្យហួសប្រ-
មាណ មានរោមគ្រាស់ មិនមានទីឧបចារៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដកាលប្រយោគ
កាលនៅតែជាយតដុំមួយដុំទីហើយ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ លុះដុំជាយ
កមួយដុំនោះហើយស្រេច ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ភិក្ខុសម្គាល់ជា អ្នក
កើយស្រៀនធម៌ជាបទ ចំពោះអនុបសម្បន្ន ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។ ភិក្ខុត្រូវ
អាបត្តិ ៤ នេះ ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទី ៦ ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤
អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បេ ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧
ស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់
បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ២ គឺ សីលវិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន ។ បណ្ដា
កងនៃអាបត្តិទាំង ៧ លោកសង្គ្រោះជាកងអាបត្តិ ៤ គឺ កងនៃអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសក៏មាន កងនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យក៏មាន កងនៃអាបត្តិបាចិត្តិយៈ
ក៏មាន កងនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦
តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺ តាំងឡើងអំពីវាចា មិនតាំងឡើងអំពី
កាយ មិនតាំងឡើងអំពីចិត្តឡើយ ។ បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ ជាត់ជា

អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មតិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។

[៨៦៤] បឋមេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ បឋមេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន បញ្ច អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភិក្ខុ កប្បិយសញ្ញី សញ្ញាចិកាយ កុដឹ ករោតិ អទេសិតវត្ថុកំ បមាណាតិក្កន្តំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ បយោគេ ទុក្កដំ ឯកំ បិណ្ឌំ អនាគតេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស តស្មឹ បិណ្ឌេ អាគតេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ភិក្ខុ កប្បិយសញ្ញី បណីតភោជនានិ អត្តនោ អត្ថាយ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ ភិក្ខុ កប្បិយសញ្ញី ភិក្ខុនិយា វោសាសន្តិយា ន និវារេត្វា ភុញ្ជតិ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស ។ បឋមេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន ឥមា បញ្ច អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ បេ ។ សត្តន្នំ សមថានំ

អាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។

[៨៦៤] ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទី ១ ។ ត្រូវអាបត្តិ ៥ ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទី ១ គឺ ភិក្ខុសម្គាល់ថាគួរ ក៏ពាក់ព័ន្ធធ្វើកុដិ ដែលឥតមានពួកភិក្ខុសម្ដែងទីឲ្យ ធ្វើឲ្យហួសប្រមាណ មានហេតុភាស មិនមានទីឧបចារៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគ កាលនៅខ្វះដុំភក់មួយដុំទៀតហើយ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ លុះដុំភក់មួយដុំនោះហើយស្រេច ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ភិក្ខុសម្គាល់ថាគួរ ក៏សូមបណីតភោជនដើម្បីខ្លួនមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។ ភិក្ខុសម្គាល់ថាគួរ ហើយកាលបើមានភិក្ខុនីមកឈរបង្គាប់ (ឲ្យគេវត្តាសភោជន) មិនឃាត់ហាមឃាត់ហើយឆាន់ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៥ នេះ ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទី ១ ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បេ ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ ដោយ

កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ យា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ទ្វេ វិបត្តិយោ ភជន្តិ សិយា សីលវិបត្តិំ សិយា អាចារវិបត្តិំ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ បញ្ចហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា សង្ឃាទិសេសាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាចិត្តិយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាដិទេសនីយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋហន្តិ កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ន ចិត្តតោ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។

(៨៧០) ចតុត្ថេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ ចតុត្ថេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន ឆ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ ភិក្ខុ មេថុនំ ធម្មំ បដិសេវតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស ។ ភិក្ខុ អកប្បិយសញ្ញី សញ្ញាចិកាយ កុដឹ ការាបេតិ អទេសិតវត្ថុកំ បមាណាតិក្កន្តំ

រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ២ គឺ សីលវិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន ។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ លោកសង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិ ៥ គឺ កងនៃអាបត្តិសង្ឃាទិសេសក៏មាន កងនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យក៏មាន កងនៃអាបត្តិបាចិត្តិយៈក៏មាន កងនៃអាបត្តិបាដិទេសនីយៈក៏មាន កងនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានតែ ១ គឺ តាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនតាំងឡើងអំពីចិត្តឡើយ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។

(៨៧០) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទី ៤ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៦ ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទី ៤ គឺ ភិក្ខុសេពមេថុនធម្ម ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ។ ភិក្ខុសម្គាល់ថា មិនគួរ ក៏ធ្វើកុដិដោយការសូមដោយខ្លួនឯង ឥតមានទាយកភិក្ខុសង្ឃមិនបានសម្គាល់ទីឲ្យ ធ្វើឲ្យហួសប្រមាណ មាន

សារម្ភំ អបរិក្កមនំ បយោគេ ទុក្កដំ ឯកំ បិណ្ឌំ អនាគតេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស តស្មិំ បិណ្ឌេ អាគតេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ភិក្ខុ អកប្បិយសញ្ញី វិកាលេ ភោជនំ ភុញ្ជតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ ភិក្ខុ អកប្បិយសញ្ញី អញ្ញាតិកាយ ភិក្ខុនិយា អន្តរឃរំ បវិដ្ឋាយ ហត្ថតោ ខាទនីយំ វា ភោជនីយំ វា សហត្ថា បដិគ្គហេត្វា ភុញ្ជតិ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស ។ ឆដ្ឋេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន ឆ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ បេ ។ សត្តន្នំ សមុដ្ឋានំ កតិហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋន្តិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ទ្វេ វិបត្តិយោ ភជន្តិ សិយា សីលវិបត្តិំ សិយា អាចារវិបត្តិំ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ឆហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា បារាជិកាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា សង្ឃាទិសេសាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាចិត្តិយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាដិទេសនីយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។

ហេតុនោះ មិនមានទីទុយបាន: ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគ កាលបើនៅតែខ្វះអណ្ដូកមួយដុំទៀតហើយ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ លុះបួកដុំមួយនោះហើយស្រេច ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ភិក្ខុសម្គាល់ថា មិនគួរគឺបរិភោគភោជនាហារក្នុងវិកាល ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ: ។ ភិក្ខុសម្គាល់ថា មិនគួរ គឺទទួលខាទនីយៈភោជនីយាហារ អំពីដៃភិក្ខុនីមិនមែនជាញាតិ ដែលចូលទៅក្នុងចន្លោះផ្ទះ ដោយដៃរបស់ខ្លួន យកមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយ: ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៦ នេះ ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទី ៦ ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បេ ។ បណ្ដាសមុដ្ឋានទាំង ៧ ឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ២ គឺ សីលវិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន ។ បណ្ដាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ រាប់សង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិ ៦ គឺ កងនៃអាបត្តិបារាជិកក៏មាន កងនៃអាបត្តិសង្ឃាទិសេសក៏មាន កងនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យក៏មាន កងនៃអាបត្តិបាចិត្តិយ:ក៏មាន កងនៃអាបត្តិបាដិទេសនីយៈក៏មាន កងនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។

ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មតិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។

(៨៧១) បញ្ចមេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ បញ្ចមេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន ឆ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភិក្ខុ បាបិច្ឆោ ឥច្ឆាបកតោ អសន្តំ អភូតំ ឧត្តរិមនុស្សធម្មំ ឧល្លបតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស ។ ភិក្ខុ អកប្បិយសញ្ញី សមាទិសតិ កុដឹ មេ ករោថាតិ តស្ស កុដឹ ករោន្តិ អទេសិតវត្ថុកំ បមាណាតិក្កន្តំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ បយោគេ ទុក្កដំ ឯកំ បិណ្ឌំ អនាគតេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស តស្មឹ បិណ្ឌេ អាគតេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ភិក្ខុ អកប្បិយសញ្ញី អនុបសម្បន្នំ បទសោ ធម្មំ វាចេតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ ន ទុំ:សេទកាយោ ច វេត្ថុកាយោ

បណ្ដាសមុដ្ឋានទៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺ តាំងឡើង អំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចាឡើយ ។ បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ រាប់ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យ និងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។

[៨៧១] ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ដោយសមុដ្ឋានទៃអាបត្តិទី ៥ ។ ត្រូវអាបត្តិ ៦ ដោយសមុដ្ឋានទៃអាបត្តិទី ៥ គឺ ភិក្ខុមានសេចក្ដីប្រាថ្នាអាក្រក់ ស្រុតចុះអំណាចនៃសេចក្ដីប្រាថ្នា ក៏ពោលអួតឧត្តរិមនុស្សធម្ម ដែលមិនមាន ដែលមិនពិត ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ។ ភិក្ខុសម្គាល់ថា មិនគួរ ក៏បង្គាប់ (ភិក្ខុទាំងឡាយ) ថា លោកទាំងឡាយ ចូរធ្វើកុដិដើម្បី យើង ភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ធ្វើកុដិឲ្យភិក្ខុនោះ ឥតមានពួកភិក្ខុសម្ដែងទី ធ្វើឲ្យហួសប្រមាណ មានរបត់កាស់ មិនមានទីឧបចារៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគ កាលនៅតែបាយអបុកមួយដុំទៀតហើយ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ លុះបុកបាយអមួយដុំនោះហើយស្រេច ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ភិក្ខុសម្គាល់ថាមិនគួរ ក៏បង្រៀនធម៌ជាបទៗ ដល់អនុបសម្បន្ន ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុមិនប្រាថ្នាដើម្បីនៅ មិនប្រាថ្នាដើម្បីប្រាប

វិបត្តិ ភាគ ឆអាបត្តិសមុដ្ឋានវារោ

ន ឧញ្ញំ អក្កោសកាមោ ទវកម្យតា ហីនេន ហីនំ វទតិ អាបត្តិ ទុព្ភាសិតស្ស ។ ឆដ្ឋេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន ឥមា ឆ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ បេ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ទ្វេ វិបត្តិយោ ភជន្តិ សិយា សីលវិបត្តិ សិយា អាចារវិបត្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ឆហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា បារាជិកាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា សង្ឃាទិសេសាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាចិត្តិយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុព្ភាសិតាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋហន្តិ វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ន កាយតោ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។

វិបត្តិវារៈ សមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ៦ យ៉ាង និងការបត្តិការ.

មិនប្រាថ្នាដើម្បីជេរបង្អាប់ ត្រូវតែនិយាយលេង គោលស់ដល់បុគ្គលថោកទាបដោយពាក្យដ៏ថោកទាប ត្រូវអាបត្តិទុព្ភាសិត ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៦ នេះ ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទី ៦ ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូល ក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បេ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូល ក្នុងវិបត្តិ ២ គឺ សីលវិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន ។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ រាប់សង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិ ៦ គឺ កងនៃអាបត្តិបារាជិកក៏មាន កងនៃអាបត្តិសង្ឃាទិសេសក៏មាន កងនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យក៏មាន កងនៃអាបត្តិបាចិត្តិយៈក៏មាន កងនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន កងនៃអាបត្តិទុព្ភាសិតក៏មាន ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺ តាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីកាយឡើយ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។

(៨៧៦) ឆដ្ឋេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ ឆដ្ឋេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន ឆ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភិក្ខុ សំវិទហិត្វា ភណ្ឌំ អវហរតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស ។ ភិក្ខុ អកប្បិយសញ្ញី សំវិទហិត្វា កុដឹ ករោតិ អទេសិតវត្ថុកំ បមាណាតិក្កន្តំ សារម្ភំ អបរិក្កមនំ បយោគេ ទុក្កដំ ឯកំ បិណ្ឌំ អនាគតេ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស តស្មឹ បិណ្ឌេ អាគតេ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ ភិក្ខុ អកប្បិយសញ្ញី បណីតភោជនានិ អត្តនោ អត្ថាយ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ ភិក្ខុ អកប្បិយសញ្ញី ភិក្ខុនិយា វោសាសន្តិយា ន និវារេត្វា ភុញ្ជតិ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស ។ ឆដ្ឋេន អាបត្តិសមុដ្ឋានេន ឥមា ឆ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋហន្តិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ

(៨៧៦) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ដោយសមុដ្ឋាន នៃអាបត្តិទី ៦ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៦ ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទី ៦ គឺ ភិក្ខុបបួល (ភិក្ខុដទៃគ្នា) ទៅលួចទ្រព្យគេ ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ។ ភិក្ខុសំគាល់ថាមិនគួរ ក៏ចាត់ចែងធ្វើកុដិ ឥតមានពួកភិក្ខុសម្តែងទីឲ្យ ធ្វើឲ្យហួសប្រមាណ មាន ហេតុតាស់ មិនមានទីឧបចារៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដក្នុងប្រយោគ កាលនៅ តែដុំឥដ្ឋមួយដុំទៀតហើយ ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ លុះដុំឥដ្ឋមួយដុំ នោះហើយស្រេច ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ភិក្ខុសំគាល់ថាមិនគួរ ក៏ សូមបណីតភោជនដើម្បីខ្លួន យកមកឆាន់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។ ភិក្ខុ សំគាល់ថា មិនគួរ កាលបើមានភិក្ខុនីមកឈរបង្គាប់ (ឲ្យគេអង្គាសខា- ទនីយភោជនីយាហារ) មិនបានហាមឃាត់ហើយឆាន់ ត្រូវអាបត្តិបាដិ- ទេសនីយៈ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៦ នេះ ដោយសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទី ៦ ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ រាប់សង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើង ដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ ចាត់ជាអធិករណ៍ណា ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧

វីសតិ ភាគ អាបត្តិសមុដ្ឋានគាថាបត្តិកំ

កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ទ្វេ វិបត្តិយោ ភជន្តិ សិយា សីលវិបត្តឹ សិយា អាចារវិបត្តឹ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ឆហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា បារាជិកាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា សង្ឃាទិសេសាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាចិត្តិយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាដិទេសនីយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋហន្តិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច(១) ។

អាបត្តិសមុដ្ឋានគាថាបត្តិកំ និដ្ឋិតំ ចុទ្ទសមំ ។

១ ម. ឧ. ភាតិ ។

វីសតិភាគៈ សមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ៦ និងកណ្ឌាបត្តិកៈ

ស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ២ គឺ សីលវិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន ។ បណ្តាគំនរនៃអាបត្តិទាំង ៧ លោកសង្គ្រោះ ដោយគំនរនៃអាបត្តិ ៦ គឺ គំនរនៃអាបត្តិបារាជិកក៏មាន គំនរនៃអាបត្តិសង្ឃាទិសេសក៏មាន គំនរនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យក៏មាន គំនរនៃអាបត្តិបាចិត្តិយៈក៏មាន គំនរនៃអាបត្តិបាដិទេសនីយៈក៏មាន គំនរនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺ តាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ ស្ងប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។

ចប់ សមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ៦ និងកណ្ឌាបត្តិកៈ ជាគម្រប់ ១៤ ។

(៨៧៣) សមុដ្ឋានា កាយិកា អនន្តទស្សិនា
អក្ខាតា លោកហិតេន វិវេកទស្សិនា
អាបត្តិយោ តេន សមុដ្ឋិតា កតិ
បុច្ឆាមិ តំ ព្រូហិ វិភង្គកោវិទ ។
សមុដ្ឋានា កាយិកា អនន្តទស្សិនា
អក្ខាតា លោកហិតេន វិវេកទស្សិនា
អាបត្តិយោ តេន សមុដ្ឋិតា បញ្ច ។
ឯតន្តេ អក្ខាមិ វិភង្គកោវិទ ។
សមុដ្ឋានា វាចសិកា អនន្តទស្សិនា
អក្ខាតា លោកហិតេន វិវេកទស្សិនា
អាបត្តិយោ តេន សមុដ្ឋិតា កតិ
បុច្ឆាមិ តំ ព្រូហិ វិភង្គកោវិទ ។

[៨៧៣] (សួរថា) សមុដ្ឋាន ដែលប្រកបដោយកាយ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឃើញនូវធម៌គ្មានទីបំផុត មានព្រះហឫទ័យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក ទ្រង់ឃើញនូវវិវេកធម៌ បានសម្តែងហើយថា អាបត្តិប៉ុន្មាន ដែលតាំងឡើងអំពីកាយនោះ បពិត្រលោកអ្នកឈ្លាសក្នុងវិភង្គ ខ្ញុំសូមសួរនូវសមុដ្ឋាន ដែលកើតអំពីកាយនោះ សូមលោកឆ្លើយមក ។ (ឆ្លើយថា) សមុដ្ឋានដែលប្រកបដោយកាយ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឃើញនូវធម៌គ្មានទីបំផុត មានព្រះហឫទ័យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក ទ្រង់ឃើញនូវវិវេកធម៌ បានសម្តែងហើយថា អាបត្តិដែលតាំងឡើងអំពីកាយនោះ មាន ៥ គឺ ។ បពិត្រលោកអ្នកឈ្លាសក្នុងវិភង្គ ខ្ញុំនឹងប្រាប់នូវសមុដ្ឋាន ដែលកើតឡើងអំពីកាយនុ៎ះ ដល់លោក ។ សមុដ្ឋាន ដែលប្រកបដោយវាចា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឃើញនូវធម៌គ្មានទីបំផុត មានព្រះហឫទ័យជាប្រយោជន៍ ដល់សត្វលោក ទ្រង់ឃើញនូវវិវេកធម៌ បានសម្តែងហើយថា អាបត្តិប៉ុន្មាន ដែលតាំងឡើងអំពីវាចានោះ បពិត្រលោកអ្នកឈ្លាសក្នុងវិភង្គ ខ្ញុំសូមសួរនូវសមុដ្ឋានដែលកើតអំពីវាចានោះ សូមលោកឆ្លើយមក ។

សមុដ្ឋានា វចសិកា អនន្តទស្សិនា

អក្ខាតា លោកហិតេន វិវេកទស្សិនា

អាបត្តិយោ តេន សមុដ្ឋិតា ចតស្សោ ។

ឯតន្តេ អក្ខាមិ វិភង្គកោវិទ ។

សមុដ្ឋានា កាយិកា វចសិកា អនន្តទស្សិនា

អក្ខាតា លោកហិតេន វិវេកទស្សិនា

អាបត្តិយោ តេន សមុដ្ឋិតា កតិ

បុច្ឆាមិ តំ ព្រូហិ វិភង្គកោវិទ ។

សមុដ្ឋានា កាយិកា វចសិកា អនន្តទស្សិនា

អក្ខាតា លោកហិតេន វិវេកទស្សិនា

សមុដ្ឋាន ដែលប្រកបដោយវាចា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឃើញនូវធម៌គ្មានទីបំផុត មានព្រះហឫទ័យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក ទ្រង់ឃើញនូវវិវេកធម៌ ត្រាស់សម្តែងហើយថា អាបត្តិដែលតាំងឡើងអំពីវាចានោះ មាន ៤ ។ បពិត្រលោកអ្នកឈ្លាសក្នុងវិភង្គ ខ្ញុំប្រាប់នូវសមុដ្ឋានដែលកើតអំពីវាចានោះដល់លោក ។ សមុដ្ឋាន ដែលតាំងឡើងអំពីកាយនិងតាំងឡើងអំពីវាចា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឃើញនូវធម៌គ្មានទីបំផុត មានព្រះហឫទ័យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក ទ្រង់ឃើញនូវវិវេកធម៌ ត្រាស់សម្តែងហើយថា អាបត្តិប៉ុន្មាន ដែលតាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចានោះ បពិត្រលោកអ្នកឈ្លាសក្នុងវិភង្គ ខ្ញុំសូមសួរនូវសមុដ្ឋានដែលតាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចានោះ សូមលោកឆ្លើយមក ។ សមុដ្ឋានដែលតាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចា ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឃើញនូវធម៌គ្មានទីបំផុត មានព្រះហឫទ័យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក ទ្រង់ឃើញនូវវិវេកធម៌ ត្រាស់សម្តែងហើយ

អាបត្តិយោ តេន សមុដ្ឋិតា បញ្ច ។
បញ្ចេតេ អក្ខាមិ វិភង្គកោវិទ ។
សមុដ្ឋិតា កាយិកា មានសិកា អនន្តទស្សិនា
អក្ខាតា លោកហិតេន វិវេកទស្សិនា
អាបត្តិយោ តេន សមុដ្ឋិតា កតិ
បុច្ឆាមិ តំ ព្រូហិ វិភង្គកោវិទ ។
សមុដ្ឋិតា កាយិកា មានសិកា អនន្តទស្សិនា
អក្ខាតា លោកហិតេន វិវេកទស្សិនា
អាបត្តិយោ តេន សមុដ្ឋិតា ឆ ។
ឆេតេ អក្ខាមិ វិភង្គកោវិទ ។
សមុដ្ឋិតា វាចសិកា មានសិកា អនន្តទស្សិនា

ថា អាបត្តិ ដែលតាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចានោះ មាន ៥ ។ បពិត្រលោកអ្នកឈ្លាសក្នុងវិភង្គ ខ្ញុំប្រាប់នូវសមុដ្ឋានទាំងនេះដល់លោក ។ សមុដ្ឋាន ដែលតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឃើញនូវធម៌គ្មានទីបំផុត មានព្រះហឫទ័យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក ទ្រង់ឃើញនូវវិវេកធម៌ បានសម្តែងហើយថា អាបត្តិប៉ុន្មាន ដែលតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្តនោះ បពិត្រលោកអ្នកឈ្លាសក្នុងវិភង្គ ខ្ញុំសូមសួរនូវសមុដ្ឋានដែលតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្តនោះ សូមលោកឆ្លើយមក ។ សមុដ្ឋាន ដែលតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឃើញនូវធម៌គ្មានទីបំផុត មានព្រះហឫទ័យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក ទ្រង់ឃើញនូវវិវេកធម៌ បានសម្តែងហើយថា អាបត្តិ ដែលតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្តនោះ មាន ៦ ។ បពិត្រលោកអ្នកឈ្លាសក្នុងវិភង្គ ខ្ញុំប្រាប់នូវសមុដ្ឋានដែលតាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្តនោះ ដល់លោក ។ សមុដ្ឋាន ដែលតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឃើញនូវធម៌គ្មានទីបំផុត មានព្រះហឫទ័យជាប្រយោជន៍

អច្ចន្តា លោកហិតេន វិវេកទស្សិនា

អាបត្តិយោ តេន សមុដ្ឋិតា កតិ

បុច្ឆាមិ តំ ព្រូហិ វិភត្តិកោវិទ ។

សមុដ្ឋានា វាចសិកា មានសិកា អនន្តទស្សិនា

អច្ចន្តា លោកហិតេន វិវេកទស្សិនា

អាបត្តិយោ តេន សមុដ្ឋិតា ឆ ។

ឯតំ តេ អក្ខាមិ វិភត្តិកោវិទ ។

សមុដ្ឋានា កាយិកា វាចសិកា មានសិកា អនន្តទស្សិនា

អច្ចន្តា លោកហិតេន វិវេកទស្សិនា

អាបត្តិយោ តេន សមុដ្ឋិតា កតិ

បុច្ឆាមិ តំ ព្រូហិ វិភត្តិកោវិទ ។

ដល់សត្វលោក ទ្រង់ឃើញនូវវិវេកធម៌ ព្រះសម្ពុទ្ធហើយថា អាបត្តិប៉ុន្មាន ដែលតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្តនោះ បពិត្រលោកអ្នកឈ្លាសក្នុងវិភត្តិ ខ្ញុំសូមសួរនូវសមុដ្ឋាន ដែលតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្តនោះ សូមលោកឆ្លើយមក ។ សមុដ្ឋាន ដែលតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឃើញនូវនិព្វានទីបំផុត មានព្រះហឫទ័យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក ទ្រង់ឃើញនូវវិវេកធម៌ ព្រះសម្ពុទ្ធមកហើយថា អាបត្តិ ដែលតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្តនោះ មាន ៦ ។ បពិត្រលោកអ្នកឈ្លាសក្នុងវិភត្តិ ខ្ញុំប្រាប់នូវសមុដ្ឋាន ដែលតាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្តនោះ ដល់លោក ។ សមុដ្ឋាន ដែលតាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឃើញនូវនិព្វានទីបំផុត មានព្រះហឫទ័យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក ទ្រង់ឃើញនូវវិវេកធម៌ ព្រះសម្ពុទ្ធមកហើយថា អាបត្តិប៉ុន្មាន ដែលតាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្តនោះ បពិត្រលោកអ្នកឈ្លាសក្នុងវិភត្តិ ខ្ញុំសូមសួរនូវសមុដ្ឋាន ដែលតាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្តនោះ សូមលោកឆ្លើយមក ។

សមុដ្ឋានា កាយិកា វាចសិកា មានសិកា អនន្តទស្សិនា

អក្ខាតា លោកហិតេន វិវេកទស្សិនា

អាបត្តិយោ តេន សមុដ្ឋិតា ច ។

យំ តេ អក្ខាមិ វិភង្គកោវិទាតិ ។

អាបត្តិសមុដ្ឋានគាថា និដ្ឋិតា តតិយា ។

[៨៧៦] សីលវិបត្តិប្បច្ចយា កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ សីលវិបត្តិប្បច្ចយា ចតស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភិក្ខុនី ជានំ បារាជិកំ ធម្មំ បដិច្ឆាទេតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស ។ វេមតិកា បដិច្ឆាទេតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសំ បដិច្ឆាទេតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ អត្តនោ ទុដ្ឋុល្លំ អាបត្តិំ បដិច្ឆាទេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ សីលវិបត្តិប្បច្ចយា ឥមា ចតស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។បេ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។

សមុដ្ឋាន ដែលតាំងឡើងអំពីកាយវាចាចិត្ត ព្រះតថាគត ទ្រង់ឃើញនូវធម៌ឥតមានទីបំផុត មានព្រះហឫទ័យជាប្រយោជន៍ដល់សត្វលោក ទ្រង់ឃើញនូវវិវេកធម៌ បានសំដែងហើយថា អាបត្តិ ដែលតាំងឡើងអំពីកាយវាចាចិត្តនោះ មាន ៦ ។ បពិត្រលោកអ្នកឈ្លាសក្នុងវិភង្គ ខ្ញុំប្រាប់នូវសមុដ្ឋានដែលតាំងឡើងអំពីកាយវាចាចិត្តនោះ ដល់លោក ។

ចប់ អាបត្តិសមុដ្ឋានគាថា ជាគម្រប់ ៣ ។

[៨៧៦] (សួរថា) ភិក្ខុ ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះសីលវិបត្តិជាបច្ច័យ ។ (ឆ្លើយថា) ត្រូវអាបត្តិ ៤ ព្រោះសីលវិបត្តិជាបច្ច័យ គឺ ភិក្ខុនីដឹងថា (ភិក្ខុនីដទៃ) ត្រូវអាបត្តិបារាជិកហើយ បិទបាំងទុក ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ១ ភិក្ខុនី មានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុក ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ១ ភិក្ខុបិទបាំងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ១ ភិក្ខុបិទបាំងអាបត្តិអាក្រក់របស់ខ្លួន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ១ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៤ នេះ ព្រោះសីលវិបត្តិជាបច្ច័យ ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។បេ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយ

តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ទ្វេ វិបត្តិយោ ភជន្តិ សិយា សីលវិបត្តឹ សិយា អាចារវិបត្តឹ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ចតូហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា បារាជិកាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាចិត្តិយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋហន្តិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។

(៨៧៨) អាចារវិបត្តិប្បច្ចយា កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ អាចារវិបត្តិប្បច្ចយា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អាចារវិបត្តឹ បដិច្ឆាទេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អាចារវិបត្តិប្បច្ចយា ឥមំ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ ។ សា អាបត្តិ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជតិ ។ បេ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ ។

សមថៈប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ២ គឺ សីលវិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន ។ បណ្ដាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ សង្គ្រោះ ដោយកងនៃអាបត្តិ ៤ គឺ កងនៃអាបត្តិបារាជិកក៏មាន កងនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យក៏មាន កងនៃអាបត្តិបាចិត្តិយៈក៏មាន កងនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺ តាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត ។ បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ ស្ងប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។

(៨៧៨) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះអាចារវិបត្តិជាបច្ច័យ ។ ភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តិ ១ ព្រោះអាចារវិបត្តិជាបច្ច័យ គឺ ភិក្ខុបិទបាំងអាចារវិបត្តិ (របស់ភិក្ខុដទៃ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ១ នេះ ព្រោះអាចារវិបត្តិជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បេ ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ ស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។

សា អាបត្តិ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ឯកំ វិបត្តឹ ភជតិ អាចារ-
វិបត្តឹ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ឯកេន អាបត្តិក្ខន្ធេន
សង្គហិតា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋា-
នានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច
វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ ចតុន្នំ អធិករ-
ណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ
សមថេហិ សម្មតិ សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករ-
ណេន ច ឥ សិយា សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណ-
វត្ថារកេន ច ។

(៤៣៦) ទិដ្ឋិវិបត្តិប្បច្ចយា កតិ អាបត្តិយោ អា-
បជ្ជតិ ។ ទិដ្ឋិវិបត្តិប្បច្ចយា ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ
នប្បដិនិស្សជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ
ទុក្កដា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។
ទិដ្ឋិវិបត្តិប្បច្ចយា ឥមា ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តា
អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ បេ ។

បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ១ គឺ អាចារវិបត្តិ ។
បណ្តាគំនរនៃអាបត្តិទាំង ៧ រាប់សង្គ្រោះដោយគំនរនៃអាបត្តិ ១ គឺ គំនរនៃ
អាបត្តិទុក្កដ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយស-
មុដ្ឋាន ១ គឺតាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤
រាប់ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈ
៣ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏បាន ដោយសម្មុខាវិន័យ
និងតិណវត្ថារកៈក៏បាន ។

(៤៣៦) ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះទិដ្ឋិវិបត្តិជាបច្ច័យ ។ ភិក្ខុ
ត្រូវអាបត្តិ ២ ព្រោះទិដ្ឋិវិបត្តិជាបច្ច័យ គឺ កាលភិក្ខុទាំងឡាយសូត្រ
សមនុភាសនកម្មចប់ ជាគម្រប់ ៣ ដងហើយ ភិក្ខុមិនព្រមលះបង់ទិដ្ឋិ
អាក្រក់ចេញ កាលបើចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ កាលបើចប់កម្មវាចា
២ លើក ត្រូវអាបត្តិទុក្កដទាំងឡាយ លុះចប់កម្មវាចា ត្រូវអាបត្តិ
បាចិត្តិយៈ ។ ភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តិ ២ នេះ ព្រោះទិដ្ឋិវិបត្តិជាបច្ច័យ ។
បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បេ ។

សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ឯកំ វិបត្តិំ ភជន្តិ អាចារវិបត្តិំ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ទ្វីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋហន្តិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។

(៨៧៧) អាជីវវិបត្តិប្បច្ចយា កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ អាជីវវិបត្តិប្បច្ចយា ឆ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អាជីវហេតុ អាជីវការណា បាបិច្ឆោ ឥច្ឆាបកតោ អសន្តំ អភូតំ ឧត្តរិមនុស្សធម្មំ ឧល្លបតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស ។ អាជីវហេតុ អាជីវការណា សញ្ចរិត្តំ សមាបជ្ជតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ អាជីវហេតុ អាជីវការណា យោ តេ វិហារេ វសតិ សោ ភិក្ខុ អរហាតិ

បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ១ គឺ អាចារវិបត្តិ ។ បណ្ដាគងនៃអាបត្តិទាំង ៧ រាប់សង្គ្រោះ ដោយគងនៃអាបត្តិ ២ គឺ គងនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យៈក៏មាន គងនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺ តាំងឡើងអំពីកាយវាចាចិត្ត ។ បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យ និងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។

(៨៧៧) ភិក្ខុនឹងត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះអាជីវវិបត្តិជាបច្ច័យ ។ ត្រូវអាបត្តិ ៦ ព្រោះអាជីវវិបត្តិជាបច្ច័យ គឺ ភិក្ខុមានសេចក្ដីប្រាថ្នាអាក្រក់ ល្មោភដោយសេចក្ដីប្រាថ្នា ក៏អួតឧត្តរិមនុស្សធម្ម ដែលមិនមាន មិនពិត ព្រោះហេតុអាជីវៈ ព្រោះដំណើរអាជីវៈ ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ។ ភិក្ខុនិយាយនាំដំណឹងប្រុសស្រីឲ្យបានគ្នាជាប្ដីប្រពន្ធ ព្រោះហេតុអាជីវៈ ព្រោះដំណើរអាជីវៈ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ភិក្ខុនិយាយ (ប្រាប់គេ) ថា ភិក្ខុណា នៅក្នុងវិហាររបស់អ្នក ភិក្ខុនោះ ជាអរហន្តដូច្នេះ ព្រោះហេតុអាជីវៈ ព្រោះដំណើរអាជីវៈ កាលបើអ្នកស្ដាប់ដឹង

គណ្ហាតិ បវារិតេន វុត្តស្ស អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ អាជីវហេតុ អាជីវការណា ភិក្ខុ បណីតភោជនានិ អត្តនោ អត្ថាយ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ អាជីវហេតុ អាជីវការណា ភិក្ខុនី បណីតភោជនានិ អត្តនោ អត្ថាយ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជតិ អាបត្តិ បាដិទេសនីយស្ស ។ អាជីវហេតុ អាជីវការណា ភិក្ខុ(១) សូបំ វា ឱទនំ វា អគិលានោ អត្តនោ អត្ថាយ វិញ្ញាបេត្វា ភុញ្ជតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អាជីវវិបត្តិប្បច្ចយា ឥមា ឆ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ បេ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ទ្វេ វិបត្តិយោ ភជន្តិ សិយា សីលវិបត្តឹ សិយា អាចារវិបត្តឹ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ឆហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា បារាជិកាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា សង្ឃាទិសេសាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាចិត្តិយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា

១ ឱ. ម. ពោត្ថកេសុ ភិក្ខូតិ បាឋោ ន ទិស្សតិ ។

សេចក្ដីថ្លែស់ (ភិក្ខុនោះ) ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុ សូមបណីតភោជន ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួនឆាន់ ព្រោះហេតុអាជីវៈ ព្រោះដំណើរអាជីវៈ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។ ភិក្ខុនី សូមបណីតភោជន ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន ឆាន់ ព្រោះហេតុអាជីវៈ ព្រោះដំណើរអាជីវៈ ត្រូវអាបត្តិបាដិទេសនីយៈ ។ ភិក្ខុមិនឈឺ សូមសម្ល ឬបាយ ដើម្បីប្រយោជន៍ខ្លួន យកមកឆាន់ ព្រោះហេតុអាជីវៈ ព្រោះដំណើរអាជីវៈ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ៦ នេះ ព្រោះអាជីវវិបត្តិជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បេ ។ បណ្ដាសមថៈ ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ២ គឺ សីលវិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន ។ បណ្ដាគងនៃអាបត្តិទាំង ៧ សង្គ្រោះដោយគងនៃអាបត្តិ ៦ គឺ គងនៃអាបត្តិបារាជិកក៏មាន គងនៃអាបត្តិសង្ឃាទិសេសក៏មាន គងនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យក៏មាន គងនៃអាបត្តិបាចិត្តិយៈក៏មាន គងនៃអាបត្តិ

បាដិទេសនីយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ សិយា កាយតោ សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ ន ចិត្តតោ សិយា វាចតោ សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន ចិត្តតោ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ ទ្វីហិ សមថេហិ សម្មតិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។

វិបត្តិប្បច្ចយវារំ និដ្ឋិតំ បឋមំ ។

(៨៧៨) វិវាទាធិករណប្បច្ចយា កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ វិវាទាធិករណប្បច្ចយា ទ្វេ អាបត្តិយោ

បាដិទេសនីយៈក៏មាន គឺនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺ តាំងឡើងអំពីកាយ មិនតាំងឡើងអំពីវាចា មិនតាំងឡើងអំពីចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីវាចា មិនតាំងឡើងអំពីកាយ មិនតាំងឡើងអំពីចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិងវាចា មិនតាំងឡើងអំពីចិត្តក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយនិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចាក៏មាន តាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីកាយក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្តក៏មាន ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ ទាក់ទងអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ២ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។

ចប់ វិបត្តិប្បច្ចយវារៈ ជាគម្រប់ ១ ។

(៨៧៨) ភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះវិវាទាធិករណ៍ជាបច្ច័យ ។ ភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តិ ២ ព្រោះវិវាទាធិករណ៍ជាបច្ច័យ គឺ ភិក្ខុពោលពាក្យ

អាបជ្ជតិ ឧបសម្បន្នំ ឱមសតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ អនុបសម្បន្នំ ឱមសតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ វិវាទាធិករណប្បច្ចយា ឥមា ទ្វេ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ បេ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ឯកំ វិបត្តិំ ភជន្តិ អាចារវិបត្តិំ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ទ្វីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា បាចិត្តិយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋហន្តិ សិយា កាយតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ន វាចតោ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ន កាយតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។

ដាក់ដោយឧបសម្បន្ន ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ១ ភិក្ខុពោលពាក្យដាក់ដោយអនុបសម្បន្ន ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ១ ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិ ២ នេះ ព្រោះវិវាទាធិករណ៍ជាបច្ច័យ ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បេ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ១ គឺ អាចារវិបត្តិ ។ បណ្តាគងនៃអាបត្តិទាំង ៧ រាប់សង្គ្រោះដោយគងនៃអាបត្តិ ២ គឺ គងនៃអាបត្តិបាចិត្តិយៈក៏មាន គងនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ អាបត្តិទាំងនោះ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ គឺ តាំងឡើងអំពីកាយចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីវាចាក៏មាន តាំងឡើងអំពីវាចាចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីកាយក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយវាចាចិត្តក៏មាន ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។

[៨៣៩] អនុវាទាធិករណបច្ចយា កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ អនុវាទាធិករណបច្ចយា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភិក្ខុំ អមូលកេន បារាជិកេន ធម្មេន អនុទ្ធំសេតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ អមូលកេន សង្ឃាទិសេសេន អនុទ្ធំសេតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ អមូលិកាយ អាចារវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុវាទាធិករណបច្ចយា ឥមា តិស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ បេ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ទ្វេ វិបត្តិយោ ភជន្តិ សិយា សីលវិបត្តិំ សិយា អាចារវិបត្តិំ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ តីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា សង្ឃាទិសេសាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាចិត្តិយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ តីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋហន្តិ សិយា កាយតោ ច

[៨៣៩] ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះអនុវាទាធិករណ៍ជាបច្ច័យ ។ ភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តិ ៣ ព្រោះអនុវាទាធិករណ៍ជាបច្ច័យ គឺ ភិក្ខុចោទភិក្ខុដទៃ ដោយអាបត្តិបារាជិកមិនមានមូល ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ភិក្ខុចោទភិក្ខុដទៃ ដោយអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមិនមានមូល ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។ ភិក្ខុចោទភិក្ខុដទៃ ដោយអាចារវិបត្តិមិនមានមូល ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តិ ៣ នេះ ព្រោះអនុវាទាធិករណ៍ជាបច្ច័យ ។ បណ្ដាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បេ ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ ស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ បណ្ដាវិបត្តិ ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ២ គឺ សីលវិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន ។ បណ្ដាគំនរនៃអាបត្តិទាំង ៧ រាប់សង្គ្រោះដោយគំនរនៃអាបត្តិ ៣ គឺ គំនរនៃអាបត្តិសង្ឃាទិសេសក៏មាន គំនរនៃអាបត្តិបាចិត្តិយៈក៏មាន គំនរនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។ បណ្ដាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ៣ គឺ តាំងឡើងអំពីកាយ

ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន វាចតោ សិយា វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ន កាយតោ សិយា កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មតិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។

[៨៨០] អាបត្តាធិករណប្បច្ចយា កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ អាបត្តាធិករណប្បច្ចយា ចតស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ភិក្ខុនី ជានំ បារាជិកំ ធម្មំ បដិច្ឆាទេតិ អាបត្តិ បារាជិកស្ស ។ វេមតិកា បដិច្ឆាទេតិ អាបត្តិ ថុល្លច្ចយស្ស ។ ភិក្ខុ សង្ឃាទិសេសំ បដិច្ឆាទេតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ អាចារវិបត្តឹ បដិច្ឆាទេតិ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អាបត្តាធិករណប្បច្ចយា ឥមា ចតស្សោ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ បេ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ តា អាបត្តិយោ

នឹងចិត្ត មិនមែនតាំងឡើងអំពីវាចាក៏មាន តាំងឡើងអំពីវាចានិងចិត្ត មិនតាំងឡើងអំពីកាយក៏មាន តាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្តក៏មាន ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ ចាត់ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។

[៨៨០] ភិក្ខុ ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះអាបត្តាធិករណ៍ជាបច្ច័យ ។ ត្រូវអាបត្តិ ៤ ព្រោះអាបត្តាធិករណ៍ជាបច្ច័យ គឺ ភិក្ខុនីដឹងជាក់ (ភិក្ខុនីដទៃ) ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ហើយបិទបាំងទុក ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ។ ភិក្ខុនីមានសេចក្តីសង្ស័យហើយ បិទបាំង (នូវអាបត្តិបារាជិកដែលខ្លួនដឹងហើយ) ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យ ។ ភិក្ខុបិទបាំងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយ ។ ភិក្ខុបិទបាំងអាចារវិបត្តិ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ភិក្ខុ ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិ ៤ នេះ ព្រោះអាបត្តាធិករណ៍ជាបច្ច័យ ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បេ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ បណ្តា

ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ទ្វេ វិបត្តិយោ ភជន្តិ សិយា សីលវិបត្តិ សិយា អាចារវិបត្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ចតូហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា បារាជិកាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាចិត្តិយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋាតិ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋាតិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មតិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។

[៨៨១] កិច្ចាធិករណប្បច្ចយា កតិ អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ កិច្ចាធិករណប្បច្ចយា បញ្ច អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឧក្ខិត្តានុវត្តិកា ភិក្ខុនី យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ នប្បដិនិស្សជ្ជតិ ញត្តិយា ទុក្កដំ ទ្វីហិ កម្មវាចាហិ ថុល្លច្ចយា កម្មវាចាបរិយោសានេ អាបត្តិ បារាជិកស្ស ។ ភេទកានុវត្តកា ភិក្ខូ យាវតតិយំ

វិបត្តិទាំង ៤ គឺអាបត្តិនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ២ គឺ សីលវិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន ។ បណ្តាគងនៃអាបត្តិទាំង ៧ រាប់សង្គ្រោះដោយគងនៃអាបត្តិ ៤ គឺ គងនៃអាបត្តិបារាជិកក៏មាន គងនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យក៏មាន គងនៃអាបត្តិបាចិត្តិយៈក៏មាន គងនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺ តាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ រាប់ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។

[៨៨១] ភិក្ខុ ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិប៉ុន្មាន ព្រោះកិច្ចាធិករណ៍ជាបច្ច័យ ។ ត្រូវអាបត្តិ ៥ ព្រោះកិច្ចាធិករណ៍ជាបច្ច័យ គឺ ភិក្ខុនីជាអ្នកប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្ម ជាគម្រប់ ៣ ដងហើយ នៅតែមិនលះបង់ លុះចប់ញត្តិ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ចប់កម្មវាចាពីរលើក ត្រូវអាបត្តិថុល្លច្ច័យទាំងពីរ លុះចប់កម្មវាចា ត្រូវអាបត្តិបារាជិក ។ ពួកភិក្ខុប្រព្រឹត្តតាមភិក្ខុអ្នកបំបែកសង្ឃ កាលបើសង្ឃសូត្រសមនុភាសនកម្ម ជាគម្រប់ ៣ ដងហើយ នៅ

សមនុភាសនាយ ឧប្បជ្ជតិ អាបត្តិ សង្ឃាទិសេសស្ស ។ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា យាវតតិយំ សមនុភាសនាយ ឧប្បជ្ជតិ អាបត្តិ បាចិត្តិយស្ស ។ កិច្ចាធិករណប្បច្ចយា ឥមា បញ្ច អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ បេ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ តា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ទ្វេ វិបត្តិយោ ភជន្តិ សិយា សីលវិបត្តឹ សិយា អាចារវិបត្តឹ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ បញ្ចហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា សិយា បារាជិកាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា សង្ឃាទិសេសាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ថុល្លច្ចយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា បាចិត្តិយាបត្តិក្ខន្ធេន សិយា ទុក្កដាបត្តិក្ខន្ធេន ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ឯកេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋហន្តិ ។ កាយតោ ច វាចតោ ច ចិត្តតោ ច សមុដ្ឋហន្តិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ តីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សិយា សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច សិយា សម្មុខាវិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។

តែមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ។ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិអាក្រក់ កាលបើសង្ឃស្មូត្រសមនុភាសនកម្ម ជាគម្រប់ ៣ ដងចប់ហើយ នៅតែមិនលះបង់ ត្រូវអាបត្តិបាចិត្តិយៈ ។ ភិក្ខុ ភិក្ខុនី ត្រូវអាបត្តិ ៥ នេះ ព្រោះកិច្ចាធិករណ៍ជាបច្ច័យ ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បេ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងនោះ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិ ២ គឺ សីលវិបត្តិក៏មាន អាចារវិបត្តិក៏មាន ។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ រាប់សង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិ ៥ គឺ កងនៃអាបត្តិបារាជិកក៏មាន កងនៃអាបត្តិសង្ឃាទិសេសក៏មាន កងនៃអាបត្តិថុល្លច្ច័យក៏មាន កងនៃអាបត្តិបាចិត្តិយៈក៏មាន កងនៃអាបត្តិទុក្កដក៏មាន ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋាន ១ គឺ តាំងឡើងអំពីកាយវាចានិងចិត្ត ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ ជាអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យនិងបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន ដោយសម្មុខាវិន័យនិងតិណវត្ថារកៈក៏មាន ។

[៩៩២] ឋបេត្វា សត្ត អាបត្តិយោ សត្ត អាបត្តិក្ខន្ធេ អវសេសា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ កតិ វិបត្តិយោ ភជន្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ កតីហិ អាបត្តិក្ខន្ធេហិ សង្គហិតា ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ កតីហិ សមុដ្ឋានេហិ សមុដ្ឋហន្តិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ ឋបេត្វា សត្ត អាបត្តិយោ សត្ត អាបត្តិក្ខន្ធេ អវសេសា អាបត្តិយោ ចតុន្នំ វិបត្តីនំ ន កតមំ វិបត្តឹ ភជន្តិ ។ សត្តន្នំ អាបត្តិក្ខន្ធានំ ន(១) កតមេន អាបត្តិក្ខន្ធេន សង្គហិតា ។ ឆន្នំ អាបត្តិសមុដ្ឋានានំ ន(២) កតមេន សមុដ្ឋានេន សមុដ្ឋហន្តិ ។ ចតុន្នំ អធិករណានំ ន(៣) កតមំ អធិករណំ ។ សត្តន្នំ សមថានំ ន(៤) កតមេន សមថេន សម្មន្តិ ។ តំ កិស្ស ហេតុ ។ ឋបេត្វា សត្ត អាបត្តិយោ សត្ត អាបត្តិក្ខន្ធេ នត្ថញ្ញា អាបត្តិយោតិ ។

អធិករណបរិយាយវារោ និដ្ឋិតោ នវមោ ។

អន្តរបេយ្យាលំ និដ្ឋិតំ ។

១-២-៣-៤ ម. [illegible] បញ្ញាយតិ ។

(៩៩២) បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងឡាយដ៏សេស ក្រៅអំពីអាបត្តិ ៧ និងកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ (នោះ) រាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ លោកសង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិប៉ុន្មាន ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ តាំងឡើងដោយសមុដ្ឋានប៉ុន្មាន ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ ចាត់ជាអធិករណ៍ណា ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ បណ្តាវិបត្តិទាំង ៤ អាបត្តិទាំងឡាយដ៏សេស ក្រៅអំពីអាបត្តិ ៧ និងកងនៃអាបត្តិ ៧ (នោះ) មិនរាប់បញ្ចូលក្នុងវិបត្តិណាមួយឡើយ ។ បណ្តាកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ លោកមិនសង្គ្រោះដោយកងនៃអាបត្តិណាមួយឡើយ ។ បណ្តាសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិទាំង ៦ មិនបានតាំងឡើង ដោយសមុដ្ឋានណាមួយឡើយ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ មិនបានចាត់ជាអធិករណ៍ណាមួយឡើយ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ មិនបានរម្ងាប់ដោយសមថៈណាមួយឡើយ ។ សេចក្តីនោះ ព្រោះហេតុអ្វី ។ ព្រោះហេតុអាបត្តិដទៃ ក្រៅអំពីអាបត្តិ ៧ នោះ ក៏ពុំមានឡើយ ។

ចប់ អធិករណបរិយាយវារៈ ជាគម្រប់ ៩ ។

ចប់អន្តរបេយ្យាលតែប៉ុណ្ណេះ ។

ឧទ្ទានំ

[៤៨៣] អាបត្តិបុច្ឆា សមុដ្ឋានា
កម្មាបត្តិ តថេវ ច
សមុដ្ឋានា វិបត្តិ ច
សហាធិករណេន ចាតិ ។

---

[៤៨៦] វិវាទាធិករណស្ស កឹ បុព្វង្គមំ កតិ ឋានានិ កតិ វត្ថូនិ កតិ ភូមិយោ កតិ ហេតូ កតិ មូលានិ កតីហាការេហិ វិវទតិ វិវាទាធិករណំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ ។ អនុវាទាធិករណស្ស កឹ បុព្វង្គមំ កតិ ឋានានិ កតិ វត្ថូនិ កតិ ភូមិយោ កតិ ហេតូ កតិ មូលានិ កតីហាការេហិ អនុវទតិ អនុវាទាធិករណំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ ។ អាបត្តាធិករណស្ស កឹ បុព្វង្គមំ កតិ ឋានានិ កតិ វត្ថូនិ កតិ ភូមិយោ កតិ ហេតូ កតិ មូលានិ កតីហាការេហិ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អាបត្តាធិករណំ

ឧទ្ទាន នៃបញ្ហារឿងនៃអន្តរៈបេយ្យាលហៅ ផ្លូវ

[៤៨៣] និយាយពីអាបត្តិបុច្ឆាវារៈ ១ សមុដ្ឋានវារៈ ១ កម្មាបត្តិវារៈ ១ សមុដ្ឋានវារៈផ្សេងគ្នា ១ អាបត្តិសមុដ្ឋានវារៈ ១ វិបត្តិវារៈ ១ អធិករណវារៈ ១ ។

---

[៤៨៦] សួរថា អ្វីជាប្រធាននៃវិវាទាធិករណ៍ វិវាទាធិករណ៍នោះ មានឋានប៉ុន្មាន មានវត្ថុប៉ុន្មាន មានភូមិប៉ុន្មាន មានហេតុប៉ុន្មាន មានមូលប៉ុន្មាន តែងវិវាទគ្នាដោយអាការប៉ុន្មាន វិវាទាធិករណ៍ស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ អ្វីជាប្រធាននៃអនុវាទាធិករណ៍ អនុវាទាធិករណ៍នោះ មានឋានប៉ុន្មាន មានវត្ថុប៉ុន្មាន មានភូមិប៉ុន្មាន មានហេតុប៉ុន្មាន មានមូលប៉ុន្មាន តែងចោទប្រកាន់គ្នាដោយអាការប៉ុន្មាន អនុវាទាធិករណ៍ស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ អ្វីជាប្រធាននៃអាបត្តាធិករណ៍ អាបត្តាធិករណ៍នោះ មានឋានប៉ុន្មាន មានវត្ថុប៉ុន្មាន មានភូមិប៉ុន្មាន មានហេតុប៉ុន្មាន មានមូលប៉ុន្មាន តែងត្រូវអាបត្តិដោយអាការប៉ុន្មាន អាបត្តាធិករណ៍

កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ ។ កិច្ចាធិករណស្ស កឹ បុព្វង្គមំ កតិ ឋានានិ កតិ វត្ថូនិ កតិ ភូមិយោ កតិ ហេតូ កតិ មូលានិ កតីហាការេហិ កិច្ចំ ជាយតិ កិច្ចាធិករណំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ ។

(៨៨៨) វិវាទាធិករណស្ស កឹ បុព្វង្គមន្តិ ។ លោភោ បុព្វង្គមោ ទោសោ បុព្វង្គមោ មោហោ បុព្វង្គមោ អលោភោ បុព្វង្គមោ អទោសោ បុព្វង្គមោ អមោហោ បុព្វង្គមោ ។ កតិ ឋានានីតិ ។ អដ្ឋារស ភេទករវត្ថូនិ ឋានានិ ។ កតិ វត្ថូនីតិ ។ អដ្ឋារស ភេទករវត្ថូនិ វត្ថូនិ ។ កតិ ភូមិយោតិ ។ អដ្ឋារស ភេទករវត្ថូនិ ភូមិយោ ។ កតិ ហេតូតិ ។ នវ ហេតូ តយោ កុសលហេតូ តយោ អកុសលហេតូ តយោ អព្យាកតហេតូ ។ កតិ មូលានីតិ ។ ទ្វាទស មូលានិ ។ កតីហាការេហិ វិវទតីតិ ។ ទ្វីហាការេហិ វិវទតិ ធម្មទិដ្ឋិ វា អធម្មទិដ្ឋិ វា ។ វិវាទាធិករណំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតីតិ ។ វិវាទាធិករណំ ទ្វីហិ សមថេហិ សម្មតិ សម្មុខាវិនយេន ច យេភុយ្យសិកាយ ច ។

រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ អ្វីជាប្រធាននៃកិច្ចាធិករណ៍ កិច្ចាធិករណ៍ នោះ មានឋានប៉ុន្មាន មានវត្ថុប៉ុន្មាន មានភូមិប៉ុន្មាន មានហេតុប៉ុន្មាន មានមូលប៉ុន្មាន កិច្ចកើតឡើងដោយអាការប៉ុន្មាន កិច្ចាធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។

(៨៨៨) ត្រង់ពាក្យសួរថា អ្វីជាប្រធាននៃវិវាទាធិករណ៍ ។ ឆ្លើយថា លោភៈជាប្រធាន ទោសៈជាប្រធាន មោហៈជាប្រធាន អលោភៈជាប្រធាន អទោសៈជាប្រធាន អមោហៈជាប្រធាន ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា វិវាទាធិករណ៍មានឋានប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា មានភេទករវត្ថុ ១៨ ជាឋាន ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា មានវត្ថុប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា មានភេទករវត្ថុ ១៨ ជាវត្ថុ ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា មានភូមិប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា មានភេទករវត្ថុ ១៨ ជាភូមិ ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា មានហេតុប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថាមានហេតុ ៩ គឺ កុសលហេតុ ៣ អកុសលហេតុ ៣ អព្យាកតហេតុ ៣ ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា មានមូលប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា មានមូល ១២ ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា ភិក្ខុវិវាទគ្នាដោយអាការប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា ភិក្ខុវិវាទគ្នាដោយអាការ ២ គឺ សេចក្តីយល់ឃើញថាជាធម៌ ១ សេចក្តីយល់ឃើញថាមិនមែនធម៌ ១ ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា វិវាទាធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា វិវាទាធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសមថៈ ២ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ យេភុយ្យសិកា ១ ។

[៩៩៦] អនុវាទាធិករណស្ស កិំ បុព្វង្គមំ ។ លោភោ បុព្វង្គមោ ទោសោ បុព្វង្គមោ មោហោ បុព្វង្គមោ អលោភោ បុព្វង្គមោ អទោសោ បុព្វង្គមោ អមោហោ បុព្វង្គមោ ។ កតិ ឋានានីតិ ។ ចតស្សោ វិបត្តិយោ ឋានានិ ។ កតិ វត្ថូនីតិ ។ ចតស្សោ វិបត្តិយោ វត្ថូនិ ។ កតិ ភូមិយោតិ ។ ចតស្សោ វិបត្តិយោ ភូមិយោ ។ កតិ ហេតូតិ ។ នវ ហេតូ តយោ កុសលហេតូ តយោ អកុសលហេតូ តយោ អព្យាកតហេតូ ។ កតិ មូលានីតិ ។ ចុទ្ទស មូលានិ ។ កតីហាការេហិ អនុវទតីតិ ។ ទ្វីហាការេហិ អនុវទតិ វត្ថុតោ វា អាបត្តិតោ វា ។ អនុវាទាធិករណំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតីតិ ។ អនុវាទាធិករណំ ចតូហិ សមថេហិ សម្មតិ សម្មុខាវិនយេន ច សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច ។

[៩៩៦] ត្រង់ពាក្យសួរថា អ្វីជាប្រធាននៃអនុវាទាធិករណ៍ ។ ឆ្លើយថា លោភៈជាប្រធាន ទោសៈជាប្រធាន មោហៈជាប្រធាន អលោភៈជាប្រធាន អទោសៈជាប្រធាន អមោហៈជាប្រធាន ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា អនុវាទាធិករណ៍មានឋានប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា មានវិបត្តិ ៤ ជាឋាន ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា មានវត្ថុប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា មានវិបត្តិ ៤ ជាវត្ថុ ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា មានភូមិប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា មានវិបត្តិ ៤ ជាភូមិ ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា មានហេតុប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា មានហេតុ ៩ គឺ កុសលហេតុ ៣ អកុសលហេតុ ៣ អព្យាកតហេតុ ៣ ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា មានមូលប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា មានមូល ១៤ ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា ភិក្ខុចោទប្រកាន់គ្នាដោយអាការប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា ភិក្ខុចោទប្រកាន់គ្នាដោយអាការ ២ គឺ វត្ថុ ១ អាបត្តិ ១ ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា អនុវាទាធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា អនុវាទាធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៤ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យ ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ ។

[៨៨៣] អាបត្តាធិករណស្ស កឹ បុព្វង្គមំ ។ លោភោ បុព្វង្គមោ ទោសោ បុព្វង្គមោ មោហោ បុព្វង្គមោ អលោភោ បុព្វង្គមោ អទោសោ បុព្វង្គមោ អមោហោ បុព្វង្គមោ ។ កតិ ឋានានីតិ ។ សត្ត អាបត្តិក្ខន្ធា ឋានានិ ។ កតិ វត្ថូនីតិ ។ សត្ត អាបត្តិក្ខន្ធា វត្ថូនិ ។ កតិ ភូមិយោតិ ។ សត្ត អាបត្តិក្ខន្ធា ភូមិយោ ។ កតិ ហេតូតិ ។ នវ ហេតូ តយោ កុសលហេតូ តយោ អកុសលហេតូ តយោ អព្យាកតហេតូ ។ កតិ មូលានីតិ ។ ឆ អាបត្តិសមុដ្ឋានា(១) មូលានិ ។ កតិហាការេហិ អាបត្តឹ អាបជ្ជតីតិ ។ ឆហាការេហិ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អលជ្ជិតា អញ្ញាណតា កុក្កុច្ចបកតតា អកប្បិយេ កប្បិយសញ្ញិតា កប្បិយេ អកប្បិយសញ្ញិតា សតិសម្មោសា ។ អាបត្តាធិករណំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ ។ អាបត្តាធិករណំ តីហិ សមថេហិ សម្មតិ សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។

១ ម. ឆ. អាបត្តិសមុដ្ឋានានិ ។

[៨៨៣] ត្រូវតែសួរថា អ្វីជាប្រធាននៃអាបត្តាធិករណ៍ ។ ឆ្លើយថា លោភៈជាប្រធាន ទោសៈជាប្រធាន មោហៈជាប្រធាន អលោភៈជាប្រធាន អទោសៈជាប្រធាន អមោហៈជាប្រធាន ។ ត្រូវតែសួរថា អាបត្តាធិករណ៍មានឋានប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា មានកងនៃអាបត្តិ ៧ ជាឋាន ។ ត្រូវតែសួរថា មានវត្ថុប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា មានកងនៃអាបត្តិ ៧ ជាវត្ថុ ។ ត្រូវតែសួរថា មានភូមិប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា មានកងនៃអាបត្តិ ៧ ជាភូមិ ។ ត្រូវតែសួរថា មានហេតុប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា មានហេតុ ៩ គឺកុសលហេតុ ៣ អកុសលហេតុ ៣ អព្យាកតហេតុ ៣ ។ ត្រូវតែសួរថា មានមូលប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា មានសមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ៦ ជាមូល ។ ត្រូវតែសួរថា ភិក្ខុត្រូវអាបត្តិដោយអាការប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា ត្រូវអាបត្តិដោយអាការ ៦ គឺ ត្រូវដោយមិនមានខ្មាស ១ ដោយមិនស្គាល់អាបត្តិ ១ ដោយសង្ស័យហើយល្មើសកាន់ ១ ដោយសម្គាល់ថា គួរក្នុងវត្ថុដែលមិនគួរ ១ ដោយសម្គាល់ថា មិនគួរក្នុងវត្ថុដែលគួរ ១ ដោយភ្លេចស្មារតី ១ ។ ត្រូវតែសួរថា អាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា អាបត្តាធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ ដោយសម្មុខាវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។

(៨៨៨) កិច្ចាធិករណស្ស កិំ បុព្វង្គមន្តិ ។ លោភោ បុព្វង្គមោ ទោសោ បុព្វង្គមោ មោហោ បុព្វង្គមោ អលោភោ បុព្វង្គមោ អទោសោ បុព្វង្គមោ អមោហោ បុព្វង្គមោ ។ កតិ ឋានានីតិ ។ ចត្តារិ កម្មានិ ឋានំ ។ កតិ វត្ថូនីតិ ។ ចត្តារិ កម្មានិ វត្ថុ ។ កតិ ភូមិយោតិ ។ ចត្តារិ កម្មានិ ភូមិយោ ។ កតិ ហេតូតិ ។ នវ ហេតូ តយោ កុសលហេតូ តយោ អកុសលហេតូ តយោ អព្យាកតហេតូ ។ កតិ មូលានីតិ ។ ឯកំ មូលំ សង្ឃោ ។ កតីហាការេហិ កិច្ចំ ជាយតីតិ ។ ទ្វីហាការេហិ កិច្ចំ ជាយតិ ញត្តិតោ វា អបលោកនតោ វា ។ កិច្ចាធិករណំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតីតិ ។ កិច្ចាធិករណំ ឯកេន សមថេន សម្មតិ សម្មុខាវិនយេន ។

(៨៨៩) កតិ សមថាតិ ។ សត្ត សមថា សម្មុខាវិនយោ សតិវិនយោ អមូឡ្ហវិនយោ បដិញ្ញាតករណំ

(៨៨៨) ត្រង់ពាក្យសួរថា អ្វីជាប្រធាននៃកិច្ចាធិករណ៍ ។ ឆ្លើយថា លោភៈជាប្រធាន ទោសៈជាប្រធាន មោហៈជាប្រធាន អលោភៈជាប្រធាន អទោសៈជាប្រធាន អមោហៈជាប្រធាន ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា កិច្ចាធិករណ៍មានឋានប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា មានកម្ម ៤ ជាឋាន ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា មានវត្ថុប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា មានកម្ម ៤ ជាវត្ថុ ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា មានភូមិប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា មានកម្ម ៤ ជាភូមិ ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា មានហេតុប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា មានហេតុ ៩ គឺ កុសលហេតុ ៣ អកុសលហេតុ ៣ អព្យាកតហេតុ ៣ ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា មានមូលប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា មានមូល ១ គឺ សង្ឃ ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា កិច្ចកើតអំពីអាការប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា កិច្ចកើតអំពីអាការ ២ គឺ ញត្តិ ១ អបលោកនៈ ១ ។ ត្រង់ពាក្យសួរថា កិច្ចាធិករណ៍ ស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា កិច្ចាធិករណ៍ ស្ងប់ដោយសមថៈ ១ គឺ សម្មុខាវិន័យ ។

(៨៨៩) សួរថា សមថ មានប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា សមថៈមាន ៧ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១

យេភុយ្យសិកា តស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកោ ឥមេ សត្ត សមថា ។ សិយា ឥមេ សត្ត សមថា ទស សមថា ហោន្តិ ទស សមថា សត្ត សមថា ហោន្តិ វត្ថុវសេន បរិយាយេន ។ សិយាតិ ។ កថញ្ច សិយា ។ វិវាទាធិករណស្ស ទ្វេ សមថា អនុវាទាធិករណស្ស ចត្តារោ សមថា អាបត្តាធិករណស្ស តយោ សមថា កិច្ចាធិករណស្ស ឯកោ សមថោ ។ ឯវំ ឥមេ សត្ត សមថា ទស សមថា ហោន្តិ ទស សមថា សត្ត សមថា ហោន្តិ វត្ថុវសេន បរិយាយេន ។

បរិយាយវារំ និដ្ឋិតំ ឆដ្ឋំ ។

(៥៩០) កតិ សមថា វិវាទាធិករណស្ស សាធារណា កតិ សមថា វិវាទាធិករណស្ស អសាធារណា ។ កតិ សមថា អនុវាទាធិករណស្ស សាធារណា កតិ សមថា អនុវាទាធិករណស្ស អសាធារណា កតិ សមថា អាបត្តាធិករណស្ស សាធារណា កតិ សមថា

យេភុយ្យសិកា ១ តស្សបាបិយសិកា ១ តិណវត្ថារកៈ ១ នេះជាសមថៈ ៧ ។ សមថៈទាំង ៧ នេះ តែងទៅជាសមថៈ ១០ តាមវត្ថុ សមថៈ ១០ (វិញទៀត) ជាសមថៈ ៧ ដោយអំណាចនៃវត្ថុនិងបរិយាយ តាមវត្ថុ ។ ឆ្លើយថា មាន ។ ព្រោះហេតុអ្វីបានជាមាន ។ ព្រោះវិវាទាធិករណ៍មានសមថៈ ២ អនុវាទាធិករណ៍មានសមថៈ ៤ អាបត្តាធិករណ៍មានសមថៈ ៣ កិច្ចាធិករណ៍មានសមថៈ ១ ។ សមថៈទាំង ៧ នេះ (តែងទៅ) ជាសមថៈ ១០ សមថៈទាំង ១០ (វិញទៀត) ជាសមថៈ ៧ ដោយអំណាចនៃវត្ថុនិងបរិយាយ ដូចពោលមកនេះ ។

ចប់ បរិយាយវារៈ គម្រប់ ៦ ។

(៥៩០) សួរថា សមថៈដែលទូទៅដល់វិវាទាធិករណ៍ មានប៉ុន្មាន សមថៈដែលមិនទូទៅដល់វិវាទាធិករណ៍ មានប៉ុន្មាន ។ សមថៈដែលទូទៅដល់អនុវាទាធិករណ៍ មានប៉ុន្មាន សមថៈដែលមិនទូទៅដល់អនុវាទាធិករណ៍ មានប៉ុន្មាន ។ សមថៈដែលទូទៅដល់អាបត្តាធិករណ៍ មានប៉ុន្មាន

អាបត្តាធិករណស្ស អសាធារណា ។ កតិ សមថា កិច្ចាធិករណស្ស សាធារណា កតិ សមថា កិច្ចាធិករណស្ស អសាធារណា ។ ទ្វេ សមថា វិវាទាធិករណស្ស សាធារណា សម្មុខាវិនយោ យេភុយ្យសិកា ។ បញ្ច សមថា វិវាទាធិករណស្ស អសាធារណា សតិវិនយោ អមូឡ្ហវិនយោ បដិញ្ញាតករណំ តស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកោ ។ ចត្តារោ សមថា អនុវាទាធិករណស្ស សាធារណា សម្មុខាវិនយោ សតិវិនយោ អមូឡ្ហវិនយោ តស្សបាបិយសិកា ។ តយោ សមថា អនុវាទាធិករណស្ស អសាធារណា យេភុយ្យសិកា បដិញ្ញាតករណំ តិណវត្ថារកោ ។ តយោ សមថា អាបត្តាធិករណស្ស សាធារណា សម្មុខាវិនយោ បដិញ្ញាតករណំ តិណវត្ថារកោ ។ ចត្តារោ សមថា អាបត្តាធិករណស្ស អសាធារណា យេភុយ្យសិកា សតិវិនយោ អមូឡ្ហវិនយោ តស្សបាបិយសិកា ។ ឯកោ សមថោ កិច្ចាធិករណស្ស សាធារណោ សម្មុខាវិនយោ ។

សមថៈដែលមិនទូទៅដល់អាបត្តាធិករណ៍ មានប៉ុន្មាន ។ សមថៈដែលទូទៅដល់កិច្ចាធិករណ៍ មានប៉ុន្មាន សមថៈដែលមិនទូទៅដល់កិច្ចាធិករណ៍ មានប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា សមថៈដែលទូទៅដល់វិវាទាធិករណ៍ មាន ២ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ យេភុយ្យសិកា ១ ។ សមថៈដែលមិនទូទៅដល់វិវាទាធិករណ៍ មាន ៥ គឺ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។ សមថៈដែលទូទៅដល់អនុវាទាធិករណ៍ មាន ៤ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ ។ សមថៈដែលមិនទូទៅដល់អនុវាទាធិករណ៍ មាន ៣ គឺ យេភុយ្យសិកា ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។ សមថៈដែលទូទៅដល់អាបត្តាធិករណ៍ មាន ៣ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។ សមថៈដែលមិនទូទៅដល់អាបត្តាធិករណ៍ មាន ៤ គឺ យេភុយ្យសិកា ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ ។ សមថៈដែលទូទៅដល់កិច្ចាធិករណ៍ មាន ១ គឺ សម្មុខាវិន័យ

ឆ សមថា កិច្ចាធិករណស្ស អសាធារណា យេភុយ្យសិកា សតិវិនយោ អមូឡ្ហវិនយោ បដិញ្ញាតករណំ តស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកោ ។

សាធារណំ និដ្ឋិតំ សត្តមំ ។

[៨៤១] កតិ សមថា វិវាទាធិករណស្ស តព្ភាគិយា កតិ សមថា វិវាទាធិករណស្ស អញ្ញភាគិយា ។ កតិ សមថា អនុវាទាធិករណស្ស តព្ភាគិយា កតិ សមថា អនុវាទាធិករណស្ស អញ្ញភាគិយា ។ កតិ សមថា អាបត្តាធិករណស្ស តព្ភាគិយា កតិ សមថា អាបត្តាធិករណស្ស អញ្ញភាគិយា ។ កតិ សមថា កិច្ចាធិករណស្ស តព្ភាគិយា កតិ សមថា កិច្ចាធិករណស្ស អញ្ញភាគិយា ។ ទ្វេ សមថា វិវាទាធិករណស្ស តព្ភាគិយា សម្មុខាវិនយោ យេភុយ្យសិកា ។ បញ្ច សមថា វិវាទាធិករណស្ស អញ្ញភាគិយា សតិវិនយោ អមូឡ្ហវិនយោ បដិញ្ញាតករណំ តស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកោ ។ ចត្តារោ សមថា អនុវាទាធិករណស្ស

សមថៈដែលមិនទូទៅ ដល់កិច្ចាធិករណ៍មាន ៦ គឺ យេភុយ្យសិកា ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។

ចប់ សាធារណវារៈ ជាគម្រប់ ៧ ។

[៨៤១] សួរថា សមថៈដែលមានចំណែកត្រូវគ្នានឹងវិវាទាធិករណ៍ មានប៉ុន្មាន សមថៈដែលមានចំណែកផ្សេងអំពីវិវាទាធិករណ៍ មានប៉ុន្មាន ។ សមថៈដែលមានចំណែកត្រូវគ្នានឹងអនុវាទាធិករណ៍ មានប៉ុន្មាន សមថៈដែលមានចំណែកផ្សេងអំពីអនុវាទាធិករណ៍ មានប៉ុន្មាន ។ សមថៈដែលមានចំណែកត្រូវគ្នានឹងអាបត្តាធិករណ៍ មានប៉ុន្មាន សមថៈដែលមានចំណែកផ្សេងអំពីអាបត្តាធិករណ៍ មានប៉ុន្មាន ។ សមថៈដែលមានចំណែកត្រូវគ្នានឹងកិច្ចាធិករណ៍ មានប៉ុន្មាន សមថៈដែលមានចំណែកផ្សេងអំពីកិច្ចាធិករណ៍ មានប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា សមថៈដែលមានចំណែកត្រូវគ្នានឹងវិវាទាធិករណ៍ មាន ២ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ យេភុយ្យសិកា ១ ។ សមថៈដែលមានចំណែកផ្សេងអំពីវិវាទាធិករណ៍ មាន ៥ គឺ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។ សមថៈដែលមានចំណែកត្រូវគ្នានឹងអនុវាទាធិករណ៍ មាន ៤ គឺ

តព្ភាគិយា សម្មុខាវិនយោ សតិវិនយោ អមូឡ្ហវិនយោ តស្សបាបិយសិកា ។ តយោ សមថា អនុវាទាធិករណស្ស អញ្ញភាគិយា យេភុយ្យសិកា បដិញ្ញាតករណំ តិណវត្ថារកោ ។ តយោ សមថា អាបត្តាធិករណស្ស តព្ភាគិយា សម្មុខាវិនយោ បដិញ្ញាតករណំ តិណវត្ថារកោ ។ ចត្តារោ សមថា អាបត្តាធិករណស្ស អញ្ញភាគិយា យេភុយ្យសិកា សតិវិនយោ អមូឡ្ហវិនយោ តស្សបាបិយសិកា ។ ឯកោ សមថោ កិច្ចាធិករណស្ស តព្ភាគិយោ សម្មុខាវិនយោ ។ ឆ សមថា កិច្ចាធិករណស្ស អញ្ញភាគិយា យេភុយ្យសិកា សតិវិនយោ អមូឡ្ហវិនយោ បដិញ្ញាតករណំ តស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកោ ។

តព្ភាគិយវារោ និដ្ឋិតោ អដ្ឋមោ ។

(៨៩៦) សមថា សមថស្ស សាធារណា សមថា សមថស្ស អសាធារណា សិយា សមថា សមថស្ស សាធារណា សិយា សមថា សមថស្ស អសាធារណា ។

សម្មុខាវិន័យ ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ ។ សមថៈដែលមានចំណែកផ្សេងអំពីអនុវាទាធិករណ៍ មាន ៣ គឺ យេភុយ្យសិកា ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។ សមថៈដែលមានចំណែកត្រូវគ្នានឹងអាបត្តាធិករណ៍ មាន ៣ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។ សមថៈដែលមានចំណែកផ្សេងអំពីអាបត្តាធិករណ៍ មាន ៤ គឺ យេភុយ្យសិកា ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ ។ សមថៈ ដែលមានចំណែកត្រូវគ្នានឹងកិច្ចាធិករណ៍ មាន ១ គឺ សម្មុខាវិន័យ ។ សមថៈ ដែលមានចំណែកផ្សេងអំពីកិច្ចាធិករណ៍ មាន ៦ គឺ យេភុយ្យសិកា ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។

ចប់ តព្ភាគិយវារៈ ទី ៨ ។

(៨៩៦) សមថៈទូទៅដល់សមថៈ សមថៈមិនទូទៅដល់សមថៈ សមថៈទូទៅដល់សមថៈក៏មាន សមថៈមិនទូទៅដល់សមថៈក៏មាន ។

កតិ សិយា សមថា សមថស្ស សាធារណា កតិ សិយា សមថា សមថស្ស អសាធារណា ។ យេភុយ្យសិកា សម្មុខាវិនយស្ស សាធារណា សតិវិនយស្ស អមូឡ្ហវិនយស្ស បដិញ្ញាតករណស្ស តស្សបាបិយសិកាយ តិណវត្ថារកស្ស អសាធារណា ។ សតិវិនយោ សម្មុខាវិនយស្ស សាធារណោ អមូឡ្ហវិនយស្ស បដិញ្ញាតករណស្ស តស្សបាបិយសិកាយ តិណវត្ថារកស្ស យេភុយ្យសិកាយ អសាធារណោ ។ អមូឡ្ហវិនយោ សម្មុខាវិនយស្ស សាធារណោ បដិញ្ញាតករណស្ស តស្សបាបិយសិកាយ តិណវត្ថារកស្ស យេភុយ្យសិកាយ សតិវិនយស្ស អសាធារណោ ។ បដិញ្ញាតករណំ សម្មុខាវិនយស្ស សាធារណំ តស្សបាបិយសិកាយ តិណវត្ថារកស្ស យេភុយ្យសិកាយ សតិវិនយស្ស អមូឡ្ហវិនយស្ស អសាធារណំ ។ តស្សបាបិយសិកា សម្មុខាវិនយស្ស សាធារណា តិណវត្ថារកស្ស យេភុយ្យសិកាយ សតិវិនយស្ស អមូឡ្ហវិនយស្ស បដិញ្ញាតករណស្ស អសាធារណា ។

សួរថា សមថៈដែលទូទៅដល់សមថៈក៏មាន នេះ តើដូចម្តេច សមថៈមិនទូទៅដល់សមថៈក៏មាន នោះ តើដូចម្តេច ។ ឆ្លើយថា យេភុយ្យសិកាទូទៅដល់សម្មុខាវិន័យ (តែម្យ៉ាង) មិនទូទៅដល់សតិវិន័យ អមូឡ្ហវិន័យ បដិញ្ញាតករណៈ តស្សបាបិយសិកា និងតិណវត្ថារកៈទេ ។ សតិវិន័យទូទៅដល់សម្មុខាវិន័យ (តែម្យ៉ាង) មិនទូទៅដល់អមូឡ្ហវិន័យ បដិញ្ញាតករណៈ តស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកៈ និងយេភុយ្យសិកាទេ ។ អមូឡ្ហវិន័យទូទៅដល់សម្មុខាវិន័យ (តែម្យ៉ាង) មិនទូទៅដល់បដិញ្ញាតករណៈ តស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកៈ យេភុយ្យសិកា និងសតិវិន័យទេ ។ បដិញ្ញាតករណៈទូទៅដល់សម្មុខាវិន័យ (តែម្យ៉ាង) មិនទូទៅដល់តស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកៈ យេភុយ្យសិកា សតិវិន័យ និងអមូឡ្ហវិន័យទេ ។ តស្សបាបិយសិកាទូទៅដល់សម្មុខាវិន័យ (តែម្យ៉ាង) មិនទូទៅដល់តិណវត្ថារកៈ យេភុយ្យសិកា សតិវិន័យ អមូឡ្ហវិន័យ និងបដិញ្ញាតករណៈទេ ។

តិណវត្ថារកោ សម្មុខាវិនយស្ស សាធារណោ យេភុយ្យសិកាយ សតិវិនយស្ស អមូឡ្ហវិនយស្ស បដិញ្ញាតករណស្ស តស្សបាបិយសិកាយ អសាធារណោ ។ ឯវំ សិយា សមថា សមថស្ស សាធារណា ឯវំ សិយា សមថា សមថស្ស អសាធារណា ។

សមថា សមថស្ស សាធារណា និដ្ឋិតា ឆដ្ឋំ ។

[៤៤៣] សមថា សមថស្ស តព្ភាគិយា សមថា សមថស្ស អញ្ញភាគិយា សិយា សមថា សមថស្ស តព្ភាគិយា សិយា សមថា សមថស្ស អញ្ញភាគិយា ។ កថំ សិយា សមថា សមថស្ស តព្ភាគិយា កថំ សិយា សមថា សមថស្ស អញ្ញភាគិយា ។ យេភុយ្យសិកា សម្មុខាវិនយស្ស តព្ភាគិយា សតិវិនយស្ស អមូឡ្ហវិនយស្ស បដិញ្ញាតករណស្ស តស្សបាបិយសិកាយ តិណវត្ថារកស្ស អញ្ញភាគិយា ។ សតិវិនយោ សម្មុខាវិនយស្ស តព្ភាគិយោ អមូឡ្ហវិ-

តិណវត្ថារកៈទូទៅដល់សម្មុខាវិន័យ (តែម្យ៉ាង) មិនទូទៅដល់យេភុយ្យសិកា សតិវិន័យ អមូឡ្ហវិន័យ បដិញ្ញាតករណៈ និងតស្សបាបិយសិកាទេ ។ សមថៈដែលទូទៅដល់សមថៈក៏មាន យ៉ាងនេះ សមថៈដែលមិនទូទៅដល់សមថៈក៏មាន យ៉ាងនេះ ។

ចប់ ករណីសមថៈដែលទូទៅដល់សមថៈ ជាគម្រប់ ៦ ។

[៤៤៣] សមថៈមានចំណែកត្រូវគ្នានឹងសមថៈ សមថៈមានចំណែកផ្សេងអំពីសមថៈ សមថៈមានចំណែកត្រូវគ្នានឹងសមថៈក៏មាន សមថៈមានចំណែកផ្សេងអំពីសមថៈក៏មាន ។ សួរថា សមថៈដែលមានចំណែកត្រូវគ្នានឹងសមថៈក៏មាន នោះ តើដូចម្តេច សមថៈ ដែលមានចំណែកផ្សេងអំពីសមថៈក៏មាន នោះ តើដូចម្តេច ។ ឆ្លើយថា យេភុយ្យសិកា មានចំណែកត្រូវគ្នានឹងសម្មុខាវិន័យ មានចំណែកផ្សេងអំពីសតិវិន័យ អមូឡ្ហវិន័យ បដិញ្ញាតករណៈ តស្សបាបិយសិកា និងតិណវត្ថារកៈ ។ សតិវិន័យ មានចំណែកត្រូវគ្នានឹងសម្មុខាវិន័យ មានចំណែកផ្សេង អំពីអមូឡ្ហវិន័យ

វិសេសិកា សមថា សមថស្ស តព្ភាគិយំ

នយស្ស បដិញ្ញាតករណស្ស តស្សបាបិយសិកា-
យ តិណវត្ថារកស្ស យេភុយ្យសិកាយ អញ្ញភា-
គិយោ ។ អមូឡ្ហវិនយោ សម្មុខាវិនយស្ស តព្ភាគិ-
យោ បដិញ្ញាតករណស្ស តស្សបាបិយសិកាយ តិ-
ណវត្ថារកស្ស យេភុយ្យសិកាយ សតិវិនយស្ស អញ្ញ-
ភាគិយោ ។ បដិញ្ញាតករណំ សម្មុខាវិនយស្ស តព្ភាគិ-
យំ តស្សបាបិយសិកាយ តិណវត្ថារកស្ស យេភុយ្យ-
សិកាយ សតិវិនយស្ស អមូឡ្ហវិនយស្ស អញ្ញភាគិ-
យំ ។ តស្សបាបិយសិកា សម្មុខាវិនយស្ស តព្ភាគិយា
តិណវត្ថារកស្ស យេភុយ្យសិកាយ សតិវិនយស្ស
អមូឡ្ហវិនយស្ស បដិញ្ញាតករណស្ស អញ្ញភាគិយា ។
តិណវត្ថារកោ សម្មុខាវិនយស្ស តព្ភាគិយោ យេភុយ្យ-
សិកាយ សតិវិនយស្ស អមូឡ្ហវិនយស្ស បដិញ្ញាតក-
រណស្ស តស្សបាបិយសិកាយ អញ្ញភាគិយោ ។
ឯវំ សិយា សមថា សមថស្ស តព្ភាគិយា ឯវំ សិយា
សមថា សមថស្ស អញ្ញភាគិយា ។

សមថា សមថស្ស តព្ភាគិយំ និដ្ឋិតំ ទសមំ ។

វិសេសិកៈ ភាពនៃសមថៈដែលមានចំណែកត្រូវគ្នានឹងសមថៈ

បដិញ្ញាតករណៈ តស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកៈ និងយេភុយ្យសិកា ។
អមូឡ្ហវិន័យ មានចំណែកត្រូវគ្នានឹងសម្មុខាវិន័យ មានចំណែកផ្សេងអំពី
បដិញ្ញាតករណៈ តស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកៈ យេភុយ្យសិកា និង
សតិវិន័យ ។ បដិញ្ញាតករណៈ មានចំណែកត្រូវគ្នានឹងសម្មុខាវិន័យ មាន
ចំណែកផ្សេងអំពីតស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកៈ យេភុយ្យសិកា សតិ-
វិន័យ និងអមូឡ្ហវិន័យ ។ តស្សបាបិយសិកា មានចំណែកត្រូវគ្នានឹង
សម្មុខាវិន័យ មានចំណែកផ្សេងអំពីតិណវត្ថារកៈ យេភុយ្យសិកា សតិ-
វិន័យ អមូឡ្ហវិន័យ និងបដិញ្ញាតករណៈ ។ តិណវត្ថារកៈ មានចំណែក
ត្រូវគ្នានឹងសម្មុខាវិន័យ មានចំណែកផ្សេងអំពីយេភុយ្យសិកា សតិវិន័យ
អមូឡ្ហវិន័យ បដិញ្ញាតករណៈ និងតស្សបាបិយសិកា ។ សមថៈដែល
មានចំណែកត្រូវគ្នានឹងសមថៈក៏មាន យ៉ាងនេះ សមថៈដែលមានចំណែក
ផ្សេងអំពីសមថៈក៏មាន យ៉ាងនេះ ។

ចប់ ភាពនៃសមថៈដែលមានចំណែកត្រូវគ្នានឹងសមថៈ ជាគម្រប់ ១០ ។

[៨៩៤] សមថោ សម្មុខាវិនយោ សម្មុខាវិនយោ សមថោ ។ សមថោ យេភុយ្យសិកា យេភុយ្យសិកា សមថោ ។ សមថោ សតិវិនយោ សតិវិនយោ សមថោ ។ សមថោ អមូឡ្ហវិនយោ អមូឡ្ហវិនយោ សមថោ ។ សមថោ បដិញ្ញាតករណំ បដិញ្ញាតករណំ សមថោ ។ សមថោ តស្សបាបិយសិកា តស្សបាបិយសិកា សមថោ ។ សមថោ តិណវត្ថារកោ តិណវត្ថារកោ សមថោ ។ យេភុយ្យសិកា សតិវិនយោ អមូឡ្ហវិនយោ បដិញ្ញាតករណំ តស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកោ ឥមេ សមថា សមថា ន សម្មុខាវិនយោ សម្មុខាវិនយោ សមថោ ចេវ សម្មុខាវិនយោ ច ។ សតិវិនយោ អមូឡ្ហវិនយោ បដិញ្ញាតករណំ តស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកោ សម្មុខាវិនយោ ឥមេ សមថា សមថា ន យេភុយ្យសិកា យេភុយ្យសិកា សមថោ ចេវ យេភុយ្យសិកា ច ។ អមូឡ្ហវិនយោ បដិញ្ញាតករណំ

[៨៩៤] សមថៈ ហៅថា សម្មុខាវិន័យ សម្មុខាវិន័យ ហៅថា សមថៈវិញក៏បាន ។ សមថៈ ហៅថា យេភុយ្យសិកា យេភុយ្យសិកា ហៅថាសមថៈវិញក៏បាន ។ សមថៈហៅថា សតិវិន័យ សតិវិន័យហៅថា សមថៈវិញក៏បាន ។ សមថៈ ហៅថាអមូឡ្ហវិន័យ អមូឡ្ហវិន័យហៅថា សមថៈវិញក៏បាន ។ សមថៈ ហៅថា បដិញ្ញាតករណៈ បដិញ្ញាតករណៈ ហៅថាសមថៈវិញក៏បាន ។ សមថៈ ហៅថាតស្សបាបិយសិកា តស្សបាបិយសិកា ហៅថាសមថៈវិញក៏បាន ។ សមថៈ ហៅថាតិណវត្ថារកៈ តិណវត្ថារកៈ ហៅថាសមថៈវិញក៏បាន ។ យេភុយ្យសិកា សតិវិន័យ អមូឡ្ហវិន័យ បដិញ្ញាតករណៈ តស្សបាបិយសិកា និងតិណវត្ថារកៈ ទាំង៦នេះ ហៅថាសមថៈតែម្យ៉ាងគឺ ឯសម្មុខាវិន័យ មិនហៅថាសមថៈតែម្យ៉ាងគឺទេ ព្រោះ សម្មុខាវិន័យ ហៅថាសមថៈផង ហៅថាសម្មុខាវិន័យផង ។ សតិវិន័យ អមូឡ្ហវិន័យ បដិញ្ញាតករណៈ តស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកៈ និងសម្មុខាវិន័យ ទាំង៦នេះ ហៅថាសមថៈតែម្យ៉ាងគឺ ឯយេភុយ្យសិកា មិនហៅថាសមថៈតែម្យ៉ាងគឺទេ ព្រោះ យេភុយ្យសិកា ហៅថា សមថៈផង ហៅថាយេភុយ្យសិកាផង ។ អមូឡ្ហវិន័យ បដិញ្ញាតករណៈ

តស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកោ សម្មុខាវិនយោ យេភុយ្យសិកា ឥមេ សមថា សមថា នោ សតិវិនយោ សតិវិនយោ សមថោ ចេវ សតិវិនយោ ច ។ បដិញ្ញាតករណំ តស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកោ សម្មុខាវិនយោ យេភុយ្យសិកា សតិវិនយោ ឥមេ សមថា សមថា នោ អមូឡ្ហវិនយោ អមូឡ្ហវិនយោ សមថោ ចេវ អមូឡ្ហវិនយោ ច ។ តស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកោ សម្មុខាវិនយោ យេភុយ្យសិកា សតិវិនយោ អមូឡ្ហវិនយោ ឥមេ សមថា សមថា នោ បដិញ្ញាតករណំ បដិញ្ញាតករណំ សមថោ ចេវ បដិញ្ញាតករណញ្ច ។ តិណវត្ថារកោ សម្មុខាវិនយោ យេភុយ្យសិកា សតិវិនយោ អមូឡ្ហវិនយោ បដិញ្ញាតករណំ ឥមេ សមថា សមថា នោ តស្សបាបិយសិកា តស្សបាបិយសិកា សមថោ ចេវ តស្សបាបិយសិកា ច ។ សម្មុខាវិនយោ យេភុយ្យសិកា សតិវិនយោ អមូឡ្ហវិនយោ បដិញ្ញាតករណំ

តស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកៈ សម្មុខាវិន័យ និងយេភុយ្យសិកា ទាំងនេះ ហៅថាសមថៈតែម្យ៉ាង ឯសតិវិន័យមិនហៅថា សមថៈ តែម្យ៉ាងទេ ព្រោះ សតិវិន័យ ហៅថាសមថៈផង ហៅថាសតិវិន័យផង ។ បដិញ្ញាតករណៈ តស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកៈ សម្មុខាវិន័យ យេភុយ្យសិកា និងសតិវិន័យទាំងនេះ ហៅថាសមថៈតែម្យ៉ាង ឯអមូឡ្ហវិន័យ មិនហៅថាសមថៈ តែម្យ៉ាងទេ ព្រោះ អមូឡ្ហវិន័យ ហៅថាសមថៈផង ហៅថាអមូឡ្ហវិន័យផង ។ តស្សបាបិយសិកា តិណវត្ថារកៈ សម្មុខាវិន័យ យេភុយ្យសិកា សតិវិន័យ និងអមូឡ្ហវិន័យ ទាំងនេះ ហៅថា សមថៈតែម្យ៉ាង ឯបដិញ្ញាតករណៈ មិនហៅថាសមថៈតែម្យ៉ាងទេ ព្រោះ បដិញ្ញាតករណៈ ហៅថាសមថៈផង ហៅថាបដិញ្ញាតករណៈផង ។ តិណវត្ថារកៈ សម្មុខាវិន័យ យេភុយ្យសិកា សតិវិន័យ អមូឡ្ហវិន័យ និងបដិញ្ញាតករណៈ ទាំងនេះ ហៅថា សមថៈតែម្យ៉ាង ឯតស្សបាបិយសិកា មិនហៅថាសមថៈ តែម្យ៉ាងទេ ព្រោះ តស្សបាបិយសិកា ហៅថាសមថៈផង ហៅថា តស្សបាបិយសិកាផង ។ សម្មុខាវិន័យ យេភុយ្យសិកា សតិវិន័យ អមូឡ្ហវិន័យ បដិញ្ញាតករណៈ

តស្សបាបិយសិកា ទេ សមថា សមថា នោ តិណវត្ថារកោ តិណវត្ថារកោ សមថោ ចេវ តិណវត្ថារកោ ច ។

[៨៩៥] វិនយោ សម្មុខាវិនយោ សម្មុខាវិនយោ វិនយោ ។ វិនយោ យេភុយ្យសិកា យេភុយ្យសិកា វិនយោ ។ វិនយោ សតិវិនយោ សតិវិនយោ វិនយោ ។ វិនយោ អមូឡ្ហវិនយោ អមូឡ្ហវិនយោ វិនយោ ។ វិនយោ បដិញ្ញាតករណំ បដិញ្ញាតករណំ វិនយោ ។ វិនយោ តស្សបាបិយសិកា តស្សបាបិយសិកា វិនយោ ។ វិនយោ តិណវត្ថារកោ តិណវត្ថារកោ វិនយោ ។

សមថសម្មុខាវិនយវារំ និដ្ឋិតំ ឯកាទសមំ ។

[៨៩៦] វិនយោ សិយា សម្មុខាវិនយោ សិយា ន សម្មុខាវិនយោ សម្មុខាវិនយោ វិនយោ ចេវ សម្មុខាវិនយោ ច ។ វិនយោ សិយា យេភុយ្យសិកា សិយា ន យេភុយ្យសិកា យេភុយ្យសិកា វិនយោ ចេវ យេភុយ្យសិកា ច ។ វិនយោ សិយា សតិវិនយោ សិយា

និងតស្សបាបិយសិកា ទាំងនេះ ហៅថាសមថៈក៏មែនហ្នឹង ឯតិណវត្ថារកៈ មិនហៅថាសមថៈក៏មែនហ្នឹងទេ ម្យ៉ាង តិណវត្ថារកៈ ហៅថាសមថៈផង ហៅថាតិណវត្ថារកៈផង ។

[៨៩៥] វិន័យ ហៅថាសម្មុខាវិន័យ សម្មុខាវិន័យ ហៅថាវិន័យវិញក៏បាន ។ វិន័យ ហៅថាយេភុយ្យសិកា យេភុយ្យសិកា ហៅថាវិន័យវិញក៏បាន ។ វិន័យ ហៅថាសតិវិន័យ សតិវិន័យ ហៅថាវិន័យវិញក៏បាន ។ វិន័យ ហៅថាអមូឡ្ហវិន័យ អមូឡ្ហវិន័យ ហៅថាវិន័យវិញក៏បាន ។ វិន័យ ហៅថាបដិញ្ញាតករណៈ បដិញ្ញាតករណៈ ហៅថាវិន័យវិញក៏បាន ។ វិន័យ ហៅថាតស្សបាបិយសិកា តស្សបាបិយសិកា ហៅថាវិន័យវិញក៏បាន ។ វិន័យ ហៅថាតិណវត្ថារកៈ តិណវត្ថារកៈ ហៅថាវិន័យវិញក៏បាន ។

ចប់ វារៈនៃសមថៈដែលហៅថាសម្មុខាវិន័យ ជាគម្រប់ ១១ ។

[៨៩៦] វិន័យ ជាសម្មុខាវិន័យក៏មាន មិនមែនជាសម្មុខាវិន័យក៏មាន ព្រោះថា សម្មុខាវិន័យជាវិន័យផង ជាសម្មុខាវិន័យផង ។ វិន័យជាយេភុយ្យសិកាក៏មាន មិនមែនជាយេភុយ្យសិកាក៏មាន ព្រោះថា យេភុយ្យសិកាជាវិន័យផង ជាយេភុយ្យសិកាផង ។ វិន័យ ជាសតិវិន័យក៏មាន

វិសជ្ជនា កុសលបទំ

ន សតិន្ទ្រិយោ សតិន្ទ្រិយោ ឥន្ទ្រិយោ ចេវ សតិន្ទ្រិយោ ច ។ ឥន្ទ្រិយោ សិយា អមូឡ្ហិន្ទ្រិយោ សិយា ន អមូឡ្ហិន្ទ្រិយោ អមូឡ្ហិន្ទ្រិយោ ឥន្ទ្រិយោ ចេវ អមូឡ្ហិន្ទ្រិយោ ច ។ ឥន្ទ្រិយោ សិយា បដិញ្ញាតករណំ សិយា ន បដិញ្ញាតករណំ បដិញ្ញាតករណំ ឥន្ទ្រិយោ ចេវ បដិញ្ញាតករណញ្ច ។ ឥន្ទ្រិយោ សិយា គស្សុតាប័យសិកា សិយា ន គស្សុតាប័យសិកា គស្សុតាប័យសិកា ឥន្ទ្រិយោ ចេវ គស្សុតាប័យសិកា ច ។ ឥន្ទ្រិយោ សិយា គិណាវត្ថារកោ សិយា ន គិណាវត្ថារកោ គិណាវត្ថារកោ ឥន្ទ្រិយោ ចេវ គិណាវត្ថារកោ ច ។

ឥន្ទ្រិយវារោ និដ្ឋិតោ ទុតិយំ ។

(៨៩៣) សមុទាវិន្ទ្រិយោ កុសលោ អកុសលោ អព្យាកតោ ។ យេក្ខុយ្យសិកា កុសលា អកុសលា អព្យាកតា ។ សតិន្ទ្រិយោ កុសលោ អកុសលោ អព្យាកតោ ។ អមូឡ្ហិន្ទ្រិយោ កុសលោ អកុសលោ អព្យាកតោ ។ បដិញ្ញាតករណំ កុសលំ អកុសលំ អព្យាកតំ ។ គស្សុតាប័យសិកា កុសលា អកុសលា

វិសជ្ជនៈ កុសលវារៈ

មិនមែនជាសតិន្ទ្រិយក៏មាន (ព្រោះថា) សតិន្ទ្រិយ ជាឥន្ទ្រិយផង ជាសតិន្ទ្រិយផង ។ ឥន្ទ្រិយ ជាអមូឡ្ហិន្ទ្រិយក៏មាន មិនមែនជាអមូឡ្ហិន្ទ្រិយក៏មាន (ព្រោះថា) អមូឡ្ហិន្ទ្រិយ ជាឥន្ទ្រិយផង ជាអមូឡ្ហិន្ទ្រិយផង ។ ឥន្ទ្រិយ ជាបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន មិនមែនជាបដិញ្ញាតករណៈក៏មាន (ព្រោះថា) បដិញ្ញាតករណៈជាឥន្ទ្រិយផង ជាបដិញ្ញាតករណៈផង ។ ឥន្ទ្រិយ ជាគស្សុតាប័យសិកាក៏មាន មិនមែនជាគស្សុតាប័យសិកាក៏មាន (ព្រោះថា) គស្សុតាប័យសិកាជាឥន្ទ្រិយផង ជាគស្សុតាប័យសិកាផង ។ ឥន្ទ្រិយ ជាគិណាវត្ថារកៈក៏មាន មិនមែនជាគិណាវត្ថារកៈក៏មាន (ព្រោះថា) គិណាវត្ថារកៈ ជាឥន្ទ្រិយផង ជាគិណាវត្ថារកៈផង ។

ចប់ ឥន្ទ្រិយវារៈ ជាគម្រប់ ២ ។

(៨៩៣) សួរថា សមុទាវិន្ទ្រិយ ជាកុសល ឬជាអកុសល ឬជាអព្យាកតៈ ។ យេក្ខុយ្យសិកា ជាកុសល ឬជាអកុសល ឬជាអព្យាកតៈ ។ សតិន្ទ្រិយ ជាកុសល ឬជាអកុសល ឬជាអព្យាកតៈ ។ អមូឡ្ហិន្ទ្រិយ ជាកុសល ឬជាអកុសល ឬជាអព្យាកតៈ ។ បដិញ្ញាតករណៈ ជាកុសល ឬជាអកុសល ឬជាអព្យាកតៈ ។ គស្សុតាប័យសិកា ជាកុសល ឬជាអកុសល

អព្យាកតា ។ តិណវត្ថារកោ កុសលោ អកុសលោ អព្យាកតោ ។ សម្មុខាវិនយោ សិយា កុសលោ សិយា អព្យាកតោ នត្ថិ សម្មុខាវិនយោ អកុសលោ ។ យេភុយ្យសិកា សិយា កុសលា សិយា អកុសលា សិយា អព្យាកតា ។ សតិវិនយោ សិយា កុសលោ សិយា អកុសលោ សិយា អព្យាកតោ ។ អមូឡ្ហវិនយោ សិយា កុសលោ សិយា អកុសលោ សិយា អព្យាកតោ ។ បដិញ្ញាតករណំ សិយា កុសលំ សិយា អកុសលំ សិយា អព្យាកតំ ។ តស្សបាបិយសិកា សិយា កុសលា សិយា អកុសលា សិយា អព្យាកតា ។ តិណវត្ថារកោ សិយា កុសលោ សិយា អកុសលោ សិយា អព្យាកតោ ។

[៤៩៨] វិវាទាធិករណំ កុសលំ អកុសលំ អព្យាកតំ ។ អនុវាទាធិករណំ កុសលំ អកុសលំ អព្យាកតំ ។ អាបត្តាធិករណំ កុសលំ អកុសលំ អព្យាកតំ ។ កិច្ចាធិករណំ កុសលំ អកុសលំ អព្យាកតំ ។ វិវាទាធិករណំ សិយា កុសលំ សិយា អកុសលំ សិយា អព្យាកតំ ។ អនុវាទាធិករណំ

ឬជាអព្យាកតៈ ។ តិណវត្ថារកៈ ជាកុសល ឬជាអកុសល ឬជាអព្យាកតៈ ។ ឆ្លើយថា សម្មុខាវិន័យ ជាកុសលក៏មាន ជាអព្យាកតៈក៏មាន សម្មុខាវិន័យ ជាអកុសលមិនមានទេ ។ យេភុយ្យសិកា ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ជាអព្យាកតៈក៏មាន ។ សតិវិន័យ ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ជាអព្យាកតៈក៏មាន ។ អមូឡ្ហវិន័យ ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ជាអព្យាកតៈក៏មាន ។ បដិញ្ញាតករណៈ ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ជាអព្យាកតៈក៏មាន ។ តស្សបាបិយសិកា ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ជាអព្យាកតៈក៏មាន ។ តិណវត្ថារកៈ ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ជាអព្យាកតៈក៏មាន ។

[៤៩៨] សួរថា វិវាទាធិករណ៍ ជាកុសល ឬជាអកុសល ឬជាអព្យាកតៈ ។ អនុវាទាធិករណ៍ ជាកុសល ឬជាអកុសល ឬជាអព្យាកតៈ ។ អាបត្តាធិករណ៍ ជាកុសល ឬជាអកុសល ឬជាអព្យាកតៈ ។ កិច្ចាធិករណ៍ ជាកុសល ឬជាអកុសល ឬជាអព្យាកតៈ ។ ឆ្លើយថា វិវាទាធិករណ៍ ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ជាអព្យាកតៈក៏មាន ។ អនុវាទាធិករណ៍

សិយា កុសលំ សិយា អកុសលំ សិយា អព្យាកតំ ។ អាបត្តាធិករណំ សិយា កុសលំ សិយា អកុសលំ សិយា អព្យាកតំ ។ នត្ថិ អាបត្តាធិករណំ កុសលំ ។ កិច្ចាធិករណំ សិយា កុសលំ សិយា អកុសលំ សិយា អព្យាកតំ ។

កុសលត្តិកំ និដ្ឋិតំ តេរសមំ ។

(៨៩៩) យត្ថ យេភុយ្យសិកា លព្ភតិ តត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ យត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ តត្ថ យេភុយ្យសិកា លព្ភតិ ន តត្ថ សតិវិនយោ លព្ភតិ ន តត្ថ អមូឡ្ហវិនយោ លព្ភតិ ន តត្ថ បដិញ្ញាតករណំ លព្ភតិ ន តត្ថ តស្សបាបិយសិកា លព្ភតិ ន តត្ថ តិណវត្ថារកោ លព្ភតិ ។ យត្ថ សតិវិនយោ លព្ភតិ

ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ជាអព្យាកតៈក៏មាន ។ អាបត្តាធិករណ៍ ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ជាអព្យាកតៈក៏មាន ។ អាបត្តាធិករណ៍ ជាកុសលមិនមានឡើយ ។ កិច្ចាធិករណ៍ ជាកុសលក៏មាន ជាអកុសលក៏មាន ជាអព្យាកតៈក៏មាន ។

ចប់ កុសលត្តិកៈ ជាគម្រប់ ១៣ ។

(៨៩៩) បើអ្នកប្រាជ្ញកំណត់យកយេភុយ្យសិកា (ទៅម្យ៉ាង) បាន ក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅម្យ៉ាង) បាន ក្នុងអធិករណ៍នោះ កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅម្យ៉ាង) បាន ក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកយេភុយ្យសិកា (ទៅម្យ៉ាង) បានក្នុងអធិករណ៍នោះដែរ តែកំណត់យកសតិវិន័យ (ទៅម្យ៉ាង) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកអមូឡ្ហវិន័យ (ទៅម្យ៉ាង) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកបដិញ្ញាតករណៈ (ទៅម្យ៉ាង) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកតស្សបាបិយសិកា (ទៅម្យ៉ាង) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកតិណវត្ថារកៈ (ទៅម្យ៉ាង) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបានទេ ។ បើអ្នកប្រាជ្ញកំណត់យកសតិវិន័យ (ទៅម្យ៉ាង)បាន ក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យក

តត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ យត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ តត្ថ សតិវិនយោ លព្ភតិ ន តត្ថ អមូឡ្ហវិនយោ លព្ភតិ ន តត្ថ បដិញ្ញាតករណំ លព្ភតិ ន តត្ថ តស្សបាបិយសិកា លព្ភតិ ន តត្ថ តិណវត្ថារកោ លព្ភតិ ន តត្ថ យេភុយ្យសិកា លព្ភតិ ។ យត្ថ អមូឡ្ហវិនយោ លព្ភតិ ន តត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ យត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ តត្ថ អមូឡ្ហវិនយោ លព្ភតិ ន តត្ថ បដិញ្ញាតករណំ លព្ភតិ ន តត្ថ តស្សបាបិយសិកា លព្ភតិ ន តត្ថ តិណវត្ថារកោ លព្ភតិ ន តត្ថ យេភុយ្យសិកា លព្ភតិ ន តត្ថ សតិវិនយោ លព្ភតិ ។ យត្ថ បដិញ្ញាតករណំ លព្ភតិ តត្ថ សម្មុខាវិនយោ

សម្មុខាវិន័យ (ទៅម្ខាប់) បានក្នុងអធិករណ៍នោះ កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅម្ខាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកសតិវិន័យ (ទៅម្ខាប់) បានក្នុងអធិករណ៍នោះដែរ តែកំណត់យកអមូឡ្ហវិន័យ (ទៅម្ខាប់)ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកបដិញ្ញាតករណៈ (ទៅម្ខាប់)ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកតស្សបាបិយសិកា (ទៅម្ខាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកតិណវត្ថារកៈ (ទៅម្ខាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកយេភុយ្យសិកា (ទៅម្ខាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបានទេ ។ បើអ្នកប្រាជ្ញកំណត់យកអមូឡ្ហវិន័យ (ទៅម្ខាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍ណា កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅម្ខាប់)ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបានទេ កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅម្ខាប់) បានក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកអមូឡ្ហវិន័យ (ទៅម្ខាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍នោះដែរ តែកំណត់យកបដិញ្ញាតករណៈ (ទៅម្ខាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកតស្សបាបិយសិកា (ទៅម្ខាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកតិណវត្ថារកៈ (ទៅម្ខាប់)ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកយេភុយ្យសិកា (ទៅម្ខាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកសតិវិន័យ (ទៅម្ខាប់)ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបានទេ ។ អ្នកប្រាជ្ញកំណត់យកបដិញ្ញាតករណៈ (ទៅម្ខាប់)បាន ក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ

លព្ភតិ យត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ តត្ថ បដិញ្ញាតករណំ លព្ភតិ ន តត្ថ តស្សបាបិយសិកា លព្ភតិ ន តត្ថ តិណវត្ថារកោ លព្ភតិ ន តត្ថ យេភុយ្យសិកា លព្ភតិ ន តត្ថ សតិវិនយោ លព្ភតិ ន តត្ថ អមូឡ្ហវិនយោ លព្ភតិ ។ យត្ថ តស្សបាបិយសិកា លព្ភតិ តត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ យត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ តត្ថ តស្សបាបិយសិកា លព្ភតិ ន តត្ថ តិណវត្ថារកោ លព្ភតិ ន តត្ថ យេភុយ្យសិកា លព្ភតិ ន តត្ថ សតិវិនយោ លព្ភតិ ន តត្ថ អមូឡ្ហវិនយោ លព្ភតិ ន តត្ថ បដិញ្ញាតករណំ លព្ភតិ ។ យត្ថ តិណវត្ថារ-

(ទៅម្នាក់) មានក្នុងអធិករណ៍នោះ កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅម្នាក់) មានក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកបដិញ្ញាតករណៈ (ទៅម្នាក់) មានក្នុងអធិករណ៍នោះដែរ តែកំណត់យកតស្សបាបិយសិកា (ទៅម្នាក់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនមាន កំណត់យកតិណវត្ថារកៈ (ទៅម្នាក់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនមាន កំណត់យកយេភុយ្យសិកា (ទៅម្នាក់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនមាន កំណត់យកសតិវិន័យ (ទៅម្នាក់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនមាន កំណត់យកអមូឡ្ហវិន័យ (ទៅម្នាក់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនមានទេ ។ បើគួរប្រាថ្នាកំណត់យកតស្សបាបិយសិកា (ទៅម្នាក់) មានក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅម្នាក់) មាន ក្នុងអធិករណ៍នោះ កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅម្នាក់) មាន ក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យក តស្សបាបិយសិកា (ទៅម្នាក់) មាន ក្នុងអធិករណ៍នោះដែរ តែថា កំណត់យកតិណវត្ថារកៈ (ទៅម្នាក់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនមាន កំណត់យកយេភុយ្យសិកា (ទៅម្នាក់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនមាន កំណត់យកសតិវិន័យ (ទៅម្នាក់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនមាន កំណត់យកអមូឡ្ហវិន័យ (ទៅម្នាក់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនមាន កំណត់យកបដិញ្ញាតករណៈ (ទៅម្នាក់) ក្នុងអធិករណ៍នោះ មិនមានទេ ។ បើគួរប្រាថ្នាកំណត់យកតិណវត្ថារកៈ (ទៅម្នាក់) មាន ក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យក

កោ លព្ភតិ តត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ យត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ តត្ថ តិណវត្ថារកោ លព្ភតិ ន តត្ថ យេភុយ្យសិកា លព្ភតិ ន តត្ថ សតិវិនយោ លព្ភតិ ន តត្ថ អមូឡ្ហវិនយោ លព្ភតិ ន តត្ថ បដិញ្ញាតករណំ លព្ភតិ ន តត្ថ តស្សបាបិយសិកា លព្ភតិ ។

(៩០០) យត្ថ យេភុយ្យសិកា តត្ថ សម្មុខាវិនយោ យត្ថ សម្មុខាវិនយោ តត្ថ យេភុយ្យសិកា ន តត្ថ សតិវិនយោ ន តត្ថ អមូឡ្ហវិនយោ ន តត្ថ បដិញ្ញាតករណំ ន តត្ថ តស្សបាបិយសិកា ន តត្ថ តិណវត្ថារកោ ។ យត្ថ សតិវិនយោ តត្ថ សម្មុខាវិនយោ

សម្មុខាវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍នោះ កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកតិណវត្ថារកៈ (ទៅរម្ងាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍នោះដែរ តែកំណត់យកយេភុយ្យសិកា (ទៅរម្ងាប់)ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកសតិវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកអមូឡ្ហវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកបដិញ្ញាតករណៈ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកតស្សបាបិយសិកា (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបានទេ ។

(៩០១) បើអ្នកប្រាជ្ញកំណត់យកយេភុយ្យសិកា (ទៅរម្ងាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) បានក្នុងអធិករណ៍នោះ កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) បានក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកយេភុយ្យសិកា (ទៅរម្ងាប់) បានក្នុងអធិករណ៍នោះដែរ តែកំណត់យកសតិវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកអមូឡ្ហវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកបដិញ្ញាតករណៈ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកតស្សបាបិយសិកា (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកតិណវត្ថារកៈ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបានទេ ។ បើអ្នកប្រាជ្ញកំណត់យកសតិវិន័យ

យត្ថ សម្មុខាវិនយោ តត្ថ សតិវិនយោ ន តត្ថ អមូឡ្ហវិនយោ ន តត្ថ បដិញ្ញាតករណំ ន តត្ថ តស្សបាបិយសិកា ន តត្ថ តិណវត្ថារកោ ន តត្ថ យេភុយ្យសិកា ។ (សម្មុខាវិនយំ កាតូន មូលំ) ។ បេ ។ យត្ថ តិណវត្ថារកោ តត្ថ សម្មុខាវិនយោ យត្ថ សម្មុខាវិនយោ តត្ថ តិណវត្ថារកោ ន តត្ថ យេភុយ្យសិកា ន តត្ថ សតិវិនយោ ន តត្ថ អមូឡ្ហវិនយោ ន តត្ថ បដិញ្ញាតករណំ ន តត្ថ តស្សបាបិយសិកា ។

ចក្កបេយ្យាលំ ។ ខន្ធកំ និដ្ឋិតំ ចុទ្ទសមំ ។

(ទៅម្ចាប់) មានក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅម្ចាប់) មានក្នុងអធិករណ៍នោះ កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅម្ចាប់) មាន ក្នុងអធិករណ៍ណា កំណត់យកសតិវិន័យ (ទៅម្ចាប់) មានក្នុងអធិករណ៍នោះផង តែកំណត់យកអមូឡ្ហវិន័យ (ទៅម្ចាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកបដិញ្ញាតករណៈ (ទៅម្ចាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកតស្សបាបិយសិកា (ទៅម្ចាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកតិណវត្ថារកៈ (ទៅម្ចាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកយេភុយ្យសិកា (ទៅម្ចាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបានទេ ។ (ធ្វើសម្មុខាវិន័យឲ្យជាមូល(១)) ។ បេ ។ អ្នកប្រាជ្ញកំណត់យកតិណវត្ថារកៈ (ទៅម្ចាប់) មានក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅម្ចាប់) មានក្នុងអធិករណ៍នោះ កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅម្ចាប់) មានក្នុងអធិករណ៍ណា កំណត់យកតិណវត្ថារកៈ (ទៅម្ចាប់) មានក្នុងអធិករណ៍នោះផង តែកំណត់យកយេភុយ្យសិកា (ទៅម្ចាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកសតិវិន័យ (ទៅម្ចាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកអមូឡ្ហវិន័យ (ទៅម្ចាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកបដិញ្ញាតករណៈ (ទៅម្ចាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន នឹងកំណត់យកតស្សបាបិយសិកា (ទៅម្ចាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបានទេ ។

ចប់ ចក្កបេយ្យាលៈ ។ ចប់ ខន្ធកៈ ត្រូវជាគម្រប់ ១៤ ។

---

១ ត្រង់ពាក្យថា បេយ្យាលៈ នេះត្រូវធ្វើសម្មុខាវិន័យជាដើម ស្រាប់ហើយត្រូវដោយតាមសតិវិន័យ រហូតដល់តិណវត្ថារកៈទៅ ។

(៤០៧) យស្មឹ សមយេ សម្មុខាវិនយេន ច យេភុយ្យសិកាយ ច អធិករណំ វូបសម្មតិ យត្ថ យេភុយ្យសិកា លព្ភតិ តត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ យត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ តត្ថ យេភុយ្យសិកា លព្ភតិ ន តត្ថ សតិវិនយោ លព្ភតិ ន តត្ថ អមូឡ្ហវិនយោ លព្ភតិ ន តត្ថ បដិញ្ញាតករណំ លព្ភតិ ន តត្ថ តស្សបាបិយសិកា លព្ភតិ ន តត្ថ តិណវត្ថារកោ លព្ភតិ ។ យស្មឹ សមយេ សម្មុខាវិនយេន ច សតិវិនយេន ច អធិករណំ វូបសម្មតិ យត្ថ សតិវិនយោ លព្ភតិ តត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ យត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ តត្ថ សតិវិនយោ លព្ភតិ ន តត្ថ អមូឡ្ហវិនយោ លព្ភតិ ន តត្ថ បដិញ្ញាតករណំ លព្ភតិ ន តត្ថ តស្សបាបិយសិកា លព្ភតិ ន តត្ថ

(៤០១) អធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យនិងយេភុយ្យសិកាក្នុងសម័យណា ក្នុងគ្រាដែលកំណត់យកយេភុយ្យសិកា (ទៅរម្ងាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍នោះ កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) បានក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកយេភុយ្យសិកា (ទៅរម្ងាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍នោះដែរ តែកំណត់យកសតិវិន័យ (ទៅរម្ងាប់)ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកអមូឡ្ហវិន័យ (ទៅរម្ងាប់)ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកបដិញ្ញាតករណៈ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកតស្សបាបិយសិកា (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកតិណវត្ថារកៈ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះ មិនបានទេ ។ អធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យនិងសតិវិន័យក្នុងសម័យណា ក្នុងគ្រាដែលកំណត់យកសតិវិន័យ (ទៅរម្ងាប់)បាន ក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍នោះ កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍ណា កំណត់យកសតិវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) បានក្នុងអធិករណ៍នោះដែរ តែកំណត់យកអមូឡ្ហវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបានកំណត់យកបដិញ្ញាតករណៈ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកតស្សបាបិយសិកា (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន

តិណវត្ថារកោ លព្ភតិ ន តត្ថ យេភុយ្យសិកា លព្ភតិ។ យស្មឹ សមយេ សម្មុខាវិនយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច អធិករណំ វូបសម្មតិ យត្ថ អមូឡ្ហវិនយោ លព្ភតិ តត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ យត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ តត្ថ អមូឡ្ហវិនយោ លព្ភតិ ន តត្ថ បដិញ្ញាតករណំ លព្ភតិ ន តត្ថ តស្សបាបិយសិកា លព្ភតិ ន តត្ថ តិណវត្ថារកោ លព្ភតិ ន តត្ថ យេភុយ្យសិកា លព្ភតិ ន តត្ថ សតិវិនយោ លព្ភតិ ។ យស្មឹ សមយេ សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច អធិករណំ វូបសម្មតិ យត្ថ បដិញ្ញាតករណំ លព្ភតិ តត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ យត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ តត្ថ បដិញ្ញាតករណំ លព្ភតិ ន តត្ថ តស្សបាបិយសិកា

កំណត់យកតិណវត្ថារកៈ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះ មិនបានកំណត់យកយេភុយ្យសិកា (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបានទេ ។ អធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ និងអមូឡ្ហវិន័យក្នុងសម័យណា ត្រូវកំណត់យកអមូឡ្ហវិន័យ (ទៅរម្ងាប់)បាន ក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍នោះ កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ(ទៅរម្ងាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកអមូឡ្ហវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍នោះដែរ តែកំណត់យកបដិញ្ញាតករណៈ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកតស្សបាបិយសិកា (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកតិណវត្ថារកៈ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកយេភុយ្យសិកា (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកសតិវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបានទេ ។ អធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ និងបដិញ្ញាតករណៈ ក្នុងសម័យណា ត្រូវកំណត់យកបដិញ្ញាតករណៈ (ទៅរម្ងាប់) បានក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) បានក្នុងអធិករណ៍នោះ កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) បានក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកបដិញ្ញាតករណៈ (ទៅរម្ងាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍នោះដែរ តែកំណត់យកតស្សបាបិយសិកា (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះ

សម្មតិ ន តត្ថ តិណវត្ថារកោ សម្មតិ ន តត្ថ យេ-
ភុយ្យសិកា សម្មតិ ន តត្ថ សតិវិនយោ សម្មតិ ន តត្ថ
អមូឡ្ហវិនយោ សម្មតិ ។ យស្មឹ សមយេ សម្មុខាវិន-
យេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច អធិករណំ វូប-
សម្មតិ យត្ថ តស្សបាបិយសិកា សម្មតិ តត្ថ សម្មុខា-
វិនយោ សម្មតិ យត្ថ សម្មុខាវិនយោ សម្មតិ តត្ថ
តស្សបាបិយសិកា សម្មតិ ន តត្ថ តិណវត្ថារកោ
សម្មតិ ន តត្ថ យេភុយ្យសិកា សម្មតិ ន តត្ថ សតិ-
វិនយោ សម្មតិ ន តត្ថ អមូឡ្ហវិនយោ សម្មតិ ន តត្ថ
បដិញ្ញាតករណំ សម្មតិ ។ យស្មឹ សមយេ សម្មុខា-
វិនយេន ច តិណវត្ថារកេន ច អធិករណំ វូបសម្មតិ
យត្ថ តិណវត្ថារកោ សម្មតិ តត្ថ សម្មុខាវិនយោ សម្មតិ

មិនបាន កំណត់យកតិណវត្ថារកៈ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះ
មិនបាន កំណត់យកយេភុយ្យសិកា (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះ
មិនបាន កំណត់យកសតិវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន
កំណត់យកអមូឡ្ហវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះ មិនបានទេ ។
អធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ និងតស្សបាបិយសិកា ក្នុងសម័យណា
អ្នកប្រាជ្ញកំណត់យកតស្សបាបិយសិកា (ទៅរម្ងាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍
ណា ក៏កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍នោះកំ-
ណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅរម្ងាប់) បានក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យក
តស្សបាបិយសិកា (ទៅរម្ងាប់) បានក្នុងអធិករណ៍នោះដែរ តែកំណត់
យកតិណវត្ថារកៈ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យក
យេភុយ្យសិកា(ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកសតិ-
វិន័យ (ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកអមូឡ្ហវិន័យ
(ទៅរម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកបដិញ្ញាតករណៈ (ទៅ
រម្ងាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបានទេ ។ អធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសម្មុខា-
វិន័យនិងតិណវត្ថារកៈ ក្នុងសម័យណា អ្នកប្រាជ្ញកំណត់យកតិណវត្ថារកៈ
(ទៅរម្ងាប់)បាន ក្នុងអធិករណ៍ណា ក៏កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅរម្ងាប់)

យត្ថ សម្មុខាវិនយោ លព្ភតិ តត្ថ តិណវត្ថារកោ លព្ភតិ ន តត្ថ យេភុយ្យសិកា លព្ភតិ ន តត្ថ សតិវិនយោ លព្ភតិ ន តត្ថ អមូឡ្ហវិនយោ លព្ភតិ ន តត្ថ បដិញ្ញាតករណំ លព្ភតិ ន តត្ថ តស្សបាបិយសិកា លព្ភតិ ។

សមថក្ខន្ធកំ ចតុត្ថំ ។

(៤០៦) អធិករណត្ថិ ច សមថា ច ឥមេ ធម្មា សំសដ្ឋា ឧទាហុ វិសំសដ្ឋា លព្ភា ច បនិមេសំ(១) ធម្មានំ វិនិព្ភុជិត្វា វិនិព្ភុជិត្វា(២) នានាករណំ បញ្ញាបេតុំ ។ អធិករណត្ថិ ច សមថា ច ឥមេ ធម្មា សំសដ្ឋា នោ វិសំសដ្ឋា លព្ភា ច ឥមេសំ ធម្មានំ វិនិព្ភុជិត្វា វិនិព្ភុជិត្វា នានាករណំ បញ្ញាបេតុន្តិ ។ សោ មា ហេវន្តិស្ស វចនីយោ អធិករណត្ថិ ច សមថា ច ឥមេ ធម្មា សំសដ្ឋា នោ វិសំសដ្ឋា ន ច លព្ភា ឥមេសំ ធម្មានំ វិនិព្ភុជិត្វា វិនិព្ភុជិត្វា នានាករណំ បញ្ញាបេតុំ ។

---

១ ម. ឥ. លព្ភាចនិមេសំ ។ ២ ឱ វិនិព្ភុជិត្វា វិនិព្ភុជិត្វា ។

បានក្នុងអធិករណ៍នោះ កំណត់យកសម្មុខាវិន័យ (ទៅម្ដាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍ណា កំណត់យកតិណវត្ថារកៈ (ទៅម្ដាប់) បាន ក្នុងអធិករណ៍នោះ វែងកំណត់យកយេភុយ្យសិកា (ទៅម្ដាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកសតិវិន័យ (ទៅម្ដាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកអមូឡ្ហវិន័យ (ទៅម្ដាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះមិនបាន កំណត់យកបដិញ្ញាតករណៈ (ទៅម្ដាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះ មិនបាន កំណត់យកតស្សបាបិយសិកា (ទៅម្ដាប់) ក្នុងអធិករណ៍នោះ មិនបានទេ ។

ចប់ សមថក្ខន្ធកៈ ជាគម្រប់ ៤ ។

(៤០៦) សួរថា អធិករណ៍ទាំង៤ សមថៈ ធម៌ទាំងនេះ លាយច្រឡំគ្នា ឬមិនលាយគ្នាទេ មួយទៀត លោកចែកញែកធម៌ទាំងនេះ ហើយបញ្ញត្តឲ្យផ្សេងគ្នាបានឬទេ ។ ឆ្លើយថា អធិករណ៍ទាំង៤ សមថៈ ធម៌ទាំងនេះហៅថាលាយច្រឡំគ្នា មិនមែនមិនលាយគ្នាទេ តែលោកចែកញែកធម៌ទាំងនេះចេញពីគ្នា ហើយបញ្ញត្តឲ្យផ្សេងគ្នាបាន ។ អ្នកណាពោលត្រូវគាល់យ៉ាងនេះ គួរឆ្លើយនោះថា អ្នកកុំនិយាយយ៉ាងនេះឡើយ អធិករណ៍ទាំង៤ សមថៈ ធម៌ទាំងនេះហៅថាលាយច្រឡំគ្នា មិនមែនមិនលាយគ្នាទេ មួយទៀតលោកមិនបានចែកញែកធម៌ទាំងនេះចេញពីគ្នា ហើយបញ្ញត្តឲ្យផ្សេងពីគ្នាទេ ។

តំ កិស្ស ហេតុ ។ ននុ វុត្តំ ភគវតា ឥត្ថាវ៍មានិ(១) ចត្តារិ អធិករណានិ សត្ត សមថា អធិករណា សមថេហិ សម្មន្តិ សមថា អធិករណេហិ សម្មន្តិ ឯវំ ឥមេ ធម្មា សំសដ្ឋា នោ វិសំសដ្ឋា ន ច លព្ភា ឥមេសំ ធម្មានំ វិនិព្ភុជិត្វា វិនិព្ភុជិត្វា នានាករណំ បញ្ញាបេតុន្តិ ។

សំសដ្ឋំ និដ្ឋិតំ សោឡសមំ ។

(៥០៣) វិវាទាធិករណំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ អនុវាទាធិករណំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ អាបត្តាធិករណំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ កិច្ចាធិករណំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ ។ វិវាទាធិករណំ ទ្វីហិ សមថេហិ សម្មតិ សម្មុខាវិនយេន ច យេភុយ្យសិកាយ ច អនុវាទាធិករណំ ចតូហិ សមថេហិ សម្មតិ សម្មុខាវិនយេន ច សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច អាបត្តាធិករណំ តីហិ

---

១ ឥត្ថាវ៉មានិ ។

ពាក្យនោះ ព្រោះហេតុដូចម្តេច ។ (ព្រោះថា) ក្រែងព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហើយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អធិករណ៍ទាំង ៤ នេះ ហៅ ថា សមថៈ ៧ ក៏ផង ពួកអធិករណ៍ តែងរម្ងាប់ដោយពួកសមថៈ ពួកសមថៈ តែងរម្ងាប់ ដោយពួកអធិករណ៍ (ក៏មាន) កាលបើយ៉ាងនេះ ធម៌ទាំងនេះ រមែងលាយច្រឡំគ្នា មិនមែនមិនលាយគ្នាទេ មួយទៀត លោកមិនបានវែកញែកធម៌ទាំងនេះ ហើយបញ្ញត្ត ឲ្យផ្សេងគ្នាឡើយ ដូច្នេះ មិនមែនឬ ។

ចប់ សំសដ្ឋកៈ គំរប់ ១៦ ។

(៥០៣) សួរថា វិវាទាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន អនុវាទាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន អាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន កិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា វិវាទាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ២ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ យេភុយ្យសិកា ១ អនុវាទាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៤ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ អាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣

សមថេហិ សម្មតិ សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន
ច តិណវត្ថារកេន ច ។ កិច្ចាធិករណំ ឯកេន សមថេន
សម្មតិ សម្មុខាវិនយេន ។ វិវាទាធិករណញ្ច អនុវាទា-
ធិករណញ្ច កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ វិវាទាធិករ-
ណញ្ច អនុវាទាធិករណញ្ច បញ្ចហិ សមថេហិ សម្មន្តិ
សម្មុខាវិនយេន ច យេភុយ្យសិកាយ ច សតិវិនយេន
ច អមូឡ្ហវិនយេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច ។ វិវា-
ទាធិករណញ្ច អាបត្តាធិករណញ្ច កតីហិ សមថេហិ
សម្មន្តិ ។ វិវាទាធិករណញ្ច អាបត្តាធិករណញ្ច ចតូហិ
សមថេហិ សម្មន្តិ សម្មុខាវិនយេន ច យេភុយ្យសិកាយ
ច បដិញ្ញាតករណេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។ វិវាទាធិក-
រណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។
វិវាទាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច ទ្វីហិ សមថេហិ
សម្មន្តិ សម្មុខាវិនយេន ច យេភុយ្យសិកាយ ច ។
អនុវាទាធិករណញ្ច អាបត្តាធិករណញ្ច កតីហិ ស-
មថេហិ សម្មន្តិ ។ អនុវាទាធិករណញ្ច អាបត្តាធិករ-

គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តិណវត្ថារកៈ ១ កិច្ចាធិករណ៍
រម្ងាប់ដោយសមថៈ ១ គឺ សម្មុខាវិន័យ ។ សួរថា វិវាទាធិករណ៍និងអនុវាទា-
ធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា វិវាទាធិករណ៍និងអនុវាទា-
ធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៥ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ យេភុយ្យសិកា ១ សតិ-
វិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ ។ សួរថា វិវាទាធិករណ៍
និងអាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា វិវាទាធិករណ៍
និងអាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៤ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ យេភុយ្យ-
សិកា ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។ សួរថា វិវាទាធិករណ៍
និងកិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា វិវាទាធិករណ៍
និងកិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ២ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ យេភុយ្យ-
សិកា ១ ។ សួរថា អនុវាទាធិករណ៍ និងអាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយ
សមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា អនុវាទាធិករណ៍ និងអាបត្តាធិករណ៍

ណញ្ច ឆហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សម្មុខាវិនយេន ច សតិវិនយេន អមូឡ្ហវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច តិណវត្ថារកេន ច ។ អនុវាទាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ អនុវាទាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច ចតូហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សម្មុខាវិនយេន ច សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច ។ អាបត្តាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ អាបត្តាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច តីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។ វិវាទាធិករណញ្ច អនុវាទាធិករណញ្ច អាបត្តាធិករណញ្ច កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ ។ វិវាទាធិករណញ្ច អនុវាទាធិករណញ្ច អាបត្តាធិករណញ្ច សត្តហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សម្មុខាវិនយេន ច យេភុយ្យសិកាយ ច សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច តិណវត្ថារកេន ច ។

រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៦ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។ សួរថា អនុវាទាធិករណ៍ និងកិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា អនុវាទាធិករណ៍ និងកិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៤ គឺសម្មុខាវិន័យ ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ ។ សួរថា អាបត្តាធិករណ៍ និងកិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា អាបត្តាធិករណ៍ និងកិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺសម្មុខាវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។ សួរថា វិវាទាធិករណ៍ អនុវាទាធិករណ៍ និងអាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា វិវាទាធិករណ៍ អនុវាទាធិករណ៍ និងអាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៧ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ យេភុយ្យសិកា ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។

វិវាទាធិករណញ្ច អនុវាទាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ។ វិវាទាធិករណញ្ច អនុវាទាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច បញ្ចហិ សមថេហិ សម្មតិ សម្មុខាវិនយេន ច យេភុយ្យសិកាយ ច សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច។ វិវាទាធិករណញ្ច អនុវាទាធិករណញ្ច អាបត្តាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ។ វិវាទាធិករណញ្ច អនុវាទាធិករណញ្ច អាបត្តាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច សត្តហិ សមថេហិ សម្មតិ សម្មុខាវិនយេន ច យេភុយ្យសិកាយ ច សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច តិណវត្ថារកេន ច។

សមថក្ខន្ធកំ និដ្ឋិតំ ចតុត្ថំ។

[៤០៦] វិវាទាធិករណំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ កតីហិ សមថេហិ ន សម្មតិ។ អនុវាទាធិករណំ។បេ។ អាបត្តាធិករណំ។បេ។ កិច្ចាធិករណំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ កតីហិ សមថេហិ ន សម្មតិ។

សួរថា វិវាទាធិករណ៍ អនុវាទាធិករណ៍ និងកិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន។ ឆ្លើយថា វិវាទាធិករណ៍ អនុវាទាធិករណ៍ និងកិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៥ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ យេភុយ្យសិកា ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ ។ សួរថា វិវាទាធិករណ៍ អនុវាទាធិករណ៍ អាបត្តាធិករណ៍ និងកិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន។ ឆ្លើយថា វិវាទាធិករណ៍ អនុវាទាធិករណ៍ អាបត្តាធិករណ៍ និងកិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៧ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ យេភុយ្យសិកា ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។

ចប់ សមថក្ខន្ធកៈ ជាគម្រប់ ៤ ។

[៤០៦] សួរថា វិវាទាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន មិនរម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន។ អនុវាទាធិករណ៍។បេ។ អាបត្តាធិករណ៍។បេ។ កិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន មិនរម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន។

វិវាទាធិករណំ ទ្វីហិ សមថេហិ សម្មតិ សម្មុខាវិនយេន ច យេភុយ្យសិកាយ ច ។ ចតូហិ សមថេហិ ន សម្មតិ សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច តិណវត្ថារកេន ច ។ អនុវាទាធិករណំ ចតូហិ សមថេហិ សម្មតិ សម្មុខាវិនយេន ច សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច ។ តីហិ សមថេហិ ន សម្មតិ យេភុយ្យសិកាយ ច បដិញ្ញាតករណេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។ អាបត្តាធិករណំ តីហិ សមថេហិ សម្មតិ សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។ ចតូហិ សមថេហិ ន សម្មតិ យេភុយ្យសិកាយ ច សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច ។ កិច្ចាធិករណំ ឯកេន សមថេន សម្មតិ សម្មុខាវិនយេន ឆហិ សមថេហិ សម្មតិ ន យេភុយ្យសិកាយ ច សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច តិណវត្ថារកេន ច ។

ឆ្លើយថា វិវាទាធិករណ៍ ស្ងប់ដោយសមថៈ២ គឺសម្មុខាវិន័យ១ យេភុយ្យសិកា១ មិនស្ងប់ដោយសមថៈ៥ គឺ សតិវិន័យ១ អមូឡ្ហវិន័យ១ បដិញ្ញាតករណៈ១ តស្សបាបិយសិកា១ តិណវត្ថារកៈ១ ។ អនុវាទាធិករណ៍ ស្ងប់ដោយសមថៈ៤ គឺ សម្មុខាវិន័យ១ សតិវិន័យ១ អមូឡ្ហវិន័យ១ តស្សបាបិយសិកា១ មិនស្ងប់ដោយសមថៈ៣ គឺ យេភុយ្យសិកា១ បដិញ្ញាតករណៈ១ តិណវត្ថារកៈ ។ អាបត្តាធិករណ៍ ស្ងប់ដោយសមថៈ៣ គឺ សម្មុខាវិន័យ១ បដិញ្ញាតករណៈ១ តិណវត្ថារកៈ១ មិនស្ងប់ដោយសមថៈ៤ គឺ យេភុយ្យសិកា១ សតិវិន័យ១ អមូឡ្ហវិន័យ១ តស្សបាបិយសិកា១ ។ កិច្ចាធិករណ៍ ស្ងប់ដោយសមថៈ១ គឺ សម្មុខាវិន័យ មិនស្ងប់ដោយសមថៈ៦ គឺ យេភុយ្យសិកា១ សតិវិន័យ១ អមូឡ្ហវិន័យ១ បដិញ្ញាតករណៈ១ តស្សបាបិយសិកា១ តិណវត្ថារកៈ១ ។

វិសេសិកា សម្មន្តិនសម្មន្តិកំ

វិវាទាធិករណញ្ច អនុវាទាធិករណញ្ច កតីហិ សម-ថេហិ សម្មន្តិ កតីហិ សមថេហិ ន សម្មន្តិ ។ វិវាទា-ធិករណញ្ច អនុវាទាធិករណញ្ច បញ្ចហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សម្មុខាវិនយេន ច យេភុយ្យសិកាយ ច សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច ទ្វីហិ សមថេហិ ន សម្មន្តិ បដិញ្ញាតករណេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។ វិវាទាធិករណញ្ច អាបត្តាធិ-ករណញ្ច កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ កតីហិ សមថេហិ ន សម្មន្តិ ។ វិវាទាធិករណញ្ច អាបត្តាធិករណញ្ច ចតូហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សម្មុខាវិនយេន ច យេភុយ្យ-សិកាយ ច បដិញ្ញាតករណេន ច តិណវត្ថារកេន ច តីហិ សមថេហិ ន សម្មន្តិ សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិន-យេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច ។ វិវាទាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ កតីហិ សមថេហិ ន សម្មន្តិ ។ វិវាទាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករ-

វិសេសិកៈ ការរំងាប់អធិករណ៍ដែលរម្ងាប់និងមិនរម្ងាប់

សួរថា វិវាទាធិករណ៍ និងអនុវាទាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន មិនរម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា វិវាទាធិករណ៍ និងអនុវាទាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៥ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ យេភុយ្យសិកា ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ មិនរម្ងាប់ដោយសមថៈ ២ គឺ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។ សួរថា វិវាទាធិករណ៍ និងអាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន មិនរម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា វិវាទាធិករណ៍ និងអាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៤ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ យេភុយ្យសិកា ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តិណវត្ថារកៈ ១ មិនរម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ ។ សួរថា វិវាទាធិករណ៍ និងកិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន មិនរម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា វិវាទាធិករណ៍ និងកិច្ចា-

ណានិ ទ្វីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សម្មុខាវិនយេន ច យេ-
ភុយ្យសិកាយ ច បញ្ចហិ សមថេហិ ន សម្មន្តិ សតិវិ-
នយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច
តស្សបាបិយសិកាយ ច តិណវត្ថារកេន ច ។ អនុវា-
ទាធិករណញ្ច អាបត្តាធិករណញ្ច កតីហិ សមថេហិ
សម្មន្តិ កតីហិ សមថេហិ ន សម្មន្តិ ។ អនុវាទាធិករ-
ណញ្ច អាបត្តាធិករណញ្ច ឆហិ សមថេហិ សម្មន្តិ
សម្មុខាវិនយេន ច សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន
ច បដិញ្ញាតករណេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច
តិណវត្ថារកេន ច ឯកេន សមថេន ន សម្មន្តិ យេ-
ភុយ្យសិកាយ ។ អនុវាទាធិករណញ្ច កិច្ចាធិក-
រណញ្ច កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ កតីហិ សមថេហិ
ន សម្មន្តិ ។ អនុវាទាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច
ចតូហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សម្មុខាវិនយេន ច សតិវិ-
នយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច តស្សបាបិយសិកាយ
ច តីហិ សមថេហិ ន សម្មន្តិ យេភុយ្យសិកាយ ច

ធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ២ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ យេភុយ្យសិកា ១ មិន
រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៥ គឺ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១
តស្សបាបិយសិកា ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។ សួរថា អនុវាទាធិករណ៍និង
អាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន មិនរម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។
ឆ្លើយថា អនុវាទាធិករណ៍ និងអាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៦ គឺ
សម្មុខាវិន័យ ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តស្សបាបិ-
យសិកា ១ តិណវត្ថារកៈ ១ មិនរម្ងាប់ដោយសមថៈ ១ គឺ យេភុយ្យសិកា ។
សួរថា អនុវាទាធិករណ៍ និងកិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន មិន
រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា អនុវាទាធិករណ៍ និងកិច្ចាធិករ-
ណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៤ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ
១ តស្សបាបិយសិកា ១ មិនរម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣ គឺ យេភុយ្យសិកា ១

វារៈ ៣៣ សម្មន្តិនសម្មន្តិវារៈ

បដិញ្ញាតករណេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។ អាបត្តាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច កតិហិ សមថេហិ សម្មន្តិ កតិហិ សមថេហិ ន សម្មន្តិ ។ អាបត្តាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច តីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច តិណវត្ថារកេន ច ចតូហិ សមថេហិ ន សម្មន្តិ យេភុយ្យសិកាយ ច សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច ។ វិវាទាធិករណញ្ច អនុវាទាធិករណញ្ច អាបត្តាធិករណញ្ច កតិហិ សមថេហិ សម្មន្តិ កតិហិ សមថេហិ ន សម្មន្តិ ។ វិវាទាធិករណញ្ច អនុវាទាធិករណញ្ច អាបត្តាធិករណញ្ច សត្តហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សម្មុខាវិនយេន ច យេភុយ្យសិកាយ ច សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច តិណវត្ថារកេន ច ។ វិវាទាធិករណញ្ច អនុវាទាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច កតិហិ សមថេហិ សម្មន្តិ

វារៈទី៣៣ សេចក្តីនៃអធិករណ៍ដែលស្ងប់និងមិនស្ងប់

បដិញ្ញាតករណៈ ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។ ស្តាប់ អាបត្តាធិករណ៍ និងកិច្ចាធិករណ៍ ស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន មិនស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា អាបត្តាធិករណ៍ និងកិច្ចាធិករណ៍ ស្ងប់ដោយសមថៈ ៣ គឺសម្មុខាវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តិណវត្ថារកៈ ១ មិនស្ងប់ដោយសមថៈ ៤ គឺ យេភុយ្យសិកា ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ ។ ស្តាប់ វិវាទាធិករណ៍ អនុវាទាធិករណ៍ និងអាបត្តាធិករណ៍ ស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន មិនស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា វិវាទាធិករណ៍ អនុវាទាធិករណ៍ និងអាបត្តាធិករណ៍ ស្ងប់ដោយសមថៈ ៧ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ យេភុយ្យសិកា ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។ ស្តាប់ វិវាទាធិករណ៍ អនុវាទាធិករណ៍ និងកិច្ចាធិករណ៍ ស្ងប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន

កតីហិ សមថេហិ ន សម្មន្តិ ។ វិវាទាធិករណញ្ច អនុវាទាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច បញ្ចហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សម្មុខាវិនយេន ច យេភុយ្យសិកាយ ច សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច ទ្វីហិ សមថេហិ ន សម្មន្តិ បដិញ្ញាតករណេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។ អនុវាទាធិករណញ្ច អាបត្តាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ កតីហិ សមថេហិ ន សម្មន្តិ ។ អនុវាទាធិករណញ្ច អាបត្តាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច ឆហិ សមថេហិ សម្មន្តិ សម្មុខាវិនយេន ច សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច តិណវត្ថារកេន ច ឯកេន សមថេន ន សម្មន្តិ យេភុយ្យសិកាយ ។ វិវាទាធិករណញ្ច អនុវាទាធិករណញ្ច អាបត្តាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច កតីហិ សមថេហិ សម្មន្តិ កតីហិ សមថេហិ ន សម្មន្តិ ។ វិវាទាធិករណញ្ច អនុវាទាធិករណញ្ច អាបត្តាធិករណញ្ច កិច្ចាធិករណញ្ច សត្តហិ សម-

មិនរម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា វិវាទាធិករណ៍ អនុវាទាធិករណ៍ និងកិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៥ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ យេភុយ្យសិកា ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ មិនរម្ងាប់ដោយសមថៈ ២ គឺ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។ សួរថា អនុវាទាធិករណ៍ អាបត្តាធិករណ៍ និងកិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន មិនរម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា អនុវាទាធិករណ៍ អាបត្តាធិករណ៍ និងកិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៦ គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ តិណវត្ថារកៈ ១ មិនរម្ងាប់ដោយសមថៈ ១ គឺ យេភុយ្យសិកា ។ សួរថា វិវាទាធិករណ៍ អនុវាទាធិករណ៍ អាបត្តាធិករណ៍ និងកិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន មិនរម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា វិវាទាធិករណ៍ អនុវាទាធិករណ៍ អាបត្តាធិករណ៍ និងកិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៧ គឺ

ទេហិ សម្មន្តិ សម្មុខាវិនយេន ច យេភុយ្យសិកាយ ច សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច បដិញ្ញាតក-រណេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច តិណវត្ថារកេន ច ។

សម្មន្តិសម្មន្តិកំ និដ្ឋិតំ អដ្ឋារសមំ ។

[៤០៥] សមថា សមថេហិ សម្មន្តិ សមថា អធិករ-ណេហិ សម្មន្តិ អធិករណា សមថេហិ សម្មន្តិ អធិករ-ណា អធិករណេហិ សម្មន្តិ ។ សិយា សមថា សមថេ-ហិ សម្មន្តិ សិយា សមថា សមថេហិ ន សម្មន្តិ សិយា សមថា អធិករណេហិ សម្មន្តិ សិយា សមថា អធិករ-ណេហិ ន សម្មន្តិ សិយា អធិករណា សមថេហិ សម្មន្តិ សិយា អធិករណា សមថេហិ ន សម្មន្តិ សិយា អធិ-ករណា អធិករណេហិ សម្មន្តិ សិយា អធិករណា អធិករណេហិ ន សម្មន្តិ ។

[៤០៦] កថំ សិយា សមថា សមថេហិ សម្មន្តិ កថំ សិយា សមថា សមថេហិ ន សម្មន្តិ ។ យេភុយ្យ-សិកា សម្មុខាវិនយេន សម្មតិ សតិវិនយេន ន សម្មតិ

សម្មុខាវិន័យ ១ យេភុយ្យសិកា ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ ១ បដិញ្ញា-តករណៈ ១ តស្សបាបិយសិកា ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។

-ចប់ ការរំងាប់អធិករណ៍ដែលរម្ងាប់និងមិនរម្ងាប់ ជាគម្រប់ ១៨ ។

[៤០៥] សមថៈ រម្ងាប់ដោយសមថៈ សមថៈរម្ងាប់ដោយអធិករណ៍ អធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសមថៈ អធិករណ៍រម្ងាប់ដោយអធិករណ៍ ។ សមថៈ រម្ងាប់ដោយសមថៈក៏មាន សមថៈមិនរម្ងាប់ដោយសមថៈក៏មាន សមថៈ រម្ងាប់ដោយអធិករណ៍ក៏មាន សមថៈមិនរម្ងាប់ដោយអធិករណ៍ក៏មាន អ-ធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈក៏មាន អធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយសមថៈក៏មាន អធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយអធិករណ៍ក៏មាន អធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអធិករណ៍ក៏មាន ។

[៤០៦] សួរថា សមថៈរម្ងាប់ដោយសមថៈក៏មាន តើដូច-ម្តេច សមថៈមិនរម្ងាប់ដោយសមថៈក៏មាន តើដូចម្តេច ។ ឆ្លើយថា យេភុយ្យសិកា រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ មិនរម្ងាប់ដោយសតិវិន័យ

អមូឡ្ហវិនយេន ន សម្មតិ បដិញ្ញាតករណេន ន សម្មតិ តស្សបាបិយសិកាយ ន សម្មតិ តិណវត្ថារកេន ន សម្មតិ ។ សតិវិនយោ សម្មុខាវិនយេន សម្មតិ អមូឡ្ហវិនយេន ន សម្មតិ បដិញ្ញាតករណេន ន សម្មតិ តស្សបាបិយសិកាយ ន សម្មតិ តិណវត្ថារកេន ន សម្មតិ យេភុយ្យសិកាយ ន សម្មតិ ។ អមូឡ្ហវិនយោ សម្មុខាវិនយេន សម្មតិ បដិញ្ញាតករណេន ន សម្មតិ តស្សបាបិយសិកាយ ន សម្មតិ តិណវត្ថារកេន ន សម្មតិ យេភុយ្យសិកាយ ន សម្មតិ សតិវិនយេន ន សម្មតិ ។ បដិញ្ញាតករណំ សម្មុខាវិនយេន សម្មតិ តស្សបាបិយសិកាយ ន សម្មតិ តិណវត្ថារកេន ន សម្មតិ យេភុយ្យសិកាយ ន សម្មតិ សតិវិនយេន ន សម្មតិ អមូឡ្ហវិនយេន ន សម្មតិ ។ តស្សបាបិយសិកា សម្មុខាវិនយេន សម្មតិ តិណវត្ថារកេន ន សម្មតិ យេភុយ្យសិកាយ ន សម្មតិ សតិវិនយេន ន សម្មតិ អមូឡ្ហវិនយេន ន សម្មតិ បដិញ្ញាតករណេន ន សម្មតិ ។ តិណវត្ថារកោ

មិនរម្ងាប់ដោយអមូឡ្ហវិន័យ មិនរម្ងាប់ដោយបដិញ្ញាតករណៈ មិនរម្ងាប់ដោយតស្សបាបិយសិកា មិនរម្ងាប់ដោយតិណវត្ថារកៈទេ ។ សតិវិន័យ រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ មិនរម្ងាប់ដោយអមូឡ្ហវិន័យ មិនរម្ងាប់ដោយបដិញ្ញាតករណៈ មិនរម្ងាប់ដោយតស្សបាបិយសិកា មិនរម្ងាប់ដោយតិណវត្ថារកៈ មិនរម្ងាប់ដោយយេភុយ្យសិកាទេ ។ អមូឡ្ហវិន័យ រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ មិនរម្ងាប់ដោយបដិញ្ញាតករណៈ មិនរម្ងាប់ដោយតស្សបាបិយសិកា មិនរម្ងាប់ដោយតិណវត្ថារកៈ មិនរម្ងាប់ដោយយេភុយ្យសិកា មិនរម្ងាប់ដោយសតិវិន័យ ។ បដិញ្ញាតករណៈ រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ មិនរម្ងាប់ដោយតស្សបាបិយសិកា មិនរម្ងាប់ដោយតិណវត្ថារកៈ មិនរម្ងាប់ដោយយេភុយ្យសិកា មិនរម្ងាប់ដោយសតិវិន័យ មិនរម្ងាប់ដោយអមូឡ្ហវិន័យទេ ។ តស្សបាបិយសិកា រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ មិនរម្ងាប់ដោយតិណវត្ថារកៈ មិនរម្ងាប់ដោយយេភុយ្យសិកា មិនរម្ងាប់ដោយសតិវិន័យ មិនរម្ងាប់ដោយអមូឡ្ហវិន័យ មិនរម្ងាប់ដោយបដិញ្ញាតករណៈទេ ។ តិណវត្ថារកៈ

សម្មុខាវិនយេន ច សម្មតិ យេភុយ្យសិកាយ ច សម្មតិ សតិវិនយេន ច សម្មតិ អមូឡ្ហវិនយេន ច សម្មតិ បដិញ្ញាតករណេន ច សម្មតិ តស្សបាបិយសិកាយ ច សម្មតិ ។ ឯវំ សិយា សមថា សមថេហិ សម្មន្តិ ឯវំ សិយា សមថា សមថេហិ ន សម្មន្តិ ។

(៩០៧) កថំ សិយា សមថា អធិករណេហិ សម្មន្តិ កថំ សិយា សមថា អធិករណេហិ ន សម្មន្តិ ។ សម្មុខាវិនយោ វិវាទាធិករណេន ន(១) សម្មតិ អនុវាទាធិករណេន ន សម្មតិ អាបត្តាធិករណេន ន សម្មតិ កិច្ចាធិករណេន សម្មតិ ។ យេភុយ្យសិកា វិវាទាធិករណេន ន(២) សម្មតិ អនុវាទាធិករណេន ន(៣) សម្មតិ អាបត្តាធិករណេន ន សម្មតិ កិច្ចាធិករណេន(៤) សម្មតិ ។ សតិវិនយោ វិវាទាធិករណេន ន សម្មតិ អនុវាទាធិករណេន ន សម្មតិ អាបត្តាធិករណេន ន សម្មតិ កិច្ចាធិករណេន(៥) សម្មតិ ។ អមូឡ្ហវិនយោ វិវាទាធិករណេន ន សម្មតិ អនុវាទាធិ-

---

១-២ ឱ. នសទ្ទោ ន ទិស្សតិ ។ ៣ ម. នសទ្ទោ ន ទិស្សតិ ។ ៤-៥ ឱ. នសទ្ទោ ឆដ្ឋោ ទិស្សតិ ។

រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ មិនរម្ងាប់ដោយយេភុយ្យសិកា មិនរម្ងាប់ដោយសតិវិន័យ មិនរម្ងាប់ដោយអមូឡ្ហវិន័យ មិនរម្ងាប់ដោយបដិញ្ញាតករណៈ មិនរម្ងាប់ដោយតស្សបាបិយសិកាទេ ។ សមថៈរម្ងាប់ដោយសមថៈក៏មាន តាមដូចពោលមក យ៉ាងនេះ សមថៈមិនរម្ងាប់ដោយសមថៈក៏មាន ដូចពោលមក យ៉ាងនេះ ។

(៩០៧) សួរថា សមថៈរម្ងាប់ដោយអធិករណ៍ក៏មាន នោះ តើដូចម្តេច សមថៈមិនរម្ងាប់ដោយអធិករណ៍ក៏មាន តើដូចម្តេច ។ ឆ្លើយថា សម្មុខាវិន័យ មិនរម្ងាប់ដោយវិវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអនុវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយកិច្ចាធិករណ៍ (តែម្យ៉ាង) ។ យេភុយ្យសិកា មិនរម្ងាប់ដោយវិវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអនុវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយកិច្ចាធិករណ៍ (តែម្យ៉ាង) ។ សតិវិន័យ មិនរម្ងាប់ដោយវិវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអនុវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយកិច្ចាធិករណ៍ (តែម្យ៉ាង) ។ អមូឡ្ហវិន័យ មិនរម្ងាប់ដោយវិវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយ

ករណេន ន សម្មតិ អាបត្តាធិករណេន ន សម្មតិ កិច្ចាធិករណេន(១) សម្មតិ ។ បដិញ្ញាតករណំ វិវាទាធិករណេន ន សម្មតិ អនុវាទាធិករណេន ន សម្មតិ អាបត្តាធិករណេន ច(២) សម្មតិ កិច្ចាធិករណេន(៣) សម្មតិ ។ តស្សបាបិយសិកា វិវាទាធិករណេន ន សម្មតិ អនុវាទាធិករណេន ន សម្មតិ អាបត្តាធិករណេន ន សម្មតិ កិច្ចាធិករណេន(៤) សម្មតិ ។ តិណវត្ថារកោ វិវាទាធិករណេន ន សម្មតិ អនុវាទាធិករណេន ន សម្មតិ អាបត្តាធិករណេន ន សម្មតិ កិច្ចាធិករណេន(៥) សម្មតិ ។ យំ សិយា សមថា អធិករណេហិ សម្មន្តិ យំ សិយា សមថា អធិករណេហិ ន សម្មន្តិ ។

(៤០៨) កតមេ សិយា អធិករណា សមថេហិ សម្មន្តិ កតមេ សិយា អធិករណា សមថេហិ ន សម្មន្តិ ។ វិវាទាធិករណំ សម្មុខាវិនយេន ច យេ-

១ ម. ន សម្មតិ ។ ២ ម. ន សម្មតិ ។ ៣-៤-៥ ម. ន សម្មតិ ។

អនុវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយកិច្ចាធិករណ៍ (តែម្យ៉ាង) ។ បដិញ្ញាតករណៈ មិនរម្ងាប់ដោយវិវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអនុវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយកិច្ចាធិករណ៍ (តែម្យ៉ាង) ។ តស្សបាបិយសិកា មិនរម្ងាប់ដោយវិវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអនុវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយកិច្ចាធិករណ៍ (តែម្យ៉ាង) ។ តិណវត្ថារកៈ មិនរម្ងាប់ដោយវិវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអនុវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយកិច្ចាធិករណ៍ (តែម្យ៉ាង) ។ សមថៈរម្ងាប់ដោយអធិករណ៍ ក៏មាន ដូចពោលមកហើយនេះ សមថៈមិនរម្ងាប់ដោយអធិករណ៍ ក៏មាន ដូចពោលមក ហើយនេះ ។

(៤០៨) សួរថា អធិករណ៍រម្ងាប់ដោយសមថៈក៏មាន នោះ តើដូចម្តេច អធិករណ៍មិនរម្ងាប់ដោយសមថៈក៏មាន តើដូចម្តេច ។ ឆ្លើយថា វិវាទាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ និងយេភុយ្យសិកា មិនរម្ងាប់

កុយ្យសិកាយ ច សម្មតិ សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិ-
នយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច តស្សបាបិយសិ-
កាយ ច តិណវត្ថារកេន ច ន សម្មតិ ។ អនុវ-
ាទាធិករណំ សម្មុខាវិនយេន ច សតិវិនយេន ច
អមូឡ្ហវិនយេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច សម្មតិ
យេភុយ្យសិកាយ ច បដិញ្ញាតករណេន ច តិណ-
វត្ថារកេន ច ន សម្មតិ ។ អាបត្តាធិករណំ សម្មុខា-
វិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច តិណវត្ថារកេន ច
សម្មតិ យេភុយ្យសិកាយ ច សតិវិនយេន ច អមូ-
ឡ្ហវិនយេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច ន សម្មតិ ។
កិច្ចាធិករណំ សម្មុខាវិនយេន សម្មតិ យេភុយ្យសិ-
កាយ ច សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិនយេន ច បដិញ្ញាត-
ករណេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច តិណវត្ថារកេន
ច ន សម្មតិ ។ សិយា អធិករណំ សមថេហិ
សម្មតិ សិយា អធិករណំ សមថេហិ ន សម្មតិ ។

ដោយសតិវិន័យ អមូឡ្ហវិន័យ បដិញ្ញាតករណៈ តស្សបាបិយសិកា និង
តិណវត្ថារកៈទេ ។ អនុវាទាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ សតិវិន័យ
អមូឡ្ហវិន័យ និងតស្សបាបិយសិកា មិនរម្ងាប់ដោយយេភុយ្យសិកា បដិ-
ញ្ញាតករណៈ និងតិណវត្ថារកៈទេ ។ អាបត្តាធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសម្មុខា-
វិន័យ បដិញ្ញាតករណៈ និងតិណវត្ថារកៈ មិនរម្ងាប់ដោយយេភុយ្យសិកា
សតិវិន័យ អមូឡ្ហវិន័យ និងតស្សបាបិយសិកាទេ ។ កិច្ចាធិករណ៍ រម្ងាប់
ដោយសម្មុខាវិន័យ មិនរម្ងាប់ដោយយេភុយ្យសិកា សតិវិន័យ អមូឡ្ហ-
វិន័យ បដិញ្ញាតករណៈ តស្សបាបិយសិកា និងតិណវត្ថារកៈទេ ។ អ-
ធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយសមថៈក៏បាន ជួនកាលមកហើយនោះ អធិករណ៍
មិនរម្ងាប់ដោយសមថៈក៏បាន ជួនកាលមកហើយនោះ ។

(៤០៩) កថំ សមថា អធិករណា អធិករណេហិ សម្មន្តិ កថំ សមថា អធិករណា អធិករណេហិ ន សម្មន្តិ ។ វិវាទាធិករណំ វិវាទាធិករណេន ន សម្មតិ អនុវាទាធិករណេន ន សម្មតិ អាបត្តាធិករណេន ន សម្មតិ កិច្ចាធិករណេន សម្មតិ ។ អនុវាទាធិករណំ វិវាទាធិករណេន ន សម្មតិ អនុវាទាធិករណេន ន សម្មតិ អាបត្តាធិករណេន ន សម្មតិ កិច្ចាធិករណេន សម្មតិ ។ អាបត្តាធិករណំ វិវាទាធិករណេន ន សម្មតិ អនុវាទាធិករណេន ន សម្មតិ អាបត្តាធិករណេន ន សម្មតិ កិច្ចាធិករណេន សម្មតិ ។ កិច្ចាធិករណំ វិវាទាធិករណេន ន សម្មតិ អនុវាទាធិករណេន ន សម្មតិ អាបត្តាធិករណេន ន សម្មតិ កិច្ចាធិករណេន សម្មតិ ។ ឯវំ សមថា អធិករណា អធិករណេហិ សម្មន្តិ ឯវំ សមថា អធិករណា អធិករណេហិ ន សម្មន្តិ ។

(៤០៩) សួរថា អធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយអធិករណ៍ទាំងឡាយ តើដូចម្ដេច អធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអធិករណ៍ទាំងឡាយ តើដូចម្ដេច ។ ឆ្លើយថា វិវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយវិវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអនុវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអាបត្តាធិករណ៍ទេ រម្ងាប់ដោយកិច្ចាធិករណ៍ (តែម្យ៉ាង) ។ អនុវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយវិវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអនុវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអាបត្តាធិករណ៍ទេ រម្ងាប់ដោយកិច្ចាធិករណ៍ (តែម្យ៉ាង) ។ អាបត្តាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយវិវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអនុវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអាបត្តាធិករណ៍ទេ រម្ងាប់ដោយកិច្ចាធិករណ៍ (តែម្យ៉ាង) ។ កិច្ចាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយវិវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអនុវាទាធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអាបត្តាធិករណ៍ទេ រម្ងាប់ដោយកិច្ចាធិករណ៍ (តែម្យ៉ាង) ។ អធិករណ៍ រម្ងាប់ដោយអធិករណ៍ទាំងឡាយ ដូចពោលមកហ្នឹងឯង អធិករណ៍ មិនរម្ងាប់ដោយអធិករណ៍ទាំងឡាយ ដូចពោលមកហ្នឹងឯង ។

វីសតិមភា សមុដ្ឋាបេតិវារំ

[៨១០] ឆមេ សមថា ចត្តារោមេ អធិករណា សម្មុខាវិនយេន សម្មន្តិ សម្មុខាវិនយោ ន កេនចិ សម្មតិ ។

សមថាធិករណវារំ និដ្ឋិតំ ឯកូនវីសតិមំ(១)

[៨១១] វិវាទាធិករណំ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ សមុដ្ឋាបេតិ ។ វិវាទាធិករណំ ចតុន្នំ អធិករណានំ ន កតមំ អធិករណំ សមុដ្ឋាបេតិ អបិច វិវាទាធិករណបច្ចយា ចត្តារោមេ(២) អធិករណា ជាយន្តិ ។ យថាកថំ វិយ ។ ឥធ ភិក្ខូ វិវទន្តិ ធម្មោតិ វា អធម្មោតិ វា វិនយោតិ វា អវិនយោតិ វា ភាសិតំ លបិតំ តថាគតេនាតិ វា អភាសិតំ អលបិតំ តថាគតេនាតិ វា អាចិណ្ណំ តថាគតេនាតិ វា អនាចិណ្ណំ តថាគតេនាតិ វា បញ្ញត្តំ តថាគតេនាតិ វា អប្បញ្ញត្តំ តថាគតេនាតិ វា អាបត្តីតិ វា

១ ម. វីសតិមំ ។ ២ ម. ឱ. ចត្តារោ ។

វីសតិមភាគៈ សមុដ្ឋាបេតិវារៈ

[៨១០] សមថៈទាំង ៦ និងអធិករណ៍ទាំង ៤ ដែលរម្ងាប់ដោយសម្មុខាវិន័យ តែសម្មុខាវិន័យ មិនបានរម្ងាប់ដោយសមថៈ ឬអធិករណ៍ណាមួយទេ ។

ចប់ សមថាធិករណវារៈ ជាគម្រប់ ១៩ ។

[៨១១] សួរថា បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ វិវាទាធិករណ៍ ញ៉ាំងអធិករណ៍ណាមួយឲ្យតាំងឡើង ។ ឆ្លើយថា បណ្ដាអធិករណ៍ទាំង ៤ វិវាទាធិករណ៍ មិនបានញ៉ាំងអធិករណ៍ណាមួយឲ្យតាំងឡើងទេ ប៉ុន្តែអធិករណ៍ទាំង ៤ កើតឡើង ព្រោះវិវាទាធិករណ៍ជាបច្ច័យ ។ ដូចជាអ្វី ។ (ដូចជា) ភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងសាសនានេះ តែងប្រកែកគ្នាថា (នេះ) ជាធម៌ក្តី ជាមិនមែនជាធម៌ក្តី ជាវិន័យក្តី ជាមិនមែនជាវិន័យក្តី ជាភាសិត ដែលព្រះតថាគតទ្រង់ពោលហើយក្តី ជាមិនមែនជាភាសិត ដែលព្រះតថាគតទ្រង់ពោលហើយក្តី ជាកិច្ចវត្ត ដែលព្រះតថាគតធ្លាប់សន្សំហើយក្តី ជាកិច្ចវត្ត ដែលព្រះតថាគតមិនធ្លាប់សន្សំហើយក្តី ជាសិក្ខាបទដែលព្រះតថាគត ទ្រង់បញ្ញត្តហើយក្តី ជាសិក្ខាបទដែលព្រះតថាគត មិនបានបញ្ញត្តហើយក្តី ជាអាបត្តិក្តី

អនាបត្តីតិ វា លហុកា អាបត្តីតិ វា គរុកា អាបត្តីតិ វា សាវសេសា អាបត្តីតិ វា អនវសេសា អាបត្តីតិ វា ទុដ្ឋុល្លា អាបត្តីតិ វា អទុដ្ឋុល្លា អាបត្តីតិ វា យំ តត្ថ ភណ្ឌនំ កលហោ វិគ្គហោ វិវាទោ នានាវាទោ អញ្ញថាវាទោ វិបច្ចតាយ វោហារោ មេធគំ ឥទំ វុច្ចតិ វិវាទាធិករណំ ។ វិវាទាធិករណេ សង្ឃោ វិវទតិ វិវាទាធិករណំ ។ វិវទមានោ អនុវទតិ អនុវាទាធិករណំ ។ អនុវទមានោ អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ អាបត្តាធិករណំ ។ តាយ អាបត្តិយា សង្ឃោ កម្មំ ករោតិ កិច្ចាធិករណំ ។ ឯវំ វិវាទាធិករណប្បច្ចយា ចត្តារោ អធិករណា ជាយន្តិ ។

(៩១៦) អនុវាទាធិករណំ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ សមុដ្ឋាបេតិ ។ អនុវាទាធិករណំ ចតុន្នំ អធិករណានំ ន កតមំ អធិករណំ សមុដ្ឋាបេតិ អបិច អនុវាទាធិករណប្បច្ចយា ចត្តារោ អធិករណា ជាយន្តិ ។ យថាកថំ វិយ ។ ឥធ ភិក្ខូ

ជាអនាបត្តិក្តី ជាលហុកាបត្តិក្តី ជាគរុកាបត្តិក្តី ជាសាវសេសាបត្តិក្តី ជាអនវសេសាបត្តិក្តី ជាទុដ្ឋុល្លាបត្តិក្តី ជាអទុដ្ឋុល្លាបត្តិក្តី សេចក្តីប្រកួតប្រកាន់ ជម្លោះ ប្រកាន់ខុស ទាស់ទែង ជាផ្សេងៗ និយាយទទឹងគ្នា (មិនមូលគាត់គ្នា) និយាយពាក្យសម្រួចដល់គ្នា និងសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ណា ក្នុងហេតុទាំងនោះ ហេតុនាំសេចក្តីប្រកួតប្រកាន់គ្នាជាដើមនេះ ហៅថាវិវាទាធិករណ៍ ។ (បើ) សង្ឃប្រកាន់ទាស់ទែង ព្រោះវិវាទាធិករណ៍ ហៅថាវិវាទាធិករណ៍ ។ កាលបើសង្ឃទាស់ទែង ក៏ចោទប្រកាន់ ហៅថាអនុវាទាធិករណ៍ ។ កាលបើសង្ឃចោទ ត្រូវអាបត្តិខ្លួនឯង ហៅថាអាបត្តាធិករណ៍ ។ សង្ឃធ្វើកម្ម ចំពោះអាបត្តិដែលត្រូវនោះ ហៅថាកិច្ចាធិករណ៍ ។ អធិករណ៍ទាំង ៤ កើតឡើង ព្រោះវិវាទាធិករណ៍ជាបច្ច័យ ដូចពោលមកយ៉ាងនេះ ។

(៩១៦) សួរថា បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ អនុវាទាធិករណ៍ ញុំាងអធិករណ៍ណាឲ្យតាំងឡើង ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ អនុវាទាធិករណ៍ មិនបានញុំាងអធិករណ៍ណា ឲ្យតាំងឡើងទេ ប៉ុន្តែអធិករណ៍ទាំង ៤ កើតឡើង ព្រោះអនុវាទាធិករណ៍ជាបច្ច័យ ។ ដូចជាអ្វី ។ (ដូចជា) ភិក្ខុ

ភិក្ខុំ អនុវទន្តិ សីលវិបត្តិយា វា អាចារវិបត្តិយា វា ទិដ្ឋិវិបត្តិយា វា អាជីវវិបត្តិយា វា យោ តត្ថ អនុវាទោ អនុវទនា អនុល្លបនា អនុភណនា អនុសម្បវង្កតា អព្ភុស្សហនតា អនុពលប្បទានំ ឥទំ វុច្ចតិ អនុវាទាធិករណំ ។ អនុវាទាធិករណេ សង្ឃោ វិវទតិ វិវាទាធិករណំ ។ វិវទមានោ អនុវទតិ អនុវាទាធិករណំ ។ អនុវទមានោ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អាបត្តាធិករណំ ។ តាយ អាបត្តិយា សង្ឃោ កម្មំ ករោតិ កិច្ចាធិករណំ ។ ឥមំ អនុវាទាធិករណប្បច្ចយា ចត្តារោ អធិករណា ជាយន្តិ ។

(៩១៣) អាបត្តាធិករណំ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ សមុដ្ឋាបេតិ ។ អាបត្តាធិករណំ ចតុន្នំ អធិករណានំ ន កតមំ អធិករណំ សមុដ្ឋាបេតិ អបិច អាបត្តាធិករណប្បច្ចយា ចត្តារោ អធិករណា ជាយន្តិ ។ យថាកថំ វិយ ។ បញ្ចបិ អាបត្តិក្ខន្ធា អាបត្តាធិករណំ សត្តបិ អាបត្តិក្ខន្ធា

ទាំងឡាយ ក្នុងសាសនានេះ ចោទប្រកាន់ភិក្ខុដទៃដោយសីលវិបត្តិ ដោយអាចារវិបត្តិ ដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ដោយអាជីវវិបត្តិ ការចោទប្រកាន់ ការពោលបញ្ចេញដោយវាចា ការដៀលដក់ ការពោលបញ្ជាក់ ការពោលបន្ថែម ការទំពោលបន្ទន់ ការបន្ថែមកម្លាំងឲ្យ ណានីមួយ ក្នុងវិបត្តិទាំងនោះ ហេតុនោះពោលទោសជាដើមទាំងនេះ ហៅថា អនុវាទាធិករណ៍ ។ សង្ឃជជែកគ្នា ព្រោះអនុវាទាធិករណ៍ ហៅថា វិវាទាធិករណ៍ ។ កាលបើសង្ឃជជែកទាំងចោទប្រកាន់ផង ហៅថា អនុវាទាធិករណ៍ ។ កាលបើសង្ឃចោទប្រកាន់ ត្រូវអាបត្តិ (ខ្លួនឯង) ហៅថា អាបត្តាធិករណ៍ ។ សង្ឃធ្វើកម្មចំពោះអាបត្តិដែលត្រូវនោះ ហៅថា កិច្ចាធិករណ៍ ។ អធិករណ៍ទាំង ៤ កើតឡើង ព្រោះអនុវាទាធិករណ៍ជាបច្ច័យ ដូចពោលមកយ៉ាងនេះ ។

(៩១៣) ចំណោមអធិករណ៍ទាំង ៤ អាបត្តាធិករណ៍ញុំាងអធិករណ៍ណាឲ្យតាំងឡើង ។ ចំណោមអធិករណ៍ទាំង ៤ អាបត្តាធិករណ៍ មិនបានញុំាងអធិករណ៍ណាឲ្យតាំងឡើងទេ ប៉ុន្តែអធិករណ៍ទាំង ៤ កើតឡើង ព្រោះអាបត្តាធិករណ៍ជាបច្ច័យ ។ ដូចម្តេច ។ (ដូចជា) គំនរអាបត្តិទាំង ៥ ហៅថា អាបត្តាធិករណ៍ គំនរអាបត្តិទាំង ៧ ក៏ហៅថា

អាបត្តាធិករណំ ឥទំ វុច្ចតិ អាបត្តាធិករណំ ។ អាបត្តាធិករណេ សង្ឃោ វិវទតិ វិវាទាធិករណំ ។ វិវទមានោ អនុវទតិ អនុវាទាធិករណំ ។ អនុវទមានោ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អាបត្តាធិករណំ ។ តាយ អាបត្តិយា សង្ឃោ កម្មំ ករោតិ កិច្ចាធិករណំ ។ ឯវំ អាបត្តាធិករណប្បច្ចយា ចត្តារោ អធិករណា ជាយន្តិ ។

[៤១៦] កិច្ចាធិករណំ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ សមុដ្ឋាបេតិ ។ កិច្ចាធិករណំ ចតុន្នំ អធិករណានំ ន កតមំ អធិករណំ សមុដ្ឋាបេតិ អបិច កិច្ចាធិករណប្បច្ចយា ចត្តារោ អធិករណា ជាយន្តិ ។ យថាកថំ វិយ ។ យា សង្ឃស្ស កិច្ចយតា ករណីយតា អបលោកនកម្មំ ញត្តិកម្មំ ញត្តិទុតិយកម្មំ ញត្តិចតុត្ថកម្មំ ឥទំ វុច្ចតិ កិច្ចាធិករណំ ។ កិច្ចាធិករណេ សង្ឃោ វិវទតិ វិវាទាធិករណំ ។ វិវទមានោ អនុវទតិ អនុវាទាធិករណំ ។ អនុវទមានោ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អាបត្តាធិករណំ ។

អាបត្តាធិករណ៍ដែល ប្រជុំកងនៃអាបត្តិទាំង ៧ ពួកនេះ ហៅថា អាបត្តាធិករណ៍ ។ សង្ឃជជែកគ្នា ព្រោះអាបត្តាធិករណ៍ ហៅថា វិវាទាធិករណ៍ ។ កាលបើសង្ឃជជែក តាំងចោទប្រកាន់គ្នា ហៅថា អនុវាទាធិករណ៍ ។ កាលបើសង្ឃចោទ ត្រូវអាបត្តិ (ខ្លួនឯង) ហៅថា អាបត្តាធិករណ៍ ។ សង្ឃធ្វើកម្ម ចំពោះអាបត្តិដែលត្រូវនោះ ហៅថា កិច្ចាធិករណ៍ ។ អធិករណ៍ទាំង ៤ កើតឡើង ព្រោះអាបត្តាធិករណ៍ជាបច្ច័យ ដូចពោលមកយ៉ាងនេះ ។

[៤១៦] សួរថា បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ កិច្ចាធិករណ៍ ញុំាងអធិករណ៍ណាឲ្យតាំងឡើង ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ កិច្ចាធិករណ៍ មិនបានញុំាងអធិករណ៍ណាឲ្យតាំងឡើងទេ ប៉ុន្តែអធិករណ៍ទាំង ៤ កើតតាំងឡើង ព្រោះកិច្ចាធិករណ៍ជាបច្ច័យ ។ ដូចម្តេច ។ (ដូចថា) កិច្ចការធំនឹងតូចណាដែលសង្ឃត្រូវធ្វើ គឺ អបលោកនកម្ម ញត្តិកម្ម ញត្តិទុតិយកម្ម ញត្តិចតុត្ថកម្ម កម្មដែលសង្ឃត្រូវធ្វើទាំងនេះ ហៅថា កិច្ចាធិករណ៍ ។ សង្ឃជជែកគ្នា ព្រោះកិច្ចាធិករណ៍ ហៅថា វិវាទាធិករណ៍ ។ កាលបើសង្ឃជជែក តាំងចោទគ្នា ហៅថា អនុវាទាធិករណ៍ ។ កាលបើសង្ឃចោទ ត្រូវអាបត្តិ (ខ្លួនឯង) ហៅថា អាបត្តាធិករណ៍ ។

តាយ អាបត្តិយា សង្ឃោ កម្មំ ករោតិ កិច្ចាធិករ-ណំ ។ ឯវំ កិច្ចាធិករណបច្ចយា ចត្តារោបិ អធិក-រណា ជាយន្តិ ។

សមុដ្ឋាបេតិសំ(១) និដ្ឋិតំ វីសតិមំ

(៤០៩) វិវាទាធិករណំ ចតុន្នំ អធិករណានំ កត-មំ អធិករណំ ភជតិ កតមំ អធិករណំ ឧបនិស្សិតំ កតមំ អធិករណំ បរិយាបន្នំ កតមេន អធិករណេន សង្គហិតំ ។ អនុវាទាធិករណំ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ភជតិ កតមំ អធិករណំ ឧបនិស្សិតំ កតមំ អធិករណំ បរិយាបន្នំ កតមេន អធិករណេន សង្គហិតំ ។ អាបត្តាធិករណំ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ភជតិ កតមំ អធិករណំ ឧបនិស្សិតំ កតមំ អធិករណំ បរិយាបន្នំ កតមេន អធិករណេន សង្គហិតំ ។ កិច្ចាធិករណំ ចតុន្នំ អធិករណានំ កតមំ អធិករណំ ភជតិ កតមំ អធិករណំ ឧបនិស្សិតំ កតមំ អធិករណំ បរិយាបន្នំ កតមេន អធិករណេន

១ ម. សមុដ្ឋាបេតិ ។

សង្ឃធ្វើកម្មចំពោះអាបត្តិដែលត្រូវនោះ ហៅថា កិច្ចាធិករណ៍ ។ អធិករណ៍ទាំង ៤ កើតឡើង ព្រោះកិច្ចាធិករណ៍ជាបច្ច័យ ដូចពោលមកយ៉ាងនេះ ។

ចប់ សមុដ្ឋាបេតិសៈ ជាគម្រប់ ២០ ។

(៤០៩) សួរថា បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ វិវាទាធិករណ៍ ត្រូវចូលនឹងអធិករណ៍ណា អាស្រ័យនឹងអធិករណ៍ណា រាប់បញ្ចូលក្នុងអធិករណ៍ណា សង្គ្រោះដោយអធិករណ៍ណា ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ អនុវាទាធិករណ៍ ត្រូវចូលនឹងអធិករណ៍ណា អាស្រ័យនឹងអធិករណ៍ណា រាប់បញ្ចូលក្នុងអធិករណ៍ណា សង្គ្រោះដោយអធិករណ៍ណា ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ អាបត្តាធិករណ៍ ត្រូវចូលនឹងអធិករណ៍ណា អាស្រ័យនឹងអធិករណ៍ណា រាប់បញ្ចូលក្នុងអធិករណ៍ណា សង្គ្រោះដោយអធិករណ៍ណា ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ កិច្ចាធិករណ៍ ត្រូវចូលនឹងអធិករណ៍ណា អាស្រ័យនឹងអធិករណ៍ណា រាប់បញ្ចូលក្នុងអធិករណ៍ណា សង្គ្រោះដោយ

សង្គហិតំ ។ វិវាទាធិករណំ ចតុន្នំ អធិករណានំ វិវាទាធិករណំ ភជតិ វិវាទាធិករណំ ឧបនិស្សិតំ វិវា-ទាធិករណំ បរិយាបន្នំ វិវាទាធិករណេន សង្គហិតំ ។ អនុវាទាធិករណំ ចតុន្នំ អធិករណានំ អនុវាទាធិ-ករណំ ភជតិ អនុវាទាធិករណំ ឧបនិស្សិតំ អនុវា-ទាធិករណំ បរិយាបន្នំ អនុវាទាធិករណេន សង្គហិតំ ។ អាបត្តាធិករណំ ចតុន្នំ អធិករណានំ អាបត្តាធិក-រណំ ភជតិ អាបត្តាធិករណំ ឧបនិស្សិតំ អាបត្តាធិ-ករណំ បរិយាបន្នំ អាបត្តាធិករណេន សង្គហិតំ ។ កិច្ចាធិករណំ ចតុន្នំ អធិករណានំ កិច្ចាធិករណំ ភជតិ កិច្ចាធិករណំ ឧបនិស្សិតំ កិច្ចាធិករណំ បរិយាបន្នំ កិច្ចាធិករណេន សង្គហិតំ ។

[៩០៦] វិវាទាធិករណំ សត្តន្នំ សមថានំ កតិ សមថេ ភជតិ កតិ សមថេ ឧបនិស្សិតំ កតិ សម-ថេ បរិយាបន្នំ កតីហិ សមថេហិ សង្គហិតំ កតីហិ

អធិករណ៍ណា ។ ឆ្លើយថា បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ វិវាទាធិករណ៍ រួមចូលនឹងវិវាទាធិករណ៍ អាស្រ័យនឹងវិវាទាធិករណ៍ រាប់បញ្ចូលក្នុងវិវា-ទាធិករណ៍ សង្គ្រោះដោយវិវាទាធិករណ៍ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ អនុវាទាធិករណ៍ រួមចូលនឹងអនុវាទាធិករណ៍ អាស្រ័យនឹងអនុវាទាធិក-រណ៍ រាប់បញ្ចូលក្នុងអនុវាទាធិករណ៍ សង្គ្រោះដោយអនុវាទាធិករណ៍ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ អាបត្តាធិករណ៍ រួមចូលនឹងអាបត្តាធិករណ៍ អា-ស្រ័យនឹងអាបត្តាធិករណ៍ រាប់បញ្ចូលក្នុងអាបត្តាធិករណ៍ សង្គ្រោះដោយអាបត្តាធិករណ៍ ។ បណ្តាអធិករណ៍ទាំង ៤ កិច្ចាធិករណ៍ រួមចូលនឹងកិច្ចាធិករណ៍ អាស្រ័យនឹងកិច្ចាធិករណ៍ រាប់បញ្ចូលក្នុងកិច្ចាធិករណ៍ សង្គ្រោះដោយកិច្ចាធិករណ៍ ។

[៩០៦] សួរថា បណ្តាសមថៈទាំង ៧ វិវាទាធិករណ៍ រួមចូលនឹងសមថៈប៉ុន្មាន អាស្រ័យនឹងសមថៈប៉ុន្មាន រាប់បញ្ចូលក្នុងសមថៈប៉ុន្មាន សង្គ្រោះដោយសមថៈប៉ុន្មាន រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន

សមថេហិ សម្មតិ ។ អនុវាទាធិករណំ ។ បេ ។ អា-
បត្តាធិករណំ ។ បេ ។ កិច្ចាធិករណំ សត្តន្នំ សម-
ថានំ កតិ សមថេ គច្ឆតិ កតិ សមថេ ឧបនិស្សិតំ
កតិ សមថេ បរិយាបន្នំ កតីហិ សមថេហិ សង្គហិ-
តំ កតីហិ សមថេហិ សម្មតិ ។ វិវាទាធិករណំ
សត្តន្នំ សមថានំ ទ្វេ សមថេ គច្ឆតិ ទ្វេ សមថេ
ឧបនិស្សិតំ ទ្វេ សមថេ បរិយាបន្នំ ទ្វីហិ សមថេហិ
សង្គហិតំ ទ្វីហិ សមថេហិ សម្មតិ សម្មុខាវិនយេ-
ន ច យេភុយ្យសិកាយ ច ។ អនុវាទាធិករណំ
សត្តន្នំ សមថានំ ចតុរោ សមថេ គច្ឆតិ ចតុរោ
សមថេ ឧបនិស្សិតំ ចតុរោ សមថេ បរិយាបន្នំ
ចតូហិ សមថេហិ សង្គហិតំ ចតូហិ សមថេហិ
សម្មតិ សម្មុខាវិនយេន ច សតិវិនយេន ច អមូឡ្ហវិន-
យេន ច តស្សបាបិយសិកាយ ច ។ អាបត្តាធិករ-
ណំ សត្តន្នំ សមថានំ តយោ សមថេ គច្ឆតិ តយោ
សមថេ ឧបនិស្សិតំ តយោ សមថេ បរិយាបន្នំ
តីហិ សមថេហិ សង្គហិតំ តីហិ សមថេហិ សម្មតិ

យ៉ាង ។ អនុវាទាធិករណ៍ ។ បេ ។ អាបត្តាធិករណ៍ ។ បេ ។ បណ្តា
សមថៈទាំង ៧ កិច្ចាធិករណ៍ រួមចូលនឹងសមថៈប៉ុន្មាន អាស្រ័យនឹង
សមថៈប៉ុន្មាន រាប់បញ្ចូលក្នុងសមថៈប៉ុន្មាន សង្គ្រោះដោយសមថៈ
ប៉ុន្មាន រម្ងាប់ដោយសមថៈប៉ុន្មាន ។ ឆ្លើយថា បណ្តាសមថៈ
ទាំង ៧ វិវាទាធិករណ៍ រួមចូលនឹងសមថៈ ២ អាស្រ័យនឹងសមថៈ ២
រាប់បញ្ចូលក្នុងសមថៈ ២ សង្គ្រោះដោយសមថៈ ២ រម្ងាប់ដោយ
សមថៈ ២ គឺសម្មុខាវិន័យ ១ យេភុយ្យសិកា ១ ។ បណ្តា
សមថៈទាំង ៧ អនុវាទាធិករណ៍ រួមចូលនឹងសមថៈ ៤ អាស្រ័យ
នឹងសមថៈ ៤ រាប់បញ្ចូលក្នុងសមថៈ ៤ សង្គ្រោះដោយសមថៈ ៤
រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៤ គឺសម្មុខាវិន័យ ១ សតិវិន័យ ១ អមូឡ្ហវិន័យ
១ តស្សបាបិយសិកា ១ ។ បណ្តាសមថៈទាំង ៧ អាបត្តាធិករណ៍
រួមចូលនឹងសមថៈ ៣ អាស្រ័យនឹងសមថៈ ៣ រាប់បញ្ចូលក្នុង
សមថៈ ៣ សង្គ្រោះដោយសមថៈ ៣ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ៣

សម្មុខាវិនយេន ច បដិញ្ញាតករណេន ច តិណវត្ថារកេន ច ។ កិច្ចាធិករណំ សត្តន្នំ សមថានំ ឯកំ សមថំ ភជតិ ឯកំ សមថំ ឧបនិស្សិតំ ឯកំ សមថំ បរិយាបន្នំ ឯកេន សមថេន សង្គហិតំ ឯកេន សមថេន សម្មតិ សម្មុខាវិនយេនាតិ ។

ភាណវារោ និដ្ឋិតោ ។

តស្សុទ្ទានំ

[៤៦៧] អធិករណំ បរិយាបន្នំ
សាធារណា ច ភាគិយា
សមថា សាធារណិកា
សមថស្ស តព្ភាគិយា
សមថា សម្មុខា ចេវ
វិនយោ កុសលេន ច
យត្ថ សមយំ សង្គហំ
សម្មន្តិ ច សម្មតិ ច
សមថាធិករណេហេវ
សមុដ្ឋានំ ភជតិ ចាតិ ។

គឺ សម្មុខាវិន័យ ១ បដិញ្ញាតករណៈ ១ តិណវត្ថារកៈ ១ ។ បណ្ដាសមថៈទាំង ៧ កិច្ចាធិករណ៍ រមែងចូលដល់សមថៈ ១ អាស្រ័យនឹងសមថៈ ១ រាប់បញ្ចូលក្នុងសមថៈ ១ សង្គ្រោះដោយសមថៈ ១ រម្ងាប់ដោយសមថៈ ១ គឺ សម្មុខាវិន័យ ។

ចប់ ភាណវារៈ ។

ឧទ្ទានគឺ បញ្ជីរឿងនៃសមថភេទនោះ ដូច្នេះ

(៤៦៧) និយាយអំពីអធិករណរាប់បញ្ចូលភាគៈ ១ បរិយាយភាគៈ ១ សាធារណភាគៈ ១ តព្ភាគិយភាគៈ ១ សមថសមថសាធារណ-ភាគៈ ១ សមថសមថតព្ភាគិយភាគៈ ១ សមថសម្មុខាវិន័យភាគៈ ១ វិន័យភាគៈ ១ កុសលភាគៈ ១ យត្ថភាគៈ ១ សមយភាគៈ ១ សង្គហ-ភាគៈ ១ សម្មតិភាគៈ ១ សម្មន្តិសម្មតិភាគៈ ១ សមថាធិករណ-ភាគៈ ១ សមុដ្ឋានភេទភាគៈ ១ ភជន្តិភាគៈ ១ ។

សន្ទិកាផ្ដុំសម្រាប់មាតិកា

		លេខទំព័រ
	[illegible]មហាវគ្គ ភាគៈ ១៦	១
មហាវិភង្គ ១៦	បឋមបារាជិក	៣
	សាររបស់ព្រះថេរៈតាំងឡាយ	៥
	ទុតិយបារាជិក	៨
	បារាជិកទី ៤ និងឧទ្ទានគាថា	១០
	មាតិកា មហាវិភង្គ ១៦ សង្ឃាទិសេសទី ១	១៣
មហាវិភង្គ ១៦	សង្ឃាទិសេសទី ៣-៤	១៧
	សង្ឃាទិសេសទី ៦-៩	១៨
	សង្ឃាទិសេសទី ១០-១១	២១
	ឧទ្ទានគាថា	២៣
	មាតិកា មហាវិភង្គ ១៦ អនិយតទី ១	២៥
	អនិយតទី ២	២៨
	មាតិកា មហាវិភង្គ ១៦ និស្សគ្គិយកណ្ឌ ចីវរវគ្គ	៣១
និស្សគ្គិយកណ្ឌ	កោសិយវគ្គ	៣៧
	បត្តវគ្គ	៤៣
	មាតិកា មហាវិភង្គ ១៦ បាចិត្តិយកណ្ឌ មុសាវាទវគ្គ	៤៨
បាចិត្តិយកណ្ឌ មុសាវាទវគ្គ និងឧទ្ទានគាថា		៥៣
	ភូតគាមវគ្គ	៥៥
	ឱវាទវគ្គ	៥៨
	ភោជនវគ្គ	៦៥
	អចេលកវគ្គ	៧០

		លេខទំព័រ
	អាបលោយវគ្គ ឧទ្ទានគាថា	៧៥
	សុភមោយវគ្គ	៧៧
	សប្បុរិសវគ្គ	៨០
	សប្បុរិសវគ្គ ឧទ្ទានគាថា	៨៤
	សមាធិវគ្គ	៨៦
ទុតិយបណ្ណាសក	ភវវគ្គ	៩៣
	ឧទ្ទានគាថា	៩៧
	មហាវគ្គ មហាភាគ: ១៦ ជាតិទេសនិយាបណ្ណ	៩៩
	មហាវគ្គ មហាភាគ: ១៦ សេរិយបណ្ណ បរិវណ្ណលវគ្គ	១០១
សេរិយបណ្ណ	ទន្តវគ្គ	១០៥
	ទុក្ខភវគ្គ	១០៧
	បិណ្ឌបាតវគ្គ	១១០
	គគវគ្គ	១១៣
	សុស្សុវគ្គ	១១៥
	បាទុកាវគ្គ	១១៧
	ឧទ្ទានគាថា	១២៥
	មហាវគ្គ មហាភាគ: ១៦ ជាតិកៈ ៤	១២៧
	មហាវគ្គ មហាភាគ: ១៦ សង្ឃាទិសេស ១៣	១២៩
	មហាវគ្គ មហាភាគ: ១៦ និស្សគ្គិយបណ្ណ តចិវគ្គ	១៣៣
និស្សគ្គិយបណ្ណ	កោសិយវគ្គ	១៣៥
	បត្តវគ្គ	១៣៧
	មហាវគ្គ មហាភាគ: ១៦ បាចិត្តិយបណ្ណ មុសាវាទវគ្គ	១៣៩

		លេខទំព័រ
បាចិត្តិយបណ្ណ	ភូតគាមវគ្គ	១៤១
	ឱវាទវគ្គ	១៤៥
	ភោជនវគ្គ	១៤៧
	អចេលកវគ្គ	១៤៩
	សុរាមេរយវគ្គ	១៥០
	សប្បាណកវគ្គ	១៥៣
	សហធម្មិកវគ្គ	១៥៥
	រតនវគ្គ	១៥៩
	មហាវគ្គ មហាភាគ: ១៦ បាដិទេសនីយបណ្ណ	១៦១
	មហាវគ្គ មហាភាគ: ១៦ និស្សគ្គិយបណ្ណ វគ្គទី ១	១៦៣
និស្សគ្គិយបណ្ណ	វគ្គទី ២	១៦៥
	វគ្គទី ៤	១៦៧
	វគ្គទី ៥	១៦៩
	វគ្គទី ៧	១៧១
	មហាវគ្គ មហាភាគ: ១៦ សត្តាធិករណៈ និងសមុដ្ឋានការ:	១៧៥
មហាភាគ: ១៦	សមថភាគ:	១៧៧
	សមុដ្ឋានការ:	១៧៩
	គន្ថញ្ញត្តិការ:	១៩១
	កតាបត្តិការ:	១៩៥
	កតាបត្តិការ: វិបត្តិការ:	២០១
	សមុដ្ឋានការ:	២០៣

លេខទំព័រ

សមុច្ចយវារៈ ២០៨

ភិក្ខុនីវិភង្គ មហាវារៈ ១៦ . . . ២០៨

មហាវារៈ ១៦ បារាជិក ៤ . . . . ២០៩

ភិក្ខុនីវិភង្គ មហាវារៈ ១៦ សង្ឃាទិសេស ១០ . . . . ២១៩

ភិក្ខុនីវិភង្គ មហាវារៈ ១៦ និស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ១២ . . . ២២៣

ភិក្ខុនីវិភង្គ មហាវារៈ ១៦ បាចិត្តិយៈ លសុណវគ្គ . . . ២៣០

បាចិត្តិយៈ រត្តន្ធការវគ្គ ២៣៥

រត្តន្ធការវគ្គ និងនហានវគ្គ ២៣៧

តុវដ្ដវគ្គ ២៤៥

ចិត្តាគារវគ្គ ២៤៧

អារាមវគ្គ ២៥៣

គព្ភិនីវគ្គ ២៥៩

កុមារីភូតវគ្គ ២៦៣

ឆត្តុបាហនវគ្គ ២៦៧

ទុក្ខគោជា ២៧៥

ភិក្ខុនីវិភង្គ មហាវារៈ ១៦ បាដិទេសនីយៈ ៨ . . . . . ២៧៧

មហាវារៈ ១៦ ទុក្ខគោជា ២៨១

ភិក្ខុនីវិភង្គ មហាវារៈ ១៦ បារាជិក ២៨៣

ភិក្ខុនីវិភង្គ មហាវារៈ ១៦ សង្ឃាទិសេស ២៨៥

ភិក្ខុនីវិភង្គ មហាវារៈ ១៦ និស្សគ្គិយបាចិត្តិយៈ ២៨៩

លេខទំព័រ

ភិក្ខុនីវិភង្គ មហាវារៈ ១៦ បាចិត្តិយៈ លសុណវគ្គ . . . ២៩០

បាចិត្តិយៈ រត្តន្ធការវគ្គ ២៩៣

នហានវគ្គ ២៩៥

តុវដ្ដវគ្គ ២៩៨

ចិត្តាគារវគ្គ ២៩៩

អារាមវគ្គ ៣០១

គព្ភិនីវគ្គ ៣០៣

កុមារីភូតវគ្គ ៣០៥

ឆត្តុបាហនវគ្គ ៣០៧

ភិក្ខុនីវិភង្គ មហាវារៈ ១៦ បាដិទេសនីយៈ ៨ . . . . . ៣១១

មហាវារៈ ១៦ សង្គហវារៈ ៣១៣

សមុដ្ឋានវារៈ និងអធិករណវារៈ ៣១៥

សមុច្ចយវារៈ ៣១៨

បារាជិក ៣២១

កត្ថ បញ្ញត្តិវារៈ ៣២៣

កតិ បញ្ញត្តិវារៈ ៣២៨

កតិអាបត្តិវារៈ បារាជិក ៣៣០

សង្ឃាទិសេស ៣៣២

វិបត្តិវារៈ ៣៣៥

សង្គហវារៈ ៣៣៦

សមុដ្ឋានវារៈ ៣៣៧

អធិករណវារៈ និងសមថវារៈ ៣៣៨

លេខទំព័រ

ភិក្ខុនីវិភង្គ មហាវារៈ ១៦ សមុដ្ឋានៈ ៣៤០

សមុដ្ឋានសីសសង្ខេប ៣៤៤

សមុដ្ឋានសីសសង្ខេប សមុដ្ឋានគាថា ៣៤៨
បឋមបារាជិកសមុដ្ឋាន ៣៤៩
ទុតិយបារាជិកសមុដ្ឋាន ៣៤៩
សញ្ចរិត្តសមុដ្ឋាន ៣៥០
សមនុភាសនសមុដ្ឋាន ៣៥៣
កឋិនសមុដ្ឋាន ៣៥៦
ឯឡកលោមសមុដ្ឋាន ៣៥៨
បទសោធម្មសមុដ្ឋាន ៣៥៧
អទ្ធានសមុដ្ឋាន ៣៥៩
ថេយ្យសត្ថសមុដ្ឋាន និងធម្មទេសនាសមុដ្ឋាន ៣៥៩
ភូតារោចនសមុដ្ឋាន ៣៦០
ចោរីវុដ្ឋាបនសមុដ្ឋាន និងអននុញ្ញាតសមុដ្ឋាន ៣៦១

អន្តរប្បេយ្យាលៈ ៣៦៣

កតិបុច្ឆាវារៈ អាបត្តិ ៥ វិធីវត្ថុ ៧ . . . . ៣៦៥
សេចក្តីមិនគោរព ៦ យ៉ាង សេចក្តីគោរព ៦ យ៉ាង និងវិនីតវត្ថុ ៦ យ៉ាង . ៣៦៦
វិបត្តិ ៤ សមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ៦ មូលនៃវិវាទ ៦ . . . . . . ៣៦៧
មូលនៃអនុវាទ ៦ យ៉ាង ៣៧០

លេខទំព័រ

កតិបុច្ឆាវារៈ សារាណីយធម៌ ៦ យ៉ាង ៣៧៣
ភេទនវត្ថុ ១៨ យ៉ាង ៣៧៦
អធិករណៈ ៤ និងសមថៈ ៧ . . . . ៣៧៧
ឧទ្ទាននៃកតិបុច្ឆាវារៈ ៣៧៨

វិសេសិកាវារៈ ៣៧៩

វិសេសិកាវារៈ ភាពនៃអាបត្តិសមុដ្ឋាន ៦ យ៉ាង ៣៨០
សមុដ្ឋាននៃអាបត្តិ ៦ យ៉ាង និងកតាបត្តិវារៈ ៣៨២
អាបត្តិសមុដ្ឋានគាថា ៣៨២
វិបត្តិបច្ចយវារៈ ៣៨៦
អធិករណបច្ចយវារៈ ៤០០
ឧទ្ទាននៃខន្ធកបេយ្យាល ៤០៨
បុព្វាបរវារៈ . . . . "
សាធារណវារៈ ៤១៣
ចត្តារីសវារៈ ៤១៨
ភាពនៃសមថៈដែលទូទៅដល់សមថៈ ៤០៦
ភាពនៃសមថៈដែលមានចំណែកស្រដៀងនឹងសមថៈ . . . ៤១០
ភាពនៃសមថៈដែលហៅថាសម្មុខាវិន័យ ៤២០
វិនយវារៈ ៤២២
កុសលវារៈ ៤២៣
ចក្កបេយ្យាល យត្ថវារៈ ៤២៨
សមថវារៈ ៤៣០
សំសដ្ឋវារៈ ៤៣០

		លេខទំព័រ
វិសេសិកា	សន្និដ្ឋាន	៤៣៤
	តារាងពាក្យដែលស្លាប់ និង មិនស្លាប់	៤៣៦
	ឧទាហរណ៍លោកិយ	៤៤៣
	សម្ភារកថា	៤៤៧
	សេចក្ដីផ្ដើម	៤៥៣
	ទក្ខិណវិស័យ	៤៥៦

វិទ្យាវិទូបត្ថ

វិទូបាលី	អវិទូបាលី	អង្គ	ជួរលេខ
សង្កត្តិ	សង្កត្តិ	៨	៤
បក់	បក់	៦៧	១៦
មនុស្ស	មនុស្ស	៣៨	១០
ទង់វាក្យ គតិយា	ទង់វាក្យ គតិយា ។	៦៦	"
សាស្ត្រា	សាស្ត្រា	៦៧	៦
សង្ឃ	សង្ឃ–	៧១	១៦
បរិសុទ្ធិកា	បរិសុទ្ធតា	"	១៧
ផ្ទុះ	ផ្ទុះ ។	៨៦	៧
គម្ពុជាកនិងក	បរមពុទ្ធកនិងក	១០១	"
វិវេសក	វិវេសក	១៣០	៦
វិវេសក	វិវេសក	"	៨
ពុទ្ធិមយ	ពុទ្ធិមយ ។	១៣៦	៩
សង្ឃេក	សង្ឃេក	១៦៦	១៦
តាមគ្គពុទ្ធិយសង្ឃ	តាមគ្គ ពុទ្ធិយសង្ឃ	១៨១	១០
ឥសយាឋិតក	ឥសយាឋិតក	១៨៦	១

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
កុ្តសរក្វា	កុំកុំ ចង់	១៨៨	១៨
ចាលម៉ឹកព្រៃស	សចាលម៉ឹកព្រៃ	១៨៧	១
កគុប្បញ្ញត្តិក៌	កគ បញ្ញត្តិក៌	១៨១	"
សក្ខប្បញ្ញត្តិ	សក្ខ បញ្ញត្តិ	"	១៣
កគុប្បញ្ញត្តិក៌	កគ បញ្ញត្តិក៌	១៨៣	១
សំរេច	សំរេច	៤០៤	៤
ចន្ទ	ចក្ខុ	៤២៤	៧
ការេត	ជារេត	៤១៤	១៤
ក្ដា	ក្ដា	៤៤០	៤
ការភ្នាក់	ការភ្នាក់ ៗ	៤៤៥	៤
ត្រង់ត្រា	ត្រង់ត្រា	៤៤៨	៥
សម្ព័ន្ធរនោ	សម្ព័ន្ធរនោ៉	"	១៧
សម្ព័ន្ធ	សម្ព័ន្ធ៌	"	"
បញ្ចាំ	បញ្ចាំ ៗ	៤៨៧	៤
ការបន្ថ	ការបន្ថែ	៤៥៤	១៣

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
ព្រោះមេត្រី	ព្រោះមេត្រី	៣១០	១៤
ព្រោះមេត្រី	ព្រោះមេត្រី	៣៣៥	១១
អនន្តរាយ	អនន្តរាយ	៣២២	១១
គតិយេន	គតិយេន	៣៨០	៤
ការប្រយោគ ៗ តិ	ការប្រយោគ ៗ	៣៨២	១០
កម្រយសញ្ញា	កម្រយសញ្ញា	៣៨៣	១៨
សម្បុរសសសស្ស	សម្បុរសសសស្ស	៣៩៤	៦
ក តែ	ថៃរតិ តែ	៣៥៣	២
ការបញ្ញត្តិគណៈ	ការបញ្ញត្តិគណៈ	៤០៨	៥
រយកុប្ប	រយកុប្ប —	៤៤៥	៤
តិណព្រែក	តិណព្រែក	៤៣៤	១៣
កស្សបុចិសិក	កស្សបុចិយសិក	៤៣៣	៨
តិក្ខចិត្ត	ថៃក្ខចិត្ត	"	១៨
តិត្ថិតណៈ	តិត្ថិតណៈ	៤៣៨	៣
កម្សុរិយេន	កម្សុរិយេន	៤៣៥	៦
តិណព្រែកន	តិណព្រែកន	"	៨
ថៃភូតតិកណន	ថៃភូតតិកណន	៤៤៨	៥

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុស-ត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
ព្រះនន្ទាមានអាយុ	ព្រះនន្ទះមានអាយុ	១៤	១៣
ព្រះមេតាន្ទ	ព្រះមេតាន្ទះ	៦៨	៤
ដោយស្រិយ	ដោយស្រិយៈ	៦០	១៧
កាលត្រៅសាកសួរ	កាលត្រាស់សាកសួរ	៥៦	៨
មានកែបញ្ញាត	មានកែបញ្ញាត្តិ	៥៧	១៦
ខ្លួនក្ដីកុដិ	ខ្លួននៃគតិកុទិ	៦០	៦
មានបញ្ញាត	មានបញ្ញាត្តិ	៦៦	១៦
និចិត្ត	និចិត្ត	,,	១៨
គិត្ត	គិត្ត	៦៦	១៦
ចូលទៅ ខ្មាន	ចូលទៅខ្មាន	,,	១៣
តាមសះ	តាមិសះ	,,	១៨
មិនចុះប្រែគន	មិនចុះប្រែគន ១	៧០	១០
មានកែបញ្ញាត ១	មានកែបញ្ញាត្តិ ១	៨៦	១៨
ប្រកើត ទៅគតិសង្ស	ប្រកើតទៅគតិសង្ស	៩០	១៦
គតិបរត្រាះជូរ	គតិបរត្រាះជូរ ។	១០៦	៧

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
ត្រៅតាមទិន្នភន ១	ត្រៅតាមទិន្នភន	១១៦	៧
ចប់ គតព្រុំវគ្គទី៨	ចប់ គតព្រុំវគ្គទី៨ ។	១១៨	៨
ចប់ សុរសុត្តវគ្គទី ៦	ចប់ សុរសុត្តវគ្គទី ៦ ។	១១៨	១៦
ចុំគ្នាន់យ៉ាង	ចុំគ្នាន	១៦៦	១០
តាមគ្គិ ៣ យ៉ាង	តាមគ្គិ ៣	,,	១០
តាមគ្គិ ៣ យ៉ាង	តាមគ្គិ ៣	,,	១៨
តាមគ្គិ ៣ យ៉ាង	តាមគ្គិ ៣	១៦៧	១៦
តាមន្តុចាចិន្តយះ	តាមគ្គិចាចិន្តយះ	១៦៣	១៦
ត្រៅតាមន្តិចិន្តយះ	ត្រៅតាមន្តិចាចិន្តយះ	១៦៤	៧
គ្រាន្តលតាំងឡាយ	គ្រាន្តលតាំងឡាយ	,,	១០
គិតខទូល	គិតខទូល	១៩០	១០
គិត	គិត	១៧៦	៨
គតិបទ្ទិណា	គតិបទ្ទិណា	១៧៨	,,
គន្ធព្យាញ្ញាកៈ	គន្ធ បញ្ញាកៈ	១៥០	១
សព្វព្យាញ្ញាតិ	សព្វ បញ្ញាតិ	,,	១៧
ដែលទៅសម្បត្តិ	ដែលទៅកាសម្បត្តិ	៦០៨	១៨
ខ្ញុំទំនួល	ខ្ញុំទំនួល	៦១៨	១៦

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
គាត្តិគោរ	គាបត្តិគោរ	២៨០	១៣
ច្រើរូប ·	ច្រើនរូប	២៨៨	៤
មិធុន	មិនធុន	២២១	១២
ការបែងបកាត្ថិ ១	ការបែងបកាត្ថិ ១ ៗ	״	១៨
តិក្ខគិ	តិក្ខគី	២៧៨	១០
និងយ៉ោគោន	និងយ៉ោកោន	២៨៨	״
ធុបសម្បក	ធុបសម្បត	៣០៣	៨
ព្រែគគរ	ព្រែគគរ	៣២២	១៦
ពិសេទនសិក្ខាបទ	ពៃរសទនសិក្ខាបទ	៣២៤	៤
ភាបត្តិទុគ្គស ១	ភាបត្តិទុគ្គស ១ ៗ	៣២២	១០
នៃបុគ្គលបន្ទ	នៃបុគ្គលបញ្ចៃ	៣២៨	១២
គភាបត្តិ ៖	គភាបត្តិៈ	៣៤១	១២
ហនម្ពរម៉ិញ្ញាន	ហនមូលប៉ុក្ខាន	២០៤	១២
និក្ខសសោភោតុ	និក្ខសសោភោតុ	២១០	៨
ម៉្យូន	ម៉្យឹន	២៣២	២
កិច្ចាគាមិនគេធៈ	កិច្ចគាមិនគេធៈ	២៣៨	២
នស្សុផុចម៉យយ៉ាក	នស្សុផុចម៉យពោក	២២៧	៦